

ကမ္ဘာ

မဂ္ဂဇင်း

BURMESE CLASSIC

သမ္မုဒ္ဒေဝါထာ ဘုရားရှိခိုး ဒါဠိ-ဒေဒုဂ်

BURMESE CLASSIC

သမ္မုဒ္ဒေ အဋ္ဌဝိသည၊ ဒွါဒသည သဟဿကေ။
ပဉ္စသတသဟဿာနိ၊ နမာမိ သိရုသာမေ။
အဂ္ဂကာ ဝါဠုကာ ဂဂီ၊ အနန္တာ နိဗ္ဗုတာ ဇိနာ။
ထေသံ ဓမ္မဉ္စ သံဃည၊ အာဒရေန နမာမေ။
နမက္ကာရာနုဘာဝေန၊ ဟိတ္တာ သဇ္ဇေ ဥပဒ္ဒဝေ။
အနေကာ အန္တရာယာပိ၊ ဝိနုဿန္တ အသေသတော။

အဋ္ဌဝိသံ-သုံးပါးဘဝ သုံးလောကတွင် ဉာဏ်ရောင်ဖိတ် အောင်ဘိသိက်နှင့် နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူကုန်သော၊ သမ္မုဒ္ဒေဝ-တန်ဆောင်ပမာ ဉာဏ်ရောင်ဝါဖြင့် သစ္စာပွင့်လင်း တရားမင်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဒွါဒသည သဟဿကေ-နိဗ္ဗာန်ကိုးအောင်း စက်မေ့လျောင်းသည့် တစ်သောင်းနှစ်ထောင်ကုန်သော၊ သမ္မုဒ္ဒေဝ-လရောင်ပမာ ဉာဏ်ရောင်ဝါဖြင့် သစ္စာလင်းပြောင် မြတ်ဘုန်းခေါင်ထို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပဉ္စသတသဟဿာနိ-သောင်းတိုက်စကြဝဠာ ဂုဏ်ဝါရောင်ရှိန်း ငါးသိန်းကုန်သော၊ သမ္မုဒ္ဒေဝ-နေရောင်ပမာ ဉာဏ်ရောင်ဝါဖြင့် သစ္စာလင်းထိန် မြတ်မုနိန်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊ သိရုသာ-ဦးခေါင်းရတနာ မြတ်အင်္ဂါဖြင့်၊ နမာမိ-ရိုသေညွတ်ကျိုး လက်အုပ်မိုး၍ ရှိခိုးပါ၏။

ဂဂါ ဂဂါယ-ဂဂါမြစ်အတွင်း၌၊ ဝါဠုကာ-ရှိကြကုန်သော သံတို့သည်၊ အဂ္ဂကာ-နည်းကြကုန်သေး၏။ နိဗ္ဗုတာ-ဘုံစာတ်သိမ်း၍ ငြိမ်းအေးတော်မူကြကုန်ပြီးသော၊ ဇိနာ-နှောင့်ယှက်ဖန်လာ မာရ်ငါးဖြာကို အရိယာမဂ် ဘုန်းရောင်စက်ဖြင့် ချိုးဖျက်လွယ်ကူ အောင်တော်မူသော ဘုရားရှင်အပေါင်းတို့ကား၊ အနန္တာ-သင်္ချာဂဏန်း ရေတွက်မှန်းလည်း ဆုံးခန်း တိုင်မြောက် မနိုင်ရက်နိုင်ကြကုန်။ ဧတ ဇိနော-ထိုဘုရားရှင်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဧတသံ-ထိုငါးသိန်းတစ်သောင်းနှစ်ထောင် နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူကုန်သော ဘုရားရှင်၊ မရေတွက်နိုင်သော ဘုရားရှင်တို့၏။ ဓမ္မဉ္စ-တရားတော်မြတ်ကိုလည်းကောင်း၊ သံဃည-တပည့်သားသံဃာတော်မြတ်ကိုလည်းကောင်း၊ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊ အာဒရေန-အာဒရ်-ရိုသေစွာ၊ နမာမိ-ရှိခိုးပါ၏။

နမက္ကာရာနုဘာဝေန-ဤသို့ ရှိခိုးပူဇော် ဖူးမြော်မာန်လျှော့ ကန်တော့ရသော ပဏာမကုသိုလ် စေတနာကြောင့်၊ သဇ္ဇေ-ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဥပဒ္ဒဝေ-ဘေးရန်တို့ကို၊ ဟိတ္တာ-ပယ်ဖျောက်၍၊ အနေကာ အန္တရာယာပိ-တစ်ပါးမက များလှသွယ်သွယ် အန္တရာယ်တို့သည်လည်း၊ အသေသတော-အကြွင်းအကျန် မရှိသောအားဖြင့်၊ ဝိနုဿန္တ-ပျောက်ပျက်ပါစေကုန်သတည်း။ ။

အညွန့် ဩဂုတ်လတွင် အစီအစဉ်
ဒီဇီ(ဒီဂရီ) စီစဉ်တည်းဖြတ်သည့်

လောကီ
မဂ္ဂဇင်း

အခြေပေး
ဦးစိန်မျိုးမြင့်

ဆရာရန်စောင့်ဟိန်း(B.Sc)

အယ်ဒီတာ
မောင်မောင်လတ်

အမှတ်(၂၅၅)၊ ၂၀၁၆ အောက်တိုဘာလ

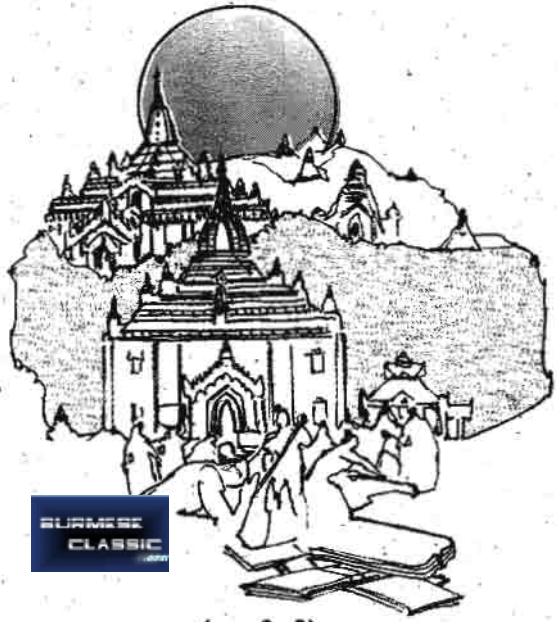

- ၆။ ဗိုလ်တထောင် ကိုဦး
မဟာသကျ အတုလမာရ်အောင်
ငါးထပ်ကြီးဘုရား
- ၁၆။ သစ္စာမင်းခေါင်
အကြောင်းဆက် အကျိုးဆက်တို့ဖြင့်
လူးခြားစွာ ဖြစ်တည်လာခဲ့သည့်
သာသနာတော် ပွင့်လင်းရာ
နဝနဟုတ္တိ အောင်မြေကုန်းတော်
- ၂၄။ ကိုမိုး(ရွှေပြည်သာ)
လေမုန်တိုင်းဒဏ်၊ ငလျင်ဒဏ် အကြိမ်ကြိမ်
ခံခဲ့ရသော်လည်း သာသနာဒါယကာ
မင်းအစဉ်အဆက် ပြုပြင်တည်ခဲ့သည့်
ကုသိုလ်တော် ရွှေမော်စောစေတီတော်
- ၃၀။ နန္ဒာမင်းလွင်
တောင်းဆုပြည့်စွာ ရောင်းဦးမြို့က
သမန္တဇာဘုရား
- ၃၆။ တွန်းအားရှင်
တောင်ငါးလုံးကာနိ
ရာစပြုဟ်ရှိ
ဝေဘာရတောင်နှင့်
ပထမသင်္ဂါယနာ
- ၄၆။ ထက်ဘုန်းလူ
မဟာမြိုင် အရှင်စန္ဒာသူရိယ
ဘုန်းဘုရားကြီး၏
ပြည်တော်ဝင် အဓိဋ္ဌာန်အောင်ပွဲ
(သို့မဟုတ်) လူ့ပြည်(၄၈)နှစ်ခရီး

- ၅၂။ နန္ဒာမိုးကြယ်
တန်ဖိုးရှိစွာ ထိုပုစ္ဆာ
- ၅၆။ နန္ဒာမိုး(ဆင်ဖြူကျွန်း)
သုမိတ္တာနိဒါန်းအစ အန္တိမ ယသော်ဇရာ(၃)
- ၆၈။ ကိုရွှေမြသန်း(သမိုင်း)
စစ်ကိုင်းတောင်ရိုး ရွှေဟင်္သာဆရာတော်ဘုရား၏
အမှတ်ရစရာ ငယ်ဘဝမှ အချိုးအကွေ့များ
- ၇၄။ ကျော်ကျော်ဦး(ဒါးဘီး)
ရှေးကုသိုလ်တော်နှင့် ဥစ္စာဒန္တိ
- ၇၈။ မုံရွာ နေဇာ
လင်ပြိတ္တာနှင့် လူသားမယား

- ၁၂။ တိုမောင်သန်းဝင်း
- မိမိသည်သာ မိမိအတွက် မီးအိမ်ဖြစ်ပါစေ
- ၁၃။ ခင်းသီကျော်
- ရာဇဝင်ထဲက ကျွန်များ
- ၁၄။ အသင်္ခယာ
- ပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့် သားလေးယောက်
- ၁၅။ မောင်လှယဉ်(မော်လမြိုင်)
- ဘောဇာရင်နှင့် ပညာရှိ ကာလီဒါသ(၈)
- ၁၆။ ဂန္ထီရ ဆရာလှမျိုး(B.Sc)
- (၇)နေ့သားသမီးများ ကောင်းကျိုးရစေ
- ဘုရားခုနစ်ဆူ ရှိခိုးပူဇော် ယတြာချေ

BURMESE CLASSIC

- ၁၇။ ပုရောဟိတ် ဆရာဦးမြတ်စံ
- တာရီဝေဒနှင့် ကျွန်ုပ်၏ ကိုယ်တွေ့လေ့လာမှုများ
- ၁၈။ ပုရောဟိတ် ဆရာဦးမြတ်စံ
- သံယောဇဉ်ကြီး
- ၁၉။ ဦးအောင်သီရိထွန်း(မြန်မာ့ဗေဒင်)
- မဟာဘုတ်ဗေဒင်၊ ကောဇာဂြိုဟ်တိုင်နှင့်
- (၁၃၇၈)ခုနှစ် မြန်မာနိုင်ငံဖြစ်စဉ်
- ၂၀။ သာထက်စော်(မကွေး)
- စိတ်နေစရိုက် ဟောမုကြိုက်
- ၂၁။ သုခစုစံ(ကျိုက်လတ်)
- (၁၃၇၈)ခုနှစ် ဆန်းကျင်ဂြိုဟ်
- အဟောနှင့် ယတြာ
- ၂၂။ ကျော်စိုးလွင်(ဝါးခယ်မ)
- အလင်းတံခါးနှင့် ခရီးသွား
- ၂၃။ မင်းနေထွန်း(ကန်ဘလူ)
- အကြားအမြင်မပေါက် ဒိုးဒိုးဒေါက်ဒေါက်ပညာ

- ၁၄၀။ စောယုနန္ဒာ(မေရင်ခွင်)
- ပူတယ်လေ ဆယ်နေ့က
- ၁၄၄။ ကြည်စိမ်း(ဟင်္သာတ)
- ဟန်ဆောင်မာယာ အချစ်များ
- ၁၄၈။ ဆရာကံဈေး(ဝေဒသုတေသီ)
- မင်းကတော်ဇာတာ
- ၁၅၃။ ဆရာကံဈေး(ဝေဒသုတေသီ)
- နက္ခတ်တာရာများက ဖော်ပြနေတဲ့
- သင့်ဘဝရဲ့ တစ်လတာကကြံ့မှာ
- ၁၆၂။ ဆရာရန်အောင်ဟိန်း(B.Sc)
- နေသိဒ္ဓိနက္ခတ်နယ်ပယ်ပေါ်
- လက်နှင့် မွန်းတည့်မျဉ်းဖြတ်စယား

- ၁၆၄။ ဆရာရန်အောင်ဟိန်း(B.Sc)
ရင်သားကင်ဆာနှင့် ကေ.ပီ စနစ်
- ၁၆၇။ ဆရာရန်အောင်ဟိန်း(B.Sc)
ဂန္တီရပရိသတ်မေး၍ ဖြေသည်
- ၁၇၂။ မင်းမဟော်ညွန့်
နက္ခတ်ကောစာ ရက်မြတ်ကောင်း အချိန်အခါ
- ၁၇၈။ ဟိန်း(ဘူမိ)
ငါးစားသုံးခြင်း၏ ကောင်းကျိုးများ
- ၁၈၂။ ဂါဦးနှုန်းကို
ဝိပါက်ကြမ္မာငင်၍ တိရစ္ဆာန်အဖြစ်
အသက်ရှင်နေရသူ
- ၁၉၀။ ဝင်းသောင်(ရမည်းသင်း)
ခွေးနက်ကြီးနဲ့ ခေါစာ
- ၁၉၇။ ကောင်းသော်
လူယောင်ဆောင် နာနာဘာဝ
- ၂၀၄။ အာကာသ(သာစည်)
ခံဆူးခံချွန် ဆီးဆူးဆီးချွန်
- ၂၁၃။ ချစ်မင်းသူ
လူခြောက်
- ၂၁၈။ အလင်္ကာသူရ
သူတို့ကတဲ့ ဇာတ်ပွဲ
- ၂၂၄။ ဒါရိုက်တာမျိုးစော်အောင်
ကျွန်တော်နှင့် ရွှေကိုယ်တော် မောင်နှမ
- ၂၃၀။ မောင်မြင့်မား(ဗိုလ်ကလေး)
အန္တရာယ်ကြားက အသက်တစ်ချောင်း
- ၂၃၆။ အောင်ကျော်စွာ
ရန်ကင်းတောင်က ဥစ္စာစောင့်သိုက်

- ၂၄၆။ မိုးကျော
ကျားနို့မရလိုက်သော်လည်း
- ၂၅၂။ အင်ကြင်းမွှေး(နေပြည်တော်)
သိုက်ဆက်မြွေကဂါးဝင်စား မင်းယောက်ျား
- ၂၆၄။ ဂန္တီရ လူမော်
ဘရူးဝါး၊ သံချောင်းနှင့် ကရင်ငပု
- ၂၆၈။ ရဲမြတ်တင်
တိမ်သလ္လာဖုံးပါလို့
- ၂၇၈။ တင်အေးကျော်(အောင်လံ)
ဖုန်းဆိုးတောမှာ ဖမ်းစားခံရသူ
- ၂၉၀။ ကျော်စော(စားကုန်)
ကြောင်တစ်ကောင်၏ အံ့ဖွယ်ကလဲ့စား
- ၂၉၇။ ကျော်ကျော်
ငြိမ်သက်တဲ့ ညချမ်းမှာ အတူတကွ
- ၃၀၄။ နေမင်းသူရိယ(ဆင်ဖြူကျွန်း)
ကိုယ်ယောင်ထင်ပြနိုင်သော ပရလောက

ထုတ်ဝေသူ - ဦးသန်းဦး(မြ-၀၀၅၃၆) ၊ ဂန္တီရ Logo - မောင်မောင်အောင် ၊ မျက်နှာပုံ၊ Graphic - ဇေဖြိုး
 အတွင်းသရုပ်ဖော် - မောင်မောင်သိုက်၊ ထွန်းအောင်၊ ဝင်းမြင့်အောင်၊ မိုးကျော်၊ ညွန့်နိုင်လှ။
 အတွင်းသားဖလင်-STARs။ စာအုပ်ချုပ်-အဂျေ။ စောင်ရေ-၅၀၀။ တန်ဖိုး-၂၀၀၀ ကျပ်
 မျက်နှာပုံပုံနှိပ်-ဦးတိုးဝင်း(မြ-၀၀၈၃၀)၊ နေလရောင်ပုံနှိပ်တိုက်၊ အမှတ်(၉၆)၊ (၁၁)လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။
 အတွင်းပုံနှိပ်-ဦးကျော်စိုး(မြ-၀၀၄၆၆)၊ စိုးပုံနှိပ်တိုက်၊ ကနောင်မင်းသားကြီးလမ်း၊ ၁/၄ အရှေ့ဒဂုံစက်မှုဇုန်၊ ရန်ကုန်မြို့။
 အယ်ဒီတာအဖွဲ့ရုံး * အမှတ်-၁၈၂(က)(မြေညီထပ်)၊ ၃၃-လမ်း(အထက်လမ်း)၊
 ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။ ☎ ၃၄၄၅၄၅ ၊ 📠 ၀၉၂၆၀၀၈၅၈၆၀

မဟာသကျအတုလမာရ်အောင် ငါးထပ်ကြီးဘုရား

မိုလ်တထောင် ကိုဦး

မဟာသကျအတုလမာရ်အောင် ငါးထပ်ကြီးဘုရား

ရန်ကုန်မြို့တွင် တန်ခိုးကြီးဘုရားစေတီပေါင်းများစွာ ရှိလေသည်။ ထိုဘုရားစေတီပေါင်းများစွာတွင် ငါးထပ်ကြီးဘုရားသည်လည်း တစ်ဆူအပါအဝင် ဖြစ်၏။

ငါးထပ်ကြီးဘုရားသည် နှစ်ပေါင်းတစ်ရာကျော် ကြာပြီဖြစ်သော ရှေးဟောင်းဘုရားတစ်ဆူ ဖြစ်၏။ ကမ္ဘာတွင် ထင်ရှားကျော်ကြားသော ရွှေတိဂုံစေတီတော်မြတ်ကြီး၏ အရှေ့ဘက် တစ်မိုင်ခန့်အကွာတွင် ရှိလေသည်။ ရှေးအခါက ဤအရပ် ဤဒေသသည် တောအုပ်ထူထပ်ပြီး သားရဲတိရစ္ဆာန်တို့ ပေါများကျက်စားရာအရပ် ဖြစ်ခဲ့သည်။

ဤတောအုပ်ကြီး အတွင်းရှိ အရှေ့တောရကျောင်း ပရိဂုဏ်အတွင်း အကျင့်သီလနှင့်ပြည့်စုံသော အရှေ့တောရဆရာတော်က တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့လေသည်။

ငါးထပ်ကြီးဘုရားသည် ခရီးသွားလာမှု လမ်းပန်း

ဆက်သွယ်ရေး ကောင်းမွန်ခြင်းကြောင့် နေ့စဉ် ဘုရားဖူးများဖြင့် စည်ကားလျက်ရှိသည်။ ပြည်တွင်းဘုရားဖူးများသာမက ပြည်ပဘုရားဖူး များစွာတို့သည်လည်း လာရောက်လေ့လာ ပူဇော်ဆုတောင်းမှုပြုကြသည်။

အထူးသဖြင့် ကြီးကိုးကြီးအဓိဋ္ဌာန်ပြု ဆုတောင်းကြသူများသည် ကြီးကိုးကြီးစာရင်းဝင် ငါးထပ်ကြီးဘုရားသို့ နေ့စဉ်နှင့်အမျှ လာရောက်ဦးခိုက် အဓိဋ္ဌာန်ပြု ဆုတောင်းကြလေ၏။

ဆရာတော် ဦးအာသာဘ

ဆရာတော် ဦးအာသာဘသည် စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး၊ ရေဦးမြို့၊ တန်ဆည်မြို့၊ ဖန်ခါးဇင်ရွာ၌ စစ်သူကြီး မဟာဗန္ဓုလ၏ညီတော် စစ်ကဲတော်ကြီးဖြစ်သော ငါးရာဗိုလ်ရန် အောင်ဇေယျ၏မြေးအဖေ ပတ်တရာစားသူကြီးမင်း၊ မြင်းစီးကြီးမင်း တုရင်ဒိဗ္ဗဘွဲ့ခံ ဘုရားဒါယကာကြီး ဦးမုံနှင့် အမိ ပတ်တရာစား သူကြီးကတော်၊ ဘုရားအမကြီး ဒေါ်နှစ်တို့မှ ကောဇာသက္ကရာဇ်(၁၁၉၄)ခုနှစ်၊ နယုန်လဆန်း (၁၂)ရက် တနင်္ဂနွေနေ့တွင် မွေးဖွားသန်စင်လေ၏။

ဆရာတော်၏သာမဏေ ဥပဇ္ဈာယ်နာမရာမှာ ဇာတိရွာ

ဖန်ခါးဇင်ရွာမှ လွန်လှဆရာတော် ဖြစ်သည်။ ရဟန်းဥပဇ္ဈာယ်ဆရာမှာ တံဆိပ်တော်ရ မတ္တရာဆရာတော်ဖြစ်ပြီး ကမ္ဘဝါဆရာတော်မှာ သင်္ဂဇာဆရာတော် ဖြစ်လေသည်။ ဓမ္မစရိယဆရာတော်များမှာ အမရပူရမြို့ မအိုတိုက်တံဆိပ်တော်ရ ထီးလင်းဆရာတော်၊ သင်္ဂဇာဆရာတော်နှင့် ရန်ကုန်မြို့မှ အရှေ့တောရဆရာတော် ဦးကေသရတို့ ဖြစ်ကြသည်။

သက္ကရာဇ်(၁၂၁၄)ခုနှစ်တွင် နန်းတက်သော မင်းတုန်းမင်းသည် (၁၂၁၉)ခုနှစ်တွင် အမရပူရမြို့တော်မှ မန္တလေးရတနာပုံနေပြည်တော်သို့ ပြောင်းရွှေ့ချိန်၌ ဆရာတော် ဦးအာသာဘသည် ရန်ကုန်သို့ ရွှေ့ပြောင်းရောက်ရှိလာခဲ့သည်။

(၁၂၂၁)ခုနှစ်၌ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ ဦးကေသရ သီတင်း

www.burmeseclassic.com

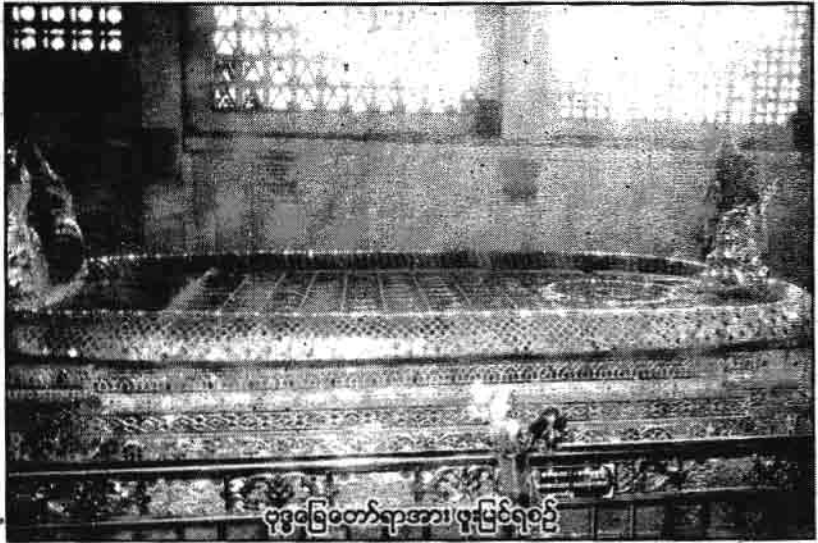
သုံးရာ ရန်ကုန်မြို့ အရှေ့တောရသို့ ရောက်ရှိလာပြီးနောက် ဆရာ တော်ကြီး၏ ခြေတော်ရင်း၌ ရေပူ ရေချမ်း ကမ်းလှမ်းရင်း ဝတ်ကြီး၊ ဝတ်ငယ် ပြုစုကာ ဂန္ထရူရ၊ ဝိပဿနာရူရ ဂူရုနှစ်ပါးကို ကျင့်ကြံ အားထုတ်တော်မူလေသည်။

ရန်ကုန်မြို့ အရှေ့တောရကြီး ခေါ် ယခု ငါးထပ်ကြီးဘုရား မတည်မီအချိန်က လျှိုမြောင်စိမ့် စမ်း ချိုင့်ဝှမ်းတောတောင် ထူထပ် ၍ သားရဲတိရစ္ဆာန် ပေါများလှ

သည့် တောအုပ်ကြီးအတွင်းဝယ် ဆရာတော် ဦးအာသာ တည် နှစ်ပေါင်း(၄၄)နှစ်တိုင်အောင် သမထဝိပဿနာ တရားထူးများကို ကျင့်ကြံအားထုတ်တော်မူခဲ့သည်။

ရွှေတိဂုံစေတီတော်ရင်ပြင်သို့ ကျားတက်ခဲ့သော (၁၂၆၄)ခုနှစ်၊ တပေါင်းလဆန်း (၅)ရက် နံနက်(၇းဝဝ) နာရီတွင် စေတီတော်ခေါင်းလောင်းပုံ အနားစွန်း ဖောင်း ရစ်နား၌ ကျားမတစ်ကောင် တက်ရောက်ခဲ့ရာ ထိုအရှေ့ တောရ တောထူထပ်သော တောအုပ်အတွင်း ဆရာတော် ဗ္ဗာ တစ်ပါးတံည်း ဧကစာကျင့်နေခဲ့သည်။ ဆရာတော် ၏ သီလ၊ သမာဓိဂုဏ်တို့ကြောင့် သားရဲတိရစ္ဆာန်များ သည် ဆရာတော်အား မည်သို့မျှ အန္တရာယ်မပြုခဲ့ကြပေ။

သီပေါမင်း၏ မင်းဆရာဖြစ်တော်မူသော မာလာ လင်္ကာရဓဇ ဓမ္မသေနာပတိ မဟာ ဓမ္မရာဇာဓိရာဇဂုရု ဘွဲ့တံဆိပ် တော်ရ မဟာသံဃရာဇာ သာသနာပိုင် တောင်တော်ဆရာတော်ကြီး သည် ရန်ကုန်မြို့ကြီးနှင့်တကွ ဟံသာဝတီနယ် လေးရပ်အတွင်းရှိ ရဟန်းသံဃာတို့အပေါ်တွင် သာ သနာအရေးကိစ္စဟူသမျှ စီရင်ဆုံး ခြတ်ရန် ဂိုဏ်းအုပ်ဆရာတော် အဖြစ် အရှေ့တောရဆရာတော် ဦးအာသာအားသက္ကရာဇ်(၁၂၅၅) ခုနှစ်တွင် ခန့်အပ်တော်မူခဲ့လေ

ဗုဒ္ဓခြေတော်ရာအား ဖူးမြင်ရဝင့်

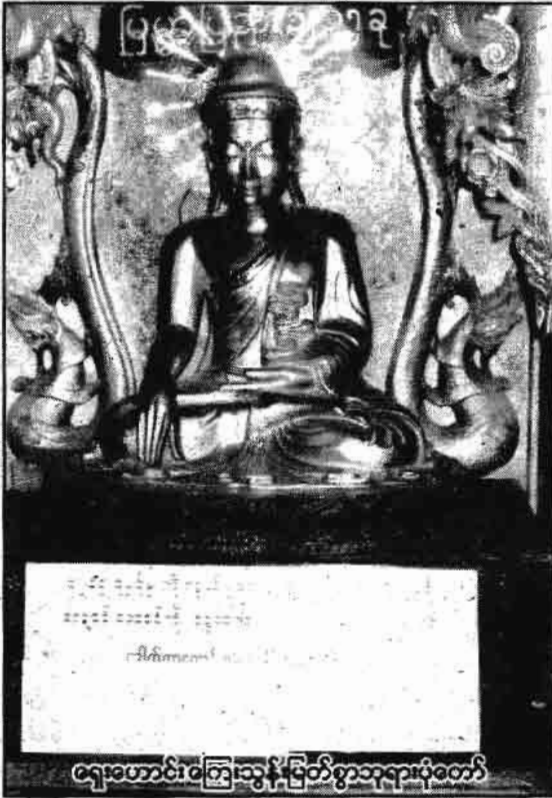
သည်။

ဆရာတော်သည် အင်္ဂလိပ်ဗြိတိသျှတို့ အုပ်ချုပ်သော ရန်ကုန်မြို့၌ ပထမဦးဆုံး အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ ဘွဲ့တံဆိပ် တော် ရရှိခဲ့၏။ ပဉ္စမမြောက် ဂျောဘုရင်နှင့် မေရီမိဖုရား တို့၏ ဖူးမြော်ခြင်းခံရရုံသာမက ဩဝါဒမိန့်ကြားခဲ့သော ဆရာတော်တစ်ပါးလည်း ဖြစ်လေသည်။

မြင်ကွန်းမင်းသားကြီးသည် ဆရာတော်၏ အဆွေ ခင်ပွန်း သူငယ်ချင်းလည်း ဖြစ်၏။ မန္တလေးနန်းတွင်းရှိ အရေးတော်ပုံကြောင့် မြင်ကွန်းမင်းသားသည် ရန်ကုန်မြို့ ရှိ ဆရာတော်ထံ ခိုလှုံရောက်ရှိလာပြီးနောက် ရှိခိုးဦးချ ကန်တော့ကာ ထိုမှတစ်ဆင့် အင်ဒိုချိုင်းနားသို့ ထွက်ပြေး တိမ်းရှောင်သွားခဲ့သည်။

ငါးထပ်ကြီးဘုရား မှန်ဦးအဝင်ဝ

ရှေးဟောင်းကြီးထွန်းမြတ်စွာဘုရားပုံတော်

ငါးထပ်ကြီးဘုရားဒါယကာ ဦးဘိုးအောင်၏ မိဘ နှစ်ပါးဖြစ်သော ဦးဖေကြီး၊ ဒေါ်အုံးခိုင်တို့သည် ဆရာ တော် ဦးအာသဘအား အရှေ့တောရ၌ သစ်သားကျောင်း ဆောင် ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းခဲ့၏။ ကျောင်းတော်ကြီးမှာ ကြမ်းတစ်ပြေးတည်း၊ ခေါင်မိုးတစ်ဆက်တည်း ကျောင်း ဆောင်ကြီးဖြစ်လာ၍ မဟာမင်္ဂလာဘုံကျော်ကျောင်းဟု

အမည်တွင်ခဲ့သည်။ နောင်သော် တိုင်တစ်ရာကျောင်းဟု ခေါ်ကြလေ၏။

ကျောင်းတော်ကြီးမှာ အရှေ့ဘုရားဆောင်တွင် ဘုံ ခုနစ်ဆင့် ပြာသာဒ်ရှိ၍ အနောက်ဘက်ကျောင်းဆောင်တွင် ယွန်းအမိုးများရှိကာ လှပဝေဆာသော ပန်းပုလက်ရာ၊ ပန်းတောင်းပန်းဆွ စုလစ်မွမ်းချွန်များဖြင့် တည်ဆောက်ခဲ့ ကြ၏။ ကျောင်းတော်ကြီးအား သစ်သားများဖြင့် ဆောက် လုပ်ထားသော်လည်း တိုင်များမှာမူ လေးထောင့်အုတ်တိုင် ကြီးများ ဖြစ်သည်။ အုတ်တိုင်ပေါင်း တစ်ရာကျော်ရှိ ကြောင်း သိရလေ၏။

ငါးထပ်ကြီးဘုရား ဒါယကာ

ဆရာတော်ဦးအာသဘအား အစဉ်ကိုးကွယ်ခဲ့သော ဦးဖေကြီးနှင့် ဒေါ်အုံးခိုင်တို့သည် ဘုံငါးဆင့်ရှိသော အတုလ ရတနာ မဟာမင်္ဂလာဘုံကျော် ကျောင်းတော်ကြီးအား (၁၂၉၄)ခုနှစ်တွင် ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းခဲ့သည်။

ကျောင်းတော်ကြီးအား ရေစက်ချပွဲ၌ သားဖြစ်သူ မောင်ဘိုးအောင်ကို သာမဏေရ ပဗ္ဗဇ္ဇမင်္ဂလာပြုလျက် သာသနာဒါယကာများအဖြစ် ခံယူကြကုန်၏။

မောင်ဘိုးအောင်သည် အရွယ်ရောက်လာသောအခါ မစိမ်းရင် ဆိုသူနှင့် အကြောင်းပါခဲ့သည်။ မြန်မာပြည် အောက်ပိုင်းတွင် နယ်ချဲ့လက်အောက်၌ ပရိက္ခရာကုန်မျိုး စုံ ဖြန့်ချိရောင်းချသောလုပ်ငန်းဖြင့် ကြီးပွားချမ်းသာလာခဲ့ ၏။ အစိုးရမင်းတို့ ယုံကြည်ကိုးစား၍ သမာဓိမြို့ဝန်မင်း အရာ အပ်နှင်းခံရသည်။ ထို့ပြင် ရွှေတိဂုံစေတီဂေါပက

ရှေးဟောင်းတိုင်တစ်ရာကျောင်းတော်ကြီး

ဘဏ္ဍာတော်ထိန်း လုံကြီးမင်း လည်း ဖြစ်၏။

ဦးဘိုးအောင်သည် ရွှေတိဂုံ စေတီတော် အရှေ့ဘက် အရှေ့ တောရကြီးအတွင်း ဆရာတော် ဦးအာသဘ၏ ကျောင်းပရိဝုဏ် အတွင်း၌ ဟောင်းနွမ်းပျက်စီးနေ သော သာသနာအဆောက်အအုံ များကို ဖယ်ရှားရှင်းလင်း၍ စခံ ကိုင်း ငါးထပ်ကြီးဘုရားကိုသို့ ဘုရားဆင်းတုတော်ကြီးကို တည် ထားကိုးကွယ်လေသည်။

ဦးဘိုးအောင်သည် စစ်ကိုင်းမြို့ ရာဇမဏိစုဋ္ဌာ
ကောင်းမှုတော်စေတီကြီး၏ ဘုရားဒါယကာ သာလွန်မင်း
ကြီး၏ သားတော်ဖြစ်သော မင်းရဲရွှေမိတ် တည်ထား
ကိုးကွယ်ခဲ့သည့် စစ်ကိုင်းငါးထပ်ကြီးဘုရား ရုပ်ပွားတော်
ပုံတူ တည်ထားကိုးကွယ်နိုင်ရန် ပန်းရန်ဆရာကြီး ဆရာ
ဉာဏ်ကို ခေါ်ဆောင်လျက် စစ်ကိုင်းမြို့သို့ သွားရောက်
လေ့လာခဲ့သည်။

မြန်မာသက္ကရာဇ်(၁၂၆၂)ခုနှစ်မှ စ၍ ငါးထပ်ကြီး
ဘုရားအား တည်ထားခဲ့လေသည်။ စစ်ကိုင်း ငါးထပ်ကြီး
ဘုရားမှတစ်ပါး အုတ်အင်္ဂါတေဖြင့် ပြုလုပ်သော ဆင်းတု
တော်များတွင် ရန်ကုန်မြို့ ငါးထပ်ကြီးဘုရားသည် ထိုစဉ်
က အကြီးဆုံးရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူ ဖြစ်ခဲ့၏။ ဘုရားကြီး
၏ ဘွဲ့တော်ကိုလည်း မဟာသကျအတုလမာရ်အောင်
ငါးထပ်ကြီးဘုရားဟု ဘွဲ့မည်တော်သမုတ်ခဲ့သည်။

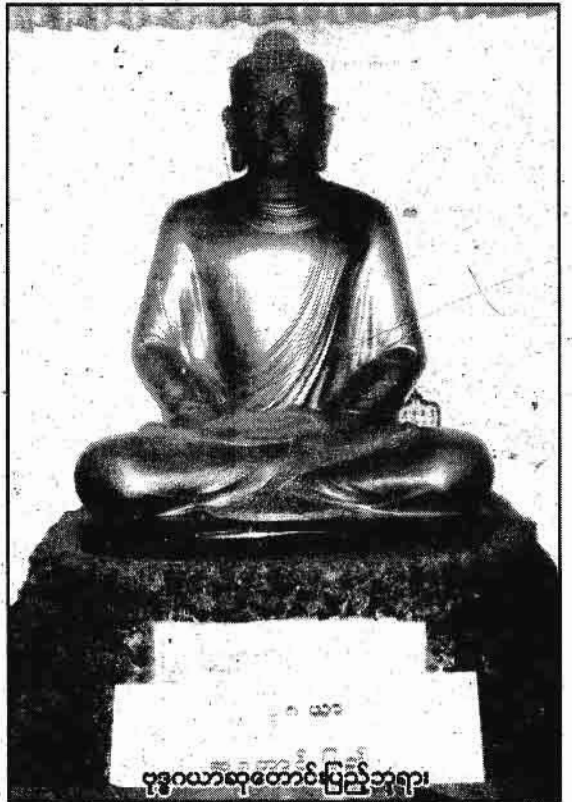
ငါးထပ်ကြီးဘုရား သီတင်းသုံးတော်မူရာ မူလပထမ
ဂန္ဓကုဋ်ကျောင်းတော်ကြီးမှာ ဘုံငါးဆင့်ရှိသော ကျောင်း
တော်ကြီး ဖြစ်သည်။

ဆရာတော်ဦးအာသာသည် တပည့်ဘုရားဒါယကာ
ဦးဘိုးအောင်၊ ဒါယိကာမ ဒေါ်စိမ်းရင် မိသားစုနှင့်တကွ
အများပြည်သူတို့ ထည့်ဝင်လှူဒါန်းငွေဖြင့် ရွှေ၊ ငွေ၊
ကြေးနီ၊ ကြေးဝါ ပေါင်းစပ်၍ အမြင့်(၁၂)ပေ၊ လုံးပတ်
(၁၅)ပေ (၆)လက်မ၊ အချင်း(၆)ပေ (၃)လက်မ ကြေးချိန်
ပိဿာငါးထောင်ရှိသော ခေါင်းလောင်းတော်ကြီးကို သွန်း
လောင်းခဲ့ရာ မြန်မာသက္ကရာဇ်(၁၂၆၆)ခုနှစ်၊ နှောင်း
တန်ခူးလဆန်း (၉)ရက်နေ့တွင် ဘုရားကုန်းတော်ထက်
ပင့်ဆောင်ရောက်ရှိခဲ့လေ၏။

အဆက်ဆက် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ခဲ့သူများ

ဆရာတော်ကြီး ဦးအာသာသည် သက်တော်အိုမင်း
လာပြီဖြစ်၍ မြေးတပည့်ရင်းဖြစ်သူ အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ
ဒုတိယငါးထပ်ကြီးဆရာတော် ဦးဇွဲလအား သာသနာ့
တာဝန်ကို (၁၂၈၂)ခုနှစ်၌ လွှဲပြောင်းအပ်နှံတော်မူခဲ့သည်။
ဆရာတော်ကြီးသည် တောရဆောက်တည်ရန် အနောက်
ရိုးမဆီသို့ ထွက်ခွာသွားလေတော့သည်။

ဒုတိယငါးထပ်ကြီးဆရာတော် ဦးဇွဲလ၏ ခမည်း
တော်မှာ သီပေါမင်းလက်ထက်၌ ရာဇပျံချီဟူသော ဘွဲ့
ချီးမြှင့်ခံရသော ဦးဆိုးပုံ ဖြစ်၍ မယ်တော်မှာ ဒေါ်ပြန်

ဗုဒ္ဓဂယာဆရာတော်ကြီးတော်ဘုရား
ဖြစ်လေသည်။

ဆရာတော်၏သာမဏေ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာမှာ အဘိုး
ဖြစ်သူ ဟံသာဝတီဂိုဏ်းအုပ်ဆရာတော် ဦးအာသာပင်
ဖြစ်၏။ အဘိုး၏ ခြေတော်ရင်း၌ စာပေကျမ်းဂန်များ သင်
ကြားပြီး အသက်ပြည့်သော (၁၂၆၃)ခုနှစ်တွင် အဘိုးဖြစ်
သူ ဆရာတော် ဦးအာသာကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြုလျက် ရဟန်း
ဘောင်သို့ ရောက်ရှိလာခဲ့လေ၏။

ဆရာတော်သည် သီဟိုဠ်ကျွန်း ကိုလံဘိုမြို့သို့ ကြွ
ရောက်၍ ဓမ္မယုတိကျောင်းကြီး၏ ဦးစီးနာယက အရှင်
သီရိသုမင်္ဂလမထေရ်ထံ၌လည်းကောင်း၊ ယိုးဒယားဘုရင်
၏ ရာဇဂုရုတံဆိပ်တော် အပ်နှင်းခြင်းခံရသော အဘိဓဝါ
ရာမ ကျောင်းတိုက်ကြီး၏ ဦးစီးနာယက အရှင်သုဘူတိ
မထေရ်မြတ်ထံ၌လည်းကောင်း၊ သုက္ကဋ္ဌဘာသာ၊ ပါဠိဘာ
သာ အဖြာဖြာကို လေ့လာသင်ယူတော်မူခဲ့သည်။

ရဟန်းဝါ(၂၂)ဝါအရ သက်တော်(၄၂)နှစ်တွင် ပဉ္စမ
မြောက် ဂျောဘုရင်မင်းမြတ်၏ အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ ဘွဲ့
တံဆိပ်တော် အပ်နှင်းခြင်း ခံရလေသည်။

အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ရ ဒုတိယငါးထပ်

လွင်တေတီနှင့် လှပဒဿာရွာတော်တော်

ကြီးဆရာတော် ဦးဇဋိလအား အစိုးရမင်းတို့က နိုင်ငံတော် မဟာနာယကအဖြစ်လည်းကောင်း၊ ရွှေတိဂုံစေတီတော် ဂေါပကအဖွဲ့က သြဝါဒါစရိယအဖြစ်လည်းကောင်း၊ စေတီယင်္ဂဏ ပရိယတ္တိအသင်းကြီးက သြဝါဒါစရိယအဖြစ်လည်းကောင်း ခန့်အပ်ခြင်း ခံရလေသည်။

ဆရာတော်သည် (၁၉၄၃)ခုနှစ်သို့ ရောက်သောအခါ တူအရင်းဖြစ်သော ဦးဇာဂရအား သုံးနှစ်တိုင်တိုင် မိမိ၏ တာဝန်များကို ပူးတွဲထမ်းဆောင်စေလျက် (၁၉၄၆) ခုနှစ်တွင် ငါးထပ်ကြီးဘုရားကြီးတည်ရာ အာရာမံနှင့် အဆောက်အအုံများ၊ သာသနာတာဝန်များကို လွှဲပြောင်းတော်မူခဲ့သည်။

တတိယမြောက် ငါးထပ်ကြီးဆရာတော် ဦးဇာဂရသည် ခမည်းတော် ဦးဘိုးရာ၊ မယ်တော် ဒေါ်ငြိမ်းဘုံတို့မှ သား

သမီးရှစ်ယောက်တွင် အငယ်ဆုံး သားထွေး ဖြစ်လေသည်။

သာမဏေဘဝ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာမှာ တန်ဆည်မြို့ ကံဖျားဆရာတော်ကြီး ဦးကလျာဏ ဖြစ်၍ (၁၂၉၈)ခုနှစ်၊ ဒုတိယဝါဆိုလဆန်း (၈)ရက်နေ့၌ ရဟန်းဘောင်သို့ ရောက်ရှိခဲ့သည်။ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာမှာ ဒုတိယငါးထပ်ကြီး ဆရာတော် ဦးဇဋိလ ဖြစ်၏။

ဂန္ဓကုဋိသံအဆောက်အအုံသစ်

ဆောက်လုပ်ခြင်း

ဂန္ဓကုဋိကျောင်းတော်ကြီးနှင့် သာသနိကအဆောက်အအုံများမှာ နှစ်များစွာ တရွေ့ရွေ့ပြောင်း၍ ကာလကြာညောင်းလာသောအခါ ပျက်စီးယိုယွင်းလာခဲ့သည်။

ထိုသို့ ပျက်စီးနေသဖြင့် ပြုပြင်ရန် ကြံစည်နေချိန်ကရင်ပြည်နယ် အကြံပေးအရာရှိ အင်ဂျင်နီယာကြီး ဦးအောင်ခင်သည် ငါးထပ်ကြီးဘုရားသို့ မကြာခဏ လာရောက်၍ ဖူးမြော်နေခိုက် တစ်နေ့သောအခါ ဖောင်တော် ဦးဆရာတော်နှင့် စကားစပ်မိစပ်ရာပြောရင်း အမိန့်ရှိသည်က တစ်ကြောင်း၊ မကောင်းတာမြင်လျှင် ပြင်ဆင်လေ့ရှိသည့် ဝါသနာအရင်းခံ ရှိသည်က တစ်ကြောင်းတို့ကြောင့် ဦးအောင်ခင်သည် ငါးထပ်ကြီးဆရာတော် ဦးဇာဂရနှင့် ဘုရားကြီးဒါယကာ ဦးဘိုးအောင်၏ သားသမီးများနှင့်

တွေ့ဆုံကာ ဘုရားကြီးတန်ဆောင်းတော် ပြုပြင်လိုပါက မိမိမှစေတနာအလျောက် ကူညီပေးပါမည့်အကြောင်း ပြောခဲ့၏။

လ၊ အနည်းငယ် ကြာသောအခါ တန်ဆောင်းတော်အား သံထည်များဖြင့် ပြုလုပ်ရန် ဆုံးဖြတ်ချက်ချ၍ အင်ဂျင်နီယာကြီး ဦးအောင်ခင်သည် သဲစေတီပုံ ရေးဆွဲလျက် လိုအပ်သည့် ပစ္စည်းများ ရှာဖွေရာ မင်္ဂလာဒုံလေယာဉ်ကွင်းတည်ဆောက်ပြီးချိန်နှင့် ကြိုကြိုက်

အင်ဂျင်နီယာတော်ကြီး ပြုပြင်ဘုရားများ

www.burmeseclassic.com

၍ ပိုလှုံသံထည်များကို လေလံဆွဲ
ဝယ်ယူရရှိခဲ့လေ၏။

ကျွမ်းကျင်သော အလုပ်သမား
များ ငှားရမ်းရန် တိုင်ပင်နေကြစဉ်
ရွှေတိဂုံစေတီတော် အနောက်
ဘက်ဓာတ်လှေကား ဆောက်လုပ်
နေကြသော လုပ်သားများ ရောက်
ရှိလာပြီး မိမိတို့အား ခိုင်းစေရန်
ပြောလာသဖြင့် ဝမ်းမြောက်ဝမ်း
သာ ဖြစ်ခဲ့ရလေသည်။

ငါးထပ်ကြီးဘုရား သီတင်း
သုံးတော်မူမည့် ဂန္ဓကုဋ်သံစေတီတော်ကြီးကို (၁၃၂၅)
ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်းလဆန်း (၁၁)ရက် တနင်္ဂနွေနေ့
နံနက်(၆)နာရီတွင် ဘုရားကြီး၏ အင်္ဂါထောင်မှစ၍ ရန်
ကုန်မြို့ပေါ်ရှိ သက်တော်ရှည် ဆရာတော်ကြီး တစ်ရာ
ကျော်တို့က ရွှေအုတ်၊ ငွေအုတ်တို့ဖြင့် အုတ်မြစ်ချခဲ့ကြ၏။
ထိုအဆောက်အအုံကြီးကို အင်ဂျင်နီယာကြီး ဦးအောင်ခင်
သည် သဒ္ဒါတရားထက်သန်စွာဖြင့် အားကြီးမာန်တက်
ဆောင်ရွက်ခဲ့လေ၏။

အင်ဂျင်နီယာများစွာတို့ကလည်း ဝိုင်းဝန်းကူညီ လုပ်
အားဒါန ကုသိုလ်ယူကြလေ၏။

ဂန္ဓကုဋ်အဆောက်အအုံမှာ အကျယ်အဝန်း အရှေ့-
အနောက် (၂၂၇)ပေ၊ တောင်-မြောက် (၁၇၂)ပေခွဲ ရှိ၏။

ဆရာတော် ဦးစာဂရသည် သာသနာ့အဆောက်
အအုံကြီးကို အသစ်ပြုပြင် တည်
ဆောက်ရာ၌ ဘုရားဒါယကာ ဦး
ဘိုးအောင်၊ ဘုရားအမ ဒေါ်စိမ်း
နှင့် သားသမီးများက မ၊တည်
လျက် အများပြည်သူ ကုသိုလ်
တော်ဖြင့် ဝိုင်းဝန်းလှူဒါန်း ပူး
ဆင်းဆောင်ရွက်ခဲ့ကြလေ၏။

ငါးထပ်ကြီး ရုပ်ပွားတော်မှာ
ကြီးမားလွန်းသဖြင့် ပလ္လင်တော်
ဆိုတဲ့ တစ်ပေမျှသာရှိသည့် စမ္မ
ထေပေါ်၌သာ သီတင်းသုံးရလေ
၏။ ထို့ကြောင့် ဆရာတော်က

လှုပ်သောတိန်ဆောင်မုန်းဦးနှင့် အရှေ့တံတားကျောင်းစင်အတွင်းရှိ
ဘုန်းကြီးကျောင်းများ

ဦးအောင်ခင်တို့အား ကြည်ညိုရှုချင်စဖွယ် ကြာပလ္လင်တော်
ပြုလုပ်ပေးရန် အမိန့်ရှိစဉ် ရန်ကုန်မြို့ လမ်း(၄၀)၌နေ
သော ဦးဖူး၊ ဒေါ်ခင်နှင့် ကျေးဇူးရှင် မိခင်ကြီး ဒေါ်ကင်း
ရွှေ မိသားစုတို့က ကြာပလ္လင်နှင့် ရေကန်တော်ကို ဒါ
ယကာခံယူကြကုန်၏။

တန်ဆောင်းတော် မီးခခြင်း

သံထည်ဖြင့် အဆောက်အအုံဆောက်လုပ်ခဲ့သော ဂန္ဓ
ကုဋ်စေတီတော်ကြီး ထီးတော်မတင်မီ (၁၉၆၆)ခုနှစ်၊
စက်တင်ဘာလ (၁၂)ရက် မွန်းလွဲ(၁)နာရီအချိန်တွင် ရွှေ
ဟင်္သာ(လင်းတ)တစ်ကောင်သည် ဦးခေါင်းကို တောင်သို့
လှည့်လျက် ငါးမိနစ်ခန့် နားပြီးနောက် တောင်အရပ်သို့
ပျံသွားလေ၏။

(၁၉၆၇)ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ (၂၃)ရက် ကြာသပ

တန်ဆောင်းမုန်းဦးအလှူနှင့် ရည်လျားလှစသော နတ်လမ်းအပ်လျှောက်ခြင်း

မြင်ကွန်းမင်းသားကြီးအလွမ်းပြေ
ဆုတောင်းပြည့်လွှမ်းစေတီ

တေးနေ့ မွန်းလွဲ(၁)နာရီအချိန်တွင် ငါးထပ်ကြီးရပ်ကွက် တံမြက်စည်းလုပ်သော အိမ်မှစ၍ မီးလောင်ခဲ့ရာ ငါးထပ် ကြီးဘုရားတန်ဆောင်းတော်နှင့် ကျောင်းတိုက်အတွင်းရှိ ကျောင်းအချို့ မီးသင့်ခဲ့လေသည်။

ယနေ့မြင်တွေ့နေရသော ငါးထပ်ကြီးဘုရား

ငါးထပ်ကြီးဘုရား သီတင်းသုံးရာ ဂန္ဓကုဋိသံစေတီ တော်၏ ထီးတော်ကို သံကြေးတို့ဖြင့် မပြုလုပ်တော့ဘဲ အလှူမိနီယံ ဒန်သတ္တုဖြင့် ပြုလုပ်ပြီး ဓာတုဗေဒဆေးဖြင့် ရွှေရောင်စိမ်ထားလေ၏။ ထီးအောက်မျက်နှာဝမှာ ငါးပေ ကော်မျှရှိ၍ အလှူရှင်မှာ အမေရိကန်နိုင်ငံ၊ ဆန်ဖရန်စစ္စကို မြို့မှ ဦးကျင်ချိုင့်၊ ဒေါ်လီလီ မိသားစုတို့က မ၊တည်လှူ ဒါန်းငွေဖြင့် ပြည်သူ့အများကောင်းမှု လှူဒါန်းပူဇော်ခဲ့ကြ သည်။

ထီးတော်၊ စိန်ဖူးတော်ကိုမူ ဘုရားဒါယကာ ဦးဘိုး အောင်၊ ဒေါ်စိမ်းရင်၏ သားသမီးမိသားစုတို့က မ၊တည် လှူ ပြည်သူ့ပြည်သားများက ထည့်ဝင်လှူဒါန်းကြလေ ၏။

ငါးထပ်ကြီးဘုရား ရုပ်တုတော်၏ မကိုဋ်တော်ထိပ် တွင် တပ်ဆင်ထားသော စိန်ဖူးတော်မှာ (၂၂)ကျပ် (၁၃) ပဲ (၁)ရွေး ရွှေချိန်ရှိ၍ (၁၄)ကာရက် ပတ္တမြားတာပတာ လုံးကြီးကို ပတ္တမြားလုံးရေ(၇၄၄)ပွင့်တို့ဖြင့် ခြိမ်းခြယ်လှယ် တန်ဆာဆင်၍ မိုးကုတ်မြို့ မြို့မရပ် ဘုရား၊ တန်ဆောင်း၊ သိမ်၊ ကျောင်းရဟန်းဒါယကာ ဦးဘအေး၊ နှမ ဒေါ်သိန်း ညွန့် မောင်နှမမိသားစုက လှူဒါန်းခဲ့သည်။

ဘုရားကြီး စောင့်ရှောက်ရန်အတွက် ဆရာတော် ဦးဇာဂရသည် ကျောင်းတိုက်ရှိ သံဃာတော်များအား နေ့ ည အလှည့်ကျ တာဝန်ပေးအပ်လျက် စောင့်ရှောက်ရင်း တန်ဆောင်းတော်ကြီးအား ပြန်လည်တည်ဆောက်ရေးလုပ်ငန်းများ လုပ်ကိုင်လျက် တစ်ဖက်မှလည်း သာသနာရေး ဆိုင်ရာ လုပ်ငန်းများကို လုပ်ကိုင်နေရသည်။

ဝိုဏ်းပေါင်းစုံ သံဃာ့အဖွဲ့ကြီး ပေါ်လာပြီဖြစ်၍ ဘုရားကြီးကိုလည်း ဂေါပကအဖွဲ့နှင့် ထိန်းသိမ်းစောင့် ရှောက်နိုင်ရန် ရဟန်းသံဃာ ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမများနှင့် တိုင်ပင်ဆွေးနွေးကြရာ အားလုံးက သဘောတူ လက်ခံ

နှစ်တစ်ရာတော်ပြီဖြစ်သော
ကြေးချိန်ပိဿာငါးထောင်ရှိသည့် ခေါင်းစလားတော်ကြီး

ကြလေ၏။

နှစ်ပေါင်းရှစ်ဆယ်ကျော် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်လာခဲ့သော ပထမငါးထပ်ကြီးဆရာတော် ဦးအာသာဘမုစ၍ ဆရာတော်များ အစဉ်အဆက် စောင့်ရှောက်တော်မူလာခဲ့သည့် ငါးထပ်ကြီးဘုရားအား နိုင်ငံတော်သံဃနာယကအဖွဲ့ကြီးသို့ လွှဲအပ်တော်မူ၍ ပထမအကြိမ် နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယကအဖွဲ့ ဆဋ္ဌမအစည်းအဝေး (၁၇-၁၁-၁၉၈၁)ရက်နေ့ ဆုံးဖြတ်ချက်အရ ဂေါပကစည်းမျဉ်းစည်းကမ်း ရေးဆွဲပြဋ္ဌာန်းပြီး ဂေါပကအဖွဲ့ဝင်လူကြီးများ ရွေးချယ်ကာ ဆရာတော်များက သြဝါဒါစရိယ ဆရာတော်များအဖြစ် ဆောင်ရွက်ကြလေ၏။ ဆရာ၊ဒကာ ညီညီညာညာဖြင့် ရန်ကုန်မြို့ မဟာသကျအတုလမာရ်အောင်ဆွဲတော်ရ ငါးထပ်ကြီးဘုရားအား ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်လာခဲ့သည်မှာ ယနေ့အထိပင် ဖြစ်ပါသည်။

ဆုတောင်းပြည့် လွှမ်းစေတီ

ပထမငါးထပ်ကြီးဆရာတော် ဖြစ်တော်မူသော ဦးအာသာ၏ အဆွေခင်ပွန်း သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ မြင်ကွန်းမင်းသားကြီးသည် မြန်မာနိုင်ငံအထက်ပိုင်း နန်းတွင်းရေးဥဿနာကြောင့် မြန်မာနိုင်ငံအောက်ပိုင်း ရန်ကုန်မြို့သို့

ဓနုတုဋ်တိုက်အပေါ်ရှိ ထိစေတီတော်

ထွက်ပြေးတိမ်းရှောင်ရင်း ဆရာတော်ထံ ခိုလှုံရောက်ရှိလာ၏။

ဆရာတော်ထံ ရောက်ရှိပြီးနောက် ဆရာတော်အား ဦးခိုက်ရှိခိုးကန်တော့ကာ ထိုမှတစ်ဆင့် အရှေ့တောရတောအုပ်မှ အင်ဒိုချိုင်းနားသို့ ထွက်ပြေးတိမ်းရှောင်သွားလေ၏။

မြင်ကွန်းမင်းသားကြီး၏ အနွယ်တော်များသည် နောင်အခါ၌ ငါးထပ်ကြီးဘုရား ခြေတော်ရင်း မြောက်အရပ်ရှိ ကျောင်းပရိဂုဏ်အတွင်း လွှမ်းစေတီ ဆုတောင်းပြည့်ဘုရားတစ်ဆူ တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့လေသည်။

(၁၂၈၉)ခုနှစ်၊ တပေါင်းလပြည့်နေ့တွင် အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ ဒုတိယငါးထပ်ကြီးဆရာတော် ဦးဇဋိလအား အမျိုးထား၍ ရန်ကုန်မြို့၊ လသာလမ်း ဇရပ်အမကြီးဒေါ်သိန်းရင် မိသားစုတို့က ဆုတောင်းပြည့်လွှမ်းစေတီအား ထပ်မံပြုပြင် မွမ်းမံပြင်ဆင်ခဲ့လေသည်။

ဘက်စုံပြုပြင်မွမ်းမံမှုများ

(၁၉၉၄)ခုနှစ်တွင် ငါးထပ်ကြီးဘုရားကို ဘက်စုံပြုပြင်မွမ်းမံမှုများ ပြုလုပ်ခဲ့သည်။ စီမံချက်ချမှတ် အကောင်အထည်ဖော်ရာ၌ စောင်းတန်းနှစ်သွယ်ဖြင့် ပြုပြင်ခဲ့၏။

အာသာကျအတုလမာရ်အောင် ငါးထပ်ကြီးဘုရား ကမ္ဘာ့ညီအစ်ကိုတို့ပိုင်

ရွှေဂုံတိုင်လမ်းမကြီးဘေး၌ ခြင်္သေ့နှစ်ကောင်မှန်ဦးဝ
မှ စကြိုလမ်းတစ်လျှောက် စောင်းတန်းအတိုင်း ခြေကျင်
တက်နိုင်သကဲ့သို့ ဦးထွန်းမောင် မှန်ဦးဘေး လမ်းကျယ်မှ
တစ်ဆင့် ဘုရားကြီးခြေတော်ရင်းအထိ ကားဖြင့် အလွယ်
တကူတက်ရောက်နိုင်ပါသည်။ ကားများ ရပ်နားရန် ကား
ပါကင်များလည်း ထားရှိ၏။

မြေထိန်းနံရံများဖြင့် အခိုင်အမာဆောက်လုပ်ထား
ခဲ့သော စောင်းတန်းတစ်လျှောက် ကျယ်ဝန်းသော စကြို
လမ်းတွင် သက်သောင့်သက်သာစွာဖြင့် ဘုရားခြေတော်
ရင်းသို့ ရောက်ရှိဖူးမြော်နိုင်လေ၏။ အကွေ့အကောက်
တောင်စောင်းအနိမ့်အမြင့်အတိုင်း လှပသေသပ်စွာဖြင့်
ဆောက်လုပ်ထား၏။

စောင်းတန်းမှနေ၍ ဗဟန်းမြို့နယ်၏ လှပသော
အဆောက်အအုံအချို့ကိုလည်း ခံစားနိုင်လေ၏။ စောင်း
တန်းတစ်လျှောက် နားနေနိုင်ရန် အုတ်ခုံများ ထားရှိ၏။

ထို့ပြင် အစိုးများ ပြန်လည်ပြုပြင်ခြင်း၊ အကာများ၊
အခင်းများ ပြန်လည်ပြုပြင်ခြင်းကို အချိန်နှင့်တစ်ပြေးညီ

လုပ်ဆောင်ခဲ့ကြ၏။

တန်ဆောင်းတော်ကြီး အတွင်း၌လည်း အသစ်သစ်
သော ဗုဒ္ဓသန္တပစ္စည်း ပြကွက်များကိုလည်း ပြသထားလေ
၏။

နိုင်ငံတော်၏ ဦးဆောင်မှုဖြင့် ဂေါပကအဖွဲ့ဝင်တို့
၏ ကြိုးစားဆောင်ရွက်မှုကြောင့် တိုးတက်ပြောင်းလဲလာခဲ့
သော မဟာသကျအတုလမာရ်အောင် ငါးထပ်ကြီးဘုရား
သို့ တစ်ခေါက်တစ်ခါ ရောက်အောင်လာပြီး ဖူးမြော်ကြ
ပါစို့ဟု နှိုးဆော်တိုက်တွန်းလိုက်ရပေသည်။

ခုနစ်နေ့သားသမီးအပေါင်း ဆေးဘယာကင်းဝေးကြ
ပါစေ။

ဗိုလ်တထောင် ကိုဦး

မိုးငြိမ်း

(၁) မြေလတ်မြတ်သူ စုစည်းပူဇော်သည့် (၁၀၈)တောင်
မဟာဗောဓိစွယ်တော်ရှင်စေတီတော်မြတ်ကြီးသမိုင်း။

(၂) ငါးထပ်ကြီးဆရာတော် ဦးဇာဂရ၏
ငါးထပ်ကြီးမြတ်စွာဘုရားသမိုင်း။

မှတ်ပုံတင်ပြီး

အမေဆေး

အမှတ်တံဆိပ်

ဆီးချို၊ သွေးချို

သောက်ဆေး

သုံးစွဲရန် ဆေးပမာဏ

ပင်ရင်း အမှတ် (၃၁)၊ (၀၂၂)လမ်း၊
ဓရတွင်းကုန်းရပ်ကွက်၊
မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊
ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး။

နံနက် အစာမစားမီ (၃) ပြား
နေ့လယ် အစာမစားမီ (၃) ပြား
ည မစာမစားမီ (၃) ပြား

ဇုန်း - ၀၁ - ၃၇၆၇၀၀၊ ၀၀ - ၃၇၆၇၀၂၊ ၀၉ - ၇၃၂၀၀၉၇၀

အဖြူဖြူအနုနုအနုနု

ဆေးပျိုးစုံဆိုင်များတွင် ရရှိနိုင်ပါသည်။

တိုင်းရင်းဆေးဝါးထုတ်လုပ်မှုနှင့်လှိုင်အမှတ် - ၂/၂၀၁၃ တာဝန်ထမ်း (၂၃၉၀)
တိုင်းရင်းဆေးဝါးထုတ်လုပ်မှုတင်အမှတ် - TMR ၀၁၁၀၇၆(၁၁၁၄)
ပြန်ကြည့်ရန်အမှတ် - ၀၁၀၀၈၈ (စာနယ်ဇင်း) ၁၁၃/၀၃၁၃

သဏ္ဍာမင်းခေါင်

အကြောင်းဆက် အကျိုးဆက်တို့ဖြင့်

ထူးခြားစွာဖြစ်တည်လာခဲ့သည့်

သာသနာတော်ပွင့်လင်းရာ

နဝနဟုတ္တိအောင်မြေကုန်းတော်

ယခင်က ဤနေရာသည် လူသူအရောက်အပေါက် ကင်းမဲ့သော ထူထပ်သည့် တောအုပ်ကြီးဖြစ်၏။ ရန်ကုန် တိုင်းဒေသကြီး၊ တိုက်ကြီးမြို့မှ အရှေ့ဘက် (၇)မိုင်ခန့် အကွာ ဖလုံဘူတာကျေးရွာအုပ်စု၊ ရွှေမြိုင်သာယာရွာသစ် အနီး၌ တည်ရှိ၏။ သားရဲတိရစ္ဆာန်များ သွားလာကျက် စားသော တောအုပ်ဖြစ်၍ မည်သူမျှ ဤတောအုပ်အနီးမှ ဖြတ်သန်းသွားခြင်း မရှိကြ။

ကြံတောင်သူချက်ကြီး တောအုပ်ကို ခုတ်ထွင်ရှင်းလင်းခြင်း

လွန်ခဲ့သော (၁၆)နှစ်ခန့်က ဖလုံဘူတာကျေးရွာနေ ကြံတောင်သူချက်ကြီး အသက်(၄၆)နှစ်သည် ကြံစိုက်ရန် အတွက် အဆိုပါ တောအုပ်ကို ခုတ်ထွင်ရှင်းလင်းခဲ့ရာ (၃)ရက်မြောက်ညတွင် ချက်ကြီးအား မုတ်ဆိတ်ကျင်စွယ် ဖြူဖြူမွှေးမွှေးနှင့် ဒေါက်ချာဆောင်းထားသော ရသေ့ကြီး တစ်ဦးက-

အသင် ကြံစိုက်ဖို့ ခုတ်ထွင်ရှင်းလင်းနေတဲ့ ဒီနေရာဟာ ရှေးဟောင်းဘုရားကုန်း ဖြစ်တယ်။ အသင် ကြံစိုက်ရင်လည်း အောင်မြင်ဖြစ်ထွန်းမှာ မဟုတ်ဘူး။ ဆုံးရှုံးမှုနဲ့ ကြုံရလိမ့်မယ်။ ဒီနေရာမှာ ဗုဒ္ဓသာသနာ စည်ပင်ပွင့်လင်းလာအောင် ဆောင်ရွက်ပါ။ ဘုရားစေတီများ တည်ထားပါ။ ဘရသေ့ကလည်း အောင်မြင်အောင် ကူညီစောင့်ရှောက်ပါ့မယ် ဟု အိပ်မက်ပေး ပြောကြားခဲ့၏။

ဘုရားဟောင်းရှိသည့်နေရာကို လက်ညှိုးညွှန်ပြခဲ့၏။
ကြံတောင်သူချက်ကြီး အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ခြင်း

အထက်ပါအတိုင်း ဘရသေ့က အိပ်မက်ပေး ပြောကြားခဲ့ပြီးနောက် ကြံတောင်သူ ချက်ကြီးသည် ကြံစိုက်ရန် အတွက် တောအုပ်ခုတ်ထွင်ရှင်းလင်းခြင်းကို ရပ်တန့်ကာ အိပ်မက်ထဲ၌ ဘရသေ့ ညွှန်ပြခဲ့သည့် ထိုတောအုပ်၏ ကုန်းမြင့်နေရာတွင် အဓိဋ္ဌာန်(၄၅)ရက် ဝင်ရောက်ခဲ့၏။
အစ်မတော်မြနန်းရင်နှင့် တွေ့ဆုံရခြင်း

အဆိုပါ ချက်ကြီးသည် ဖော်ပြပါ တောအုပ် အတွင်းရှိ ကုန်းမြင့်ပေါ်တွင် အဓိဋ္ဌာန်စခန်း ဝင်ရောက်ခဲ့ပြီးနောက် (၂၇)ရက်မြောက်နေ့၌ ညနေ နေပင်ရီတရော

နဝနဟုတ္တိအောင်မြေကုန်းတော်၏ အစောင့်အရှောက်ဖြစ်သူ အစ်မတော်မြနန်းရင်ရုပ်တု

အချိန်တွင် လွန်စွာမွှေးပျံ့ကြိုင်
 ထိုင်သော ပန်းပေါင်းစုံရနံ့များ
 သည် ကုန်းမြင့်တစ်ခုလုံး၌ ဖုံး
 သွယ်သွားခဲ့၏။ ထိုသို့ ပန်းပေါင်း
 စုံ ရနံ့များ ကြူကြူလှိုင်အောင်
 သွတ်ပေါ်လာပြီးနောက် ကုန်းမြင့်
 နှင့် မနီးမဝေး အရှေ့မြောက်ဘက်
 ထောင့်တွင် အစိမ်းရောင် နန်း
 ထွင်းဝတ်စုံနှင့် လွန်စွာချောမော
 ထူဝသော အမျိုးသမီးတစ်ဦး ရပ်
 နေသည်ကို ချက်ကြီး တွေ့မြင်
 ထိုက်ရ၏။ ထိုအမျိုးသမီးသည်
 နတ်မှောင်ရှည်လျားသော ဆံပင်
 ဗျားကို နောက်တွင် ဖြန့်ချထားပြီး
 ချက်ကြီး ရှိနေသည့်နေရာသို့ တစ်
 ထမ်းချင်း လျှောက်လာ၏။

ယင်းနောက် ချက်ကြီးအား-
 'မောင်ချက်ကြီး...အစ်မတော်
 တာ ဒီကုန်းရဲ့ အစောင့်အရှောက်
 ဗြဲနန်းရှင်ပါ။ မောင်ချက်ကြီးအနေ
 နဲ့ ဒီနေရာမှာ သာသနာတော် ပွင့်
 ထင်းလာအောင် ဆောင်ရွက်ပါ။
 အစ်မတော်အနေနဲ့ အစစအရာရာ
 ဝိုင်းကူညီပါ့မယ်' ဟု ပြောကြားခဲ့
 ၏။

ချက်ကြီးကလည်း 'ဒီကုန်း
 ပေါ်မှာ သာသနာတော် ပွင့်လင်း
 ထာအောင် ကိုယ်စွမ်းဥပဇာန်စွမ်း
 ခိုသရွေ့ ဆောင်ရွက်သွားပါ့မယ်'
 ဟု ကတိပြုပြောကြားခဲ့၏။

ယင်းနောက် အစ်မတော်
 ဗြဲနန်းရှင်သည် ကုန်း၏ အရှေ့
 မြောက်ဘက် တောစပ်သို့ တရွေ့
 ရွေ့ ပြန်လည်ထွက်ခွာသွားခဲ့ပြီး
 ခုတ်တရက် ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့
 လေ၏။

နဝနဟုတ္တိအောင်မြေကုန်းတော်တစ်ဆောင်ရိုင်သိုးသိုးကြီးရပ်ဟု

နဝနဟုတ္တိအောင်မြေကုန်းတော်တစ်ဆောင်ရိုင်ပေါက်ပိဏ္ဍနိရို အသင်းသင်းအစီရင်ဟု

နဝနဟုတ္တိအောင်မြေကုန်းတော်သို့ အဝင်မုခ်ဦး

နဝနဟုတ္တိအောင်မြေကုန်းတော်က အရဟတောစေတီတော်

နဝနဟုတ္တိအောင်မြေကုန်းတော်က အရဟတောဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း

အင်းစိန်လျှောက်ပင်ညောင်မှ ဝေပိတ်လှေများ လှူဒါန်းသော
နဝနဟုတ္တိအောင်မြေကုန်းတော်က သာသနာ့လှူဒါန်းရသိမ်းတော်

ယင်းနောက်ပိုင်းတွင် ချက်ကြီးသည် အဓိဋ္ဌာန်ပြီး၍ အိမ်ပြန်မည့်အခါတိုင်း 'အစ်မတော် မြနန်းရှင် ရေ့ကျွန်တော် ချက်ကြီး ပြန်ပြီဗျို့' ဟု တိုင်တည်အော်ဟစ်လေ့ရှိရာ ချက်ကြီး ပြန်သည့်လမ်းတစ်လျှောက် မွေးပျံ့ကြိုင်လှိုင်သော ပန်းရနံ့များသည် ထက်ကြပ်ပါလာခဲ့ပြီး တောအုပ်အထွက်နားရောက်မှ ပျောက်ကွယ်သွားလေ့ရှိသည်ဟု ချက်ကြီးက ပြောကြား၏။

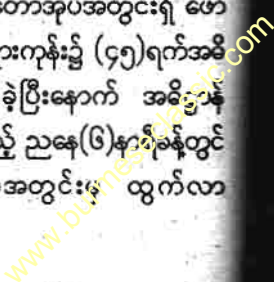
တောင်ပိုင်ဘိုးဘိုးကြီး အိမ်မက်ပေးခြင်း

ချက်ကြီး အဓိဋ္ဌာန်စခန်းမပြီးမီ ညတစ်ညတွင် အညှီရောင် ဝတ်စုံဝတ် အဘိုးကြီးတစ်ဦးက -

'ငါက ဒီနေ့ရာက တောင်ပိုင်ဘိုးဘိုးကြီးပဲဗျို့။ မင်းအနေနဲ့ ဒီကုန်းမှာ ဘုရားတည်ပါ။ ငါ ကူညီစောင့်ရှောက်မယ်။ ပဋ္ဌာန်းဆက်ရှိတဲ့ ခုနစ်နေ့သားသမီးတွေလည်း ရောက်လာကြပြီး မင်းကို ကူညီကြလိမ့်မယ်။ ဒီကုန်းက တောင်ပို့နီနီထဲမှာ မကိုဋ်၊ စလွယ်နဲ့ ဘုရားဆင်းတုတော် ရှိတယ်။ အချိန်ကျရင် 'တွေ့လိမ့်မယ်' ဟု အိမ်မက်ပေး ပြောကြားခဲ့၏။

ဘရသေ့အား လူကိုယ်တိုင် တွေ့ရှိရခြင်း

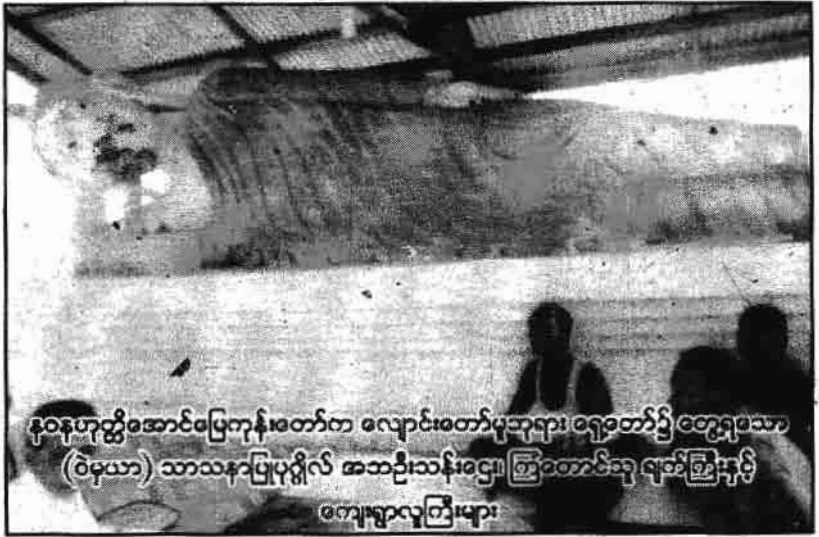
ကြံတောင်သူ ချက်ကြီးသည် အဆိုပါ တောအုပ်အတွင်းရှိ ဖော်ပြပါ ဘုရားကုန်း၌ (၄၅)ရက်အဓိဋ္ဌာန် ဝင်ခဲ့ပြီးနောက် အဓိဋ္ဌာန်ပြီးဆုံးသည့် ညနေ(၆)နာရီခန့်တွင် တောအုပ်အတွင်းမှ ထွက်လာ

သည့် ရသေ့တစ်ပါးသည် ချက်ကြီးအနီးသို့ ရောက်ရှိလာခဲ့၏။ ထိုရသေ့မှာ ချက်ကြီး အိပ်မက်ထဲ၌ တွေ့မြင်ခဲ့ရသည့် ဘရသေ့ပင်ဖြစ်ကြောင်း သိရှိလိုက်၏။

ချက်ကြီးသည် ဘရသေ့ကို နို့သေစွာ ဝတ်ဖြည့် ကန်တော့ပြီး "ဒီနေ့ တပည့်တော် အဓိဋ္ဌာန် (၄၅)ရက် ပြီးဆုံးအောင်မြင်ခဲ့ပါပြီ ဘရသေ့။ ဒီကုသိုလ်အဖို့ဘာကို ဘရသေ့ကိုလည်း အမျှပေးဝေပါတယ်" ဟု ပြောကြားလိုက်၏။

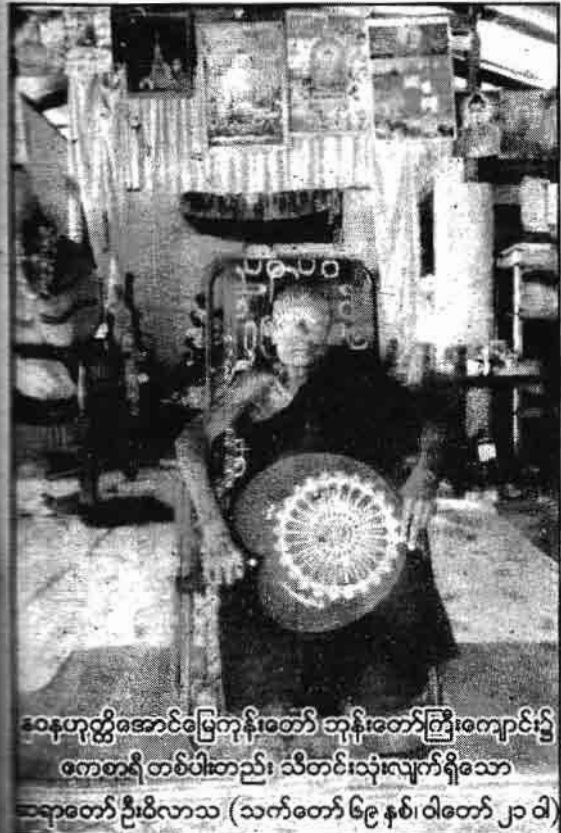
ထိုအခါ ဘရသေ့က ချက်ကြီး၏ ဦးခေါင်းကို သုံးချက်ပွတ်ပြီး "သာဓုကွယ်...သာဓု...သာဓု...အမျိုး၊ ဘာသာ၊ သာသနာ အကျိုးကို ဆတက်ထမ်းပိုး ဆောင်ရွက်နိုင်ပါစေ။ ဒီနေရာမှာ ဘုရားတည်ဖို့ အမြန်ဆုံး ဆောင်ရွက်ပါ" ဟု ပြောကြားကာ ချက်ကြီးအနီးမှ ပြန်လည်

နဝနဟုတ္တိအောင်မြေကုန်းတော်တ လျောင်းတော်မူဘုရား ရှေ့တော်၌ တွေ့ရှုသော (ဝိမုသာ) သာသနာပြုပုဂ္ဂိုလ် အဘဦးသန်းဌေး။ ကြံတောင်သူ ရုတ်ခြားနှင့် ကျေးရွာလူကြီးများ

ထွက်ခွာသွားခဲ့လေ၏။
ချက်ကြီးဘုရားတည်ပြီ

ဤသို့အားဖြင့် ကြံတောင်သူ ချက်ကြီးသည် ထိုတောအုပ်ရှိ မြေနေရာ(၉)ဧကကို ခုတ်ထွင်ရှင်းလင်းကာ နာမ်လောကပုဂ္ဂိုလ်များဖြစ်ကြသည့် ဘရသေ့၊ တောင်ပိုင်

နဝနဟုတ္တိအောင်မြေကုန်းတော် ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း၌ ကောဇာရီ တစ်ပါးတည်း၊ သီတင်းသုံးလျက်ရှိသော ဆရာတော် ဦးဝိလာသ (သက်တော် ၆၉ နှစ်၊ ဝါတော် ၂၁ ဝါ)

ထူးခြားသော ပဋ္ဌာန်းစေတီဖြင့် နဝနဟုတ္တိအောင်မြေကုန်းတော်စာအရဟတောစေတီတော်အား နှစ်ကြိမ်တိုင်တိုင် လာရောက်ထီးတော်တင်ခဲ့သူ ရှမ်းမြည်နယ်၊ ရပ်တော်မြို့နယ် အင်ကြင်းအောရက ကိုရင်ဇဇီလ

နဝနဟုတ္တိအောင်မြေကုန်းတော်က ကျိုက်ထီးရိုးစေတီ

နဝနဟုတ္တိအောင်မြေကုန်းတော်ရှိ ရပ်တော်မုဘုရား

နဝနဟုတ္တိအောင်မြေကုန်းတော်က နဂါးရံဘုရား

ဘိုးဘိုးကြီး၊ အစ်မတော်မြစိမ်းရှင် တို့၏ ထူးခြားသော ကူညီမှုများဖြင့် တောအုပ်အလယ် ကုန်းမြင့်ပေါ်တွင် ဉာဏ်တော် အမြင့်(၁၈) တောင်နှင့် (၁)ထွာရှိ စေတီတော် တစ်ဆူကို တည်ထားခဲ့လေ၏။ စေတီတည်ထားရန် မြေတူးရာတွင် အဖုံး၌ ကနုတ်ပန်းများ ရေးထွင်းထားသော ရှေးခေတ်လက်ရာ သပိတ်တစ်လုံးကို တွေ့ရှိခဲ့လေ၏။ ထိုသပိတ်အဖုံးကို မဖွင့်ရန် တောင်ပိုင်ဘိုးဘိုးကြီးက ချက်ကြီး၏ ဖခင်ဖြစ်သူ ဧည့်ရှင်ကောင်စီဥက္ကဋ္ဌ ဦးသိန်းအောင်ကို ထိုနေ့ ညတွင်ပင် အိပ်မက်ပေးပြောကြားခဲ့လေ၏။ သို့အတွက် ယင်းသပိတ်အဖုံးကို မဖွင့်တော့ဘဲ စေတီတော်၏ အောက်ဌာပနာတိုက်၌ ဌာပနာထည့်သွင်းခဲ့၏။

စေတီတည်ထားရာတွင် ရန်ကုန်မြို့၊ လှိုင်မြို့နယ် မေတ္တာဝါဒီ ဆရာတော်နှင့် နယ်လှည့်သာသနာပြု သီဟရာဇာဆရာတော်တို့က ဩဝါဒပေး လမ်းညွှန်ကာ ကြီးကြပ်ဆောင်ရွက်ပေးတော်မူခဲ့ကြ၏။ စေတီတော်၏ ဘွဲ့တော်ကိုလည်း အရဟတောစေတီတော်ဟု ဘွဲ့တော်ဆက်ကပ်ခဲ့ကြပြီး စေတီတော်တည်ရှိရာ ကုန်းမြင့်ကိုလည်း နဝနဟုတ္တိအောင်မြေကုန်းတော်ဟု အမည်ခေါ်ဝေါ် သမုတ်ခဲ့ကြ၏။

အရဟတောစေတီတော်ကို
တီးတော်တင်ပေးသည့်
ရှမ်းပြည်နယ်မှ ကိုရင်လေး
ဖော်ပြပါ နဝနဟုတ္တိအောင်မြေကုန်းတော်ရှိရာ အရဟတောစေတီ

တော်ကို ထီးတော်တင်ရာတွင် ထူးခြားသော ပဋ္ဌာန်းဆက်ဖြင့် ရောက်ရှိလာသည့် ရှမ်းပြည်နယ်၊ ရပ်စောက်မြို့နယ်၊ အင်ကြင်း တောရက ကိုရင်လေး ဧဇိလက ထီးတော်တင်လှူပေးခဲ့၏။ ဒုတိယ အကြိမ် ထီးတော်တင်ရာတွင် လည်း အဆိုပါ ကိုရင်လေးကပင် လာရောက် ထီးတင်ပေးခဲ့၏။

နဝနဟုတ္တိအောင်မြေကုန်းတော်၌ ကိန်းဝပ်စံပယ်မည့် ရုပ်ပွားတော်(၂)ဆူ

ခရစ်နှစ်(၂၀၁၅)ခုနှစ်၊ ဧပြီလ၏ တစ်ခုသောညတွင် ဖော်ပြပါ ကြံတောင်သူ ချက်ကြီးအား ထိုကုန်း၏အစောင့် အရှောက်ဖြစ်သူ အစ်မတော်မြနန်းရှင်က အိပ်မက်ပေး ပြောကြားခဲ့ပြန်၏။

အိပ်မက်ထဲတွင် မန္တလေးမဟာမြတ်မုနိပုံတူ ရုပ်ပွား တော်(၁)ဆူ၊ ဇလွန်ပြည်တော်ပြန်ဘုရားနှင့် ပုံတော်တူ ရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူနှင့် ကျောပေးထားသော ထိုင်တော်မူ ရုပ်ပွားတော်(၁)ဆူတို့ကို ဖူးမြင်ရ၏။ အစ်မတော်မြနန်း ရှင်က ဒီရုပ်ပွားတော်တွေနဲ့ ပုံစံတူ ရုပ်ပွားတော်တွေကို ဒီကုန်းတော်မှာ တည်ထားရန် ချက်ကြီးအား ပြောကြား ခဲ့၏။

ချက်ကြီးသည် မဟာမြတ်မုနိပုံတော်တူ ရုပ်ပွားတော် နှင့် ဇလွန်ပြည်တော်ပြန်ဘုရားကြီး ပုံတူရုပ်ပွားတော်တို့ကို တည်ထားရန် အလှူရှင်များနှင့် စီစဉ်ဆောင်ရွက်ခဲ့ရာ ဝဋ္ဌာန်းဆက် မရှိလေရောသလားမသိ၊ အောင်မြင်မှုမရှိ ဖြစ်ခဲ့ရ၏။ ထိုအတောအတွင်း အကျင့်စရဏ ထူထောင် ထာ ဘုရားတည် သာသနာပြုလုပ်ငန်းများ ဆောင်ရွက် နေသူ မြောက်ဥက္ကလာပနေ အဘဦးသန်းဌေးအား အစ်မ တော် မြနန်းရှင်က ဒီကုန်းတော်မှာ မဟာမြတ်မုနိနဲ့ ဇလွန် ပြည်တော်ပြန်ဘုရား(၂)ဆူကို အဘဦးစီးပြီး တည်ပေးပါ။ အောင်မြင်မှာပါဟု အိပ်မက်ပေး ပြောကြားခဲ့၏။

မကြာမီ တစ်နေ့တွင် အဘဦးသန်းဌေးထံသို့ အင်းစိန် ဆရာ၊ အုပ်ချုပ်ခိုင်ပိုင်ရှင် မဌေးဌေး ရောက်လာပြီး 'တိုက် ကြီးက နဝနဟုတ္တိ ဘုရားကုန်းမှာ ဘုရား(၂)ဆူတည်ဖို့

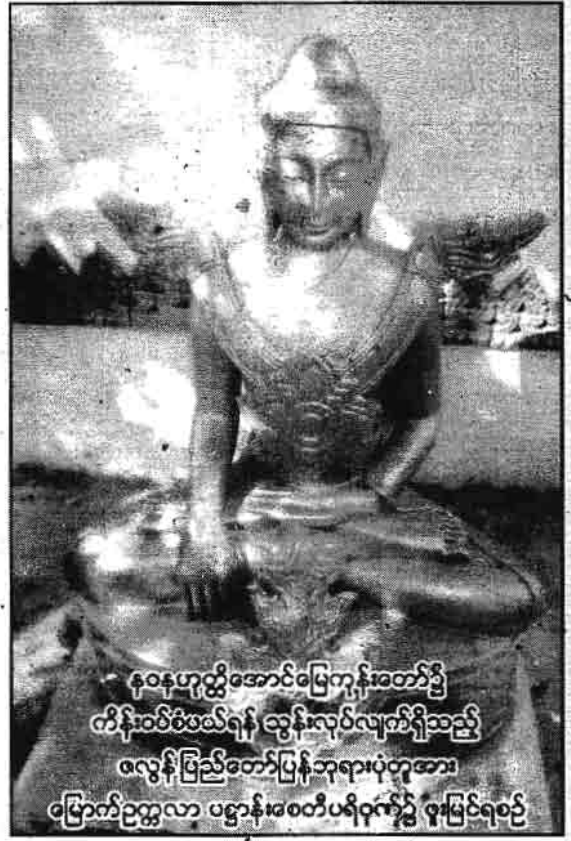

နဝနဟုတ္တိအောင်မြေကုန်းတော်က ဖောင်ပင်နှင့် ပြိုပစ်ရစ်ခွင်ဘုရားများ။

စီစဉ်နေတာ မအောင်မြင် ဖြစ်နေတယ်။ အဲဒါ အာ တာဝန်ယူပြီး တည်ပေးပါ'ဟု ပြောကြားခဲ့ပြန်၏။ သို့နှင့် သာသနာပြုပုဂ္ဂိုလ် အဘဦးသန်းဌေးသည် မဌေးဌေးတို့ အဖွဲ့နှင့်အတူ ဖော်ပြပါ တိုက်ကြီးမြို့နယ်၊ ရွှေမြိုင်ရွာလစ် အနီး၌ တည်ရှိသည့် နဝနဟုတ္တိအောင်မြေ

နဝနဟုတ္တိအောင်မြေကုန်းတော်က တံတိုက်

နဝနဟုတ္တိအောင်မြေကုန်းတော်၌ ကိန်းဝပ်စံပယ်ရန်
သွန်းလုပ်လျက်ရှိသည့် ပဟာမြတ်မုနိရုပ်ပွားတော်အား
မြောက်ဥက္ကလာ ပဋ္ဌာန်းစေတီပရိဝုဏ်၌ ရှုတွေ့ရစဉ်

နဝနဟုတ္တိအောင်မြေကုန်းတော်၌
ကိန်းဝပ်စံပယ်ရန် သွန်းလုပ်လျက်ရှိသည့်
လေ့နံ့ပြည်တော်ပြန်ဘုရားပုံတူအား
မြောက်ဥက္ကလာ ပဋ္ဌာန်းစေတီပရိဝုဏ်၌ ရှုမြင်ရစဉ်

ကုန်းတော်သို့ သွားရောက်ခဲ့ပြီး မေတ္တာကမ္မဋ္ဌာန်း စီးဖြန်း
ကာ အဆိုပါ ရုပ်ပွားတော်(၂)ဆူ ကိန်းဝပ်စံပယ်မည့်
နေရာကို ရွေးချယ်သတ်မှတ်ခဲ့၏။ ယင်းနောက် မြောက်
ဥက္ကလာပ၊ နွယ်နီ(၁၆)လမ်းရှိ ပဋ္ဌာန်းစေတီတော် ပရိ
ဝုဏ်တွင် ဖော်ပြပါ ပုံတော်တူရုပ်ပွားတော် (၂)ဆူကို

ကျွမ်းကျင်ပညာရှင်များနှင့် သွန်းလုပ်ခဲ့ရာ ယခုအခါ ပြီး
စီးနေပြီဖြစ်ပြီး မကြာမီကာလအတွင်း ထိုရုပ်ပွားတော်
(၂)ဆူကို တိုက်ကြီးမြို့နယ်ရှိ ဖော်ပြပါ နဝနဟုတ္တိအောင်
မြေကုန်းတော်သို့ ပင့်ဆောင်ပူဇော်တော့မည် ဖြစ်၏။

ဤရုပ်ပွားတော်(၂)ဆူကို သွန်းလုပ်ခဲ့ရာတွင် ဖော်
ပြပါ နဝနဟုတ္တိအောင်မြေကုန်း
တော်မှ အစောင့်အရှောက်ဖြစ်သူ
အစ်မတော်မြနန်းရှင်က ထူးခြား
စွာ ကူညီမှုပြုခဲ့သည်ဟု သာသနာ
ပြုပုဂ္ဂိုလ် အဘဦးသန်းဌေးက ပြော
ကြား၏။

ကြံတောင်သူရက်ကြံ။ သာသနာပြုပုဂ္ဂိုလ် အဘဦးသန်းဌေးနှင့်
(၇)နေ့သားသမီးတပည့်များအား နဝနဟုတ္တိအောင်မြေကုန်းတော်၌ တွေ့မြင်ရစဉ်

နဝနဟုတ္တိအောင်မြေကုန်းတော်က
ထူးခြားသော ဆေးတောင်ပို့
အဆိုပါ နဝနဟုတ္တိအောင်မြေ
ကုန်းတော်ပရိဝုဏ် အနောက်
တောင်ထောင့်တွင် ထူးခြားသော
တောင်ပို့တစ်ခုကိုလည်း တွေ့မြင်

ရ၏။ ဆေးတောင်ပို့ဟု ထင်ရှားပြီး ထိုတောင်ပို့မှ မြေကို ထူ၍ သွေးလိမ်းလျှင် ရောဂါဘယများနှင့် အမှောင့် ဝေယာဂများ ပျောက်ကင်းသည်ဟု ဆို၏။

သာသနာတော်ပွင့်လင်းလာသည့်

နဝနဟုတ္တိအောင်မြေကုန်းတော်

ယခင်က သားရဲတိရစ္ဆာန်များဖြင့် ပြွမ်းတီးသော ထူထဲသည့် တောအုပ်ချုံနွယ်များဖြင့် ဖုံးလွှမ်းထားသော ထိုနေရာသည် ယခုအခါ ဘုရား၊ စေတီ၊ တန်ဆောင်းများ၊ ကျောင်း၊ ကန်၊ ဇရပ်များဖြင့် ဝေဆာတင့်တယ်နေသည့် သာသနာတော်ပွင့်လင်းရာ နဝနဟုတ္တိအောင်မြေကုန်းတော် အဖြစ် ထင်ရှားနေပြီဖြစ်၏။

တိုက်ကြီးမြို့အလွန် ဖလုံကံကုန်းကျေးရွာလမ်း အတိုင်း ဝင်လာပြီး ထိုမှတစ်ဆင့် ဖလုံဘူတာကျေးရွာမှ နေ၍ ရွှေမြိုင်သာယာရွာသစ်အနီးရှိ တောအုပ်များ ဝန်းရံ ထားသော ဖော်ပြပါ နဝနဟုတ္တိအောင် မြေကုန်းတော်သို့ ရောက်ရှိနိုင်ပါ၏။

အကျိုးဆက် အကြောင်းဆက် ရှိသူတို့သည် အေး

ချမ်းတိတ်ဆိတ်သော ဝန်းကျင်တစ်ခု၌ တောအုပ်တော တန်းများ ဝန်းရံထားသော အဆိုပါ နဝနဟုတ္တိအောင်မြေ ကုန်းတော်သို့ သွားရောက်၍ ဘုရားစေတီများအား ဖူး မြော်လိုသည်ဖြစ်စေ၊ ရက်ရှည်အိမ်ဌာန်ဖြင့် တရားဘာဝနာ များ အားထုတ်လိုသည်ဖြစ်စေ ကြံတောင်သူ ချက်ကြီး၊ ဖလုံဘူတာကျေးရွာ၊ တိုက်ကြီးမြို့နယ်၊ ဖုန်း ဝဇ္ဇ ၇၇၇၃၈၈ ၁၃၁ သို့ ဆက်သွယ်ပါက လိုအပ်သမျှကို စေတနာထက် သန်စွာဖြင့် အကူအညီပေးလိမ့်မည် ဖြစ်ပါ၏။

နာမ်လောကမှ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ထူးကဲသောကူညီမှုဖြင့် ဖြစ်တည်လာခဲ့သော တိုက်ကြီးမြို့နယ်၊ ရွှေမြိုင်ရွာသစ် အနီးမှ သာသနာတော်ပွင့်လင်းရာ အဆိုပါ နဝနဟုတ္တိ အောင်မြေကုန်းတော်သို့ အကျိုးဆက် အကြောင်းဆက် ရှိသူတို့ ရောက်ရှိနိုင်ကြပါစေတည်း။

(၇)နေ့သားသမီးများအားလုံး နှလုံးစိတ်ဝမ်း အေး ချမ်းကြပါစေ။

မေတ္တာရည်၍
သစ္စာမင်းခေါင်

နှလုံးတုန်၊ ရင်ခုန်၊ မူးမောသူများအတွက်

နှလုံးထိပ်တင်

နှလုံးအားတိုးဆေး

နှလုံးခုန်နှုန်း မမှန်ခြင်း၊ နှလုံးသွေးကြော ကျဉ်းခြင်း၊ ကျယ်ခြင်း၊ နှစ်ဦးနှစ်ဖက် အိပ်မရခြင်း၊ အိပ်ရာမှ နိုးစတွင် ရင်တဒိတ်ဒိတ်ခုန်ခြင်း၊ ဦးခေါင်းမကြည်မလင် မူးဝေခြင်း၊ စိတ်မကြည်မလင် ထိုင်းပိုင်း ခြင်း၊ အသားအရေ ပွဲခြောက်ပိန်လီခြင်း၊ မအိသောဖြစ်ခြင်း၊ အသက်ရှူမမှန်ခြင်း၊ နှလုံးနှင့်ဝတ်သက် သော ရောဂါများအတွက် သုံးစွဲနိုင်ပါသည်။ ဤဆေးကို နေ့စဉ်မှန်မှန် သောက်သုံးပါက အသားအရေ စိုပြေကြည်လင် လှပနုပျို ကျန်းမာသက်ရှည်ပါမည်။

ထုတ်လုပ်နှင့်လိုင်းစင်အမှတ် - ၉/၂၀၁၀ တဆထလ(၂၀၂၆)
ယာယီဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ် - ၀၂၁၃ Y ၀၁၀၀၇၈
ပြောကြားခွင့်ပြုချက် - ၂၃၁/၁၀၀၃ (တဆထက(စာနယ်ဇင်း))

ဝင်ရင်း နှလုံးထိပ်တင်ဆေးဆိုင် - တိုက်(၅)၊ အခန်း(၁၀၀)၊ သီရိမင်္ဂလာအိမ်ရာ၊ ကမ်းနားလမ်း၊ အလုံမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့

☎ ၀၉၂၀၀၉၉၇၊ ☎ (၀၁)၂၁၀၈၉၃

ရန်ကင်း ပြည်ပခြံဆေးဆေးရုံဆိုင် - လိုင်အမှတ်(B-50, 51) ရွှေပြည်ခုံဓမ္မ (ဒုတိယထပ်)၊ မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့

☎ ၀၉၄၂၁၀၀၇၇၉၃၊ ၀၉၄၂၁၀၀၈၂၃၀

မန္တလေး ဦးသာဠိန် ခြံဆေးဆေးရုံဆိုင် - ခရိုင်သယ်ဓမ္မ/Eရုံ (ထမင်ရုံ)၊ အမှတ်-၉၆ (ခရိုင်ထပ်)၊ ဓမ္မရုံ မန္တလေးမြို့ ☎ (၀၂)၃၀၀၈၀

လေပုန်တိုင်းဒဏ်၊ ငလျင်ဒဏ် အကြိမ်ကြိမ်ခဲရသော်လည်း
သာသနာ့ဒါယကာ မင်းအစဉ်အဆက် ပြုပြင်တည်ခဲ့သည့် ကုသိုလ်တော်

ရွှေမော်မောစေတီတော်

ကိုဦး(ရွှေပြည်သာ)

အတုမရှိမြတ်ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်၏ ကိုယ်ပွားရုပ်ပွားတော် စေတီတော်မြတ်များ ကာလရှည်ကြာလာ၍ ပျက်စီးယိုယွင်းလာသည်ကို တွေ့မြင်ရပါလျှင် ကြည်ညိုသဒ္ဓါစိတ်ဖြင့် ရိုသေလေးမြတ်စွာ ပြင်ဆင်သောသူတို့သည် ယခုဘဝ၌ပင် အသက်ရှည်ခြင်း၊ အနာရောဂါကင်းရှင်းခြင်း၊ ဥစ္စာပစ္စည်းများ မယိုဖိတ်နိုင်ခြင်း အစရှိသော အကျိုးတရားတို့ကို ရရှိခံစားကြရမည် ဖြစ်ပါသည်။ နောင်ဘဝ၌လည်း တင့်တယ်သော အမျိုး၌သာ ဘဝရခွင့်ကြုံရခြင်း၊ မပြည့်မစုံ မကြွယ်ဝသော မိဘများနှင့် ကြုံရပါကလည်း စောင့်ရှောက်ပေးကမ်းမည့်သူ ပေါ်ပေါက်ရခြင်း၊ အလုပ်အကိုင် စီးပွားရေးတွင် ကူညီမည့်သူ ပေါ်ပေါက်ရခြင်း၊ တင့်တယ်၍ အဆင်းလှပခြင်း၊ အဝတ်အထည် ပေါများခြင်း၊ ဆွေကောင်းမျိုးကောင်းနှင့် တွေ့ဆုံရခြင်း၊ အသက်ရှည်စွာ နေရခြင်း၊ ချစ်သောသူတို့နှင့် တာရှည်စွာ ပေါင်းဖက်ရခြင်း၊ ဥစ္စာပစ္စည်းများ တည်မြဲစွာ ပိုင်ဆိုင်ရခြင်း အကျိုးတို့ ရရှိနိုင်သည်ဟု ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် မြန်မာနိုင်ငံသားတို့ ယုံကြည်မှု ရှိခဲ့ကြပါသည်။

အလောင်းတော်သိဒ္ဓတ္ထမင်းသားသည် မြင့်မြတ်သော ဆန္ဒတော်ဖြင့် သုံးဖြာစရိယပါရမီ သမ္ဘာရတို့ကို ဖြည့်ကျင့်တော်မူခဲ့ပြီး သက္ကရာဇ်(၁၀၃)ခုနှစ်၊ ကဆုန်လပြည့်နေ့တွင် မြတ်ဘုရားဗုဒ္ဓအဖြစ် စင်စစ်ရောက်ရှိတော်မူခဲ့ပါသည်။

ဥတ္တလာဇနပုဒ်မှ ရောက်ရှိလာသော တဖုဿ၊ ဘလ္လိက ညီနောင်တို့အား ဘုရားရှင်၏ ဇီဝသန္တာန်တော်မှ ဆံတော်ဓာတ် (၈)ဆူကိုလည်းကောင်း၊ ဆဋ္ဌဝါမကုလတောင် ချယားတော၌နေစဉ် ဒုံခိုင်းတူ (ခေါ်) ဇောင်းတူ မြို့သား စူဠသာလ၊ မဟာသာလညီနောင်တို့အား အသက်ရှိဆဲ ဇီဝသန္တာန်တော်မှပင် ဆံတော်ဓာတ်(၂)ဆူကိုလည်းကောင်း ကိုယ်စားကိုးကွယ်နိုင်ရန် ချီးမြှင့်ပေးသနားတော်မူခဲ့ပါသည်။

တဖုဿနှင့် ဘလ္လိက ညီနောင်တို့က အလှူခံရသည့် ဆံတော်ဓာတ်ကို တိရမ္မစေတီတော်ကြီး ရွှေတိဂုံ၌ ဌာယနာပူဇော်ခဲ့ကြ၍ စူဠသာလနှင့် မဟာသာလတို့ ညီနောင်ပင့်ဆောင်ခဲ့သော ဆံတော်ဓာတ်(၂)ဆူကို ဟံသာဝတီ

(ပဲခူး)နေပြည်တော် ရွှေမော်မောစေတီတွင် ကိန်းဝပ်ဌာပနာထားခဲ့ပါကြောင်း ရှေးဟောင်းစေတီယဝံသကထာ၌ တိုက်ရိုက်ဖွင့်ဆိုထားခဲ့သည်။

ရွှေမော်မောစေတီတော်

သမိုင်းအကျဉ်း

သဗ္ဗညုတရောင်တော်မြတ်ဘုရား ငါးဝါလွန်မြောက်၍ ခြောက်ဝါခန့်တွင် ဒုံခိုင်းတူမြို့ (ယခု ဇောင်းတူမြို့)နေ စူဠသာလနှင့် မဟာသာလကုန်သည်ညီနောင်တို့ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့ ကုန်ရောင်းဝယ်ရန် ရောက်

မုခ်ဦးနှင့် ရွှေဝယ်ဝထာစေတီ

www.burmeseclassic.com

ခဲ့ကြသည်။

မြတ်စွာဘုရားရှင်ကို ရာဇ
ဗြဟ္မာ့မြို့၌ လှူဒါန်းဖွယ်များနှင့်
ခိုသေစွာ ရှိခိုးကန်တော့ခဲ့ကြ၍
မိမိတို့ဒေသဆီ ဒေသစာရီ ကြွချီ
ချီးမြှင့်တော်မူရန် တောင်းပန်
လျှောက်ထားခဲ့ကြသည်။ ဖြစ်
လတ္တံ့အမှန်ကို သိနိုင်သော ဉာဏ်
တော်နှင့် ဆင်ခြင်တော်မူ၍ ဒုံဇိုင်း
တူ အရပ်ဖြစ်သော ဟံသာဝတီ
ပြည်ကြီးသည် သာသနာတော်
ထွန်းလင်းတောက်ပမည့် နိမိတ်
မြင်တော်မူ၍ မြတ်စွာဘုရားရှင်က

ထူးတောင်ပြည် ဆံတော်ရှင် ရွှေမော်ဒေဝဝတီတော်ကြီး။

ဦးခေါင်းတော်ကို လက်ယာလက်မောင်းတော်နှင့် သုံး
သပ်၍ နှစ်ဆူသော ဆံတော်ဓာတ်ကို စူဠသာလနှင့် မဟာ
သာလ ညီနောင်အား ပေးသနားတော်မူလိုက်ပါသည်။

သုဒဿနတောင်ထိပ်တွင် ဌာပနာ၍ ကိုးကွယ်ကြ
လော့ဟူ၍လည်း မြတ်စွာဘုရားက ပထမဗျာဒိတ်စကား
မိန့်ကြားခဲ့သည်။ ကုန်သည်ညီနောင်တို့ နေရပ်ပြန်ရောက်ခဲ့
ကြရာ သထုံဘုရင် သီဟရာဇာဘွဲ့ခံ မဏ္ဍလိပ်မင်းမြတ်ထံ
သံတော်ဦးတင် လျှောက်ထားတော်မူပါသည်။ မြတ်စွာ
ဘုရားရှင်၏ ဆံတော်(၂)ဆူ အလှူခံရခဲ့၍ မင်းမြတ်
မဏ္ဍလိပ်က ဒုံဇိုင်းတူအရပ်သို့ ကြွချီခဲ့၍ ဆံတော်ဓာတ်
နှစ်ဆူကို ရွှေပန်းဆိုင် အစရှိသော ပန်းဆိုင်အမျိုးမျိုးတို့
အစီအရိပ်ခံခဲ့ပြီး ကြီးကျယ်ခမ်းနားစွာ ပူဇော်ခဲ့ပါသည်။

တန်ဆောင်း၊ ပြာသာဒ်ကြီး နှစ်ဆောင်ကို တူညီစွာ
စီမံ၍ ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းခဲ့ကြရာ ဒုံဇိုင်းတူမြို့အမည်မှ
တန်ဆောင်းတူမြို့ဟု ဘွဲ့တစ်မျိုး ထပ်မံရခဲ့ပါသည်။ ထိုမှ
တစ်ဆင့် ယခုအခါ ဇောင်းတူဆိုသောအမည်ကို ပြောင်း
လဲခဲ့ကြောင်း မှတ်သားသိရှိရပါသည်။

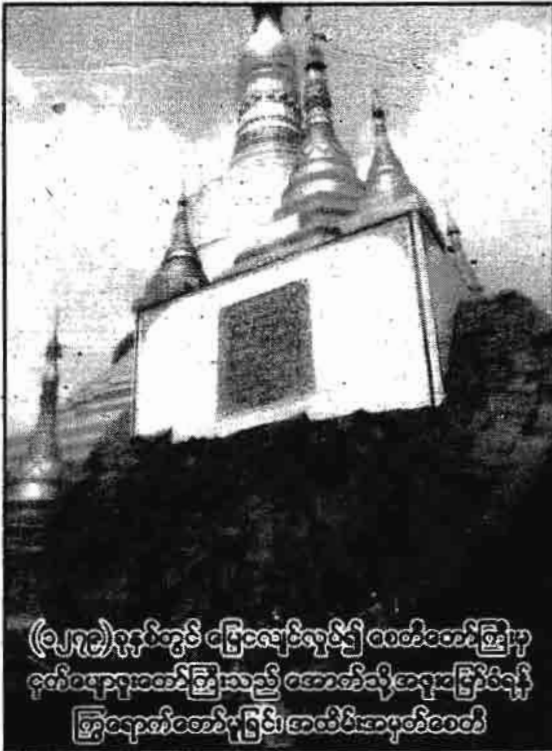
မြတ်စွာဘုရားရှင်မှ သုဒဿနတောင်တော်၌ ဌာပနာ
ထား၍ စေတီတည်ရန် ဗျာဒိတ်ပေးခဲ့သော်လည်း နေရာ
အတိအကျမသိခဲ့ကြ၍ သိကြားမင်း၏ ညွှန်ကြားချက်အရ
သိရှိသက်သေထူခဲ့ကာ တောင်တော်ကို ရှာဖွေတွေ့ခဲ့ပါ
သည်။ ဒုံဇိုင်းတူမြို့(တောင်းတူ)အရပ်နှင့် သုဒဿနတောင်
သည် နှစ်ယူဇနာမျှ ဝေးကွာခဲ့ပြီး ဆံတော်ကို လမ်းခရီး၌

ပူဇော်ခဲ့ကြခြင်းသည် ထူးခြား၍ ခမ်းနားဆန်းပြားမှုရှိခဲ့
ကြောင်း သမိုင်းမှတ်တမ်းများအရ သိရှိရပါသည်။

စေတီတော်ကို ဉာဏ်တော်အတောင်(၅၀)၊ လုံးပတ်
တော်အတောင်(၂၅၀)ဖြင့် မဟာသတ္တရာဇ်(၁၁၅)ခုနှစ်၊
တန်ခူးလဆန်း(၁)ရက်တွင် စတင်တည်ထား ပြီးစီးခဲ့ပြီး
ထိုစဉ်က ကျိုက်မူတားဟူသော မွန်ဘာသာဖြင့် ခေါ်ဆိုခဲ့
ကြပါသည်။ ကျွန်းပေါ်စ မြတ်စွာဘုရားရှင် ဒေသစာရီ
ကြွရောက်တော်မူခဲ့စဉ်က ရပ်တော်မူခဲ့သည့် နေရာဖြစ်၍
ဘုရားရှင်ကျွန်း၏ အစွန်းတွင် ရပ်တော်မူခဲ့ခြင်းကို
အစွဲပြု၍ ကျိုက်-ဘုရား၊ မူ-အစွန်း၊ တား-ရပ်သည်
ဖြစ်၍ အစွန်း၌ ရပ်ခဲ့သည့်ဘုရားဟု အဓိပ္ပာယ်သက်
ရောက်ပါသည်။ ကာလကြာမြင့်လာသောအခါ မူတားမှ
မူတော၊ မူတောမှ မော်ဓောဟူ၍ ပြောင်းလဲခဲ့ကြောင်း
သိရှိရသည်။

သုဝဏ္ဏဘူမိသထုံပြည်တွင် ထီးနန်းစိုးစံတော်မူသော
သီရိမာသောကရာဇာ လက်ထက်တွင် အိန္ဒိယနိုင်ငံ၌ သီရိ
ဓမ္မာသောကမင်းကြီး တတိယသင်္ဂါယနာ တင်တော်မူ
သော ကာလဖြစ်သည်။ ထိုစဉ်က ကိုးတိုင်းကိုးဌာနသို့
ဗုဒ္ဓသာသနာပြု ရဟန်းတော်များ ကြွရောက်ခဲ့ကြရာ
သုဝဏ္ဏဘူမိ သထုံပြည်သို့ သောဏထေရ်၊ ဥတ္တရထေရ်၊
အနုရုဒ္ဓထေရ်၊ သောမယထေရ်၊ ကိသဂုတ္တ (ဝါ) တိသ
ဂုတ္တထေရ် (၅)ပါးတို့ ကြွရောက်တော်မူခဲ့ကြသည်။

ထိုစဉ်က ပင်လယ်တွင်းမှ ရောဘီလူးမ တစ်သောက်

(၁၂၇၉)ခုနှစ်တွင် ငြိမ်းချမ်းလှုပ်ရှားမှု အစားတော်ကြီးမှ ရုတ်တရက်အစားတော်ကြီးသည် အစားတော်ကြီးအဖြစ် ပြောင်းလဲခဲ့ခြင်းဖြင့် ခြေရာရောက်အောင်ပုဂ္ဂိုလ်၊ အထိမ်းအမှတ်တော်

နှင့် အပေါင်းပါတို့ သထုံမြို့တစ်ဝိုက်ရှိ မွေးဖွားပြီးစ ကလေးများကို ညစဉ်လိုလို ဖမ်းစားနေကြောင်း သတင်း ထွက်ပေါ်ခဲ့သည်။ နန်းတွင်းမိဖုရားကြီးမှလည်း သားတော် တစ်ပါး ဖွားမြင်တော်မူခဲ့ရာ ဘီလူးမရန်ကို ကြောက်၍ နန်းတွင်းသားတို့က အိပ်ဖန်စောင့်ကြပ် ထိန်းသိမ်းနေခဲ့ ကြရသည်။

ထိုအဖြစ်အပျက်ကို မြင်တွေ့ရပါ၍ အရှင်သောဏ နှင့် ဥတ္တရမထေရ် နှစ်ပါးက ပြည်သူတို့ကို ဘီလူးမရန်မှ ကင်းဝေးစေရန် အန္တရာယ်ကင်းပရိတ်များ ရွတ်ဖတ်ပေး၍ မနုဿိဟပုံ ဖန်ဆင်းပြခဲ့ရာ ရေဘီလူးများ ပင်လယ်ဘက် သို့ ထွက်ပြေးကြရသည်။ ရေဘီလူးများ၏ အန္တရာယ်မှ ကင်းဝေးခဲ့ပြီး သံဃာတော်မထေရ်များက ဗြဟ္မဇလသုတ် ကို ဟောကြားတော်မူခဲ့ရာ အနယ်နယ်အရပ်ရပ်မှ ပရိ သတ်များ တရားဓမ္မတည်မြဲ၍ ယောက်ျား(၃၅၀၀) ရဟန်း ပြုခဲ့ကြပြီး မိန်းမ(၁၅၀၀)ကျော် ဘိက္ခုနီမ ဝတ်ခဲ့ကြပါ ၏။ ထိုအချိန်မှစ၍ ရာမညတိုင်းတစ်ခုလုံး ထေရဝါဒဗုဒ္ဓ သာသနာတော် ပျံ့နှံ့တည်ခဲ့ရပါသည်။

စူဠသီရိအာသောကရာဇ် မင်းကြီးသည် သာသနာ တော်အား အတိုင်းထက်အလွန် ပိုမိုကြည်ညိုလွန်းခဲ့ကာ

အရှင်သောဏနှင့် ဥတ္တရ မထေရ်(၂)ပါးကို ရေဘီလူး အောင်နိုင်သော အထိမ်းအမှတ်အဖြစ် ဘီလူးရုပ်ပလ္လင်ခံ သည့် ဘီလူးရန်နိုင် ဗုဒ္ဓဆင်းတုတော်ကို သွန်းလုပ်ခဲ့ကာ နန်းတော်၌ ကိုးကွယ်သမှု ပြုခဲ့ပါသည်။

ဘီလူးရန်နိုင် ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်ကိုမူ သွားတော်ဓာတ် ထည့်သည့် ရွှေအိုးနှင့်အတူ ပဲခူးတွင် တိုက်စေတီတည် ထား၍ ပူဇော်ခဲ့သည်။ ထိုတိုက်စေတီကို မဝေါစေတီဟု သမုတ်ပြီး သာသနာနှစ်(၂၃၈)ခုနှစ်က ရေစက်ချလျှာဒါန်း ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ရုပ်ပွားတော်နေရာကို သိရှိနိုင်ရန် ရွှေ မော်ခောစေတီတော်၏ ခေါင်းလောင်းပုံ အထက်တိုင်း မြောက်အရပ်တည့်တည့် ပန်းဆွဲတွင် ဘီလူးရုပ်ကို ထည့် သွင်းထားသည်ကို တွေ့မြင်ရမည် ဖြစ်ပါသည်။

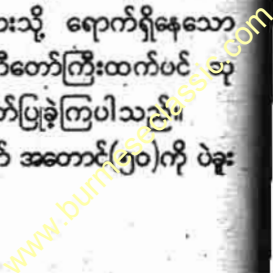
နတ်မင်းကြီး(၄)ပါးအနက် ကုဝေရနတ်မင်း ဝ မြောက်အရပ်ကို စောင့်ရှောက်သဖြင့် ဘီလူးကို မြောက် အရပ်၌ ထားရှိခြင်း ဖြစ်သည်ဟု မှတ်ယူကြရမည်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

ပဲခူးမြို့ နောက်ဆုံးလှုပ်ခဲ့သည့် (၁၂၉၂)ခုနှစ် ငလျင် သည် ဘုရားပန်းဆွဲ၌ ယခင်တည်ရှိခဲ့သည့် ဘီလူးရုပ် (ယခုအခေါ် ယက္ခမယ်တော်)သည် မြောက်ဘက်အထက် ပစ္စယာသို့ ကျရောက်ခဲ့ရာ ကျရောက်သည့်နေရာ၌ပင် လူအများ ဖူးမြော်နိုင်ရန် ပြုပြင်မွမ်းမံခဲ့သည်။ ဘီလူးရန်နိုင် ရုပ်ပွားတော်သည်လည်း ဘုရားပြုကျစက အုတ်များ အကြားတွင် ပြန်လည်တွေ့ရှိရပါ၍ ယခုဖူးမြင်ရသည့် ဘီလူးရုပ်၏အထက်တွင် ဘီလူးရုပ်ခံပလ္လင်ဖြင့် အပူဇော် ခံလျက် စံပယ်တော်မူနေသည်ကို တွေ့မြင်နိုင်ပါသည်။

ဆုတောင်းပြည့် ဘီလူးရန်နိုင်ရုပ်ပွားတော်မြတ်နှင့် ယက္ခမယ်တော်ကို စေတီတော်ကြီး သောကြာထောင့်တွင် ဒုတိယပန်းတင်ခုံရှိ တန်ဆောင်းတော်တွင် ယခုတိုင် ဖူး မြော်နိုင်ပါကြောင်း မှတ်တမ်းပြု ဖော်ပြရပါသည်။

ဆံတော်ရှင်နှင့်အတူ သွားတော်၊ စွယ်တော် စသော သရီရဓာတ်တော် အမျိုးမျိုးတို့ ကိန်းဝပ်စံပယ်ရာ စေတီ တော်ကြီးဖြစ်၍ ဓာတ်တော်မွေတော်တို့၏ တန်ခိုးတော် အာနုဘော်တို့ကြောင့် ယိုးဒယားသို့ ရောက်ရှိနေသော မွန်အမျိုးသားတို့က တိဂုမ္မစေတီတော်ကြီးထက်ပင် ဒု တောင်းပြည့်သည်ဟု ပြောစမှတ်ပြုခဲ့ကြပါသည်။

ပထမတည်စက ဉာဏ်တော် အတောင်(၂၅၀)ကို ပဲခူး

သမလမင်း လက်ထက်၌ ဉာဏ်
တော်(၅၄)တောင်အထိ တိုးတက်
ပြုပြင် ခွမ်းမံတော်မူခဲ့ပါသည်။
ဆက်လက်၍ ဝိမလမင်း လက်
ထက်၌ (၅၉)တောင်၊ အသားမင်း
လက်ထက် (၆၅)တောင်၊ အရိန္ဒ
ဇင်း လက်ထက် (၇၂)တောင်၊
ဗဟိသရာဇာမင်း လက်ထက်၌
ဇန်တိုင်းဒဏ်ခံရသော စေတီကို
(၇၅)တောင်အထိ အသစ်ပြုပြင်
ခွမ်းမံ၍ တည်ခဲ့ပါသည်။

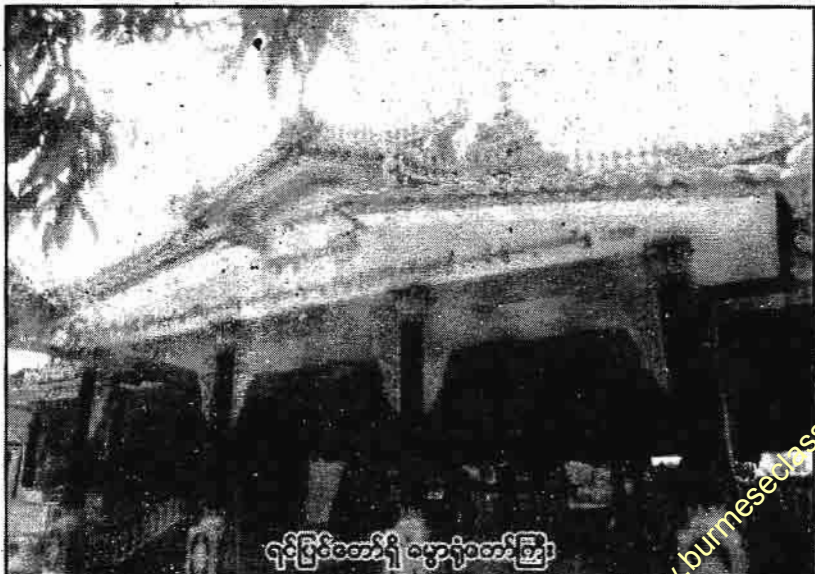
(၁၂၉၂)ခုနှစ် ပြိုကျပျက်စီးအပြီး မှတ်တမ်းတင်ထားသော ပန်းချီကား

ထို့နောက် မိဂန္ဓရာဇာမင်း
လက်ထက်၌ အတောင် (၈၀)၊ မိဂါဒိပွမင်း လက်ထက်၌
(၈၇)တောင်၊ ဂိန္ဒဒိယမင်း လက်ထက်၌ (၈၉)တောင်၊
ထရဝိကမင်း လက်ထက်၌ (၉၂)တောင်၊ ပဉ္စလရာဇ်မင်း
လက်ထက်၌ ဉာဏ်တော် အတောင်(၁၀၀)၊ အတ္တသာရ
ဇင်း လက်ထက်၌ (၁၀၄)တောင်အထိ တိုးတက်ပြုပြင်
တည်ခဲ့ပါသည်။

သင်္ကန်း ဆက်ကပ်တော်မူခဲ့သည်။
ဆက်လက်၍ မိဖုရားရှင်စောပု လက်ထက်တွင်
(၁၈၂)တောင်၊ ဓမ္မစေတီမင်း လက်ထက်တွင် (၁၈၅)
တောင်၊ ဗညားရန်မင်း လက်ထက်၌ လေမုန်တိုင်းဒဏ်
ခံရပြီး မြေခခဲ့ရသည်။ ထိုမင်းမြတ်မှ ဉာဏ်တော်(၁၈၉)
တောင်အထိ တိုးတက်ပြုပြင်ခဲ့ပြီး မင်းကြီး၏ ကိုယ်
အလေးချိန် ရွှေ(၄၈)ပိဿာကို ရွှေသင်္ကန်း ဆက်ကပ်လှူ
ဒါန်းတော်မူခဲ့ပါသည်။

အနုရာမမင်း လက်ထက်တော်တွင် သွားတော်ဓာတ်
တို့ ဌာပနာပူဇော်၍ (၁၂၆)တောင်အထိ အမြင့်တင်တည်
ဆောက်ခဲ့ကာ ရွှေသင်္ကန်းအပြည့် ဆက်ကပ်လှူဒါန်းတော်
မူခဲ့သည်။ မိဂဒိပွငယ်မင်း လက်ထက်တွင် ဉာဏ်တော်
အတောင်(၁၃၀)၊ အဂ္ဂသမန္တရာဇာ လက်ထက်တွင် (၁၃၆)
တောင်၊ ဥပုလရာဇာမင်း လက်
ထက်၌ (၁၃၉)တောင်၊ ပုဏ္ဏရိက
ဇင်း လက်ထက်၌ (၁၄၆)တောင်၊
ဘိဿမင်းလက်ထက်တွင် (၁၄၆)
တောင်၊ ဗညားဦးမင်း လက်ထက်
၌ (၁၅)တောင်၊ ဗညားနွဲ့(ရာဇာ
နီရာဇ်)မင်း လက်ထက် (၁၆၅)
တောင်၊ ဗညားဓမ္မရာဇာမင်း လက်
ထက်တွင် အတောင်(၁၇၀)၊ ဗညား
မင်း လက်ထက်၌ (၁၇၂)တောင်၊
ဗညားရူပမင်း လက်ထက်၌
(၁၇၆)တောင်၊ ဗညားကျန်းမင်း
လက်ထက်၌ စေတီလုံးပြည့် ရွှေ

သွရှင်တကာရွတ်ပိမင်း လက်ထက်တွင် (၁၉၂)
တောင်၊ သုမိန်ထောရာမမင်း လက်ထက်၌ (၁၉၈)တောင်၊
ဆင်ဖြူများရှင် ဘုရင့်နောင်မင်းတရားကြီး လက်ထက်၌

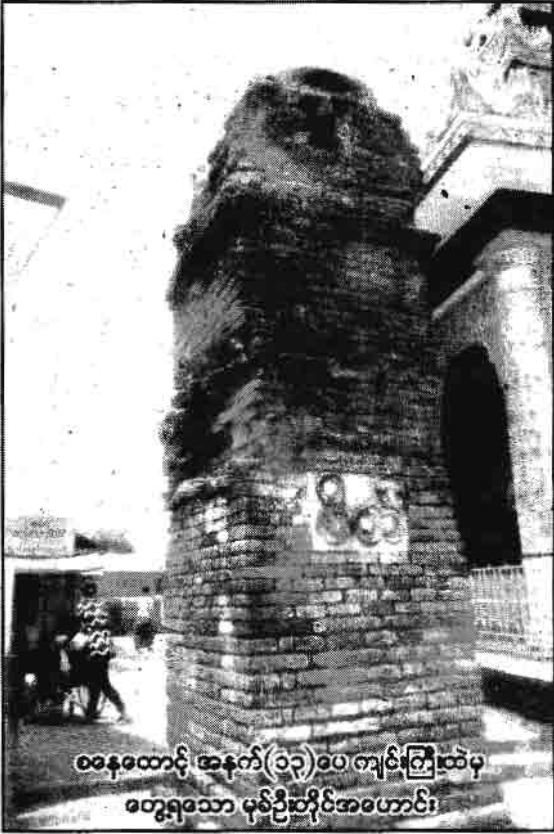
ရှင်ပြင်တော်ရှိ ဓမ္မာရုံတော်ကြီး

ထီးတော်သစ်နှင့် ရွှေသင်္ကန်း ဆက်ကပ်လှူဒါန်းတော်မူခဲ့ပါသည်။

ကောဇာသက္ကရာဇ်(၁၀၉၅)ခုနှစ်တွင် ဒုတိယအကြိမ် ငလျင်ဒဏ်ကြောင့် ရွှေမော်ဓောစေတီတော်ကြီး ပြိုကျခဲ့ရသည်။ အလောင်းမင်းတရား၊ နောင်တော်ကြီး၊ သတိုးဓမ္မရာဇာ၊ စဉ့်ကူးမြို့စားနှင့် ဖောင်းကားစားမောင်မောင် မင်း(၅)ဆက် မပြုပြင်ဘဲ ထားခဲ့သော အနစ်သုံးဆယ်တိုင် ခေါင်းလောင်းပုံအထိ ပြိုကျနေသော ရွှေမော်ဓောစေတီတော်မြတ်ကြီးကို ရန်ကုန်ဝန်မင်း၏ သံတော်ဦးတင်လျှောက်ထားတင်ပြမှုကြောင့် ကောဇာသက္ကရာဇ်(၁၁၄၉)ခုနှစ်တွင် ဘိုးတော်မင်းတရားကြီးက ရှေးမွန်မင်းများလက်ထက်က ပြုပြင်ခဲ့သည်။ ဉာဏ်တော်(၁၉၈)တောင်၊ အဝန်းအတောင်(၉၀၀)ရှိသော စေတီတော်ကြီးကို ပြန်လည်တည်ဆောက်ပေးခဲ့ကာ သက္ကရာဇ်(၁၁၅၅)ခုနှစ်၊ တန်ခူးလဆန်း (၁၅)ရက်နေ့တွင် ထီးတော်တင်ခြင်း ဆောင်ရွက်ခဲ့ပါသည်။ ယခုအထိ တန်ခူးလပြည့်နေ့ ပွဲတော်ပြုလုပ်ခြင်းသည် ဘိုးတော်မင်းတရားကြီးက ပြုပြင်တည်ဆောက်ပေးခဲ့ပြီး ထီးတင်ပွဲ ပြုလုပ်ခဲ့ခြင်းမှ အစပြုခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ကောဇာသက္ကရာဇ်(၁၂၇၄)ခုနှစ်တွင် တတိယအကြိမ် ငလျင်ဒဏ်ကြောင့် စေတီတော်မြတ်ကြီး ပျက်စီးတော်မူခဲ့ပြန်ပါသည်။ ထိုစဉ်က ဆပ်သွားဖူးအထက်မှ စ၍ သံတိုင်တစ်ပိုင်းနှင့် ငှက်မြတ်နားတော်၊ စိန်ဖူးတော်များ ကျိုးပြတ်ပျက်စီးကာ ကျတော်မူခဲ့ရာ ဘဏ္ဍာတော်ထိန်းအဖွဲ့က သိမ်းဆည်းထိန်းသိမ်းခဲ့ရပါသည်။ ၎င်းနောက် (၁၂၇၉)ခုနှစ်တွင် စတုတ္ထအကြိမ် ငလျင်လှုပ်ခဲ့ပြန်ရာ ငှက်ပျောဖူးမှစ၍ ခေါင်းလောင်းပုံအထိ ပြိုကျပျက်စီးတော်မူခဲ့ပါသည်။ စတုတ္ထအကြိမ် ပြိုပျက်တော်မူခဲ့သော ငှက်ပျောဖူးပုံ တစ်ပိုင်းသည် ယခုတိုင် စေတီတော်၏ တနင်္ဂနွေထောင့်၌ တည်ရှိနေသည်ကို တွေ့မြင်ကြရမည် ဖြစ်ပါသည်။ ထို့နောက် ပဉ္စမအကြိမ် ငလျင်ကြီးသည် (၁၂၉၂)ခုနှစ်တွင် လှုပ်ခတ်ခဲ့ပြန်ရာ အောက်ပထမပစ္စယာအထိ အကြီးအကျယ် ပျက်စီးပြိုကျ ခြေသုံးခေတီတော်မူခဲ့ရပြန်ပါသည်။

ထိုသို့ ပျက်စီးတော်မူခဲ့ပြီး (၁၃၁၂)ခုနှစ်အထိ နှစ်(၂၀)ကျော်ကြာ မပြုပြင်နိုင်ခဲ့ဘဲ ရှိနေခဲ့ပါသည်။

ဝေနေထောင့် အနက်(၁၃)ပေ ကျင်းကြီးထဲမှ စတုရသော မုခ်ဦးတိုင်အဟောင်း

(၃၀-၄-၁၉၅၁)ရက်ခန့် တောင်စိုက်ပျိုးရေးသော ဝေပိညောင်ပင်

လွတ်လပ်ရေးပြီးစကာလ မြန်မာနိုင်ငံ၏ အဦးအစ
ထမသမ္မတကြီးနှင့်တကွ ဝန်ကြီးများ ကြွရောက်ခဲ့ကာ
ဆာဇာသက္ကရာဇ်(၁၃၀၉)ခုနှစ်၊ ဇာတိတွဲလဆန်း (၁၄)
ရက် စနေနေ့တွင် ရွှေမော်ဓောစေတီတော်ကြီး ပန္နက်တော်
ချစ်လောသဘင်ကို ဆင်ယင်ကျင်းပခဲ့ပါသည်။

ကောဇာသက္ကရာဇ်(၁၃၁၂)ခုနှစ်၊ ကဆုန်လပြည့်နေ့
တွင် ရွှေမော်ဓောစေတီရင်ပြင် အင်္ဂါထောင့်၌ ပရိဘောဂ
စေတီတော်အသစ် ဗောဓိပင်ပျိုကို စိုက်ပျိုးတော်မူခဲ့ပါ
သည်။

သက္ကရာဇ်(၁၃၁၃)ခုနှစ်၊ တန်ခူးလဆန်း (၁၄)ရက်
(၂၄-၁-၁၉၄၈)ရက်နေ့တွင် နိုင်ငံတော်ဝန်ကြီးချုပ် ဦးနု
တိုယ်တိုင် ရင်ပြင်တော် ကြာသပတေးထောင့်၌ အုတ်
မြစ်ချမင်္ဂလာ အခမ်းအနားကို ဆင်ယင်ကျင်းပခဲ့သည်။

အင်ဂျင်နီယာချုပ် ဦးကျော်စိန်၏ ညွှန်ကြားချက်အရ
စေတီတော်မြတ်ကြီး၏ ရင်ပြင်တော်တစ်ဝိုက်၌ (၁၃)ပေမျှ
နက်သော အုတ်မြစ်ကျင်းကြီးများ (၃၂)ကျင်းကိုတူး၍
၎င်းကျင်းကြီးများတွင် မီးရထားသံလမ်းများစွာကို ထည့်
သွင်းကွန်ကရစ်လောင်းခဲ့ပြီး ကျင်းကြီးများမှတစ်ဆင့် သံ
လမ်းများနှင့်ပင် ခံတုံး၊ ဖန်းတင်ခုံများမှသည် ပစ္စယာများ
ဆီသို့ ကျားကန်မြောင်း (၃၂)မြောင်းတူး၍ ကွန်ကရစ်
လောင်းခြင်း လုပ်ဆောင်ခဲ့ကြပါသည်။ ပြီးနောက် လုံး
ပတ်တော်ကြီးကို မင်္ဂလာအခမ်းအနားဖြင့် စီရင်၍ အုတ်
မြစ်ချ တည်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ မီးရထားသံလမ်းအဟောင်း
များ တန်ချိန်(၂၀၀)ကျော် အသုံးပြုခဲ့ကြောင်း တည်
ဆောက်မှု သမိုင်းအချက်အလက်များအရ သိရှိရပါသည်။

ထို့နောက် (၁၃၁၅)ခုနှစ်၊ ပြာသိုလပြည့်ကျော် (၁၁)
ရက်နေ့တွင် နိုင်ငံတော်သမ္မတကြီး ဒေါက်တာဘဦး ကိုယ်
တိုင် ကြွရောက်ခဲ့၍ မင်းခမ်းမင်းနားဖြင့် အောင်မြင်ပြီး
မြောက်ခြင်း အခမ်းအနားကျင်းပခဲ့သည်။

ထိုဆံတော်ရှင်(မော်ဓော)စေတီတော်မှာ မူလတည်
ဦးစက လုံးရပ်ပမာဏအားဖြင့် မကြီးမားလှသော်လည်း
တစ်စု၊ တစ်စု နောက်ကာလ၌ သာသနာဒါယကာ ထီး
ဆောင်းမင်း သုံးကျိပ်ကျော်တို့၏ ကုသိုလ်တော်ကြီးတစ်
ရပ် ဖြစ်လာရကာ ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်
သမိုင်းစာအုပ်၌ ညွှန်ပြထားသည့် တိုင်းတာချက်များအရ
ရင်ပြင်တော်မှ စိန်ဖူးတော်ထိပ်အထိ အမြင့်ဉာဏ်တော်ပေ

ပေါင်း (၃၇၃)ပေ (၉)လက်မဖြင့် ကြည်ညိုဖွယ်ရာစေတီ
တော်မြတ်ကြီးတစ်ဆူအဖြစ် တည်ရှိနေခဲ့ပါသည်။

လေမုန်တိုင်းဒဏ် ငလျင်ဒဏ်အကြိမ်ကြိမ် ခံခဲ့ရသော်
လည်း ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် မြန်မာထီးဆောင်းမင်းနှင့် သာသနာ
တော်ကို ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်တော်မူကြသော သမ္မတ၊
ဝန်ကြီးများ၊ ပြည်သူ့ပြည်သားများ၏ ဘုရားပျက်ပြုပြင်
ခြင်းသည် မှန်ကန်သောအကျိုးကို ရည်မျှော်၍ ဆောင်ရွက်
ခဲ့ကြသည်ပင် ဖြစ်ပေသည်။ မှန်ကန်သော သာသနာ
နယ်မြေ ဖြစ်တော်မူခြင်း၊ ဓာတ်ပန္နက်ဌာပနာတိုက် အစီ
အမံ ကောင်းမွန်ခြင်းတို့ကြောင့် ပဲခူးမြို့၏ ကျက်သရေ
ဆောင် ရွှေမော်ဓောစေတီမြတ်ကြီးသည် ရွှေသင်္ကန်း
အသစ် ကပ်လှူပူဇော်ထားမှုနှင့် တင့်တယ်သဗ္ဗာယ်စွာ
ဖူးမြော်ရမည်ဖြစ်ပါကြောင်း ဤဆောင်းပါးနှင့်အတူ ဖော်
ပြပေးလိုက်ရပါသတည်း။

ကိုမိုး(ရွှေပြည်သာ)

ကိုးကား

* ပဲခူးမြို့ ဆုတောင်းပြည့် ရွှေမော်ဓောစေတီတော်သမိုင်း။

ငယ်ရွယ်စဉ်ကာလ အရွယ်ရောက်သည့် အချိန်တစ်ပင်
ဇာတိရပ်ရွာက စွန့်ခွာလာခဲ့ရသူဖြစ်၍ ကိုယ့်မြေ ကိုယ့်
ဒေသ၏ အကြောင်းများကို စေ့စေ့ငုငု မသိခဲ့ရ။ ဆိုရလျှင်
ကိုယ့်မွေးရပ်မြေ၏ အနီးဝန်းကျင်မှ အကြောင်းအရာများ
ကို တိတိပပ မသိခဲ့ရချေ။ စာပေဖတ်ရှုလာသည့်အခါ
ကိုယ့်မြေ ကိုယ့်ဒေသ၏ ထူးခြားမှုများကို တစ်စစ ထိတွေ့
သိရှိခွင့် ရလာသည်။ ကိုယ့်မြေ၊ ကိုယ့်ရေ၊ ကိုယ့်ဒေသကို
ပိုမိုချစ်မြတ်နိုးရကောင်းမှန်း၊ တန်ဖိုးထားရကောင်းမှန်း
သိရှိလာခဲ့သည်။

သည်တစ်ခါ အားလပ်ရက်များတွင် ကိုယ့်ရပ် ကိုယ့်
ဒေသ၏ ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ တန်ခိုးကြီး သမိုင်းဝင် ဘုရား
စေတီများကို သွားရောက်ဖူးမြော်မည်။ ကိုယ့်ဒေသရှိ
သမိုင်းဝင်နေရာများ၊ ယဉ်ကျေးမှုပုံရိပ်များကို သွားရောက်
လေ့လာမည်ဟု ရည်ရွယ်ထားခဲ့သည်။ သို့ဖြစ်၍လည်း
အားလပ်ရက်လေး ရရှိသည်နှင့် ဇာတိမြေဆီသို့ တစ်ကိုယ်
တော်ခရီး တက်သုတ်ရှိက်ကာ နှင်ဖြစ်တော့သည်။
မိမိစိတ်ကူးထဲတွင် သွားရောက်လေ့လာမည့် ခရီးစဉ်
ကို ကြိုတင်ကာ ရေးဆွဲထားပြီး ဖြစ်သည်။ စစ်ကိုင်းမြို့မှ

နန္ဒာမင်းလွင်

တောင်းဆုပြည့်စွာ ချောင်းဦးမြို့က သမန္တဇာဘုရား

သမန္တဇာဘုရားကြီး

ခရီးစတင်တာထွက်ကာ ယဉ်ကျေးမှုသမိုင်းအမွေအနှစ်များ ကိန်းဝပ်တည်ရှိရာ ချောင်းဦးမြို့သို့ တိုက်ရိုက်ခရီးနှင်သည်။ ချောင်းဦးမှ အမြင့်ရှေးဟောင်းယဉ်ကျေးမှုဒေသ၊ ချီစု ခင်မွန်၊ မုံရွေး၊ မောင်းထောင်၊ ညောင်ကန်၊ အလုံ၊ သာစည်၊ လယ်ဇင် စသည့် ထင်ရှားသော ကျေးလက်ဒေသများသို့ ခရီးဆက်မည်။ သမိုင်းထင်ရှားသည့် တန်ခိုးကြီးဘုရားတွေကို ဖူးမြော်ပြီး ရှေးဟောင်းယဉ်ကျေးမှုအမွေအနှစ်များကို လေ့လာမည်။ ဒေသ၏ ထူးခြားထင်ရှားသည့် သမိုင်းအကြောင်းအရာများနှင့် ကျေးလက်လူမှုသမိုင်းများကို မှတ်တမ်းတင်မည်။

ဤသို့ဖြင့် ချင်းတွင်းဒေသ၊ ဗုံဒနယ်ခရီးသို့ စတင်တာထွက်လာခဲ့သည်။ မန္တလေး-မုံရွာ လမ်းမကြီးအတိုင်း ချီစုနှင့်ခဲရာ မြင်းမူမြို့အပါအဝင် အခြားသော မြို့ရွာများသို့ မဝင်ရောက်တော့ဘဲ တိုက်ရိုက်ခရီးနှင်လာခဲ့သည်။ မုံရွာမှ မိုင်အားဖြင့် (၁၄)မိုင်မျှသာ ကွာဝေးသည့် ချောင်းဦးမြို့သို့ ဆိုက်ရောက်လေသည်။ သမိုင်းကျောက်စာထဲတွင် ထင်ရှားသည့် သွန်စတာ(သံမန္တရာ)ဘုရား၏ တည်ဆောက်မှု မေးမြန်းစုံစမ်းကာ ချောင်းဦးမြို့ကိုဖြတ်၍ အမြင့်ဆုံးမအတိုင်း အနောက်တောင်ဘက် အရပ်ဆီသို့ ဆက်သက်ခရီးနှင်လာခဲ့သည်။

မြို့ကိုလွန်သည်နှင့် (၄)ဖာလုံခန့်အကွာ လမ်းမ၏ အတိယဘက်တွင် သံစံပင်အုပ်ကြားမှ ရွှေရောင်စေတီတော် တစ်ဆူကို လှမ်းမြော်ဖူးတွေ့ရသည်။ ဘွဲ့မည်တော်မူထား သမိုင်းထင်ရှားသည့် ဆုတောင်းပြည့် သမန္တရာဘုရား ဖြစ်ပေသည်။ ဘုရား၏ ဘွဲ့တော်အမည်မှန်ကို ဆက်စက်စာတွင် သွန်စတာဘုရားဟု ရေးထိုးထားသည်။ ဘုရား၏ မြောက်ဘက်တွင် မော်ကွန်းကျောက်စာတူ တည်ရှိသည်။ စေတီတော်မှာ ပုဂံခေတ်လက်ရာ အရှေ့ဘက်ဘက်သို့ လိုဏ်မုခ်ပါရှိသည့် ဂူဘုရားတစ်ဆူ ဖြစ်သည်။

ချောင်းဦးနယ်၊ အမြင့်နယ်သည် ပုဂံခေတ်ကာလထင် ထင်ရှားခဲ့သည့် ရှေးဟောင်းယဉ်ကျေးမှုဒေသ ဖြစ်သည်။ အထူးသဖြင့် ထိုလိုင်ရှင်ကျန်စစ်သားမင်း တိမ်းရှင်စဉ်ကာလတွင် ပုန်းခိုကျက်စားခဲ့သည့်ဒေသ၊ ပေါင်သောင်ရှင် ကဿပမထေရ်မြတ်ကြီး တောကျောင်းများ တည်ထောင်သီတင်းသုံးတော်မူခဲ့ရာဒေသ၊ နရပတိစည်သူဘုရားအပါအဝင် မင်းမိဖုရားများ၊ အနန္တသူရိယအမတ်ကြီး

သမန္တရာဘုရားကြီး

အစရှိသော များကြီးမတ်ကြီးများ ကုသိုလ်ကောင်းမှု ပြုခဲ့ကြရာဒေသ၊ စစ်ကိုင်းမင်း၊ မိဖုရားများနှင့် များမတ်အရာရှိကြီးများ ဒါနမျိုးစေ့ ကြပ်ကဲခဲ့ရာဒေသ၊ အင်းဝခေတ်တွင် မင်းကြီးစွာစော်ကဲ မြို့စားနယ်စားအဖြစ် ဘွားစားအုပ်စိုးသည့်ဒေသ၊ ကုန်းဘောင်ခေတ်တွင် မင်းကြီး မင်းလက်ဝါး အစရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကျော်များနှင့် ထင်ရှားခဲ့သည့်ဒေသ ဖြစ်ပေသည်။ ထိုဒေသတွင် လေ့လာစရာ၊ စိတ်ဝင်စားဖွယ် ရှေးဟောင်းယဉ်ကျေးမှုလက်ရာများ၊ သမိုင်းဝင် စေတီပုထိုး သာသနိကအဆောက်အအုံများစွာ တည်ရှိနေဆဲ ဖြစ်သည်။

သမန္တရာဘုရားသို့ ရောက်သည့်အခါ အရှေ့ဘက်မျက်နှာပြု လိုဏ်မုခ်ပေါက်မှ အတွင်းဘက်သို့ ဝင်ရောက်ဖူးမြော်လိုက်သည်။ လိုဏ်ဂူတော်အတွင်းတွင် ကြည်ညိုသပ္ပာယ်လှသည့် ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်မြတ်ကြီးတစ်ဆူ ကိန်းဝပ်စံပယ်လျက် ရှိနေပါသည်။ စစ်ကိုင်းထီးနန်းစံ မင်းအဆက်ဆက်တို့ ဆုတောင်းပြည့်ဝလှသည်ဟု ယုံကြည်ပူဇော်ခဲ့ကြသည့် ရုပ်ပွားတော်ကြီးဖြစ်သည်။ ထူးခြားလှသည့် သမိုင်းအဖြစ်အပျက်ကို မှန်နန်းရာဇဝင်တော်ကြီးတွင် ဤသို့ ရေးသားမှတ်တမ်းတင်ခဲ့သည်ကိုလည်း လေ့

လှတောင်ပြည့် သမန္တဇာတုရား

ဝတ်မိုးဝတ်မြေ လှူတော်မူ၏ ဟု မှတ်တမ်းတင်ထားပါသည်။

ထို့အတူ သမန္တဇာတုရား ကျောက်စာတွင်-

... သက္ကရာဇ် ၇၀၅ ခု ကဒစွာ မင်တုံတွင် ပုန်သော မင်ကြီရယ်တောင်တက်ထိုင်ရယ်၊ ယောက်ဖ သတိဝံကြီ၊ ကဒစွာ မဲကိုဝံတိကြီ ကဒစွာမင်း ခြိယ်တ် အနာဟိရယ် ဖုရာထံတံသိုဝ် မဝင် တတ်ရကာ သာတ်၏ ဖျင်တ်လေ ဖုရာကိုဝ် လွှမ်း၏။ ငသာကဒစွာ အသက်လေ မသိယ် အနာလေ ပျော်ရယ် မင်အဖဒစ်ရောက်မူကာ

လာတွေ့ရှိရပေသည်။

ရွှေတောင်တက်မင်း ဖြစ်တော်မူလျှင် စောယွမ်း မိဖုရား၊ သားတော်ကျစွာမင်း ညီနောင်တစ်စုတို့နှင့် ယောက်ဖတော်သတိုး၊ စိုးမင်းကိုယ်တော်ကြီးတို့ စစ်ကိုင်း တွင် မနေဝံ့၍ အနောက်ဘက်မင်းပူး မင်းတုန်းအရပ်မှာ ပုန်းလွှဲရှောင်ရှားနေကြရ၏။

နောက်မှ ရွှေတောင်တက် သုံးခတ်၍ ယူသဖြင့် အမြင့် သမန္တဇာတုရားရှင်အထံ၌ သား မယ်တော်တစ်စုတို့ ဖူး မည် ဝင်ကြရာ ကျစွာမင်း ခြေနာ၍ မဝင်နိုင်ရှိသည်ကို မယ်တော်သည် သားတော် ဝတ်တော်မူသော ဖျင်ကို ဘုရားရှင်အား လွှမ်း၍ ငါ့သားတော် အသက်မသေ၊ ဤ အနာမှ ထမြောက်၍ မင်းအဖြစ်သို့ ရောက်ပါမူကား ကြီး စွာသော ကောင်းမှုကို ပြုပါအံ့ဟု ပန်နက်၏။

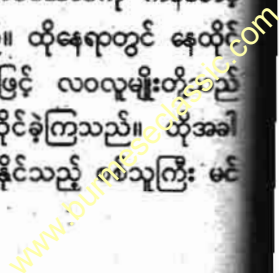
သက္ကရာဇ် ခုနစ်ရာတစ်ခုသော် အသင်္ခယာစော ယွမ်း၊ သားတော်အကြီး ကျစွာကို နန္ဒပကြီ ဝှက်ထားရာမှ ယူ၍ နန်းတင်လေ၏။ သီရိတြိဘဝနာဒိတျာပဝရ ဓမ္မ ရာဇာဟူသော တံဆိပ်နာမံခံ၍ မင်းပြုတော်မူသည်။ မင်း ဖြစ်လျှင် နန္ဒပကြီ အမတ်ကြီးကို ကျေးဇူးရှိပေသည်ဟု သုဘရာဇ်ဟူသော အမည်နှင့် ပြည်အလုံးကိုနှင်း၍ စစ် သူကြီးအရာ ထား၏။ မင်းတုန်းက အပြန် သမန္တဇာတုရား ရှင်၌ မယ်တော်မိဖုရားကြီး ဆုပန်ခဲ့သည့်အတိုင်း မင်း အဖြစ်သို့ ရောက်ပေသည်ဟု သက္ကရာဇ် ခုနစ်ရာငါးခုတွင်

ကြီစွာသော ကောင်မူမူအံ့ဟု ပန်နက်၏။ တောင်သောဆု အတိုင် မင်ကြီ မေအက်၏။ မင်၏ မယ်တ်မိဖုရာကြီလေ ရယ်တ် ၁၀ ပေရယ် ရယ်အတိလျှင် သမန်စတာဖုရာ သွိုင်ကို ရိယ်၏ ဟု ရေးထိုးထားခဲ့သည်။

သမန္တဇာတုရားဝန်းကျင်နေရာကား သမိုင်းမသေး ငယ်လှချေ။ မင်းအသက်ဆက်တို့ အလှူအတန်း ပြုစု တော်မူကြရာ သမိုင်းဝင် အထင်ကရနေရာလည်း ဖြစ် ပေသည်။

သမန္တဇာတုရား၏ သမိုင်းမော်ကွန်းမှတ်တမ်းများကို ကျောက်စာတွင် အခိုင်အမာရေးထိုးထားသဖြင့် နောင် လာနောက်သားတို့ သိခွင့်ရရှိပေသည်။ စေတီတော်၏ ဝန်းကျင် သမိုင်းကိုလည်း ကျောက်စာတွင် စိတ်ဝင်စား စရာ တွေ့ရသည်။

သမန္တဇာတုရား တည်ရှိသည့် သာသနိက မူလနေရာ ကား သိမ်တော်ဖြင့် အစပြုခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ သက္ကရာဇ် (၅၅၆)ခုနှစ်တွင် နရပတိစည်သူမင်းကြီးသည် လေး သောင်းမည်သော အရပ်တွင် ကန်တော်တူးဖော် ဆည် လုပ်ပြီးသည့်အခါ လဝလူမျိုးတစ်ထောင်ကို ကန်စောင့် အဖြစ် ထားရှိနေထိုင်စေခဲ့သည်။ ထိုနေရာတွင် နေထိုင် ရသည်မှာ ကောင်းမွန်မှုမရှိသဖြင့် လဝလူမျိုးတို့သည် အရှေ့ကုန်းသို့ ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ခဲ့ကြသည်။ ထိုအခါ နွားရဲကို နိုင်အောင် တိုက်ခိုက်နိုင်သည့် ဖေသူကြီး မင်

လလသိန်ခါ (မင်္ဂလာသိင်္ခါ)အား
လဝတို့ စွန့်ခွာသွားခဲ့သည့် ရွာ
နေရာအား မင်းကြီးက ရဲဆုအဖြစ်
ပေးသည်။ စစ်သူကြီး မင်္ဂလာ
သိန်ခါ(မင်္ဂလာသိင်္ခါ)သည် ရဲဆု
အဖြစ် ရရှိခဲ့သည့် လဝတို့၏
ဤဟောင်းနေရာကို သိမ်သမုတ်
တည်ထားနိုင်ခွင့် ရရှိခဲ့သည်။ နရ
ထိတ်စည်သူမင်းကြီး လက်ထက်
စစ်သူကြီး မင်္ဂလာသိန်ခါ(မင်္ဂလာ
သိင်္ခါ) သမုတ်တည်ထားခဲ့သည့်
သိမ်တော်မှာ သမန္တဇာဘုရား၏
အနောက်မြောက်ဘက်တွင် တည်
ရှိပြီး ယခုအခါ သိမ်တိုင်ဟောင်း

ဣတောင်းပြည် ရုပ်ပွားတော်ကြီး

ဈားကိုသာ တွေ့ရှိရတော့သည်။ မူလသိမ်နေရာတွင်
သိမ်အသစ်အဖြစ် ပြန်လည်တည်ဆောက်ထားကြသည်။

သက္ကရာဇ်(၆၁၈)ခုနှစ် တရုတ်ပြေးမင်း နရသီဟ
မင်းလက်ထက်တွင် လက်တော်ရာအရပ်၌ နေထိုင်
လျက်ရှိသည့် သူကြွယ် သမန်စတာသည် ထိုသိမ်တော်
အရှေ့ မြေနေရာတွင် ကျောင်းဆောက်လုပ်လှူဒါန်းနိုင်ရန်
ဥပလဝန်မထေရ်ကို ခွင့်တောင်းခံခဲ့သည်။ လက်တော်ရာ
အရပ်တွင် အခြေချနေထိုင်သည့် သူကြွယ် သမန်စတာ
ဆိုသူမှာ မစ္စိမဒေသမှ ပြောင်းရွှေ့ရောက်ရှိ ခိုလှုံလာသည့်
ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် ကုလားလူမျိုးဖြစ်သည်ဟု ယူဆရသည်။
ပုဂံခေတ်ကာလကပင် အိန္ဒိယ၊ မစ္စိမဒေသမှ ကုလား
လူမျိုးများသည် မြန်မာနိုင်ငံတွင်းသို့ လာရောက်အခြေချ
နေထိုင်မှုများ ရှိခဲ့ကြောင်းနှင့် လဝလူမျိုးများကိုလည်း
ချောင်းဦးနယ်အတွင်းတွင် နေရာချထား နေထိုင်စေခဲ့
ကြောင်း ကျောက်စာက ဖော်ပြနေပေသည်။

ဥပလဝန်မထေရ်က သူကြွယ် သမန်စတာအား
ကျောင်းတည်ဆောက်ရန် ခွင့်ပြုသောအခါ ကူတည်တော်
မူသည်။ မထေရ်မြတ် သီတင်းသုံးတော်မူနိုင်ရန် ကုလား
ကျောင်းလည်း တည်ဆောက်သည်။ ဝူအတွင်းတွင် ဂေါ
တမဘုရားရှင်ကိုယ်စား ဉာဏ်တော်ငါးတောင်ရှိသည့် ထက်
ထယ်ဖွဲ့ခွေ ရုပ်ပွားတော်ကြီးကို ထုလုပ်တည်ထားခဲ့သည်။
ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်ကြီးတွင် မဟာဥပလဝန်ထေရ်၌ ရှိသည့်

သရီရဓာတ်တော်များ၊ မဟာဗောဓိမှ သူကြွယ်သွန်စတာ
ပါလာခဲ့သည့် သရီရဓာတ်တော်များကို ရွှေကြွတ်တစ်
ထပ်၊ ငွေကြွတ်တစ်ထပ်တို့ဖြင့် ထည့်၍ အပြင်ဘက်မှ
ကျောက်စေတီပြုကာ ဌာပနာခဲ့သည်။ ဘုရားရုပ်ပွားတော်
ကို ရွှေအတိလည်း လိမ်းကျံခဲ့သည်။ မုစလိန္ဒာနဂါးမင်း
အရပ်လည်း ပြုလုပ်ကာ ရွှေအတိ ရေးခြယ်ခဲ့သည်။ ဘုရား
နှင့် သံဃာတော်တို့အတွက် မြောက်မြားစွာသော မြေယာ
လယ်ပယ်များကိုလည်း လှူဒါန်းခဲ့ကြသည်။

ထိုအကြောင်းကို သမန္တဇာဘုရားကျောက်စာတွင်
အောက်ပါအတိုင်း ပြည့်စုံစွာ ရေးထိုးထားခဲ့သည်။

“-နမောတဿတိ။ ။ သကရစ် ၅၅၆ ပိသျက်နှစ်
စည်သူမင်ကြီး လိယံသောင်အရပ်နှိုက် ကန်တံဆည်ရယ်
အရိယံလင်မဲဗျာ လဝတံထောင် ကန်စောင်ထာရယ် နိယံ
စိယံ၏။ ထိုဝံနှိုက် မနေကောင် အရိယံကုန်သိုဝ် ညှိုင်
ရယ်နေလေ၏။ လဝတို့ စွန့်ခသော ရွာရကိုင် စစ်သူကြီး
မင်္ဂလာသိန်ခါ သိမ်သံမုတ်အံသော၌၊ စည်သူမင်ကြီး
ရိယံတ် နွာရယ်ကိုင် နိုင်ပေရယ် ဆုပေ၏။ လဝတိုင်
စွန့်ခသော ရွာရကိုင် သိမ်သံမုတ်ခဒင်ဟု ဆုယူ၏။ သိမ်
လည်သံမုတ် ရ၏။-”

“-သကရစ် ၆၁၈ သူကြွယ်သွန်စတာ မစ္စိမဒေသ
အရပ်မှ လာလတ်ရယ် လက်တံရာနှိုက် နိယံလတ်၏။
စည်သူမင်ကြီး သိမ်တံရိယံ=ဗြိယံအရပ်နှိုက် ကောင်

တောညလှိုင်ရကာ ဥပလဝန်မဟာထေရ်အောင်တောင်၏။
 ငတယကာသူကြွယ် မှတ်ရာအရပ်လျှင် တည်ဟု အခွင်
 မူ စိမ်း၏။ ကူလေ တောညလှိုင်ရကာ ထေညရက်နိစိမ်
 သောငှာ ကုလာက္ကောင်လေ ပျူ၏။ မွတ်စွာသော ကောတ
 မဖုရား သျှင်ကိုဝံစာ ထဝယ်ငါတောင် ကူတွင် ပျူ၏။
 မဟာဥပလဝန် ထေနှိုက်ဟိသော သရီရထဝံ မဟာ
 ပေါ-က သူကြွယ်ပါသော သရီရထတ် ထတ်ပျားကိုဝံ
 ရှယ်ကြွတ်တထပ် ငွယ်ကြွတ်တထပ် အပကား ကြောက်
 စေတီ ရှယ်ထိလေဆောင်၏။ ထိုဝံမှတပါ သူမွတ်တိုဝံမှ
 ရသထတ်ကာ များ၏။ ဖုရာသျှင်ကိုဝံ ရှယ်အတိလေ ကွဲ၏။
 မုစလိန်=ကမင်အရပ်လေရံ၏။ ရှယ်အတိလေ ကံ၏။
 ရှယ်တန်စာလေ ဆောင်၏။ ထွတ်တပ်ကြာပပ်ရှယ်အတိ
 ရှယ်လေ ဆောင်၏။ အဆန်တကြယ် ရုပ်တိပွည်သော
 တသူမျှလောက် မွှောက်သော ကြိယ်ဆမိတိုင်လေ ထာ၏။
 သာသနာငါထောင် ကုန်သြင် တည်စိမ်သောငှါ မိပုရာ
 နှိုက်လုပ်ကွဲ သော မဟာထေ စသောအရာသင်ခါတိုဝံ
 ပစ်စည့်ဖွစ်စိမ်သောငှါ ထိလိုင်သျှင်မင်ကြီ လက်တ်
 ထောက်ရှယ် ရိယ်သောက်ရာ ငကြိယ်ခိုင်ကိုဝံ မင်ထာ
 လဝငကြိယ်နှိုက်ဝယ်ရှယ် တရက်ပွယ်မင်ကြီနှိုက် ရိယ်
 စင်တံခံရှယ် လျှာသော ငကြိယ်ခိုင် မွယ်ကား- စသည်ဖြင့်
 ပြည့်စုံစွာ ရေးထိုးမှတ်တမ်းတင်ထားလေသည်။

သမန္တစာဘုရားနေရာတွင် ပုဂံ နရပတိမင်းကြီးက

လဝလူမျိုးတို့အား ကန်စောင့်အဖြစ် ရွာတည်ထားရှိခဲ့
 သည်။ လဝတို့သည် အရှေ့ဘက်ကုန်းသို့ ရွှေပြောင်း
 သွားကြသည့် ရွာရာဟောင်းမြေကို နရပတိစည်သူမင်းက
 စစ်သူကြီး မင်္ဂလသိင်္ခါကို ရဲဆုပေးခဲ့သည်။ စစ်သူကြီး
 မင်္ဂလသိင်္ခါက ထိုမြေနေရာတွင် သိမ်သမုတ်ကာ တည်
 ထားခဲ့သည်။ စစ်သူကြီးမင်္ဂလသိင်္ခါ၏ကောင်းမှု သိမ်ကား
 ယခုအခါ သိမ်တိုင်ဟောင်းများသာ ကြွင်းကျန်တော့သည်။
 ထိုမူလသိမ်နေရာတွင် သိမ်အဆောက်အအုံအသစ်က
 အစားထိုးတည်ဆောက်ထားပြီ ဖြစ်သည်။

တရုတ်ပြေးမင်းလက်ထက်တွင် လက်တော်ရာအရပ်
 တွင် နေထိုင်သည့် သူကြွယ်သူနုစတာက စစ်သူကြီး
 မင်္ဂလသိင်္ခါ သိမ်တော်၏ အရှေ့ဘက်မြေပေါ်တွင် ကျောင်း
 တည်လိုသဖြင့် ဆရာတော် မဟာဥပလဝန်မထေရ်ထံ
 အခွင့်တောင်းသည်။ မဟာဥပလဝန်မဟာထေရ်က ခွင့်ပြု
 သဖြင့် ကူတည်သည်။ သံဃာတော်များ သီတင်းသုံးနိုင်ရန်
 ကုလားကျောင်းတည်သည်။ ဂူအတွင်းတွင် ဉာဏ်တော်
 (၅)တောင်ရှိသည့် ဂေါတမဘုရားရှင်ကိုယ်စား ဗုဒ္ဓရုပ်ပွား
 တော် တည်ထားခဲ့သည်။ ဘုရားတွင် သူကြွယ်သူနုစတာ
 မဇ္ဈိမဒေသ၊ မဟာဗောဓိက ပင့်ဆောင်လာခဲ့သည့် သရီရ
 ဓာတ်တော်များနှင့် ဥပလဝန်မဟာထေရ်တွင်ရှိသည့် သရီရ
 ဓာတ်တော်များကို ရွှေကြွတ်၊ ငွေကြွတ် ကျောက်စေတီ
 တွင် ထည့်သွင်းမြှုပ်နှံကာ ဌာပနာခဲ့သည်။ သူကြွယ်
 သူနုစတာ တည်ထားသဖြင့် သွန်
 စတာဘုရားဟု အမည်တွင်ခဲ့
 သည်။

စစ်ကိုင်းခေတ် ရွှေတောင်
 တက်မင်း (သက္ကရာဇ် ၆၉၈-
 ၇၀၁) လက်ထက်တွင် အသင်္ခံ
 ယာစောယွမ်း၏ မိဖုရားကြီးနှင့်
 ကျွဲစွာမင်း ညီနောင်တစ်စုနှင့် စိုး
 မင်းကိုယ်တော်ကြီး မိသားစုတို့
 သည် မင်းတုန်းအရပ်တွင် တိမ်း
 ရှောင်ပုန်းခိုနေကြရာမှ စစ်ကိုင်း
 သို့ ပြန်လာခဲ့ကြသည်။ သွန်စော
 ဘုရားသို့ ရောက်ရှိတည်ခဲ့ကြစဉ်
 ကျွဲစွာမင်းသည် မြေနာရောဂါ

အရှေ့ဘက်မှစဉ်၊ ရွှေညိုကြီးများ။

www.burmeseclassic.com

သည်းထန်နေဟန်ရှိသည်။ ဘုရား
နံ့ပြင်ပေါ်သို့ပင် တက်ရောက်ဖူး
မြော်နိုင်ခြင်း မပြုနိုင်ရှာချေ။
သို့ဖြစ်၍ မယ်တော်မိဖုရား
ဦးက သားတော် ဝတ်ဆင်တော်
မူသည့် ဖျင်တော်ကိုယူကာ ဘုရား
နံ့အား လွမ်းလှူ၍-

ငါ့သားတော်အသက်မသေ၊
အာမှ ထမြောက်၍ မင်းအဖြစ်
ရရှိသော် ကြီးစွာသော ကောင်းမှု
ပြုပါအံ့ဟု ဆုပန်နက်ခဲ့သည်။

ထိုသို့ဆုပန်သည့်အတိုင်း မြို့
ဆော်သို့ ရောက်ရှိလေသောအခါ
စစ်သူကြီးအနန္တပကြိ၏ ကူညီမှု
ကြောင့် ကျစွာမင်းသည် စစ်ကိုင်းထီးနန်း စိုးစံခွင့်ရရှိခဲ့
ပေသည်။ ထို့ကြောင့် ကျစွာမင်းနှင့် မယ်တော်မိဖုရားကြီး
တို့သည် ဆုတောင်းပြည့်ဝသည့် သွန်စတာဘုရားရှင်ကို
ရွှေချိန်ပိဿာ(၁၀)ဖြင့် ရွှေအတိချစေခဲ့သည်။ ဝတ်မိုး
ဆတ်မြေများစွာတို့ကိုလည်း ကျောက်စာရေးထိုး လှူဒါန်း
ဆော်မှုခဲ့ကြသည်။ ဆုတောင်းဆုပန် ပြည့်ဝကြောင်းကို
ထည်း ကျောက်စာတွင် ရေးထိုးမှတ်တမ်းတင်ခဲ့သည်။

ယခုအချိန်တွင် ပိုမိုထင်ရှား ကျော်ကြားသင့်သော်
ထည်း သမန္တဇာဘုရား၏ ထူးခြားသည့်သမိုင်းမှာ တိမ်
မြုပ်နေလျက် ရှိနေသည်ကို တွေ့ရသည်။ သမန္တဇာဘုရား
၏ ဝန်းကျင်ပတ်လည်တွင် ရှေးဟောင်းစေတီပုထိုး များ
စွာကို တွေ့ရှိနေရသဖြင့် ရှေးမင်းအဆက်ဆက်တို့သည်
ထိုးကွယ်ခဲ့ကြကြောင်း ဖော်ပြနေပေသည်။ ဘုရား၏
အရှေ့ဘက်မုခ်၏ လက်ဝဲဘက်ရှိ ဂူဘုရားအတွင်း နံရံ
များပေါ်တွင် ရှေးဟောင်းနံရံဆေးရေးပန်းချီလက်ရာ အနည်း
ငယ် ကြွင်းကျန်နေသေးသည်ကို လေ့လာတွေ့ရှိရသည်။
အခြားသော စေတီပုထိုးများမှာ မူလလက်ရာများ မရှိ
တော့။ ပြန်လည်ပြုပြင် တည်ထားခဲ့ကြသဖြင့် အသစ်၊
အဆစ် လက်ရာများဖြင့်သာ ကြည့်ညှိဖူးတွေ့ရတော့သည်။

သမန္တဇာဘုရားသည် ဆုတောင်းပြည့်ဝသည့် တန်ခိုး
ဦးဘုရားမျှသာမဟုတ်။ သမိုင်းတန်ဖိုး ကြီးမားသည့်
ဘုရားတစ်ဆူ ဖြစ်ပေသည်။ သမိုင်းမှတ်တမ်းမော်ကွန်း

ကျောက်စာလည်း ခိုင်ခိုင်မာမာ တည်ရှိသည်။ ချောင်းဦး
နယ်၊ အမြင့်ဒေသသို့ ရောက်ရှိလျှင် မဖြစ်မနေ ဝင်ရောက်
ဖူးမြော်လေ့လာသင့်သည့် တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ ဖြစ်
ပေသည်။

ပုဂံခေတ်၊ စစ်ကိုင်းခေတ်မှ စတင်၍ ထင်ရှားကျော်
ကြားခဲ့သည့် သမန္တဇာဘုရားဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်ကြီးသည်
ပြန်လည်မွမ်းမံ ပြုပြင်ထားသဖြင့် အတိုင်းအတာ၊ အလုံး
အထည်အားဖြင့် ပြောင်းလဲမှု မရှိချေ။ မူလလက်ရာ
မဟုတ်တော့သော်လည်း ကြည်ညိုဖွယ် ဖူးမြော်တွေ့ရှိနိုင်
ပေသည်။ သမန္တဇာဘုရား၏ ပရိဝုဏ်အတွင်းတွင် ရှစ်
မျက်နှာစေတီအပါအဝင် ပြန်လည်ပြုပြင် တည်ဆောက်
ထားသည့် ရှေးဟောင်းစေတီတော်(၁၀)ဆူခန့် တည်ရှိ
သည်။ မုစလိန္မာနဂါးမင်းနှင့် ဘုရားရှင်၊ နဂါးရုံစေတီ၊
ဘုရားရှင်နှင့် ရဟန္တာအရှင်မြတ်များ ဆွမ်းခံကြွတော်မူ
ဟန်၊ ဆင်စီးမြင်းရဲဘုရား၊ ရှင်သီဝလီပုံတော် စသည့်
ကြည့်ရှုလေ့လာ ဖူးမြော်ဖွယ်ရာများ တည်ရှိသည်။

ခရီးတာလည်း မဝေးကွာလှပါ။ မုံရွာခရိုင်၊ ချောင်း
ဦးမြို့ကို ရောက်ရှိပါက သမိုင်းဝင်ဆုတောင်းပြည့် သမန္တ
ဇာဘုရားသို့ ဝင်ရောက်ဖူးမြော်ကြပါဟု တိုက်တွန်းလိုပါ
သည်။

တောင်ငူလုံးကာခို ရာဇဂြိုဟ်ရို ဝေဘာရတောင် ပထမသင်္ဂါယနာ

တွန်းအာရှင်

တောင်ငူလုံးမှာ တံတိုင်းပမာ ပိုင်းရံကာ

တောင်ငူလုံးကာခို ရာဇဂြိုဟ်ဆိုသည့် ဆောင်ပုဒ်အတိုင်း ဝေဘာရတောင်၊ ဝေပုလ္လတောင်၊ ပဏ္ဍဝတောင်၊ ဂိဇ္ဈတုင်တောင်နှင့် ဣသိဂီလိတောင်ဟူသော ထိုထိုသော တောင်တန်းများ ပတ်ချာပိုင်းလည် တံတိုင်းသဖွယ် ကာရံထားသော ရာဇဂြိုဟ်မြို့သို့ ဘုရားဖူးအဖွဲ့သည် ဒါနဗုဒ္ဓဂယာဘုရားဖူးအဖွဲ့၏ အစီအစဉ်ဖြင့် (၂၀၁၅)ခုနှစ်၊ မတ်လ (၁၉)ရက်နေ့ နံနက်စောစောတွင် ရောက်ရှိကြသည်။

ဘုရားဖူးအဖွဲ့တွင် သံဃာတော်(၂)ပါးနှင့် ဘုရားဖူး ဓမ္မမိတ်ဆွေ(၃၀)တို့ လိုက်ပါလာကြသည်။ နာလန္ဒာ တရုတ်-မြန်မာ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းတွင် တည်းခိုကြသည်။ ကျောင်းအမည်မှာ တရုတ်-မြန်မာကျောင်းဟု ဆိုသော်လည်း သီတင်းသုံးနေသော ရဟန်းများမှာ ရခိုင်သံဃာတော်များသာ ဖြစ်ကြသည်။ ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်ကြီးမှာ ရခိုင်ပြည်နယ် မြောက်ဦးမြို့နယ်က ဖြစ်သည်။

ရာဇဂြိုဟ်တစ်ခွင် ဘုရားဖူးခရီးနှင့်

ထိုနေ့နံနက်ပိုင်းတွင် နာလန္ဒာရှိ အရှင်သာရိပုတ္တရာစေတီတော်နှင့် ဘာသာခြားလူမျိုးများတို့ ဖျက်ဆီးခြင်းကို ခံလိုက်ခဲ့ရသော လွမ်းမောဖွယ်ရာ နာလန္ဒာတက္ကသိုလ်ဟောင်းကို သွားရောက်ဖူးမြော်လေ့လာခဲ့ကြသည်။ ထို့နောက် တည်းခိုရာကျောင်းသို့ ပြန်လာကာ နေ့လယ်စာစား ခဏနားကြသည်။ မွန်းလွဲ(၃)နာရီတွင် မိမိတို့ဘုရားဖူးကားဖြင့် နာလန္ဒာတက္ကသိုလ်သစ်၊ ဗိမ္ဗိသာရအကျဉ်းထောင်၊ ဆွန်ဘဏ္ဍာတိုက်၊ ဇီဝကသရက်ဥယျာဉ်၊ အစာတသတ်ဓာတ်တော်တိုက်၊ ကမ္ဘာငြိမ်းချမ်းရေး ဝိဂ္ဂသုန္ဒြီစေတီတော်နှင့် ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ သီတင်းသုံးတော်မူခဲ့ရာ ဂိဇ္ဈတုင်တောင် စသောနေရာများကို သွားရောက်ဖူးမြော်ကြည့်ညှိလေ့လာကြသည်။

ဝေဘာရတောင်ထက် ခရီးဆက်

နောက်တစ်နေ့နံနက် မတ်လ (၂၀)ရက်နေ့တွင် ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းမှာပင် နံနက်စာ ထမင်းကြော်နှင့် လက်ဖက်ရည်တို့ကို သုံးဆောင်ကြပြီး နံနက်(၆)နာရီခွဲတွင် ခရီးဆက်ကြရာ ဝေဘာရတောင်ခြေသို့ နံနက်(၇)နာရီတွင် ရောက်ရှိကြသည်။ နွေဦးကာလဖြစ်သော်လည်း ရာသီဥတုက နံနက်ပိုင်းတွင် ချမ်းတစ်မိမိနှင့် ဆောင်းဥတု၏ အငွေ့အသက်များ မကုန်သေးသဖြင့် နေရထိုင်ရ အဆင်ပြေလှ၏။ တချို့ဘုရားဖူးများမှာ အနွေးထည်ပါးပါးလေးတောင် ဝတ်လာကြသည်။

ရာဇဂြိုဟ်သည် လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း နှစ်ထောင့်ငါးရာကျော်ကာလက အလွန်ကြီးကျယ်စည်ကားထင်ရှားလှသော မြို့ကြီးပြကြီး ဖြစ်ခဲ့သည်။ ယခုအခါ မြို့သိမ်မြို့ငယ်ကလေး အလှူခန့်သာ

နိဿိတလည်း ရေပူစမ်းနှင့် မြို့ဟောင်းကြောင့် နာမည်
ကျော်ကြား လူသိများပေသည်။

ဝေဘာရတောင်သည် အတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည်
အနယ်နယ်အရပ်ရပ်မှ ဘုရားဖူးလာသူများ၊ လေ့လာရန်
လာသူများ၊ ရေပူစမ်းတွင် ရေချိုးရန် လာကြသူများ
ကြောင့် တစ်နေ့တခြား အလွန်ပင်စည်ကားလျက်ရှိသည်။
တောင်ခြေရင်းတွင် ဈေးဆိုင်များရှိသည်။ ထိုဈေးဆိုင်
များကြားမှ ဖြတ်ကျော်ကာ အပေါ်အမြင့်သို့ တက်သော
လမ်းကလေးအတိုင်း ရေပူစမ်းအဆင့်ဆင့် တက်သွားရ
သည်။

ဝေဘာရတောင်မှာ အမြင့်ပေ(၂၅၀၀)ခန့်ရှိသည်ဟု
ဆိုသည်။ အသက်အရွယ် ကြီးသူများနှင့် ကျန်းမာရေး
ကောင်းသူများက ခြေကျင့်မတတ်နိုင်ပါက အထမ်း
သမားများနှင့် တက်ကြရသည်။ တစ်ဦးလျှင် အိန္ဒိယရူပီး
ငွေ(၁၁၀၀) ပေးရသည်။ စာရေးသူ ယခင်က (၂၀၁၁)
ခုနှစ် တစ်ခေါက်လာတုန်းက ရူပီးငွေ (၈၀၀)သာ ပေး
ရသည်။ ယခုအခါ ရူပီးငွေ(၃၀၀) ဈေးတက်သွားခြင်း
ဖြစ်သည်။ အိန္ဒိယနိုင်ငံမှာလည်း မိမိတို့ မြန်မာနိုင်ငံမှာလို
ပေးတက်နေပါသလားဟု မိမိနှင့်အတူလာသူ စာရေးသူ၏
မိတ်ဆွေ ဦးမြသာကို ထုတ်ဖော်ပြောမိသည်။ အထမ်း
သမားနှင့် တက်သူမှာ မိမိတို့ဘုရားဖူးအဖွဲ့မှ ဆယ်ဦးပင်
ပြေည့်။ စာရေးသူမှာ ယခင်တစ်ခေါက် လာတုန်းက
အထမ်းသမားနှင့် တက်သွားသဖြင့် ရေပူစမ်းတွင် ရေချိုး
နေကြသူများကို အေးအေးဆေးဆေး

ဆေး လေ့လာကြည့်ရှုခွင့် မရခဲ့
ပေ။

**ရေချိုးသည့်အခါ ဇာတ်စနစ်မှာ
ပွင့်လင်းမြင်သာ ရုပ်လုံးပေါ်လာ**

ယခုအကြိမ်တွင်ကား မိမိနှင့်
အတူ ဦးမြသာ၊ ဦးသန်းစိန်နှင့်
ဦးစောထွန်းတို့ မပါလာသဖြင့် ခြေ
ကျင့်တက်ကာ ရေပူစမ်းမှာ ရေ
ချိုးနေကြသည့် ဇာတ်စနစ်ဇာတ်မြင့်
အဆင့်ဆင့်ကို ဂယဏနုလေ့လာ
ကာ မှတ်တမ်းတင်ဇာတ်ပုံများ
ရိုက်ယူနိုင်ခဲ့ပေသည်။ ရေပူများမှာ

ဝေဘာရကျောက်တောင်မှထွက်၍ စီးဆင်းနေခြင်းဖြစ်
သည်။ အောက်မှ တက်သွားလျှင် ဝထမဆုံးတွေ့ရသော
ရေပူစမ်းမှာ ဇာတ်စနစ်တို့ ရေချိုးသောနေရာ ဖြစ်သည်။
စမ်းချောင်းမှ စီးနေသော ရေများကို စမ်းချောင်းထဲဆင်း၍
လူများစွာတို့ ရေချိုးနေကြသည်။ သူတို့က အခွင့်အရေး
တစ်ဖန်းသာသည်မှာ ရေချိုးရင်း ဆပ်ပြာတိုက်ခွင့်ရသည်။
ဆပ်ပြာတိုက်ပြီး စမ်းချောင်းမှာပင် ရေချိုး၍ရသည်။

အပေါ်မှ ဇာတ်မြင့်တို့မှာ ရေချိုးရင်း ဆပ်ပြာတိုက်
ခွင့် မရ။ ရေချိုးရုံသာ ချိုးရသည်။ ဆပ်ပြာတိုက် ရေချိုးခန်း
မှာ သွားတိုက်ရသည်။ ဆပ်ပြာပြောင်အောင် တိုက်ပြီးမှ
စမ်းချောင်းတွင် ရေပြန်ချိုးရသည်။ အလယ်မှ သတ်မှတ်
နေရာတွင် ဇာတ်လတ်များ ရေချိုးရသည်။ အမျိုးသား၊
အမျိုးသမီး၊ ငယ်သူ၊ ကြီးသူ အတူတူ ပျော်ပျော်ပါးပါး
ရေချိုးနေကြသည်။ ရေပူစမ်းတစ်လျှောက်လုံးမှာ ရေချိုး
သူများနှင့် စည်ကားလျက် ရှိနေသည်။ အပေါ်ဆုံး သတ်
မှတ်နေရာတွင် ဇာတ်မြင့်များက ရေချိုးကြသည်။ စမ်း
ချောင်း၏ ဘေးဘက်မှာ ရေချိုးခန်းများလည်း ရှိသည်။
ရေချိုးခန်းများမှာ ရေချိုးနေသူများရှိသည့် စမ်းချောင်းထဲ
မှာ ရေချိုးနေသူတို့လည်း များစွာရှိသည်။ ဤရေပူစမ်း
တွင် ရေချိုးခြင်းဖြင့် (၉၆)ပါးရောက်ပါများ ပျောက်သည်။
ကိလေသာအညစ်အကြေးများ ကင်းစင်ပျောက်သည်ဟု
သော ယုံကြည်ချက်ဖြင့် ဇာတ်စနစ်၊ ဇာတ်လတ်၊ ဇာတ်မြင့်
များစွာ လာရောက်ရေချိုးကြခြင်း ဖြစ်သည်။

ရေပူစမ်းသို့ ရေချိုးရန် လာကြသူတို့

သူ့နေရာနှင့်သူ ဇာတိနိမိတ်၊ ဇာတ်လတ်၊ ဇာတ်မြင့် သတ်မှတ်ခံယူပြီး ကိုယ့်နေရာနှင့်ကိုယ် ရေချိုးကြသည် မှာ အံ့ဩစရာပင်။ အိန္ဒိယအစိုးရအနေဖြင့် ဇာတ်စနစ်ကို ဖျက်သိမ်းလိုက်ပြီဟု သိရသည်။ သို့ရာတွင် လက်တွေ့ မြင်တွေ့နေရသော ရေချိုးသည့်နေရာများတွင်မူကား ဇာတ် စနစ်များမှာ ထင်ထင်ရှားရှား သက်ဝင်လှုပ်ရှားနေသည်ကို မြင်တွေ့ရသည်မှာ မယုံနိုင်စရာပင်။ အိန္ဒိယအစိုးရအနေ ဖြင့် သိလျက်နှင့် ရေငုံနှုတ်ပိတ်နေခြင်းမှာလည်း အကြောင်း တစ်ခုခု ရှိလိမ့်မည်ဟု စာရေးသူ သုံးသပ်မိသည်။ စာရေး သူတို့ မိတ်ဆွေတစ်စုမှာ ဇာတ်စနစ်အရ ခွဲခြားရေချိုးနေ ကြပုံများကို သူက မီးတဝင်းဝင်း ကိုယ်က မီးတလင်း လင်းဖြင့် အပြိုင်အဆိုင် ဓာတ်ပုံရိုက်ယူခဲ့ပြီးနောက် ဝေ ဘာရတောင်ပေါ် ခြေကျင့်တက်ကြသည်။

အရှင်မဟာကဿပ သီတင်းသုံးခဲ့ရာ ပိပ္ပလိလိုဏ်ဂူနေရာ

တောင်ပေါ်သို့ တက်သည့်အခါ မယိုင်မလဲရအောင် ထိန်းသိမ်းနိုင်ရန် ဝါးလုံးငယ်တုတ်တစ်ချောင်းစီကို အိန္ဒိယ ရူပီးငွေတစ်ဆယ် ပေး၍ ဝယ်ယူကြရသည်။ ရေပူစမ်းမှ ဝေဘာရတောင်ထက်သို့ ဆက်တက်လျှင် လက်ယာဘက် တွင် ကျောက်တုံးများ ဆင့်စီထားသော လေးထောင့်ပုံစံ ကျောက်ဂူငယ်တစ်ခုရှိသည်။ အလျား(၈၅)ပေ၊ အနံ(၈၁) ပေရှိသည်ဟု သိရသည်။ အရှင်မဟာကဿပ သီတင်း သုံးခဲ့ရာ ပိပ္ပလိလိုဏ်ဂူဟု ခေါ်ဆိုကြသည်။

ထိုနေရာတွင် မိမိတို့နှင့် အတူလိုက်ပါလာသော နာလန္ဒာ တရုတ်-မြန်မာ ကျောင်းတိုက်မှ ဆရာတော်

ဒေါက်တာနန္ဒက မိမိတို့ ဘုရားဖူးအဖွဲ့များအား အရှင် မဟာကဿပလိုဏ်ဂူ အကြောင်းကို ရှင်းပြပြီး ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ ဂုဏ်တော်များနှင့် ပဋ္ဌာန်း(၂၄)ပစ္စည်းကို ညီညီသာသာ ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ကြသည်။ ထို့နောက် ဗောဇ္ဈင် သုတ်ကို ဆက်လက်ရွတ်ဖတ် ပူဇော်ကြသည်။

အရှင်မဟာကဿပထေရ်သည် ဘုရားရှင်သာသနာ တော်၌ လက်ယာတော်ရုံ အရှင်သာရိပုတ္တရာနှင့် လက်ဝဲ တော်ရုံ အရှင်မောဂ္ဂလာန် အဂ္ဂသာဝက နှစ်ပါးပြီးလျှင် တတိယအရေးပါအရာရောက်ဆုံးသော မဟာသာဝကကြီး ဖြစ်သည်။ ဘုရားရှင်နှင့် အဂ္ဂသာဝကကြီး နှစ်ပါးတို့ အသီးသီး ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူပြီးနောက်ပိုင်းတွင် ဘုရား ရှင်၏ သာသနာတော်ကို အရှင်မဟာကဿပ ထေရ် ကြီးက တာဝန်ယူ ဦးစီးဦးဆောင် ပြုလာခဲ့သည်။ အရှင် မဟာကဿပ ရဟန္တာအရှင်မြတ်သည် ဘဝတစ်သက် တာ ကာလပတ်လုံး တောကျောင်း၌သာ သီတင်းသုံး တော်မူခြင်း၊ ပုံသုက္ကသင်္ကန်းကိုသာ ပတ်ရုံတော်မူခြင်း၊ အမြဲတမ်း ဆွမ်းခံ၍ ဘုဉ်းပေးခြင်း၊ အိမ်စဉ်မပြတ် ဆွမ်း ရပ်ခြင်း စသော ဓူတင်(၁၃)ပါးစလုံးကို ဆောက်တည် ကျင့်သုံးသော သာသနာတော်၏ စံပြုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့်လည်း မြတ်ဗုဒ္ဓကိုယ်တော်တိုင် ဓူတင်(၁၃)ပါး တည်ဆောက်နိုင်သည့် အထူးမြတ်ဆုံး ပုဂ္ဂိုလ်အဖြစ် ဧတဒဂံဘွဲ့ထူးဖြင့် ချီးမြှောက်တော်မူခဲ့ပေသည်။

ပထမသင်္ဂါယနာတင်ခဲ့ရာ သတ္တပဏ္ဍိလိုဏ်ဂူရှိရာသို့

မိမိတို့မှာ အရှင်မဟာကဿပလိုဏ်ဂူ (ပိပ္ပလိလိုဏ်

ဂူ)မှ ကျောက်လှေကားလမ်း အတိုင်း (၁၅)မိနစ်ခန့် ဝေဘာရ တောင်ပေါ်သို့ တက်သွားလျှင် မတ်စောက်ဖြစ်နေသော နေရာများ ကို ကျော်လွန်ပြီး တောင်ကုန်းပေါ် သို့ ရောက်ရှိသွားသည်။ ယင်း နေရာတွင် ဘုရားဖူးများ အဖူး ယူနိုင်ရန် ဂူများနှင့် ဥသျှစ်ပင်ကြီး များ ရှိသည်။ ထိုနေရာမှ ရွှေသီ တက်သွားလျှင် လက်ဝဲ၊ ဝေဘာ ရာတွင် ခရီးသည်များ အနံ့ဇြေ ရန် နေရာများနှင့် ရှိန်းကျောင်း

ဆုံးကျောင်း၊ ဟိန္ဒူဘုရားကျောင်း
တစ်ကျောင်းကို တွေ့ရသည်။

ထိုကျောင်းများကို ဖြတ်
ဆျော်၍ ရှေ့သို့ ပေ(၁၀၀)ကျော်
ခန့် ဆက်တက်သွားလျှင် မန်
တည်းပင်ကြီး တစ်ပင်နှင့် လက်
ခဲ-လက်ယာ ကျိန်းကျောင်း (၂)
ကျောင်းကို ထပ်မံတွေ့ရှိရသည်။
ယင်းကျောင်းနှစ်ကျောင်းကို ဖြတ်
ဆျော်ပြီး တောင်ကုန်းပေါ်သို့တက်
သွားလျှင် ရှေ့ဟောင်း ရာဇဂြိုဟ်
မြို့ရိုး တံတိုင်းကြီးကို တွေ့ရှိရ

ပထမသင်္ဂါယနာတင်ခဲ့ရာ ခေတရာထောင် ဆက္ကပတ္တိလိုက်ရာတွင်
ဆရာတော်ဒေါက်တာနန္ဒက သင်္ဂါယနာတင်ပုံကို ရှင်းပြပုံ

သည်။ ထိုတံတိုင်းဟောင်းမှာ အချို့နေရာ၌ (၃)ပေခန့်ထိ
အမြင့်ကျန်နေသေးသည်။ နောက်ဆုံးတွေ့ရှိသည့် ကျိန်း
ကျောင်းနှစ်ကျောင်းမှ ရှေ့သို့ ဆက်မတက်တော့ဘဲ လက်
ယာဘက် ကျိန်းကျောင်းငယ်အနီးမှကပ်လျက် ကျောက်
လှေကား(၆၅)ထစ်ခန့် အောက်သို့ လျှောဆင်းသွားလျှင်
သတ္တပတ္တိလိုတ်ဂူရှိရာသို့ ရောက်ရှိသည်။

ထိုနေရာတွင် ဂူနှစ်ဂူရှိပြီး ယင်းဂူနှစ်ခုလုံး တောင်
ဘက်အခြမ်း သဘာဝကျောက်တောင်နံရံကြီး အပေါ်၌
တည်ရှိကာ မြောက်ဘက်သို့ မျက်နှာမူထားသည်။ ဂူ
နှစ်ဂူအနက် အနောက်ဘက်ဂူမှာ အထဲတွင် ပေ(၃၀)နီးပါး
ထိ လူနှစ်ရပ် သုံးရပ်စာခန့် မြင့်ပြီး အတွင်းသို့ ပို၍၊ ပို၍
ကျဉ်းသွားသည်။ အရှေ့ဘက်ဂူမှာ ဝင်ဝတွင်သာ အနည်း
ငယ် ကျယ်ပြီး အထဲသို့ အလွန်ပင် ကျဉ်းသွားသည်။
တောင်ခြေမှ လိုတ်ဂူရှိရာသို့ (၄၅)မိနစ်ခန့် တက်ရသည်။
လိုတ်ဂူများရှေ့တွင်ရှိသော မြေနေရာမှာ အရှေ့-အနောက်
ပေ(၁၂၀)ခန့် ရှည်လျားပြီး အနံအားဖြင့် တောင်-မြောက်
အရှေ့ဘက်မှ (၂၄)ပေနှင့် အနောက်ဘက်တွင် (၁၂)ပေ
သာ ကျန်နေတော့သည်။ လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း(၂၅၀၀)
ကျော် ကာလက ဤနေရာမှာ သံဃာ(၅၀၀)ဖြင့် သင်္ဂါ
ယနာတင်ခဲ့ရာ ထိုခေတ် ထိုအချိန်ကာလက မြေအကျယ်
အဝန်းနှင့် နှိုင်းစာကြည့်လျှင် ယခုလက်ရှိ အခြေအနေမှာ
အကျယ်အဝန်းအတော်ပင် ကွာခြားနေကြောင်း မှန်းဆ
သိရှိနိုင်သည်။ ဤသို့ဖြစ်ရခြင်းမှာ နှစ်ပေါင်း(၂၅၀၀)
ကျော် ဖြတ်သန်းလာခဲ့ရသော ရှည်လျားသည့် ကာလ

အတွင်း ဘာသာခြားတို့၏ ဖျက်ဆီးခံရမှုနှင့် သဘာဝ
ဒဏ်၏ နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းမှုကို အခြားနေရာများထက်
အလူးအလိုမခံခဲ့ရပေပါသည်။

တရားသဘောအရ ကြည့်မည်ဆိုပါက ဖြစ်ပေါ်လာ
သမျှသော ရုပ် နာမ် ဓမ္မ သင်္ခါတရားတို့သည် ဖြစ်ပြီးလျှင်
ပျက်ရမည့်သဘော ရှိကြောင်းကို ဖော်ပြနေပါပကောဟု
စာရေးသူ စိတ်အစဉ်ဝယ် နှလုံးသွင်းကာ မြေသိမ့်နိုင်ခဲ့ပေ
သည်။ စာရေးသူတို့ ဘုရားဖူးအဖွဲ့ ဤသတ္တပတ္တိလိုတ်ဂူ
ရှေ့သို့ ရောက်ရှိသည့်အခါ အခြားသောဘုရားဖူးအဖွဲ့
တချို့ မိမိတို့ထက်အရင် ရောက်ရှိနေရာယူနေကြလေပြီ။
ဂူထဲသို့ ဝင်ရောက်လေ့လာရန်အတွက် ခဏစောင့်ရသည်။
သို့ရာတွင် မိမိတို့ ဘုရားဖူးအဖွဲ့မှာ ပါသူတိုင်း ဂူထဲသို့
စင်ရောက် မလေ့လာကြ။ အပြင်မှနေပြီး ကြည့်ရှုသူ
များသည်။ ဂူထဲသို့ ဝင်ရောက်လေ့လာသူများ ပြန်ထွက်
လာသည့်အခါ လူလည်းစုံပြီ။ ထိုင်စရာနေရာလည်း ရရှိပြီ
ဖြစ်သဖြင့် ဂူရှေ့ရှိ လွတ်နေသော မြေကွက်လပ် တစ်နေရာ
တွင် နေရာယူ ထိုင်လိုက်ကြသည်။

ထိုအခါ မိမိတို့နှင့်အတူ လိုက်ပါလာသော နာလန္ဒာ
တရုတ်-မြန်မာကျောင်းမှ ဆရာတော် ဒေါက်တာနန္ဒကထံ
မှ ဘုရားဖူးများ ငါးပါးသီလ ခံယူဆောက်တည်ကြသည်။
ဦးနောက် ပဋ္ဌာန်း(၂၄)ပစ္စည်း ပရိတ်တော်များကို ညီညာ
ဖြဖြ ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ခြင်း၊ မေတ္တာပို့ခြင်း၊ အမျှပေးဝေခြင်း
တို့ကို ဆောင်ရွက်ကြပြီး (၁၀)မိနစ်ခန့် တရားဂူမှထွက်ကြ
သည်။ ထို့နောက် ဆရာတော်ဒေါက်တာနန္ဒက ပထမ

အကြိမ် သံဂါယနာတင်ပုံကို ရှင်းလင်းမိန့်ကြားသည်မှာ ဤသို့ဖြစ်သည်။

ပထမသင်္ဂါယနာတင်ခြင်း

မဟာသက္ကရာဇ်(၁၄၈)ခုနှစ်၊ ကဆုန်လပြည့် အင်္ဂါနေ့တွင် မြတ်စွာဘုရားသည် ကုသိနာရုံ မလ္လာရင်းတို့၏ အင်ကြင်းဥယျာဉ်တွင် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူချိန် ဖြစ်သည်။ အရှင်ဇနကုဒ္ဒါ၊ အရှင်အာနန္ဒာ အပါအဝင် အခြားတပည့်ကြီးများ မြတ်ဗုဒ္ဓ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခါနီး အနီးအနားတွင် ရှိနေကြသော်လည်း ဘုရားရှင်၏ ဓာတ်ယမြောက် တပည့်ကြီးအရှင်မဟာကဿပမှာ ခရီးလွန်နေ၍ ဘုရားရှင်၏ အနီးအနားတွင် မရှိခဲ့ပေ။ ဘုရားရှင် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၍ (၇)ရက်မြောက်နေ့တွင် အရှင်မဟာကဿပသည် နောက်ပါ ရဟန်းငါးရာနှင့်အတူ ပါဝါပြည်မှ ကုသိနာရုံသို့ ကြွလာတော်မူလျက် ရှိသည်။

လမ်းခရီးတွင် အာဇီဝဏ္ဏ တက္ကတွန်းတစ်ဦးက မြတ်ဗုဒ္ဓ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူသည့် နေရာမှ မန္တာရဓနတ်ပန်းတစ်ခုကို အရိုးတပ်ပြီး ထီးကဲ့သို့ဆောင်းကာ ကုသိနာရုံဘက်မှ လာနေသည်။ အရှင်မဟာကဿပမှာ ထိုအာဇီဝဏ္ဏ တက္ကတွန်းကိုမြင်၍ ငါကား မြတ်ဗုဒ္ဓ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူကြောင်းကို သိရှိထားပြီး ဖြစ်သည်။ သို့သော် ဤနောက်က လိုက်ပါလာကြသည့် ပုဂ္ဂိုလ်များထံမှ အချို့မှာ ဘုရားရှင်ကို တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှပင် မဖူးမြော်ကြသေး။ ဘုရားရှင်ကို ဖူးမြော်ရန် မျှော်လင့်ချက်ကြီးစွာဖြင့် ခရီးဝေးမှ လိုက်လာကြပြီး ကုသိနာရုံသို့ရောက်မှ ဘုရား

ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူကြောင်း သိကြရလျှင် ထိန်းမနိုင် သိမ်းမရ ငိုကြွေးမြည်တမ်းကြ၍ လူအများ ကဲ့ရဲ့ဖွယ်ရာ ဖြစ်နေလိမ့်မည်။ ယခုကပင် အသိပေးထားလိုက်လျှင် ကုသိနာရုံသို့ ရောက်သည့်အခါ အတော်ပင် စိတ်သက်သာခွင့် ရသွားကြပေလိမ့်မည်ဟု စဉ်းစားတော်မူသည်။

သို့ဖြစ်၍ အရှင်မဟာကဿပမှာ အာဇီဝဏ္ဏ တက္ကတွန်းကိုကြည့်၍ အို ဒါယကာ သင် အဘယ်အရပ်က လာသနည်း။ ငါတို့ဆရာ မြတ်စွာဘုရားကိုကော သိသလော့ ဟု မေးမြန်းတော်မူလေသည်။

ထိုအခါ အာဇီဝဏ္ဏ တက္ကတွန်းက ဆူ ကုသိနာရုံမှ လာခဲ့ကြောင်း၊ သင်တို့ဆရာ ဂေါတမဗုဒ္ဓ ပရိနိဗ္ဗာန်စံဝင်တော်မူသည်မှာ ခုနစ်ရက်တောင် ရှိပြီဖြစ်ကြောင်း သူ

ဖာနု ယူဆောင်လာသည့် မန္တာရဓနတ်ပန်းကြီးမှာလည်း သင်တို့ဆရာ ဂေါတမဗုဒ္ဓ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုနေမှ ယူလာခဲ့ကြောင်း အတိအကျ ပြောပြလေသည်။

ထိုသတင်းကို ကြားရသည့်အခါ အရှင်မဟာကဿပနှင့်အတူလိုက်ပါလာသော ရဟန်းတော်များအနက် အချို့ပုဂ္ဂိုလ်များမှာ ရှိုက်ကြီးတင်ဖြစ်ကာ မမြဲကြီးပေါ်တွင် ချားလိုမ့်၍ ငိုကြလေသည်။

ယင်းအချိန်၌ပင် အတူပါလာသည့် အာတုမာမြို့သားတော်ထွက်ရဟန်းကြီးက ငါ့ရှင်တို့ မငိုကြွေးကြနှင့်။ ငါတို့ ယခုအချိန်ကစပြီး ဂေါတမဗုဒ္ဓလတ်ထဲမှ လွတ်မြောက်ကြပြီ။ ဂေါတမဗုဒ္ဓသည် ငါတို့အား အလွန်ချုပ်ချယ်လွန်းသည်။ ဤဖာနု မလုပ်ရ၊ ဤသို့ မပြောရ

စာရေးသူတို့ ဘုရားဖူးအရိပ်ခင်းဘာရတောင်ပေါ်သို့ အထမ်းသမားနှင့်တက်သော အမျိုးသမီးတစ်ဦး

စသည်ဖြင့် နေရာတကာ စဉ်းစနစ် တင်းကျပ်လွန်းသည်။ ငါတို့ ယခုအခါ လုပ်ချင်သည့် အရာကို သာလုပ်ပြီး မလုပ်ချင်သည့် အရာများကို မလုပ်ဘဲ နေနိုင်ကြပြီ။ ဟု ဝမ်းသာအားရ ပြောဆိုလေသည်။ အရှင်မဟာကဿပမှာ အာတုထွက်ရဟန်းကြီးစကားကို ကြားရ၍ အလွန်ပင် တုန်လှုပ်မှု ဖြစ်သည်။ မြတ်ဗုဒ္ဓ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူ၍ အလောင်းပေသို့ကို မိမိမသင်္ဂြိုဟ်ရသေး။ ဤသို့

အားများကို ပြောဆိုနေကြပြီဟု သံဝေဂကြီး ဖြစ်တော်
မူသည်။ အရှင်မဟာကဿပ ရဟန်းပြု၍ မြတ်ဗုဒ္ဓထံ
ထားသည့်နေ့က ကိုယ်တော်တိုင် သုံးဂါဝတ်ဝေးသည့်
အောင်အောင် ကြွရောက်ကြိုဆိုတော်မူခဲ့သော ဘုရား
မူသည် ယခုအခါ တပည့်ကြီးအား နောက်ဆုံးအနေဖြင့်
နံ့သာထင်းပုံပေါ်က ကြိုဆိုတော်မူနေလေပြီ။

အရှင်မဟာကဿပနှင့် နောက်ပါ ရဟန်းငါးရာတို့
ကုသိနာရုံသို့ ရောက်သည့်အခါ ဘုရားရှင်အလောင်းတော်
ထို ထားရာ မကုဋ္ဌဗန္ဓနသို့ တန်းကြွတော်မူလျက် အရှင်
မဟာကဿပ အပါအဝင် ရဟန်းတော်အားလုံး လက်အုပ်
ထိုက်စီချီကာ အလောင်းတော် တင်ထားသည့် နံ့သာထင်း
ပုံတို့ သုံးကြိမ်သုံးခါ လှည့်လည်ခဲ့ကြသည်။

ထို့နောက် ဘုရားရှင်၏ ခြေတော်ရှိရာ နေရာတွင်
နူးတင်ကာ နောက်ဆုံးပူဇော်ခြင်းဖြင့် ပူဇော်ကန်တော့
ပြီးချိန်မှာပင် နံ့သာထင်းပုံ တစ်ခုလုံး မီးတဟုန်းဟုန်း
တောက်လောင်သွားလေသည်။

ဘုရားရှင် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူပြီးနောက် အလောင်း
တော်ကို (၇)ရက်တိုင်တိုင် ပူဇော်ကြသလို မြတ်ဗုဒ္ဓ၏
ဓာတ်တော်များကိုလည်း (၇)ရက်တိုင်တိုင် ကြီးကျယ်ခမ်း
နားစွာ ပူဇော်ကန်တော့ကြသည်။ ဘုရားရှင် ပရိနိဗ္ဗာန်
ပြုစဉ် အနယ်နယ်အရပ်ရပ်က မကြွရောက်နိုင်ကြသော
ရဟန်းသံဃာများမှာလည်း ဓာတ်တော်ပူဇော်ပွဲကို ကြွဖြစ်
အောင် ကြွလာကြ၍ မဇ္ဈိမဒေသရှိ သံဃာအားလုံး ကုသိ
နာရုံသို့ ရောက်နေကြသလားဟု ထင်ရလောက်အောင်ပင်

သံဃာပရိသတ်ကြီးမှာ ကြိတ်
ကြိတ်တိုး စည်ကားနေသည်။
အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်မှ ဓာတ်
တော်ပင့်ဆောင်ရန် လာကြသော
မင်းများကို ဒေါနပုဏ္ဏားကြီးက
ညီတူညီမျှ ခွဲဝေပေးသဖြင့် ဓာတ်
တော်ခွဲဝေပွဲကြီးလည်း ငြိမ်းချမ်း
စွာ ပြီးဆုံးသွားခဲ့သည်။

မြတ်ဗုဒ္ဓ ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်စံတော်
မူပြီး (၁၅)ရက်မြောက်နေ့တွင်
အရှင်မဟာကဿပသည် ကုသိ
နာရုံသို့ အနယ်နယ် အရပ်ရပ်မှ

ကြွရောက်နေကြသော သံဃာတော်အားလုံးကို အကြောင်း
ကြား၍ အစည်းအဝေးကြီးတစ်ခု ကျင်းပလိုက်သည်။
ထိုအစည်းအဝေးတွင် အရှင်မဟာကဿပက သူ ကုသိ
နာရုံသို့ ကြွရောက်လာစဉ်က လမ်းခရီးတွင် ကြားသိခဲ့ရ
သော အတုတမာမြို့သား သူ့ဘဒ္ဒ ရဟန်းကြီး၏ စကားကို
အခြေခံကာ ဓမ္မဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်များ မကွယ်ပျောက်သေးမီ၊
အဓမ္မဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်များ မထွန်းကားသေးမီ မြတ်ဗုဒ္ဓ ဟော
ကြားတော်မူခဲ့သော တရားတော်များကို သင်္ဂါယနာတင်
သင့်ကြောင်း တင်ပြ၏။

အရှင်မြတ်ကြီး၏ တင်ပြချက်ကို ကြွရောက်လာ
ကြသော ရဟန်းပရိတ်သတ် အားလုံးတို့က တစ်ခဲနက်
ထောက်ခံအားပေးကာ သင်္ဂါယနာတင်ရန်အတွက် သံဂီတိ
ကာရက ပုဂ္ဂိုလ်များကိုလည်း အရှင်ဘုရားကိုယ်တိုင် ရွေး
ချယ်တော်မူရန် သံဃာအားလုံးက အရှင်မဟာဿပအား
လျှောက်ထားတောင်းပန်ကြသည်။

အရှင်မဟာဿပသည် သင်္ဂါယနာတင်ရာ၌ ပါဝင်
ကြမည့် သံဂီတိကာရက ပုဂ္ဂိုလ်များကို ရွေးချယ်သည့်
အခါ ပထမဦး၊ သောတာပန်၊ သကဒါဂါမ်၊ အနာဂါမ်
ပုဂ္ဂိုလ်များကို ချန်ထား၍ ပိဋကတ်သုံးပုံကို နှံနှံစပ်စပ်
တတ်ကျွမ်းပြီး အရှိန်အဝါကြီးမားသော ပဋိသမ္ဘိဒါပတ္တ
ရဟန္တာအရှင်မြတ်ကြီး (၄၉၉)ပါးကို ရွေးချယ်တော်မူလိုက်
သည်။ ထို(၄၉၉)ပါးထဲတွင် အရှင်မဟာကဿပ ကိုယ်
တိုင်လည်း အပါအဝင်ဖြစ်သည်။ အမှန်အားဖြင့် အရှင်
မြတ်ကြီး ရွေးချယ်လိုသည့် သံဂီတိကာရကစာရင်းမှာ

အရှင်မဟာကဿပလိုက်ဂူ (ပိပုလိလိုက်ဂူ) ဝန်ရာတွင် ဝေဇ္ဇာသုတ်
ရွတ်ဖတ်ပြီးနောက် ထရာတော် ဝေဒါတ်တန်းစွာ ဂူအကြောင်း ရှင်းပြနေပုံ

သံဃာတော်(၅၀၀)အတိဖြစ်၍ နောက်ထပ်တစ်ပါး လိုအပ်လျက် ရှိနေလေသည်။

သံဂီတိကာရက စာရင်းတွင် အရှင်မဟာကဿပ အနေဖြင့် အရှင်အာနန္ဒာကို သူကိုယ်တိုင် ရွေးချယ်လိုသော်လည်း အများသဘောတူညီမှုဖြင့် ရွေးချယ်ကြစေရန် တမင်သက်သက် ချန်ထားခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ထိုအခါ သံဃာ့အစည်းအဝေးသို့ ကြွရောက်လာကြသည့် အမြော်အမြင် ကြီးမားသော ရဟန်းတော်များက အရှင်မဟာကဿပအား-

‘အရှင်ဘုရား..အရှင်အာနန္ဒာသည် သေက္ခပုဂ္ဂိုလ် အဆင့်မျှသာ ရှိသေးပါသော်လည်း သံဂီတိကာရကပုဂ္ဂိုလ် စာရင်းတွင် အရှင်အာနန္ဒာကို ရွေးချယ်တော်မူပါဘုရား။ အရှင်အာနန္ဒာသည် မြတ်ဗုဒ္ဓနောက်တော်မှ ထက်ကြပ်မကွာ လိုက်ပါပြီး မြတ်ဗုဒ္ဓ ဟောကြားတော်မူခဲ့သော တရားတော် အားလုံးနီးပါးကို ကြားနာထားသူ၊ အာဂုံဆောင်ထားသူ ဖြစ်ပါသည်။ သို့ဖြစ်ပါ၍ အရှင်အာနန္ဒာကို ရွေးချယ်ခြင်းဖြင့် အဂတိလိုက်ရာလည်း မရောက်ပါဘုရား’ ဟု တောင်းဖန်လျှောက်ထားကြ၍ အရှင်အာနန္ဒာကိုပါ ရွေးချယ်ကာ သံဂီတိကာရက(သင်္ဂါယနာတင်ရာ၌ ရွက်ဖတ်မည့်ပုဂ္ဂိုလ်) အပါး(၅၀၀)တိတိ သတ်မှတ်တော်မူလိုက်သည်။

ထို့နောက် သံဂီတိကာရက အရှင်မြတ်များက သင်္ဂါယနာတင်မည့်နေရာကို စဉ်းစားသည့်အခါ မြတ်ဗုဒ္ဓအများဆုံး သီတင်းသုံးတော်မူခဲ့သည့် သာဝတ္ထိပြည်ကို ရှေးဦးစွာ စဉ်းစားခဲ့ကြသည်။ သို့သော် ကောသလမင်းကြီးနှင့် ဗမ္မလစစ်သူကြီးတို့ မရှိသည့်နောက်ပိုင်းတွင် သာဝတ္ထိပြည်၏ နိုင်ငံရေးအခြေအနေမှာ မတည်ငြိမ်ဖြစ်နေသည်။ ယင်းကြောင့်လည်း မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ ဓာတ်တော်များကို ကိုးကွယ်ပူဇော်နှံ့အတွက် လာရောက်ပင့်ဆောင်ကြသော အဖွဲ့များတွင် ကောသလတိုင်းက မပါလာခြင်း ဖြစ်သည်။ ထို့သို့ သာဝတ္ထိပြည်၏ နိုင်ငံရေးမငြိမ်သက်မှု ဂယက်ကြောင့် ယင်း၌ သင်္ဂါယနာတင်မည့် အစီအစဉ်ကို အရှင်မြတ်ကြီးက ပြန်လည်ရုပ်သိမ်းလိုက်ကြရသည်။

သံဂီတိကာရက ပုဂ္ဂိုလ်များက ဒုတိယအနေဖြင့် မြတ်ဗုဒ္ဓ ဒုတိယအများဆုံး ဝါဆိုဝါကပ်တော်မူခဲ့သော နေရာနှင့် သာသနာ့အစည်ကားဆုံး နေရာဖြစ်သော ရာဇ

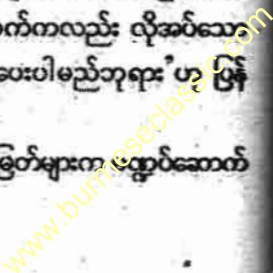
ဂြိုဟ်ပြည်ကို စဉ်းစားတော်မူသည်။ ရာဇဂြိုဟ်တွင် မင်းပြောင်းမင်းလွဲဖြစ်ကာ မငြိမ်မသက်ဖြစ်ခဲ့သော်လည်း ပြန်လည်ငြိမ်သက်ပြီး အသားကျသွားပြီဖြစ်သည်။ သူနိဓနှင့် ဝဿကာရ အမတ်ကြီးတို့၏ ကူညီပံ့ပိုးပေးမှုကြောင့် အဓာတသတ်မင်းသည် မဂဓတိုင်းကြီးကို ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် အုပ်ချုပ်နိုင်ပြီဖြစ်သည်။ အဓာတသတ်မင်း ကိုယ်တိုင်ကလည်း အသက်အရွယ်ကြီးရင့်လာသည်နှင့်အမျှ ဘာသာရေးဘက်ကို ပို၍စိတ်ဝင်စားလာနေပြီဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်၍ သင်္ဂါယနာတင်နေကြချိန်တွင် တကယ်လို့ လိုအပ်လာလျှင် အာဏာစက်ဖြင့် အခိုင်အမာ ဆောင်ရွက်ပေးနိုင်မည် ဖြစ်သည်။

ထို့နောက် ရာဇဂြိုဟ်တွင် ကျောင်းတိုက်ကြီးပေါင်း (၁၈)တိုက်ရှိနေ၍ သံဂီတိကာရကပုဂ္ဂိုလ်များ နေရာထိုင်နေအတွက်လည်း ချောင်ချောင်လည်လည်ရှိသည်။ မြို့သူမြို့သား ဒကာဒကာမများကလည်း ဓေတနာသဒ္ဓါတရားကောင်းကြသဖြင့် သင်္ဂါယနာတင်ကြမည့် ပုဂ္ဂိုလ်များအတွက် ဆွမ်းရေး ဖန်းရေးနှင့်ပတ်သက်၍ ပြည့်စုံဖူလုံမှု ရှိနိုင်သည်။ ဤသို့သောအခြေအနေ အရပ်ရပ်တို့ကို သုံးသပ်တော်မူပြီးနောက် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ကို သင်္ဂါယနာတင်မည့် နေရာအဖြစ် အတိအကျ ဆုံးဖြတ်တော်မူခဲ့ကြသည်။ ထို့အပြင် ရာဇဂြိုဟ်တွင် သံဂီတိကာရက ပုဂ္ဂိုလ်များမှအပ အခြားမည်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်မျှ ဝါဆိုရဟုလည်း ကမ္မဝါစာရွက်ဖတ်ကာ အများသဘောတူ ဆုံးဖြတ်ချက်ချ အတည်ပြုလိုက်ကြသည်။

ထိုသို့ နေရာအတိအကျ သတ်မှတ်ပြီးနောက် အရှင်မဟာကဿပ အပါအဝင် သံဂီတိကာရက ပုဂ္ဂိုလ်များသည် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့ ကြွချီလာကာ ရာဇဂြိုဟ်တွင် သင်္ဂါယနာတင်မည့် အကြောင်းကို အဓာတသတ်မင်းကြီးအား မိန့်ကြားတော်မူကြသည်။

ထိုအခါ မင်းကြီးကလည်း ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာဖြစ်ပြီး ‘အရှင်ဘုရားတို့ဘက်ကသာ သာသနာရေးဆိုင်ရာ ကိစ္စများကို စိတ်ချမ်းသာ ကိုယ်ချမ်းသာ ဆောင်ရွက်တော်မူကြပါဘုရား။ တပည့်တော်ဘက်ကလည်း လိုအပ်သော တာဝန်ဟုသမျှကို ဆောင်ရွက်ပေးပါမည်ဘုရား’ ဟု ပြန်လည်လျှောက်ထားခဲ့သည်။

သင်္ဂါယနာတင်မည့် အရှင်မြတ်များက ဗဟ္တပိဆောက်

မည့် နေရာကို တောရတောင်နံပါး စရည်းပင်ပေါက်ရာ
 သတ္တပတ္ထိလိုက်ပူကြီးရေကို ရွေးချယ်သတ်မှတ်ပြီး အစာ
 စာသတ်မင်းကြီးအား မိန့်ကြားတော်မူကြသည်။ သို့ရာ
 တွင် ရာဇဂြိုဟ်ရှိ ကျောင်းတိုက်ကြီးများတွင် သင်္ဂီတိ
 စာရက ပုဂ္ဂိုလ်များ သီတင်းသုံးရန် တကယ်တမ်း နေရာ
 ထိုင်ခင်း ချကြသောအခါ အချို့ကျောင်းတိုက်များမှာ ပျက်
 နေကြပြီး အချို့ကျောင်းတိုက်ကြီးများတွင်လည်း အခိုက်
 သခိုက်များ ပြည့်နှက်ကာ အတော်ပင် ဆိုးဝါးနေကြ
 လေသည်။ အကြောင်းမှာ ခြတ်ခုဒ္ဒပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူရာ
 ထုသီမှာရုံသို့ ရာဇဂြိုဟ်ရှိ သံဃာအားလုံးနီးပါး လိုက်ပါ
 သွားသောကြောင့် ရာဇဂြိုဟ်မြို့တွင် ဆွမ်းခံသည့်အချိန်
 နှိုင်း သင်္ကန်းဝင်းဝင်းဝါဝါနှင့် ရဟန်းသံဃာများ နည်း
 ဝါသွားပြီး ကျောင်းတိုက်ကြီးများ အားလုံးလည်း ခြောက်
 ထပ်ကျန်ခဲ့နေကာ ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်မည့်ပုဂ္ဂိုလ်များ
 နှိုင်းလောက် နည်းပါးသွားခဲ့သောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ထိုအကြောင်းကို အစာတသတ်မင်းကြီးအား
 အကြောင်းကြားလိုက်သဖြင့် မင်းကြီးကိုယ်တိုင် လက်
 သမားများကို စေလွှတ်ကာ ကျောင်းတိုက်ကြီးများကို
 တစ်လအတွင်းမှာ ပြန်လည်ပြုပြင် ဆောက်လုပ်စေခဲ့သည်။
 အစာတသတ်မင်းသည် ကျောင်းတိုက်ကြီးများကို ပြုပြင်
 ငြီးနောက် သင်္ဂီယနာတင် မဏ္ဍပ်ကြီးကို အခိုင်အမာဖြစ်
 အောင် အလျှင်အမြန်ဆုံးလည်း ပြီးစီးအောင် အစွမ်းကုန်
 စည်ဆောက်စေခဲ့သည်။ သို့ဖြစ်၍ မကြာမီအတွင်းမှာပင်
 ခမ်းနားထည်ဝါသော သင်္ဂီယနာမဏ္ဍပ်ကြီး ပြီးစီးသွား

လေသည်။ မဏ္ဍပ်ကြီးမှာ တောင်
 နံရံကို ကျောက်ပိဋ္ဌ ခြောက်ဘက်
 သို့ မျက်နှာမူထားသည်။

ရတနာသုံးပါးတို့၏ ဘုန်း
 တန်ခိုး၊ အစာတသတ်မင်း၏ ဘုန်း
 တန်ခိုးတို့ကြောင့် သင်္ဂီယနာတင်
 မဏ္ဍပ်ကြီးမှာ အံ့မခန်း ကြီးကျယ်
 ခမ်းနားသည်။ မဏ္ဍပ်တိုင်များ၊ နံရံ
 များ၊ စောင်းတန်းများ၊ မျက်နှာ
 ကြတ်များ ဆင်ယင်ထားသည်မှာ
 ဆောင်းကင်သို့ ထပျံလှမတတ်
 ဖြစ်နေသည်။ တွဲလွဲဆွဲထားသော

ပန်းပွင့်ပန်းခိုင်များ၊ ခြယ်သထားသော အပြောက်အမွမ်း
 များကလည်း မင်းခမ်းမင်းနားထက် ကြီးကျယ်ပြောင်
 မြောက်သည်။ ခင်းထားသော တောစောအခင်းများက
 လည်း အစိုးအနွှထိုက်ပြီး ရဟန္တာအရှင်မြတ်ကြီးများနှင့်
 အပ်စပ်လိုက်ဖက်မှုရှိအောင် ဆင်ယင်ထားသည်။ ရာဇ
 ဂြိုဟ် တစ်မြို့လုံးရှိ အလှူများကို ထိုမဏ္ဍပ်ကြီးတွင် စုပြုံပြီး
 တည်ဆောက်လေသလားဟု ထင်ရလောက်အောင် တင့်
 တယ်ကြီးကျယ်လှသည်။

တစ်ခါက ခမည်းတော်မင်းကြီးကို သတ်ပြီး ဘုရင့်
 ရာထူးကို ရယူခဲ့မှုကြောင့် ပြည်သူတို့၏ တံတွေးခွက်တွင်
 မျောနေခဲ့ရသော အစာတသတ်ဘုရင်ကြီးသည် အသက်
 အရွယ် ကြီးရင့်လာသည်နှင့်အမျှ သတိသံဝေဂ ရလာ
 သည်။ ဘာသာရေး၊ ဘာသာရေးဆိုင်ရာ ကိစ္စရပ်များ
 တွင်လည်း စေတနာဖြူစင် သန့်ရှင်းစွာဖြင့် ကူညီပံ့ပိုး
 ပေးလာသည်။ ထို့ကြောင့် မင်းကြီးအပေါ် ပြည်သူများ
 တစ်စ၊တစ်စ ကြည်ညိုလေးစားလာခဲ့ကြပြီး သင်္ဂီယနာ
 တင် မဏ္ဍပ်ကြီး ဆောက်လုပ်ပြီးစီးသွားချိန်မှာ အစာ
 တသတ်မင်းကြီးအပေါ် ပြည်သူလူထု ကြည်ညိုမှုများမှာ
 ယခင်ကထက် ပိုမိုတိုးပွားသွားလေသည်။

သင်္ဂီယနာတင် မဏ္ဍပ်ကြီးကလည်း ခုံညားထည်ဝါ
 စွာ ပြီးစီးနေလေပြီ။ အစာတသတ်မင်းကြီးကလည်း သူ
 ဘက်က လိုအပ်သမျှတာဝန်ကို ဆောင်ရွက်ပေးရန် အသင့်
 ရှိပါကြောင်း လျှောက်ထားပြီးပြီ။ အရှင်မဟာကဿပ
 အပါအဝင် သင်္ဂီတိကာရကအဖွဲ့ဝင် ရဟန္တာအရှင်မြတ်ကြီး

ပိဋကတ်တောင်ပေါ်တွင် တရားသဒ္ဓါထုတ်ဖော်ရာ

များလည်း ရာဇဂြိုဟ်မြို့တွင်းရှိ ကျောင်းတိုက်ကြီးအသီး သီးတို့တွင် ကျန်းမာစွာဖြင့် ဝါဆိုဝါကပ်လျက် ရှိနေတော် မူကြသည်။ အားလုံး အဘက်ဘက်က ပြီးပြည့်စုံ၍ မနက် ဖြန်တွင် သင်္ဂါယနာတင်ပွဲကြီး စတင်ကျင်းပတော့မည်ဖြစ် သည်။

ထိုသို့ အဘက်ဘက်က ပြီးပြည့်စုံနေသည့်ကြားက တစ်ခုမပြည့်ဘဲ ကျန်ရှိနေသေးသည်။ ယင်းမှာ အရှင် အာနန္ဒာမထေရ်မြတ်၏ သောတာပန်အဆင့်သာ ရှိသေး၍ ရဟန္တာ မဖြစ်သေးသည့်ကိစ္စပင် ဖြစ်သည်။ အတူနေ သီတင်းသုံးဖော်များ တစ်ပါးပြီးတစ်ပါး ရဟန်းကိစ္စ ပြီးစီး သွားကြသော်လည်း အရှင်အာနန္ဒာမှာ ဘုရားရှင်၏ ဝေ ယျာဝစ္စများကို ဆောင်ရွက်ရင်း ဘုရားရှင် ဟောကြား တော်မူအပ်သော တရားဒေသနာ မှန်သမျှကို တစ်လုံး တစ်ပါးဒမျှ မချွတ်ယွင်းရအောင် နာယုမှတ်သားရင်း မြတ် ဗုဒ္ဓထံတော်သို့ ရောက်လာကြသော ဒကာ၊ ဒကာမများကို အဆင်ပြေအောင် ဆောင်ရွက်ပေးရင်း သောတာပန်ဘဝ ဖြင့် အနစ်လေးဆယ်ကျော်သွားခဲ့ပြီး သင်္ဂါယနာမတင်မီ ကာလတိုင်အောင်ပင် ဖြစ်သည်။

အာနန္ဒာ...သင်သည် ကောင်းမှုကုသိုလ်များ ပြုလုပ် ခဲ့ ပြီးသူဖြစ်သည်။ တရားအားထုတ်လျှင် မကြာမီ အာ သဝေါကင်းကွာ ရဟန္တာဖြစ်လာလိမ့်မည်

ဤသည်မှာ အရှင်အာနန္ဒာအား ဘုရားရှင် မိန့်ကြား တော်မူခဲ့သော စကားတော်ပင် ဖြစ်သည်။

အရှင်အာနန္ဒာသည် မြတ်စွာဗုဒ္ဓ၏ စကားတော်ကို ဦးထိပ်ပန်ဆင်ပြီး မနက်ဖြန် သင်္ဂါယနာမတင်မီ ရဟန္တာ ဖြစ်ကိုဖြစ်ရမည်ဟု အခိုင်အမာ ဆုံးဖြတ်ချက်ချကာ ထိန် မိဒ္ဓရန်နှင့် အကင်းရှင်းဆုံး စင်္ကြံလျှောက်ခြင်း ဣရိယာ ပုတ်ဖြင့် တစ်ညလုံး စင်္ကြံလျှောက်လျက် တရားရှုမှတ်ခဲ့ သည်။ စင်္ကြံလျှောက်ပြီး အရုဏ်တက်ခါနီးတွင် ခမ်းထား သော အိပ်ရာပေါ်၌ လှဲချလိုက်သည့်အခိုက် ဦးခေါင်း ကလည်း ခေါင်းအုံးပေါ်သို့ မကျသေး။ ခြေနှစ်ချောင်း ကလည်း မြေကြီးပေါ်က ကြွတင်လိုက်ပြီ။ ထိုအချိန်တွင် ပင် အရှင်အာနန္ဒာ၏ ရဟန်းကိစ္စ ပြီးသော်လည်းမည်။ အရှင်အာနန္ဒာ ရဟန္တာဖြစ်လေပြီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ သာ သနာတော်မှာ ရပ်စဉ်လည်းမဟုတ်၊ သွားစဉ်လည်းမဟုတ်၊ ထိုင်စဉ်လည်းမဟုတ်၊ လျောင်းစဉ်လည်းမဟုတ်။ ဣရိ

ယာပုတ်လေးပါးက လွတ်ကွာပြီး ရဟန္တာဖြစ်သည်မှာ အရှင်အာနန္ဒာ တစ်ပါးတည်းသာ ရှိသည်။

အရှင်အာနန္ဒာ ရဟန္တာဖြစ်သည်ကို အခြားရဟန်းများ က မသိကြ။ မိုးသောက်သောအခါ ရဟန်းတော်(၄၉၉) ပါးလည်း ဆွမ်းဘုဉ်းပေးပြီး သပိတ်၊ သင်္ကန်းတို့ကို သိမ်း ဆည်းကြသည်။ ထို့နောက် သင်္ဂါယနာတင်မည့် မဏ္ဍပ် ကြီးရှိရာသို့သွားပြီး ထေရ်စဉ်အလိုက် သတ်မှတ်ထားသည့် နေရာမှာ ထိုင်ကြသည်။ ကွက်လပ်ဖြစ်နေသည့်နေရာကို တချို့ရဟန်းများက အချင်းချင်း မေးကြသည်။ သိသည့် ရဟန်းက အရှင်အာနန္ဒာ၏နေရာဟု ပြန်ဖြေသည်။ အရှင် အာနန္ဒာက မိမိ ရဟန္တာဖြစ်ပြီဆိုသည်ကို သိစေချင်သဖြင့် အခြားရဟန်းများနှင့်အတူတူ မလိုက်လာခဲ့ပေ။ သံဃာ တော်များက အရှင်အာနန္ဒာကို တောင့်တလိုက်သည့်အခါ ကျမှ မဟာပထဝီကို ဝင်လျှိုးပြီး သူ့အတွက်သတ်မှတ် ထားသည့်နေရာ ဘွားခနဲ ကိုယ်တော်ကို ပြလိုက်သည်။ ထိုသို့ပြလိုက်မှသာ အရှင်အာနန္ဒာ ရဟန္တာဖြစ်ကြောင်းကို သံဃာတော်အားလုံး သိသွားကြသည်။ ထိုအချိန်မှာ သင်္ဂါ ယနာတင်ဖို့ သတ်မှတ်ထားသော ရဟန္တာ(၅၀၀) ပြည့် သွားလေပြီ။

ထို့နောက် ဆရာတော်ဒေါက်တာနန္ဒကက ပထမ သင်္ဂါယနာတင်ပွဲကိုလည်း ယခုကဲ့သို့ ဆက်လက်ရှင်းဖြ သည်။

သင်္ဂါယနာတင်ပွဲကြီးတွင် အရှင်မဟာကဿပက ပုစ္ဆက (မေးမြန်းသည့်)ပုဂ္ဂိုလ်အဖြစ် ဆောင်ရွက်တော် မူပြီး ဖြေကြားသည့် ပုဂ္ဂိုလ်များအဖြစ် ဝိနည်းပိုင်းဆိုင်ရာ တရားတော်များကို အရှင်ဥပါလိမထေရ်က ဆောင်ရွက် တော်မူသည်။ ထိုသို့ မေးဖြေပြီးသမျှ တရားတော်များကို သင်္ဂါတိကဏရာ ပုဂ္ဂိုလ်များ အပြန်အလှန် ဆွေးနွေးညှိနှိုင်း ကြပြီး အားလုံးသဘောတူညီကြသည့်အခါ အရှင်မြတ် များအားလုံး သံပြိုင်ရွတ်ဖတ်တော်မူကာ အတည်ပြု သတ် မှတ်တော်မူကြသည်။

ဝိနည်းပိုင်းဆိုင်ရာများကို စုပေါင်းရွတ်ဆို အတည်ပြု ပြီးနောက် သူတို့နှင့် အဘိဓမ္မာတို့ကို အရှင်မဟာကဿ ပက မေးမြန်းပြုလျှင် အရှင်အာနန္ဒာက ဖြေကြားတော် မူသည်။ ထိုသို့အတူ အဘိဓမ္မာ၌လည်း ဝိနည်းတုန်းထဲ နည်းတူ အရှင်မဟာကဿပက မေးမြန်း၍ အရှင်အာနန္ဒာ

ခြေကြားပြီးနောက် ၎င်းဒေသနာတော်နှင့် ပတ်သက်၍ သီရိတိကာရကပုဂ္ဂိုလ်များ အကျေအလည် ဆွေးနွေးတိုင် နိုင်ကြသည်။ အားလုံး သဘောတူညီကြသည့်အခါ သံပြိုင် စုပေါင်းရွတ်ဖတ်တော်မူပြီး အပြီးသတ် အတည်ပြု ဆောင်ရွက်သည်။ ထိုသို့ သီရိတိကာရက အရှင်မြတ်ကြီး မှာ သံပြိုင်စုပေါင်း ရွတ်ဖတ်တော်မူခြင်းကိုပင် သင်္ဂါ ယနာတင်သည်ဟု ဆိုသည်။

သင်္ဂါယနာတင် ရဟန္တာအရှင်မြတ် အပါး(၅၀၀)တို့ သည် မြတ်ဗုဒ္ဓ ဟောကြားတော်မူခဲ့သော တရားတော် များအား ပန်းပွင့်များကို စနစ်တကျ သီကုံးဘိသကဲ့သို့ ဤအား ဝိနည်း၊ ဤကား သုတ္တန် အစရှိသည်တို့ဖြင့် အစီအစဉ်တကျ သီဆိုရွတ်ဖတ်တော်မူလာခဲ့ကြသော သင်္ဂါ ယနာတင်ပွဲကြီးသည်ကား ဝါခေါင်လပြည့်ကျော် (၅)ရက် နေ့စဉ် ကျင်းပတော်မူခဲ့ရာ (၇)လပြည့်သော အချိန် ထာလတွင် အောင်မြင်စွာ ပြီးဆုံးတော်မူခဲ့လေသည်။

ဤသို့ မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ ဒေသနာတော်များကို ရဟန္တာ အရှင်မြတ်ကြီးများကိုယ်တော်တိုင် (၇)လပတ်လုံး ရွတ်

ဖတ်ပူဇော် သင်္ဂါယနာတင်ခဲ့ကြသော ဤသတ္တပတ္ထိလိုက် ၇ အနီးတစ်ဝိုက်တွင် သံဃာတော်များ သံပြိုင်ရွတ်ဖတ် ပူဇော်တော်မူခဲ့သော ဓမ္မသံစဉ်များသည် ယနေ့ထက်တိုင် ပဲ့တင်ခတ်လျက်ရှိနေသည့်အလား စာရေးသူ၏စိတ်ဝယ် ခံစားနေမိသည်။

ဆရာတော်ဒေါက်တာနန္ဒက ရှင်းပြမိန့်ကြားပြီးသည့် အခါ အိန္ဒိယစံတော်ချိန် နံနက်(၁၀)နာရီခန့် ရှိနေပြီ။ စာရေးသူတို့ ဘုရားဖူးအဖွဲ့သည် ခြေကျင့်တက်လာကြသူ များ ခြေကျင့်ဆင်းကြပြီး အထမ်းနှင့် တက်လာသူများ ကလည်း အထမ်းသမားများနှင့် ဆင်းကြသည်။ တောင် အောက်သို့ ရောက်ရှိသည့်အခါ အသင့်စောင့်နေသော ဘုရားဖူးကားပေါ်သို့ တက်ကြပြီး ဝေဠုဝန်ဥယျာဉ်သို့ ခရီးဆက်ကြပါသည်။ စာရေးသူ၏ စိတ်အာရုံမှာကား ဝေသာရတောင်ပေါ်မှာ လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း(၂၅၀၀) ကျော်ခန့်က သံဃာတော်(၅၀၀)နှင့် ပထမသင်္ဂါယနာတင် ခဲ့သော ပုံရိပ်ကို တရားရေး မြင်ယောင်နေမိပါတော့သည်။

တွန်းအားရှင်

ဆရာဦးသိန်းဝင်း

B.A (Geog.), ဒ.ဘ.န.ဝ(တ.စ-၁၄၃၂)

ပြည်တော်စီ

တိုင်းရင်းဆေးကုသနည်း

နှလုံး၊ အသည်း၊ ကျီးပေါင်း၊ အာရုံကြော အားနည်း၊ လေငန်း/လေဖြတ်၊ ကိုယ်ခံအားကျခြင်း၊ အကြောနှင့်ပတ်သက်သော ရောဂါများ ကုသပေးပါသည်။

✦ ဖေပြတ်ဧရာဝါ ဝေဒနာရှင်များ အထူးကုသပေးပါသည် ✦

ဖေပြတ်ခြင်းကို

ကြိုတင်ကာကွယ်ပါ

- ဝေပြတ်ခြင်း ဝေပြတ်ခြင်းများ
 - * ဦးခေါင်းနောက်စေ့တွင် ခေါင်းထိတ်ခြင်း
 - * မျှော့နှင့် ကြွက်ကြွတ်သားတို့ ဆတ်ခနဲ လှုပ်ရှားခြင်း
 - * ပစ္စည်းများ ဝင် ကြော့ထာ လွတ်ကျခြင်း
 - * ခြေ၊ လက်များ ထုံကျဉ်းခြင်း
 - * လမ်းလျှောက်လျှင် ခြေဆွဲနေခြင်း
 - * စကားပြော လေးခြင်း
- စသည့် လက္ခဏာများ တွေ့ရှိခံစားရလျှင် ကြိုတင်၍ ဆေးစားခြင်း၊ အကြောစွင့်ခြင်းတို့ကို ပြုလုပ်ပါက ဖေပြတ်ခြင်းကို ကြိုတင်ကာကွယ်နိုင်ပါသည်။

ဆေးခန်းဖွင့်ချိန် - နံနက်(၁၁:၀၀)နာရီမှ ညနေ(၄:၃၀)နာရီထိ (တနင်္လာနေ့ ပိတ်သည်) အမှတ်(၁၉)၊ (၁၁၂)လမ်း၊ (ဗိုလ်မင်းရောင်လမ်းမ)၊ မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ် (ရဲစခန်းရှေ့)

☎ ၀၉ ၇၉၅၁၄၂၆၈၃ ၊ ၀၉ ၃၁၆၅၂၇၂၄

ထက်ဘုန်းလှ

မဟာပြိုင် အပူငါးစွဲ၊ ချိုရိယချိန်း၊ ဘုရားကြီး၏

ပြည်တော်ဝင်အဓိဋ္ဌာန်အောင်ပွဲ

(သို့မဟုတ်)

လူ့ပြည်(၄၈)နှစ်ခရီး

ဆရာဦးခင်မောင်သန်းက ကြိုတင်ဖုန်းဆက်ထားတာ ဆိုတော့ ဂျာနယ်တိုက်တစ်တိုက်မှာ ကိစ္စပြီးပြီးချင်း မြို့ထဲ (ဗိုလ်ဆွန်ပက်လမ်း)ဘက် ဦးတည်လိုက်ပါတယ်။ ရောက် ရမယ့်အချိန်ထက် တစ်နာရီလောက် နောက်ကျနေပြီဖြစ် လို့ အခု မွန်းလွဲ(၂)နာရီ ရန်ကုန်အပူချိန် (၄၁)စင်တီဂရိတ် ကို အန်တုပြီး ကားမှတ်တိုင်ဆီ သွက်သွက်လျှောက် မရှေးမနှောင်းဆိုသလို ဝေါခနဲ ထိုးရပ်လာတဲ့ ဘတ်(စ်)

ကားတစ်စီးပေါ် ထီးကမန်းကတန်းပိတ်ပြီး တက်လိုက် တယ်။ ဘယ်ဘက်ခြမ်းတစ်ဖက်တည်း တန်းလျားထိုင်ခုံ ရှည်မှာ ခရီးသည်တွေ အပြည့်ထိုင်လို့။ အဲဒီနားကပ်ပြီး မတ်တတ်ရပ်လျက်က နှစ်ယောက်၊ စာရေးသူရဲ့ ရွေးချယ် ခွင့်ဟာ ရိုးရှင်းပါတယ်။ မတ်တတ်ရပ် နှစ်ယောက်လိုပဲ ခြေအညောင်းခံမယ် နေအပူမခံဘူးပေါ့။

ဟောတစ်ယောက်၊ ဟောတစ်ယောက်နဲ့ ခရီးသည် တွေ တက်လာပေမယ့် နေရောင်ခြည်စူးစူးရဲ့ရဲ့ ကျရောက် ရာ ညာဘက်တစ်ခြမ်းလုံးကို လှည့်ကြည့်ရုံ ကြည့်ပြီး မထိုင်ကြတော့။ တချို့ ထိုင်ပြီးမှ ပြန်ထကြ။ ခုတလော ရန်ကုန်ခရမ်းလွန်ရောင်ခြည် အညွန်းကိန်းက (၉.၅)ကျော် ကျော်မှာ ရှိနေတတ်တာလေ။ ကားထွက်တော့မှ လေ အနည်းငယ် တိုးရှိုဝင်လာလို့ စိတ်သက်သာရာရလိုက်ပါ တယ်။

ဒါပေမဲ့ ဖြစ်စဉ်ကိုကြည့်ပြီး ခြောက်သင်္ဘောပေါ်မှာ ဆို ရုပ်ပျက်ဆင်းပျက် တစ်ခြမ်းစောင်းကြီးပေါ့။

မြစ်ဝကျွန်းပေါ်သားပီပီ စာရေးသူရင်ထဲမှာ ရိုက်ခတ် လာတဲ့ စကားလုံးတွေပါ။ လူသားတွေ ဖြစ်တည်နေထိုင် ခွင့်ရတဲ့ ကမ္ဘာလောကကြီးမှာ အတ္တရေသွားပြု တစ်ဖက် စောင်းနှင်း ကိစ္စတွေကလည်း ရှင်သန်နေဆဲ မဟုတ်လား။ ဒါပေမဲ့ အများစုက လိုလားနှစ်သက် လက်ခံကြတာတော့ မဟုတ်ပါဘူး။ လောကဓံခေါင်းစဉ်အောက်မှာ ဒုက္ခဆိုတာ ကြီးက အခြေခံအုတ်မြစ်ဆိုရင် ဘယ်သူမပြု မိမိမူကဏ္ဍ မှာ အကုသိုလ်တရားတွေကို လျှော့နိုင်သမျှ လျှော့ချပြီး မြတ်ဗုဒ္ဓရဲ့ အခါကို သိခြင်းသည် အလွန်ကောင်းမြတ် သည်။ စကားတော်နဲ့ စဉ်းစားဆင်ခြင် သုံးသပ်ကြည့်ဖို့ လိုအပ်မယ် ထင်ပါတယ်။

မကြာမတင်မှာပဲ လမ်းတစ်ဆစ်ချိုး လျှောက်လိုက်ပြီး

မဟာပြိုင်ဘုန်းချိန်းကြီး၊ အရှင်ဝဠာသုရိယ

www.burmeseclassic.com

နေရောင်ကို ကျောပေး မောင်း နှင်ရတဲ့ အနေအထားဖြစ်သွားလို့ အညောင်းမခံနိုင်သူတွေ ညာဘက် ခွဲတန်းလျားမှာ ဝင်ထိုင်ကုန်ကြ ပါပြီ။ တချို့က လေးလေးမှန်မှန်၊ တချို့က အသည်းအသန်၊ ဘဝရဲ့ ပိုရိပ်တွေလား။ စာရေးသူ အပါ အဝင် နေ့စဉ် လှုပ်ရှားသွားလာသူ အတော်များများ မီးရထား၊ ဘတ်(စ်)ကားတွေနဲ့ မကင်းနိုင်ကြ လေတော့ ဘရိတ်ဆောင်နင်းတတ် တဲ့ ဒရိုင်ဘာကို သည်းခံရ၊ ကား ပိတ်တာတွေ၊ မီးပွိုင့်တွေကို သည်း ခံရနဲ့။

(၁၀၀)ပီ၊ ဂုဏ်ပျော်ကြုံ၊ ထင်ယင်ကာ မဟာမြိုင်တတ်နန်း၊ က မဟာမြိုင်ဘုန်းဘုန်းကြီးနှင့် အဆင်းအိုးအောင်

လွန်ခဲ့တဲ့ တစ်ပတ်လောက်က ဆရာဦးခင်မောင်သန်း နဲ့ သူ့အိမ်မှာ-ဆိုကြတော့-

‘သည်းခံတယ်ဆိုတာက ကျွန်တော်တို့ သာမန်ပုထု နှင့်တွေ သာမန်အားဖြင့်သာ လုပ်ဆောင်နိုင်ကြတာလေ။ အပြောလွယ်ပြီး လေ့ကျင့်ရမယ့် ကိစ္စဖြစ်လို့ မြင့်မြတ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေအတွက်တော့ တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်ပါပဲ’

ဆရာဦးခင်မောင်သန်း စကားကို စာရေးသူ မငြင်း ထယ်နိုင်ပါ။ သာမန်လူတွေအနေနဲ့ တချို့တစ်ကြိမ်၊ နှစ် ကြိမ်၊ တချို့ တစ်ကြိမ်၊ နှစ်ကြိမ်၊ သုံးကြိမ်အထိဆိုလျှင် သံပတ်ကုန်သွားပြီ။ သတ်မှတ်ချက်တွေ၊ ဘောင်တွေနဲ့ တိုင်းတာပြီး နောက်တစ်ကြိမ်မှာ တုံ့ပြန်ဖို့ အဆင်သင့်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် လူဦးရေထူထပ်လှတဲ့ စာရေးသူတို့ ရန်ကုန် မြို့ကြီးမှာ သည်းခံရမယ့် ကိစ္စတွေ များပါတယ်။ ကိုယ့် ဆိုက်ကိုယ် လူလိမ္မာစာရင်း သွင်းမယ်ဆိုရင်တော့ လေ့ ထွင်းယူရပါလိမ့်မယ်။ ထားတော့။

အခု စာရေးသူသွားနေတဲ့ အမှတ်(၆၇/၆၉)(ပထမ ထပ်)၊ ဗိုလ်ဆွန်ပက်လမ်းဆိုတာ ဆရာဦးခင်မောင်သန်းရဲ့ မဟာမြိုင်ဓာတ်နန်းပါ။ တစ်နည်းပြောရရင် ဘုန်းဘုရား ကြီး အရှင်စန္ဒာသူရိယာရဲ့ မဟာမြိုင်ဓာတ်နန်းပေါ့။ အဲဒီ အဆောက်အအုံကြီး တစ်ခုလုံး စတင်တည်ဆောက်စဉ် ဘာလက မဟာမြိုင်ဘုန်းဘုန်းကြီးနဲ့ ဘုန်းဘုရားကြီး ဘိုးပေါက်ဆိန် (ခေါ်) ဦးဝိဇ္ဇာဝေရတို့နှစ်ပါး အုတ်မြစ်ချခဲ့

တာလို့ ဆိုပါတယ်။

မဟာမြိုင်ဘုန်းဘုန်းကြီးဟာ မင်းတုန်းမင်းကြီးရဲမြေး တော်၊ ကနောင်မင်းသားရဲ့သား ထိပ်တင်မှတ်နဲ့ ရှင်ဆင့် မယ်တို့က မွေးဖွားသန်စင်ခဲ့တဲ့ ထိပ်တင်လှ အမည်ရ ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ပါတယ်။ မင်းမျိုးမင်းနွယ်ဖြစ်ပေမယ့် ရာထူး၊ အာဏာ၊ စည်းစိမ်အတွက် စွမ်းဆောင်မှု မပြုခဲ့ပါဘူး။ အချိန်နဲ့ နေရာအတွက်လည်း လောဘအညစ်အကြေး စွန်း ထင်းမှုကို သည်းခံသုတ်သင်ဖယ်ရှားကာ သာသနာဝန် ထမ်း ရှင်ရဟန်းအဖြစ် ဘဝမှန် ရွေးချယ်နိုင်ခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီနောက် ရွှေဘိုခရိုင်၊ ဒီပဲယင်းနယ် မဟာမြိုင်တောမှာ ဘုရားအလောင်းအလျာတို့ ကျင့်ကြံဆောက်တည်လေ့ရှိတဲ့ ဓူတင်(၁၃)ပါး အကျင့်ကို ခုနစ်ဝါတိတိ ကျင့်ကြံကြီး ကုတ် အားထုတ်ပါတယ်။ ခုနစ်ဝါပြည့်တဲ့အခါ မဟာမြိုင် တောမှ ထွက်ခွာပြီး ရွှေတိဂုံစေတီတော်မြတ်ကြီးမှာ အောင်မြေနင်းပြီး တနင်္ဂနွေထောင့်က ဧရပ်တစ်ဆောင်ကို ကျောင်းသခံမီးအမှတ်ပြု သီတင်းသုံးနေထိုင်ခဲ့ပါတယ်။

ဘုန်းဘုန်းကြီးဟာ ရွှေတိဂုံမှ စမ်းချောင်း၊ ကြည့်မြင် တိုင်ဘက်ကို ဆွမ်းခံကြွလေ့ရှိပြီး အိမ်တော်လို့ သတ်မှတ် ခံထားရတဲ့ ဟုမ်းလမ်းအိမ်တစ်အိမ်တစ်ခုက ထိုင်ဆွမ်းပင့် လျှောက်တဲ့အတွက် ဒုတိယကမ္ဘာစစ်အတွင်းမှာ ကွဲကွာ သွားခဲ့တဲ့ ဆွေတော်မျိုးတော်တွေနဲ့ ပြန်ဆုံကာ မှာရာ ပြောင်းရွှေ့ဖို့ ကြိုလာပါတယ်။ ဆွေတော်မျိုးတော်တွေဖြစ်

ဝေရာဦးခင်မောင်သန်း၊ ရွှေမိုးဇွဲမိုးရွာသွန်းပြုစဉ်၊
တယ်နန်းမှ အလင်းတန်းများ ထွက်ပေါ်လာခဲ့

တဲ့ ဘကြီးတော် လင်းပင်မင်းသား၊ အရိုးတော် ထိပ်ခေါင် တင်ဖုရားကြီး၊ တော်ဖုရားလေး၊ ထိပ်တင်မကြီး၊ ထိပ်တင် မလေးတိုက် ဗားကရာမြယုဂန်ကျောင်းတိုက်သို့ ပင့်ဆောင် သီတင်းသုံးစေပါတယ်။

မင်္ဂလမ်းရှာမိုး၊ မြိုင်တောကြီးမှ၊ ခိုမိုးထွက်ခွာ၊ ခုနစ် ဝါ၌၊ ပတ္တာပေါင်းကြီး၊ ရွှေဂုန်မြို့တွင်၊ မိုင်းညိုဥယျာဉ်၊ တိုက်တော်ပြင်၌၊ ရွှေစင်ပြုဖန်၊ မြယုဂန်တည့်၊ ဝေဟန်တု မိုး၊ ကျောင်းတော်ကြီးကို၊ ဦးစီးညာပိုင်၊ မဟာမြိုင်ဟု၊ ပျံလှိုင်ကျော်ဟည်း၊ ရွှင်ပျော်ဦးက၊ စောထီးသာသနာ မြင့်ရှည်ကြာသို့ စတဲ့ မဟာမြိုင်ကမ္မည်းကျောက်စာထဲက အတိုင်း ကြည့်မြင်တိုင်ဘူတာရုံလမ်းမှာရှိတဲ့ မြယုဂန် ကျောင်းတိုက်ကြီးဟာ မဟာမြိုင်ဥယျာဉ်ကျောင်းတိုက် အမည်သစ်နဲ့ ကျောင်းဒါယိကာမကြီး ဒေါ်ခင်ညွန့်ရဲ့ ကုသိုလ်သဒ္ဓါအဟုန်ကို ဖော်ညွှန်းဖြစ်တည်ခဲ့ပါတယ်။ ဒေါ်ခင်ညွန့်ဆိုတာက ဦးခင်မောင်သန်းရဲ့ အဘွားပါ။

*ကျွန်တော် ကလေးအရွယ်လောက်ကတည်းက

မဟာမြိုင်ဥယျာဉ်ကျောင်းကြီးကို ကျွန်တော့်အဘွား ဝယ်ယူလှူဒါန်း ခဲ့တာပါ။ မှတ်တမ်းအရ ကျောင်း တိုက်အတွင်းမှာ ထူးခြားချက်တွေ ရှိခဲ့ပါတယ်။ ကျောင်းတိုက်ကို ဝင် ဝင်ချင်း အမြင့်နံရံမှာ ဇော်ဂျီရုပ် သင်္ကေတနဲ့ အဆောင်က စကြာ မင်းအဆောင်လို့ ခေါ်ပါတယ်။ စကြာမင်း ကြွလာလေ့ရှိတယ်တဲ့။ အဆောင်ထဲမှာ ဆွမ်း၊ သစ်သီး၊

ပန်း၊ အမွှေးရနံ့တွေ အမြဲသင်းပျံ့နေတယ်။ ဘုန်းဘုန်းကြီး ရဲ့ စံကျောင်းနားမှာ ဘယ်သူမှ မစိုက်ပျိုးဘဲ ကံ့ကော်ပင် ကြီးတစ်ပင် ရှင်သန်ပေါက်ရောက်နေတာလည်း အံ့ဩ စရာပါ။

နိမိတ်ပြအနေနဲ့ ပြောရရင် အရိမေတ္တေယျဘုရား ပွင့်တော်မူတဲ့အခါ အမှီပြုရာ ကံ့ကော်ပင်ပေါ့။ နောက် တစ်ခုက ရှမ်းပြည်နယ်ဘက်က မြင်းဖြူကြီးတစ်ကောင်နဲ့ စစ်ကိုင်းက မြင်းညိုကြီးတစ်ကောင်ဟာ တစ်ရက်၊ နှစ် ရက်သာ ခြားပြီး မဟာမြိုင်ကျောင်းကို ရထားနဲ့ ရောက် လာတာပါ။ ပြီးတော့ ကြီးမားလှတဲ့ တောက်တဲ့ကြီး တစ်ကောင်လည်း ရှိသေးတယ်။ သာမန်အချိန်မှာ အော်သံ မကြားရပေမယ့် သူတော်စင် ပုဂ္ဂိုလ်ထူးပုဂ္ဂိုလ်မြတ်တွေ ကျောင်းကို ကြွရောက်လာပြီဆိုရင်တော့ (၉)ကြိမ်တိတိ အော်မြည်တတ်တယ်တဲ့လေ။ နောက်တစ်ခါ ဘုန်းဘုန်း ကြီးနဲ့ ပဋ္ဌာန်းဆက်ရှိတဲ့ ဆင်ဖြူတော်ကြီး နှစ်ကောင်ရဲ့ ပုံတူကို လက်ရာမြောက်စွာနဲ့ ထုလုပ်ဖို့ ဆင်ဖြူတော်ရဲ့

ဆောက်ပြီး ထားပေးတာလည်း ရှိတယ်။ မိုးတွင်းမှာ ပွင့်တတ်တဲ့ ပတ္တမြားဂမုန်းကိုတော့ ဘုန်းဘုန်း ကြီး စိုက်ပျိုးခဲ့တာပါ။ ပွင့်ပြီးဆို ရင် ပတ္တမြားလုံးလို နီရဲပြီး ဆေး အန္တရာယ်ကင်းဖို့၊ လာဘ်ရွှင်ဖို့ အစွမ်းကုန် ပွင့်တော့တာတဲ့။

နောက် မှတ်မိတာလေး တစ်ခု ရှိသေးတယ်။ ဘုန်းဘုန်းကြီးက ပန်းပွင့်ခြောက်တွေကိုလည်း သန့်

ရွှေမိုး ဇွဲမိုးရွာနေသော ဦးခင်မောင်သန်း

www.burmeseclassic.com

နိုင်ပြီး ဉာဏ်တော်(၁၈)လက်မ
အတိ တည်ခဲ့တဲ့ ပန်းပေါင်းစုံ
အတိတလည်း ထူးထူးခြားခြား
ဆောင်ခြည်တော် လွှတ်တယ်လို့
ဆိုရတယ်။

ဦးခင်မောင်သန်းက ပြော
အတိကို ရုပ်ထားလိုက်ရင်း သူ
ထူးမ ယူဆောင်ပေးလာတဲ့ ကော်ဖီ
အိမ်ကို ထိုင်ဟန်မပျက် လှမ်းယူ
ဆိုက်ပါတယ်။

ဘုန်းဘုန်းကြီးနဲ့ ပတ်သက်
သမျှ မှတ်တမ်းမှတ်ရာတွေထဲမှာ
ထွေထွေပီးတင်မောင် ဖိုထိုးပေးတဲ့ ဓာတ်လုံးတွေကို သိဒ္ဓိ
တင်ပေးပြီး ဒကာ၊ဒကာမတွေရဲ့ စီးပွားဂုဏ်အင်္ဂါ တိုး
တက်ဖြာဝေအောင်လည်း စွမ်းဆောင်ပေးရုံမျှမက ပုဂံ
ဓမ္မစည်းခုံဘုရား၊ အညာသီဟတောဘုရား၊ ကန်တော့ခံ
ဘုရား၊ မန္တလေး စန္ဒာမုနိဘုရား၊ စစ်ကိုင်း ရတနာစေတီ၊
ဆင်ဖြူများရှင် ဘုရားစေတီတွေကို ပြန်လည်မွမ်းမံ ပြင်
ဆင်ခဲ့ပြီး ရန်ကုန်ခြောက်မိုင်ခွဲ ဒူးဘန်းလမ်းမှာ မဟာ
အတုလရံသီဘုရား၊ ခရမ်းမြို့ နံယောရွာမှာလည်း စေတီ
ဘုရား တည်ခဲ့ပါတယ်။ ယနေ့ ဝိဇ္ဇာဘိုးတော်အပေါင်းရဲ့
အောင်မြေဖြစ်တဲ့ ကျောက်တန်းပါဒကြီးရှိ ကျိုက်ကမော့
စေတီကို ဘုန်းဘုန်းကြီးကိုယ်တိုင် ချဲ့နွယ်ပိတ်ပေါင်း
ရှင်းလင်းဖော်ဆောင်ကာ (၁၂၉၃)ခုနှစ်မှာ ပြင်ဆင်မွမ်းမံ
ခဲ့တယ်။ မူလဘုရားဒါယကာမှာ တလိုင်းမင်းဘိုးစော
ဖြစ်ပါတယ်။

ကောဇာသက္ကရာဇ်(၁၃၂၁)ခုနှစ်က မန္တလေးမှာ
ထွန်းပခဲ့တဲ့ မန္တလေးမြို့တည် နန်းတည် နှစ်(၁၀၀)ပြည့်
(မန်းရာပြည့်) ပွဲတော်ကြီးမှာလည်း ရန်ကုန်မှပရိသတ်နှင့်
အတူ ဘုန်းဘုန်းကြီးကိုယ်တော်တိုင် ကြွကာ ဧည့်ခံ ရွှေ
ဇေယျာ ဆောက်လုပ်ပြီး (၇)ရက်တိုင်တိုင် စတုဒိသာအလှူ
ပွဲကြီး ပြုလုပ်ပေးခဲ့ပါတယ်။ မန်းရာပြည့် သီချင်းပြိုင်ပွဲ
မှာတော့ ဂီတစာဆို လင်းခေးလှလှ ရေးစပ်တဲ့ မန်း
ရာပြည့်သီချင်းနဲ့ ပြိုင်ပွဲဝင်ခဲ့တဲ့ အဆိုတော် မာမာအေး
ပထမဆုံး ရခဲ့တယ်လို့ စာရေးသူ မှတ်သားမိပါတယ်။

ဆံလောင်တော်အရှင်သူမြတ်များကို ထွန်းကပ်လှူဒါန်းပွဲ

အဘွားဒေါ်ခင်ညွန့်ဟာ သူ မကွယ်လွန်ခင် (၅)နှစ်
အလိုမှာ မန္တလေးတောင်အနောက်ဘက်စောင်းတန်းမှာရှိ
တဲ့ ဦးခန္တိတန်ဆောင်းမုခ်ဦးပြာသာဒ်ကို လှူဒါန်းခဲ့ပြီးတော့
(၁၉၆၅)ခုနှစ်မှာ ကွယ်လွန်ခဲ့ပါတယ်။ အဘွားက နဂါး
မယ်တော်(မြစိမ်းမယ်တော်)ကြီးအဖြစ်နဲ့ စောင့်ရှောက်နေ
တာကို အဲဒီတုန်းက ကျွန်တော် မသိခဲ့ဘူးဗျ။ ဘုန်းဘုန်း
ကြီး ထွက်ရပ်လမ်းစံမြန်းခဲ့တဲ့ (၁၉၆၉)ခုနှစ်၊ ဧပြီလ
(၈)ရက် နောက်ပိုင်းကျမှ အဘွားက ကျွန်တော့်ကို အိပ်
မက်ပေးပြီး ဘုန်းဘုန်းကြီးနဲ့အတူ ပြည်တော်ဝင်ကြွလို့
ခုနစ်ရက်သားသမီးတွေကို စောင့်ရှောက်တယ်ဆိုတာ သိခဲ့
ရတယ်။

ရွှေထိဂုံဘုရားရဲ့ အောင်မြေမှာ နှစ်သိန်းလေးသောင်း
ဆီမီးပေါင်းများစွာနဲ့ ဝသုန္ဒရေနတ်မင်းကြီးကို သက်သေ
ထားကာ ထွန်းညှိပူဇော်ပြီး ကုသိုလ်ပြုသွားခဲ့တဲ့ ဘုန်းဘုန်း
ကြီးကို ကျွန်တော် ဓာတ်နန်းဖြစ်တည်ခဲ့တဲ့အချိန်ကစပြီး
ရှင်မထီး၊ ရှင်အဇ္ဇဂေါဏ်၊ ဓမ္မစေတီမင်းခေါင်၊ ဦးအောင်
ရသေ့၊ ဆံရှည်ကိုယ်တော်၊ ဦးဓမ္မစာရီ အစရှိသော လူ
ဝိဇ္ဇာမိုရ်၊ ဘီလူးဝိဇ္ဇာမိုရ်၊ နတ်ဝိဇ္ဇာမိုရ်၊ ပြဒါးဝိဇ္ဇာမိုရ်၊
သံဝိဇ္ဇာမိုရ်၊ ဆေးဝိဇ္ဇာမိုရ်၊ အင်းဝိဇ္ဇာမိုရ်၊ စမဝိဇ္ဇာမိုရ်၊
ဇိဇ္ဇာမိုရ်အပေါင်းတို့ကို အစိုးရတော်မူသော ပညာဓိက၊
သဒ္ဓါဓိက၊ ဝီရိယဓိကနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော အရိမေတ္တာ
ယျဘုရားဆုထူးကြီးပန် ဘုရားအလောင်းတော်၊ ယက်တန်း
စင်တောင်ဆရာတော် ဦးဩဘာသဘွဲ့ခံ မဟာပျဉ်စန္ဒာ

သူရိယဘုရားကြီး အရှင်သူမြတ်၏ ခြေတော်အစုံ ကြာပဒုမ္မာကို အဟံပါရမီအသင်း တပည့်ရင်းဖြစ်တော်မူသော တပည့်တော်သည် ရိုသေမြတ်နိုး လက်ဆယ်မိုး၍ ဦးခိုက် ရှိခိုးကန်တော့ပါ၏ဘုရား။

ကန်တော်ချိုးနဲ့ နှစ်စဉ် တန်ဆောင်မုန်းလပြည်ဘုရားပွဲ၊ ဧပြီလမှာ ပြုလုပ်တဲ့ အဓိဋ္ဌာန်အောင်ပွဲတွေကို ဆွေတော်မျိုးတော်တွေအတွက် မပျက်မကွက် ဆောင်ရွက်ခဲ့ပါတယ်။ ဒီနှစ်ကတော့ ဘုန်းဘုန်းကြီးရဲ့ လူ့ပြည် (၄၈) နှစ်ခရီးလို့ ဆိုရမှာပါ။

ဘုန်းဘုန်းကြီး ရှိစဉ်ကတည်းက တပည့်တိုက်အုပ်ဆရာတော် ဦးဝိဇယ သီတင်းသုံးတဲ့ ကျောင်းအပေါ်ထပ် အဆောင်ဘုရားခန်းမှာ အင်းရွှေမောင်းကြီးတစ်ခု ချိတ်ဆွဲထားခဲ့ပါတယ်။ အတွင်းပိုင်းမှာ အင်းအစီအရင်တွေ ရေးထိုးထားတဲ့ အင်းရွှေမောင်းကြီးကို (၉)ချက်တိတိ တီးခတ်လိုက်ပြီဆိုရင် ဓာတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ၊ နတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ၊ သိုက်ပိုင်းဆိုင်ရာ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ၊ မယ်တော်တန်ခိုးရှင်တွေ၊ ဝိဇ္ဇာတွေအားလုံး ကြွရောက်လာကြပါတယ်။ သာသနာပြုအစည်းအဝေး ပြုလုပ်မယ့်အချိန်၊ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်ပူဇော်ပွဲနဲ့ အခြားအရေးကြီးတဲ့ အချိန်တွေမှာသာ မောင်းကို ထုရတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။

ဦးခင်မောင်သန်းဟာ ဘုန်းဘုန်းကြီးရဲ့ အလိုဆန္ဒအတိုင်း တစ်နှစ်လျှင်နှစ်ကြိမ် တန်ဆောင်မုန်းဘုရားပွဲနဲ့ ပြည်တော်ဝင်ပွဲကို စဉ်ဆက်မပြတ် ကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့တယ်။ (၂၀၁၄၊ ၂၀၁၅၊ ၂၀၁၆)ခုနှစ် သုံးနှစ်ဆက်တိုက် ပြည်တော်ဝင်သည့်ဘုရားပွဲ တန်ဆောင်မုန်းပွဲနှင့် အဓိဋ္ဌာန်အောင်ပွဲဆိုပြီး ဧပြီလမှာ ကျင်းပခဲ့ပါတယ်။ မဟာမြိုင်ဓာတ်နန်းသို့လာလျှင် အောင်ပြီ၊ ရွှေနိဗ္ဗာန်ရောက်မည်ဆိုတဲ့ ဇိတ်ကြားမှုနဲ့အတူ မြန်မာနိုင်ငံက ဆွေတော်မျိုးတော်တွေသာမက နိုင်ငံရပ်ခြားက ပဋ္ဌာန်းဆတ်ရှိသူတွေပါ အဓိဋ္ဌာန်အောင်မြင်ခဲ့ကြပါတယ်။

ကားစပယ်ယာ အော်သံက စာရေးသူ အတွေးကို ဖြတ်တောက်ပစ်လိုက်တဲ့အချိန်မှာ သိမ်ကြီးဈေးမှတ်တိုင်ကို ရောက်နေပါပြီ။ ကားပေါ်က ဆင်းပြီး မဟာဗန္ဓုလလမ်းအတိုင်း ဆူးလေစေတီကို မျက်နှာမူပြီး လျှောက်လှမ်းခဲ့။

(၂၀၁၄)ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့် ပြည်တော်ဝင်ဘုရားပွဲနှင့် ဆရာဦးခင်မောင်သန်း

ဒီနေ့ (၂၀၁၆)ခုနှစ်၊ ဧပြီလ (၃၀)ရက်၊ စနေနေ့ ဘုန်းဘုန်းကြီးရဲ့ လူ့ပြည်(၄၈)နှစ်ခရီး အဓိဋ္ဌာန်အောင်ပွဲနေ့ပါ။ မဟာမြိုင်ဓာတ်နန်းကိုဖြင့် စာရေးသူ ဒုတိယဗွဲ့ရောက်ရပြန်ပါတယ်။ ရုတ်တရက် ဦးခင်မောင်သန်းဆီက ဖုန်းဝင်လာလို့ တောင်းပန်စကားဆိုရင် ဗိုလ်ဆွန်ပက်လမ်းထဲ ချိုးဝင်လိုက်ပါတယ်။ လှေကားခြေရင်း ရောက်တာနဲ့ ရွှင်လန်းနိုင်ကြပါစေ သီချင်းက ဆီးကြိုလို့။ သရုပ်ဆောင်အကယ်ဒမီဦးညွန့်ဝင်း သီဆိုအောင်မြင်ခဲ့တဲ့ သီချင်းပါ။ ခုကြားနေရတာက အမျိုးသမီးတေးသံရှင် တစ်ယောက်ရဲ့ အသံနဲ့ပါ။

xxxချမ်းသာခြင်း သုခနဲ့xxx ပြည့်စုံနိုင်ကြပါစေ
လေxxx ဘေးဘယာတွေလည်း ကင်းကာ xxx ရှင်းလင်းကြပါစေတော့လေxxx ရွှင်လန်းချမ်းမြေ့ပါစေxxx
ရတနာရွှေငွေxxx ရတနာရွှေငွေxxx ထိန်ထိန်တောက်အောင်သာပဲxxx စိတ်နောက်ကိုယ်ပါ လိုရာပြည့်စုံစေ

အော်ကင်သံ၊ ခြောက်လုံးပတ်သံတွေနဲ့ ဖြာဝေနေမှမှာ လှေကား တစ်ထစ်ချင်း၊ တစ်ထစ်ချင်း စာလေသူခြေလှမ်းတွေလည်း သွက်လို့။

လက်ဘုန်းထွ

သက်တော်(၈၀)နှင့် ဝါတော်(၄၅)ပါ ပြည့်ခဲ့ပြီ။

သည်အတွက် ဘုရားရှင်အဖို့ အားအင်ကုန်ခန်းကာ ပန်းလျှော်နေခဲ့ပေပြီကော။ လှမ်းနေသော ခြေတို့မှာလည်း ယိုင်ယိုင်နဲ့နဲ့။ သည်အတွက် အရှင်အာနန္ဒာက အနီးကပ် ဖေးကူထားရသည်။

‘အရှင်ဘုရား...ဂိမ္မာန်ဇွေလရဲ့ အပူရှိန်ဟာ ပြင်းလွန်း လှပါတယ်ဘုရား။ ဒါ့အပြင် အရှင်ဘုရားဟာ ဝမ်းတော် လားခဲ့ရတဲ့အတွက် အားအင်တွေ ကုန်ခန်းလို့ နေထိပန်းနဲ့ မခြား နွမ်းလျှော်နေပါတယ်ဘုရား။ သည်အတွက် အရိပ် အာဝါသကောင်းတဲ့ ဝတ်နေရာရာမှာ နားခိုသီတင်းသုံး သင့်ပါတယ်ဘုရား’

ရှင်အာနန္ဒာ၏ လျှောက်ထားသံ၌ ကြေကွဲဝမ်းနည်း သံတွေ လွှမ်းယှက်၍နေလေသည်။ ကြေကွဲဝမ်းနည်းမှု မဖြစ်ဘဲရော နေပါမည်တဲ့လား။ သည်နေ့ သည်ရက်ကား

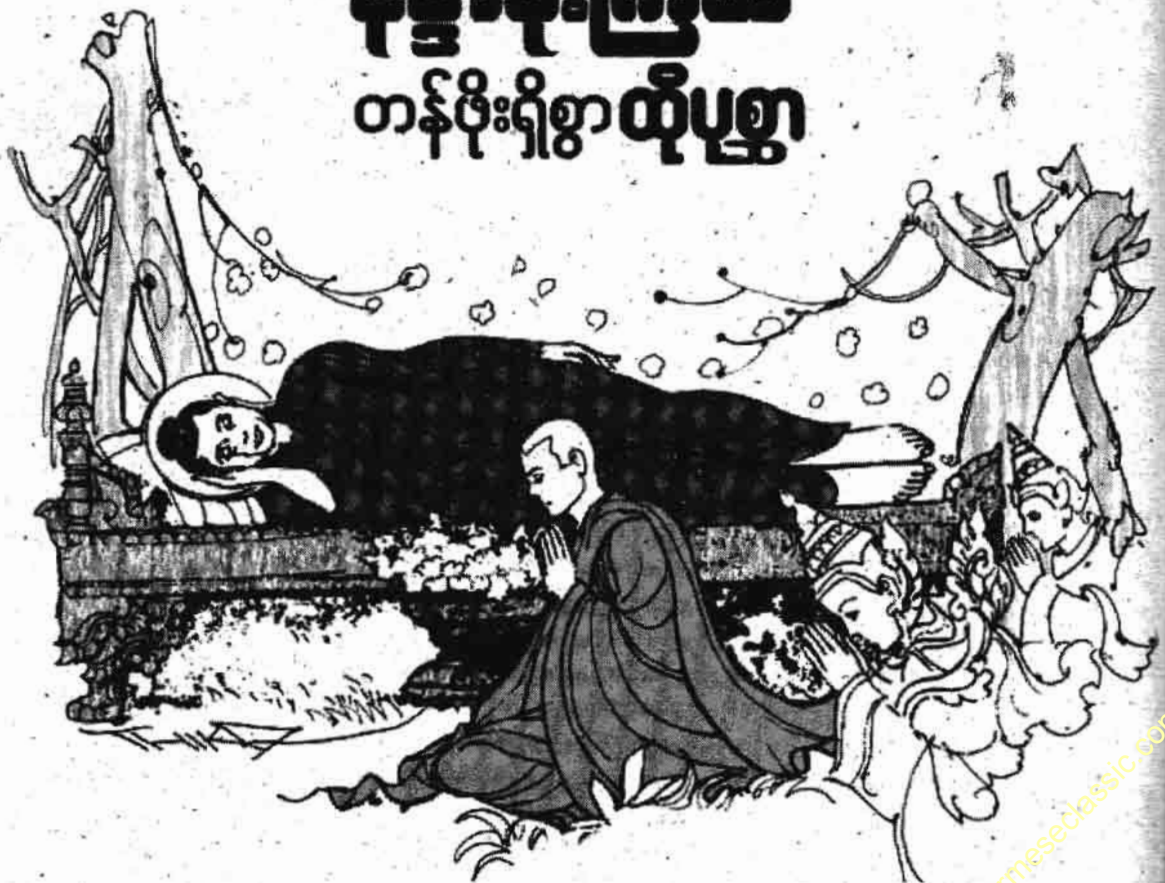
မဟာသက္ကရာဇ်(၁၄၈)ခုနှစ်၊ ကဆုန်လပြည့်နေ့ဖြစ်ပြီး သည်နေ့မှာပင် ဘုရားရှင်က မိမိပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော့မည့် အကြောင်း မိန့်ဆိုခဲ့သည် မဟုတ်ပါလား။

‘ချစ်သားအာနန္ဒာ...သည်နေ့ရာမှာ ရုပ်နားသီတင်း သုံးဖို့ မသင့်သေးပါဘူး။ ဟိရညဝတီမြစ်ရဲ့ ဟိုမှာဘက်ကို ငါတို့ကြွရမယ်။ ကုသိနာရုံပြည် မလ္လာမင်းတို့ရဲ့ အင်ကြင်း ဥယျာဉ်ကိုရောက်မှပဲ နားနေသီတင်းသုံးကြတာပေါ့ကွယ်’

ဘုရားရှင်မှ သည်သို့မိန့်ဟလာတော့ အာနန္ဒာအဖို့ မည်သို့မျှ စောဒံက မတက်သာတော့ဘူး။ အလွန်မတန် လေးစားကြည်ညို အားကိုးချစ်ခင်ရသော ဘုရားရှင်အား ဖေးမတွဲခေါ်လျက် တစ်လှမ်းချင်း လျှောက်လှမ်းခဲ့တော့ သည်။

သို့နှင့်ပင် မလ္လာမင်းတို့ စံပျော်မြူးရာ အင်ကြင်း ဥယျာဉ်သာအတွင်းသို့ လှမ်းဝင်နိုင်ခဲ့ကြသည်။ ဝင်ဝင်ချင်း

နန္ဒာမိုးကြွယ် တန်ဖိုးရှိစွာထိုပစ္စာ

ဆိုသလို တွေ့မြင်လိုက်ရသည်က အင်ကြင်းနှစ်ပင်။ ထို
အင်နှစ်ပင်၌ တစ်ပင်သည် မြောက်ဘက်၊ ကျန်တစ်ပင်
သည် တောင်ဘက်။ သို့သော်ငြား အပင်၏ ကိုင်းဖျား
တိုင်းနား အခက်အလက် ရိုးတံအသွယ်သွယ်တို့က တစ်
ပင်နှင့်တစ်ပင် ယှက်သွယ်နေလျက်သား။ ပြီးတော့ အင်
ကြင်းဖူး၊ အင်ကြင်းပွင့်တွေက တဝေဝေ။ တောင်လေ
အညွှန်မှာတော့ အင်ကြင်းရနံ့တွေက ဆွတ်ပျံ့ရီဝေနေကြပြီ
တော။

‘ချစ်သားအာနန္ဒာ... ငါဘုရားရှင်အဖို့ အားအင်ကုန်
ဆန်းလို့ ပင်ပန်းတော်မူလှပြီကွယ်။ သည်ညောင်စောင်း
တို့ ယူလို့ အင်ကြင်းပန်းနှစ်ပင်ကြားမှာ မြောက်ဘက်ကို
ခေါင်းပြုပြီး ခင်းလိုက်ပါတော့’

‘တင်ပါ့ဘုရား’

ဘုရားရှင် မိန့်မှာသည့်အတိုင်းပင် အာနန္ဒာလည်း
ညောင်စောင်းကို နေရာတကျ ခင်းလိုက်သည်။ ထိုအခါ
ဘုရားရှင်လည်း ညောင်စောင်းထက်၌ မြောက်အရပ်သို့
ဦးခေါင်းပြုကာ လဲလျောင်းတော်မူလိုက်သည်။ ထိုစဉ်မှာ
ဖင် မလ္လာမင်းတို့သည် ဥယျာဉ်တော်ထွက်ရန်အတွက်
ရောက်ရှိလာကြရာမှ ဘုရားရှင်ကို တွေ့မြင်လိုက်ကြရလေ
သည်။ ထိုမလ္လာမင်းတို့မှတစ်ဆင့် ကုသိန္ဒာရုံတစ်ပြည်လုံး
ဖွံ့နှံ့သွားကာ ရဟန်းပရိသတ်၊ လူပရိသတ်၊ နတ်ဗြဟ္မာ
ပရိသတ်များ ရောက်ရှိလာကြပြီး ဘုရားရှင်အား ဦးခိုက်ပူ
ဇော်ကြချေ၏။ ဝမ်းပန်းတနည်း ကြေကွဲဆွတ်မြ လွမ်းတ
မဆုံး ကြိမ်မီးအုံးသည့်အလား အပူလုံးကြွလျက် ရှိကံငင်
ငိုကြွေးကြကုန်၏။

သည်အထဲမှာမှ အားလုံးထက်ပိုက်သူမှာ ရှင်အာနန္ဒာ
ပဲ ဖြစ်တော့သည်။

သူ့အဖြစ်ကား ဘုရားရှင်နှင့် အနီးကပ်နေခဲ့ရသူ ဖြစ်
လင့်ကစား အာသဝေါကင်းကွာသည့် ရဟန္တာ မဟုတ်
သေး။ အရဟတ္တဖိုလ် မဆိုက်သေး။ သည့်အတွက်ကြောင့်
လည်း ရင်အစုံသည် သိမ်သိမ်တုန်မျှ လှိုက်ခွန်လျက် မျက်
ရည်များ ပိုးပိုးပေါက်ပေါက် ကျဆင်းလျက်ရှိတော့သည်။

‘ငါသိပ်ချစ်ရတဲ့၊ ကြည်ညိုဦးခိုက်ရတဲ့ နောင်တော်
ဘုရားရှင်ဟာ မကြာခင်မှာပဲ ငါတို့ကို မျက်ကွယ်ပြုသွား
တော့မယ်။ နောင်တော်ဘုရားရှင် မရှိတော့တဲ့အခါ တွေ့
ကြုံလာရမယ့် အခက်အခဲ ပြဿနာတွေကို ပြေလည်

အောင် ဘယ်လိုများ ဖြေရှင်းရမှာပါလိမ့်။ အထူးသဖြင့်
ရဟန်းသံဃာတော်တွေနဲ့ မာတုဂါမတို့ရဲ့ ဆက်ဆံရမယ့်
အရေးပဲ။

ရဟန်းသံဃာတော်တွေ ဆိုတာဟာ သူတစ်ပါးကို၊
တစ်နည်းအားဖြင့် ဒကာ၊ ဒကာမတွေကို မှီခိုပြီး အသက်
မွေးကြရတဲ့သူတွေဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် မာတုဂါမတွေနဲ့
ကင်းလို့ မဖြစ်ပေဘူး။ အမြဲတစေ မဟုတ်တောင် အခါ
အခွင့်သင့်တဲ့အခါမှာ ပြောဆိုဆက်ဆံကြရမှာပဲ။ အဲသည်
လို ပြောဆိုဆက်ဆံကြရတဲ့အခါ ရဟန်းသံဃာတော်တွေ
အနေနဲ့ ဘယ်လိုဘယ်ပုံ ပြောဆိုကျင့်ကြံရမယ်၊ နေထိုင်
ရမယ် ဆိုတာကို သိထားဖို့လိုတယ်။ ဒါကြောင့် နောင်
တော် ဘုရားရှင် ပရိနိဗ္ဗာန် မပြုသေးခင်မှာ မေးလျှောက်
ရရင် ကောင်းလိမ့်မယ်’

သည်သို့သော စိတ်အကြံကို ဘုရားရှင်အဖို့ အဘယ်
သို့များ သိထားနေပါလိမ့်။

‘ချစ်သားအာနန္ဒာ... သင်သိလိုတဲ့ကိစ္စကို လျှောက်
ထားပါ’

သည်သို့ကြိုတင်သိနေခြင်းကပင် ခွံ့ဩဖွယ်ကောင်း
လှပေတော့သည်။ သို့သော်ငြား ရှင်အာနန္ဒာ မအံ့ဩတော့။
ဘာကြောင့်ဆို နောင်တော်ဘုရားရှင်သည် အတုလံ-
အတုမရှိ ဘုန်းတော်၊ ဉာဏ်တော်၊ ကံတော်အနန္တတို့နှင့်
ပြည့်စုံတော်မူသည့် ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်ကြီးပင် မဟုတ်ပါကလား။

‘အရှင်ဘုရား... ရဟန်းသံဃာတွေဆိုတာဟာ ဒါယ
ကာ၊ ဒါယိကာမတွေကို မှီခိုလို့ အသက်မွေးကြရသူတွေ
ဖြစ်ကြပါတယ်ဘုရား။ သည့်အတွက်ကြောင့် မာတုဂါမ
တွေဟာ ရဟန်းသံဃာတော်တွေရှိရာ ကျောင်းတော်၊
ကျောင်းသစ်မီးကို လာရောက်ပြီး ဆည်းကပ်ကြ၊ လှူဒါန်း
ကြပါလိမ့်မယ်ဘုရား။ အဲသည်အခါ ရဟန်းသံဃာတော်
တွေအနေနဲ့ မာတုဂါမတွေအပေါ် ဘယ်လိုများ ကျင့်ကြံ
ဆက်ဆံရမယ်ဆိုတာကို သိလိုပါတယ်ဘုရား’

ရှင်အာနန္ဒာအဖို့ လိပ်ခဲတည်းလည်းဖြစ်နေသော ကိစ္စ
ရပ်ကို တင်ပြလျှောက်ထားလိုက်ရသည့်အတွက် ရင်ထဲ၌
အတန်ငယ် ပေါ့ပါးသွားရသည်။

‘ချစ်သားအာနန္ဒာ... ကိလေသာကို ပယ်ခွာလိုက်
ရဟန်းတွေဆိုတာဟာ စည်းစောင့်ဖို့ရာ လုံခြုံတဲ့နေရာမှာ
နေတဲ့ နွားတွေလိုပဲ။ တံခါးလုံခြုံတဲ့ကျောင်းမှာ နေသင့်

တယ်။ မာတုဂါမတို့ ရောက်လာကြတဲ့အခါ ရုပ်အဆင်း အင်္ဂါကို မတွေ့မမြင်အောင် နေနိုင်ဖို့ လိုတယ်။ သူတို့ရဲ့ ရုပ်အဆင်းကို မတွေ့မမြင်သမျှ ရုန်ရင်းတပ်မက်တဲ့ ရာဂ စိတ် ဖြစ်ပေါ်မလာနိုင်ဘူး။ တွေ့မြင်ရမယ်ဆိုရင် ရာဂစိတ် ဖြစ်ပေါ်နိုင်ချေ ရှိပေရဲ့။ ဒါကြောင့် မာတုဂါမကို မမြင် ရတဲ့ မတွေ့ရတဲ့ နေရာမှာ နေထိုင်ဖို့ လိုပါတယ်။ သည် လိုမျိုး နေထိုင်တာဟာ ပဋိပတ်ကျင့်စဉ်ဖြစ်တာမို့ မတွေ့ မမြင်အောင် နေကြဖို့လိုပေတယ် ချစ်သား'

ဘုရားရှင် ဖြေကြားချက်က ရှင်းသည်။ သို့သော် ပြား ရှင်အာနန္ဒာအဖို့ စောဒကတက်စရာ အံ့ချက်အလက် တွေ ရှိနေပါသေးသည်။ ဒါကိုလည်း ရှင်းလင်းစွာ သိ ထားဖို့ လိုပေသည်။

'အရှင်ဘုရား...ရဟန်းသံဃာတော်တွေဆိုတာ ဆွမ်း ခံထွက်ကြရပါတယ်ဘုရား။ အဲသည်အခါ မာတုဂါမတို့ ဟာ လောင်းလှူဖွယ်ဝတ္ထုတို့ကို လှူလာတဲ့အခါမျိုးမှာ မတွေ့ မမြင်ဖို့ မလွယ်တော့ပါဘူး။ အဲသည်လို တွေ့မြင်ရ တဲ့အခါ ဘယ်လိုမျိုးကျင့်ကြံရမယ်ဆိုတာကို မိန့်တော်မူ ပါဘုရား'

'ချစ်သားအာနန္ဒာ...တကယ်လို့ ဆွမ်းခံထွက်ကြတဲ့ အခါ မာတုဂါမတို့နဲ့ ဆုံပြီ မြင်ပြီ ဆိုပါစို့။ သည်အခါ စကားမပြောဘဲနေပါ။ သည်လိုမျိုး စကားမပြောဘဲနေ ခြင်းဟာ မြတ်သောပဋိပတ် မြတ်သောဆက်ဆံရေးပဲ ဖြစ် ပါတယ်။

ချစ်သားအာနန္ဒာ... ယောက်ျားတစ်ယောက်ဟာ ထက်မြန်တဲ့ သန်လျက်ကို ကိုင်ဆောင်ပြီး ငါနဲ့ စကားဆို ခဲ့ ပြောခဲ့ရင် သင့်ခေါင်းကို ဖြတ်ပစ်မယ်လို့

ဆိုလာခဲ့ရင် ဦးခေါင်းကို အဖြတ်ခံပြီး အဲသည်ယောက်ျားနဲ့ စကားပြောဆိုခြင်းက မြတ်ပါသေးတယ်။ မာတုဂါမတွေ နဲ့ စကားပြောဆိုခြင်းကတော့ မမြတ်ပေဘူး။ နောက် တစ်ခါ ဘီလူးမတစ်ကောင်က ငါ့ကို ခေါ်ပြောခြင်းမပြု ရင် သင့်ရဲ့အသားကို စားပစ်မယ်လို့ ဆိုလာခဲ့ရင် ဘီလူးမ အစားကိုခံပြီး ခေါ်ပြောခြင်းဟာ မြတ်ပါသေးတယ်။ မာတုဂါမတွေနဲ့ ခေါ်ပြောခြင်းကတော့ မမြတ်ပေဘူး'

'အရှင်ဘုရား...ဘာကြောင့်ဆိုတာ သိချင်ပါတယ် ဘုရား'

'ချစ်သားအာနန္ဒာ...ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ မာတု ဂါမတွေနဲ့ စကားပြောဆိုမိမယ်ဆိုရင် ချစ်ကျွမ်းဝင်မိပါ လိမ့်မယ်။ ချစ်ကျွမ်းဝင်ဖြစ်ရာက ရာဂစိတ်တွေ ရှိလာ ခဲ့ရင် အထူးထူးသောကိစ္စကို ကြံစည်ခြင်းဆိုတဲ့ သင်္ကေတ ရာဂ ဖြစ်ပေါ်လာတတ်ပါတယ်။ အဲသည် သင်္ကေတရာဂဖြစ် လာတဲ့အခါ တဏှာဥပါဒါနိတို့ဖြစ်လာပြီး သီလတရား တွေ ကျိုးပေါက်ပျက်စီးသွားပါလိမ့်မယ်။ အကျင့်သိက္ခာ သမာဓိတွေ ညစ်နွမ်းသွားပါလိမ့်မယ်။ သည်အခါ အပါယ် လေးပါးကို ဆိုက်ရောက်ပါလိမ့်မယ်။ ဒါကြောင့်မို့ မာတု ဂါမတွေကို စကားပြောဆိုခြင်းဟာ မမြတ်ဘူးရယ်လို့ ငါ မိန့်ကြားတာပေါ့ ချစ်သား'

ဒါလည်း ရှင်းပေသည်။ သို့ရာတွင် အလုံးစုံတော့ မဟုတ်။ စောဒကတက်ဖွယ်ရာအချို့ ရှိပါသေးသည်။

'အရှင်ဘုရား...တပည့်တော် မေးလျှောက်စရာ ကျွန် ပါသေးတယ်။ မာတုဂါမတွေဟာ သူတို့သိတဲ့ ပြဿနာ အထွေထွေကို မေးလျှောက်ဖို့ရာ ကျောင်းကို လာကြပါ လိမ့်မယ်။ ကျောင်းကို ရောက်တဲ့အခါ မပြန်ဘဲနဲ့ တစ်နေ ကုန် တစ်နေခန်း မေးမြန်းခြင်း ပြုချင်ပြုကြပါလိမ့် မယ်။ ဒါမှမဟုတ် ဥပုသ်သီတင်း ဆောက်တည် စောင့်သုံးလိုလို့ သီလတောင်းချင်လည်း တောင်း ကြပါလိမ့်ဦးမယ်။ တရားဟောပေးဖို့ရာ တောင်းပန် လျှောက်ထားချင် လျှောက်ထားကြပါလိမ့်ဦးမယ်။ ဒါမှမဟုတ် ရဟန်းသံဃာတော်တွေရဲ့ ပြုဖွယ်ကိစ္စ ဝေယျာဝစ္စတွေကိုလည်း ကူညီလုပ်ကိုင်ပေးပေး ပေးကြပါလိမ့်ဦးမယ်။

အရှင်ဘုရား...အဲသည်လိုအခါမျိုးမှာ စကားပြော ခြင်းမပြုဘဲ တုံ့တိုဘာဝေလုပ်နေခဲ့ရင် ရဟန်းသံဃာတွေ

ဟာ ဆွဲနေ၊ အ၊နေကြပါကလား၊ နားပင်းနေကြပါလား၊
လောကရေးရာ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံမှုကို ဘာမျှနားမလည်
ကြပါကလားလို့ ဆိုကြပါလိမ့်မယ်ဘုရား။ အဲဒါကြောင့်
လွှဲသာလို့ မာတုဂါမတွေနဲ့ စကားပြောရမယ်ဆိုရင် ဘယ်
လိုမျိုး နှလုံးသွင်းရမယ်ဆိုတာ မိန့်တော်မူပါဘုရား။

“ကောင်းပေပြီ အာနန္ဒာ၊ သင့်အမေးကို” ငါဖြေပါ
မယ်။ သေချာစွာနာယူပါ။ ကျောင်းကို ရောက်လာကြတဲ့
မာတုဂါမတွေနဲ့ စကားမပြောမဖြစ် ပြောရတော့မယ်ဆို
ရင် အမေအရွယ်၊ အမိအရွယ် ရှိတဲ့သူတွေကို ငါ့အမေ
ခါလား၊ ငါ့အမိပါလားရယ်လို့ နှလုံးသွင်းပါ ချစ်သား။
စိတ်သဘောထားပါ ချစ်သား။ နှမအရွယ်ရှိတဲ့ မာတု
ဂါမဆိုရင် ငါ့နှမပါလား၊ ငါ့ညီမပါလားလို့ စိတ်သဘော
ထား နှလုံးသွင်းပါ ချစ်သား။ သမီးလောက်ရှိတဲ့ မာတု
ဂါမဆိုရင်လည်း ငါ့သမီးပါလားလို့ အမှတ်ထားပြီး ဆက်
ဆံကြပါ။

ချစ်သားအာနန္ဒာ..ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် မာတုဂါမတွေ
နဲ့ စကားပြောဆိုရတဲ့အခါမျိုးမှာ အထူးသဖြင့် သတိကြီး

စွာထားလို့ ဆက်ဆံပြောဆိုပါ ချစ်သား’
‘တင်ပါ့ဘုရား။ တပည့်တော် ရှင်းရှင်းလင်းလင်း
သဘောပေါက်နားလည်သွားပါပြီ အရှင်ဘုရား’

‘သာဓု..သာဓု..သာဓု’
အာနန္ဒာအဖို့တော့ ဘုရားရှင်၏ နောက်ဆုံးအချိန်
ကလေး၌ ရဟန်းသံဃာတော်နှင့် မာတုဂါမတို့၏ ဆက်ဆံ
ရေးကို နားလည်သဘောပေါက်လိုက်ပေပြီ။ နားလည်
သဘောပေါက်သည်နှင့်အမျှ ရဟန်းသံဃာတော်တို့ကို
လည်း ဖြန့်ဝေပေးရဦးမည်။

ဤသို့ အရှင်အာနန္ဒာ၏ လုပ်ဆောင်ချက်သည် ဗုဒ္ဓ
ဘာသာ၏ အနာဂတ်အတွက် ကြီးမားလှစွာသော တန်ဖိုး
တစ်ရပ် ဖြစ်လေတော့သည်တကား။

နန္ဒာမိုးကြယ်

ကျမ်းကိုး

* ဗုဒ္ဓကိုယ်တိုင် ဖြေကြားခဲ့ရသော ပြဿနာများ
(ဒဂုန် ဦးစန်းဌေ)။

ချက်ချင်းသောက် - လက်ငင်းပျောက်

အစာအိမ်လေနိုင်လောက်ဆေး

နှစ်ပေါင်း(၂၀)ကျော် အစာအိမ် လေထိုးလေအောင့်
ဝေဒနာရှင်များအတွက် အထူးဖော်စပ် လျှော့ဒါန်းကုသပြီး
ဝေဒနာရှင် ရဟန်း၊ ရှင်လူ၊ ပြည်သူများ၏ ပျောက်ကင်း
ထောက်ခံတောင်းဆိုမှုကြောင့် စေတနာ၊ ဝါသနာကို
အရင်းခံ၍ ထုတ်လုပ်ဖြန့်ချိလိုက်သော ‘အစာအိမ်ရောဂါ
လေနာ ရောဂါဝေဒနာရှင်များအတွက် အထူးသင့်လျော်
သော ဆေးရွှမ်းကောင်းတစ်လက်’ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်
သုံးစွဲသူများအတွက် တန်ဖိုးလုံးဝဆုံးရှုံးခြင်း မရှိစေရ။

ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်တိုင်အမှတ် 0114 Y-010697

ပျောက်ကင်းနိုင်သော
ရောဂါပျာ

အစာအိမ်ရောဂါ၊ လေထိုးလေအောင့်၊ အစားများအစားများ၍ ပမာပလည်ဖြစ်ခြင်း၊ အစာအိမ်အသင့်
ပေါက်ခြင်း၊ အစာမကြေ ရပ်ပြည့်ရင်ကယ်၊ ဝမ်းဖောင်းပျက်ခြင်း၊ လေနှင့်ဝမ်း၊ မကွဲခြင်း၊ အစာအိမ်
နှင့်ပတ်သက်သော ရောဂါများအတွက် ယုံကြည် စိတ်ချစွာဖြင့်သုံးစွဲနိုင်ပါသည်။

ပင်ရင်း - ဦးမြသွေး၊ အမှတ်(၆၈၉)၊ ဘယသကြန်လမ်း၊ (၁၀)ရပ်ကွက်၊ တောင်ဥက္ကလာပ၊ ရန်ကုန်မြို့။
၀၉ ၃၁ ၃၅ ၁၅ ၉၆ ၊ ၀၉ ၃၁ ၀၅ ၉၉ ၃၂

(ယခင်လမှအဆက်)

(၁၁)

‘ရထားထိန်းလုလင် ရောက်ရှိနေပြီဖြစ်ပါကြောင်း
အကြောင်းပြု ပန်ကြားလာပါသည်ဘုရား’
မောင်းမရုံရွှေတော်တစ်ဦးက ရိုက္ခိုးစွာ ဦးညွတ်ခစား

၍ လျှောက်ထားလာသော စကားဖြစ်သည်။ ဖခမည်း
တော် သုဒ္ဓေါနေမင်းကြီး၏ တင်းကျပ်သော သံမဏိစည်း
ကမ်းအရ သိဒ္ဓတ္ထကုမာရမင်းသားနှင့် မိဖုရားယသော်ခရာ
တို့ စံနေတော်မူရာ နန်းဆောင်အတွင်းသို့ မည်သည့်
ယောက်ျားသား တစ်စုံတစ်ဦးမျှ ဝင်ခွင့်မရှိ။ ကျူးကျော်
လာခဲ့လျှင် သေဒဏ်။ မည်သည့်အကြောင်းကြောင့် ဝင်
ရောက်ရပါသလဲဟု အစစ်အဆေးအမေးအမြန်းမရှိ။ ထို
လိုက်သည့် တစ်ခဏမှာပင် ရုတ်ခြည်းညှိုးရော်
ခွေယိုင်ကျ သွားရသည့် ထိကရုံးနွယ်တို့
နယ်သာ ဥပမာထားရတော့မည်။ သိဒ္ဓတ္ထ
ကုမာရနှင့် မိဖုရားယသော်ခရာတို့၏ နန်း
ဆောင်အတွင်းသို့ ခြေတစ်လှမ်းကျူးဝင်
မိသော မည်သည့်ယောက်ျားသားမဆို
ထိကရုံးနွယ်တို့အလား တစ်မုဟုတ်ချင်း

အောင် (အား)

အထိအစီရင်ခံကြရမည် ဖြစ်၏။ ဤသည်က ဖခမည်း
သုဒ္ဓေါနေမင်းကြီး၏ နှမ်းတစ်စေ့စာမျှ မလျှော့သော
ညှစ်ကမ်းပင်။

ထို့ကြောင့် အကြောင်းတရား တစ်စုံတစ်ရာ ထူး
ခြားစွာဆုံ လျှောက်ကြားရန်ကိစ္စ ပေါ်ပေါက်လာခဲ့ပါက
ဤသို့လျှင် အရှင်မင်းသား၏ မောင်းမခြွေရုံများမှတစ်
ဆင့်သာ အကြောင်းကြား သတင်းပို့ကြရမမြဲ။ သို့တိုင်
အကြောင်းသတင်းစကား ပါးလာသူမှာ ယောက်ျား
ဖြစ်ခဲ့လျှင် နန်းတော်ဆောင် ပရိဝုဏ်၏ အစောင့်အကြပ်
နောက်တို့၏ သတ်မှတ်နေရာမှ ကျူးကျော်ခွင့်မရှိ။ ထို
အနိသတ်နယ်နိမိတ် အစွန်အဖျားမှသာလျှင်
သတင်းစကား ပေးပို့နိုင်ခွင့်ရှိသည်။

အတွင်းဆောင်သို့ ရောက်ဖို့အထိမူ တစ်ဆင့်ပြီး တစ်ဆင့်
သော အခြွေအရံ မောင်းမမိသံတို့က ထိုကြားရောက်
လာသော သတင်းကို ပို့ပေးကြမည်ဖြစ်သည်။ ယခုလည်း
ထိုထိုနည်းလမ်းအတိုင်းပင် ရထားထိန်းလုလင်သည် နန်း
တော်ဆောင်၏ပြင်ပ၌ ရောက်ရှိနေပြီဖြစ်ကြောင်း သတင်း
စကား ရောက်ရှိလာခြင်းပင်။

‘ကောင်းပြီ။ မကြာမတင်ခင်အတွင်း ငါ ထွက်တော်
မူလာခဲ့မည်ဟု အကြောင်းပြန်လိုက်’

ရံရွှေတော်မောင်းမငယ်က ဦးညွတ်အရိုအသေ
ပြုပြီးနောက် အဆောင်တော်မှ ပြန်လည်
ထွက်ခွာသွား၏။

နန္ဒာစိုး (ဆင်ဖြူကျွန်း)
သုမိတ္တာနိဒါန်းအစ
အိန္ဒိယ ယဉ်ကျေးမှု
(ပင်လယ်ကမ်းခြေအပေါ်တွင်)

‘ဘယ်ကိုကြွမြန်းမလို့လဲ မောင်တော်’

ယသော်ဓရာဒေဝီက မေးလိုက်သည်။ ရွန်းလက် ကြည်စင်သော သူမ၏ မျက်လုံးများထဲတွင် အံ့အားသင့် ခြင်း၏အရိပ်တို့ ထင်ဟပ်လျက်ရှိ၏။ အကြောင်းမူ သူမ ၏ အရှင်မင်းသားသည် အတူစံပျော်ရာ နန်းဆောင်မှသည် အပြင်လောကသို့ ထွက်ခွာသောကြောင့် ဖြစ်၏။ နန်း ဆောင်ထဲ၌ စိတ်ရွှင်လန်းဖွယ်ရာ အဖျော်ဖြေတော် တင် ဆက်ကြမည့် အဆိုရှင်၊ အတီးရှင်၊ အကပညာရှင်တွေ ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ရှိနေသည်ပဲ မဟုတ်လား။

‘စိတ်အညည်းပြေပေါ့ ချစ်နှမရယ်။ ဥယျာဉ်တော်ကို အပျော်အပါး တောကစားထွက်မလားလို့ အာသီသပေါ် လာတာနဲ့ မင်္ဂလာရထားကို ဆင့်ဆိုလိုက်တာပဲ။ ဘာလဲ၊ ချစ်နှမက ကန့်ကွက်လိုလို့လား’

‘ဟင့်အင်း... မကန့်ကွက်လိုပါဘူး မောင်တော်၊ မောင် တော်အလိုဆန္ဒဟူသမျှကို ချစ်နှမ ဘယ်တုန်းက ဖီလာ ဆန်ကျင် ပြုခဲ့ဖူးလို့လဲ။ အခုလည်း သိချင်ရုံသက်သက်နဲ့ မေးလိုက်တာ တစ်ခုပါပဲ။ ကောင်းပါတယ်။ ဥယျာဉ်တော် မှာဆိုတော့ စိမ်းစိမ်းလန်းလန်း သဘာဝပန်းမန်တွေနဲ့၊ ကျေးငှက်သာရကာတွေနဲ့၊ တောတောင်ရေမြေစိမ့်စိမ်း ရေ တံခွန်တွေနဲ့၊ သူတို့သဘာဝအတိုင်း မြူးထူးပျော်ပါးနေကြ မယ့် သားရဲတိရစ္ဆာန်တွေနဲ့၊ သန့်ရှင်းလတ်ဆတ် အေးမြ နေမယ့် လေပြည်လေညင်း တသုန်သုန်နဲ့ မောင်တော် စိတ်အညည်း ပြေတော်မူမှာပါ’

ဘယ်လောက်အလိုက်တသိ ရှိလိုက်လှတဲ့ မယ်ယ သော်တဲ့လဲ။ သိဒ္ဓတ္ထမင်းသားသည် ချစ်လှစွာသော မိဖုရား ကို အမြတ်တနိုး ကြည့်လိုက်မိပြန်၏။ မိမိတို့ ဘဝနှစ်ခု စတင်ပေါင်းဖက်ကြဖို့ ထိမ်းမြားမင်္ဂလာပြုခဲ့သည့်နေ့မှစ၍ ယနေ့ယခုအထိ (၁၂)နှစ်နီးပါးတိုင်သော ကာလရှည်ကြီး တစ်လျှောက်လုံးတွင် မိမိ၏အလိုဆန္ဒဟူသမျှကို တစ်ကြိမ် တစ်ခါမှ မကန့်ကွက် မယ်ပျက်ခဲ့ဘဲ လိုက်လျောသဘော တူပေးခဲ့သည်ချည်း။ မိမိပြုခဲ့သမျှသော အရာဌာန၊ ကိစ္စ ကြီးငယ်တိုင်းတွင် ကျေနပ်ဝမ်းမြောက်ခြင်းဖြင့် မျှတကြည် ဖြူခဲ့သည်ချည်း။ ဤသည်ကို ကာယကံမြောက်လက် တွေ့အားဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ဝစီကံမြောက် ညှိနှိုင်း တိုင်ပင် ပြောဆိုကြရာ၌လည်းကောင်း၊ မနောက်မြောက် သိမ်မွေ့နူးညံ့သော စိတ်နှလုံးသဘောထားများအရလည်း

ကောင်း ကြုံတွေ့သိရှိခဲ့ရပြီး ဖြစ်သည်မဟုတ်လား။

မင်းသားသည် ရှုမငြီးသည့် ကြင်ရာတော်မိဖုရား၏ ရွှေသားနှယ် ဝင်းမွတ်လှပသော မျက်နှာကလေးကို ကြင် နာမြတ်နိုးစွာ ငဲ့ငေးကြည့်ရှုနေလျက်မှပင် ဤလောက၌ ရှိနေသည်ဆိုသည့် ဇနီးမယားခုနစ်မျိုးအကြောင်းကို ဖျတ် ခနဲ သတိရလာမိပြန်တော့၏။

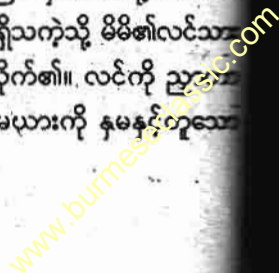
(၁) အကြင်မယားသည် တစ်ပါးသော ယောက်ျားတို့၌ တပ်မက်သောစိတ်ရှိ၏။ မိမိ၏လင်သားကို ပြစ်မှား၏။ အကျိုးစီးပွားမဲ့ကို အလိုရှိ၏။ ဥစ္စာဖြင့် ဝယ်ထားသော ကျွန်ကဲ့သို့ မထိခံမြင်ပြု၏။ လင်ကို သေစေသည်အထိ သတ်အံ့သောငှာ လုံ့လပြုတတ် ကြံဆောင်တတ်၏။ ထိုသို့ သဘောရှိသော မယားကို သူသတ်နှင့်တူသော မယားဟု ဆိုအပ်၏။

(၂) အကြင်မယားသည် လယ်လုပ်ခြင်း၊ ကုန်သွယ်ခြင်း အတတ်ပညာ တစ်စုံတစ်ရာဖြင့် အမှုထမ်းဝန်ဆောင် ခြင်း စသည်တို့ဖြင့် လင်သားရှာဖွေရရှိ အပ်နှံလာသော ဥစ္စာ ပစ္စည်းတို့မှ အနည်းငယ်မျှပင်ဖြစ်စေ၊ အချို့အဝက်ကိုဖြစ် စေ လင်မသိအောင် တိတ်တဆိတ်ယူငင် ကဲ့ဝက်ထား လိုသော သဘောမျိုးရှိ၏။ ထိုမယားကို ခိုးသူနှင့်တူသော မယားဟု ဆိုအပ်၏။

(၃) အကြင်မယားသည် အိမ်မှုကိစ္စတို့ကို လုပ်ကိုင်ခြင်း မရှိဘဲ ပျင်းရိ၏။ အစားကြား၏။ အမျက်ထွက်တတ်၏။ မကောင်းသောစကားကို ဆိုတတ်၏။ အလုပ်လုပ်ကိုင် နေသော လင်သားကို မဖြောင့်တန်းအောင် နှိပ်စက်တတ် ၏။ ဤသို့သဘောရှိသော မယားကို အရှင်သခင်နှင့်တူ သော မယားဟု ဆိုအပ်၏။

(၄) အကြင်မယားသည် ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာအား ဖြင့် လင်၏အကျိုးစီးပွားကို အလိုရှိ၏။ အမိသည် သား ကို စောင့်ရှောက်သကဲ့သို့ လင်နှင့်တကွ လင်ရှာဖွေ ရရှိ အပ်သော စီးပွားဥစ္စာကိုလည်း စောင့်ရှောက်၏။ ထိုသို့ သောမယားကို အမိနှင့်တူသော မယားဟု ဆိုအပ်၏။

(၅) အကြင်မယားသည် နှမကြီး၊ နှမငယ်တို့က မိမိ၏ အစ်ကို၊ မောင်တို့ကို ရိုသေခြင်းရှိသကဲ့သို့ မိမိ၏လင်သား ကို ရိုသေ၏။ လင်၏အလိုကိုလိုက်၏။ လင်ကို ညွှန်ကြား ကြင်နာခြင်းရှိ၏။ ထိုသို့သော မယားကို နှမနှင့်တူသော မယားဟု ဆိုအပ်၏။

(၆) အကြင်မယားသည် လင်ကိုမြင်လျှင် ကြာမြင့်စွာ ခွဲခွာနေခဲ့ရသော အဆွေခင်ပွန်း ရောက်ရှိလာသည်ကို မြင်တွေ့ရသကဲ့သို့ ဝမ်းမြောက်၏။ လင်ကို လုပ်ကျွေး၍ သီလနှင့်ပြည့်စုံစွာ နေထိုင်၏။ ထိုသို့သဘောရှိသော မယားကို အဆွေခင်ပွန်းနှင့်တူသော မယားဟု ဆိုအပ်၏။

(၇) အကြင်မယားသည် မိမိ၏လင်က မိမိအား သေခြင်းအဆုံးစွန်ဒဏ်ခတ်အံ့ဟု ခြိမ်းခြောက်သည့်တိုင် လင်အား အမျက်မထွက်ဘဲ သည်းခံနိုင်စွမ်း၏။ လင်၏အလိုသို့ အသက်စွန့်၍လိုက်၏။ ထိုသို့သောမယားကို ကျွန်နှင့်တူသော မယားဟု ဆိုအပ်၏။

မင်းသားသည် ဤသို့အားဖြင့် လောက၌ ရှိနေသည်ဆိုသော မယားခုနစ်မျိုးတို့အကြောင်းကို သိရှိထားပါ၏။ သို့သော်လျှင် မိမိ၏မိဖုရား ယသော်ဓရာဒေဝီသည် နံပါတ် ၆(၄)မှ (၇)အတွင်း အကျုံးဝင်သော အမိနှင့်တူသော၊ နှမနှင့်တူသော၊ အဆွေခင်ပွန်းနှင့်တူသော၊ ကျွန်နှင့်တူသော မယားစာရင်းဝင်ပေတည်း။ သူ့သတ်နှင့်တူသော၊ နီးသူနှင့်တူသော၊ အရှင်သခင်နှင့်တူသော မယားအမျိုးအစားတို့နှင့် လားလားမျှ မပတ်သက်သော မယားအောင်း မယားမြတ်ဖြစ်၏။ ယခုပင်ကြည့်၊ မိမိက နန်းဆောင်မှ မထွက်ခွာရသေး။ သို့သော် မိမိသွားရောက်မည့် ဥယျာဉ်တော်၏ သဘာဝအတိုင်း မွေ့လျော်ကြည်မောသာယာဖွယ်ကောင်းပုံကို စိတ်ချက်စီတွင် ထင်ဟပ်မြင်ဆောင်လာအောင် ဖွဲ့နွဲ့ပုံဖော် ပြောကြားတွန်းအားပေးဆော် ရပေသည်ဟု တသိမ့်သိမ့် ကျေနပ်မိရပြန်ပေပြီ။

မင်းသိဒ္ဓတ္ထသည် ရင်ထဲ၌ လှိုင်းထလာသည့် ထိုပီတိဖြင့်ပင် ထပ်ဆင့်မေးခွန်းထုတ်လိုက်မိရပြန်၏။

‘သည်လိုဖြင့် မောင်တော်လိုပဲ စိတ်အညည်းတော် မြေရအောင် ဥယျာဉ်တော် တောကစားခရီးကို ချစ်နှမထပါ အတူလိုက်ပါလိုလို့လားကွယ်’

သည်တော့ ယသော်ဓရာဒေဝီက ပြုံးလေသည်။ ထိုအပြုံးသည် မြူတိမ်ကင်းသော လပြည့်ည၏ ငွေလမင်းနှယ် ကြည်စင်ရွန်းပ၏။ နားလည်ကြင်နာစွာ လိုက်လျှောကြည့်ဖြူပေးခြင်းမှအပ အခြားမည်သည့် မလိုတမာအချက်အခံပွယ်မျှ မြူတစ်မှုန်စာ ကပ်ငြိဆက်နှယ်မှု မပါဘဲ သည် ပကတိအေးငြိမ်းသောအပြုံး။ ယသော်ဓရာဒေဝီသည် ထိုအပြုံးကလေးဖြင့်ပင် ညှိသက်စွာ ခေါင်းခါ

ယမ်းပြ၏။ ခေါင်းအခါတွင် ရွှေစင်ပြန်ပြူးသည့် နဖူးပြင်ရှေ့ဘက်သို့ ဖြာဝဲကျနေသည့် ဆံယဉ်စကလေးများက လေပြည်အဟပ်တွင် လှုပ်ခတ်သွားသည့် မြပုရစ်ဖူးကလေးများသဖွယ် တငြိမ်ငြိမ်လွန်လူးသွားကြလေသည်။

‘မောင်တော်ရယ်... ဥယျာဉ်တော်ဆိုတာက ဥယျာဉ်မျိုးတွေရဲ့ စွမ်းပကားနဲ့ လှပတင့်တယ် ရှုချင်စဖွယ်ဖြစ်အောင် တမင်စိုက်ပျိုးယူယံ အလှဆင်ထားတဲ့ ပန်းစုံတောတွေရှိသလို အဲဒီနယ်နိမိတ်အတွင်းမှာပဲ သူ့အလိုအလျောက် သဘာဝတရားကြီးက နှင်းအပ်ထားတဲ့ သစ်ကြီးဝါးကြီး၊ ရေမြေတောတောင် စိမ့်စမ်းချောက်ကြား အသွယ်သွယ်လည်း ရှိနေမယ် မဟုတ်လား။ အဲဒီနယ်မြေမှာ တောကစားထွက်မယ်ဆိုတာ ချစ်နှမတို့လို မိန်းမသားတွေရဲ့ အရာဌာနမှ မဟုတ်တာဘဲ။ နှမတော်ပါလိုက်ပါလာခဲ့ရင် မောင်တော်အဖို့ရော ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါး ထင်ရှားလွှတ်ကင်း ပျော်ပါးခြင်း မရှိနိုင်တဲ့အပြင် နှမတော်ရဲ့ အခြေအရံမိန်းမသားတွေအတွက် နောက်ဆံတင်ငင်နဲ့ စိုးရိမ်ကြောင့်ကြတော်မူနေပေလိမ့်မယ်။ လွတ်လွတ်လပ်လပ် ပျော်ပါးမြူးထူးနိုင်မှာမဟုတ်ဘူး။ နှမတော်တို့အတွက် စိတ်အနှောင့်အယှက် ဖြစ်နေရပေလိမ့်မယ်။ သည်ခရီးမှာ နှမတော်လိုက်ပါဖို့ လုံးဝမတောင်းဆိုပါဘူး မောင်တော်။ နှမတော် စိုးရိမ်မိတာ တစ်ချက်ပဲ ရှိပါတယ်။ အဲဒီစိုးရိမ်မှုရဲ့ မူလအခြေအကြောင်းရင်းကိုတော့ လျှောက်ကြားခွင့်ပေးပါ မောင်တော်’

‘မိန့်တော်မူပါဦး ချစ်နှမရယ်၊ ဘယ်အတွက်ကိုများစိုးရိမ်နေမိရပြန်သလဲဆိုတာ’

ယသော်ဓရာက ရုတ်ခြည်း ပြန်မဖြေ။ သို့ရာတွင် သူမ၏ နှုတ်ခမ်းတော်နှင့်ဆီဖူးမှ ချိုမြအပြုံးက အဖူးအင့်မှသည် ဖျတ်ခနဲ ပွင့်အာလာသည်သို့ လန်းစွင့်လာခဲ့၏။

‘မောင်တော်က မေးလာခဲ့လို့သာ နှမတော်က ဖြေကြားရမှာပါလေ။ တကယ်ပြန်တွေးမိတော့လည်း နှမတော်ရဲ့ စိုးရိမ်မှုက သည်ပထဝီမြေအလွှာ ပျောက်ဆုံးသွားမှာကို ကြောင့်ကြပြီး တစ်ညကိုသုံးကြိမ် မြေအပြင်ကို ဆင်းဆင်း စမ်းသပ်ကြည့်ရှာကြတယ်ဆိုတဲ့ မျောက်သတ္တဝါတွေလို အဓိပ္ပာယ်မဲ့ စိုးရိမ်မှုမျိုးသာ ဖြစ်တယ်လို့ ကိုယ့်ဘာသာပြန် အဖြေရမိပါရဲ့။ နှမတော် စိုးရိမ်မိလိုက်တယ်ဆိုတာက တခြားမဟုတ်ပါဘူး မောင်မဟော်ရယ်။’

ဥယျာဉ်တော်မှာ တောကစားထွက်တော်မူတဲ့အခါ ဥယျာဉ် များတို့ ပြုစုပျိုးထောင် ပြုပြင်စီရင်ထားအပ်တဲ့ အယဉ် နယ်မြေ မဟုတ်တော့တဲ့ သဘာဝအတိုင်းရှိနေမယ့် တော ကြီးတောင်ကြီး စိမ့်ကြီးမြိုင်ကြီး လျှိုမြောင်ချုပ်ကြား စုံရပ် အကြားသို့တိုင်များ မောင်တော်ရောက်ရှိသွားခဲ့ရင် ကြို တင်မမြင်သာတဲ့ တောရိုင်းပျော်မြူး သားရဲအထူးထူးနဲ့ ရင်ဆိုင်တွေ့မိပြီး အန္တရာယ်တစ်စုံတစ်ရာ ကျရောက်လာ မှာကို ထိတ်ခနဲ စိတ်ထဲ တွေးလိုက်မိလို့ပါ။ ဒါပေမဲ့ အခုတော့...

‘အခုတော့ ဘယ်လိုဖြစ်သလဲ နှမတော်’

ယသော်ဓရာသည် မိမိကိုယ်မိမိ လှောင်ပြောင်သရော် လိုက်သည့်အလား တိုးသဲ့စွာ ခပ်ဖွဖွရယ်မောလိုက်လေ သည်။ ထိုရယ်သံသည် ငွေဆည်းလည်း(ဆွဲလဲ)တို့ကို ညင်သာစွာ လှုပ်ခတ်လိုက်ဘိသကဲ့သို့ သာယာညင် ပျောင်း၏။ ကြည့်စင်သော မျက်နှာကဝန်းတို့သည်လည်း ထိုရယ်မောမှု၏ တွန်းအားကြောင့် ရွှန်းလက်လာကြ၏။

‘ဪ...မောင်တော့အတွက် အစိုးရိမ်ကြီးတတ် လိုက်လေခြင်းလို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ပြန်သတိပြုမိသွားလို့ အခု နှမတော်ရယ်မိတာပါ မောင်တော်ရယ်။ နှမတော်ရဲ့ ပကတိအသိစိတ်မှာ ဆင်ခြင်တုံတရားကလေး ပြန်ဝင်လာ တယ် မောင်တော်ရဲ့။ သိလား’

‘ပြောပါဦး ချစ်နှမရယ်’

ယသော်ဓရာဒေဝီ၏ တင်းပြည့်သော ပခုံးသား ကလေးကို ယုယစွာ ထွေးဖက်လိုက်ရင်း မေးလိုက်မိပြန် ၏။

‘ဪ...ဆန်းဆန်းထွေထွေ မဟုတ်ရပါဘူး မောင် တော်ရယ်။ နှမတော်က သိထားပြီးသားပဲလေ။ မောင် တော်ဟာ ယောက်ျားမြတ်တို့ တတ်မြောက်ကျွမ်းကျင်အပ် တဲ့ အဋ္ဌာရသတစ်ဆယ့်ရှစ်ရပ်သော ပညာတွေကို တစ် ဖက်ကမ်းခပ် တတ်မြောက်ပြီးသူဖြစ်တယ်။ အဲဒီပညာ တွေရဲ့ အစွမ်းအာနိသင်နဲ့ပဲ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ကောင်းစွာ စောင့်ရှောက် လုံခြုံစေနိုင်သူတစ်ဦးဖြစ်တယ်။ စိတ်မချ နိုင်စရာ အကြောင်းတရားဟူသရွေ့ ရွေးစေငယ်တစ်စေ့မျှ မရှိသူတစ်ဦး ဖြစ်တယ်ဆိုတာကို ပြန်သတိရလာမိလို့ပါ။ နောက်ထပ် အဲဒီမှာ ထပ်လောင်းအားဖြည့်ပေးလာတဲ့ အချက်တစ်ခုက မောင်တော်က ရွှေနန်းဆောင်ရုံပြင်ပ

ဥယျာဉ်တော်ကို ထွက်တော်မူမယ်လို့ သိလိုက်။ ကြား လိုက်ခဲ့ပြီးပြီဆိုကတည်းက မောင်တော်ရဲ့မွေးဖေခင် ခမည်း တော် သုဒ္ဓေါနေအရှင်က သည်းအတိုင်း ကြည့်နေတော်မူ မတဲ့လား။ မောင်တော်ရဲ့ လမ်းခရီးနှင့်တကွ ဥယျာဉ်တော် ရဲ့ အယဉ်၊ အရိုင်း နယ်မြေနှစ်ရပ်စလုံးမှာ ထူထပ်တဲ့ အစောင့်အကြပ် အရံအတား စစ်မက်အမှုတော်ထမ်း ရဲမက်များနှင့် အမှတ်မထင်ကျရောက်လာနိုင်တဲ့ အန္တရာယ် အသွယ်သွယ်ကို ကြိုတင်ရှင်းလင်း တားဆီးချေဖျက်ထား တော်မူပြီးလောက်ပြီပေါ့။ အဲဒီအချက်တွေကို နှမတော်က နောက်ပိုင်းကျမှ ပြန်တွေးသိ ဆင်ခြင်လာမိရတယ်လေ။ ဒါကြောင့် နှမတော်က မဟာပထဝီမြေအပြင် ပျောက် ကွယ်သွားမှာစိုးလို့ တစ်ညကို သုံးကြိမ် မိမိအိပ်ရာက ထဆင်းဆင်း စမ်းသပ်ကြရှာတယ်ဆိုတဲ့ မျောက်သတ္တဝါ တွေလို အစိုးရိမ်ကြီးတတ်ရန်ကောလို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ပြန်ရယ်မောမိတာပါ မောင်တော်။ အင်း...တကယ် ပြန် သတ္တုချမယ် ဆိုရင်တော့လည်း ဒါဟာ ရယ်မောစရာ မဟုတ်ပါဘူး မောင်တော်။ ကြောက်မက်ဖွယ် အင်အား ကြီးလှတဲ့ ချစ်ခြင်းမေတ္တာရဲ့ ရိုက်ခတ်မှုအဟုန်ပါ’

သိဒ္ဓတ္ထမင်းသား၏ နှလုံးသားသည် ဟိမဝန္တာ၏ ရေခဲဆောင်းနှင့်ဖုံး တောင်တန်းတို့အလယ်သို့ ပစ်ချခံ လိုက်ရသည့်နှယ် စိမ့်ခနဲ အေးမြဆွတ်ကျဉ်းသွား၏။ ယသော်ဓရာ၏ ပခုံးသားပြည့်ပြည့်ထက်သို့ လှမ်းတင် ထွေးဖက်ထားမိသော လက်ချောင်းများတွင် ချစ်မေတ္တာ သွေး၏ ပူနွေးသောဖိအားများ တစ်မဟုတ်ချင်း ပြိုဆင်း တိုးတွေ့သွားခဲ့ကြ၏။ ထို့ကြောင့် ပခုံးသားနှစ်ဖက်ကို တင်း တင်းဆုပ်ညစ်၍ ဖျတ်ခနဲဆွဲလှည့်လိုက်ကာ မျက်နှာချင်း တည့်တည့်ဆိုင်၍ အလှိုင်သား အလောတကြီး မေးခွန်း ထုတ်မိလိုက်ရပြန်လေသည်။

‘ဘာတဲ့ရယ် ချစ်နှမ၊ ထပ်ပြီးမိန့်တော်မူလိုက်စမ်းပါ ဦး။ ကြောက်မက်ဖွယ် အင်အားကြီးလှတဲ့ ချစ်ခြင်းမေတ္တာ ရဲ့ ရိုက်ခတ်မှုအဟုန်တဲ့လား။ ချစ်နှမ သည်လိုမိန့်တော်မူ လိုက်တာဟာ အမှန်ပဲလား’

ယသော်ဓရာဒေဝီ၏ ပြည့်တင်းသော ပခုံးသားနှင့် ဖက်ကို တင်းတင်းဆုပ်ကိုင်လျက်ရှိသော သိဒ္ဓတ္ထမင်းသား ၏ လက်ဖျားတို့သည် လိပ်ပြာတောင်ပံခတ်သည့်သဖွယ် တဆတ်ဆတ် တုန်ယင်လျက်ရှိ၏။ ယသော်ဓရာဒေဝီထ

အဖတ်ဖျတ်ရွန်းလဲ့တောက်ပနေသော မျက်နှာဝန်းများ
ရွန်းရွန်းစားစားကြီး မောကြည့်လိုက်၏။ သူတို့၏
ကြည့်ချင်းဆုံချိန်သည် လိပ်ပြာတောင်ပံတခတ်စာမျှသာ
အတိအားဖြင့် ကြာမြင့်လိမ့်။ ည့်ဖြစ်သော်လည်း လေး
ချောနှင့် ကမ္ဘာတစ်သိန်းတိုင်တိုင် ဆက်နွယ်ပေါင်းကူး
သော ချစ်ခြင်းမေတ္တာတို့၏ မရေတွက်သာသော အရှိန်
အဟုန်တို့ကို အပြင်းထန်ဆုံးသော မှန်တိုင်းတစ်ခုအောက်
မှ ဖင်လယ်လှိုင်းတံပိုးတို့ ရိုက်ခတ်ထကြွသည့်နှယ်သာ
ပြောပေတော့မည်။

‘အမှန်ပါပဲ မောင်တော်၊ နှမတော်ဟာ မောင်တော်
ရဲ့ ပါရမီဖြည့်ဖက် ဇနီးကြင်ရာပါ။ တဒိတ်ဒိတ်ခုန်နေတဲ့
နှလုံးသွေး လှုပ်ခတ်သံတို့နဲ့အမျှ ဘဝကိုပုံ နှလုံးသည်းညှာ
တို့ အစုံလိုက်ပုံပေးပြီး ချစ်ခဲ့၊ ကြင်နာမြတ်နိုးခဲ့ရသူ
ဖြစ်တယ်ဆိုတာ နတ်မင်း၊ ဗြဟ္မာမင်းတို့ကို သက်သေ
အား တိုင်တည်ပုံပါရဲ့။ ဟောဒီလောကမှာ တုံ့ပြန်မှုမျှော်
ဆင့်ချက်ကင်းစွာ အချစ်နိုင်ဆုံးသူဟာ ကြီးစွာသော မိဘ
တို့ရဲ့ မေတ္တာတရားကလွဲလျှင် နှမတော်တစ်ဦးသာ ရှိပါ
မိမ့်မယ်၊ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်လို့ ရဲရဲကြီးလျှောက်ထားပါ
ရစေလား မောင်တော်ဘုရား’

‘ဟောဒီလောကမှာ တုံ့ပြန်မှု မျှော်လင့်ချက်ကင်းစွာ
အချစ်နိုင်ဆုံးသူဟာ ကြီးစွာသော မိဘတို့ရဲ့ မေတ္တာ
တရားကလွဲလျှင် နှမတော်တစ်ဦးသာ ရှိပါလိမ့်မယ်၊ ဖြစ်
ပါလိမ့်မယ်လို့ ရဲရဲကြီးလျှောက်ထားပါရစေလား မောင်
တော်ဘုရားတဲ့လား မယ်ယသော်ရယ်’

ထိုစကားလုံးတို့သည် မင်းသိဒ္ဓတ္ထ၏ နှလုံးသားပြင်
တို့ စူးရှသော၊ ချွန်မြဲသော အပ်အစင်းပေါင်း အထောင်
အသောင်းတို့ကို တစ်ချိန်တည်း၊ တစ်ပြိုင်တည်း ရိုက်
အထွင်းခံလိုက် ရသကဲ့သို့ စူးနစ်လှုပ်ခတ်သွားစေ၏။
သို့သော် ချစ်ခြင်းမေတ္တာနှင့်ပတ်သက်၍ ဤမျှရဲရင့်ဝင့်စား
ကြီးကျယ်ခမ်းနားသော စကားကို ဆိုရပါမည်လောဟု
မယ်ယသော်အပေါ်၌ ဆံခြည်တစ်မျှင် မြူတစ်မှုန်စာမျှပင်
လေးမခနဲ ပြက်ရယ်မပြုပုံပါ။ လက်ခနဲ မောကြည့်
သော အကြည့်တစ်ပြက် ထွက်လှတုန်ခါနေသည့်
အားသံ တစ်ပိုင်းတစ်စမှာပင် ချစ်ခြင်းဖြင့် လှုပ်ခတ်
သက်ဝင် ခုန်လှုပ်နေမည့် နှလုံးသားတို့ကို တိုက်ရိုက်
သောအောင် ရင်အလွှာ ရင်အကာကို နှစ်ခြမ်းခွဲ၍

လှစ်ဟပြလိုက်သည်ကဲ့သို့ ရှိနေသည် မဟုတ်ပါလား။
‘မောင်တော် အကြွင်းမဲ့ ယုံကြည်ပါတယ် ချစ်နှမ
ရယ်’

မင်းသိဒ္ဓတ္ထသည် ယသော်မေခင်၏ ရွှေရောင်ပြန့်ပြူး
နေသည့် နဖူးပြင်ထက်သို့ အနမ်းတစ်ပွင့် ခြွေချလိုက်၏။
ပရမာဏုမြူမျှပင် ရမ္မက်တဏှာ ကိလေသာမပါဝင်သော
ပကတိအဖြူထည်ချစ်မေတ္တာမှ မွေးဖွားပေးလိုက်သော
အနမ်းသာ ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ ချစ်မြတ်နိုးခြင်းသက်သက်
ဖြင့် တည်ဖွဲ့သက်ဝင်လာသော ထိုအနမ်းသည် အင်အား
အရှိန်အဟုန် ကြီးမားသလောက် တစ်ပြိုင်နက်တည်းမှာ
လည်း လေအဟုန်၌ဝှဲ၍ နူးညံ့သိမ်မွေ့စွာ မြေပြင်ပေါ်သို့
ကြွေကျခိုနားလာသော မြတ်ပန်းတော်ဝင် ငွေသဇင်တစ်
ခက်နှယ် ညှံသက်မွေးပျံ့နေပေလိမ့်မည်။ ယသော်ခရာ
သည် ရွန်းလက်စိုမြဲတောက်ပနေသော မျက်နှာဝန်းကြီး
များဖြင့် မင်းသိဒ္ဓတ္ထ၏ မျက်နှာပြင်ကို မောကြည့်လိုက်
သည်။

‘ကဲ..မောင်တော်လည်း ထွက်ခွာတော်မူဖို့ အချိန်
လင့်နေပါလိမ့်မယ်။ နှမတော် မောင်တော်အတွက် ဘာ
တွေများ ပြင်ဆင်ဖြည့်ဆည်းပေးဖို့ လိုအပ်နေပါသေး
သလဲ။ နှမတော်ကိုယ်တိုင်ပဲ လိုအပ်သမျှအဝဝကို ဖြည့်
ဆည်းပေးလိုက်ပါရစေ။ မိန့်တော်မူပါဦး မောင်တော်’

မင်းသိဒ္ဓတ္ထ ခေါင်းခါပြလိုက်သည်။

ဟင့်အင်း၊ သည်ခရီးမှာ သည်ထီးဆောင်းဖို့က အား
လုံး ပြင်ဆင်ပြီးသားလေ။

‘သက်သောင့်သက်သာပဲ စံနေတော်မူခဲ့ပါ နှမတော်။
မောင်တော်အတွက် ဘာတစ်ခုမျှ ပြင်ဆင်ဖြည့်စွက်ပေး
စရာ မလိုအပ်ပါဘူး။ နောက်တော်ပါးက လိုက်ပါကြ
မယ့်ငယ်ကျွန်မင်းချင်း လူငယ်အများက အစစအရာရာ
ဖြည့်ဆည်းဆောင်ရွက်ကြပြီး ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။ ကဲ..မောင်
တော် သွားမယ်နော် နှမတော်’

‘ကောင်းလှပါပြီ မောင်တော်ဘုရား၊ မောင်တော်
စိတ်နှလုံး ရွှင်လန်းကြည်သာနိုင်ခဲ့ပါစေလို့ ဆုမွန်ကောင်း
တောင်းခြွေနေရစ်ပါ့မယ်ဘုရား’

ဤသို့အားဖြင့် မင်းသိဒ္ဓတ္ထသည် စံနေတော်မူရာ
ရမ္မနန်းတော်ဆောင်မှ ထွက်တော်မူလာခဲ့၏။ မင်းသား၏
စိတ်နှလုံးသည် ဥယျာဉ်တော်သို့ ထွက်ခွာရသည့်ခရီး

အတွက် ချမ်းမြေ့ကြည်လင်လျက်ရှိ၏။

‘အရှင်မင်းသား ကြာချီတော်မူလာပါပြီ။ လိုက်ပါကြ မည့် အမှုလုပ် မင်းချင်းအပေါင်းတို့ ကိုယ့်တာဝန်နှင့် ကိုယ် အသင့်ရှိကြစေ’

ရမ္မနန်းတော်ဧရိယာမှ စတင်ထွက်ခွာသည်နှင့်ပင် အသင့်စောင့်ကြိုနေသော ရှေ့တော်ပြေး မင်းချင်းလှလင်၏ ဟစ်ကြွေးနှိုးဆော်လိုက်သံက ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံးကို ဖုံး လွှမ်းသွား၏။ အလောင်းတော် အရှင်မြတ်နှင့် အနီးကပ် လိုက်ပါကြရမည့် လက်ရွေးစင် ရဲမက်စစ်သည်တို့သည် လည်း ရုပ်သေးရုပ်ကို တစ်ချက်တည်း ကြီးဆွဲလိုက်သည့် ပမာ မိမိတို့ထိုင်နေရာမှ ငေါက်ခနဲထလိုက်ကြကာ ဆီး ကြီးအရိုအသေပြုကြကုန်၏။ မင်္ဂလာရထားပေါ်တွင်ကား လင်းလေး၊ မြား၊ ကျည် အစတည်သော လက်နက်မျိုး ငါးပါးက အရန်သင့်ရောက်ရှိနေပြီးဖြစ်၏။ ထိုမင်္ဂလာ ရထား၏နောက်နှင့် ဝဲယာတို့မှ ခြေရစောင့်ရှောက်လိုက်ပါ ကြမည့် စစ်သည်ရဲမက်အစ တောကျွမ်းမုဆိုးများအဆုံး အားလုံးသော အမှုလုပ်တို့၏ ရထားများသည်လည်း အဆင်သင့်။ ထိုရထားတို့၏နောက်တွင် အပန်းဖြေချိန် စားသောက်ဖွယ်ရာ ချက်ပြုတ်ပြင်ဆင်ပေးမည့် စားတော် ကဲများနှင့် ချက်ပြုတ်ပြီး သုံးဆောင်ဖွယ်ရာ ထမင်းဟင်း လျာမှသည် သစ်သီးဝလံအဆုံး လိုအပ်ချက်မရှိ တင် ဆောင်ထားပြီး ရထားတို့ အသင့်တန်းစီ ရပ်တန့်ထားကြ လေ၏။

‘အရှင်မင်းသား... ဤမင်္ဂလာရထားတော်ပေါ်သို့ ကြ တော်မူပါဘုရား’

ရထားထိန်းက လေးမြတ်စွာအရိုအသေပြု၍ ဆီးကြို လိုက်၏။ မင်းသိဒ္ဓတ္ထသည် မင်္ဂလာရထားကို တစ်ချက် ငှေကြည့်လိုက်၏။ ဆွတ်ဆွတ်ဖွေးဖွေးဖြူစင်သည့် ပဒုမ္မာ ကြာအဆင်းရှိသော အာဇာနည်မြင်းလေးကောင် က သော မင်္ဂလာရထားသည် မြေအပြင်တွင် စိုင်းပြေးရုံမက အထက်ဝဠာမိုးကောင်းကင်ထက်သို့ပင် အရှိန်အဟုန်ဖြင့် မြူးကြွပျံတက်တော့မည့်အလား ဝင့်ဝင့်ကြွားကြွား ရပ်တန့် လျက် စောင့်ကြိုနေ၏။ ကတ္တီပါဇာအခင်းဖြင့် ညံ့သက်စွာ သော ထိုင်ခုံသည် ဤခရီး၌ မင်းသားအား မနာမကျင် မပင်ပန်းစေဘဲ သိမ်မွေ့စွာသောအတွေ့ဖြင့် သယ်ဆောင် သွားပါမည်ဟု မပြောသော်လည်း ပြောသည်သို့ ငွားငွား

စွင့်စွင့် ငုံ့လင့်နေ၏။ မင်းသိဒ္ဓတ္ထသည် ရထားထိန်း၏ လျှောက်ထားချက်အတိုင်း မင်္ဂလာရထားပေါ်သို့ တက် လိုက်ပြီး ကတ္တီပါထိုင်ခုံ၌ အလိုက်သင့် ဝင်ထိုင်လိုက်၏။

‘ငါတို့၏ဦးခိုက်ရာ အရှင်မင်းသားလည်း မင်္ဂလာ ရထားပေါ်၌ ရောက်ရှိပါပြီ။ အရှင်မင်းသား၏ တော ကစားခရီးစဉ် စတင်ကြပါစို့ ရောင်းရင်းသင်္ဂဟများခင် ဗျား’

ရထားထိန်းသည် ရထားရှေ့ဦးမှ မတ်တတ်ရပ်လိုက် ကာ ဝန်းကျင်ဘေးဘီဝဲယာအနှံ့သို့ ကြွေးကြော်အချက်ပေး လိုက်၏။ အခြားသော နောက်တော်ပါရထားတို့မှ ရထား များများကလည်း မိမိတို့ရထားများ ထွက်ခွာရန် အသင့်ဖြစ် နေပြီ ဖြစ်ကြောင်း တံခွန်၊ အလံများ ထောင်၍ ပြလိုက် ကြ၏။ မင်းဥယျာဉ်သို့ ခရီးစဉ်ကား အရှန်သင့်ဖြစ်ပေပြီ။ သို့ရာတွင် မင်းသားနှင့် နောက်တော်ပါများသာ ဤ တောကစား ခရီးစဉ်အတွက် အဆင်သင့်ရှိနေကြသည် မဟုတ်။ ထိုအချိန်နှင့် တစ်ပြိုင်နက်တည်း၌ ဤခရီးစဉ် အတွက် ဆီးကြိုနေကြမည့် နတ်မင်းတို့ကလည်း အဆင် သင့် ရှိနေကြပါ၏။ အဘယ်ကြောင့် အဆင်သင့်ရှိနေ ကြပါသနည်း။

ဘဒ္ဒလောကအတွက် သစ္စာတရားကို ရှာဖွေမည့် အလောင်းတော်မင်းသားအား နိမိတ်ကြီးလေးချက်ကို ပြသရန်အလို့ငှာ ထိုအချိန်အခါကို စောင့်စားငုံ့မျှော်နေခဲ့ ကြသောကြောင့် ဖြစ်ပေတော့သည်။

‘ရွှမ်း’

လေထဲသို့ ရေယမ်းလိုက်သော ရထားထိန်း၏ ကြာ ပွတ်သံသည် ပထမနိမိတ်ရှိနေရာ နတ်မင်းတို့ စောင့်စား နေရာ အရပ်ဆီသို့ တိုးဝင်ရောက်ရှိသွားစေဖို့ မင်္ဂလာ ရထားဘီးတွေကို စတင်ရွေ့လျားရန် အချက်ပေးလိုက်သ် ဟု မည်သူမျှမသိ။ ထိုကြာပွတ်သံ ထွက်ရှိလာအောင် လေထဲသို့ ရေယမ်းကာ ဖန်တီးလိုက်သော ရထားထိန်း ကိုယ်တိုင်လည်းမသိ။ ထိုမင်္ဂလာရထားထက်တွင် စီးနင်း လိုက်ပါလာသော မင်းသိဒ္ဓတ္ထကိုယ်တိုင်လည်းမသိ။ မင်း သား၏ မင်္ဂလာရထား ထွက်ခွာသည်နှင့် အခြားတော် စားတော်ကဲတို့၏ ရထားနှင့် အနီးကပ်လိုက်ပါ နေရာ ရောက်မည့် စစ်သည်ရဲမက်၊ မြင်းသည်တော်တို့၏ မြင်းများလည်း နောက်တော်ပါးမှတစ်ဖွဲ့နှင့်နက် သက်စ

လှုပ်ရှား လိုက်ပါလာကြ၏။

မင်းသိဒ္ဓတ္ထ၏စိတ်သည် ရွှင်လန်းချမ်းမြေ့လျက်ရှိ
နန်းတော်ဆောင်အတွင်း၌သာ အထိန်းအယများ၊
တော် အဖြေတော်များ၏ ပြုစုပျော်ဖြေမှုများနှင့်
တူနဲ့တူနဲ့သည်ဖြစ်ရာ နန်းတော်ဆောင်၏ ပြင်ပမြင်
ပျားများသည် မင်းသား၏ အကြား၊ အမြင် ခံစားမှုတို့ကို
သစ်တစ်ဖန် ဆွဲဆောင်ညှို့ငင်ထားနိုင်စွမ်း ရှိနေ၏။
သစ်ပြန်လည်မွေးဖွားလာသူ တစ်ဦးကဲ့သို့ စိမ်းလန်း
သာ သဘာဝရေမြေ တောတောင်ဝန်းကျင်၏ ရင်ခွင်သို့
ဆင်ဖြတ်သန်း ခိုနားရခြင်း၏ အတွေ့သည် မွေ့လျော်
အတိ၊ ညွတ်နူးဖွယ်အတိ။

ဤသို့အားဖြင့် မင်းဥယျာဉ်သို့ ဆိုက်ရောက်ရန် ခရီး
တစ်ဝက်ကျိုးခဲ့၏။ ထိုခရီးတစ်ဝက်မှာပင် နတ်မင်းတို့၏
ထမိန်မိတ် ပဉ္စလက်က စောင့်ကြိုလျက်ရှိလေပြီ။ သို့ရာ
တွင် နတ်မင်းတို့၏ ဖန်ဆင်းချက်အရ မင်းသားနှင့် ရထား
ထိန်းတို့ နှစ်ဦးတည်း လိုက်ပါလာသော မင်္ဂလာရထား
ထာလျှင် နတ်မင်းတို့ပြသသော ပထမမိတ်မြင်ကွင်း
သို့ မြင်နိုင်ကြ၏။ အတူတကွ လိုက်ပါလာကြသော
မြင်သည်တော်များနှင့် စားတော်ကဲတို့၏ရထားမှ စားဖိုများ
အဖွဲ့များသည် ထိုမြင်ကွင်းကို မမြင်နိုင်ကြ။ သူတို့သည်
အလောင်းမင်းသား၏ မင်္ဂလာရထားကို ချွန်ထားရစ်ခဲ့ကာ
သို့သာ အပြင်းစိုင်း၍ မောင်းနှင်ဖြတ်သန်းသွားကြလေ
သည်။

‘အချင်းရထားထိန်း၊ ရထားကို ခဏရပ်လိုက်စမ်း’
မင်းသား၏နှုတ်ဖျားမှ ပွင့်အံလာသော အမိန့်ကြောင့်
ရထားထိန်းသည် မြင်းလေးကောင်၏ ဇက်ကြီးတို့ကိုဆွဲ၍
ရပ်တန့်လိုက်လေသည်။ ပြီးနောက် အရှင်သခင်မင်းသား
အလယ်တကြား လှည့်ကြည့်လိုက်၏။ မင်းသားသည်
သူတို့ကြည့်နေခြင်း မဟုတ်သည်ကို တွေ့ရမှ သက်ပြင်းပူ
ထုံးကြီးကို ကြိတ်၍ချလိုက်ရ၏။ မှန်သည်။ မင်းသား၏
နှိုင်းစက်ပြူးကျယ်သော မျက်လုံးများမှ အံ့အားတသင့်
အကြည့်များသည် မင်္ဂလာရထား၏ ရှေ့တူရူသို့သာ စူး
နိတ်လျက်ရှိ၏။ တစ်ပြိုင်နက်တည်းမှာပင် နေနှင့်လတို့ကို
အထူးအဆန်း စတင်မြင်တွေ့ရသော ကမ္ဘာဦးလူသား
တစ်ဦးသဖွယ် အံ့ဩတုန်လှုပ်ခြင်း၏ အရိပ်အငွေ့တို့
အလျှပ်လျှပ် ထင်ဟပ်နေသော မင်းသား၏ မျက်လုံးများ

ကို ရထားထိန်းက မြင်တွေ့လိုက်ရ၏။ ဒိန်းခနဲ သူရင်
ခုန်သံကိုသူ ပြန်ကြားလိုက်မိသလို ရှိ၏။

‘အရှင်မင်းသား..ရထားကို ဘာကြောင့်အရပ်ခိုင်းရ
ပါသလဲဘုရား။ ကျွန်တော်မျိုးတို့ဟာ မင်းဥယျာဉ်တော
မြိုင်အစပ်ကိုရောက်ဖို့ ခရီးတစ်ဝက်ကျိုးရုံမျှ ရှိပါသေး
တယ် အရှင်မင်းသား’

ရထားထိန်းသည် ကြောက်လန့်တုန်လှုပ်ခြင်းဖြင့်
ဆတ်ဆတ်ခါ တုန်ယင်နေသောလေသံနှင့် မေးလျှောက်
လိုက်၏။ သူတစ်ကိုယ်လုံးသည်လည်း သူ့လေသံနှင့်မခြား
တုန်ယင်လျက်ရှိ၏။ သူသိသည်။ မင်းသား၏ ဖခမည်း
တော်သည် ဤကပိလဝတ်ပြည်၏ အထွတ်အခေါင်ဘုရင်
သုဒ္ဓေါဓနမင်းကြီးဖြစ်၏။ မင်းကြီးသည် သူ၏သားတော်
သိဒ္ဓတ္ထကုမာရမင်းသားကို တစ်သက်တာလုံး မြက်ဖျား
နှင်းတစ်ပွင့် မြေပြင်သို့ လျှောက်ကျသွားမည်ကို စိုးနောင့်ဘိ
အလား အရိပ်တကြည့်ကြည့် စောင့်ကြည့်ကာ ပြုစုပျိုး
ထောင်လာခဲ့သည်ကိုလည်း ရထားထိန်းက သိပြီးဖြစ်၏။
ယခုခရီးစဉ်ဝယ် ဤမင်းသားကသာ အလိုမမျှခဲ့ပါသော်
သူ့အတွက် သေဒဏ်မှလွဲ၍ အခြားမရှိပါပြီ။ ထို့ကြောင့်
ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံး မထိန်းသိမ်းသာလောက်အောင်
တဆတ်ဆတ်တုန်ယင်လျက် အကြောက်ကြီး ကြောက်ရွံ့

နေမိခြင်း ဖြစ်၏။ သို့သော် မင်းသားကို ငဲ့ကြည့်လိုက်သောအခါ မင်းသားသည် ရထားရှေ့ဘက် လမ်းနံဘေးဆီ သို့သာ အာရုံကင်းညွတ်စွာ ငေးကြည့်နေသည်ကို တွေ့ရ၏။ ပြီးတော့ မင်းသား၏ မျက်ဝန်းရိပ်များတွင် ထင်ဟပ်လာနေသော ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့ခြင်း၏ အရိပ်အယောင်များကိုသာ တွေ့မြင်နေရ၏။ ထိုခဏမှာပင် မင်းသားက မြွက်ဟစကား ဆိုလာလေသည်။

‘အချင်းရထားထိန်း...ကိုယ်တော်တို့ရထားရဲ့ ရှေ့ဘက် လမ်းနံဘေးကို ရှုကြည့်လိုက်စမ်းပါဘိ’

ရထားထိန်းသည် မင်းသားညွှန်ပြရာ ရထား၏ရှေ့ဘက် လမ်းနံဘေးသို့ လှမ်းကြည့်လိုက်၏။ မြင်လိုက်ရသောမြင်ကွင်းကြောင့် ရထားထိန်းမှာ အံ့ဩသွား၏။ မြင်ကွင်းမှာ ထူးဆန်းလှသောကြောင့် အံ့ဩသွားခြင်းမျိုးတော့မဟုတ်။ ရထားထိန်းအဖို့ ရပ်ထဲရွာထဲမှာ နေ့စဉ်လို မြင်တွေ့နေရသည့် ထူးမခြားနားသော ပုံရိပ်မျိုးသာဖြစ်၏။ အခြားမဟုတ်၊ သက်ကြားအိုသူအိုတစ်ဦး၏ ပုံရိပ်သာဖြစ်သည်။ ရထားထိန်း၏ နေ့စဉ်ပတ်ဝန်းကျင်တွင် သည်လိုမျိုး သူအိုတွေမှ မမြင်ချင်အဆုံး ပေါများလှ၏။ နေ့စဉ်လည်း သွားရင်းလာရင်း တစ်ဦးမဟုတ်တစ်ဦးကို မြင်တွေ့နေရသည်မို့ ရိုးစင်းနေပြီဖြစ်သည်။ သည်လိုဖြင့် အဘယ်ကြောင့် ဤမြင်ကွင်းအတွက် ရထားထိန်းက အံ့ဩသွားရချေသနည်း။ အဖြေက ရှင်းပါသည်။ မင်းသား ထွက်တော်မူလာသော ဤခရီးစဉ်၏ ဤသို့သော ခရီးတစ်ဝက် ဤနေရာဌာနတွင်မှ အိုမင်းရွတ်တွေနေပြီဖြစ်သော ဤအတိုးအိုက အဘယ်ကြောင့် ရောက်ရှိနေရလေသနည်းဟု အံ့ဩသွားရခြင်းဖြစ်သည်။ မင်းသား ထွက်တော်မူမည့် လမ်းတစ်လျှောက်၌ ဤသို့ မတင့်တယ်သော မြင်ကွင်းမျိုး လုံးဝမရှိစေရအောင် ဖခမည်းတော် သုဒ္ဓေါခနမင်းကြီးက ကြိုတင်ဖယ်ရှား ရှင်းလင်းထားနှင့်ကြရန် စစ်သည်ရဲမက်တို့ကို အမိန့်ပေးထားခဲ့ပြီးသား မဟုတ်ပါလော။ စစ်သည်ရဲမက်တို့ကလည်း ထိုအမိန့်တော်နှင့်အညီ ဥယျာဉ်တော်သို့သွားရာ ခရီးလမ်းတစ်လျှောက်၌ အနိဋ္ဌာရုံမြင်ကွင်းတွေ ကင်းရှင်းအောင် ကြိုတင်ရှင်းလင်းထားခဲ့ကြပြီ မဟုတ်ပါလော။ သည်ကြားထဲကမှ သူအိုကို သွားခနဲ ထိပ်တိုက်တိုး မြင်တွေ့ရသည်မှာ အတော်အဆန်းတကြယ် အံ့ဩဖွယ်သာ ဖြစ်တော့၏။

ရထားထိန်းသည် မြင်တွေ့ရသော သူအိုဆိုသည် အရှုခံရပ်ခြပ်အတွက် အံ့ဩခြင်းမဟုတ်၊ ကြိုတင်ဖယ်ရှားရှင်းလင်းထားနှင့်ကြသည့်ကြားထဲကမှ တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် အချိန်ကိုက်တွေ့ရှိလာရသော မြင်ကွင်းတစ်ခုလုံးအတွက် အံ့ဩမိခြင်းသာ ဖြစ်တော့၏။

သူတို့မြင်တွေ့နေရသော သူအိုကတော့ မြင်ရသည်ကပင် အတော်စိတ်ညှိုးချုံးဖွယ်ကြီးဖြစ်၏။ သူ၏ခါးတို့သည် ကိုင်းညွတ်နေ၏။ ဆံပင်တွေက တစ်ခေါင်းလုံး ဆွတ်ဆွတ်ဖြူဖွေးနေ၏။ ပျော့တွဲနေသော အသားအရေတို့က ရွတ်လှနေကာ အကြောပြိုင်းပြိုင်းထနေသည်က အထင်းသား။ ပပ်ကြားအက် လယ်မြေကဲ့သို့ အနေအကြောင်းတို့ဖြင့် ထင်ဟပ်ရှုံ့တွဲနေသော နှုတ်ခမ်းတို့အောက်တွင် သွားတွေ မရှိတော့သဖြင့် နှုတ်ခမ်းပေါက်သည် ချိုင့်ဝင်နေ၏။ မျက်တွင်းဟောက်ပက်များထဲမှ မျက်လုံးတွေမှာ မည်သည့် အရောင်အဝါမျှ မရှိတော့အောင် မှေးမှိန်နေ၏။ ထိုသူအိုကြီးသည် ချညှန်သောလက်မှ ကိုင်ထားသည့် တောင်ဝှေးတစ်ချောင်းကို အားပြုကာ တလှုပ်လှုပ် တရွေ့ရွေ့ တစ်လှမ်းချင်း တစ်လှမ်းချင်းကိုမှ အနိုင်နိုင်လှမ်းသွားနေရ၏။ ကိုင်းညွတ်လျက်ရှိသောခါးက ကွေးကွေးကိုင်းကိုင်း။ လေပြင်းတစ်ချက် ဆောင့်တိုးလိုက်လျှင်ပင် လဲပြိုကျသွားတော့မယောင်။ နတ်မင်းတို့၏ ဟူလက်စတင်လေပြီ ဖြစ်တော့၏။

ရထားထိန်းအဖို့ကမူ ဤသို့သော သူအိုသူမင်းတွေကို ရပ်ထဲရွာထဲ မြင်ရတွေ့ရစမြဲမို့ အထူးအထွေမဟုတ်။ သို့သော် မင်းသိဒ္ဓတ္ထအဖို့ကမူ အထူးအထွေဖြစ်သည်။ ထိတ်လန့် တုန်လှုပ်ဖွယ်လည်း ဖြစ်သည်။ ဖခင်သုဒ္ဓေါခနမင်းကြီး၏ အထူးအစီအမံ အရံအတားတို့ကြောင့် လူသားဟူသည်မှာ နုနယ်ခြင်း၊ ပျိုမျစ်ခြင်း၊ တက်ကြွရွှင်လန်းခြင်း၊ မြန်ဆန်သွက်လက်စွာ သွားလာလှုပ်ရှားလျက်ရှိခြင်းစသည့်အခြင်းအရာများဖြင့်သာ ပူးတွဲလျက် သူ့ရုပ်ပုံသည်မဟုတ်လော။ ယခုကဲ့သို့သော မတင့်မတယ် မဗွတ်မရာ ပုံပန်းသဏ္ဍာန်မျိုးဖြင့် မြင်တွေ့လာရဖို့ဝေးစွာ ဥလောက၌ လူအဖြစ်နှင့် ဤပုံစံကြီးမျိုး ရှိလိမ့်မည်ဟု မှတ်ထင်မထားခဲ့မိ။

မင်းသား၏ မျက်လုံးတို့သည် ပြူးကျယ်လျှောက်နှိုးသူ၏ နှုတ်ခမ်းတို့သည်လည်း ပါးစပ်အဖောင်းသား

ဆိုရမည်ကဲ့သို့ ဟင်းလင်းပွင့်လျက်ရှိ၏။ သူ၏ နှလုံးသား
သည်လည်း ထိတ်လန့်ခြင်းဖြင့် တဒန်းဒန်း ခုန်လှုပ်နေ
သည်။

မင်းသားသည် တုန်ယင်သော လေသံတို့ဖြင့် မေး
လိုက်၏။

‘အချင်းရထားထိန်း...ထိုသူကို သင်သိပါသလား။
သူဟာ လူတစ်ယောက်ရော ဟုတ်ရဲ့လား’

‘သူဟာ လူတစ်ယောက်ပါပဲ အရှင်မင်းသား။ အမည်
ဧဝမ၊ မျိုးရိုးဇာတိကို မသိသော်လည်း လူအများအတွက်
တစ်ပြေးညီ သတ်မှတ်ထားတဲ့ သတ်မှတ်ချက်အရဆိုရင်
တော့ သူ့ကို သူအိုလို ခေါ်နိုင်ပါတယ်။ အသက်အရွယ်
ကြီးရင်အိုမင်းလာပြီဖြစ်တဲ့ ဘယ်လူသားကိုမဆို သူအို
လို့ တစ်ပြေးညီသတ်မှတ် ခေါ်ဆိုနိုင်ပါတယ် အရှင်’

‘သူဟာ မွေးဖွားလာကတည်းက သည်ပုံစံပဲလား
ရထားထိန်း’

မင်းသားက ထပ်မေးသည်။ ရထားထိန်းက ခေါင်း
ခါပြလိုက်၏။

‘မဟုတ်ပါဘူး အရှင်မင်းသား။ သူဟာ မွေးဖွားလာ
စဉ်က နုနယ်ခြင်းနဲ့ စတင်ခဲ့သူပါ။ တဖြည်းဖြည်း အရွယ်
ရောက်လာတဲ့အခါ ပျိုမျစ်ခြင်းနဲ့အတူ အားကောင်းမောင်း
သန် ရှင်သန်လှုပ်ရှားခဲ့ပါတယ်။ သူ့ခါးတွေမှာ ခိုင်မတ်
တောင့်တင်းခြင်း ရှိခဲ့ဖူးပါတယ်။ တင်းရင်းပြည့်ဖြိုးတဲ့
အသားအရေတွေ၊ အလိုရှိရာကို လျင်မြန်သွက်လက်စွာ
သွားလာလှုပ်ရှား ဆောင်ရွက်နိုင်စွမ်းတဲ့ အင်အားဗလတွေ
ကို သူပိုင်ဆိုင်ခဲ့ဖူးပါတယ်’

‘အခု အဲဒီအခြင်းအရာတွေ ဘယ်ကိုရောက်သွားကြ
သလဲ ရထားထိန်း’

‘သူ့ဆီက နုနယ်ပျိုမျစ်ခြင်းတွေ၊ အင်အားဗလတွေ၊
စွမ်းဆောင်နိုင်ရည်တွေ ဟူသမျှကို ဇရာလို့ခေါ်တဲ့ အိုမင်း
ခြင်းတရားက ခိုးယူသိမ်းပိုက်သွားခဲ့ပါပြီ အရှင်မင်းသား’

‘ဘာ...ဇရာလို့ခေါ်တဲ့ အိုမင်းခြင်းတရားက ခိုးယူ
သိမ်းပိုက်သွားခဲ့ပြီတဲ့လား။ အဲဒီအခါကျရင်...’

‘အဲဒီအခါကျရင်တော့ အခု အရှင်မင်းသား မြင်တွေ့
နေရတဲ့ သူအိုကြီးလိုပဲ ခပ်သိမ်းသော လူသားတိုင်း မလွဲ
မသွေ တွေ့ကြုံခံစားကြရမှာပါပဲဘုရား။ တစ်ချိန်က ကြည့်
လင်တောက်ပခဲ့တဲ့ မျက်လုံးတွေဟာ မှန်မှေးသိဝေပြီး

အမြင်အာရုံတွေ ခန်းခြောက်လာကြပါတယ်။ တစ်ချိန်က
ချွတ်ချွတ်သံမျှ ဖျတ်ခနဲ ကြားခဲ့ရတဲ့ နားတွေကလည်း
အကြားအာရုံတွေ ဆုတ်ယုတ်သွားကြပါတယ်။ တစ်ချိန်
က မည်းနက်သန်စွမ်းခဲ့တဲ့ ဆံပင်တွေကလည်း ဆွတ်ဆွတ်
ဖွေးဖြူ၊ တစ်ချိန်က တင်းပြည့်သန်မာချောမွေ့ခဲ့တဲ့ အသား
အရေတွေကလည်း ပျော့တဲ့ရွတ်တွေ ဆံဖြူ သွားကြေ
အသားအရေခြောက်ခန်း ခြေတစ်လှမ်းသော်မျှ တောင်ရေး
အကုန် အူတူတူယောင်နန တရွရွကလေးလှမ်းရဖို့ မနည်း
အားထုတ် လှမ်းကြွရတဲ့အဖြစ်ကို ရောက်ကြရပါလိမ့်
မယ်။ ဒါဟာ အိုမင်းခြင်းသဘော၏ ပကတိအမှန်တရားပဲ
ဖြစ်ပါတယ် အရှင်မင်းသား’

‘ကဲ...တော်ပြီ၊ ဆက်မပြောနဲ့တော့ ရထားထိန်း၊
အဆုံးစွန်သိလိုတဲ့ အချက်ကိုပဲ မေးတော့မယ်။ အဲဒီအိုမင်း
ခြင်းသဘောဟာ ငါ့မှာရော ရှိနေသလား။ ငါ့ရဲ့ ဖခမည်း
တော်၊ ငါမြတ်နိုးရတဲ့ ငါ့ရဲ့ကြင်ယာယသော်ရောတို့မှာ
ရော ရှိနေကြသလား’

‘အရှင်မင်းသား...အရှင်နှင့်တကွ လောကရှိ ခပ်သိမ်း
သူတို့သည်လည်း အိုမင်းခြင်းဇရာသဘောတရား ရှိကြ
ပါကုန်၏ဘုရား’

ဒီနားခနဲ ခုန်လှုပ်လိုက်သော မင်းသား၏ နှလုံးသား
သည် လည်မျိုတစ်လျှောက်မှ ဆန်တက်လာသော နှုတ်
ခမ်းဝများမှတစ်ဆင့် အပြင်သို့ လွင့်စဉ်ပြေးထွက်သွား
တော့မည့်အလား မိမိကိုယ်မိမိ ထင်မှတ်မှားလိုက်မိလေ
သည်။ စောစောက ကြည့်လင်ချမ်းမြေ့နေခဲ့မှုတို့သည်
နွားရိုင်းတစ်အုပ် ဖြတ်သန်းသွားသော စမ်းချောင်းရေ
အလျှင်သဖွယ် နောက်ကျိုညစ်ညူးသွားခဲ့ရတော့သည်။
ပဋိသန္ဓေတည်မှု ဇာတိ၏နောက်တွင် အိုမင်းခြင်းဇရာ
သည် မည်သည့်သတ္တဝါကိုမျှ ချမ်းသာမပေးဘဲ နောက်
ပါးမကွာ လိုက်ပါလျက် ရှိနေပေသည်။ ဤကား မည်
သည့် အာဏာရှင်၊ တန်ခိုးရှင်မျှ မတူပဲ မတွန်းလှန်
မချေဖျက်သာသော အမှန်တရားကြီးပေတကားဟူသော
ထိတ်လန့်ခြင်း သံဝေဂသည် မင်းသား၏ အသိတရားနယ်
ပယ်ကို လွှမ်းမိုးစီးနှင်း သိမ်းပိုက်သွားခဲ့လေပြီ။

‘အချင်းရထားထိန်း...မင်္ဂလာရထားကို ငါ၏ နန်း
တော်ဆီသို့ ပြန်လှည့်လိုက်တော့။ ငါ ဥယျာဉ်တော်သို့
သွားရောက်ပျော်ပါးမည့်ခရီးကို ဖျက်သိမ်းလိုက်ပြီ’

မင်းသားထံမှ ထွက်ပေါ်လာသော စကားသံကြောင့် ရထားထိန်းမှာ သောင်မတင်ရေမကျ ဖြစ်သွားရ၏။ မူလက ရည်ရွယ်သတ်မှတ်ခဲ့သောခရီးသို့ ရောက်ရန်မှာ တစ်ဝက်သာ ကျိုးသေးသည်။ ယခု လမ်းတစ်ဝက်မှာပင် ပြန်လှည့်ရမည် ဆိုသောအခါ သားတော်ကို ခရီးဆုံးရောက်အောင်မပို့ဘဲ လှည့်ပြန်လာခဲ့ရကောင်းလားဟု ပြည်ကြီးအရှင် ဘုရင်သုဒ္ဓေါဓနမင်းကြီး သိရှိသွားလျှင် အပြစ်ဖြစ်မည်ကိုလည်း ကြောင့်ကြရသေး၏။

ဘာဖြစ်လို့လဲ အရှင်မင်းသား၊ ကျွန်တော်မျိုးတို့ခရီးက တစ်ဝက်ကျိုးခဲ့ပါပြီ။ နောက်မကြာခင်မှာပဲ မင်္ဂလာ ဥယျာဉ်တော် ခရီးအဆုံးသို့ ရောက်ပါတော့မယ်။ ခေတ္တသည်းခံတော်မူပါဘုရား’

‘မဟုတ်ဘူး ရထားထိန်း၊ ငါ့မှာ ဥယျာဉ်တော်မှာ ပျော်ပါးကစားဖို့ထက် အများကြီးအရေးပါတဲ့ တွေးမျှော်ဆင်ခြင်စရာ ကိစ္စသစ်တစ်ခု ပေါ်ပေါက်လာခဲ့ပြီ။ ဒါကြောင့် နန်းတော်ကိုသာ ပြန်လှည့်ပါတော့။ ငါ လိုက်ပါမလာမှန်း သိကြတဲ့အခါ ရှေ့ကသွားနှင့်ကြတဲ့သူတွေလည်း ပြန်လှည့်လာကြပေလိမ့်မယ်။ အခု ငါတို့ မင်္ဂလာရထား ပြန်လှည့်လာခြင်းအတွက်လည်း သင့်မှာ အပြစ်တစ်စုံတရာ မရှိစေဘူး။ ဒါကို ငါတာဝန်ယူတယ်’

သည်တော့မှ ရထားထိန်းမှာ လည်မျိုသို့ဆိုတက်လာသော အစိုးရိမ်အပူပင်အလုံးကြီး ပြန်ပြုတ်ကျသွား၏။

‘ကောင်းလှပါပြီ အရှင်မင်းသား’

ရထားထိန်းသည် မင်္ဂလာရထားကို နောက်ဘက်သို့ ပြန်လှည့်လိုက်၏။ ဒါသည် မင်းသား၏ အနီးကပ်အမိန့်ဖြစ်သည်။ သူ လွန်ဆန်ခြင်းငှာ မစွမ်းသာ။ မင်းသားကလည်း ဤကိစ္စကို သူတာဝန်ယူမည်ဟု ပဋိညာဉ်ပေးပြီး ဖြီပဲ။

‘ရွမ်း’

လေဘုထံသို့ ဂွေယမ်းလိုက်သော ရထားထိန်း၏ ကြာပွတ်သံနှင့်အတူ မင်္ဂလာရထား၌ ကထားသော ဆွတ်ဆွတ်ဖြူဖြေး ပဒုမ္မာကြာအဆင်းအရောင်အသွေးနှင့် အာဇာနည် မြင်းလေးကောင်၏ တစ်ခဲနက်သော ခွာသံတကြောင့် မြောင်းက ဝန်းကျင်တစ်ဝိုက် သောင်းသောင်းညီ မြောင်းဆန်ဟည်းထသွား၏။ သို့သော် ဘဒ္ဒလောကရှိ

သတ္တဝါဝေနေယျအပေါင်းတို့၏ လွတ်မြောက်ရာလမ်းအတွက် အစပြုလာပြီဖြစ်သော သစ္စာတရား၏ ဖွဖွသော ခြေသံကိုတော့ မည်သူမျှ မကြားသိနိုင်ကြသေး။ နိမိတ်ကြီးလေးပါး၏ အဦးအစဖြစ်သော သူအိုပြုယုဂ်သည် သစ္စာတရား၏ ရှေ့တော်ပြေး ခြေသံဖွဖွသာဖြစ်သည်ကို ထိုသစ္စာတရားကို အမှန်တကယ်ရှာဖွေမည့် မင်းသိဒ္ဓတ္ထကိုယ်တိုင်ပင်လျှင် မကြားသိနိုင်သေး။ အရှိန်အဟုန်ဖြင့် နန်းတော်သို့ ပြန်ပြေးနေသော မင်္ဂလာရထားထက်မှ မင်းသား၏ အတွေးအသိထဲ၌ ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်ခြင်းဖြင့် ယှဉ်သော ဆင်ခြင်မှုတစ်ခုသာ ကြီးစိုးငြိတွယ် ပူးတွဲလိုက်ပါလာခဲ့၏။ အခြားမဟုတ်။

‘ငါ့ကိုယ်တိုင်၊

ငါ့ကျေးဇူးရှင် ဖခမည်းတော်နှင့် ငါ့နိုင်ငံတော်၊

ငါမြတ်နိုးရသည့် ချစ်နှမယသော်ခရာနှင့် ဆွေတော်မျိုးတော်များ၊

ထို့ထက်မက ငါနှင့်အတူ ရှင်သန်လျက်ရှိသော သတ္တဝါဝေနေယျအားလုံး။

အိုမင်းခြင်းဆိုတဲ့ ဧရာတုံးအောက်က ပိပြားနေတဲ့ဖားတွေ ဖြစ်နေခဲ့ကြတာပါကလား။

သည်ဧရာဆိုတာ ငါအဦးဆုံး စတွေ့ရတဲ့ ငါ့ရဲ့ပထမရန်သူ။ သည်ရန်သူကို ငါ ဘယ်လိုအနိုင်တိုက်ရမှာလဲ။ ငါ တတ်မြောက်ကျွမ်းကျင်ပြီးဖြစ်တဲ့ အဋ္ဌာရသတစ်ဆယ့်ရှစ်ရပ်တွေလောက်နဲ့ သည်ရန်သူကို ဖြိုခွင်းနိုင်ဖို့ လိုအပ်ချက်တွေ ရှိနေသေးတာ သေချာတယ်။ သည်အတွက် နည်းလမ်းဗျူဟာကို ငါရှာဖွေရပေတော့မယ်ဟူသော ဆင်ခြင်မှုသံဝေဂ တစ်ခုမှလွဲ၍ မင်းသား၏အာရုံကို အခြားမည်သည့်အရာကမှ မလွှမ်းမိုးနိုင်။

သို့ရာတွင် အလောင်းတော်မင်းသား၏ ဤခရီးစဉ်တွင် ပထမနိမိတ်ကြီးဖြစ်သော သူအိုနိမိတ်ကို ထင်လင်းစွာ ပြသနိုင်ခဲ့ကြပြီးဖြစ်သော နတ်မင်းအပေါင်းတို့ကမူ လောက၏ ကယ်တင်ရာဖြစ်သော ဘုရားရှင်တစ်ဆူ ဖွင့်ထွန်းတော်မူရေးအတွက် ပထမတာဝန်ကြီး တစ်ရပ်ကို ကျေပွန်ခဲ့ကြလေပြီဟု ဝမ်းမြောက်စွာ လက်ပမ်းပေါက်ခတ်ခဲ့ကြပြီ ဖြစ်လေသည်။

(ဆက်လက်ဖော်ပြပါမည်)

နန္ဒာစိုး(ဆင်ဖြူကျွန်း)

ကုန်းဘောင်ခေတ်ဦးသို့ သမိုင်းနှစ်သစ်မကူးမီ အချိန်
ပိုင်းတွင် လေးမျက်နှာမြို့၌ ဗညားဒလဘွဲ့ခံ
မွန်မြို့စား တစ်ဦး စိုးစံနေထိုင်ခဲ့ဖူးကြောင်း
သိရပေသည်။

အလောင်းဘုရား၏ ဒုတိယသားတော်
ဆင်ဖြူရှင် လက်ထက်၌ သမန္တဘွဲ့ခံ ပဲခင်း
ကြီးတစ်ဦးသည် ငဝန်မြစ်ကြောင်းတွင်
ရုံးစိုက်ရန် ဗညားဒလ၏ မြို့ဟောင်းနေရာ၌
မြို့သစ်တည်ထောင်ခဲ့လေသည်။ ထိုစဉ်
က မြို့၏ ကျက်သရေဆောင်အဖြစ်
တင့်မောသပွယ်စွာ တည်ထားကိုးကွယ်
ခဲ့သော မုခ်ဝလေးမျက်နှာရှိ၍
ရှေးဟောင်းစေတီ တစ်ဆူကို
အကြောင်းပြု၍ မြို့၏အမည်
ကို လေးမျက်နှာဟု မှည့်ခေါ်
ခဲ့ကြလေသည်။

ကိုရွှေမြသန်း (သမိုင်း)

စစ်ကိုင်းတောင်ပိုး ရွှေဟင်္သာသစ်တော်ဘုရား၏

အမှတ်ရစရာ ငယ်တဝမှ အချိုးအကွေ့များ

ဇာတ်ဒေသ

ငဝန်မြစ်၏ အနောက်ဘက်ကမ်းတစ်နေရာ၌ ရခိုင်
ရိုးမတောင်တန်းကြီးကို နောက်ခံပြုလျက် မြို့ကလေး
တစ်မြို့ တည်ရှိနေပေသည်။ ထိုမြို့ကလေးကား လေး
မျက်နှာမြို့ကလေးပေတည်း။

လေးမျက်နှာမြို့၏ ရှည်လျားဝေးကွာလှသော
အတိတ်သမိုင်းကြောင်းသည် ပီပြင်ခြင်း မရှိတော့ချေ။

လေးမျက်နှာမြို့သည် ငြိမ်းချမ်းသာယာသော မြို့
လေး တစ်မြို့ဖြစ်သည်။ လေးမျက်နှာမြို့ရပ်ကွက်များ၌
ပရိတ်ကျောင်း ခေါ် ဓမ္မာရုံများ ဆောက်လုပ်ထားကြ
သည်။ ညချမ်းအခါ ရပ်ကွက်ရှိ သက်ကြီးရွယ်အိုများ
သည် ဆီမီး၊ ပန်း၊ ရေချမ်းတို့ကို ယူဆောင်၍ မီးအိမ်
ကိုယ်စီဖြင့် ပရိတ်ကျောင်းများသို့ ဝတ်တက်ပတ်ကပ်
သွားလေ့ရှိကြသည်။

ဘုရားဝတ်ပြုအပြန် လမ်းတစ်လျှောက်တွင် ကြေး
စည်သံများ ကြားကြရသည်။ ရင်းနှီးသူတို့၏ အိမ်ရှေ့
ရောက်တိုင်း အမျှ-အမျှဟု အမျှဝေသွားလေ့ရှိရာ အိမ်ရှင်
များကလည်း ဝမ်းမြောက်နုမော် သာဓုခေါ်ကြသည်။
လေးမျက်နှာမြို့၏ ညဉ့်ဦးယံကား သာတောင့်သာယာ
ကြည်နူးဖွယ် ရှိလှပါပေသည်။

(၁၂၅၅)ခုနှစ်၏ ဆောင်းဦးရာသီ ဖြစ်၏။
ငဝန်မြစ်ရိုးတွင် ရေခိုးရေငွေတွေ တလူလူထလျက်
ခိုဦး ရခိုင်ရိုးမတွင် တောင်ခိုးတွေဝေနေ၏။ လမင်းသည်
နှင်းနှုန်ပျဉ်ကျနေစဉ် မလင်းတလင်းသာ၍ စောစောဝင်ရန်
ဖန်ပြင်နေသည်။ ထိုစဉ် အသက်(၄၀)အရွယ်ရှိ ဒေါ်ရွှေ
သော့မှ ပဉ္စမမြောက် သားရတနာကို မီးရှူးသန့်စင် ဖွား
မြင်ခဲ့လေသည်။

အချိန်ကား မြန်မာသက္ကရာဇ်(၁၂၅၅)ခုနှစ်၊ နတ်
ဆော်လဆန်း (၇)ရက်၊ ကြာသပတေးနေ့၊ (၁၈၉၃)ခုနှစ်၊
ဒီဇင်ဘာလ (၁၄)ရက်၊ ည(၉)နာရီ မိနစ်(၃၀)ဖြစ်သည်။
အ ဦးကျောက်စိမ်း ဖြစ်သည်။

ထပ်စဉ်ဘဝ ကံကောင်းလှ

ဆရာတော်လောင်းလျာ မောင်သန်းကို ဖခင်
ဦးကျောက်စိမ်းသည် အောက်ပါအန္တရာယ်ကင်းဂါထာ
ဆေးကို ညအိပ်ရာဝင်တိုင်း ချပေးလေ့ရှိ၏။ မောင်သန်းက
ပီတိလာ ပီကလာ လိုက်ဆိုသည်။

ဗုဒ္ဓဿဟံ သီတလံ မေတ္တံ ဂဏှာမိ
ဓမ္မဿဟံ သီတလံ မေတ္တံ ဂဏှာမိ
သံဃဿဟံ သီတလံ မေတ္တံ ဂဏှာမိ။

ဘုရား၏ အေးမြသောမေတ္တာကို အကျွန်ုပ် ခံယူပါ
၏။ တရား၏ အေးမြသောမေတ္တာကို အကျွန်ုပ် ခံယူပါ
၏။ သာဓာ၏ အေးမြသောမေတ္တာကို အကျွန်ုပ် ခံယူပါ၏။
ဤ ဖြစ်ပါသည်။

ကံ၊ကံ၏အကျိုးကို ယုံကြည်သဖြင့် လွတ်လပ်မှု
အပြည့်အဝရှိသော ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် မိကောင်းဖခင်တို့၏
ဆိုင်ခွင့်၌ လူဖြစ်လာရခြင်းသည် ကံကောင်းလှပေသည်။

တစ်နေ့ ဝါဆိုဝါခေါင် ရေဖောင်ဖောင် တက်နေချိန်
ဖြစ်သည်။ မောင်သန်းတို့အိမ်သည် တာရိုးကြီး၏ အပြင်
ဘယ်တွင်ရှိ၍ တာရိုးကြီးနှင့် တံတားကူးထားသည်။ ရေ
ဦးချိန်တွင် တံတားအောက်၌ ရေတသွင်သွင် စီးလျက်

ရှိသည်။
မောင်သန်းသည် မိမိအိမ်နှင့် ကူးထားသော တံတား
တိုင်ကိုကိုင်၍ ရေချိုးနေသည်။ ခပ်ရွယ်ရွယ် လူငယ်
တစ်စုသည် တာရိုးကြီးအနီး ရေကူးကစားရင်း ရေစီး
တွင် မျှောကြသည်။ မောင်သန်းသည် သူတို့ကိုကြည့်ရင်း
ရေစီးတွင် မျှောကြည့်ချင်နေသည်။

‘ဟဲ့...လုပ်ကြပါဦး၊ ဟိုမှာ ကလေး ရေထဲ မျှောပါ
သွားပြီ’

မောင်သန်း ရေစီးတွင် ပက်လက်ကလေး မျှောပါ
သွားသည်။ လူကြီးများအလစ်တွင် အရဲစွန့်ကာ တံတား
တိုင်ကို လက်လွှတ်ပြီး ရေပေါ်တွင် ပက်လက်လှန်လိုက်
ခြင်း ဖြစ်သည်။

ထူးဆန်းသည်မှာ မိမိငယ်စဉ်က ရေထဲ၌ ပက်လက်
လှန်နေလျှင် ရေမမြုပ်ဘဲ ရေပေါ် တက်လာခြင်းဖြစ်သည်။
ရေမမြုပ် ရေပေါ် တက်သည်ကိုသိ၍ မကြာခဏ ရေချိုး
ရင်း ပက်လက်လှန် မျှောချကာ ကစားတတ်သည်။ ငယ်
စဉ်က ရေမကြောက်၊ အသက်ကြီးသောအခါ၌ကား ရေ
မပေါ်တော့ဟု ရွှေဟင်္သာဆရာတော်က ကိုယ်တိုင်ရေး
အတ္ထုပ္ပတ္တိတွင် ရေးသားတော်မူသည်။

ငယ်စဉ်က ငွေခြေချင်း၊ နားပန်တို့ကို ဝတ်ဆင်ခဲ့ရ
သေးသည်။ မြန်မာ့ခေတ်အရှိန်အဝါ ရှိသေးသည်ဖြစ်၍
လည်း ချိတ်ပုဆိုးကို ဝတ်ခဲ့ရသေးသည်။ ချိတ်ပုဆိုး၊
ငွေခြေချင်း၊ နားပန်တို့ကို ဝတ်ဆင်ထားသော ကလေး
ငယ်ကို ယခုခေတ်လူငယ်တို့မြင်လျှင် တောဆန်လှသည်
ဟု ပြုံးကြမည်သာ ဖြစ်သည်ဟု ဆရာတော် ရေးသား
တော်မူသည်။

ရန်ကုန် ကမာကဆစ်သို့

(၁၂၅၉)ခုနှစ်၊ တပို့တွဲလ။
ငဝန်မြစ်ရိုးတွင် နှင်းခိုးတွေဝေနေစဉ် ထရံကာ ခနိဗိုး
အိမ်ကလေးကို ပိတ်ဆိုပြီး ဦးကျောက်စိမ်း၊ ဒေါ်ရွှေ
သော့တို့သည် ဒေါ်ရွှေသော့၏မိခင် ဒေါ်ဦးနှင့် ရန်ကုန်သို့
ရွှေပြောင်းခဲ့ကြလေသည်။

လေးမျက်နှာမှ ဟင်္သာတသို့ သင်္ဘောစီး၊ ဟင်္သာတ
မှ ရန်ကုန်သို့ သင်္ဘောစီးကြရသည်။ သန့်ရှင်းသပ်ရပ်
သည့် နှစ်ထပ်သင်္ဘောကြီးဖြစ်သည်။ ကျွန်းပတ်သင်္ဘော
ဟု ခေါ်ကြသည်။ ရန်ကုန်ဝင်သောအခါ ဒေးဒရ်မြစ်

ဒီဆိုင်သခွတ်ချောင်းမှ လှည့်ဝင်ရသည်။ တွဲတေးတူး
မြောင်း မရှိသေး။ [တွဲတေးတူးမြောင်းကို ၁၉၁၆-၁၇
မှ ဖွင့်လှစ်သည်။ အလျား(၂၂)မိုင်ခန့် ရှိသည်။]

ရန်ကုန်ဝင်ခါနီးတွင် အဘွားဒေါ်ဦးက ရွှေတိဂုံစေတီ
တော်ကြီးကို လှမ်းပြပြီး ရှိခိုးဦးချစေသည်။ ကလေးဖြစ်
၍ အတိမ်အနက် မသိသော်လည်း စိတ်ထဲတွင် ကြည်နူး
သွားသည်။ ရန်ကုန်ဆိပ်ကမ်းတွင် ဆင်း၍ သမ္ဗန်ဖြင့်
ကမာကဆစ်သို့ ကူးကြသည်။

ကျောင်းအပ်

မောင်သန်းကို ကမာကဆစ်ရွာအနောက်ပိုင်းရှိ ဦးရန်
ရှင်းကျောင်းသို့ အပ်ကြသည်။ မင်္ဂလာသုတ်မှစ၍ သင်ရ
၏။ မောင်သန်း (၆)နှစ်သားအရွယ်တွင် ပရိတ်ကြီးကုန်
၏။ လုံးဆင့် ပါဠိဆင့်ပါမကျန် စာကောင်းကောင်း ဖတ်
တတ်နေပြီ။

အေတီအမ်ကျောင်းတွင် မောင်သန်းသည် ပဉ္စမတန်း
မှ စတင်ရပြီး အင်္ဂလိပ်စာသင်ရသည်။ အတန်းပိုင်ဆရာ
မသည် အင်္ဂလိပ်စာကျွမ်းကျင်သည်။ အသင်အပြကောင်း
သည်။ အသံထွက် ပီသသည်။

ဦးကျောက်စိမ်းတို့ သိမ်ကြီးဈေးတွင် ငှက်ပျောသီး
ဆိုင်ရောင်းရာ အလွန်ရောင်းကောင်းသည်။ အရောင်း
အဝယ်ကောင်းသဖြင့် (၂)နှစ်၊ (၃)နှစ်အတွင်း စီးပွားတက်
လာသည်။

ဖခင်မကျန်းမာ မိခင်ကွယ်လွန်

ငှက်ပျောသီးဆိုင်ဖွင့်ပြီး (၃)နှစ်ခန့်ကြာသောအခါ
ဦးကျောက်စိမ်း အကြီးအကျယ်မကျန်းမာဖြစ်လေသည်။
မောင်သန်း ကျောင်းထွက်ရ၏။ မကျန်းမာသောအခါ
လေးမျက်နှာသို့ ပြန်ကြသည်။ မောင်သန်းလည်း အတူ
လိုက်ပါ၍ လေးမျက်နှာတွင် ဦးကျောက်စိမ်း မိဘများ
ဖြစ်သည့် ဦးအင်း၊ ဒေါ်ချို (အသက် ၈၀ ကျော်)တို့နှင့်
အတူနေသည်။ မောင်သန်း၏မိခင် ဒေါ်ရွှေသော့ကား
အဘွားဒေါ်ဦးနှင့် ကမာကဆစ်တွင် နေခဲ့သည်။

(၁၂၆၅)ခုနှစ်၊ နင်းမွန်ပျူ နတ်တော်လ

ဒေါ်ရွှေသော့ လေဖြတ်၍ မောင်သန်းကို ကမာ
ကဆစ်သို့ လွှတ်စေလိုဟု စာလာသည်။

ဦးကျောက်စိမ်း မကျန်းမာဖြစ်နေ၍ (၁၀)နှစ်ရွယ်
သားငယ်ကို လူကြိုဖြင့် ကမာကဆစ်သို့ ထည့်လိုက်ရ

သည်။ ဒေါ်ရွှေသော့မှာ ကျန်းမာရေး ပိုမိုယိုယွင်းကာ
တပို့တွဲလ မကုန်မီ ကွယ်လွန်လေသည်။

မိကျောင်းရဲဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းတွင် ကျောင်းနေ

မိခင်ဆုံးပြီးနောက် မောင်သန်းကို မိကျောင်းရဲ ဘုန်း
တော်ကြီးကျောင်းသို့ ပြောင်းရွှေ့ပညာသင်စေသည်။

လေးမျက်နှာတာဝတီသာပွဲ

မောင်သန်း ငယ်စဉ်က လေးမျက်နှာမြို့၌ ရပ်ကွက်
တိုင်းလိုလိုပင် ဆွမ်းလောင်းအသင်းများ တည်ထောင်ထား
ကြပြီး တနင်္ဂနွေနေ့တိုင်း ဆွမ်းကြီးလောင်းလျှုလေ့ရှိသည်။
အသင်းအဖွဲ့များသည် အဖိတ်နေ့တွင် ဗြောဟ္မိန် အလှူခံ
ထွက်ပြီး ဥပုသ်နေ့တွင် ဆွမ်းတော်ကြီး ကပ်ကြသည်။

လေးမျက်နှာမြို့တွင် နှစ်စဉ် သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့
တိုင်း ဝါကျွတ်ပွဲတော်နှင့်တွဲဖက်၍ တာဝတီသာဘုရားပွဲ
ကျင်းပသည်။ ရှင်တော်ဘုရားသည် တာဝတီသာနတ်ပြည်
၌ ဝါတွင်း(၃)လပတ်လုံး မယ်တော်မိနတ်သားကို ကျေးဇူး
ဆပ်သည့် အဘိဓမ္မာတရားတော်မြတ်ကို ဟောကြားတော်
မူသည်။ သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့တွင် လူ့ပြည်သို့ ပြန်
လည်ကြွတော်မူသည်။

မြင်းမိုရ်တောင်ထိပ်မှ သင်္ကန်းကိုရံပြည်အထိ ရွှေ၊
ငွေ၊ ပတ္တမြား စောင်းတန်းသုံးသွယ် ဖန်ဆင်းပြီး အလယ်
ပတ္တမြားစောင်းတန်းမှ ရှင်တော်ဘုရား ကြွလှမ်းတော်မူရာ
နတ်၊ ဗြဟ္မာများကို ဝဲယာ ရွှေ၊ ငွေ စောင်းတန်းနှစ်သွယ်
မှ ခြံရံလိုက်ပါကြသည်။

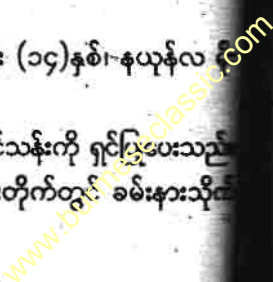
ထိုအကြောင်းအရာကို ပန်းချီပန်းပု အနုလက်ရာ
များဖြင့် သရုပ်ဖော်ကာ တာဝတီသာပွဲ ဆင်နွှဲကြခြင်းဖြစ်
သည်။ မြို့လုံးကျွတ် ရပ်ကွက်အသီးသီးက ဇာတ်စုံခင်း
ကျင်းကာ မြို့တွင်း၌ လှည့်လည်ပြသကြ၏။

မောင်သန်းတို့ အလယ်ရပ်မှ ဇာတ်ဆရာမှာ ကာလ
သားခေါင်း ကိုဘိုးသာ ဖြစ်သည်။ ကိုဘိုးသာက မောင်
သန်းကို မင်းသားအဖြစ် လျာထားပြီး သီချင်းတစ်ပုဒ်
လှေကျင့်စေသည်။ သီချင်းမှာ ရာသီဘွဲ့လေးချိုးဖြစ်သည်။

ရှင်ပြုခြင်း

(၁၂၆၉)ခုနှစ်၊ မောင်သန်း (၁၄)နှစ်၊ နယုန်လ
ဖြိုင်ဖြိုင်ကျသည့်အချိန်။

ဦးကျောက်စိမ်းသည် မောင်သန်းကို ရှင်ပြုပေးသည်။
ရှင်ပြုပွဲကို မိကျောင်းရဲကျောင်းတိုက်တွင် ခမ်းနားသို့

ဦးထိစွာ ကျင်းပသည်။

မိကျောင်းရဲဆရာတော်ကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ရှင်ဖြစ်သည်။ ကြာသပတေးသား၊ ဘွဲ့မည် ရှင်ပဒုမ။ အိမ်မှ ဦးထိစွာ ဆွမ်းကို မစား၊ ဆွမ်းခံလိုက်သည်။ ဆွမ်းစားရာ၌ ဇလုံ၊ ပန်းကန်ဖြင့် မစား၊ သပိတ်ဖြင့် စားသည်။

နေ့စဉ်မှန်မှန် ဆွမ်းခံ၍သာ စားသောအကျင့်မှာ ပိဏ္ဍိတဝတ်စုံတင်အကျင့်၊ သပိတ်ဖြင့် စားသောအကျင့်မှာ ပတ္တပိဏ္ဍိတဝတ်စုံတင်အကျင့်ဟု ကိုရင်မောင်သန်း မသိ။

တုံကင်းစီးဘဝ

မောင်သန်း (၁၆)နှစ်အရွယ် ရှင်လိင်ပြန်ကာ ဦးဆရာတော်စီမံ စပါးယူရေးကိစ္စများကို ကူညီသည်။ တစ်နေ့ ဦးဝယ်ယူပြီး စပါးအချို့ကို တုံကင်း(၂)စီးဖြင့် ရန်ကုန်ပို့ နေ့ စီစဉ်သည်။ မောင်သန်း တုံကင်းစီးအဖြစ် လိုက်သည်။

ဆောင်းရာသီနံနက်ခင်း နှင်းမှုန်တွေ ဝေနေ၏။ နှင်းထလည်းကျ၊ ရေငွေ့ကလည်းထ ရှေ့နောက်ဝဲယာ မည်သည်ကိုမျှ မမြင်ရ။ ဆန်တက်လာသည့် သမ္ဗန်များ၊ သင်္ဘောများ ရှောင်တိမ်းနိုင်ရန် တုံကင်းများသည် သံပုံးတီး၍ စုန်ကြရသည်။

'ဟေ့...သင်္ဘောသံ ကြားတယ်ဟေ့'

ရှေ့တည့်တည့်မှာ သင်္ဘောခုတ်သံကို ကြားကြရသည်။ သင်္ဘောကို မမြင်ရ။ စက်သံပို၍ နီးလာသည်။ တိုက်(၅၀)အကွာရောက်သော် ရေနံတင်သင်္ဘောကြီးကို ဝိုင်းတဝါး မြင်ကြရ၏။ သင်္ဘောမှာ ရေနံတွဲကြီးနှစ်တွဲကို တစ်ဖက်တစ်ချက် တွဲလျက်ရှိသည်။ မြစ်လယ်တွင် ညအိပ်များပြီး ထွက်ရန် စက်နှိုး ကျောက်နုတ်နေသည်။

တုံကင်း(၂)စီးသည် သင်္ဘောနှင့် ဝဲဘက်ရှိ တွဲသမ္ဗန်ကြီးအကြားကို ဗဟိုပြုပြီး မျောနေသည်။ တုံကင်းကုလားများ ပျာလောင်ခတ်ကာ အော်ကြသည်။ တုံကင်းဘေးသို့ ရောက်အောင် တက်များဖြင့် ခတ်ထုတ်ကြသည်။ ရေစီးကလည်း သန်လှသည်။ တုံကင်း(၂)စီးလုံး သင်္ဘောနှင့် တွဲသမ္ဗန်ကြား တိုးဝင်လှလှ။ သင်္ဘောမှူး ကပ္ပတိန်က သင်္ဘောဦးကို ယာဘက်သို့ ငဲ့စောင်းပြီး ကျောက်ကြိုးတန်းလန်းဖြင့် ရှေ့တိုးကာခုတ်မောင်းလိုက်၍ သေက်ရောက် သက်မပျောက် ပွတ်ကာသီကာ လွတ်သွား၏။ ဒီရေကား ကျနေဆဲ။ ဒေးဒရဲမြစ်အဆုံး၌ ဒီဆိုင်ခေါ်

ကျွန်းငူအကွေ့တွင် ဧရာမဝဲကြီးတစ်ခုရှိသည်။ ဒေးဒရဲမြစ်၊ သခွတ်ချောင်း၊ ပင်လယ်ဝဲ သုံးခုအဆုံဖြစ်၏။ မောင်သန်းတို့ တုံကင်းသည် ဝဲကြီးနှင့် ရေစီး(၂)ခု အကြားမှ သခွတ်ချောင်းသို့ရောက်အောင် ရွက်အားဖြင့် ဖြတ်ဝင်ကြရသည်။ မောင်သန်း လိုက်ပါလာသော တုံကင်းသည် နောက်မှဖြစ်သည်။ ခရီးတစ်ဝက်ခန့် ရောက်ခဲ့ပြီ။ ရုတ်တရက် တက်မကိုင်လက်တံ ကျိုးသွားသည့် တုံကင်းသည် ဝဲအစတွင် လည်နေ၏။ အပိုပါလာသည့် မျောသားကို လက်တံလုပ်ပြီး တက်မကိုထိန်းကာ ဆန်တက်သည်။ တက်မကိုင် လက်တံရိုး ကျိုးပြန်သည်။ တုံကင်းသည် ဝဲကြီးအတွင်းသို့ ကျလှလှရှိနေပြီ။ ကျသွားလျှင် နစ်မြုပ်ရန်သာရှိသည်။ တုံကင်းကုလားများ အသက်မရှူအား။ မျောသားဖြင့် တက်မကိုင်လက်တံ ထပ်မံပြုလုပ်ရပြန်သည်။ ရှေ့နောက် တက်မနှစ်ခုဖြင့်ထိန်းကာ ဆန်တက်ရသည်။ တစ်နာရီနီးပါး ကြိုးစားရကာ ဝဲမှလွတ်၍ သခွတ်ချောင်းဝဲ ရောက်သည်။

သခွတ်ချောင်းကား မိကျောင်းပေါ်၍ လှေနံဘေးတွင် အမှတ်တမဲ့ မထိုင်ရ။ ရန်ကုန်သို့ ညနေခင်းအချိန်ရောက်သည်။ ပုဇွန်တောင်ချောင်း စပါးချသည့် စက်ရုံရှေ့တွင် ဆိုက်သည်။ တုံကင်းစီးသည် စပါးသယ်၍ မပြီးမချင်း တုံကင်းမှ မဆင်းရ။ ထိုညက တုံကင်းသည် ညသန်းခေါင်ကျော်တွင် ကျောက်ကြိုးပြတ်၍ မျောကာ အခြားတုံကင်းများကို ဝင်ဆောင့်သည်။ တုံကင်းစီး ဒုက္ခများကား မပြီးသေး။

မိုးစင်စင်လင်းပြီး၊ စက်ရုံသို့ စပါးများ သယ်ယူကြသည်။ ပြီးမှ တုံကင်းစီး တုံကင်းမှ ဆင်းရသည်။ **လူ့ဘောင် ငြီးငွေ့ခြင်း**

တုံကင်းစီးလုပ်ပြီးနောက် မောင်သန်း စိတ်ပြောင်းသွားသည်။ လူ့ဘောင်လောက၌ နေရမည်ကို ငြီးငွေ့စက်ဆုပ်လာသည်။ သင်္ဘောကြီးနှင့် ရေနံတွဲကြီးအောက်ရောက်လုနီး ကြုံခဲ့ရ၏။ ဒီဆိုင်ဝဲကြီးထဲသို့ ရောက်ခဲ့ရ၏။ ပင်လယ်ဘက်သို့ မျောပါမည့်ဘေးမှ လွတ်ခဲ့ရ၏။ သခွတ်ချောင်းမှ မိကျောင်းအန္တရာယ်ကိုလည်း ကျော်ခဲ့ရသည်။ ပုဇွန်တောင်ချောင်းတွင် ညဉ့်နက်သန်းခေါင် ကျောက်ကြိုးပြတ်ပြီး ကံကောင်း၍ တုံကင်းမနစ်ခဲ့။ မောင်သန်းအတွက် သံဝေဂဝတ္ထုများတည်း။

ဖခင်၏ စပါးဝယ်ယူရေးအလုပ်ကို ကူညီရင်း လူတွေအကြောင်း သိခဲ့ရသည်။ အချင်းချင်း ကလိန်ကျပုံ၊ အမြတ်ထုတ်ရေးအတွက် ဉာဏ်နီညာဏ်နက် သုံးကြပုံများကို ကိုယ်တွေ့မြင်ခဲ့ရ၏။ မရိုးမသား ကောက်ကျစ်သူများနှင့် ဆက်ဆံရမည်ကိုတွေးကာ စိတ်ပျက်မိသည်။ ကောင်းရောင်းကောင်းဝယ် အလုပ်သည် သမ္မာအာဇီဝအလုပ်ပင်ဖြစ်စေကာမူ မုသားမပါ လက်ာမချော။

ရှေ့ရေးနောက်ရေး အမျိုးမျိုးတွေးကာ သာသနာ့ဘောင်ဝင်ရန် မောင်သန်း ဆုံးဖြတ်တော့သည်။

သာသနာ့ဘောင်သို့ဝင်ခြင်း

(၁၂၇၁)ခုနှစ်၊ ကဆုန်လတွင် မောင်သန်းကို ဒုတိယအကြိမ် ရှင်ပြုပေးကြသည်။ မကြာမီပင် ဖခင်ကြီး ကွယ်လွန်လေသည်။ ပို၍ပင် သံဝေဂရလာသည်။ သာသနာ့ဘောင်တွင် ရာသက်ပန်နေတော့မည်ဟူသော ဆုံးဖြတ်ချက်သည် ခိုင်မြဲလာသည်။ ဝါဆိုအခါ မော်လမြိုင် ထွက်ခဲ့သည်။ မော်လမြိုင်မြို့ ကျိုက်သုတ်စေတီတော်အနီးတွင် ပြည်ကျောင်းတိုက် ရှိသည်။ မြို့လယ်ဖြစ်သော်လည်း ဆိတ်ငြိမ်သည်။

မုံရွာလယ်တီဆရာတော်ကြီး မော်လမြိုင်သို့ ကြွတော်မူလာရာ ပြည်ကျောင်းတွင် သီတင်းသုံး၍ ရွှေတောင်တန်းဓမ္မာရုံ၌ တရားဟောပါသည်။ မော်လမြိုင်မှ ကတိုးကော့နှပ်သို့ လယ်တီဆရာတော်ကြီး ကြွတော်မူရာ ကိုရင်မောင်သန်း ဆရာတော်ကြီးနောက် လိုက်ခဲ့ဖူးပါသည်။

ကျောင်းတော်ရာ ရွှေကျင်တိုက်သို့

မော်လမြိုင်တွင် (၂)နှစ်ကြာသော် စာချဆရာ ဦးဝါယမသည် ရန်ကုန်မြို့ ကျောင်းတော်ရာ ရွှေကျင်တိုက်သို့ ပြောင်းရွှေ့ရာ ကိုရင်မောင်သန်းကို ခေါ်သွား၏။ စစ်ကိုင်းတိုင်း၊ ထန်းတပင်မြို့ဇာတိ၊ ထန်းတပင်ဆရာတော် ဦးသောဘိတ၏ ဘုံပျံကျောင်းတွင် နေရသည်။ ထန်းတပင်ဆရာတော်က ကိုရင်မောင်သန်းကို ပဏ္ဍိတဟု ဘွဲ့ပြင်ပေးသည်။ ကျောင်းတော်ရာ ရွှေကျင်ဆရာတော်ကြီးသည် (၁၂၇၄)ခုနှစ်၊ နယုန်လဆန်း (၁၀)ရက်တွင် ရွှေဟင်္သာတောရ၌ ဝါကပ်ရန် ညောင်တုန်းသို့ ကြွတော်မူသည်။ ကိုရင်ပဏ္ဍိတ ဆရာတော်ကြီးနှင့်အတူ လိုက်ပါခဲ့ရသည်။

ကျောင်းတော်ရာ ရွှေကျင်ဆရာတော်ကြီးကိုယ်တော်တိုင် ကိုရင်ပဏ္ဍိတကို တိုက်အုပ်စံကျောင်းဆရာတော်ထံ

အပ်နှံတော်မူသည်။ စံကျောင်းဆရာတော်သည် သဒ္ဒါကြီး ပို့ချရာ၌ တိုတိုကျဉ်းကျဉ်း ပို့ချသည်။ နေ့စဉ် ရှေ့မဆက်မီ ပို့ချပြီးသုတ်များမှ တစ်နေ့ တစ်ပုစ္ဆာ ထုတ်မေးပြီး ရှေ့မှာပင် ဖြေရသည်။ မြန်မြန်မှန်မှန် ဖြေဆိုနိုင်သူကို မျက်နှာသုတ်ပဝါ၊ လက်ကိုင်ပဝါ၊ ဆပ်ပြာခဲ၊ ဗလာစာအုပ်၊ မင်အိုး စသည် ဆုချလေ့ရှိသည်။ ဆုအများဆုံးရသူမှာ ကိုရင်ပဏ္ဍိတဖြစ်သည်။ စံကျောင်းဆရာတော်က ပဏ္ဍိတသိရီဟူသော နောက်ဆုံးတွင်မည့်ဘွဲ့ကို ပေးတော်မူသည်။

ရဟန်းဖြစ်ခြင်း

(၁၂၇၅)ခုနှစ်၊ ဝါဆိုလဆန်း (၅)ရက်တွင် ကိုရင်ပဏ္ဍိတသိရီကို ဦးကြီး၊ ဒေါ်ကြီးများဖြစ်သော ဦးလူကြီး၊ ဒေါ်မုံတို့က ရဟန်းခံသည်။ သိမ်ဦးကျောင်းအနီး သိမ်တော်ကြီးတွင် မိကျောင်းရဲဆရာတော်ကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သည်။

ရဟန်းခံပြီး ညောင်တုန်းသို့ ကြွသည်။ ဝါဆိုလဆန်း (၁၄)ရက်တွင် ရွှေဟင်္သာတောရ သီလဝိသောဓနိ သိမ်တော်ကြီး၌ သိက္ခာထပ်သည်။ ကျောင်းတော်ရာ ရွှေကျင်ဆရာတော်ကြီးက ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာအဖြစ်ဖြင့် ချီးမြှောက်တော်မူပြီး စံကျောင်းဆရာတော်၊ တိုက်အုပ်ဆရာတော်တို့က ကမ္မဝါဆရာအဖြစ် ချီးမြှောက်ကြသည်။ ရွှေနှံသာကျောင်းဘုန်းကြီး ဦးသူရိယက ရဟန်းလောင်းဆုံးမသည်။ ကာရကသံဃာ အပါး(၄၀)ကျော် ပါဝင်ဆောင်ရွက်ကြသည်။

ရဟန်းဒကာ၊ ရဟန်းအမများမှာ ညောင်တုန်းမြို့ ဦးကျော်ဒွန်း၊ ဒေါ်ကြည်နှင့် ဦးချက်၊ ဒေါ်ဒွန်းတို့ ဖြစ်ကြသည်။

ဤသည်တို့ကား စစ်ကိုင်းတောင်ရိုး ရွှေဟင်္သာအဘိဓဇမဟာရဋ္ဌဂူရ ဆရာတော်ဘုရား၏ ငယ်ဘဝအမှတ်တရ အချိုးအကွေ့များပင် ဖြစ်ပါကြောင်းဟု ဟောသော။

ကိုရွှေပြသန်း(သခင်

မိုးခြမ်း

ဦးသန်းဝင်း(ညောင်ဦး)၏ စစ်ကိုင်းတောင်ရိုး ရွှေဟင်္သာ အဘိဓဇမဟာရဋ္ဌဂူရဆရာတော်ဘုရား။

ပုဗ္ဗေစ ကတပုညတာ ဧတံမင်္ဂလ -မုတ္တမံ။

ရှေးရှေးဘဝများစွာက ပြုလုပ်ခဲ့ဖူးသော ကောင်းမှု ကုသိုလ်ကံ ရှိခဲ့ခြင်းသည် မြတ်သောမင်္ဂလာ မည်၏။

မင်္ဂလာတရား သုံးဆယ့်ရှစ်ပါးထဲမှာ ရှေးရှေးဘဝ၊ ဘဝများစွာက ပြုလုပ်ခဲ့ဖူးသော ကောင်းမှုကုသိုလ်ကံ အထူးရှိခဲ့ဖူးသူဟာလည်း တစ်ပါးအပါအဝင် ဖြစ်နေပြန် ပါတယ်။ ရှေးဘဝကုသိုလ် ကံဆိုလို့ အများအားဖြင့်က ဘာကိုပဲ မြင်တတ်ကြပါသလဲလို့ဆိုရင် ဒါန ကုသိုလ်ကံ တစ်ခုလောက်ကိုသာ လှမ်းမြင်မိတတ်ကြပါတယ်။

တကယ်တော့ ရှေးရှေးဘဝ များစွာက ပြုလုပ်ခဲ့ဖူး သော ကောင်းမှုကုသိုလ် ကံဆိုတာ ဒါန ကောင်းမှု ကုသိုလ်ကံ တစ်ခုတည်းနဲ့လောက် တော့ ပြည့်စုံလုံ လောက်ပြီလို့တော့ ပြောလို့ မရနိုင် ပါဘူး။ ဒါန ကောင်းမှု ကုသိုလ်ကံ

အပြင် သီလကောင်းမှု ကုသိုလ်ကံနဲ့ ဘာဝနာကောင်းမှု ကုသိုလ်ကံများလည်း ပါပါမှ ပြည့်စုံလုံလောက်သော ဘဝတစ်ခုကို ပိုင်ဆိုင်ကြရတဲ့ ပုဗ္ဗေစ ကတပုညတာ မင်္ဂလာအစစ်ဖြစ်မှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဘာလို့လဲဆိုတော့ ဒါန ရှေးကောင်းမှုကုသိုလ်ကံ ပါလာခဲ့သူဟာ စည်းစိမ်ဥစ္စာ ကြွယ်ဝချမ်းသာသော ဘဝ ကိုသာ ပိုင်ဆိုင်ကြရတာပါ။ သီလရှေးကုသိုလ်ကံ ပါလာခဲ့ ကြသူကျပြန်တော့ အသက်ရှည် ခြင်း၊ အနာရောဂါကင်းရှင်းခြင်း၊

ကျော်ကျော်ဦး (ဒါသီး) ရှေးကုသိုလ်တော်နှင့် ဥပ္ပာဒနီ

ရုပ်ရည်ရူပကာယ ချောမောလှပစေခြင်းဆိုတဲ့ ဘဝကိုပိုင်ဆိုင်ကြရပါတယ်။ ဘာဝနာရှေးကုသိုလ်ကံများပါ အထူးပါလာခဲ့ကြသူများကျတော့ ပဋိသန္ဓေစိတ်မှာ အံ့လောဘ၊ အဒေါသ၊ အမောဟဆိုတဲ့ ဟိတ်သုံးပါးနဲ့ ယှဉ်လာခဲ့ကြလို့ ဉာဏ်ရည်ထက်မြက်သူဖြစ်ကာ အဆင့်မီတဲ့ လူသားတစ်ယောက် ဘဝပိုင်ရှင်ကို ရရှိကြရပြန်ပါတယ်။

ဒါကြောင့် လူသားတစ်ယောက်ရဲ့ ရှေးကုသိုလ်ကံအား အများထင်မြင်နေကြသလို ဒါနကုသိုလ်ကံလောက်သာ ပါလာခဲ့ကြပြီး သီလရှေးကုသိုလ်ကံနဲ့ ဘာဝနာရှေးကုသိုလ်ကံ ချို့တဲ့လာခဲ့ကြမယ်ဆိုရင် ဒါနရှေးကုသိုလ်ကံကြောင့်သာ ချမ်းချမ်းသာသာ ပြည့်ပြည့်စုံစုံ မပူမပင်ကြောင့်မကြ နေရပေမယ့် သီလရှေးကုသိုလ်ကံနဲ့ ဘာဝနာရှေးကုသိုလ်ကံ ချို့တဲ့မှုကြောင့် အနာရောဂါက ထူပြော၊ ဉာဏ်ရည်က အဆင့်မမီ ဖြစ်ရလို့ ဒီလူသားတစ်ယောက်ရဲ့ ဘဝတစ်ခုဟာ ပုဗ္ဗေစ ကတပုညတာ မင်္ဂလာတရားတော်နဲ့ ကိုက်ညီပါတယ်လို့ ဘယ်သူများ ပြောနိုင်ပါလဲ။

တကယ်တော့ ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာ ရှေးကုသိုလ်ကံ သုံးမျိုးစလုံး ပါလာခဲ့သူ ဆိုတာကတော့ အင်မတန်မှ နှုတ်ပါးလှပါတယ်။ တချို့က ဒါနရှေးကုသိုလ်ကံ တစ်မျိုးသာသာသာ ပါလာခဲ့ကြပါတယ်။ တချို့ကတော့ ဒါနရှေးကုသိုလ်ကံနဲ့ သီလရှေးကုသိုလ်ကံ နှစ်မျိုးလောက်သာ ပါလာခဲ့ကြပါတယ်။ တချို့ကျပြန်တော့ သီလရှေးကုသိုလ်ကံနဲ့ ဘာဝနာရှေးကုသိုလ်ကံ နှစ်မျိုးပါလာခဲ့ကြပြီး ဒါနရှေးကုသိုလ်ကံ ချို့တဲ့လာခဲ့တဲ့သူများလည်း တွေ့ရပြန်ပါတယ်။ သုံးမျိုးစလုံး ပြည့်စုံလာတဲ့သူကတော့ အင်မတန် ရှားရှားပါးပါးပါပဲ။ ဒါကြောင့်မို့လည်း ပုဗ္ဗေစကတပုညတာ မင်္ဂလာတရားဟာ သုံးဆယ့်ရှစ်ဖြာ မင်္ဂလာတရားထဲက တစ်ပါးအပါအဝင် ဖြစ်လာခဲ့တာပေါ့။

ရှေးတုန်းက ဥဗ္ဗာဒန္တိမင်းသမီးလေး အကြောင်းကို အလုံး ကြားဖူးကြမယ်လို့ ထင်ပါတယ်။ ဥဗ္ဗာဒန္တိမင်းသမီးလေးဟာ သိဝိတိုင်း၊ အရိဋ္ဌပူရမြို့က ကုဋေဗုဒ္ဓိဆယ် ကြွယ်ဝချမ်းသာသော သူဌေးကြီးတစ်ဦးရဲ့ သမီးအနာလေး တစ်ယောက်ပါ။ ပစ္စည်းကလည်း ချမ်းသာ၊ ဉာဏ်ရည်ကလည်း ထက်မြက်၊ ရုပ်ရည်ရူပကာယကလည်း ဘယ်လောက်များ ချောမောလှပသလဲလို့ဆိုရင်

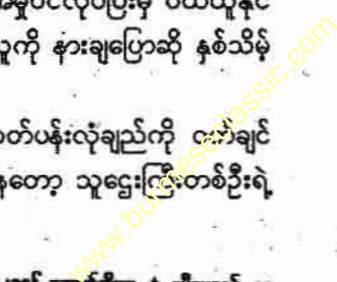
မြင်ရသူတိုင်း မူးမေ့သွားလောက်အောင် ဖြစ်ကုန်ကြပါတယ်။ ဥဗ္ဗာဒန္တိရဲ့အလှကို မရကြလို့ ရူးသွပ်ကုန်ကြပါတယ်။ မိဖုရားရတနာ အချောအလှတွေများစွာ ပိုင်ဆိုင်နေတဲ့ သိဝိဘုရင်မင်းမြတ်တောင် ဥဗ္ဗာဒန္တိမင်းသမီးလေးကို တွေ့မြင်ပြီး ရူးသွပ်စိတ်ဖောက်ပြန်သွားတယ်ဆိုပဲ။ ဒါကြောင့် သူမရဲ့ အမည်ကို ပါဠိလို ဥဗ္ဗာဒန္တိ၊ မြန်မာလို ရိုးရိုးရှင်းရှင်းလေး ဘာသာပြန်ဆိုလိုက်တော့ မြင်ရသူတိုင်း ရူးသွပ်တယ်ပေါ့။

အဲဒီ ဥဗ္ဗာဒန္တိမင်းသမီးဟာ အခုလို စည်းစိမ်ဥစ္စာနဲ့ ပြီးပြည့်စုံကာ ရူပကာယ ချောမောလှပရတဲ့ မင်းသမီးဘဝကို ဘာကြောင့်ပိုင်ဆိုင်ရပါသလဲလို့ဆိုတော့ ဥဗ္ဗာဒန္တိမင်းသမီးလေးရဲ့အတိတ် ပုဗ္ဗေစ ကတပုညတာဟာ အင်မတန်မှ မွန်မြတ်လှစွာသော ရှေးဟောင်းမှုကုသိုလ်တော်ကြီးပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ဥဗ္ဗာဒန္တိမင်းသမီးလေးဟာ ကဿပဘုရားရှင် လက်ထက်တော်အခါက ဗာရာဏသီပြည်မှာ အလွန်ဆင်းရဲခဲ့တဲ့ အမျိုးသမီးလေး တစ်ယောက်ပါ။ တစ်နေ့မှာ အဲဒီဗာရာဏသီပြည်ကြီးမှာ နက္ခတ်ရိုးရာပွဲသဘင်ကြီး ကျင်းပပြုလုပ်တော့ ဂုဏ်သရေရှိတဲ့ သူဌေးသူကြွယ် အမျိုးသမီးတွေဟာ ဝတ်ပန်းလုံချည်ကို ဝတ်ဆင်ကာ ပွဲတော်အခမ်းအနားကို ဆင်နွှဲကြပါတယ်။

ဆင်းရဲတဲ့ အမျိုးသမီးလေးဟာ အဲဒီနက္ခတ်ပွဲသဘင်ကို လာကြတဲ့ သူဌေးသူကြွယ် အမျိုးသမီးများ ဝတ်ဆင်ထားကြတဲ့ ဝတ်ပန်းလုံချည်ကို တွေ့မြင်ခဲ့ရပြီး ဝတ်ပန်းလုံချည်ကို ဝတ်လိုတဲ့စိတ်ဆန္ဒဟာ ထိန်းမရသိမ်းမရ ဖြစ်သွားခဲ့ပါတယ်။ ဒီတော့ အမျိုးသမီးလေးဟာ အိမ်ပြန်ရောက်တော့ ဝတ်ပန်းလုံချည်ကို ဝတ်ချင်ကြောင်း မိဘများကို ပူဆာပါလေရဲ့။ ဒါနဲ့ မိဘဖြစ်သူများက ဝတ်ပန်းလုံချည်ဟာ တန်ဖိုးကြီးကြောင်း၊ သူဌေးသူကြွယ်များသာ ဝတ်နိုင်ကြောင်း၊ ကိုယ်လို သူဆင်းရဲတစ်ယောက်က ဝတ်ပန်းလုံချည်ကို ဝယ်ယူဝတ်ဖို့ဆိုရင် သူဌေးသူကြွယ်များ အိမ်မှာ သုံးနှစ်သုံးမိုး ကျွန်အမှုဝင်လုပ်ပြီးမှ ဝယ်ယူနိုင်မည်ဖြစ်ကြောင်း သမီးဖြစ်သူကို နားချပြောဆို နှစ်သိမ့်တော်မူပါတယ်။

သူဆင်းရဲမလေးဟာ ဝတ်ပန်းလုံချည်ကို ဝယ်ချင်သော စိတ်ဆန္ဒက ပြင်းပြနေတော့ သူဌေးကြီးတစ်ဦးရဲ့

အိမ်မှာ သူကိုယ်တိုင်ပဲ သုံးနှစ်သုံးမိုးကျွန်အမှုကို ထမ်းဆောင်ခဲ့ပါတယ်။ ကိုယ်ကျင့်သီလ ကောင်းမွန်စွာဆောက်တည်ပြီး မိမိကိုယ်ပိုင်အလုပ်ကဲ့သို့ သဘောထားကာ အလုပ်ကို မခိုမကပ်ဘဲ လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ပေးသော အမျိုးသမီးလေးဟာ သုံးနှစ်မပြည့်ခင်မှာဘဲ ဝတ်ပန်းလုံချည်ကို ဝယ်ယူနိုင်ဖို့ ပိုက်ဆံစုဆောင်းနိုင်ခဲ့ပါတယ်။

သူဆင်းရဲမလေးဟာ ဝတ်ပန်းလုံချည်ကို ဝယ်ယူပြီး ပြီးရှင်သော မျက်နှာအသွင်ဖြင့် အိမ်ကို ပြန်လာခဲ့ပါတယ်။ အိမ်အပြန်လမ်းခရီးမှာ ရေကန်ကြီးတစ်ကန်ကို တွေ့တော့ ဒီရေကန်ကြီးမှာ ရေဆင်းချိုးပြီးမှ ဝတ်ပန်းလုံချည်ကို ဝတ်ဆင်ကာ အိမ်ပြန်မယ်လို့ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ချလိုက်ပါတယ်။

ဒီအချိန်မှာ ရေချိုးနေတုန်း သင်္ကန်းများကို သူခိုးခိုးခံရလို့ သစ်ရွက်သင်္ကန်းဖြင့် ဆွမ်းခံကြွရောက်လာသော ရဟန္တာမထေရ်မြတ်ကြီးကို အမှတ်မထင် တွေ့မြင်လိုက်ရလေရာ တစ်ကြိမ်တစ်ခါမှ မတွေ့ဖူးသော အတွေးတစ်ချက်က သူ့ခေါင်းထဲကို ဒိုင်းခနဲ ဆိုဝင်လာပါလေရဲ့။

ဪ... ငါဟာ အခုလို ဝတ်ပန်းလုံချည်ကို ဝတ်ဆင်ရဖို့အရေးကို သူဌေးကြီးရဲ့အိမ်မှာ သုံးနှစ်သုံးမိုး ကျွန်ခံခဲ့ရပါလား။ ငါဟာ ရှေးရှေးဘဝ...ဘဝများစွာက ပုဗ္ဗေစကတပုညတာ မင်္ဂလာချိုတဲ့ခဲရပါလား။ မရှိလို့မလျှူ မလျှူတော့ မရှိတဲ့။ ငါ ဒီဘဝမှာ ဒါနကောင်းမှု မပြုလုပ်ခဲ့ရင် နောက်နောင်ဘဝတွေမှာလည်းပဲ ဒီလိုပဲ သူဆင်းရဲမ ဖြစ်ရဦးမှာပါလား။ ဒီတော့ ငါဟာ သူဆင်းရဲမဘဝမှ လွတ်မြောက်အောင် နောက်နောင် ဒီလိုမျိုး သူဆင်းရဲမ မဖြစ်ရလေအောင် သူဌေးကြီးရဲ့အိမ်မှာ သုံးနှစ်သုံးမိုး ကျွန်ခံပြီးမှ ဝယ်ယူနိုင်ခဲ့တဲ့ ဟောဒီဝတ်ပန်းလုံချည်ကို ငါမဝတ်တော့ပါဘူး။ အခုကြွလာသော ရဟန္တာကိုယ်တော်မြတ်ကြီးကိုပဲ ဦးဦးဖျားဖျား လောင်းလျှူလိုက်ပါတော့မယ်လို့ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ချလိုက်ပြီး ရဟန္တာကိုယ်တော်မြတ်ကြီးအား သူ့လက်ထဲမှ ဝတ်ပန်းလုံချည်ကို လောင်းလျှူလိုက်ပါတော့တယ်။

သူဆင်းရဲမလေးဟာ ဝတ်ပန်းလုံချည်ကို ရဟန္တာကိုယ်တော်မြတ်ကြီးအား လျှူဒါန်းလိုက်သောအခါ သူလိုချင်သော ဆုကိုလည်း တောင်းဆိုလိုက်ပါသေးတယ်။

'အခုလို ဝတ်ပန်းလုံချည်ကို လောင်းလျှူဒါန်းလိုက်

ရသော ကောင်းမှုကုသိုလ် စေတနာကြောင့် နောက်နောင်ဘဝဆက်တိုင်း...ဘဝဆက်တိုင်း အခုလို သူဆင်းရဲမဘဝမှ လွတ်မြောက်ရပါလို့၏။

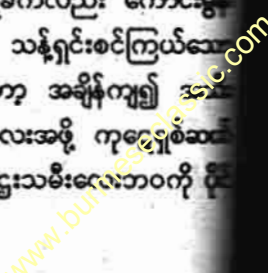
ဆောက်တည်ခဲ့လေသမျှ စင်ကြယ်သော သီလကုသိုလ်ကံ စေတနာကြောင့် မြင်သူတကာ ရူးသွပ်လောက်အောင် ဖြစ်ရတဲ့ အလှပိုင်ရှင်တစ်ယောက် ဖြစ်ရပါလို့၏။ လို့ ဆုတောင်းလိုက်ကာ မိမိရဲ့ ရုပ်၊ နာမ်၊ ဓမ္မ၊ သင်္ခါရ တရားများအပေါ်ကို မမြဲခြင်း အနိစ္စ၊ ဆင်းရဲခြင်း ဒုက္ခ၊ အစိုးမရခြင်း အနတ္တ လက္ခဏာရေး တရားများ တင်ကာ ရှုမြင်ဆင်ခြင်လိုက်ပါတော့တယ်။

သူဆင်းရဲမလေးဟာ အဲသလို ပြုလုပ်ခဲ့လေသော ပုဗ္ဗေစကတပုညတာ ရှေးကောင်းမှုကုသိုလ်ကံကြောင့် ဥမ္မာဒန္တိရယ်လို့ အလွန်ချောမော အလွန်လှပ မြင်ရသူတိုင်း ရူးသွပ်ရရှာတဲ့ သိဝိတိုင်းက ကုဋေရှစ်ဆယ် ကြွယ်ဝချမ်းသာတဲ့ သူဌေးသမီးလေးဘဝကို ပိုင်ဆိုင်ခဲ့ရခြင်းပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ဥမ္မာဒန္တိမင်းသမီးလေးရဲ့အတိတ် ပုဗ္ဗေစကတပုညတာ ကောင်းမှုကုသိုလ်အထူးကို ပြန်လည်သုံးသပ်ကြည့်ကြရအောင်ပါ။

ဥမ္မာဒန္တိမင်းသမီးလေးရဲ့ အတိတ်ကောင်းမှုကုသိုလ်တော်ဟာ အင်မတန်မှ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သော ပုဗ္ဗေစကတပုညတာ ကုသိုလ်တော်ကြီးပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ဥမ္မာဒန္တိအလောင်းအလျာ သူဆင်းရဲမလေး လောင်းလျှူဒါန်းလိုက်သော အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ကိလေသာစင်ကြယ်ပြီးသော လယ်ယာမြေကောင်းသဖွယ်ဖြစ်တဲ့ ရဟန္တာကိုယ်တော်မြတ်ကြီးပဲ ဖြစ်လေတော့ ရေခဲမြေခဲဟာ အလွန်ကောင်းမွန်နေပါတယ်။ နောက်ပြီး သူမ ပြုလုပ်လျှူဒါန်းလိုက်လေသော ကောင်းမှုကုသိုလ်တော် မျိုးစေ့ဟာလည်း သူဌေးကြီးရဲ့အိမ်မှာ သုံးနှစ်သုံးမိုး ကျွန်ခံပြီးမှ သမ္မာအာဇီဝဇ္ဇာ ရရှိသော ငွေကြေးဖြင့် ဝယ်ယူခဲ့လေသော ဝတ်ပန်းလုံချည် ဖြစ်နေပြန်ပါတယ်။

လယ်ယာမြေက မြေခဲရေခဲကလည်း ကောင်းမွန်စိုက်ပျိုးသော မျိုးစေ့ကလည်း သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သော မျိုးကောင်းမျိုးသန့် ဖြစ်လေတော့ အချိန်ကျ၍ အသီးသီးသောအခါမှာ သူဆင်းရဲမလေးအဖို့ ကုဋေရှစ်ဆယ်ကြွယ်ဝချမ်းသာလေသော သူဌေးသမီးလေးဘဝကို ပိုင်

ခြင်းပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

နောက်ပြီး မြင်ရသူတိုင်း ရူးသွပ်သွားရလေအောင် ချောမောလှပရခြင်းရဲ့ အကြောင်းကို ပြန်လည်သုံးသပ်ကြည့်လိုက်မယ်ဆိုရင်လည်း နှုတ်မလေးဟာ ကိုယ်ကျင့်သီလကို ကောင်းမွန်စွာ ထိန်းသိမ်းပြီး သူဌေးကြီးရဲ့ အလုပ်ကိစ္စတွေကို ကိုယ့်အလုပ်လို သဘောထားပြီး မခိုမကပ်ဘဲ စေတနာကောင်း ထုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ပေးခဲ့သော သီလပုဗ္ဗေစ ကတပုညတာ ကုသိုလ်ကံ အထူးကြောင့်လည်း မြင်သူတကာ တိုင်း ရူးသွပ်သွားရလေအောင် ချောမောလှပသော ဥဒ္ဓါမင်းသမီးလေး ဖြစ်ရပြန်ပါတယ်။

သူဆင်းရဲမလေးဟာ သမ္မာအာဇီဝကျရာ ရှာဖွေ ဆောင်းထားသောငွေကြေးဖြင့် ဝယ်ယူခဲ့လေသော အင်္ကျီတန်ဖိုးကြီးမားတဲ့ ဝတ်ပန်းလုံချည်ကို ရဟန္တာ နိဗ္ဗာန်တော်မြတ်ကြီးအား လောင်းလှူဒါန်းသော အချိန်ကတည်း သူလိုချင်သောဆုကို တောင်းရုံတင်မကသေးဘဲ နှစ်ရပ်၊ နှစ်ခါ၊ ခမ္မ၊ သင်္ခါရတို့ရဲ့အပေါ်ကို မမြဲခြင်း

အနိစ္စ၊ ဆင်းရဲခြင်း ဒုက္ခ၊ အစိုးမရခြင်း အနတ္တ လက္ခဏာ ရေး တရားများဖြင့် ဆင်ခြင်လိုက်သော ဘာဝနာကုသိုလ် တော်ကြီးကိုပါ အလွတ်မပေးဘဲ ကောင်းကောင်းကြီး အသုံးချလိုက်ပါသေးတယ်။

ဒါကြောင့် ဥဒ္ဓါမင်းသမီးလေးရဲ့ ရှေးရှေးဘဝ၊ ဘဝက ပုဗ္ဗေစ ကတပုညတာ ကောင်းမှုကုသိုလ်တော် ကြီးဟာ ဒါနပုဗ္ဗေစ ကတပုညတာ၊ သီလပုဗ္ဗေစ ကတပုညတာ၊ ဘာဝနာပုဗ္ဗေစ ကတပုညတာဖြင့် သုံးမျိုးစလုံး ပါလာခဲ့ခြင်းကြောင့် အဘက်ဘက်မှ ပြောစရာ မလို လောက်အောင်ကို ပြီးပြည့်စုံနေခြင်းပဲ ဖြစ်ပါတော့တယ်။

ကျော်ကျော်ဦး(ဒါးဘီး)

ကျမ်းကိုး

- ၁။ ဗုဒ္ဓဘာသာကောင်းတစ်ယောက် (သာသနာရေးဝန်ကြီးဌာန)။
- ၂။ မင်္ဂလာတရား (အရှင်ဇနကာဘိဝံသ)။
- ၃။ မင်္ဂလာသုတ် ကိုယ်တိုင်လေ့လာ 'သင်ကြားဆည်းပူးခဲ့ခြင်း။

မန္တလေး-နေပြည်တော် ဆရာလှ၏ မြေးတပည့်

ဆရာမကြီး ဒေါ်စောဦးစိ (ရှမ်းပြည်) B.A (History)

မေဒင် ဗဟုဏာ ဝေဒပညာရှင်

စီးပွားရေး၊ အိမ်ထောင်ရေး၊ ပညာရေး၊ ကျန်းမာရေး စသည့်ကိစ္စအဝဝကို ရှမ်းပညာစစ်စစ်၊ အံ့ဖွယ်နက်နဲဆန်းကြယ်သော အထူးယတြာများဖြင့် ထက်မြက်စွာ ဆောင်ရွက်ပေးသည်။ ပူပြင်းလှသည့် နှလုံးသားခံစားချက်ရှိသူများ အေးချမ်း၊ ပျော်ရွှင်၊ တည်ငြိမ်၊ သာယာသော ဘဝအလှ ရရှိစေရန် ဆရာမကြီးထံ လာရောက်ဆွေးနွေးနိုင်ပါသည်။

(တနင်္ဂနွေ၊ တနင်္လာ) နေ့များမှအပ နေ့စဉ် ဟောခန်းဖွင့်ပါသည်။

ဟောခန်း - အမှတ်(၁၆)၊ အနောက်ဘက်မုခ်၊ ကျိုက်ပိုင်းဘုရား၊ မရမ်းကုန်း၊ ပြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
ဟောခန်း(အိမ်) - တိုက်-၇၉(၅-လွှာ)၊ အောင်မေတ္တာလမ်း၊ (၁)ရပ်ကွက်၊ သမိုင်း၊ မရမ်းကုန်း၊ ပြို့နယ်၊ ရန်ကုန်။
၀၉ ၇၃ ၂၄၀ ၇၉၆ ၊ ၀၉ ၃၂ ၂၂ ၇၇ ၉၇

မုံရွာနေရာ လင်ပြိတ္တာနှင့် လူသားပယား

အမေတစ်ခု သားတစ်ခုဘဝမှ

သာဝတ္ထိပြည်ဖွား အမျိုးသားတစ်ယောက်
သူသည် လူလိမ္မာတစ်ယောက် ဖြစ်၏။ မွေးသမီး
ကျေးဇူးရှင်ကို ဂုဏ်ထူးသို့ ရှိခိုးဦးတင် အစဉ်ပြုစုလုပ်ကျွေး
နေသူပင်။ အမေတစ်ခု သားတစ်ခု ဘဝကို သမ္မာအာဇီဝ အသက်မွေးမှုဖြင့် ရပ်တန့်
နေတာပါ။

သားကြီး အရွယ်ရောက်လာပြီဖြစ်၍ မိခင်ကြီးက မိဘဝတ္တရားရှိသည်နှင့်
အညီ တစ်ရွာတည်းနေ ရက်ကန်းသည် မိန်းကလေးတစ်ဦးနှင့် လက်ထပ်
ထိမ်းမြားပေး၏။ အမေ သဘောတူ ပေးစားထားသော အနာမည်အလှူ

အလိမ္မာအိမ်ပါ ဆိုတဲ့အတိုင်း အိမ်မှာ ခေါ်ထား
လိုက်သည်။ ချစ်လိုက်ကြတာ တုန်လို့။ လင်က မယားကို
ကြည့်မှာ။ မယားကလည်း လင်ကိုယုယ အတွဲညီလှပါ၏။
ဆီရေးတဲ့ဖူးစာတော့ မဟုတ်၊ အမေပေးစားတဲ့ ဖူးစာ
ပေးတာကား။

သို့သော် သူတို့နှစ်ယောက်၏ အချစ်သံသရာ-မရှည်
ကြာခင်မှာပင် ဘဝကံကြမ္မာက ခွဲပစ်လိုက်သည်။ ညား
ခဲစ ဇနီးမောင်နှံဘဝမှာ အားရအောင်မှ မချစ်ရသေး
သလောက်များနှင့်အတူ ရေချိုးသွားရင်း ကံဆိုးသူ လင်
သောကျားခမျာ မြွေကိုက်ခံရကာ သေသွားပါသည်။ သူ
၏ စိတ်ထဲမှာတော့ အိမ်က မယားအလှ ခင်မကိုသာ
သစ္စာတမ်းတရင်း ဘဝခြားသွားလေသည်။

ပိယေဟိ ပိပယောဂေါ ဒုက္ခော ဓမ္မစကြာတရား
နှင့် မြတ်ဗုဒ္ဓ ဟောကြားထား၏။ ချစ်သူတို့နှင့် သေကွဲ
ခွဲခွဲခွဲခွဲခွဲခြင်းသည် ကြီးမားသော ဆင်းရဲဒုက္ခ တစ်
ခုပေးတာကား။

ချစ်မယားလေးကို စွဲလမ်းသောစိတ်ဖြင့် သေသွား
သော လင်ယောက်ျားသည် ဝေမာနိကပေတ ခေါ် လူတို့
နှင့်တစ်စပ်တည်း ဖြစ်တည်နေသော ပြိတ္တာ(တစ္ဆေ) ဖြစ်
သွားလေသည်။ ပြိတ္တာဆိုသော်လည်း လူ့ဘဝတုန်းက
အသိုက်ကောင်းမှုပြုခဲ့ခြင်း၊ မိခင်ကြီးကို လုပ်ကျွေးခဲ့ခြင်း
ကြောင့် နတ်စည်းစိမ်တမျှ ဘုံဗိမာန်နှင့်တကွ ခံစားရပါ
၏။ စံစားရပါ၏။

သို့သော် သူ့မှာ လိုအပ်နေတာက ချစ်လှစွာသော
အထူး အိမ်သူချစ်သက်ထား။

ချစ်မယားလေးကို စွဲလမ်းတဲ့စိတ်

နတ်၌ဖြစ်သော ဘုံဗိမာန်၊ နတ်၌ဖြစ်သော အစား
အစာ၊ နတ်၌ဖြစ်သော အဆင်တန်ဆာ၊ နတ်၌ဖြစ်သော
ညီမျှညီ၊ ရေကန်တို့ဖြင့် ကောင်းမွန်စွာ ခံစားရသော်လည်း
ဗိမာန်ရှင် မပျော်ပါ။ သူ၏ အပျော်များမှာ လူ့ပြည်တွင်
သူ့နိရစ်ခွဲယောင်တကား။

ဤဗိမာန်မှာ ချစ်သူနှင့် အတူစံရအောင် မည်သို့ကြံ
ဆောင်ရပါမည်နည်း။ ချစ်သူကို ဤဗိမာန်ပေါ်ရောက်အောင်
အယ်လိုခေါ်ဆောင်ရပါမည်နည်း။

လူသားနှင့် ပြိတ္တာ ဘဝချင်း ခြားနေရသည့်ဒုက္ခ။
ဗိမာန်ရှင်သည် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကျောင်းသို့ သွားကာ

တရားနာပြီး တရားနှင့် ဖြေပါ၏။ မပြေပါ။ သို့ရာတွင်
တစ်နေ့သောအခါ သင်္ကန်းချုပ်နေသော ဗုဒ္ဓါကို တွေ့မြင်
ရသဖြင့် အကြံတစ်ခု ရရှိသွား၏။

‘အရှင်ဘုရား...အပ်ချည်များလိုအပ်ပါသလားဘုရား’
‘သင်္ကန်းချုပ်ရန် အပ်ချည်တော့ လိုအပ်နေတယ်
ဒကာ’

လူဒကာ ယောင်ဆောင်ထားသောသူ့ကို ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ
က အမိန့်ရှိလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

လူ့ပြည်မှာ ကျန်ရစ်ခဲ့သော ချစ်သူမယားနှင့် အတူ
နေရန် သူ့ဗိမာန်သို့ ရောက်ရှိလာရေးအတွက် အလှူဒါန
တစ်ခုပြုရန်ဖြစ်ရာ အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို အကြံပြုလျှောက်
ထားလိုက်၏။

‘အရှင်ဘုရား...သင်္ကန်းချုပ်ရန် အပ်ချည်လိုအပ်နေ
ပါက ဟောဒီရွာ တောင်ပိုင်းမှာနေတဲ့ ရက်ကန်းသည်ထံ
သို့ ကြွပြီး အလှူခံတော်မူပါဘုရား’

ထိုအိမ်မှာ ချစ်ဇနီး၏ အိမ်ပါတည်း။
အချိန်ကား နေဝင်ဆည်းဆာအချိန်။
နေမှိန်မှိန် တိမ်တောင်တိမ်လိပ်တို့မှာ လိမ္မော်ရောင်၊
အနီရောင် သန်းလျက်။

ရက်ကန်းသည်မသည် အိမ်ရှေ့သို့ ကြွရောက်ကာ
ရပ်တန့်တော်မူနေသော အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါထံပါးသို့ ချဉ်း
ကပ်သွားပြီး မေးမြန်းလျှောက်ထားလိုက်သည်။

‘အရှင်ဘုရား...ဘာအလိုရှိပါသလဲဘုရား။ မိန့်တော်
မူပါ’

‘အဘယ်နှမ...သင်္ကန်းချုပ်ရန် အပ်ချည်လိုအပ်နေပါ
တယ်’

ရက်ကန်းသည် အမျိုးသမီးသည် အသင့်ရှိနေသော
အပ်ချည်တစ်လုံးကိုယူ၍ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအရှင်မြတ်အား လှူ
ဒါန်းလိုက်၏။

ချစ်ဇနီး၏ လှုပ်ရှားမှုကို ထက်ကြပ်မကွာ ကြည့်နေ
ပါသော ဗိမာန်ရှင် လင်ယောက်ျားသည် အရဲစွန့်ကာ
ချစ်သူ၏ မိခင်ထံ ချဉ်းကပ်ပြီး သမီးကို တောင်းလေတော့
သည်။

‘ဒီသူငယ် တယ်ခက်ပါလား။ ငါ့သမီးကို ဟင်းရွက်
ကန်စွန်းများ အောက်မေ့နေသလား။ ရဲတင်းလိုက်တာ။
မင်း ဘယ်သူလဲ’

မှန်ပါသည်။ ဗိမာန်ရှင်သည် သူ့တွင်ရှိသော အရည် အချင်းကို မပြတ် သာမန်လူတစ်ယောက်ပုံစံဖြင့် သွား ရောက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

သို့ဖြင့် ဗိမာန်ရှင်က သူ့တွင်ရှိသော အရည်အချင်း ဖြင့် ထိုအိမ်ရှိ အိုးခွက်ပန်းကန် မှန်သမျှကို ရွှေအိုး၊ ရွှေ ခွက်၊ ရွှေပန်းကန်များဖြစ်အောင် ဖန်တီးလိုက်၏။

ပြီးတော့-

‘ဤပစ္စည်းများကား နတ်ပေးသောပစ္စည်းများဖြစ် သည်။ ဤအိမ်ရှင်မှတစ်ပါး တခြားမည်သူမျှမယူရ ဟူ၍ ကမ္ဘာလုံးစာတန်း ထိုးထားလိုက်သည်။’

ပြီးပြီးပြန်ပြန် ဝင်းဝင်းလက်လက် ဖြစ်သွားသော အိုးခွက်ပန်းကန်များနှင့် စာတန်းကြည့်ကာ အံ့သြခြင်း မက အလွန်အံ့သြသွားလေသည်။

ဤအခါကျမှ မိခင်ဖြစ်သူသည် ဗိမာန်ရှင်၏ အစွမ်း အစကို လက်တွေ့သိမြင်ကာ သမီးနှင့် သဘောတူလေ ၏။

ဤသို့ဖြင့် ဗိမာန်ရှင်သည် ထိုအိမ်မှာပင် ချစ်ဇနီး ဟောင်းနှင့် သုံးလေးရက် ပေါင်းသင်းနေထိုင်ပြီးနောက် ချစ်ဇနီးအား မထားခဲ့ရက်သဖြင့် သူ၏ဗိမာန်သို့ ခေါ် ဆောင်သွားလေသတည်း။

အချိန်တန်လျှင် အိမ်ပြန်ချင်တဲ့စိတ်

ဗိမာန်ရှင်၏ယောက္ခမ၊ ဇနီး၏မိခင်သည် ဗိမာန်ရှင် ထားခဲ့သော ပစ္စည်းများဖြင့် အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်၊ ဖုန်းတော်င်း ယာစကားများအား လှူဒါန်းစွန့်ကြဲပေးကမ်းကာ နေလေ

တော့၏။ သမီးပြန်လာခဲ့သော် ဤပစ္စည်းများကို ပေးအပ် ရစ်ကြပါဟု မှာကြားကာ သက်တမ်းစေ့နေပြီး သေလွန် သွားလေသည်။

နှစ်ပေါင်း(၇၀၀) ကြာသွားခဲ့ပြီ။

လူသားတို့၏ သက်တမ်းသာ တိုတောင်းပြီး နတ် အသူရာ၊ ပြိတ္တာတို့၏ အသက်ကား ရှည်လျားလှပါအံ့။ လူ့ပြည်တွင် ဗုဒ္ဓဂေါတမဘုရားရှင် ပွင့်ထွန်းခဲ့လေပြီ တည်း။ ပြိတ္တာတို့၏ သက်တမ်းဖြင့်ကား ဘာများမကြာ သေးဟု ထင်ရသော်လည်း လူသားမိခင်၏ သမီးဖြစ်သော ဗိမာန်ရှင်ဗိမာန်ပြိတ္တာ၏ ဇနီးဖြစ်သော အမျိုးသမီးမှာ ငြိ ငွေလာလေပြီ။ အစစအရာရာ ဗိမာန်ပေါ်မှာ မောင်တော် သခင်နှင့် စံပျော်ရွှင်မြူးနေရသော်လည်း လူသံ မကြားရ မမြင်ရ၊ လူတွေနှင့် မဆက်ဆံရသောအခါ ပျင်းရိငြီးငွေ လာသည်မှာလည်း သဘာဝကျပါသည်။ လူ့ပြည်တွင် ကျန်ရစ်ခဲ့သည့် မိခင်ကြီးကိုလည်း မကြာခဏ သတိရ ခ်၏။

ဗိမာန်ရှင်၏ မယားသည် စဉ်းစားခန်းဝင်ရင်း အိမ် စက်မပျော်ဖြစ်နေရာ ဗိမာန်ရှင်က ‘ရှင်မ...ဘာကြောင့် အိပ်စက်မပျော် ဖြစ်နေတာလဲ’ မေး၏။

‘ဒီဗိမာန်ကြီးမှာ မောင်နဲ့ အတူနေရတာ မပျော်ဘူး လား’

‘မပျော်လို့တော့ မဟုတ်ပါဘူး။ အမေ့ကို သတိရတဲ့ ပါ။ ကျွန်မကို လူ့ပြည်သို့ ပြန်ပို့ပေးပါလား မောင်တော် ရယ်’

‘ရှင်မ၊ စဉ်းစားပါ။ ရှင်မ ဤဗိမာန်သို့ ရောက်ခဲ့ သည်မှာ နှစ်ပေါင်း(၇၀၀) ကြာသွားပြီ။ ရှင်မ လူ့ပြည် ပြန်သွားရင် လူ့ပြည်သက်တမ်းက တိုတိုလေးမို့ ရှင်မ မိခင်၊ ဆွေမျိုးဉာဏ်တွေ တစ်ဦးတစ်ယောက်မှ ရှိတာ မှာ မဟုတ်တော့ဘူး။ ရှင်မကိုယ်တိုင်လည်း လူ့ပြည်မှာ ရောက်သွားရင် ယခုပုံစံအတိုင်း နုနုပျိုပျို ရွန်းရွန်း အရွယ် ရှိတော့မှာမဟုတ်ပါ။ မျက်စိမှုန်၊ နားတိုင်း၊ ပါးညို ခါးကိုင်း၊ သွားကြော၊ အသားအရေတွေ ယိုယွင်းပြီး အို မစွမ်း အဘွားအိုကြီး ဖြစ်သွားမှာကို သတိထားမိရဲ့လား။ ဒီတော့ကာ ဘာကြောင့် လူ့ပြည် ပြန်ချင်ရတာတဲ့။ မိခင် တော်နဲ့ပဲ ပျော်ပျော်ကြီး စံနေပါတော့လားကွယ်’

နောက်ဆုံးတွင် ဗိမာန်ရှင် လင်ပြိတ္တာလည် လူ့ပြည်

www.burmeseclassic.com

ဆို လူပြည်သို့ ပြန်ပို့ပေးလိုက်လေသတည်း။ ပြိတ္တာဘုံ
ဒီအခန်းသို့ ပြန်မသွားခင် တွယ်တာရစ်ငင်သော သံယောဇဉ်
ဖြင့် ချစ်မယားကို တဖွဖွမှာကြားလေသေး၏။

လူပြည်မှာ ဒါန၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတွေ ပြုလုပ်ပါ။
ဤတော့ မောင်တော်နဲ့ အတူနေဖို့ရန် ဆုတောင်းပါ ရှင်မ၊
ပြိတ္တာပြန် အဘွားကြီးဘဝသို့

မိမာန်ရှင် လင်ယောက်ျား ပြောခဲ့သည့်အတိုင်းပင်
လူပြည် ပြန်ရောက်သွားသောအခါ အဘွားအိုကြီးစင်စစ်
ဖြစ်နေပါပြီ။ သူမကို ပြိတ္တာပြန် အဘွားကြီး၊ ပြိတ္တာပြန်
အဘွားကြီးဆိုပြီး လာရောက်ကြည့်ရှုကြသည်။ ပြိတ္တာဘုံ
အကြောင်း မေးမြန်းကြသည်။ သူမကလည်း အကြောင်း
ခုံကို ပြောပြလိုက်သည်။

သူငယ်ချင်းတို့၊ သားတို့၊ သမီးတို့၊ ကုသိုလ်ကောင်း
မှုတို့ စွမ်းနိုင်သလောက် ကြိုးစားပြုလုပ်ကြပါ။ ကုသိုလ်
ဒါန မပါကြသော ပြိတ္တာ(တစ္ဆေ)တို့၏ ညည်းတွားသံများ၊
ဆင်းရဲဒုက္ခစားရုံများကို ငါ့ကိုယ်တိုင် ကြားခဲ့၊ မြင်ခဲ့
ရသည်။ ကုသိုလ်ကောင်းမှု မပြုခဲ့ရလေခြင်းဟု ယူကျုံး

မရ နောင်တ၊ ရနေကြသည်။ သူငယ်ချင်းတို့၊ သားတို့၊
သမီးတို့ ဒါနကုသိုလ်မပါလျှင် သံသရာဘဝခရီး သွားသူ
တိုင်း ရရာဘဝမှာ ဆင်းရဲဒုက္ခ ရောက်ကြသည်။ ဒါ
ကြောင့် ဒါနကုသိုလ် ရိက္ခာကောင်းကို အချိန်မီ အရွယ်
ကောင်းတုန်း စုဆောင်းသိုမှီးကြပါကုန်လော့

ဤကား ပြိတ္တာပြည်ပြန် အဘွားကြီး၏ ကိုယ်တွေ့
တရားနှင့် တိုက်တွန်းနှိုးဆော်မှုများ ဖြစ်ပါ၏။

(၇)ရက်မြောက်သောနေ့။

ပြိတ္တာပြန် အဘွားကြီး လူပြည်သို့ရောက်ရှိ၍ (၇)
ရက်ပြည့်သောနေ့မှာပင် ကွယ်လွန်သွားလေသည်။ ကွယ်
လွန်ပြီး နောက်ဘဝတွင် သူပြုလုပ်ခဲ့သော ကုသိုလ်ဒါန
များကြောင့် တာဝတိံသာနတ်ပြည်သို့ ရောက်ရှိသွားလေ
သတည်း။

နမော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ
မုံရွာ-နေတ

ပေတဝတ္ထု အဋ္ဌကထာ၊ ဥဗ္ဗရိဝဂ်၊ သုတ္တပေတဝတ္ထု
ကို ဖတ်ချင်စဖွယ်ဖြစ်အောင် ခြယ်မှုန်းရေးသားပါသည်။

တောင်တွင်းကြီးမဟာတံခွန်

နိုင်ငံကျော် ဝိဇ္ဇာ မဟိန္ဒိ သိန္ဒိ ဝိဇ္ဇိရ (အကြားအမြင်) ပညာရှင်

အမှတ်-၄၃၇(၇-လွှာ) ကျိုက္ကဆံလမ်း၊ အစွန်လွတ်ဈေးဧရာ၊ တာမွေမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊
☎ ၇၀၈၆၂၁ ၊ 📠 ၀၉ ၅၀ ၆၉၇၆၄ ၊ 📠 (၀၁)၄၀၁၁၆၅

အပိုမပြောလိုပါ။ တစ်ကြိမ်တစ်ခါ ဆွေးနွေးကြည့်ရုံမျှဖြင့် စိတ်ကျေနပ်မှုရစေမည်။ အိမ်ထောင်ရေးမပြေလည်
သူများ ဆရာကြီးနှင့် အမြန်ဆုံးဆက်သွယ်ဆွေးနွေးပါ။ ထိပေါက်ကိန်းရှိ/မရှိ ပြတ်ပြတ်သားသားသိရမည်။
လစဉ်အလိုက် ထိုးသင့်သော အကွရာခိုးမိုးဂဏန်းများကို စနစ်တကျ စိစစ်တွက်ချက်၍ တိကျစွာလမ်းညွှန်ပေးမည်။
ရာထူးအတက်အကျ၊ နိုင်ငံခြားသွားရကိန်းရှိ/မရှိ၊ သွားရမည့်နိုင်ငံ၊ ပညာရေးအခြေအနေ (စာမေးပွဲအောင်/ရှုံး)..
စသည်ဖြင့် တိတိကျကျ ဟောကိန်းထုတ်ပေးမည်။ ဘဝကံကြမ္မာမကောင်း၍ ဆင်းရဲဒုက္ခများနှင့် တွေ့ကြုံနေရ
သူများအား မြန်မာ့ရိုးရာအင်္ဂါဝိဇ္ဇာ ဓာတ်ယတြာပညာရပ်များဖြင့် ကံကြမ္မာဖြင့်တင် ပါရမီဖြည့် ကူညီပေးနေသည်။
ဟောကိန်းတိကျမှန်ကန်မှုအတွက် ရာနှုန်းပြည့်တာဝန်ယူသည်။

ကိုယ်တိုင်သိမ်းပိုက် မိမိသည့်သာ မိမိတို့၏ ပိအိပ်ပြုပါစေ

NAN H. Khayan

ဘယ်သူမပြု မိမိမူ ဆိုတဲ့စကားရှိတယ်။ မိမိကိုယ်ကို မိမိ အမှီပြုလို့ ကုသိုလ်အမှုကိုလည်း လုပ်ဆောင်လို့ရ တယ်။ အကုသိုလ်အမှုကိုလည်း လုပ်ဆောင်လို့ရတယ်။ အောင်မြင်ရေး လမ်းကြောင်းပေါ်ကိုလည်း ဝီရိယရှိစွာ တက်လှမ်းနိုင်ခွင့်ရှိသလို ဝီရိယမဲ့စွာနဲ့ အောက်သို့လည်း ဆင်းနိုင်တယ် ဆိုတယ်။

ဗုဒ္ဓရှင်တော်မြတ်ကလည်း မိမိတို့ဘဝ လွတ်မြောက် ဖို့၊ မိမိတို့ တစ်ဦးချင်းအပေါ်မှာ တည်တယ်။ ဘဝသန်စင် အောင်ရော ဘဝညစ်နွမ်းအောင်ကိုပါ မိမိတို့ကိုယ်တိုင် လုပ်နေကြတာဖြစ်တယ်လို့ ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါကြောင်း ဗုဒ္ဓစာပေမှာ လာရှိပါတယ်။

ဓမ္မပဒမှာ ဘယ်လိုဆိုထားသလဲဆိုရင် ဗုဒ္ဓ(ဘုရား) တို့မည်သည် သွန်သင်ဆုံးမလမ်းပြသည့် ဘုရားများသာ ဖြစ်ကုန်၏။ အကျိုးသက်ရောက်ရန်မူကား မိမိတို့ကိုယ် တိုင် ကျင့်ကြံအားထုတ်ကြရာ၏။ အမှန်အတိုင်း သတိ တရရှိသော သူသည်သာ အကုသိုလ်အနှောင်အဖွဲ့များမှ လွတ်မြောက်ရာ၏။

ထို့ပြင် အကြင်သူသည် တက်လှမ်းချိန်တိုင်ပါလျက် နိုးကြားထကြွမှု ကင်းဘိ၏။ ငယ်ရွယ်သန်စွမ်း ဖျတ်လတ် မှုရှိပါလျက် ဝီရိယကင်းမဲ့စွာ မှိုင်တွေ့နေဘိမူ၊ စိတ်ပန်း ခွန်အားနည်းကြဘိမူ၊ လုံ့လကြီးကုတ် အားထုတ်မှုမရှိမှု မည်သည်နည်းနှင့်မျှ လမ်းမှန်သို့ မရောက်ကြကုန်။ လုံ့လ

www.burmeseclassic.com

ကုတ် အားထုတ်ခြင်းသည်သာ ထာဝစဉ်မပျောက်
သော လမ်းပါတည်းဟူ၍လည်း ဆိုထားပါတယ်။

အဲဒါနဲ့ပတ်သက်လို့ ဗုဒ္ဓရှင်တော်မြတ်က တပည့်
တကာတွေကို ပရိနိဗ္ဗာန်သုတ်မှာ ဟောကြားတော်မူထား
ရဲ့ပါသေးတယ်။

မိမိသည် မိမိအတွက် မီးအိမ်ဖြစ်ပါစေ။ မိမိကိုယ်
သည်သာ မိမိနိလ္လရာဖြစ်ပါစေ။ မိမိမှတစ်ပါး အခြားသော
သူတို့အား နိလ္လရာအဖြစ် မရှာဖွေပါနှင့်။ အကြင်သူသည်
မိမိအတွက် မီးအိမ်အလား၊ မိမိအတွက် နိလ္လရာအလား
ဖြစ်ကြတဲ့မူ ဗောဓိဉာဏ်ကို ရှာကြံသောသူများအလား
တစ်စုံ ထိပ်ဆုံးသို့ မချမသွေ ရောက်ကြပေအံ့ပါတဲ့။

သတ္တုချရရင် မိမိကိုယ်ကိုမိမိတို့ အားကိုးသမှုပြုဖို့
မလုပ်ပါ။ ဟုတ်ပါပြီ။ မိမိကိုယ်ကိုမိမိတို့ အားကိုးပြီး
တစ်ခု အမြင့်လမ်းကြောင်းပေါ်ကို တက်လှမ်းကြဖို့ပဲ ဖြစ်
ပါတယ်။ ဒီတော့ ဘယ်လိုတက်လှမ်းကြမလဲဆိုတာ လို
ထားပြီလေ။

မြန်မာစကားမှာရှိတယ်။ ဆရာ မရှိရင် ငါးပိဖတ်တာ
ဆောင် နည်းလမ်းမကျပါဘူးတဲ့။ အဲဒီတော့ ဆရာကောင်း
ဆရာမြတ်ကို ရှာဖွေပြီး အနိဆရာကောင်းဆရာမြတ်တွေ
ချုတ်ခဲ့တဲ့ နည်းလမ်းအတိုင်း ကျင့်ကြံကြိုးကုတ် အား
ထုတ်ကြဖို့ပဲ မဟုတ်လား။

ဆိုခဲ့သလို ဆရာကောင်း ဆရာမြတ်ဆိုတာက အဝေး
မှာ ရှာဖို့ မလိုပါဘူး။ အနီးဆုံးမှာ ရှိနေပါတယ်။ တချို့
သူတွေက နီးလွန်းလို့ မမြင်ကြလေသလားမသိ။ မမြင်ပေ
မယ့် ရှိနေပါတယ်။ အဲဒီဆရာမွန် ဆရာမြတ်ကြီးကတော့
ဗုဒ္ဓရှင်တော်မြတ်ကြီးပါပဲ။

ရှေးဦးစွာပေါ့လေ။ ဗုဒ္ဓဆိုတာ ဘာလဲ။ ကွက်ကွက်
ကွင်းကွင်း မြင်လာအောင် အကြမ်းဖျင်း ပြောကြည့်မယ်
နော်။

ဗုဒ္ဓဆိုတာ ဗောဓိဉာဏ်ကို ရရှိပြီးသူလို့ ခေါ်ဆို
တယ်။ ဗောဓိကတော့ ဉာဏ်ပညာလို့ အဓိပ္ပာယ်ရတယ်။
အမြော်အမြင်၊ အကျင့်သီလတွေနဲ့ ပြီးပြည့်စုံတဲ့သဘော
ပဲ။ ဒီဗောဓိဉာဏ်ကို လူသားတစ်ယောက်အနေနဲ့ ကိုယ်
တိုင် ကျင့်ကြံအားထုတ်ရင် ရနိုင်တယ်လို့ ဆိုတယ်။

ဗုဒ္ဓဆိုတဲ့ ဝေါဟာရကတော့ သဗ္ဗညုတရွှေဉာဏ်
ဆောင်ကို ရရှိသူ (Enlightened One) ။ သိသောသူ (A

Knower) လို့ အဓိပ္ပာယ်ရပါတယ်။

အဲဒီဗုဒ္ဓအဖြစ်ကို လိုလားတောင့်တပြီး ကျင့်ကြံတဲ့
သူကို ဗုဒ္ဓအလောင်းအလျှာလို့ ခေါ်ပါတယ်။ အဲဒီဗုဒ္ဓ
အလောင်းအလျှာ သိဒ္ဓတ္ထဟာ ဘယ်လိုကျင့်ကြံအားထုတ်
ပြီး ဗုဒ္ဓအဖြစ်ကို ရရှိတော်မူခဲ့ပါသလဲ။

ဘာအကျင့် ဘာနည်းတွေလဲ ဆိုတာကို စေတနာရှိ
ကြရရင်-

- (၁) မိမိရဲ့ စည်းစိမ်ဥစ္စာတွေကို မပြောထားနဲ့၊ အသက်
ကိုပင် လာပြီးအလှူခံမယ့်သူရှိရင်တောင် ပေးကမ်းစွန့်ကြဲ
မယ်ဆိုတဲ့ ဒါနပါရမီ။
- (၂) အသက်ကိုပင် အသေခံပြီး စောင့်ထိန်းအပ်တဲ့ သီလ
ကို စောင့်ထိန်းမယ်ဆိုတဲ့ သီလပါရမီ။
- (၃) စည်းစိမ်ဥစ္စာ ဟူသမျှတွင် သာမန်လူသားတို့ အတပ်
မက်ဆုံးဖြစ်တဲ့ ထီးနန်းစည်းစိမ်ကိုပင်လျှင် စွန့်ပယ်၍
တောထွက်ခြင်း၊ တစ်နည်းအားဖြင့် ဤစည်းစိမ်ဥစ္စာ
ရတနာဆိုတဲ့ တရားစုတို့မှ လွတ်မြောက်အောင် ရုန်းထွက်
တဲ့ နိက္ခမပါရမီ။
- (၄) အသက်၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာကိုပင် ပဓာနမပြုဘဲ
အမှန်တရားကိုသာ ကိုယ်စားပြုတဲ့ သစ္စာပါရမီ။
- (၅) ရှိရှိသမျှသော တရားတို့ကို ဟုတ်တိုင်းမှန်ရာအတိုင်း
ခွဲခြားစိတ်ဖြာပြီးသိနိုင်တဲ့ အသိဉာဏ်ကို ဆည်းပူးတည်
ဆောက်တဲ့ ပညာပါရမီ။
- (၆) အသက်အိုးအိမ်စည်းစိမ် ဟူသမျှကို ပဓာနထားဘဲ
သမုဒ္ဓရာပင်လယ်ပြင်ကြီးကိုပင် လက်ပစ်ကူး စွန့်စားဝံ့
သော မဆုတ်မနစ်တဲ့ ဇွဲ၊ လုံ့လထုတ်မှု ဝီရိယပါရမီ။
- (၇) မိမိရဲ့ သားသမီး၊ ဇနီးကိုသာမက မိမိရဲ့အသက်ကို
ပင် လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်မည့်သူ ဖြစ်ပါစေ။ မည်ကဲ့သို့မျှ
မတုံ့ပြန်ဘဲ သည်းခံတဲ့အကျင့်ကို တည်ဆောက်တဲ့ ဓန္တီ
ပါရမီ။
- (၈) ရှိရှိသမျှသော သတ္တဝါတို့ကို မိမိ၏ ရင်သွေးရင်
နှစ် သားသမီးအစစ်ကဲ့သို့ ချစ်ခင်ကြင်နာခြင်း စိတ်ဓာတ်
ကို တည်ဆောက်သည့် မေတ္တာပါရမီ။
- (၉) မိမိပြုအံ့ဟု ရည်မှန်းထားတဲ့ မြင့်မြတ်တဲ့အရေးကိစ္စ
အဝဝကို ဆောင်ရွက်ရာတွင် မည်သည့်ဘေးအန္တရာယ်နှင့်
ရင်ဆိုင်ရစေကာမူ မဆုတ်မနစ်လုပ်ကိုင်တဲ့ အလေ့အကျင့်
ကို တည်ဆောက်တဲ့ အဓိဋ္ဌာန်ပါရမီ။

(၁၀)မည်သူ့ကိုမျှ ချစ်လည်းမချစ်၊ မုန်းလည်း မမုန်းတဲ့ လွန်ကဲတဲ့ စိတ်ဓာတ်မျိုးကို မမွေးမြူတတ်တဲ့ ဥပေက္ခာ ပါရမီစတဲ့ ပါရမီဆယ်ပါးကို ကျင့်ကြံပြီး ဗုဒ္ဓအဖြစ်ကို ရရှိခဲ့ပါတယ်။

အဆိုပါ ပါရမီဆယ်ပါးကို တစ်ပါးချင်း စိစစ်သုံး သပ်ကြည့်မိမယ်ဆိုရင် သာမန်လူသားတွေအဖို့ လန့်စရာ ကြီးတွေပါ။ ဒါပေမဲ့လို့ သမ္မာသဗ္ဗောဓိဆုကို ပန်ထားကြ တဲ့ အလောင်းတော်ကြီးတွေဟာ သံသရာဘဝအဆက် ဆက်မှာ ဆက်ကာ၊ ဆက်ကာ သူတို့ရဲ့ ကိုယ်ရည်ကိုယ် သွေးကို အစမ်းသပ်ခံရင်း ပါရမီတွေကို ဖြည့်ဆည်းကြရ ပါတယ်တဲ့။

ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဆု၊ အဂ္ဂသာဝကဆု၊ မဟာသာဝကဆု၊ ပကတိသာဝကဆုလို့ဆိုတဲ့ ဥက္ကမပုရိသ ဆုကြီးပန်ကြသူ တိုင်းဟာ မိမိတို့ဖြစ်လိုရာ အမြင့်ဆုံး၊ အမြတ်ဆုံး ဘဝကို အလွယ်တကူလေးနဲ့ ရောက်ကြရတာ မဟုတ်ပါဘူး။ လို ရာဆုတစ်ခုကို ရအောင်လို့ ပါရမီဆယ်ပါးကို ဖြည့်ကျင့် ကြရတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။

ဒါကြောင့် ဘဝရဲ့တိုးတက်မြင့်မားမှုလမ်းကို လျှောက် လှမ်းနေကြသူတွေဟာ အောင်မြင်မှုတွေ အဆင့်ဆင့်ရနိုင် ရေးအတွက် ခက်ခဲနက်နဲလှတဲ့ သူတော်ကောင်းအကျင့် တွေကိုကျင့်ကြံပြီး မိမိတို့ရဲ့ ကိုယ်ရည်ကိုယ်သွေးတွေကို ထင်ရှားအောင် ပြသသွားကြရင် ပိုမကောင်းပေးဘူးလား။ ကောင်းတယ်လို့ ဖြေကြမှာပါ။ ထားပါတော့။

တကယ်တော့ ကျွန်တော်တို့အားလုံးဟာ ရုန်းထွက်ရ ခက်ခဲလှမ်းကျပ်တဲ့ ဆင်းရဲဒုက္ခကြီးထဲကို ရောက်နေကြ တာပါ။ ဆင်းရဲအကျွမ်းအကျပ်ဆိုတာက လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ စတဲ့ ဒုက္ခဆင်းရဲတွေ ပြည့်နှက်နေတဲ့ ရုပ်ခန္ဓာ ကြီးကို ရရှိထားခဲ့လို့ပါပဲ။

ဒီတော့ မလွဲမသွေရင်ဆိုင်နေကြရတဲ့ ဒုက္ခတွေ၊ သုခ တွေ စတဲ့ လောကဓံတရားတွေကို ရင်ဆိုင်နေဆဲပြီး အောင်မြင်မှုလမ်းကြောင်းတွေပေါ် လှမ်းတက်ကြဖို့ပဲပေါ့။ အဲဒီလိုရုန်းထွက်ရခက်ခဲတယ်ဆိုတဲ့ ကျဉ်းကျပ်လှပါတယ် ဆိုတဲ့ ဆင်းရဲဒုက္ခတွင်းကြီးထဲက လွတ်မြောက်အောင် ကျင့်ကြံအစမ်းသပ်ခံရင်း ဘဝရဲ့ ကောင်းမွန်တဲ့ အခွင့် အလမ်းတွေကို ရရှိသွားခဲ့ကြသူတွေ မနည်းလှပါဘူး။ တစ်နည်းအားဖြင့် သူတို့ဟာ တွေ့ကြုံလာရတဲ့ ဒုက္ခဆင်းရဲ

တွေကို ကြံကြံခံလို့ သူတော်ကောင်းအကျင့်တွေကို ကျင့် ပြီး အမွန်းအကျပ်တွေကြားက လွတ်မြောက်ခဲ့ကြရသူ တွေပဲပေါ့။

ဆိုရရင် အမွန်းအကျပ်တွေကြားက အောင်မြင်စွာ လွတ်မြောက်ဖို့အတွက် လောကဓံတရားတွေကို ဒုက္ခ ဆင်းရဲ ဆိုတာတွေကို ဘယ်လိုကြံကြံခံသလဲ၊ ဝင်ရောက် လာတဲ့ မဆုံမဖြစ် တွေ့ကြုံနေရတဲ့ ခါးသီးမှုတွေရဲ့ ထိုး နှက်ချက်တွေကို ဘယ်လိုအစမ်းသပ်ခံ ရင်ဆိုင်ဝံ့ကြသလဲ။ အဲဒီလို အစမ်းသပ်ခံရင်းက မိမိတို့ရဲ့ ခိုင်ကျည်လှတဲ့ ယုံကြည်မှု စွမ်းပကားသတ္တိ၊ အရည်အချင်းတွေကို ဘယ် ပုံဘယ်နည်း ပြသခဲ့ကြသလဲဆိုတာ သိထားဖို့ပါ။

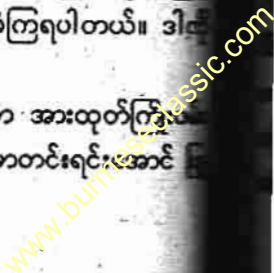
လောကမှာ ငြိတွယ်ခြင်းမရှိတဲ့အဖြစ် စွန့်လွှတ်နိုင်တဲ့ သတ္တိကို အစမ်းသပ်ခံတာ။ အစမ်းသပ်ခံတယ် ဆိုတာက လည်း တကယ်ပဲ အဲဒီအရည်အချင်း မိမိမှာ ရှိ၊မရှိ၊ ခိုင်ကျည်မှုရှိ၊မရှိ ထင်ရှားအောင် ဖော်ထုတ်ပြသတာပါပဲ။ အဲဒါကို ဒါနပါရမီလို့ ကျွမ်းဂန်မှာ ပါရှိပါတယ်။

အချို့ကျတော့ မိမိရဲ့ ကိုယ်၊ နှုတ်၊ အမှုအရာတွေကို ကောင်းစွာစောင့်ထိန်းပြီး အကုသိုလ်တရားတွေကို ကြံ့ ရှောင်ဖို့အတွက် ဆောက်တည်ခဲ့ကြတဲ့ သီလကို အစမ်းခံ ကြပါတယ်။ ဒါကို သီလပါရမီလို့ ကျွမ်းဂန်မှာ ပါရှိပါ တယ်။

အချို့ကျတော့ ဘဝဘေးတို့ကိုမြင်ပြီး ဘဝဘေးထ ထွက်မြောက်အောင်လို့ ကာမရဲ့အဖြစ် ဘဝရဲ့အပြစ်တွေ က လွတ်မြောက်ရှောင်ထွက်ပြီး တသီးတခြားနေနိုင်အောင် ကြိုးစားကြပါတယ်။ ဒီလိုထွက်မြောက်ဖို့ ကြိုးစားခြင်း ဟာ ဒီအရည်အချင်းရှိ၊မရှိ ဆိုတာကို အစမ်းခံခြင်းဖြစ် တယ်။ ဒါကိုတော့ နေက္ခမပါရမီလို့ ဆိုပါတယ်။

အချို့သော ပုဂ္ဂိုလ်များကတော့ ဘဝတစ်ဘဝမှာ မှန် ကန်တဲ့ သဘောတရားတွေကို ထိုးထွင်းသိမြင်ဖို့အတွက် ကြိုးစားကြပါတယ်။ ဉာဏ်ပညာဆိုတဲ့ ကိုယ်ရည်ကိုယ် သွေးတွေ ကြီးမားထန်မြောက်အောင် ဆောက်တည် တယ်။ ပြီးတော့ မိမိမှာ တကယ်ပဲ ဒီပညာတွေ ပြည့်စုံ ခြင်းရှိ၊မရှိဆိုတာကို အစမ်းသပ်ခံကြရပါတယ်။ ဒါကို ပညာပါရမီလို့ ဆိုပါတယ်။

ဆုပန်ထားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာ အားထုတ်ကြိုးစား ရင်း မိမိစိတ်ကို မလျော့မရဲ ခိုင်မာတင်းရင်းအောင်

ပျော်စရာ ဘယ်အလုပ်ကိုပဲလုပ်လုပ် ဆုပ်နှစ်ခြင်းမရှိအောင်
ကိုယ်ရည်ကိုယ်သွေးကို ပြုစုပြီးထောင်ကြပါတယ်။
ဆိုတော့ ဝီရိယပါရမီလို့ ဆိုပါတယ်။

လူတွေဟာ လောကဓံတရားတွေနဲ့ ရင်ဆိုင်တွေ့ကြုံ
ရတဲ့အခါ မခံမရပ်နိုင်ဘဲ ကျဆုံးသွားတတ်ကြပါ
တယ်။ ဒါဟာ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ သည်းခံနိုင်တဲ့ ကိုယ်
ရည်ကိုယ်သွေး မရှိလို့ပါဘဲ။ သည်းခံတယ်ဆိုတာ မိမိ
အပေါ် ကျူးလွန်တဲ့ မတရားမှုကိုပင် လက်တုံ့မပြန်ပါ
ဘူး။ မိမိကိုယ်မှဖြစ်တဲ့ ဒေါသမာန်မာနတွေကိုပယ်ပြီး
တုန်မလှုပ်တဲ့စိတ်နဲ့ နေနိုင်တဲ့ ဂုဏ်သတ္တိပါ။ ဒီလိုခံနိုင်
ရည် အစွမ်းသတ္တိကို အစမ်းသပ်ခံတာဟာ ခန္တီပါရမီလို့
ဆိုပါတယ်။

လောကမှာ လူတွေဟာ မုသာဝါဒ၊ အမ္မဝါဒဆိုတဲ့
နိဗ္ဗာန်ဖြောင့်မတ်ခြင်းမရှိတဲ့ တရားတွေနဲ့ ခေတ်အဆက်
ဆက် ရင်ဆိုင်ကြရပါတယ်။ အဲဒီမမှန်တရားတွေကို မမှန်
တရားပြုလုပ်ကျက်စားရာ လူလောကမှာ မိမိက မဟုတ်
မှန်တာကို မကြံဘူး၊ မပြောဘူး၊ မလုပ်ဘူး။ ယုံကြည်
စွာ အနှစ်သာရမျိုးပါပဲ။ ကိုယ်အမှု၊ နှုတ်အမှု စိတ်ဖြူ
ခြင်းမှုကိုသာ အလေးထားတဲ့ ဂုဏ်သတ္တိအရည်အသွေး
ကို အစမ်းသပ်ခံတာဟာ သစ္စာပါရမီပါ။

လူသားတွေ ဖောက်လွှဲဖောက်ပြန်ဖြစ်ကြတာဟာ မိမိ
ကိုဆုံးဖြတ်ပြီး စိတ်အတိုင်းတည်တဲ့အောင် မကြံနိုင်
အောင်နိုင်ကြလို့ ဖြစ်ကြတာပါ။ ဆုကြီးပန်ပုဂ္ဂိုလ်တွေက
ဘာ ဒီလိုမဟုတ်ပါဘူး။ မိမိတို့ရဲ့ ဆုံးဖြတ်ပြီးဖြစ်တဲ့
ဘဝရည်မှန်းချက်ကြီးတွေပေါ်မှာ မရွေ့မခိုင် ကြံ့ခိုင်စွဲမြဲ
သည့်သဘော ရှိကြပါတယ်။ ဒီလို မိမိရဲ့ ဘဝရည်မှန်း
ချက် မပြောင်းလဲတဲ့သဘော၊ ဆုံးဖြတ်ပြီး ကိစ္စအတွက်
အထက်ကို ပဓာနမထားပါဘဲ ရပ်တည်တဲ့သဘော။ အဲဒီ
လို ကိုယ်ရည်ကိုယ်သွေးကို အစမ်းသပ်ခံတာကိုတော့
ခန္တီပါရမီလို့ ခေါ်ပါတယ်။

ကိုယ်ကျိုးကိစ္စကိုသာ အလွန်အကျွံ ဦးစားပေးလွန်း
တဲ့ ဒီလောကကြီးထဲမှာ တစ်ပါးသောသတ္တဝါတွေ အကျိုး
ငှားချမ်းသာအတွက်ကို ထူးထူးခြားခြား ဦးစားပေးပြီး
ဆောင်ရွက်မှုကိစ္စ။ အဲဒီလို ဆောင်ရွက်ရခြင်းကို ဝမ်း
ခြောက်ဝမ်းသာဖြစ်တဲ့စိတ်ဓာတ်ကို မေတ္တာလို့ဆိုပါတယ်။
အဲဒီလို မိမိအကျိုး၊ မိမိချမ်းသာထက် သူတစ်ပါးအကျိုး

ကို၊ သူတစ်ပါးချမ်းသာကို မြတ်သောစိတ်နဲ့ ဆောင်ရွက်
တတ်တဲ့ ကိုယ်ရည်ကိုယ်သွေးကို အစမ်းခံတာကိုတော့
မေတ္တာပါရမီလို့ ခေါ်ပါတယ်။

လူတွေ အမှောက်အမှား ပြုကြတာဟာ ချစ်လို့၊
မုန်းလို့ဆိုတဲ့ စိတ်ထားအပေါ်မှာ အများကြီးတည်ပါတယ်။
ဓမ္မသဘော မဟုတ်ပါဘူး။ ဓမ္မသဘောဆိုတာက သဘာဝ
ကို အညီအမျှရတာပါ။ ရေဟာမြင်ရာက နိမ့်ရာကို စီး
ဆင်းသွားတာဟာ နိယာမတစ်ခုပါပဲ။ မီးဟာ ပူပြီးလောင်
ကျွမ်းတာဟာ သူ့သဘောပါပဲ။ သဘာဝမှာ ဖြစ်ပျက်တာ
တွေဟာ သူ့သဘော သူ့ဆောင်နေကြပါတယ်။ ဒါကို
ချစ်စရာလည်း မလိုဘူး။ မုန်းစရာလည်း မလိုပါဘူး။
သတ္တဝါတွေရဲ့ အဖြစ်အပျက်တွေဟာလည်း ဘယ်သူမပြု
မိမိမူ မိမိကံအတိုင်းသာဖြစ်တယ်ဆိုတာ မြင်အောင်ရှု၊
အညီအမျှ သဘောထားရှိပြီး လျစ်လျူရှုနိုင်တာဟာလည်း
လူရဲ့ ကိုယ်ရည်ကိုယ်သွေးတစ်ရပ် ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီ
အရည်အသွေးတွေကို စမ်းသပ်ခံခြင်းကတော့ ဥပေက္ခာ
ပါရမီလို့ ဆိုပါတယ်။

ချုပ်ကြပါစို့ရဲ့။ သူတော်ကောင်းဟူသမျှ ကျင့်ကြံခဲ့
ပါသော ဆုကြီးပန်ကြသူများ အစမ်းသပ်ခံခဲ့ကြပါသော
ဘုရားအလောင်းတော်ကြီးများ ဖြည့်ဆည်းတော်မူခဲ့ပါ
သော ပါရမီဆယ်ပါးကို စွမ်းနိုင်သလောက် ကျင့်ကြံ
ကျိုးကုတ် အားထုတ်ရင်း တစ်နည်းအားဖြင့် လောကဓံ
တရားများကို ရင်ဆိုင်အစမ်းသပ်ခံရင်း ဘဝရဲ့အောင်မြင်မှု
လမ်းကြောင်းအပေါ် ရောက်ရှိနိုင်ဖို့ သုခချမ်းသာအကျိုး
ကို ရရှိနိုင်ဖို့နဲ့ မိမိရရှိထားခဲ့ပြီးသော ကိုယ်ရည်ကိုယ်သွေး
များကို ခိုင်ကျည်ပါကြောင်းပြသရင်း လျှောက်လှမ်းကြဖို့
သာ ဖြစ်ကြောင်းပါ။

ဤသို့ဆိုလျှင်...

ကိုမောင်သန်းဝင်း

ကျမ်းကိုး

- * ဗုဒ္ဓဝါဒပြဿနာများ
(ဆရာတော် ဦးအရိယဓမ္မ၊ ဘီအေ၊ ဘုံဘေ)။
- * အရှင်သေဠိလ၏ ဗုဒ္ဓတရားအဆီအနှစ်များ
(သစ္စာရှင် မြန်မာပြန်)။
- * ရွှေတောင်တက်ဒဿန (ဆန်းလွင်)။

ကျေးကျွန်များ၏ လုပ်အားသည် ရှေးခေတ်က နိုင်ငံကြီးများ၏ စီးပွားတိုးတက်မှုကို များစွာအထောက်အပံ့ပေးခဲ့ပြီး ထိုတိုင်းပြည်များမှ ကြီးကျယ်ခမ်းနားသော အဆောက်အအုံများကို ယခုခေတ်၌ တွေ့ကြရပါလျှင် ထိုအဆောက်အအုံလက်ရာကြီးများမှာ ကျွန်တို့ လုပ်အား ချွေး၊ သွေး၊ အသက်တို့သုံး၍ တည်ဆောက်ခဲ့ကြောင်းကို နားလည်ရန် လိုအပ်ပါသည်။

သို့ဖြစ်ပါ၍ မြန်မာရာဇဝင်သမိုင်းကြောင်းထဲ၌ ရှိခဲ့ဖူးသည့် ကျွန်များအကြောင်းကို ဖတ်မှတ်သိမိသည်တို့မှ ပြန်လည်ကောက်နုတ် ရေးသားတင်ပြလိုက်ပါ၏။

ယခုခေတ်တွင် တွေ့ရှိရသော အနောက်နိုင်ငံ၊ အရှေ့နိုင်ငံတို့မှ သမိုင်းစာအုပ်စာတမ်းများတွင် ရှေးကာလက

မင်းသိကျော် ရာဇဝင်ထဲက ကျွန်များ

ကျွန်ုပ်တို့များ၊ ကျွန်ုပ်တို့အကြောင်းကို ရေးသားလေ့ လွန်စွာနည်းပါးသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ထိုခေတ်များက အောက်တန်းနောက်တန်းကျလှသော သူများအဖြစ် သတ်မှတ်အရေးမထားဘဲ သူတို့အကြောင်း မှတ်တမ်းတင် နှစ် မလိုဟု သဘောထားကြသည်။ အောက်တန်းနောက် တန်းကျလှသော သူတို့အကြောင်း မှတ်တမ်းများ လွန်စွာ နည်းပါး၍ ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်လွန်ရေးလုပ်သော ရောမ အင်ပါယာမှ စပါးတေးကပ်အကြောင်းလောက်သာ ထင် နားခဲ့ပြီး ရုပ်ရှင်များကြောင့် လူသိများလာခဲ့ကြသည်။

ရှေးမြန်မာရာဇဝင်များဖြစ်ကြသော ဦးကုလား၏ ယောရာဇဝင်ကြီးနှင့် မှန်နန်းရာဇဝင်တို့၌ ကျွန်ုပ်အကြောင်း ဖေါသလောက် ဖြစ်သည်။ သို့သော် ပုဂံသမိုင်းဦး၌ ရှင် ဘုရင်များ ဖြစ်ခဲ့ကြသည့် မင်းစဉ်အမှတ်(၂၅) မြင်းကျွေး ခင်းနှင့် အမှတ်(၃၆) စလေငရွေးမင်းတို့သည် မူလက သူဌေးများ ဝယ်ယူထားသော ကျွန်များဖြစ်၍ နောက်ပိုင်း ဘုရင်များကို လုပ်ကြံသတ်ဖြတ် နန်းတက်လာသူများဟု ခံရခဲပုံ ရေးခဲ့ကြသည်။

ကျွန်များအကြောင်းကို ပုဂံဝန်ထောက် ဦးတင်က သူ၏ မြန်မာမင်းများ အုပ်ချုပ်ပုံစာတမ်း ဒုတိယပိုင်း၌ ဖော်ပြ၍ မြန်မာနိုင်ငံတွင် ကျွန်ဖြစ်ရသော အကြောင်း များကို ရှင်းပြခဲ့ပါသည်။

မြန်မာနိုင်ငံတွင် ကျွန်ဖြစ်ရသော အကြောင်းများမှာ- သို့ကျွန်၊ လက်ရကျွန်၊ ဖမ်းရကျွန်

ဤအမျိုးအစားမှာ စစ်ပွဲများနှင့်သက်ဆိုင်၍ ရင်ဆိုင် တိုက်ခိုက်စဉ် လက်နက်ချ အရုံးပေးသူများ၊ ရန်သူနယ် ခြေ မြို့ရွာတို့မှ ဖမ်းဆီးကျွန်ပြုခြင်း ခံရသူအားလုံး ပါဝင် သည်။

ငွေဝယ်ကျွန်

မြို့ကြီးများ၊ မြို့တော်များတွင် ကျွန်များလာရောက် ရောင်းချခြင်း၊ တစ်ဦးဦးက လာရောက်ဆက်သွယ် ရောင်း ချခြင်းကို ဝယ်ယူထားသော ကျွန်များ။

မိဘမှလာသော အမွေကျွန်

မိဘသေဆုံးပြီး သားသမီးများ ဆက်ခံရရှိသော ကျွန် အမျိုးအစား။

ထက်ဆောင်ရကျွန်

ရှင်ဘုရင်ကဖြစ်စေ၊ မင်းညီမင်းသား၊ များမတ်၊ သူ

ဌေးများကဖြစ်စေ မေတ္တာလက်ဆောင်ပေးခြင်း ခံရသော ကျွန်များ။

သားပေါက်ကျွန်

မို့မိပိုင်ဆိုင်သော ကျွန်အုပ်စုအတွင်းမှ အိမ်တင် သည် ကျွန်များမှ ပေါက်ဖွားလာသူများ။

တရားနိုင်ကျွန်

အမှုအခင်းဖြစ်၍ တရားရှုံးက ပေးရသောကျွန်၊ ဒဏ် မဆောင်နိုင်၍ ကျွန်ခံရသောကျွန် စသည်များ။

ထမင်းစားကျွန်ခံ

အလွန်ဆင်းရဲ၍ စီးပွားပျက်ပြီး မိမိဘာသာ မရပ် တည်နိုင်သဖြင့် အသိအကျွမ်းထံတွင် ကျွန်ခံသော အမျိုး အစား၊ ၎င်း၏ဝမ်းစာကို ကျွန်ပိုင်ဆိုင်သူ အရှင်သခင်က တာဝန်ယူ ကျွေးမွေးရသည်။

အကြွေးကျွန်

ငွေအသပြာများ ချေးငှား၍ နှစ်ရှည်လများ အတိုး အရင်း မပေးဆပ်နိုင်သဖြင့် ကျွန်ခံရသူ။

လွတ်လပ်မှုရပြီးမှ ကျွန်ခံလာသည့်ကျွန်

ကျွန်ပိုင်ရှင်က လွတ်လပ်မှုပေးသော်လည်း မိမိဘာ သာ မရပ်တည်နိုင်၍ ကျွန်ဘဝတွင် ဆက်နေသူများ၊ ကျွန်အိုများနှင့် ရဟန်းဝတ်ပြီး မပျော်ပိုက်၍ လူထွက် လာသူ ကျွန်ဟောင်းများ ပါဝင်သည်။

ကျွန်များကို ပိုင်ရှင်က လုပ်အားခ မပေးဘဲ ခိုင်းစေ နိုင်သော်လည်း ၎င်းတို့ စားဝတ်နေရေး တာဝန်ယူပေးရ သည်။

အထက်ပါတို့မှာ ကျွန်ဖြစ်ရခြင်း အကြောင်းအရင်း ပေါ်တွင် မူတည်၍သာ ခွဲခြားမှုဖြစ်ပြီး ပုဂံခေတ်တွင် အလွန်အရေးကြီးသော ကျွန်အမျိုးအစားများ အဆင့်များ ကို အောက်ပါအတိုင်း သိသိသာသာ ခွဲခြားရေးမှတ်လေ့ ရှိသည်။

(က) ပုဂံကျွန်

ပုဂံကျွန်ဆိုသည်မှာ နေပြည်တော်ပုဂံတွင် အရှင်နှင့် အတူနေရသော ကျွန်များဖြစ်သည်။ ၎င်းတို့တွင် မင်းညီ မင်းသား၊ ရာ၊ များမတ်၊ အလွန်ကြွယ်ဝသော သူဌေးကြီးများ၊ ထီးမိုးယာဉ်ခံ ကျွန်များ၊ ထီးမိုးပေးရသူ၊ ဝေါယာဉ်ထမ်းရသူ၊ ဆင်းမြင်းများ ကြည့်ရသူ၊ အဆောင် အယောင်၊ ရေတကောင်း၊ ကွမ်းခွက်၊ လက်ဖက်ခွက်၊

ဖိနပ် စသည်များ သယ်ပေးရသူ၊ တင်းတိမ်ကာရံမှုနှင့် အိမ်ဝေယျာဝစ္စ ဆောင်ရွက်ရသူ၊ ထမင်းချက်၊ ခဝါသည် နှင့် ပန်ကျာအတီးအမှုတ်များ ပြုလုပ်ရသော အနုပညာ သည် ကျွန်များ ပါဝင်သည်။ ကုလားကျွန်းအများကို ဤ အချိုးအစား ကျွန်များ၌ တွေ့ရပါသည်။

ထိုပုဂံကျွန်းမျိုးအပြင် သီးသန့်ပညာသည်များ ဦး ဆောင်သော အတတ်ပညာရှင် ကျွန်အစုလည်း ရှိသေး သည်။ ၎င်းတို့မှာ ပန်းပဲ၊ ပန်းရန်၊ အုတ်ဖုတ်၊ အုတ်ရွှေ၊ ပန်းတော့၊ ပန်းတမော့၊ ပန်းချီ၊ လက်သမားတို့နှင့် တွဲထား သည်။ လက်မှုပညာ ကျွမ်းကျင်သူများဖြစ်၍ အထူး တန်ဖိုးရှိသော ကျွန်စုဖြစ်သည်။

(ခ) လယ်ယာကျွန်

အဓိကအားဖြင့် ပုဂံမြို့တော်၏ အပြင်ပ နယ်ဒေသ ရပ်ရွာများတွင် ဓားမဦးချ ထွန်ယက်စိုက်ပျိုးကြသော မြေကွက်များနှင့် ဒွန်တွဲ၍ နေထိုင်ခဲ့ကြသူများကို ကျွန် အဖြစ်သို့ သွတ်သွင်းခံရသူများဖြစ်သည်။ ဤကျွန်များမှာ မိဘဘိုးဘွား မြေကွက်များပေါ်တွင် နေထိုင်၍ ထွန်ယက် စိုက်ပျိုးသူများဖြစ်ပြီး ၎င်းတို့ကို မြေယာနှင့် တွဲဖက်၍ ဖော်ပြလေ့ရှိကြသည်။ ကျောက်စာများတွင် အမည်ဖော် လေ့ မရှိပါ။ ဤအစုသည် ကျွန်ဦးရေ၏ အများဆုံး ပါဝင်နေသူများ ဖြစ်ပါသည်။ စိုက်ပျိုးရေးလုပ်အားရှင်များ ဖြစ်ပါသည်။

(ဂ) သာသနာကျွန်များ

ပုဂံသည် ဗုဒ္ဓဘာသာသာသနာ ထွန်းကားရာဖြစ်၍ မင်းနှင့်တကွ သူဌေးသူကြွယ်များကပါ မိမိတို့တည် ဆောက်လှူဒါန်းသော ဘုရား၊ ကျောင်း၊ ဂူများ၊ စေတီ ပုထိုးများ၊ ပိဋကတ်တိုက်များနှင့် သံဃာတော် နေစရာ ဝိဟာရကျောင်းပေါင်းများစွာ၌ ဝေယျာဝစ္စလုပ်ဆောင်ရန် ကျွန်များ လှူလေ့ရှိရာ ပုဂံကျွန်များနှင့် လယ်ယာကျွန် များကို လှူခြင်းဖြစ်၍ ကျွန်အများ သာသနာကျွန်ဖြစ်ရ သည်။ သာသနာကျွန်တွင် ဘုရားကျွန်များက အဆင့် အတန်းမြင့်သည်။ တစ်ခါတစ်ရံ အလှူရှင်ကိုယ်တိုင် သာ သနာကျွန်၊ ဘုရားကျွန်ဟု အမည်ခံသည်။

ပိဋကတ်ကျွန်

ဤကျွန်များမှာ ဒုတိယအမျိုးအစား အဆင့်၌ရှိ၍ ဦးရေနည်းသည်။

ကျောင်းကျွန်

ကျောင်းရှိ သံဃာများကို လုပ်ကျွေး၍လှူသော သာ သနာကျွန် တတိယအဆင့်ဖြစ်၍ တစ်ခါတစ်ရံ ကျောင်း ထိုင်ဘုန်းကြီးကို အမည်တပ်၍ လှူသည်လည်း ရှိသည်။

ယခုဖော်ပြပြီးသော ကျွန်အကြောင်းအရာ အားလုံး သည် ပုဂံခေတ် ကျွန်စစ်သားမင်းကြီး နတ်ရွာမစ်မိကာလ မှ ပုဂံပျက်ပြီး ဒုတိယမွန်ဂိုစစ်ရောက်သော ကောစာ သက္ကရာဇ်(၆၆၂)၊ အေဒီ(၁၃၀၀)အတွင်း ကျောက်စာတိုင်း လိုလို၌ တွေ့ရမည် ဖြစ်သည်။

ထို့အပြင် ကျွန်များကို အသက်အရွယ်ဖြင့်လည်း သတ်မှတ်ဖော်ပြလေ့ရှိရာ အမည်ရှေ့ရှိ နာမဝိသေနများကို အောက်ပါအတိုင်း သိရှိနိုင်ပါသည်။

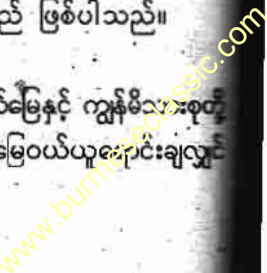
- ဖုတ် - အလုပ်လုပ်နိုင်သော ကျွန်ယောက်ျား၊
- c - သာမန်အမည်၏ ရှေ့တွင်သုံးသော ယခုခေတ် ဦး၊ ကို၊ မောင်၊ c, တို့နှင့်တူသော အသုံးအနှုန်း။ ထိုခေတ် က c, သည် ယခုခေတ်ကဲ့သို့ နှိမ်ချသောအသုံး မဟုတ် ပါ။

အိုဝ်၊ အိဝ် - သာမန်အမျိုးသမီး အမည်ရှေ့က တပ်သော ဒေါ်၊ မ၊ မိတို့နှင့် အလားတူ အသုံးအနှုန်း။ အိမ်ထောင်ဝင် - အိမ်ထောင်ဦးစီး။

- ငြီ၊ ငြီမ - ညီ၊ ညီမ။
- သမိ - သမီး။
- များ မျာငယ် - မယား၊ မယားငယ်။
- ကခဲ - ကံမဲ့သူ မုဆိုးမ။
- ဖထိုင် - ဖထွေး
- နီစိုင်၊ ပုစု - နို့စို့နေသော ကလေးငယ်။
- စာတတ် - စားတတ်စကလေး (၁ နှစ်မှ ၄ နှစ်)။
- အိုဖုခိ - အိုးပုတ်ဖြင့် ကစားသောအရွယ် (၅ နှစ်မှ ၇ နှစ်)။
- အမှုရ - လက်တိုလက်တောင်း ခိုင်းရသော (၈ နှစ်မှ ၁၂ နှစ်)အရွယ်။
- မျက်ရ - မြက်ရိတ်နိုင်သောအရွယ် (၁၃ နှစ်မှ ၁၆နှစ်) စသည် ဖြစ်ပါသည်။

ဖော်ပြခဲ့ပြီးသော (က) လယ်မြေနှင့် ကျွန်မိသားစုတို့ တစ်ပေါင်းတည်းဖြစ်ခြင်း၊ (ခ) မြေဝယ်ယူရေးကင်းချလျှင်

လျှင် မြေပေါ်တွင် လုပ်ကိုင်သူ မိသားစုပါ ကျွန်များ အဖြစ် ပါဝင်သွားခြင်း၊ (ဂ) မြေပိုင်ရှင် သင်ကြီးများသည် မြေ တစ်ပါတည်း လယ်ကျွန်များကိုပါ ဝယ်ယူ၍ လယ် သာကုန်ထုတ်လုပ်မှုကို ကွပ်ကဲစီမံနေသော အရင်းရှင်ကြီး များ ဖြစ်နေခြင်းကို ကမ္ဘည်းကျောက်စာအလှူ မှတ်တမ်း များဖြင့် ဖော်ပြပါမည်။

မြေဧတီ ဝုပြောက်ကြီးကျောက်စာ

မြန်မာဘာသာ၊ ပျူဘာသာ၊ မွန်ဘာသာနှင့် ပါဠိဘာ သာတို့ဖြင့် ကောဇာသက္ကရာဇ်(၄၇၄)ခုနှစ်၊ အေဒီ(၁၁၀၂) ခုနှစ်၌ ရေးထိုးသော ရာဇကုမာရမင်းသား၏ ကျောက်စာ မှာ မြန်မာစာ၏ မှတ်တိုင်ဟုပင် ခေါ်ဆိုရပါမည်။

ဤကျောက်စာပါ အပိုဒ်အချို့ကို ယခုခေတ်စကား ပြေဖြင့် ဖော်ပြရလျှင်-

ဤအရိမန္တနာပုရ်မည်သော ပြည်နိုက်၊ ဂြီတြိဘုဝနာ ဒီဘူမ္မရာဇ်မည်သူ မင်းဖြစ်၏။ ထိုမင်းပယ်မယား တစ် သောက်သော်ကား တြိလောကဝဋ်သကာဒေဝီ မည်၏။ ထိုပယ်မယား၏ သားတမူလည်း ရာဇကုမာရ် မည်၏။ ထိုမင်း ကျွန်သုံးရွာတည်း ပယ်မယားပေး၏။ ထိုပယ် မယား သေခဲ့ရကား ထိုပယ်မယား၏ တန်ဆာနှင့် ကျွန် သုံးရွာကို ပယ်မယားသား ရာဇကုမာရ်ကို ပေးပေ၏ဟု အစချီ၍ ကျန်စစ်သားမင်းကြီး၊ သူ၏ ချစ်လှစွာသော မိဖုရား သုံးလောကဦးဆောက်ပန်း (သမ္ပုလ)နှင့် သား ဆော် ရာဇကုမာရ်တို့၏ ကြည်နူးဖွယ်ရာ မေတ္တာဇာတ် ထမ်းကို ရေးထိုးခဲ့သည်။

ရှင်ဘုရင်ကြီးက မိဖုရား သေဆုံးသောအခါ ကျွန် သုံးရွာဖြစ်ကြသည့် ရပယ်ရွာ၊ ဟန်မိုရွာနှင့် သက်တို့ နေသော မုနလောန်ရွာကြီးသုံးရွာ မင်းသားအား အမွေ ဆက်ခံစေပုံ၊ ရှင်ဘုရင်ကြီး အသက်အရွယ်ကြီးရင့်၍ သေ ထုန်းပါး နာနေချိန်၌ မင်းသားက မိမိရထားသော မိခင် ၏ တန်ဆာရတနာများကို ထုခဲ့ရောင်းချ၍ ရွှေဘုရား ဆင်းတုတော် တစ်ဆူကို ထုလုပ်ပြီး ရှင်ဘုရင်ကြီး လက် ဆော်နှင့် ရေစက်ချကုသိုလ်ကောင်းမှုပြုသည်။ ထိုဆင်းတု ဆော်အား ဝုပြောက်ကြီးဝု ဘုရားကျောင်းတော်၌ ဌာပနာ ၍ မိမိရထားသော ကျွန်သုံးရွာကို ဘုရားကြီးကာလ ရှည်စွာ တည်တံ့စေရေးကို ရည်ရွယ်၍ အလုပ်အကျွေး ပြုစေရန် ကျွန်သုံးရွာအား လှူလိုက်ကြောင်းကို ကမ္ဘည်း

ထိုး ဖော်ပြရေးသားထားသည်။
နရသီယံဥစ္စနာမင်း၏ တောင်နန်းမိဖုရားကြီး
အစောကျောက်စာ

မိဖုရားကြီးသည် မြောက်ပုဂံဘုရားရှင်ကို တည်ခဲ့ရာ တွင် ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို (၆၀၃)ခုနှစ်၊ အေဒီ(၁၂၄၂) ထိုးကျောက်စာတွင် လယ်(၂၆၀)၊ ဥယျာဉ်(၂)ခု၊ ရွာလယ် ကျွန် (၁၇၈)ဦးကို ဖော်ပြပြီး ပုဂံကျွန်များကိုမူ အမည် တပ်၍ ၎င်းတို့ကျွမ်းကျင်သော နရည်းတြာသည်၊ စည် သည်ပသာသည်၊ ပန်တျာ စသည်ဖြင့် အမည်နာမနှင့်တွဲ ၍ ဖော်ပြသည်ကို တွေ့ရသည်။ သီးခြားထပ်၍လှူသော အလှူစာရင်း၌လည်း ရွာကျွန်များကို လယ်နှင့်တွဲ၍ ဖော် ပြပြန်ပြီး 'ပုဂံကျွန်များကို အမည်နာမနှင့်တကွ ဖော်ပြ သည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

ကျွစွာမင်းမိထွေးကျောက်စာ

မွေးဖွားစဉ် မိခင်မိဖုရား သေဆုံး၍ ကျွစွာကလေး ငယ်ကို မြောက်နန်းမိဖုရားက နို့တိုက်ကျွေးမွေးလာခဲ့ရာ ကျွစွာမင်း ဘုရင်ဖြစ်သောအခါ ထိုမိထွေးအား သီးသန့် လယ်မြေများ ပေးခဲ့ရုံသာမက မင်းသားကြီး သီဟီဗိလည် ကွယ်လွန်သောအခါ အမွေစုများ၊ ဖွားတော်မိဖုရားကြီး အစောမြကန်၏ အမွေများကိုပါ မိထွေးတော် မိဖုရား ကြီးအား လွှဲပေးခဲ့သည်။ (၆၀၁)ခုနှစ်တွင် မိထွေးကြီးက ဘုရားကျောင်းများ ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းရာ၌ မိမိ၏ ဆင် လွတ်ရွာလယ် မြေပယ်(၉၀၀)နှင့်အတူ ကျွန်မိန်းမ(၆၉)၊ ကျွန်ယောက်ျား (၃၇)ဦးတို့အား ဘုရားသို့ လှူရာတွင် အမည်များ ဖော်ထုတ်ရေးသားခဲ့သော်လည်း အမွေရသော 'လယ်မြေများကို ဖော်ပြရာ၌ ၎င်းလယ်ကျွန်ဦးရေများကို သာ သာမန်ဖော်ပြ၍ မြေကွက်ပေါ်ရှိ ကျွန်များဟု သဘောသက်ရောက်စေပါသည်။

သံယုင်အလောဗိရစ် ဒါနပတိမောင်နံကျောက်စာ

သက္ကရာဇ်(၆၀၄)ခုနှစ်တွင် ကူမဲတောင်တောကျောင်း အလှူတွင် အချို့သော မြေကွက်များကို ဖော်ပြရာ၌ လယ် များကို ဖော်ပြပြီး ကျွန်အကုန်ဟု ရေးသည်မျိုးလည်း တွေ့ရသည်။

ညောင်ရမ်းကြီးသမီး၏ အလှူကျောက်စာများ

ညောင်ရမ်းကြီးသမီး မင်းသားကြီး သက်သို့၏ မယားသည် အိမ်ရာကျောင်းဘုရား၊ တောကျောင်းဘုရား

နှင့် မိခင်၊ မိကြီး အိုထက်ပြည့်သင် အိမ်ရာကျောင်းဘုရား များ၌ အလှူပေးရာတွင်မူ ပုဂံကျွန်းများသာမက လယ်ယာ ကျွန်းများအမည်နှင့် လယ်ယာများကို သေချာစွာ ဖော်ပြ ထားသည်။

မင်းသမီးအစောကြွမ်းကျောက်စာ

ဥစ္စနာမင်းနှင့် သမ္ဘူလ (သုံးလူကြီးလောကစန္ဒာ) မိဖုရားတို့ သမီးတော်ကြီး အစောကြွမ်းသည် သံက္ကရာဇ် (၆၂၀)(၆၁၀ မဟုတ်ပါ)တွင် မိမိပိုင် ပုဂံကျွန်း(၁၁၆)ဦး အပါအဝင် ကျွန်စုစုပေါင်း(၁၂၅၀)၊ လယ်ပယ်ပေါင်း (၃၇၇၉)တို့ကို မိမိပြုသော ဘုရား၊ ပိဋကတ်တိုက်နှင့် သင်္ဃာတိုက်ကျောင်းကြီးတို့အတွက် လှူခဲ့ပါသည်။

ဤအလှူအတွက် ရေးထိုးသော ကျောက်စာ၌ လယ် ယာများရှိရာဒေသ၊ လယ်ပယ်အကျယ်အဝန်းနှင့် ၎င်းတို့ အပေါ် ထွန်ယက်စိုက်ပျိုးသော လယ်ယာ၊ ကျွန်ဦးရေများ ကို အသေးစိတ်ခွဲခြားဖော်ပြခဲ့ပါသည်။ ပုဂံ၌ ကျွန်များကို မူ အမည်နာမပါ တပ်၍ ဖော်ပြခဲ့သည်။ မိမိ၏ အနီး အပါး ခိုင်းစေသော ပုဂံကျွန်း(အိမ်ကျွန်း)မိန်းမ (၂၂)ဦး၊ ယောက်ျား(၂၄)ဦးကိုလည်း ကျွန်ဘဝမှ လွတ်ပေး၍ ၎င်း တို့အား မိမိကောင်းမှုကို ထောက်ပံ့ကြရန် တိုက်တွန်းထား ခဲ့ပါသည်။

ဤကျောက်စာတွင် ကျွန်များနှင့် မြေယာများ ဒွန် တွဲနေမှုကို ပေါ်လွင်ဆုံး ဖော်ပြရာ ၎င်းကျောက်စာ၌-

- * ကျောက်ဆည်ကြီးလယ် ပယ်(၈၀)၊ ကျွန်(၁၆၈)၊
- * ကျောက်ဆည်ငယ်လယ် ပယ်(၃၃၀)၊ ကျွန်(၁၉၅)၊
- * ကျောက်တံခါးလယ် ပယ်(၈၀)၊ ကျွန်(၅၁)၊
- * တောင်ပြုံးလယ် ပယ်(၅၀)၊ ကျွန်(၅)၊
- * ထနောင်းကြည်ရွာသစ် ပယ်(၁၀၀)၊ ကျွန်(၅၀)၊
- * ပင်းတလဲလယ် ပယ်(၃၀)၊ ကျွန်(၁၇)၊
- * ကန်တိလိလယ် ပယ်(၃၈၄)၊ ကျွန်(၇၄)၊
- * မြင်းမူလယ် ပယ်(၅၀၀)၊ ကျွန်(၁၀၀)နှင့် ထေရ်(၅၀)၊
- * ကုခန်းလယ် ပယ်(၂၀)၊ ကျွန်(၁၃)၊
- * မပြင်းမြေ ပယ်(၁၀၀၀)၊ ကျွန်(၅၀) စသည်ဖြင့် လယ်မြေနှင့် ကျွန်များ တွဲ၍ ပြသထားသည်မှာ မြေကွက် နှင့် ကျွန်တို့ ဒွန်တွဲလျက် ရှိသည်ကို ဖော်ပြသည်။ သက္ကရာဇ်(၅၆၀)ထိုး ဓမ္မရာဇက ဘုရားကျောက်စာ

တွင်မူ မြေကွက်များနှင့်တွဲလျက် လယ်ကျွန်များအပြင် ခိုင်းနွားကောင်ရေပါ ဖော်ပြသည်ကို တွေ့ရပါသည်။

ရဟန်းသံဃာများနှင့် ပတ်သက်သောကျွန်များ

နယ်ပယ်ဒေသများ၌ လယ်ယာလုပ်ကွက်များနှင့် လယ်ယာစိုက်ပျိုးရေးလုပ်ရသောကျွန်များ ဒွန်တွဲရှိနေမှု ကို တွေ့ရှိရပြီးနောက် ထိုလယ်ယာစိုက်ပျိုးရေး ကျွန်ဦးရေ တွင် ရဟန်းထေရ်များ စာရင်းကိုပါ ထည့်ဝင်ပြသထား သည်ကို ကျောက်စာအချို့၌ တွေ့ရ၍ နယ်တွင်ရှိသော လယ်ကျွန်များ ရဟန်းခံခွင့် ရသည်။ သို့မဟုတ် လွတ် လပ်နေချိန်၌ မြေကွက်ပေါ်တွင် လုပ်ကိုင်စားသောက်သော သူများမှ ရဟန်းဖြစ်နေသူများကို မြေကွက်များ ဆုပေး လက်ဆောင်ပေးခဲ့ရသောအခါ ကျွန်ဖြစ်သွားသူ စာရင်း၌ ထည့်သွင်းခံရသည်ကိုမူ ကွဲပြားခြင်း မရှိပါ။ သို့သော် ကျွန်စာရင်းတွင် ရဟန်းများ ပါဝင်နေသည်ကို တွေ့ရှိရပါ သည်။

ဤသို့ ရဟန်းကို ကျွန်စာရင်းသွင်းခံရသလို တစ် ဖက်မှလည်း ထင်ရှားသော ထေရ်ကြီးများ၌ ကျွန် အမြောက်အမြား ပိုင်ဆိုင်နေသည်ကို (၅၁၂)ခုတွင် ရေး ထိုးသော မန္တလေးနန်းတွင်းဧရာဝတီ ကျောက်စာအမှတ် (၁၄)တွင် မဟာထေရာဂသမိန်သည် ကျွန်(၃၄)ယောက် နှင့် လယ်လှူကြောင်း ကမ္မည်းရေးထိုးခဲ့ပါသည်။ အလား တူပင် (၅၄၇)ခုနှစ်တွင် နန်းတောင်များမင်း၏ မင်းဆရာ သင်ကြီးဓမ္မပါလ်ကို စနေသွန်ဘုရားကျောင်းများ အလှူ လုပ်ပြီး ကုလားကျွန်(၂၄)ယောက်ကိုလှူ၍ ရှင်ဘုရင် ကျန်းမာစေကြောင်း၊ အသက်ရှည်စေကြောင်း ဆုတောင်း သော ကျောက်စာတိုင် ရေးထိုးခဲ့ပါသည်။

ဤသည်တို့ကား မြန်မာရာဇဝင်သမိုင်းကြောင်းထဲ၌ ရှိခဲ့ဖူးသည့် ကျွန်များအကြောင်း အရိပ်အမြက်သာ ဖြစ် ပါကြောင်းဟု ဆိုစကားပြုရင်းဖြင့်သာ..။

မင်းသီကော်

မိုးငြိမ်း

- * ပုဂံဝန်ထောက်ဦးတင်၏ မြန်မာမင်းများ အုပ်ချုပ်ပုံစာတမ်း။
- * မောင်မောင်မြင့်၏ ပုဂံအင်ပါယာမှ မင်းသုံးပါးမှ မင်းမိဖုရားခေတ်။

ဆရာဘုန်းမြတ်မင်း

နက္ခတ္တဗေဒ (ကံကြမ္မာ) အကြံပေးပညာရှင်

ပုဂ္ဂိုလ်နိုင်ငံမှ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင်ကြီးများအား ဇာတာနှင့် လက္ခဏာ စစ်ဆေး၍ ဘဝတွင် မျှော်မှန်းထားသလောက် 'အထူး' ဒေသင်မြင်မှုများ ရရှိစိမ့်မည်ဟု ကြိုတင်ဟောကိန်းထုတ်နေသော ဆရာဘုန်းမြတ်မင်း

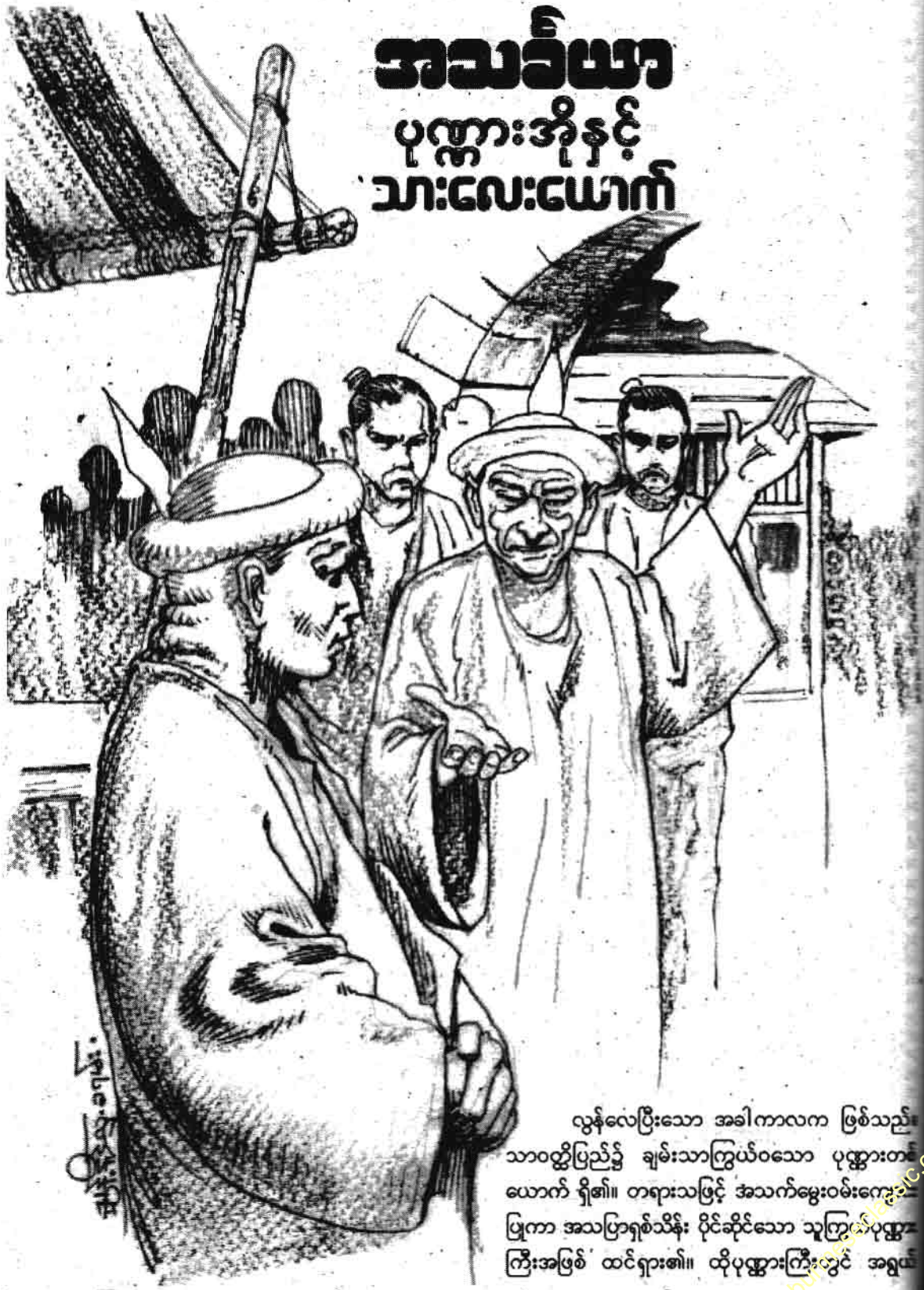
ထံပွင့်လိုသူတိုင်း ရွှေဘုန်းပွင့်ဘုရားကို ဖူးကြရတယ်။ အောင်မြင်လိုသူတိုင်း ဆရာဘုန်းမြတ်မင်းနှင့် ဆုံကြရပြန်ပါတယ်။ ဒီတော့ ဆရာနဲ့တွေ့ရင် ဘာတွေ့ထူးလာမလဲ။ တစ်ချိန်က လျှမ်းလျှမ်းတောက် စီးပွားအောင်မြင်ခဲ့တဲ့ သင်ဟာ ယခုကာလအတွင်း စီးပွားတွေ ကျလာတယ်။ မူခင်းပြဿနာတွေ ကြုံနေခဲ့တယ် မဟုတ်လား။ အဲဒါ ဘာကြောင့်လဲ။ သင့်လက်ထဲမှာ နိုင်ငံတူးလက်မှတ် ပို့နေမယ်။ ငွေလည်း ရှိနေတယ်။ ဒါပေမဲ့ နိုင်ငံခြား ထွက်လို့ မရသေးဘူး။ အဲဒါ ဘာကြောင့်လဲ။ ငွေကြေး၊ စီးပွား အဆင်ပြေပြန်တော့ အချစ်ရေး၊ အိမ်ထောင်ရေး တဖောက်တဖ မဖြစ်ရပြန်တယ်။ ဒါဟာလည်း ဘာကြောင့်လဲ။ လုပ်တိုင်း မဖြစ်၊ ဖြစ်တိုင်း မမြဲတာက ဘာကြောင့်လဲ။ တကယ်တော့ ဒါတွေဟာ ညီမျှခြင်းတစ်ခုမျှသာ ဖြစ်တယ်။ အတိတ်အကြောင်းတရားရှိမှ ပစ္စုပ္ပန်အကျိုးတရား ဖြစ်တယ်။ အနာသိမှ ဆေးရှိမယ်။ ဒီတော့ ဆရာက သင့်အကြောင်းတွေ သိနေပြီဆိုတော့ ဆရာ့မှာ ဆေးရှိနေပြီပေါ့။ ဝိညာဉ်ကလေး တစ်ချောင်းကို လှည့်လိုက်ရုံနဲ့ သင့်အောင်မြင်ရေးလမ်းကြောင်း ပွင့်သွားရုံသာရှိမယ်။ သင် ရောက်လာဖို့ကသာ အဓိကလိုပါတယ်။ ကြော်ငြာဖတ်ရုံနဲ့တော့ လက်တွေ့ မသိ မမြင်နိုင်ပါ။ ကိုယ်တွေ့လာမှ ကိုယ်တွေ့ ခံစားခွင့် ရရှိလာမယ်။

ဆရာနှင့် ဆွေးနွေးလိုလျှင် ကြိုတင်၍ ဖုန်းဆက်ပါ။

ဆရာဘုန်းမြတ်မင်း၊ အမှတ်(၁၅)၊ ရွှေဘုန်းပွင့်ဘုရားဈေးတန်း၊ ပုဇွန်တောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

www.burmeseclassic.com

အသင်္ခယာ ပုဏ္ဏားအိုနှင့် သားလေးယောက်

လွန်လေပြီးသော အခါကာလက ဖြစ်သည်။ သာဝတ္ထိပြည်၌ ချမ်းသာကြွယ်ဝသော ပုဏ္ဏားတစ်ယောက် ရှိ၏။ တရားသဖြင့် အသက်မွေးဝမ်းကျေးမပြုကာ အသပြာရှစ်သိန်း ပိုင်ဆိုင်သော သူကြွယ်ပုဏ္ဏားကြီးအဖြစ် ထင်ရှား၏။ ထိုပုဏ္ဏားကြီးတွင် အရွယ်

အောက်သော သားလေးယောက်ရှိ၏။ ထိုသားလေးယောက်သည် အချိန်တန်အရွယ်ရောက်၍ ကြင်ဖက်ရှာကာ အိမ်ထောင်ပြုကြသောအခါ ဖခင်ပုဏ္ဏားကြီးက မိဘတို့အတူ ရှေးရိုးရှိသည့်အတိုင်း သားတစ်ဦးကို အသပြာတစ်သိန်းပေးကာ တင့်တောင့်တင့်တယ် ဖြစ်စေ၍ အိမ်ထောင်ဆွေးလိုက်လေသည်။

ဖခင်ပုဏ္ဏားကြီးတွင် အသပြာလေးသိန်း ကျန်ရှိနေသည်ကို သားလေးယောက်က သိထားကြ၏။ ကာလကြာသော် ပုဏ္ဏားကြီး၏နီး ကွယ်လွန်လေသည်။

ထိုအခါ သားလေးယောက်တို့က တိုင်ပင်ကြသည်။ ဖခင်ပုဏ္ဏားကြီးသည် အရွယ်ရှိသေးသည်ဖြစ်၍ အခြားပုဏ္ဏားမ တစ်ယောက်ကို ယူချေသော် ရနိုင်သေး၏။ ထိုအခါ ထိုပုဏ္ဏားမနှင့်ရ၍ သားသမီးများ ပွားများလာသော် ဖခင်တွင်ရှိသော အသပြာလေးသိန်းကို တို့မရဘဲ ဖောက်ပျက်သွားနိုင်သည်။ ထို့ကြောင့် ဖခင်ကြီးအား နောက်အိမ်ထောင်မပြုရန် နည်းမျိုးစုံနှင့် တားဆီးကြအံ့ဘု တိုင်ပင်ကြလေသည်။

သားလေးယောက်က ဖခင်ပုဏ္ဏားကြီးအိမ်သို့ တစ်သောက်တစ်လှည့်စီ သွားရောက်ကြ၍ ဖခင်ကြီးအား ခြေဆုပ်လက်နယ် ပြုပေးကြသည်။ ထိုသို့ပြုရင်း အသက်ကြီးအိမ်ထောင်ပြုပါက ဒုက္ခများရသည့် အကြောင်းကို ပုဏ္ဏားကြီး နားဝအောင် ပြောပြကြလေသည်။ ထို့အပြင် ဖခင် ပုဏ္ဏားကြီးအား သားတို့အိမ်တွင် တစ်လှည့်စီ စားသောက်နေထိုင်သွားပါဟု ပြောကြလေသည်။

ပုဏ္ဏားကြီးသည် သားများ၏ စေတနာကို သဘောပေါက်သွားသောကြောင့် သူ့တွင် ကျန်ရှိသော အသပြာလေးသိန်းနှင့် ပစ္စည်းကြီးငယ်တို့ကို လေးပုံခွဲဝေကာ သားလေးယောက်အား အညီအမျှ ခွဲဝေပေးလိုက်လေသည်။ ထို့နောက် သားများအိမ်တွင် တစ်လှည့်စီ နေတော့မည်ဟု ပြောကာ ပထမဦးစွာ သားအကြီးဆုံးအိမ်တွင် လိုက်နေလေသည်။

ရက်လအတန်ကြာသော် အလုပ်မရှိဘဲ စားသောက်နေထိုင်လျက်ရှိသော ယောက္ခမပုဏ္ဏားကြီးကို ချွေးမအကြီးက ငြိုငြင်လာ၏။

တစ်ရက်တွင် ရေချိုး၍ ပြန်လာသော ပုဏ္ဏားကြီးကို ချွေးမအကြီးက တံခါးဝတွင် ရပ်လျက်-

'သားအကြီးဆိုပြီး တစ်ပြားတစ်ချပ်မျှ ပိုမပေးဘဲ ဒီလောက်ရက်များကြာရှည်အောင် အမြိန်သား ထိုင်စားနေရသလား။ တခြားသားတွေ ရှိတယ်ဆိုတာရော မေ့နေပြီလား' ဟု ပြောဆိုလေသည်။

ပုဏ္ဏားကြီးသည် ထိုစကားကြောင့် ချွေးမကို စိတ်ဆိုးကာ အိမ်မှ ထွက်လာပြီး သားလတ်အိမ်တွင် သွား၍ နေထိုင်လေသည်။ သားလတ်အိမ်တွင်လည်း ကြာလာသောအခါ ချွေးမ၏ ငြူစုစောင်းမြောင်း ပြောဆိုခြင်းကို ခံရပြန်၏။ ဤသို့ဖြင့် သားလေးယောက်လုံး၏အိမ်တွင် တစ်လှည့်စီ နေထိုင်ပါသော်လည်း မယားတို့၏ ကုန်းချောစကားဖြင့် သားတို့ပါ နားယောင်၍ ဖခင်ပုဏ္ဏားကြီးကို မလိုတမာဖြစ်လာကြသည်။ ချွေးမတို့က ပုဏ္ဏားကြီးကို နှင်ထုတ်ကုန်ကြ၏။

ပုဏ္ဏားကြီးသည် စိတ်ဆင်းရဲ ကိုယ်ဆင်းရဲ သောကများစွာဖြင့် ဝမ်းရေးအတွက် ဖြစ်သလို ရှာဖွေစားသောက်နေရာက ကြိုရာမရဖြစ်ကာ ထမင်းတစ်လုတ်အတွက် သင်္ကန်းကို ကိုယ်တွင်ပတ်ပြီး ရဟန်းအဖြစ် ဆွမ်းခံစားလေတော့သည်။ ထိုကဲ့သို့ ဆွမ်းခံစားနေရင်း ရက်လကြာရှည်လာသော် အိုမင်းရင့်ရော်ခြင်းအဖြစ်ကို ရောက်လေတော့သည်။

အစားဆင်းရဲခြင်း၊ အအိပ်အနေဆင်းရဲခြင်းတို့ကြောင့် ကျန်းမာရေး ချို့ယွင်းသောဘဝကို ရောက်ရှိသွားတော့သည်။ အသက်အရွယ်ကြီး ကျန်းမာရေး ချို့ယွင်းကာ ခိုကိုးရာမဲ့သော အခြေအနေကို ရောက်ရှိသွားသောကြောင့် ကြိုရာမရဖြစ်ကာ တောင်ပေးကိုဆွဲလျက် မြတ်စွာဘုရားရှင်ထံသို့ ရောက်ရှိသွားလေတော့သည်။

မြတ်စွာဘုရားရှင်သည် ရှေ့တွင် ရောက်ရှိလာသော ပုဏ္ဏားအိုကြီးနှင့် ပဋိသန္ဓာရစကား ပြောကြားရင်း သားလေးယောက်နှင့် ချွေးမတို့၏ နှင်ထုတ်ခြင်းခံရ၍ ဆင်းရဲလှသည့် ဘဝအကြောင်းကို ကြားသိရလေလျှင် မြတ်စွာဘုရားက-

'အသင်ပုဏ္ဏားကြီး...ဤဂါထာကို သင်ကြား၍သွားလော့။ လူတို့စုစည်းမိသော အရပ်တွင် သင်၏ သားများ ရောက်လာသည့်အခါ ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုလော့' ဟု သင်ကြားပေးလိုက်လေသည်။

ပုဏ္ဏားကြီးသည် လူသူစုစည်းရာအရပ်တွင် မိမိ၏

သားများ ဝတ်ကောင်စားလှဝတ်ဆင်၍ လာကြသည်ကို မြင်လျှင် မြတ်စွာဘုရား သင်ကြားပေးလိုက်သော ဂါထာကို လှပုံအလယ်၌ ရွတ်ဆိုလေသည်။

ထိုဂါထာ၏ အဓိပ္ပာယ်မှာ-

သားကလေးတွေ မွေးလာလို့ ငါ့မှာ ဝမ်းသာလိုက်ရတာ။ သားကလေးတွေ ကြီးပွားပါစေလို့ တောင့်တလိုက်ရတာ။ အခု ဒီသားတွေက သူ့မယားတွေနဲ့ တိုင်ပင်ကြပြီး ခွေးတွေက ဝက်ကို အိမ်ထဲက မောင်းထုတ်သလို မောင်းထုတ်လိုက်ကြတယ်။

သူတော်မဟုတ်၊ ယုတ်မာတယ်ဆိုကြတဲ့ ရက္ခိုက်တွေဟာ သားတွေယောင်ဆောင်ပြီး ငါ့ကို အဖေ၊ အမေလို့ ခေါ်ကြတယ်။ ဒီသားတွေက အရွယ်လွန်ကာ သေခါနီးနေတဲ့ ငါ့ကို စွန့်ပစ်လိုက်ကြတယ်။

အိုမင်းသွားလို့ အသုံးချမရတဲ့မြည်းကို အစာမကျွေးကြသလို ငါ့ကို နှင်ထုတ်ကြတယ်။ သားမိုက်တို့ရဲ့ အဖေဖြစ်တဲ့ ငါ့မှာတော့ အိုကြီးအိုမနဲ့ အိမ်ပေါက်ဆရာတောင်းစားနေရတယ်။

ငါ့သားတွေက ငါ့ကို မရှိသေကြ။ ငါ့တောင်ငှေးက သာလျှင် နွားဆိုးကိုလည်း မောင်းနိုင်တယ်။ ခွေးဆိုးကို

လည်း မောင်းနိုင်တဲ့အတွက် ငါ့တောင်ငှေးက မြတ်ပါသေးတယ်။

တောင်ငှေးက အမှောင်ထဲမှာ သူ့က ရှေ့က သွားတယ်။ ရေထဲသွားရင် အတိမ်အနက် စမ်းလို့ရတယ်။ ခြေချော်လို့ရှိရင် တောင်ငှေးရဲ့အစွမ်းကြောင့် ထောက်တည်ရာရတယ်။

ပုဏ္ဏားကြီးက ဤကဲ့သို့ ရွတ်ဆိုလိုက်သောကြောင့် သားလေးယောက်တို့သည် ဆောက်တည်ရာမရ ထိတ်လန့်သွားကြလေသည်။ ထိုခေတ် ထိုအခါက လူတို့သည် အမိ၊အဖေပစ္စည်းကို စားသောက်ပြီး အမိ၊အဖေတို့ကို လုပ်ကျွေးသမှုမပြုလျှင် သတ်သင့်သတ်ထိုက်သည်ဟူသော အစဉ်အလာရှိသည့်ခေတ်ဖြစ်၍ ထိုဂါထာကို ကြားရသော သားတို့သည် ပုဏ္ဏားကြီး၏ ခြေထောက်ကို ဖက်၍ အသက်ချမ်းသာပေးပါဟု တောင်းပန်ကြသည်။

လူအပေါင်းတို့ကလည်း သင်တို့သည် ယနေ့မှစ၍ ဖခင်အိုကြီးကို မလုပ်ကျွေး မပြုစုပါက ငါတို့သတ်မည်ဟု ပြောဆိုကြလေသည်။

သားတို့သည် ဖခင်ပုဏ္ဏားကြီးအား အိမ်သို့ ကောင်းစွာ ခေါ်ဆောင်ပြီး မယားတို့အား ကြိမ်းမောင်းလျက် ကောင်းစွာသော အာဟာရတို့ဖြင့် ကျွေးမွေးပြုစု၏။ ဆီလိမ်းနှိပ်နယ်ပြီး သင့်တင့်လျောက်ပတ်စွာ နေစေ၏။ ဤသို့ဖြင့် ပုဏ္ဏားကြီးမှာ ချမ်းသာစွာ နေရလေတော့သည်။

ပုဏ္ဏားကြီးသည် လေးငါးရက်ခန့်ကြာသော် မိမိကိုယ်ကိုမိမိ စဉ်းစားဆင်ခြင်ကြည့်ပြီး ဤစည်းစိမ်ချမ်းသာသည် ရဟန်းဂေါတမကို အနိပြု၍ ရရှိခြင်းဖြစ်သည်။ ရဟန်းဂေါတမသည် ကျေးဇူးကြီးလှပေသည်ဟု စဉ်းစားပြီး ပုဆိုးတစ်စုံကိုယူ၍ မြတ်စွာဘုရားထံ သွားရောက်ကပ်လှူလေသည်။

မြတ်စွာဘုရားသည် ပုဏ္ဏားကြီးလှူဒါန်းသော ပုဆိုးကို အလှူခံတော်မူပြီး ပုဏ္ဏားကြီးအား တရားပေးတော်မူလေသည်။ ပုဏ္ဏားကြီးလည်း သရဏဂုံ၌ တည်လေ၏။

ထို့နောက် ပုဏ္ဏားကြီးက-

အရှင်မြတ်ဘုရား...ယခုအခါ သားတို့သည် လေးမျိုးကုန်သော စားဖွယ်တို့ဖြင့် အမြဲမပြတ် လုပ်ကျွေးကြပါသည်။ ထိုလေးမျိုးအနက်မှ အရှင်ဘုရားတို့အား နှစ်မျိုးပေးလှူပါ၏။ နေ့စဉ် ကြွရောက်အလှူခံပါ ဟု လျှောက်

သတင်း

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသခင်က-

‘ပုဏ္ဏားကြီး...ကောင်းလှပေ၏။ ငါဘုရားတို့သည် သက်သောအချိန်မှ နှစ်သက်သောအရပ်ကို သွားလေ့ ရှိသည်’ ဟု မိန့်တော်မူလေသည်။

ပုဏ္ဏားကြီးသည် အိမ်သို့ရောက်လျှင် နှစ်မျိုးသော ဆာယာရတို့ဖြင့် လှူဒါန်းရန် မြတ်စွာဘုရားအား ပင့်ခဲ့ ကြောင်း သားတို့ကို ပြောပြ၏။ သားတို့က ကျေနပ်ကြ သည်။ ဘုရားရှင်သည် နောက်တစ်နေ့မှစ၍ သားလေး ဆောက်အိမ်ကို တစ်လှည့်စီ ကြွသွား၏။ သားတို့က ဘုရားရှင်အား ပူဇော်သမှုပြုကြ၏။

တစ်နေ့ သားကြီးက မင်္ဂလာအလှူ ပြုလိုပါသည် ဆို ဖခင်အား တိုင်ပင်၏။ ထိုအလှူအတွက် ရဟန်းဂေါ တမကိုပင့်ရန် ဖခင်ပုဏ္ဏားကြီးက တိုက်တွန်း၏။ သား ကြီးက ကျေနပ်အားရစွာနှင့် ဖခင်အား ရဟန်းငါးရာနှင့် တကွ ပင့်ဖိတ်ခိုင်း၏။

နောက်တစ်နေ့တွင် မြတ်စွာဘုရားရှင်သည် ရဟန်း ငါးရာနှင့်တကွ သားကြီးအိမ်သို့ ကြွရောက်တော်မူလေ

သည်။ ဆွမ်းအနုမောဒနာတွင် အမိအဖတို့ကို လုပ်ကျွေး ခြင်းမှာ ရှေးပညာရှိတို့၏ အစဉ်အလာပေတည်းဟု မိန့် တော်မူပြီး ဧကာဒသကနိပါတ်၊ မာတုပေါသက ဆင် မင်းဇာတ်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

မိခင်ကို လုပ်ကျွေးသော မာတုပေါသက ဆင်မင်း ဇာတ်ကို အကျယ်ဟောတော်မူပြီး နှိမ်နင်းရန်ခဲယဉ်းသော ပြင်းထန်စွာ အမုန်ရစ်သည့် ဓနပါလဆင်သည် အဖမ်း အဆီးခံရသဖြင့် အစာကိုမစားဘဲ မိမိနေရာ ဆင်တော ကိုသာ အောက်မေ့၍နေ၏။ ထိုပုဏ္ဏားသားလေးယောက် တို့သည် နူးညံ့သောနှလုံးရှိပြီးဖြစ်ကြ၍ မြတ်စွာဘုရား က လျှောက်ပတ်သည်ကိုသိ၍ သစ္စာတရားကိုပြုလျက် တရားဟောတော်မူလေသည်။

ဒေသနာတော်၏ အဆုံး၌ သားတို့သည်လည်း ကောင်း၊ ချွေးမတို့သည်လည်းကောင်း သောတာပတ္တိဖိုလ် ၌ တည်ကြလေကုန်၏။

အသစ်ယာ

ကျမ်းကိုး

* ဓမ္မပဒ၊ နာဂဝဂ်၊ သုံးခုမြောက်ပုဏ္ဏားကြီးဝတ္ထု။

ဆရာကြီးဦးဒေါးထွန်း

[အကြောပြင်ပညာရှင်]

အကြောပြင်ပညာဆိုတာ ဝေဒနာခံစားနေရတဲ့ အကြောကို အားသုံးမိနိပ်ပြီး နာကျင်တဲ့ဝေဒနာအဖြစ် အာရုံပြောင်းကုသရတဲ့ပညာ မဟုတ်သလို မလိုအပ်ဘဲ ဆေးပူတွေလိမ်း၊ ပတ်တီးစည်းပြီး လူနာရဲ့စိတ်ကို လှည့်စားရတဲ့ ပညာလည်း မဟုတ်ပါဘူး။ ဝေဒနာရှင်ရဲ့ ခံစားရတဲ့ အကြောလေးတွေကို မနာကျင်စေဘဲ အချိန်တိုမိနစ်ပိုင်းအတွင်း သက်သာအောင် ပြုပြင်ပေးတဲ့ပညာ ဖြစ်ပါတယ်။

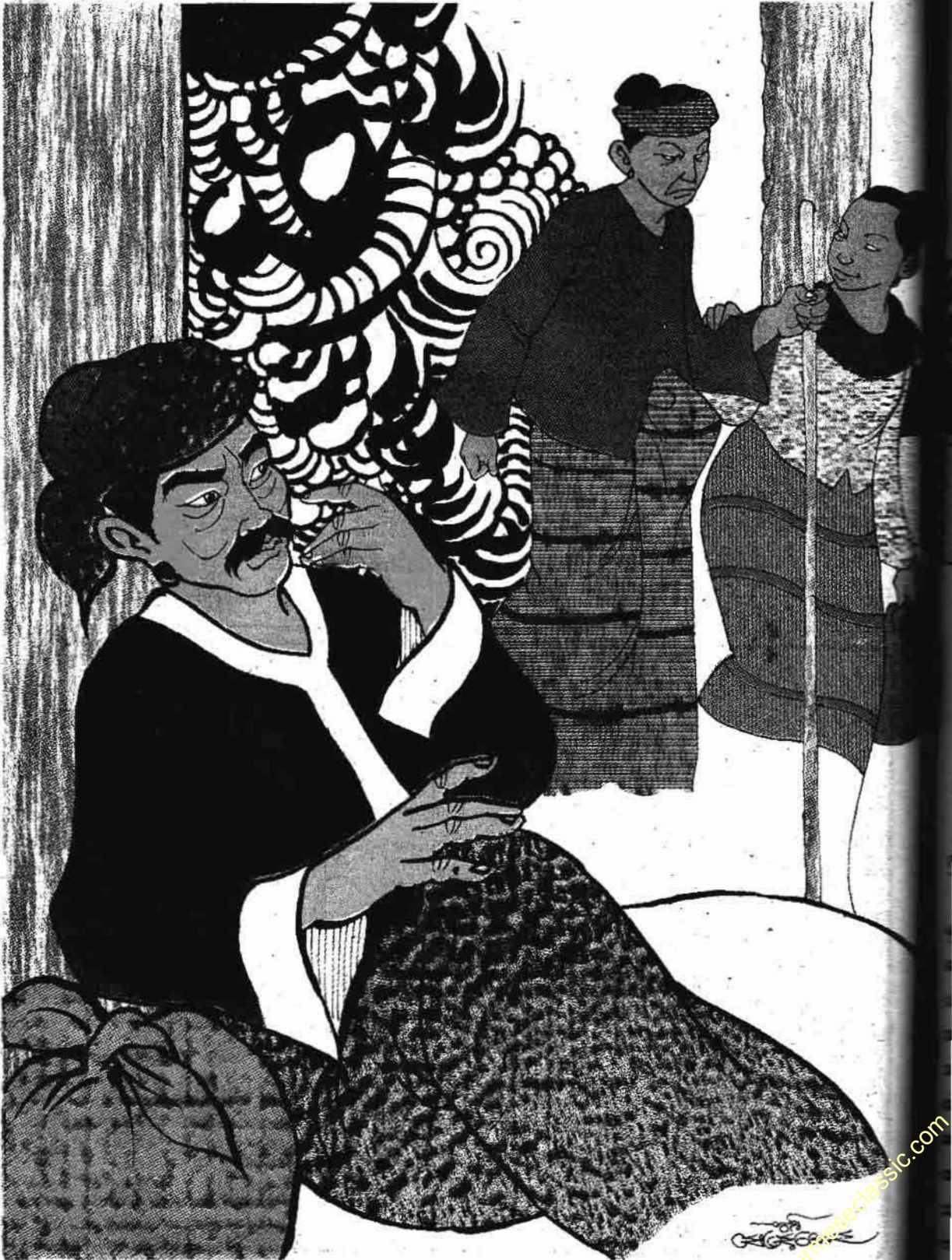
ကျွန်တော် ဒီနည်းတွေကို အသုံးပြုပြီး-

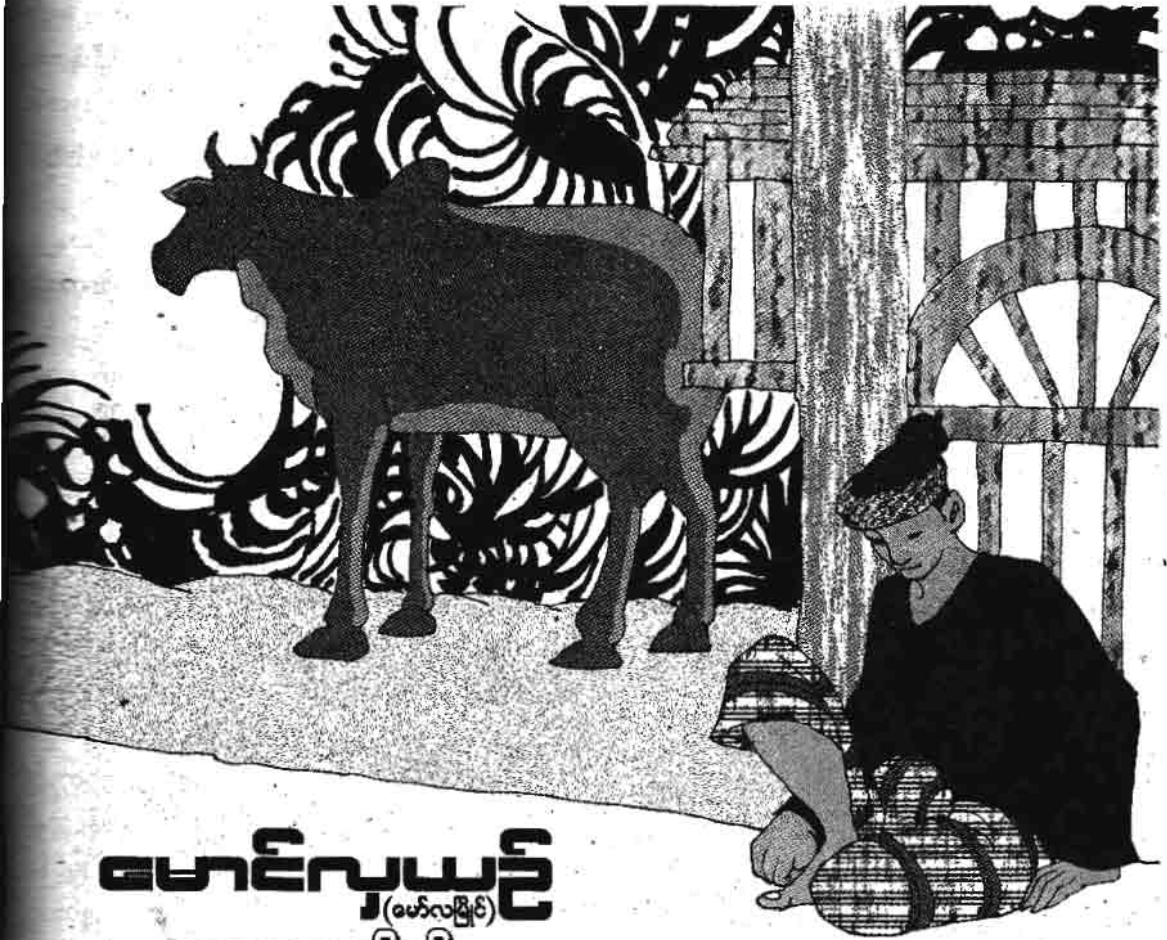
- ❖ ခါးနာ၊ ဒူးနာ၊ ကျီးပေါင်းတက်၊ လက်ကိုက်၊ လက်ကပ်နဲ့ ထုံနာကျင်နာတွေတို့ (၁၅)မိနစ်အတွင်း၊
- ❖ အခြားအကြောရောဂါတွေကို မိနစ်ပိုင်းအတွင်း၊
- ❖ လေဖြတ်စ (၂၄ နာရီအတွင်း) လူနာတွေကို တစ်ပတ်အတွင်းကောင်းအောင် ကူညီနေပါတယ်။
- ❖ လေဖြတ်ခံရပြီး ပုံမှန်ခြေလက် မလှုပ်ရှားနိုင်သူများအား အမြန်ဆုံးကောင်းမွန်အောင် ပြုပြင်ပေးသည်။
- ❖ ဝေဒနာကို ပျောက်ကင်းနိုင်ခြင်းရှိ/မရှိ ပျောက်ကင်းမည့်အချိန်ကိုပါ တစ်ပါတည်း ခန့်မှန်းပေးပါမည်။

တွေ့ချိန် - ဇန်နဝါရီ (၉)နာရီ မှ ညနေ(၅)နာရီအတွင်း

အမှတ်(၅၇)၊ (၄)လမ်း၊ မာလာမြိုင်ရပ်၊ အုတ်ကျင်း၊ (၁၆)ရပ်ကွက်၊ လှိုင်မြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့။

(ပါရမီလမ်းမကြီးနှင့် ကျောချင်းကပ်လမ်း) ဖုန်း - ၀၉ ၇၃ ၂၄၄၄၂ ၊ ၀၉ ၂၅၀ ၁၅၄၄၂

မောင်လှယ်ဦး (မော်လမြိုင်) ဘောဇာ့ရင်ကြီး ပညာရှိ ကာလီဒါသ (၈)

ကာလီဒါသ ရယ်မောလို့ မိုးရွာပြီ

ဘောဇာ့ရင်ကြီးမင်းပြုနေတဲ့ ဓာရာနာဂရတိုင်းကြီး
ဒီမိုကရေစီစနစ်နဲ့ အုပ်ချုပ်ခြင်း၊ အုပ်ချုပ်သူ ခေါင်း
ဆောင် ဘောဇာ့ရင်ကြီးကလည်း မင်းကျင့်တရားဆယ်
ခြံနဲ့ ပြည့်စုံခြင်း၊ ဆရာကာလီဒါသ အမှူးရှိတဲ့ များမတ်
အများစုကလည်း ပြည်သူ့ဘဏ္ဍာတွေကို ကိုယ်ကျိုး
အတွက် မသုံးခြင်း၊ တောင်သူလယ်သမားတွေရဲ့ လယ်
မြေတွေကို ဖတရား ကိုယ်ကျိုးမသိမ်းခြင်းတို့ကြောင့်
ဓာရာနာဂရတိုင်းကြီးမှာ တခြားတိုင်းများနဲ့မတူ သာယာ
ပြောပြီး ပြည်သူပြည်သား တွေလည်း စိတ်ချမ်းသာကြ
သလို အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်ကလည်း အတုယူ အား
ယူနေကြတယ်။

သည်သာယာပြောတဲ့ တိုင်းနိုင်ငံတော်ကြီးဟာ
သည်နှစ်တော့ ဘယ်လိုစည်းပေါက်ကုန်တယ် မသိပါဘူး။
မဖြစ်ဖူးတဲ့ မိုးခေါင်ခြင်းကို အလူးအလဲ ခံစားနေကြရ
တယ်။ မိုးခေါင်နေလို့ စိုက်ပျိုးရေးလည်းမလုပ်နိုင်တော့
ပြည်သူပြည်သားတွေ စားဝတ်နေရေးခက်ခဲလာပြီး ဘောဇ
ာ့ရင်ကြီးနဲ့ ဝန်ကြီးမှူးမတ်တွေကို ပြည်သူပြည်သားတွေ
က ဆန္ဒပြ တောင်းဆိုနေကြတာ။ ပြည်သူ့ဟစ်တိုင်နေရာ
မှာ နေ့စဉ် လူတွေ ပြည့်လို့နေတယ်။

ဘောဇာ့ရင်ကြီးမှာလည်း သူ့အုပ်ချုပ်တဲ့ ဓာရာ
တိုင်းကြီးမှာ မဖြစ်စဖူး မိုးခေါင်နေတာမို့ ပြည်သူတွေ
အတွက် ရင်မအေးဘဲ ချက်ချင်းပင် ရဟန်း၊ ရသေ့၊
ပုဏ္ဏားဖြူ၊ ပုဏ္ဏားညို၊ ဟူးရားတို့ ချက်ချင်းဆင့်ခေါ်ပြီး
ဘာကြောင့်မိုးခေါင်နေရသလဲ ဆိုတာကို တွက်ချက်အဖြေ
ထုတ်ခိုင်းပါတယ်။

ရဟန်းပညာရှိ၊ လူပညာရှိတို့က အသေအချာတွက်ချက်ပြီး အားလုံးတူညီစွာ လျှောက်ထားလိုက်တာက 'ပညာရှိ ဆရာကာလီဒါ ရယ်မောမှသာ မိုးရွာသွန်းပါလိမ့်မယ်' လို့ ထွက်ဆိုကြတယ်။

ဘောဇာ့ရင်ကြီးလည်း ချက်ချင်းပဲ ဆရာကာလီဒါသကို ခေါ်စေပြီး မိုးရွာလာစေရန် ရယ်မောခိုင်းပါတယ်။

'ဆရာကာလီဒါသ...မရယ်မဖြူးဘဲ တည်တည်ကြီးရှိနေပါတယ်။ လုံးဝလုံးဝကို မရယ်မောပါ'

ဘောဇာ့ရင်ကြီးလည်း တိုင်းပြည်ပေါ်မှာရှိတဲ့ လူရွှင်တော် ပျော်တော်ဆက်တွေကို :ဝင့်ခေါ်ပြီး ဆရာကာလီဒါသ ရယ်လာစေရန် ပြက်လုံးတွေ ထုတ်ခိုင်းပြီး ရယ်မောအောင် လုပ်စေပါတယ်။ လူရွှင်တော်တွေကလည်း ရယ်စရာ ပြက်လုံးတွေ အမျိုးမျိုးထုတ်ကြတော့ ဘောဇာ့ရင်ကြီးနဲ့ မိဖုရား၊ များမတ်တွေအားလုံး ရယ်မောကြပေမယ့် ဆရာကာလီဒါသကတော့ နုကမ္မတ္တိ လုံးဝမရယ်ရေးချမရယ်ပါဘူး။

သည်တော့ ဘောဇာ့ရင်လည်း စိတ်ဆိုးပြီး ဆရာကာလီဒါသကို တိုင်းပြည်က ထွက်ခိုင်းလိုက်လို့ ဆရာကာလီဒါသလည်း နန်းတော်က ထွက်သွားပြီး မြို့ပြင်တည်းခိုရပ် ထောင့်တစ်ထောင့်တွင် ငြိမ်သက်စွာထိုင်ပြီး စဉ်းစားနေတော့တယ်။

ဆရာကာလီဒါသ ဧရပ်ထောင့်မှာထိုင်ပြီး စဉ်းစားနေစဉ်မှာပဲ မျက်မမြင်လင်မယားနှစ်ယောက်ရောက်လာပြီး ဆရာကာလီဒါသရဲ့ ညာဘက်ထောင့်မှာ နေရာယူလိုက်ကြတယ်။ မျက်မမြင်လင်မယားနဲ့ မရှေးမနှောင်းမှာဘဲ သားပျောက် လိုက်ရှာနေတဲ့ ဖခင်တစ်ဦး ရောက်လာပြန်ရော။ ထိုသူသည် လွတ်တဲ့တစ်နေရာမှာ သွားထိုင်ပြီး သားအတွက် သောကပွားလို့ တိတ်ဆိတ်စွာ နေထိုင်ပြီး စဉ်းစားနေတယ်။

သားပျောက်ဖခင် ရောက်လာပြီး မကြာခင်အချိန်တွင်းမှာပဲ ကြံကုန်သည်တစ်ဦး သူကြံလှည်းနဲ့ ရောက်လာပြီး ကြံလှည်းကို ဧရပ်ရှေ့မှာ ရပ်ထားပြီး ဧရပ်ပေါ်တက်လာကာ လွတ်တဲ့နေရာမှာ တိတ်ဆိတ်စွာ ထိုင်နေလိုက်ပြီး ကိုယ့်အတွေးနဲ့ကိုယ် တိတ်ဆိတ်စွာ ထိုင်နေကြတယ်။

သည်အချိန်မှာ မျက်မမြင်လင်မယားနှစ်ဦးက ဧရပ်ပေါ်မှာ သူတို့နှစ်ယောက်ပဲ ရှိတယ်ထင်ပြီး တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦး အချစ်ကိုစယ်နေပြီး အချစ်ကြမ်းနေကြတယ်။ တစ်လောကလုံးမှာ သူတို့နှစ်ဦးပဲ ရှိနေတယ်ထင်ပြီး မိုးမမြင်လေမမြင် ဖြစ်နေကြတာပေါ့။

'ဘယ့်နှယ်လဲ အချစ်ရယ်...အခုလို တို့နှစ်ဦးတည်း လွတ်လွတ်လပ်လပ် ချစ်နေရတာ ဘယ်လောက်ကောင်းလဲ အချစ်ရယ်'

'ဘယ့်နှယ်ပြောပါလိမ့် မောင်ရယ်။ မောင့်ရဲ့ အချစ်ကြောင့် ခင်မှာ လောကသုံးပါးကိုပင် မြင်သွားပါပြီ အချစ်ရယ်'

သည်မှာ သူ့အတွေးနဲ့သူ တွေးနေတဲ့ သားပျောက်ဖခင်က မျက်မမြင်ယောက်ျား ပြောတာကို မကြားဘဲ မိန်းမပြောလိုက်တဲ့ လောကသုံးပါးကိုပင် မြင်သွားပါပြီ ဆိုတာကိုပဲ ကြားလိုက်ရတော့ သည်အမျိုးသမီးက အကြားအမြင်ရသူပဲ ဖြစ်ရမယ်။ လောကသုံးပါးတောင် မြင်နိုင်တာဆိုတော့ ငါ့သား ဘယ်မှာရှိတယ် ဆိုတာကိုလည်း သူမ သိမှာပဲလို့ ဝမ်းသာအားရနဲ့ မေးလိုက်တော့တယ်။

'ခင်ဗျားက လောကသုံးပါးကိုတောင် မြင်နိုင်သူဆိုတော့ ကျွန်ုပ်သား ဘယ်မှာရှိနေတယ်ဆိုတာကို မြင်နိုင်မှာပဲနော်။ တစ်ဆိတ် ကြည့်ပေးစမ်းပါဗျာ။ ကျုပ်သား ဘယ်ဒေသ၊ ဘယ်အရပ်မှာ ရှိနေတယ် ဆိုတာကို ကျေးဇူးမမေ့ပါဘူးဗျာ'

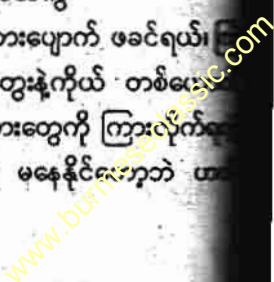
လူမရှိဘူး။ သူတို့လင်မယားနှစ်ယောက်ပဲ ရှိနေတယ်လို့ ထင်နေတဲ့ မျက်မမြင်မိန်းမက အလန့်တကြားနဲ့ သူ့ယောက်ျား မျက်မမြင်ကို သည်လို ပြောလိုက်ပါတယ်။

'အဲတော့...လူရှိတယ်တော့'

မျက်မမြင်မိန်းမရဲ့အသံကို ကြားလိုက်ရတဲ့ ကြံကုန်သည်က သူကြံတွေ လူဆွဲနေပြီ အထင်နဲ့ အော်ပြောလိုက်ပြန်တယ်။

'ဟေ့...ငါ့ကြံ အချောင်းတစ်ရာတိတ် ရှိတယ်နော် မယူကြနဲ့။ ယူရင် ငါနဲ့ တွေ့မယ်ကွ'

မျက်မမြင် မိန်းမရယ်၊ သားပျောက် ဖခင်ရယ်၊ ကုန်သည်တို့သုံးဦး ကိုယ့်အတွေးနဲ့ကိုယ် တစ်ဖက်တစ်ပေါက် ပြောလိုက်တဲ့ စကားတွေကို ကြားလိုက်ရတဲ့ ဆရာကာလီဒါသမှာ မရယ်ရ မနေနိုင်တော့ဘဲ ထား

ဆက်ပက်ပက် ထရယ်လိုက်မိတော့တယ်။

ဆရာကာလီဒါသ ဟက်ဟက်ပက်ပက် ရယ်မော နှစ်တာကြောင့် ကောင်းကင်တစ်ပြင်လုံး မိုးသားတွေ နည်းမှောင်တက်လာပြီး မိုးကြီး အဆက်မပြတ် သံသမဲမဲ ချူချိုလိုက်ပါတော့တယ်။

ဘောဇာ့ရင်နဲ့တကွ တိုင်းသူပြည်သားတို့လည်း ဆရာကာလီဒါသ ရယ်မောပြီလို့ဆိုကာ ပျော်ရွှင်နေကြ ဆော့တယ်။

ဘောဇာ့ရင်ကြီးလည်း ဆရာကာလီဒါသ ဘယ်မှာ နို့နေမလဲလို့ ကိုယ်တိုင်ထွက်ပြီးရှာတော့ မြို့ပြင်ဧရပ်မှာ ထိုင်နေတာကိုတွေ့လို့ ပြုံးပြုံးရွှင်ရွှင်နဲ့ ပခုံးဖက်ပြီး နန်း ဆော်ကို ပြန်ခေါ်ခဲ့ပါတော့တယ်။

‘အချင်းကာလီဒါသ...အသင် အခု ဘာကြောင့်ရယ် ဆာရတာလဲ။ ဘာများရယ်စရာ တွေ့လို့လဲကွယံ။’ အခု အသင် ရယ်မောလို့ မိုးကြီး ရွာပေပြီ။ အသင့်ကို ကျွန်ုပ် ဆားဇူးအထူးတင်တယ်’

ဘောဇာ့ရင်ကြီးက ကျေးဇူးတင်ကြောင်း ပြောပြီး ချယ်ရတဲ့ အကြောင်းကို မေးလိုက်တော့ ကာလီဒါသ သည်း သူ ဧရပ်ပေါ်မှာ တွေ့မြင်ကြားသိလိုက်တဲ့ အောက်ကမမြင်ကွင်းနဲ့ အသံတွေကို ပြောပြလိုက်တော့ ဘောဇာ့ရင်နှင့် များမတ်အားလုံး အတောမသတ် ရယ် ဆာကြတော့တယ်။

သူများမကောင်းကြို ကိုယ်သာခံ

ဓာရာနာဂရတိုင်းကြီးအရင် ဘောဇာ့ရင်ကြီးကိုယ် တိုင်က ပညာဉာဏ်ကြီးမားသူဖြစ်ပြီး ပညာရှိတွေကို သည်း လေးစားချစ်ခင်မြှောက်စားတဲ့ ဘုရင်ဖြစ်တယ်။ ဘောဇာ့ရင်ကြီးမှာ အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်က ပညာရှိ များ လာရောက်ခစားကြတာကိုလည်း ဝမ်းမြောက်စွာနဲ့ ကြိုဆိုလက်ခံတယ်။ နောက် ပညာရှိသူခမိန်တို့ရဲ့ သား များကိုလည်း ပညာသင်ကြားစေပြီး ပညာတတ်များ ဖြစ် သာရင် ဘောဇာ့ရင်ထံပါးမှာသာ ခစားစေလို့ ဘောဇာ့ရင်ကြီးထံမှာ ပညာရှိအမတ်ပေါင်း တစ်ထောင်လေးရာ နှစ်လောက် ရှိပါတယ်။ သည်ပညာရှိတွေရဲ့ အချုပ်က ဆော့ ဆရာကာလီဒါသ ပညာရှိကြီးပါပဲ။

ဘောဇာ့ရင်ကြီးက ဆရာကာလီဒါသကို ချစ်ခင် ဆက်နီးတာရယ်၊ အချိန်တိုင်း အကြံဉာဏ်ယူတာရယ်၊

အခွင့်အရေးပေးတာရယ်နဲ့ နောက်ပညာရှိအမတ် တစ် ထောင့်လေးရာကျော်ရဲ့ အကြီးအမှူးဖြစ်နေတာမို့ ကျွန်တဲ့ ပညာရှိတွေက မလိုလားကြဘူး။ ဆရာကာလီဒါသ ရှိနေ လို့ သူတို့အားလုံး လာဘ်ပိတ်နေတာလို့ထင်ပြီး မလိုမုန်း ထား တခြားကို လွှင့်သွားရအောင် ကြံဆောင်မှဖြစ်မယ်လို့ အားလုံးရဲ့စိတ်ထဲမှာ စွဲနေကြတယ်။

တစ်နေ့တော့ ဆရာကာလီဒါသကို မလိုလားတဲ့ များ မတ်တွေက တစ်နေရာမှာ စုဝေးတိုင်ပင်နေကြတယ်။

‘အမတ်တစ်ဦးက ဦးစွာ ပြောလာတယ်။

‘ကျွန်ုပ်တို့ ထောင့်လေးရာကျော်သော ပညာရှိတို့ အနက် အသက်ကြီးရင့်သောသူတို့ကို ရွေးထုတ်ရမယ်။ သည်အထဲမှာ ကာလီဒါသ ပါကိုပါရမယ်။ အသက်ကြီး ရင့်သူကိုရွေးပြီး ဗာရာဏသီမြို့ကို သွားစေကာ ရဟန်း ပြုစေရမယ်။ သည်လိုလုပ်ပေးလိုက်လို့ သူတို့လည်း ကုသိုလ်တိုးပွားကြမယ်။ သည်ထဲမှာ ကာလီဒါသလည်း ပါသွားမှာမို့ ကျွန်ုပ်တို့ အကျိုးကြီးသွားနိုင်တယ်’

အသက်ကြီးတဲ့ အမတ်တွေ ရဟန်းပြုသွားရင် တို့ များအတွက် အကျိုးများသလို တို့နေရာမှာ တို့ရဲ့သားတွေ ကို နေရာပေးမှ သင့်မယ်လို့ သဘောတူကာ ဆရာကာလီ ဒါသကို ဆွေးနွေးဖို့ ဆရာကာလီဒါသထံကို သွားခဲ့ကြ တယ်။

‘အို ကဝိမြတ်...ငါတို့သည် အသက်တွေ ကြီးရင့် ကုန်ကြပေပြီ။ သည်လောကကြီးသည် မမြဲချေ။ ငါတို့၏ ခန္ဓာကိုယ်အတ္တဘောကြီး သည် အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ အစုအဝေးကြီးသာ ဖြစ်ပေ မယ်။ ဒါကြောင့် ဤ သံသရာမှ လွတ် မြောက်ကြောင်း တရားကို ရှာမှီး သင့်ပေပြီ။

သို့တွက်ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့ ဗာရာဏသီမြို့ကို သွားပြီး ရဟန်းပြုကြရန် ဆုံးဖြတ်ထားကြတယ်။ အသင်ရော လိုက်ပြီး ရဟန်းပြုနိုင်၊ မပြုနိုင် သင့်ရဲ့ သဘောထားကို သိဖို့ လာခဲ့တာပါပဲ။ ဒါကြောင့်မို့ အသင်ကဝိရဲ့ သဘော ထားကို သိပါရစေ

ဆရာကာလီဒါသက ဒီအမတ်ယုတ်တွေရဲ့ အကောက် ဉာဏ်ကို သိပေမယ့် မိမိရဲ့အကြံစဉ်ကို မသိစေဘဲ ဝမ်း သာအားရတဲ့ မျက်နှာနဲ့ လက်ခံလိုက်တယ်။ အားလုံးက သဘောတူကြပြီးဖြစ်လို့ တစုတဝေးတည်း ဘောဇော့ရင် ကြီးထံဝင်၍ သူတို့ရဲ့အကြံကို လျှောက်ထားခွင့်တောင်း ကြတယ်။ ဘောဇော့ရင်ကြီးကလည်း ဝမ်းသာအားရ သဘောတူလိုက်တယ်။

‘အို...ပညာရှိအပေါင်းတို့၊ အသင်တို့ ခွင့်တောင်းတာ က အလွန်ဝမ်းမြောက်စရာကောင်းတဲ့ စကားပါ။ အသင် တို့ ရဟန်းပြုခဲ့ရင် အသင်တို့နေရာမှာ အသင်တို့ရဲ့သား တွေကို အစားထိုးခန့်ထားပေးဖို့ ကျွန်ုပ် ကတိပေးတယ်’

ဘောဇော့ရင်ကြီးထံက အမိန့်ရပြီမို့ ဆရာကာလီ ဒါသနဲ့ အမတ်အပေါင်းတို့လည်း နောက်တစ်နေ့မနက်မှာ ဗာရာဏသီမြို့ကို ရဟန်းပြုကြရန် ထွက်ခွာသွားကြတော့ တယ်။ ဗာရာဏသီမြို့ကို ရောက်ကြတော့ နရဆိဟ ဘာရတီ ဘွဲ့တော်ရှိတဲ့ ဆရာတော်ထံ သွားရောက်၍ သူတို့အား ရဟန်းပြုပေးဖို့ တောင်းပန်ကြတယ်။ ဆရာ တော် နရဆိဟဘာရတီကလည်း ရဟန်းပြုပေးရန် သဘော တူလိုက်ပါတယ်။

‘အသင်တို့ လူတွေများနေကြလို့ တစ်ပြိုင်တည်း’

ရဟန်းပြုပေးနိုင်ပါ။ တစ်နေ့ကို တစ်ဦးကျစီသာ ရဟန်း ပြုပေးနိုင်မယ်’

ပညာရှိအပေါင်းတို့ကလည်း ရဟန်းပြုခွင့်ရလို့တည်း ခိုရာကိုပြန်ပြီး ဘယ်သူ ရဟန်းအရင်ပြုကြမလဲလို့ မေး လိုက်တော့ အားလုံးက ဆရာကာလီဒါသကို ဦးစွာ ရဟန်းပြုကြဖို့ တိုက်တွန်းကြတယ်။

‘ရဟန်းပြုကြဖို့ ဦးစွာ ကြံစည်ကြတာက အသင်တို့ ပဲ ဖြစ်နေတာမို့ အသင်တို့ပဲ အရင်ရဟန်းပြုကြပါ။ ကျွန်ုပ် ကတော့ နောက်ဆုံးမှပဲ ရဟန်းပြုပါတော့မယ်’

ဆရာကာလီဒါသ ပြောတာလည်း မှန်နေလို့ ဦးစွာ အမတ်တွေ တစ်နေ့ တစ်ဦးကျ ရဟန်းပြုကြတော့တယ်။ ရဟန်းပြုမယ့် ရဟန်းလောင်းတွေက မိမိတို့ အယူဝါဒ အလျောက် သင်္ကန်းတောင်းကို ရွတ်ဆိုကြတယ်။

ကဒါ ဝါရာဏ ဆယာမ မရထဠိနိရိစဆိ၊
ဝဆန် ဝဆန် ကောက်ပီနံရှိရဆိ နိဒစာနိဂျာဟုပုဋ္ဌမံ၊
အယေဂေါက်ရိနာထတပုရဟရရှမ္ဘိ၊
တြိနယနပြဆိဒေတျာကြိရုနိမိယုမိဝ
နေယုယာမိဒိဝဆံ။ (သကဋဂါထာ)

(ဗာရာဏသီပြည်၏ ဂင်္ဂါမြစ်ကမ်း၌ ဘယ်တော့များ သွား၍နေရပါမည်နည်း။ ဖန်ရည်စွန်းသော အဝတ်ကိုဝတ် ၍ ဦးခေါင်း၌ ဒေါက်ချာကိုဆောင်း၍ ဘယ်အခါ နေရပါ မည်နည်း။ အို...လူသုံးပါးတို့၏ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်သော ဘုရားရှင်၊ အို...သုံးလုံးသော မျက်စိရှိသော ဘုရားရှင်။ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်တော်မူပါလော့။)

အထက်ပါ သင်္ကန်းတောင်းနည်းနဲ့ တစ်နေ့ တစ် ယောက်ကျ ရသေ့ရဟန်းပြုကြပြီး နောက်ဆုံး ဆရာ ကာလီဒါသသာ ကျန်တော့တယ်။ သည်အခါ ဆရာတော် နရဆိဟဘာရတီက အသင် အလိုဆန္ဒ ရှိသည့်အတိုင်း သင်္ကန်းတောင်းချေတော့လို့ ဆရာတော်က အမိန့်ပေး လိုက်တော့ ဆရာကာလီဒါသက ဂါထာတစ်ပုဒ်နဲ့ သင်္ကန်း တောင်းလိုက်ပါတယ်။

ကဒါ ကန္တာဝါရေ ပရိမလ မိလတပုယု ပယနေ
ရှယာန ယာမာမ ယားကုကျယုဂမဟံ ဝက္ခဆိဝဟံ
အယေဆိနိဂေစ မုဂစေကျပလနယနေ ကျုဒြိဒေစ
ပြဆိဒေတျာ ကြိရုနိ မိယုမိဝ နေယုယာ မိဒိဝဆံ
(သကဋဂါထာ)

www.burmeseclassic.com

ငါသည် မိန်းမတို့ရဲ့ ပျော်စရာ ဘုံမိမာန်၌ နံ့သာတို့
ညီညွတ်သော ပန်းမွှေရာထက်ဝယ် (၁၆)နှစ်အရွယ် လှပ
ထယ်ထယ်သော သမီးကညာနဲ့ ဘယ်အခါတော့များ အိပ်
မည်နည်း။ အို..ချစ်နမ၊ အို..ကောင်းခြင်းငါးဖြာနဲ့
ညီညွတ်သောချစ်နမ၊ အို..တုန့်လှုပ်သောမျက်စိရှိသောနမ၊
ထပြည့်ဝန်းနဲ့တူသောချစ်နမ ဝမ်းမြောက်တော်မူပါ
ဝမ်းမြောက်ခြင်း ပြုပါလော့

သည်သင်ကံန်းတောင်းနဲ့ သင်ကံန်းတောင်းလိုက်တဲ့
ဆရာကာလီဒါသကို နရဆီဘာရတီဆရာတော်က ညည်း
ခြင်း မိန့်ကြားလိုက်ပါတယ်။

ကာလီဒါသ..သင့်ရဲ့စိတ်တွင် ရာဂထူပြောနေသေး
ငါ ရဟန်းမပြုပေးနိုင်

အရှင်ဘုရား..အဘယ်ကဲ့သို့ အမိန့်ရှိပါသနည်း။
ညီတော်သည် အရှင်ထံ၌ ပညာရှိများနဲ့အတူ ရဟန်း
ခွင့်ပန်စဉ်က သဘောတူပြီး မဟုတ်ပါလား။ အရှင်
အထံ၌ အခြားနည်းလမ်းများရှိလျှင် အမိန့်ရှိတော်မူ
ဘုရား

ဆရာတော်က ဒေါသတကြီး ထပ်ပြောလိုက်ပါ
ငါ နားမလည်။ သင်သည် အကယ်စင်စစ် ရဟန်း

တို့၏ အခြားဆရာတော်ကျောင်းကိုသွားပြီး ရဟန်း
ငါ ရဟန်းမပြုပေးနိုင်

အရှင်ဘုရား..တပည့်တော်က အခု ရဟန်းပြုသွား
ရဟန်းအပေါင်းတို့နဲ့အတူတူ ရဟန်းပြုဖို့ ကတိပြုထား
တယ်။ သည်ကတိကို အဘယ်သို့ ပြုရပါမည်နည်း
သင်သည် ရဟန်းပြုလို၏။ ငါက ရဟန်းမပြုပေး။

အတွက် သင့်မှာ အပြစ်တစ်စုံတစ်ရာ မရှိ

ဆရာတော်ရဲ့ မိန့်ကြားလိုက်တဲ့စကားကို ကြားလိုက်
ဆရာကာလီဒါသက ရဟန်းဝတ်ကုန်ကြပြီးဖြစ်
သူခမိန်တို့ဘက်ကိုလှည့်ပြီး လျှောက်ထားလိုက်

အို..ရဟန်းအပေါင်းတို့၊ ဤကိစ္စမှာ ကျွန်ုပ်၌ အပြစ်
ဆရာတော်က တပည့်တော်ကို ရဟန်းမပြုပေး၍
လုပ်ရပါ။ ဒါကြောင့် ရဟန်းမပြုရဘဲ သည်နေရာ
ဘာမှအကျိုးရှိမည်မဟုတ်။ ဒါကြောင့် ကျွန်ုပ်
ပြန်ရပါမည်

ဆရာကာလီဒါသက ရဟန်းသစ်တို့ကို လျှောက်
ထားပြီး ဓာရာနာဂရတိုင်းကို ပြန်လာတော့တယ်။ ဓာရာ
နာဂရနန်းတော်ကို ရောက်ရှိပြီး ဘောဇဘုရင်ကြီးကို
အကျိုးအကြောင်း လျှောက်ထားတော့ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ
ဖြစ်တော့တယ်။

ပညာရှိငယ်အပေါင်းတို့လည်း ဆရာကာလီဒါသ
ပြန်ရောက်လာတာကို သိကြကုန်လို့ အလွန်စိတ်မကောင်း
ဖြစ်ကြပြီး ဖခင်တို့လည်း ရဟန်းဖြစ်ကုန်တာ ကြားသိရ
လို့ အကြောင်းစုံ သိကြရအောင် ဆရာကာလီဒါသထံ
ရောက်လာပြီး သတင်းမေးကြတယ်။

သင်တို့ရဲ့ ဖခင်များသည် ကျွန်ုပ်အား ကျောကွင်း
ထောင်ကြတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကိုယ့်ထိုက်နဲ့ကိုယ့်က ဆိုသလို
သူတို့ထောင်တဲ့ ကျောကွင်းသည် သူတို့ကိုသာ ပြန်မိပေ
မယ်။ အမောင်တို့ဖခင်တွေ တရားကျောကွင်းကို မိကြလို့
ကုသိုလ်ကောင်းတယ်လို့ ဆိုရမှာပေါ့ကွယ်

ဆရာကာလီဒါရဲ့စကားကို ကြားလိုက်ရတဲ့ ပညာရှိ
ငယ်တို့လည်း နောင်တကြီးစွာကြပြီး ဆရာကာလီဒါသ
ကိုလည်း ပိုလို့ကြောက်ရွံ့ ရှိသေကြတော့တယ်။

ဆရာကာလီဒါသ ကယ်လိုက်ရတဲ့ ပုဏ္ဏား

ဓာရာနာဂရတိုင်းကြီးနဲ့ မနီးမဝေး ကျေးရွာတစ်ရွာ
တွင် အလွန်ဆင်းရဲတဲ့ ပုဏ္ဏားကြီးတစ်ယောက် ရှိတယ်။
ပုဏ္ဏားဆိုတာ ပုဏ္ဏားတို့တတ်အပ်တဲ့ ဗေဒင်သုံးပုံ၊ ဗေ
ဒင်လေးပုံ၊ ကြယ်တာရာနဲ့ နက္ခတ်ကြည့်နည်း၊ နိမိတ်၊
တဘောင်၊ စနည်း၊ သီချင်း၊ ဘဝေါတို့ကို အနည်းအကျဉ်း
သာ တတ်ကျွမ်းလို့ ဆင်းရဲပင်ပန်းစွာ လုပ်ကိုင်စားနေရသူ
ဖြစ်တယ်။

ဘယ်လောက်ပင်ပင်ပန်းပန်း လုပ်ကိုင်စားသောက်
နေပေမယ့် ဝမ်းမဝ ခါးမလှတဲ့ ဘဝနဲ့ပဲ နပန်းလုံးနေကြ
ရတယ်။ တစ်နေ့တော့ သည်ပုဏ္ဏား စဉ်းစားတော့တယ်။

ငါနေတဲ့ရွာနဲ့ မနီးမဝေးမှာရှိတဲ့ ဓာရာနာဂရတိုင်းကြီး
အရှင် ဘောဇဘုရင်ကြီးသည် ပညာရှိတွေကို ချီးမြှောက်
သလို ဆင်းရဲသား ပြည်သူပြည်သားတွေကိုလည်း သနား
ကြင်နာပြီး ပေးကမ်းစွန့်ကြဲတယ်လို့ ကြားရတယ်။ ငါ
သူထံ အကူအညီသွားတောင်းရင် ကောင်းမှာပဲလို့ စဉ်း
စားမိတယ်။

မင်းစိုးရာဇာတို့ထံကို သွားလျှင် ဗလာချည်းပဲ သွား

လို့ မသင့်လျော်ဘူးလို့ နီတိကျမ်းမှာ ဆိုထားတာကို အမှတ်ရလိုက်ပြန်တယ်။

ရိတ္တပါဝင်စီနာ၊ ပယုယေကျ၊ ရာဂျာနံ ဒေဝတံဂုရုံ။
ဒိုက်ဝဂျံ ဘိယုဂျံ တတြိ၊ ဖလေန ဖလမာဒိရေ။
(သကဋ္ဌဂါထာ)

ဘုရင့်ထံမှောက်ကိုလည်းကောင်း၊ နတ်နန်း၊ နတ် ကွန်းသို့လည်းကောင်း၊ ဆရာထံသို့လည်းကောင်း၊ ဆေး ဆရာထံသို့လည်းကောင်း၊ မိတ်ဆွေ၏ အိမ်သို့လည်း ကောင်း လက်ဆောင်မပါဘဲ မသွားရာ။ အကြောင်းမူ အကျိုးပြုသဖြင့် တုံ့ပြန်သော အကျိုးကို ရရှိတတ်၏။

သို့တွက်ကြောင့် ပုဏ္ဏားလည်း မည်သည့်လက် ဆောင်ယူသွားရရင် ကောင်းမလဲလို့ စဉ်းစားလိုက်ပါ တယ်။

ငါသည် အလွန်ဆင်းရဲ၏။ အဖိုးတန်လက်ဆောင်ကို ပေးရန် ငါ မတတ်နိုင်။ အဖိုးနည်းနည်းနဲ့ ထိရောက်တာကို ပေးမှ သင့်မည်။ ငါသည် ဘောဇာရင်ကြီးကို ချိုသော အရသာရှိသော အရာဝတ္ထုကို လက်ဆောင်ပေးပါက ဘုရင်မင်းမြတ် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာဖြစ်လိမ့်မည် စဉ်းစား ပြီး ကြံညှိချောင်းတို့ကို အလှူခံပြီး ပုဆိုးဟောင်းနဲ့ပတ် ကာ ဘောဇာရင်ကြီးစံရာနန်းတော်သို့ ထွက်ခဲ့တော့ တယ်။

ပုဏ္ဏားလည်း ဘောဇာရင်ကြီးရဲ့ နန်းရင်ပြင်ကို ရောက်တော့ စောနေသေးလို့ ညီလာခံအတက်ကိုစောင့် ရင်း တံခါးစောင့်ကို ခွင့်ပန်ပြီး ကြံချောင်းထုပ်ကို ဘေးမှာ ထားပြီး နန်းတော်တိုင်ကို မှီထိုင်နေရင်း အိပ်ပျော်သွား တော့တယ်။

တံခါးစောင့်က ပုဆိုးဟောင်းထဲက ကြံချောင်းတွေ ကို ထုတ်ယူလိုက်ပြီး ထင်းချောင်းအစားလဲထားလိုက် တော့တယ်။ ညီလာခံတက်လာတဲ့ ပညာရှိမျိုးမတ်တွေရဲ့ စကားပြောသံတွေ ကြားလိုက်ရလို့ ပုဏ္ဏားကြီးလည်း နိုးလာတော့တယ်။ ညီလာခံစတယ်ဆိုရင်ပဲ ပုဏ္ဏားကြီး က ကြံချောင်းထုပ်ကို ချိုင်းမှာညှပ်ပြီး ညီလာခံထဲကို ဝင်လာတာကို ညီလာခံတက်လာတဲ့ မျိုးမတ်တွေက ပုဏ္ဏားကို ဝိုင်းကြည့်နေကြတယ်။

ပုဏ္ဏားလည်း ဘောဇာရင်ကြီးကို ကြံချောင်းတွေ ဆက်သ၊ မယ်ဆိုပြီး အဝတ်ထုပ်ကို ဖြေလိုက်တော့ ကြံ

ချောင်းတွေ မဟုတ်တော့ဘဲ ထင်းချောင်းတွေဖြစ်နေလို့ အံ့သြပြီး ဘာမှမဆိုနိုင်ဘဲ ဖြစ်နေတော့တယ်။

ဘောဇာရင်ကြီးလည်း ထင်းချောင်းတွေ ယူလာပြီး သူ့အား ပြက်ရယ်ပြုရပါမည်လားလို့ ဒေါသအမျက်ထွက် ပြီး အမိန့်ချဖို့ပြင်နေစဉ် ပုဏ္ဏားရဲ့ သနားစဖွယ်မျက်နှာကို တွေ့လိုက်ရတဲ့ ဆရာကာလီဒါသလည်း ဘောဇာရင်ကြီး အမျက်တော်ပြေစေရန် လျှောက်ထားလိုက်ပါတယ်။

‘အို.. အရှင်မင်းမြတ်၊ ထိုပုဏ္ဏားသည် အရှင်မြတ်ထံ ကို ထင်းချောင်းများ ယူလာခြင်းမှာ ဤသို့ရည်ရွယ်ချက် ဖြစ်ပါတယ်’

သည်လိုလျှောက်ထားပြီး အမျက်ပြေဂါထာတစ်ပုဒ် ကို ရွတ်ဆိုလိုက်ပါတယ်။

ဒဂဓံ ခဏ္ဍဝမ ဂျူနေဗလိနာ ရမ္ပဒရမိက်လွဲယှိတံ။
ဒဂဝါ ဝါယုဆုတေန ဟေမန ဂရိလံ ကာပုနဆွေ ကာဘူ။

ဒဝမိ လိုကမုခေါ ဟာရေန မဒနာ ကိတေန ယုတ္တံ တြိတံ။

ဒရိဒရတံ ဂျနတာ ပကာရတုမိဒံ ကေနာပိ ဒဂဓံ နဟိ။

သစ်ပင်ကြီးငယ် အသွယ်သွယ်တို့ဖြင့် လှပတင့်တယ် သော ခဏ္ဍတောအုပ်ကို အရဂျူနသည် မီးပုံတိုက်ခွံ ပြာဘဝသို့ရောက်စေ၏။ ရဝဏ ဒဿဂီရိ၏ နေထိုင်ရာ ရွှေဖြင့်ပြီးသော သီဟိုဠ်ကျွန်းကို ဟနမာန်သည် ပြာဘဝ သို့ရောက်စေ၏။ အလုံးစုံသော လောကကို ချမ်းသာပေး တတ်သော မာဒနာကို မဟာဒေဝသည် ပြာဘဝသို့ရောက် စေ၏။ အလုံးစုံသောသူတို့အား ဒုက္ခပေးတတ်သော ဆင် ရဲတရားကို မည်သူမျှ ပြာဘဝသို့ မရောက်စေပါတကား ထို့ကြောင့် အရှင်မင်းမြတ်.. ဤထင်းချောင်းများဖြင့် ကျွန်ုပ်၏ ဆင်းရဲခြင်းတို့ကို ပြာဘဝသို့ရောက်အောင် ဆောင်ပေးတော်မူပါ။

‘မင်းမြတ်.. ပုဏ္ဏားအိုကြီးက ဤသို့ရည်ရွယ်ခြင်း သာ ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား’

ဘောဇာရင်ကြီးလည်း ဆရာကာလီဒါသ လျှောက် ထားမှုသည် ဥပမာတင်စားပုံတွေ လှပလွန်းလို့ ကျေး ဝမ်းမြောက်တော်မူပြီး ပုဏ္ဏားအိုကြီးအား ဆုတော် တစ်ထောင် ပေးသနားတော်မူလိုက်တော့တယ်။

ဆုငွေတစ်ထောင်ရသွားတဲ့ ပုဏ္ဏားအိုကြီးလည်း
ဘောဇာရင်ကြီးနဲ့ ဆရာကာလီဒါသတို့ကို ဝတ်ပြုပြီး
ထွက်ခွာသွားတယ်။ ဒါပေမဲ့ ပုဏ္ဏားက နောက်
တစ်ဖန် လည်ပြန်ကြည့်ပြီး ထွက်ခွာသွားတာကို
ဘောဇာရင်ကြီးမြင်တော့ ပုဏ္ဏားအိုကြီးကိုပြန်ခေါ်ပြီး
မြန်းလိုက်တယ်။

‘ပုဏ္ဏားကြီး..အဘယ်ကြောင့် နောက်ကို လှည့်
ကြည့်ပြီးမှ ပြန်ရသနည်း’

‘အို..အရှင်မင်းမြတ်၊ နှစ်ပေါင်းများစွာ ကျွန်ုပ်အား
နှိုင်းကဲခဲ့သော ဤဆင်းရဲသည် ယခုအခါ နောက်၌ကျန်
နေခဲ့တာမို့ နောက်ကိုလှည့်ကြည့်ပြီး နှုတ်ဆက်ခဲ့ခြင်း
ဖြစ်ပါတယ်’

ပုဏ္ဏားအိုကြီးရဲ့စကားကို ကြားလိုက်ရတဲ့သူအပေါင်း
တို့က ရယ်မောကြကုန်တယ်။ ပုဏ္ဏားအိုကြီးကတော့ သူ
့ကို ပြန်သွားပါတော့တယ်။

တိုယ့်ငါးချပ် ကိုယ်ချဉ်သူ (သို့မဟုတ်)
တစ်သိန်းတန်သော ဂါထာပျက်

ဘောဇာရင်ကြီးကိုယ်တိုင်က ပညာကို လိုလားပြီး
ပညာရှိမင်းဖြစ်တာကြောင့် ပညာရှိဆိုသူများကိုလည်း ချစ်
ခင်လေးစားသူ ဖြစ်ပါတယ်။ နောက် ဘယ်တိုင်းပြည်က
ပညာရှိပင်ဖြစ်ပါစေ၊ ဘောဇာရင်ကြီးနှစ်သက်တဲ့ ဂါထာ
အသစ်အဆန်းကို ဆက်သလာပါက ကောင်းတဲ့ဂါထာဖြစ်
လျှင် ထိုပညာဂါထာကို နှစ်သက်ပါက ဆုငွေတစ်သိန်း
ဆုချီးမြှင့်တယ်လို့ ဓာရတိုင်းတင်မဟုတ်၊ အတိုင်းတိုင်း
အပြည်ပြည်ထိပါ ကျော်ကြားနေပါတယ်။

တစ်နေ့တော့ တခြားနိုင်ငံမှ ပညာရှိ ရှုတံဂျယ ဆို
သူက ကိုယ်ရည်သွေးဂါထာတစ်ပုဒ်ကို သူ့တပည့်တစ်ဦးနဲ့
ပို့လာတယ်။ ထိုရှုတံဂျယ ပညာရှိဆိုသူသည် သူ့ကိုယ်သူ
ကိုယ်ရည်သွေးထားပြီး အခြားပညာရှိတွေကို ပုတ်ခတ်
ထားတဲ့ ဂါထာသာ ဖြစ်နေတယ်။ သူရေးလာတဲ့ ဂါထာ
က သည်လိုပါ။

- အပရုဗဒံရှုတံမာဗေ။
- ဝါရဝေါက်ကျရှုတကြယဓံ။
- ကာလီဒါဆေ နဂဏှယန္တေ
- ကဝိချေကရှုတံဂျယ။
- မေဃကဗျာကျမ်း၌ ဂါထာတစ်ရာ မှားနေ၏။ ဘာ

ရဝိကျမ်း၌ ဂါထာသုံးရာ မှားနေ၏။ ကာလီဒါသ ရေး
သားသောကဗျာ၌ အမှားတို့သည် မရေမတွက်နိုင်ဖြစ်၏။
သို့ရာတွင် ကဗျာတတ်သိ ပညာရှိသည် ကျွန်ုပ် ရှုတံဂျယ
တစ်ဦးတည်းသာ ရှိသတည်း။

မနက်ခင်း ဆရာကာလီဒါသ မြို့အပြင်ဘက်ကို
လမ်းလျှောက်ထွက်ခဲ့ရင်း တောအုပ်အဝင်အဝမှာ ရှုတံဂျ
ယပညာရှိရဲ့ တပည့်လက်ထဲမှာ စာတစ်စောင်ကိုင်ထား
တာတွေ့ရလို့ ဘာစာမျိုးဖြစ်မလဲလို့ စူးစမ်းချင်လာတယ်။

‘မိတ်ဆွေ..မိတ်ဆွေရဲ့ လက်ထဲက စာက ဘာစာ
ဖြစ်သလဲ။ ဘယ်သူ့ကို ပေးဖို့လဲကွယ့်’

‘ကျွန်ုပ်ဆရာ ရှုတံဂျယကဗျာရာဂရ တိုင်းပြည်
အရှင် ဘောဇာရင်ကြီးကို ဆက်သလိုက်တဲ့ ဂါထာပါ’

‘ဟုတ်လား မိတ်ဆွေ၊ ဂါထာဆို ကျွန်ုပ် ဝါသနာ
ပါတယ်။ မိတ်ဆွေရဲ့ဆရာက နာမည်ကြီးသူပဲ။ သူ့ဂါထာ
ကို ဖတ်ချင်ပါတယ်။ ပေးဖတ်လို့ ရမလား မိတ်ဆွေ’

‘ဖတ်ကြည့်လို့ ရပါတယ်။ ရှေး..ဖတ်ကြည့်ပါ
ခင်ဗျာ’

ရှုတံဂျယတပည့်က သူ့ဆရာရေးထားတဲ့ဂါထာကို
ဆရာကာလီဒါသကို ပေးဖတ်လိုက်တယ်။ ဆရာကာလီ
ဒါသက ဂါထာကို အစအဆုံးဖတ်ကြည့်ပြီး အကွရာတစ်

လုံး လိုနေတယ်လို့ ပြောလိုက်တယ်။

သင့်ရဲ့ဆရာ ရှုတ်ဂျယ ရေးလိုက်တဲ့ ဂါထာက အလွန်ကောင်းမွန်လှပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ သင့်ရဲ့ဆရာ မေ့လျော့နေလို့ အပူပူဆီ ဆိုတဲ့ပုဒ်မှာ (အ)ကို ရေးချမှတ်ပါဘဲ ရေးထားတယ်။ အကို (အာ)လို့ ပြင်လိုက်ရင် အလွန်ကောင်းမွန်တဲ့ သဒ္ဒါအနေအထားမှန်သွားမှာမို့ ဘောဇာ့ရင်ကြီးကလည်း အလွန်အလွန် ချီးကျူးခံရမှာမလွဲပါ။

အို...ပညာရှိကြီး၊ အခုလိုထောက်ပြပေးတာ အလွန်ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ ကျွန်ုပ်ဆရာရဲ့ဂါထာကို ပြင်ရေးပေးနိုင်ရင် ပြင်ရေးပေးပါခင်ဗျာ

ဆရာကာလီဒါသက ဂါထာစာရွက်ကိုယူပြီး အပူပူဆီ ဆိုတဲ့ပုဒ်ကို (အ)မှ (အာ)လို့ ရေးချထည့်ပေးလိုက်တော့ ကဗျာအဓိပ္ပာယ် ပြောင်းလွဲသွားတော့တယ်။

သည်လို အဓိပ္ပာယ်ပြောင်းသွားတာကို ရှုတ်ဂျယ တပည့်ကလည်း မသိသလို ဆရာကာလီဒါသကို နာမည်သာ ကြားဖူးထားပေမယ့် လူချင်းမတွေ့ဖူးတော့ အခုစာပြင်ပေးလိုက်သူက ဆရာကာလီဒါသမှန်း မသိရှာဘဲ ပြင်ရေးပြီးတဲ့စာကိုယူပြီး ဘောဇာ့ရင်ကြီးထံ ယူဆောင်သွားပြီး ဘောဇာ့ရင်ကြီးကို ဆက်သလိုက်တယ်။

အရှင်မင်းမြတ်...ကျွန်ုပ်ဆရာ ရှုတ်ဂျယဆိုသူ ပညာရှိကြီးက အရှင်မင်းကြီး ဖတ်စေဖို့ ဂါထာကောင်းတစ်ပုဒ် ရေးပေးဆက်သလိုက်ပါတယ်ဘုရား

ဘောဇာ့ရင်ကြီးကလည်း ဘယ်လိုဂါထာကောင်းလဲဆိုပြီး ရှုတ်ဂျယတပည့်ကိုပဲ ဖတ်ခိုင်းလိုက်တယ်။

အာပူပူဆီရှုတ် မာယော
ဝါရဝေါက်ကျရှုတ်ကြယမံ။
ကာလီဒါဆေ နဂဏယန္တေ
ကဝိချေကရှုတ်ဂျယ။

မိုးရေ၏ အမည်အမျိုးတူရာကို မေယဂါထာမှ သိရ၏။ သုံးရာကို ဘာရဝိကျမ်း၌ သိရ၏။ ကာလီဒါသ၏ ရေးသားသော ဂါထာတို့၌ မိုးရေ၏ အမျိုးအစားတို့သည် မရေမတွက်နိုင်အောင် များပြားစွာ သိရ၏။ ရှုတ်ဂျယ၏ စာ၌မူကား တစ်မျိုးတည်းသာ တွေ့ရ၏။

ထိုဂါထာ ဆုံးသွားတော့ ဂါထာရေးသား ဆက်သခဲ့တဲ့ ရှုတ်ဂျယဆိုသူကို ပညာရှိတို့က လှောင်ပြောင်ကဲ့ရဲ့ကြကုန်တော့သည်။ တပည့်ဖြစ်သူလည်း အရှက်ကွဲပြီး

ဘောဇာ့ရင်ကြီး ညီလာခံခန်းမထဲမှ အမြန်ဆုံးထွက်ခွာသွားတော့တယ်။

တပည့်လုပ်သူ ရှုတ်ဂျယထံ ပြန်ရောက်ပြီး မြို့အဝင်တောအုပ်စပ်မှာ လူတစ်ဦးက ဂါထာကို ယူကြည့်ပြီး (အ)ကို (အာ)လို့ ပြင်လိုက်ပုံ၊ ညီလာခံခန်းမထဲရောက်ပြီး ဖတ်ပြတော့ များမတ်တွေက ပြက်ရယ်ပြုကြတာကို သူဆရာကို ပြန်ပြောပြလိုက်တယ်။

ရှုတ်ဂျယလည်း တပည့်ရဲ့စကားကို ကြားလိုက်ရလို့ ကြီးစွာနောင်တ၊ရပြီး ဓာရာနာဂရတိုင်းကနေ တခြားတိုင်းပြည်ကို ထွက်ခွာသွားတော့တယ်။

လှုပ်ရှားကစားနေတဲ့ မျက်လုံးလေးများ

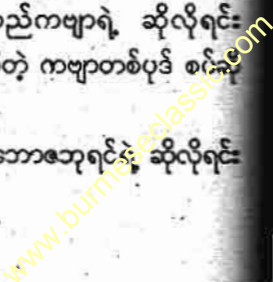
ဓာရာနာဂရတိုင်းကြီးရဲ့ မင်းဧကရာဇ် ဘောဇာ့ရင်ကြီးသည် ပြည်သူပြည်သားတို့ရဲ့ နေရေးထိုင်ရေး၊ စားရေးသောက်ရေး၊ ပညာသင်ကြားရေး စသည်တို့ကို အလွန်မှဂရုစိုက်သောမင်း ဖြစ်တယ်။

အောက်ခြေတာဝန်ရှိတဲ့ များမတ်တွေကိုသာ လွှဲမထားဘဲ ကိုယ်တိုင်ပင် မြို့တွင်းကို လှည့်လည်ကြည့်ရှုလေ့လာလေ့ရှိတယ်။ အခုလည်း ဘောဇာ့ရင်ကြီးနဲ့ ဆရာကာလီဒါသတို့နှစ်ဦး ဓာရာနာဂရမြို့တော် သာယာရေး၊ လမ်းပန်းဆက်သွယ်မှု ကောင်းမွန်ရေးမှ အစပြုပြီး မြို့ရဲ့အင်္ဂါနဲ့ ပြည့်စုံအောင် ဆောင်ရွက်ကာ မြို့တော်စည်ပင်သာယာရေးတို့ကို ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ လှည့်လည်စစ်ဆေးရန် ဆရာကာလီဒါသနဲ့အတူ ထွက်လာရင်း တစ်ခုသော တိုက်ပြတင်းပေါ်မှ အမျိုးသမီးငယ် တစ်ဦးကို မြင်လိုက်ရတယ်။

ဘောဇာ့ရင်ကြီးသည် သည်အမျိုးသမီးငယ်ရဲ့ ထူးထူးခြားခြား လှုပ်ရှားနေပြီး အမူအရာတို့မှာလည်း တစ်စုံတစ်ရာကို ဖုံးကွယ်လို့မရအောင် ထင်ထင်ရှားရှား မြင်တော်မူလို့ ကဗျာတစ်ပုဒ်စပ်ဆိုပြီး နောက်ကပါလာတဲ့ ဆရာကာလီဒါသကို မျက်လုံးလေးများမှာ ဖုံးကွယ်၍မရအောင် အတယ်ကြောင့်လှုပ်ရှားနေသနည်းဆိုတဲ့ ကဗျာကို ရွတ်ဆိုပြလိုက်တယ်။

အချင်းကာလီဒါသ...သည်ကဗျာရဲ့ ဆိုလိုရင်းအဓိပ္ပာယ်ကိုရောက်အောင် ထိမိတဲ့ ကဗျာတစ်ပုဒ် စင်နူပြပေတော့

ဆရာကာလီဒါသလည်း ဘောဇာ့ရင်နဲ့ ဆိုလိုရင်း

ဆို သိလိုက်ရလို့ အောက်ပါအဓိပ္ပာယ်ပါ တင်စားမှုပါတဲ့
ဇရာ တစ်ပုဒ်ကို ချက်ချင်း လက်တန်းစပ်ဆိုပေးလိုက်
တယ်။

မင်းကြီး..

- (၁) နေမင်းကြီးသည် တိမ်တောင်တိမ်လိပ်တို့နောက်၌
ပန်းကွယ်ခြင်းအားဖြင့် ပန်းကွယ်၍ ရနိုင်ပါတယ်။
- (၂) ငွေလစန္ဒာကို လဆုတ်လကွယ်ဖြစ်သောရက်၌ ဖုံး
ကွယ်၍ ရနိုင်ပါတယ်။
- (၃) ရေစက်ရေပေါက်တို့သည် မြေအတွင်း၌ ဖုံးကွယ်
၍ ရနိုင်ပါတယ်။
- (၄) ငါးများကို ရေနောက်ဖြင့် ဖုံးကွယ်၍ ရနိုင်ပါတယ်။
- (၅) သူခိုးများသည် နေအခါ၌ ဖုံးကွယ်၍ ရနိုင်ပါတယ်။
- (၆) ဥဒေါင်းငှက်တို့သည် တန်ခူးလအခါ၌ မည်သူမျှ
မမြင်ရအောင် ဖုံးကွယ်၍ ရနိုင်ပါတယ်။
- (၇) စွန်ငှက်များသည် ဝါတွင်းသုံးလ၌ ဖုံးကွယ်၍ ရနိုင်
ပါတယ်။

သို့ပေမယ့် မိန်းမငယ်တို့၏ မျက်လုံးသည် အမူအရာ
တစ်မျိုးမျိုးနဲ့ ဖုံးကွယ်ထားသော်လည်း မည်သို့ဖုံးကွယ်
၍ ရနိုင်ပါမည်နည်း။

ဆရာကာလီဒါသက ဘောဇာရင်ကြီးကို မိန်း
မလေးတို့မျက်လုံးများ ဖုံးကွယ်၍မရနိုင်ပုံကို ဥပမာတို့
နဲ့ တင်စားဖြေဆိုခဲ့ပြီး ဆက်လို့မေးလျှောက်လိုက်တယ်။

‘အရှင်မင်းမြတ်..အရှင်သည် တစ်ခုသော’လေသာ
ပြောင်းမှ မိန်းမပျိုတစ်ယောက်ရဲ့ မျက်လုံးအစုံကို မြင်
သောအခါကြောင့် ထိုကဗျာကို စပ်ဆိုတော်မူပြီး ကျွန်ုပ်
တို့ ဖြေကြားခိုင်းခြင်း မဟုတ်လော’

‘ဟုတ်ပေတယ် ကာလီဒါသ၊ အသင့်ရဲ့ ကဗျာကို
ကျွန်ုပ် သဘောကျလွန်းလို့ ပညာကျော်ဘွဲ့ကို ကျွန်ုပ်
နဲ့ ခြွင်းလိုက်တယ်။ သင့်ကို နန်းတော်ပြန်ရောက်ရင် အမေး
ပစ္စာတစ်ပုဒ် မေးရဦးမယ်။ အခုတော့ မြို့သာယာရေး
အတွက် လိုက်လံကြည့်ကြဦးစို့ ကာလီဒါသရေ’

ဘောဇာရင်ကြီးနဲ့ ဆရာကာလီဒါသတို့ မြို့တော်
ဆို လိုက်လံကြည့်ခဲ့ပြီး ဆောင်ရွက်စရာရှိတာကို ဆောင်
ရွက်လို့ပြီးတော့ နန်းတော်ကို ပြန်ခဲ့ကြတယ်။ နန်းတော်
ထဲတို့ရောက်ပြီး ပြုပြင်ဖွယ်ရာကိစ္စတွေကို ဆိုင်ရာမျိုးမတ်
အတွက် ညွှန်ကြားပြီး ပုစ္ဆာဖြေဆိုရန် စောင့်နေတဲ့ ဆရာ

ကာလီဒါသကို ကျိုး၊ ကွဲ၊ ပုပ်ဟူသော အက္ခရာစကား
သုံးမျိုးကို မည်သို့မည်ပုံ ချီးကျူး၍ ရနိုင်သနည်း။ တစ်ခု
စီရဲ့ အဓိပ္ပာယ်ကို ခွဲခြားပြီး ဖြေဆိုပေတော့ မောင်မင်း
မဟာပညာကျော်ကြီးရေ’

‘အရှင်မင်းမြတ်..

နံပါတ်(၁) ကြိများသည် ကျိုးမှ ကြေမှ ကြိရည်ကို
ရပါတယ်။ ကြိရည်ရမှ သကြား၊ ကြိသကာ ချက်ပြီး
သုံးဆောင်ရပါတယ်။ သည်အခါ ကြိရဲ့ အကျိုးကျေးဇူး
များကို ကြိများ ကျိုးမှ ရနိုင်ပါတယ်။

အမှတ်(၂)ပုစ္ဆာ အဖြေကတော့ ဝါများသည် အသီး
မှ ပေါက်ကွဲ၍ ထွက်လာသောအခါမှသာ ဝါဂွမ်းကို
ရနိုင်၍ ထိုဝါဂွမ်းမှ ဝိုင်းငင်၍ ချည်ကို ရရှိပါတယ်။
ထိုချည်မှ အဝတ်အထည် စသည်တို့ ရနိုင်ပါတယ်။ ထို့
ကြောင့် ဝါတို့ ကွဲမှသာလျှင် ကျေးဇူးရှိပေ၏။

အမှတ်(၃)အက္ခရာပုစ္ဆာကတော့ ချည်ပေါင် အစရှိ
သော လျှော်ပင်မျိုးတို့သည် ရေနှင့် အပုပ်စိမ်ပြီးမှ ထု
ထောင်းကာ လျှော်ကြိုးအစရှိသည်တို့ အသုံးချ၍ ရပါ
တယ်။ အိမ်စားလိုက်သုံး၍ မရပါ။ ထို့ကြောင့် လျှော်များ
သည် ပုပ်မှသာ အကျိုးရှိပါတယ် အရှင်မင်းမြတ်’

ဆရာကာလီဒါသက ကျိုးကြောင်းဆီလျော်တဲ့အဖြေ
ကို ဘောဇာရင်ကြီး ကြားလိုက်ရတော့ အားရကျေနပ်မှု
ပြည့်စုံလေပြီး ပညာကျော်ဘွဲ့နဲ့ ညီညွတ်ပါပေတယ်လို့
ချီးမြှောက်ပြီး ဆုလာဘ်တွေပါ ပေးသနားလိုက်ပါတော့

တယ်။

အမေးပုစ္ဆာ လေးဖြာအဖြေရှာ

ဓာရာနာဂရတိုင်း ဘောဇောရင်ကြီးရဲ့ နိုင်ငံတော်တွင် ပညာရှိပေါင်း(၁၄၀၀)ကျော်ရှိနေပြီး အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည် ခက်ခဲနက်နဲတဲ့ ပုစ္ဆာတွေကို လွယ်ကူစွာ ဖြေရှင်းပေးနိုင်ခြင်း၊ ဘောဇောရင်ကြီးကလည်း ပညာရှိတွေကို လေးစားချစ်ခင်တာကြောင့် အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်က ပညာရှိများပင် လာရောက်ခိုလှုံကြတယ်။

တစ်နေ့မှာတော့ တိုင်းတစ်ပါးက သံအဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ ရောက်လာပြီး 'ပညာရှိသုခမိန်တွေ ပေါများလှတဲ့ ဓာရာနာဂရတိုင်းနိုင်ငံတော်မှာ ရှိနေကြတဲ့ ပညာရှိအပေါင်းတို့ကို ပုစ္ဆာလေးခု မေးလိုပါတယ်။ ဖြေဆိုနိုင်ကြမယ်လို့လည်း မျှော်လင့်ပါတယ်' လို့ ဘောဇောရင်ကြီးကို လျှောက်ထားတော့ ဘောဇောရင်ကြီးကလည်း ခွင့်ပြုလိုက်လို့ တိုင်းတစ်ပါးသားပညာရှိကြီးက ပုစ္ဆာလေးခုကို မေးပါတော့တယ်။

သည်ပုစ္ဆာတွေကတော့-

- (၁) ဣတ္ထိမည်ရ ထိုမိန်းမသည် ဣတ္ထိမာယာ သဲကိုးဖြာနှင့် ဘယ်သူ့ကို ဘာလုပ်နိုင်သနည်း။
- (၂) သမုဒ္ဒရာ အဏ္ဏဝါသည် ဘာကို မဝါးမျှနိုင်သနည်း။
- (၃) အလျှံပြောင်ညီး ရှားမီးကျီးလျှင် ချည်းနှီးမစွမ်း ဘာကို မလောင်ကျွမ်းသနည်း။
- (၄) ဘဝသေနင်း ရှင်သေမင်းသည် ဘယ်သင်းကို အသေမသတ်နိုင်သနည်း။

အထက်ပုစ္ဆာလေးမျိုးကို တိုင်းတစ်ပါး ပညာရှိ မေးမြန်းနေချိန်မှာ ညီလာခံထဲကို ဆရာကာလီဒါသ ရောက်ရှိလာခြင်း မရှိသေးပါဘူး။ အခု ညီလာခံထဲမှာရှိနေတဲ့ ပညာရှိ အမည်ခံသူတွေကလည်း သူဖြေခိုး ငါဖြေခိုးနဲ့ အချိန်အတော် ကြာညောင်းသွားလေတယ်။

ဤပညာရှိသည် ငါတို့အား ပညာစမ်းလို့၍ လာခြင်း ဖြစ်ပြီး အခုမေးတဲ့ ပုစ္ဆာလေးရပ်ကို ဖြေဆိုနိုင်ခြင်း မရှိပါက ညီလာခံတစ်ခုလုံးသာမက ဓာရာနာဂရတိုင်းပြည်ကြီးနဲ့ ငါတို့ရဲ့အရှင် ဘောဇောရင်မင်းကြီးပါ အရှက်လုံးလုံး ကွဲရတော့မယ်လို့ ပူပင်သောကရောက်ရှိနေကြတယ်။

ဓာရာနာဂရတိုင်း အမတ်တို့ နောက်ဆုံး အရှုံးပေးရ

တော့မယ့် အခြေကို ရောက်ရှိနေစဉ် ဆရာကာလီဒါသ ညီလာခံထဲကို ဝင်လာတာ တွေ့လိုက်ရလို့ အမတ်အားလုံး ဝမ်းသာသွားကြတယ်။

ဆရာကာလီဒါသလည်း အားလုံးရဲ့ မျက်နှာတွေကို ကြည့်ရှုအကဲခတ်လိုက်တော့ ပြဿနာပေါ်နေပြီဆိုတာကို ဖော်ပြနေလို့ မသိသလိုဘဲ မေးလိုက်တယ်။

'အို...ပညာရှိအပေါင်းတို့၊ ဘာများပြဿနာရှိနေကြလို့ပါလဲ။ မျက်နှာတွေလည်း မကောင်းကြပါလားကွယ်ရဲ့'

အမတ်တစ်ဦးက တိုင်းတစ်ပါးမှ ပညာရှိ မေးလာတဲ့ အမေးပုစ္ဆာလေးမျိုးကို ရွတ်ဆိုပြလိုက်ပြီး ကျွန်ုပ်တို့ ဖြေဆိုနိုင်ခြင်းမရှိလို့ အသင့်ကိုသာ အားကိုးရတော့မယ်လို့ ပြောလိုက်တယ်။

'မပူကြလင့် အမတ်အပေါင်းတို့၊ ကျွန်ုပ် ဖြေဆိုပေးပါမည်' ဆိုပြီး အမေးပုစ္ဆာလေးခုကို ဖြေဆိုပေးလိုက်ပါတယ်။

ပုစ္ဆာ(၁)က သားရတနာ ဖွားမြင်ရရှိသော မိန်းမသည် ထိုသား ကြီးပြင်းလာလျှင် ဣတ္ထိမာယာ သဲကိုးဖြာနဲ့ ထိုသားကို မလှည့်စား၊ မဖြားယောင်း မသွေးဆောင်နိုင်ချေ။

ပုစ္ဆာ(၂)က သမုဒ္ဒရာ အဏ္ဏဝါသည် မည်မျှလောက်နက်ရှိုင်းကျယ်ဝန်းစေကာမူ မည်သည့်သစ္စာတရားကိုမျှ ဝါးမျှနိုင်ခြင်း မရှိချေ။

ပုစ္ဆာ(၃)က အရှိန်ပြောင်ညီး ရှားမီးကျီးပင် ဖြစ်လင့်ကစား ကံတရားတို့၏ အကျိုးဆက်အာနိသင်ကို မလောင်ကျွမ်းနိုင်ချေ။

ပုစ္ဆာ(၄)က ဘဝသေနင်း ရှင်သေမင်းသည် သတင်းကြီးလှ မည်နာမကို သေအောင် မသတ်နိုင်ချေ။

'ကျွန်ုပ်ဖြေဆိုတာ မှန်ပါသလား စည်သံအရာရှိ ပညာရှိကြီးခင်ဗျား'

'အသင်ပညာရှိကြီး ဖြေဆိုတာ အားလုံးမှန်ပါတယ်။ ကျွန်ုပ် သင့်ကို ရိုသေလေးစားစွာ လက်အုပ်ချိုပြီး အရိုအသေပြုပါတယ်'

ပညာရှိတို့ရဲ့ စိတ်ဓာတ်ကို အတုယူစေချင်ပါတယ်။
ကောင်းကျိုးလိုရာပြည့်ဝစေ
မောင်လှယဉ်(မောင်လှမြိုင်)

ဂန္ထီရ-ဆရာလှမ်း(B.Sc) -

(၇) သုံးဘားသုံးဖျားကောင်းကျိုးရစေ
ဘုရားခုနစ်ဆူ ရှိခိုးပူဇော် ယတြာချေ

စာရေးသူ လွန်ခဲ့သော (၁၀)နှစ်ကျော်ခန့်က ပုဇွန်
တောင်ဘက်တွင် ဗေဒင်ပညာလေ့လာလိုက်စားရာ ပညာ
ပေးသော ဆရာသခင်မှ ဘုရား(၇)ဆူရှိခိုးနည်း ပေးလိုက်

ပါသည်။ ထိုနည်းကို တစ်ကြိမ်၊ နှစ်ကြိမ် ပြုလုပ်ပြီး
ဆက်၍ မလုပ်ဖြစ်ပါ။ လွန်ခဲ့သော တစ်လကျော်ခန့်က
ဓမ္မမိတ်ဆွေတစ်ဦးက ဘုရားခုနစ်ဆူ ကပ်လှူပူဇော်နည်း

တစ်နေ့ငါကြိမ် ဘုရားရှိခိုးနည်းစာအုပ် လာပေး
ညည်း ကျွန်ုပ်လည်း ရှေ့ပိုင်းလောက်ဖတ်ပြီး ဆက်မဖတ်
အံ့ခဲ့ပါ။

ယခု တောင်-မြောက်လမ်းဆုံ မြို့ဦးစေတီတွင်
ဆောင်ဟောခန်း ဖွင့်ဖြစ်သောအခါ အားလပ်ချိန်၌ စာရေး
အဖွဲ့ ပြုလုပ်သည်။ မဖတ်ရသေးသောစာအုပ် ပြန်
ဖတ်သည်။ မဂ္ဂဇင်း၊ ဂျာနယ်အတွက် ဆောင်းပါးရေး
သည်။

ဘုရားခုနစ်ဆူပူဇော်နည်းစာအုပ် ဖတ်သောအခါ
အပိုင်းတွင် ဘုရားတစ်ဆူချင်းပင့်၊ ဘုရားပင့်ပြီးပါက
ဘုရားရှိခိုးနှင့် ဆုတောင်းဗုဒ္ဓထောမန္တာနှင့် ဆုတောင်းဟူ
ဆော်ပြထားသည်။ ဘုရားရှိခိုးဂါထာအနက်လည်း ဖော်
ပြထားပါသည်။ ဆောင်းပါးအနေဖြင့် ရေးပါက အခန်း
ဆက် ဖြစ်သွားနိုင်ပါသည်။ တစ်ဖန် (၂၈)နံသင့် ဘုရား
ရှိခိုးခန်း၊ ကံဟောင်းဖွင့် တနင်္ဂနွေသား ဘုရားလေးဆူ
ရှိခိုးနှင့် ဆုတောင်းလည်း ပါရှိသည်။ ကံပွင့်လာဘ်ပွင့်
သောရှိခိုးနည်းလည်း လူသိများသည်။ စာရေးသူ ရေး
သောထုတ်ဝေသော ခုနစ်နေ့သားသမီးများ ကံပွင့် လာဘ်
ပွင့် ယတြာများ စာအုပ်တွင် ဖော်ပြပေးထားသည်။ ကံ
ပွင့် လာဘ်ပွင့် အမွှေးတိုင်ထုပ်တွေမှာလည်း ဖော်ပြပေး
ထားတာ တွေ့မြင်ရသည်။ အကွရာအလိုက် နံသင့်ဘုရား
ခုနစ်ဆူ ပူဇော်ခန်းလည်း ပါသည်။ တနင်္ဂနွေသားသမီး
များ တနင်္ဂနွေ အမည်ရှင်များ ရှိခိုးပူဇော်သင့်ပါသည်။
ယခု စာရေးသူအနေဖြင့် ပထမဆုံး နမောတဿ ပမာဏ
ရှိခိုး၍ ဘုရားခုနစ်ဆူရှိခိုးနည်းကို စတင်ဖော်ပြပါမည်။

နမောတဿ ပမာဏကိုမှီး၍

ဘုရား(၇)ဆူ ရှိခိုးပူဇော်နည်း

- ၁။ နမောတဿ (ဝိပဿီဿ)
- ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ
- ၂။ နမောတဿ (သိဒ္ဓိဿ)
- ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ
- ၃။ နမောတဿ (ဝေဿဘူဿ) ၏
- ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ
- ၄။ နမောတဿ (ကက္ကုသန္ဓဿ)
- ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ
- ၅။ နမောတဿ (ကောဏဂမနဿ)

ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ
၆။ နမောတဿ (ကဿပဿ)

ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ
၇။ နမောတဿ (ဂေါတမဿ)

ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

အသက်ရှည်စေလိုမူ မိမိနံတူဘုရားက စ၍ ပူဇော်၊
အကြံပြီးမြောက်စေလိုမူ မိမိမွေးနံမှ သုံးဆူမြောက်ဘုရား
ကစ၍ ပူဇော်၊ လာဘ်ရစေလိုမူ မိမိမွေးနံမှ လေးဆူ
မြောက် ဘုရားကစ၍ ပူဇော်၊ နေရာမြဲစေလိုမူ၊ မိတ်
ကောင်းတွေ့စေလိုမူ မိမိမွေးနံမှ (၇)ဆူမြောက်ဘုရားမှ
စ၍ ပူဇော်ရှိခိုးလေဟု ဖွင့်ဆိုထားပါသည်။ အချို့က
(ရာဟု)ဂြိုဟ်နေရာတွင် နောင်ပွင့်မည့် အရိမေတ္တေယျ
ထည့်ပူဇော်ထားပါသည်။

ဘုရားခုနစ်ဆူမှာ ဝိပဿီ၊ သိဒ္ဓိ၊ ဝေဿဘူ၊ ကကု
သန်၊ ကောဏာဂုံ၊ ကဿပ၊ ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရားတို့
ဖြစ်ပါသည်။ တနင်္ဂနွေနံတူဘုရားမှာ သိဒ္ဓိဖြစ်သည်။ နံတူ
ဘုရား ခုနစ်ဆူမှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်သည်။

- (၁) တနင်္ဂနွေနံတူ သိဒ္ဓိမြတ်စွာဘုရား၊
- (၂) တနင်္လာနံတူ ဝေဿဘူမြတ်စွာဘုရား၊
- (၃) အင်္ဂါနံတူ ကကုသန်မြတ်စွာဘုရား၊
- (၄) ဗုဒ္ဓဟူးနံတူ ကောဏာဂုံမြတ်စွာဘုရား၊
- (၅) ကြာသပတေးနံတူ ကဿပမြတ်စွာဘုရား၊
- (၆) သောကြာနံတူ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၊
- (၇) စနေနံတူ ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရား။

တနင်္ဂနွေသားသမီး အသက်ရှည်လိုမူ မိမိ၏ နံတူ
ဘုရားမှစ၍ ဘုရားခုနစ်ဆူစလုံးကို ရှိခိုးပူဇော်ရမည်။
ဘုရားရှိခိုး အရှည်နည်း မရပါက နမောတဿကို မှီး
ပူဇော်ရမည်။ တနင်္ဂနွေသား အကြံပြီးမြောက်စေလိုမူ သုံး
ဆူမြောက် (ကကုသန်)ဘုရား၊ လာဘ်ရစေလိုမူ လေးဆူ
မြောက် (ကောဏာဂုံ)၊ နေရာမြဲ မိတ်ကောင်းတွေ့ (ဝိ
ပဿီ) မြတ်စွာဘုရားမှစ၍ ပူဇော်ရမည်။ ထိုသို့ပူဇော်
ရာတွင် ထီး၊ တံခွန် အရောင်(၇)မျိုးဖြင့် ပူဇော်ခြင်း၊
ဆီမီးအလင်းတိုင်(၇)တိုင်၊ ရေတော်(၇)ခွက်၊ သစ်သီး(၇)
လုံး စသည်တို့ ပါရှိရပါမည်။ အဓိက ထီး၊ တံခွန် (၇)
ခုစီ ဘုရားရှေ့ တင်လှူပူဇော်ရပါမည်။ ကျန်နေ့သားသမီး
သည် တနင်္ဂနွေနေ့အတိုင်း ပူဇော်ရမည်။ တစ်ကြောင်း

ပုတီးတစ်ပတ်စိပ် ပူဇော်နိုင်ပါသည်။

ဘုရားခုနစ်ဆူ ရှိခိုးပူဇော်နည်း စာအုပ်တွင် ယတြာ ချေ ဘုရား(၇)ဆူ ရှိခိုးနည်းကို အောက်ပါအတိုင်း ရေး သားဖော်ပြပေးထားပါသည်။

(၁) တနင်္ဂနွေနေ့ညိုမှ တနင်္ဂနွေ၏ ဆပွတ်ဖြစ်သော သော ကြာနေ့သား ဂေါတမဘုရားကို သက်စေ့ ရှိခိုးပူဇော်၍ မိမိအလိုရှိရာဆုကို တောင်းရာ၏။

(၂) တနင်္လာနေ့ညိုမှ တနင်္လာ၏ ဆပွတ်ဖြစ်သော စနေနေ့ သား ဝိပဿီဘုရားကို သက်စေ့ ရှိခိုးပူဇော်၍ မိမိအလို ရှိရာဆုကို တောင်းရာ၏။

(၃) အင်္ဂါနေ့ညိုမှ အင်္ဂါ၏ ဆပွတ်ဖြစ်သော တနင်္ဂနွေနေ့ သား သီခီဘုရားကို သက်စေ့ရှိခိုးပူဇော်၍ မိမိအလိုရှိရာ ဆုကို တောင်းရာ၏။

(၄) ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ညိုမှ ဗုဒ္ဓဟူး၏ ဆပွတ်ဖြစ်သော တနင်္လာ နေ့သား ဝေဿဘူဘုရားကို သက်စေ့ရှိခိုးပူဇော်၍ မိမိ အလိုရှိရာဆုကို တောင်းရာ၏။

ရာဟုနေ့ညိုမှ ရာဟု၏ ဆပွတ်ဖြစ်သော တနင်္လာနေ့ သား ဝေဿဘူဘုရားကို သက်စေ့ ရှိခိုးပူဇော်၍ မိမိအလို ရှိရာဆုကို တောင်းရာ၏။

(၅) ကြာသပတေးနေ့ညိုမှ ကြာသပတေး၏ ဆပွတ်ဖြစ် သော အင်္ဂါနေ့သား ကကုသန်ဘုရားကို သက်စေ့ ရှိခိုး ပူဇော်၍ မိမိအလိုရှိရာဆုကို တောင်းရာ၏။

(၆) သောကြာနေ့ညိုမှ သောကြာဆပွတ် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့သားကို ကောဏာဂုံဘုရားကို သက်စေ့ ရှိခိုးပူဇော်၍ မိမိအလို ရှိရာဆုကို တောင်းရာ၏။

(၇) စနေနေ့ညိုမှ စနေ၏ဆပွတ် ကြာသပတေးနေ့သား ကဿပဘုရားကို သက်စေ့ ရှိခိုးပူဇော်၍ မိမိအလိုရှိရာ ဆုကို တောင်းရာ၏။

ဥပမာ-အိမ်၊ အလုပ်၊ ဦးစီး(အုပ်ချုပ်ရေး)၊ အဆောက် အအုံ စသည့် တနင်္ဂနွေနေ့များ အကြီးအကဲ၊ အုတ်၊ အိုး၊ အုပ်စု စသည့်ကိစ္စအဝဝအတွက် သောကြာနေ့သား ဂေါ တမမြတ်စွာဘုရားမှာ ပူဇော်ဆုတောင်းပါ။

အကယ်၍ ဘုရားထုလုပ် ကိုးကွယ်ပူဇော်မည်ဆိုပါ က တနင်္ဂနွေသားသမီးတစ်ဦး မွေးနံဖြစ်သော အင်သား၊ အုန်းသားနှင့် ဘုရားထု၊ သရက်သား၊ ရဲယိုပင်အသား၊ ဝါးသား၊ ရွက်လှသား စသည်ကို ပလ္လင်ပြုလုပ်ရသည်။

စာထဲတွင် သရက်ဖြူသားဟု ရေးထားပါသည်။ ပလ္လင် ထက် ဘုရားပုံတော် ဦးစားပေး ပြုလုပ်ရသည်။

နေ့အလိုက်မှာ တနင်္ဂနွေအပေါ်မှ ရေတွက်ရပြီး- တနင်္လာသားသမီး - ကျွန်း၊ ကံ့ကော် အင်္ဂါသားသမီး - ညောင်၊ ဆီး၊ စစ်ဆေးသား ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီး - လင်းလွန်း၊ ဝါး၊ ရွက်လှ ကြာသပတေးသားသမီး - ပျဉ်းမ၊ ပေါက်သား စသည်ဖြင့် မွေးနံအသားကို ဘုရားထု ဘွဲ့ပေးပါ။

မိမိနေအိမ်တွင် ဘုရားဘွဲ့တော်ပေး၍ ပူဇော်နိုင်ပါ သည်။

တနင်္ဂနွေနေ့အတွက် သောကြာနေ့ဖွား ဂေါတမဘုရား ကို ရှိခိုးပူဇော်လိုပါက-

သောကြာနေ့တွင် ဖွားမြင်တော်မူ၍ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင် ဘုရားဖြစ်တော်မူသော ဂေါတမဘုရားရှင်အား မေ (- မည်ခေါ် တပည့်တော်သည် နမော-ပူဇော်ဝပ်စင်း ခြံ ပါ၏ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား။

ဘုရားတပည့်တော် (...)နေ့သား အမည်သည် တနင်္ဂနွေနံ အိုးအိမ်အဆောက်အအုံကိစ္စ အခက်အခဲ ဖြစ်ကြုံနေရပါသည် အရှင်ဘုရား။ ဗုဒ္ဓဟူးတပည့်တော် တနင်္ဂနွေနှင့် ပတ်သက်သော အိုးအိမ်၊ အဆောက်အအုံ ကိစ္စအခက်အခဲများပျောက် မင်္ဂလာဖြိုးမောက် ကောင်း ကျိုးရအောင် (၀ါ) တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်မင်း၏ မကောင်းကျိုး ပျောက် ကောင်းကျိုးရောက်အောင် စောင့်ရှောက်စောင့် ခြင်း ပြုတော်မူပါ သဗ္ဗညုတဿခင် ဂေါတမအရှင်မြတ် ဘုရားဟု ပူဇော်ဆုတောင်းပါ။

တနင်္ဂနွေသားသမီး - ထီး၊ တံခွန်၊ ကြက်လှူ ပန်းရောင်။

တနင်္လာသားသမီး - အဖြူရောင်၊

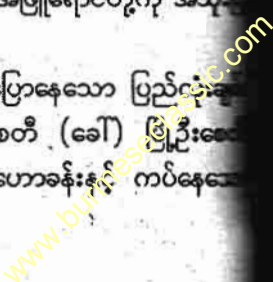
အင်္ဂါသားသမီး - ကြက်သွေးရောင်၊

ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီး - အစိမ်းရောင်၊

ကြာသပတေးသားသမီး - အဝါရောင်၊

သောကြာသားသမီး - အဖြူရောင်တို့ကို အသုံးပြု ပါ။

စာရေးသူ ဗေဒင်ဟောပြောနေသော ပြည်လုံးဆိုင်ရာ သာ မဟာဆုတောင်းပြည့်စေတီ (ခေါ်) ဖြူဦးစေတီ တောင်ဘက်မုခ် စာရေးသူ ဟောခန်းနှင့် ကပ်နေသော

တံခွန် ရောင်းသည့်ဆိုင်တွင် လေ့လာကြည့်ရှုရန်
အောင်မျိုးစုံ (၇)မျိုး၊ (၈)မျိုး ရှိသည်။ အချို့က ရဟုန်
သည်။ ရဟုန်ဆိုပါက ကော့ကာဂံကို ပူဇော်၊ ဗုဒ္ဓဟုန်
သည် ကြက်လာအရောင်မှာ အညို၊ အနက် ပြောင်း
သည်။

ဘုရားခုနစ်ဆူ ပူဇော်ရာတွင် ထီး၊ တံခွန်၊ ကုက္ကား၊
ရေတော်၊ သစ်သီး၊ ကန်တော့ပွဲ တတ်နိုင်သလောက်
ပေးပါ။ ဤလောကတွင် ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားထက် မြတ်
သောပုဂ္ဂိုလ်လည်း မရှိ။ ဘုရားထက်သာသော အလှူခံ
ပုဂ္ဂိုလ်လည်း မရှိ။ ထို့ကြောင့် ဘုရားကို ဘုရားဂုဏ်
အာရုံပြုကာ ဒါနပါရမီ ဖြည့်ဆည်းပေးပါ။

ပူဇော်သူမှ အမှာပြုထားသည်မှာ ဗုဒ္ဓတို့ယတြာ၊
သတ္တဝါတို့၏ အဓိပတိဟူ၍လည်းကောင်း၊ သုံးပါးရတနာ
ထက်မြတ်စွာသည် လိုရာသိဒ္ဓိ ကောင်းကျိုးဆောင်ဟူ၍
လည်းကောင်း ကျမ်းဆရာတို့ မိန့်ရှိသော အဆိုကြောင့်
ဦးစီးဒဿ၊ ဇာတာစန်းလင် စသည် ညံ့၍ပင်ဖြစ်စေ၊
အောင်းကျိုးချမ်းသာ လိုရာသိဒ္ဓိ ပြီးစီးစေလို၍ပင်ဖြစ်စေ

ဗုဒ္ဓယတြာကို အမြဲမသွေ ပြုသင့်ပြုထိုက် ပြုအပ်လှပေ၏။
ပြုကြလေဟု ဆိုလို၏။

ဘုရားခုနစ်ဆူ ရှိခိုးပူဇော်နည်း သုံးလေးမျိုး ရှိပါ
သည်။ သိဒ္ဓိဘုရားရှိခိုး သိဒ္ဓိသပိစ၊ နမတ္ထု၊ သဗ္ဗဘူတာ
နာမဗွဲ၊ ဆရာဘုရားရှုခိုးကို အနက်ပြန် ပူဇော်ကြသည်။

ထို့ကြောင့် အထက်တွင် ဖော်ပြထားသော နမော
တဿနှင့် မိုးရှိခိုးပူဇော်ပြီး လိုရာဆန္ဒ ဆုတောင်းနည်းမှာ
ပို၍လွယ်ကူ ထိရောက်ပါသည်။

နမောတဿ (ဝိပဿီဿ)
ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။
ဘဂဝတော-ဘုန်းတော်(၆)ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူ
သော၊ အရဟတော-နတ်၊ လူ၊ သတ္တဝါ အားလုံးတို့၏
ပူဇော်အထူးကို ခံယူတော်မူထိုက်သော ဝိပဿီမြတ်စွာ
ဘုရားအား၊ တဿ-ဘုရားတပည့်တော်သည်၊ နမော-
ရိုသေမြတ်နိုး ရှိခိုးပူဇော်ပါ၏ မြတ်စွာဘုရား။

ပြီးမှ လိုရာဆန္ဒကို ဆုတောင်းမှုပြုပါ။
ဂန္ထိရဆရာလှပျိုး(B.Sc)

ရွှေပြင်း®

(အမှတ်တံဆိပ်)

ကျီးပေါင်းလိမ်းဆေး

သုံးစွဲနိုင်သောရောဂါများ
အညစ်အကြေးပေါင်း၊ ပန်းဆစ်ကျီးပေါင်း၊ ခြေဆစ်လက်ဆစ်၊ နှူးဆစ်ကျီးပေါင်းတက်ခြင်းနှင့်
အဆစ်လွှဲ၊ အဆစ်အမျက်ကိုက်ခဲခြင်း၊ အားလွှဲခြင်းဝေဒနာများ၊ အရိုးအက်နာ ရောင်ရမ်းခြင်း၊
အနာ၊ ခဲနာ၊ ဝက်ကြောထိုးခြင်းနှင့် ထုံကျင်ကိုက်ခဲခြင်းတို့အတွက် သုံးစွဲနိုင်ပါသည်။
(ရုတ်ဖျက်) ။ အညောင်းထိုင်သူများ၊ ထုကားထိုင်သူများနှင့် အားကစားသမားများအတွက်
“အကြောပြေ ခေတ်ကြေတိမ်ဆေး” အဖြစ်လည်း အသုံးပြုနိုင်ပါသည်။

သုံးစွဲကြည့်ပါ။ ထူးခြားကြောင်း
လက်တွေ့စမ်းရမည်။
“အမှန်ကန်ဆုံးရွှေချယ်မှု”

ဆိုင်ရင်းသေးစီးမှတ်ပုံတင်အမှတ် - TMR 010304 (0216)
ဆောင်ရွက်ပိုင်ဆိုင်ခင်အမှတ် - ၁/၂/၂၀၁၀၊ တထစလ/ထိုး (၁၈၈၅)
ရင်းမြစ်ပြုရက်အမှတ် - ထထဝက (စာနယ်ဇင်း) ၀၉၈/၁၀၀၃

**တီဂျွန်အဘိ၊ အရက်နှင့်
ငှင်းတို့နှင့်ဆက်စပ်သောပစ္စည်းများ
(ပိုးဝ) ပပဝင်ကြောင်းအာပံပါသည်။**

စေးလက်ကားရရှိနိုင်သည့် စေးဆိုင်ကြီးများ
ချီရူး(သိမ်ကြီးဈေး)၊ အာရာဂျုံ (၂၄ လမ်းထိပ်၊ သိမ်ကြီးဈေး)၊ ဆန်ဦးအောင်ဆေးဆိုင် (သိမ်ကြီးဈေး)၊ ပင်လှဈေးရှိ သုခချမ်းသာဆေးဆိုင်၊
အင်းဆေးဆိုင်၊ အာရာဂျုံဆေးဆိုင်၊ ကျေးဇူးရှင်ဆေးဆိုင်၊ ကိုသက်နိုင်ဆေးဆိုင် နှင့် ပြည်တော်သာဆေးဆိုင် (ဝိလ်ချပ်ဈေးသစ်) တို့တွင်
အော်လူရရှိနိုင်ပါသည်။
ဆက်သွယ်ရန် - **09 49 255 192**

ပုရောဟိတ် ဆရာဦးမြတ်စံ

တၢ်ရီၤဝေဒန့ၣ်

ကျွန်ုပ်၏ ကိုယ်တွေ့လေ့လာမှုများ

(၁၉၈၉)ခုနှစ်တွင် ထိုင်းနိုင်ငံ၊ ဘန်ကောက်မြို့သို့ အလုပ်လုပ်ရန် မြန်မာနိုင်ငံမှ ထွက်ခွာခဲ့ပါသည်။ ကြိုတင် ရောက်နေသော မိတ်ဆွေများ၊ အင်္ဂလိပ်စာ တပည့်များ က လေ့ဆိုင်တွင် လာကြည့်ပြီး အနုစာဝါရီကွန်ဒိုတွင် နေရာ ချပေးလိုက်ပါသည်။ အခန်းရှင်မှာလည်း မြန်မာနိုင်ငံသား ဖြစ်ပြီး ကွန်ပျူတာနှင့် အင်္ဂလိပ်စာသင်ကြားသော ဆရာ တစ်ဦးဖြစ်၍ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး အပြန်အလှန်လေးစားမှု ဖြင့် ဆက်ဆံကြပါသည်။ စာရေးသူ မသိနားမလည်သော ဒေသန္တရနှင့် ဘာသာန္တရ (Language) တို့ကို သင်ကြား ပေးပါသည်။

ထိုဆရာ၏ အကူအညီဖြင့်ပင် ၎င်း၏ ဘေးခန်းကို တစ်ဦးတည်း ငှားရမ်းနေထိုင်ခွင့် ရခဲ့ပါသည်။ မူလရည် ရွယ်ချက်အတိုင်း လက္ခဏာဗေဒင်ဟောခြင်း၊ အင်္ဂလိပ်စာ ပြခြင်းတို့ကို ဆောင်ရွက်ခွင့် ရရှိခဲ့ပါသည်။ သို့သော် ချက်ချင်း အင်္ဂလိပ်စာဆရာ တာဝန်ကို ထမ်းဆောင်ခွင့် မရပါ။ စက်မှုတက္ကသိုလ်တစ်ခုတွင် အင်္ဂလိပ်ဘာသာ ဆရာအဖြစ် လျှောက်ထားလိုက်ပါသည်။

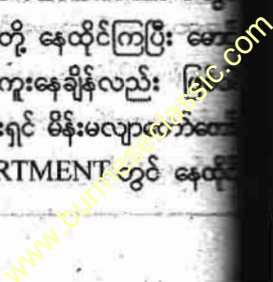
ဗေဒင်လက္ခဏာ ဟောချိန်မှာ ည(၆)နာရီမှ (၁၀) နာရီအထိ ဖြစ်ပါသည်။ ယိုးဒယားလူမျိုးများ အလုပ် ဆင်းခိုက်တွင် ဗေဒင်လာမေးကြသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ တစ်ဖက်မှလည်း မြန်မာနိုင်ငံမှ ဂျပန်၊ အမေရိကန်၊ အင်္ဂလန် အစရှိသော နိုင်ငံများသို့ ကျောင်းတက်လိုသူများ ဆွေးနွေးပွဲ(Seminar) ပညာတော်သင်များအတွက် လေ့ဆိုင်မှတစ်ဆင့် သွားလိုရာခရီးသို့ (Transit) ကူညီလမ်း ညွှန် ပို့ဆောင်ပေးသော ဝန်ဆောင်မှုကိုပါ ဆောင်ရွက်ခဲ့ ပါသည်။ PHOENIX GENERAL SERVICES ဟု အမည်ပေး၍ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက် (၂)ဦးဖြင့် ဆောင်ရွက် လျက်ရှိပါသည်။ PHOENIX ၏ အဓိပ္ပာယ်မှာ မီး

လောင်ပြီး ပြာပုံထဲမှထ၍ အသက်ရှင်သော ဒဏ္ဍာရီထဲမှ တန်ခိုးရှိသောငှက်ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။ အသက်တစ်ရာ ကျော် နေထိုင်ပြီး မီးပုံတွင်း ထိုးဆင်းကာ ၎င်း၏ ခန္ဓာ ကိုယ်ကို မီးလောင်ပြီး မီးထုံကူး၍ တစ်ဖန်ပြန်၍ အသက် ရှင်ကာ နောက်အသက်အနှစ်တစ်ရာ နေနိုင်သည်ဟု ပြော လေ့ရှိကြပါသည်။

နေ့ပိုင်းတွင် ဝန်ဆောင်မှုလုပ်ငန်းလုပ်ပြီး ရံဖန်ရံခါ C & C Guest House တွင် On Call ဗေဒင်လက္ခဏာ သွားဟောပေးလေ့ရှိပါသည်။ ဗေဒင်လက္ခဏာစိတ်ဝင်စား သော နိုင်ငံခြားသားများအား ဟောပြောပေးရခြင်း ဖြစ်ပါ သည်။ ဉာဏ်ပူဇော်ခအဖြစ် တစ်ဦးလျှင် တစ်နာရီ US\$ 20 (ဒေါ်လာနှစ်ဆယ်) ရရှိပါသည်။

၎င်းတို့၏ တောင်းဆိုချက်အရ ဘန်ကောက်မြို့တွင် သွားလိုရာကို ဦးဆောင်၍ လမ်းညွှန်သူ(Guide)သဘော မျိုးအဖြစ် ကူညီဆောင်ရွက်ပေးခဲ့ပါသည်။ C & C သို့ သည် Chart and Chou (ခင်ပွန်းက ယိုးဒယား၊ နေ့ဇာ တရုတ်လူမျိုးတို့၏နာမည်)ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။

စာရေးသူကဲ့သို့ပင် TAROT လာ၍ ဟောသော အိဂျစ်သူကလေး Ms. HAROOMI လည်း ရှိပါသည်။ နိုင်ငံခြားသားများ စိတ်ဝင်စားရာ ပညာရပ်ကို ဆွေးနွေး ကြပါသည်။ စာရေးသူနှင့် အိဂျစ်သူ HAROOMI တို့နှစ် ဦးပွားရေးလုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။ HAROOMI (ဟာရွန်မီ)က ATHEN APARTMENT တွင် နေထိုင်ပါသည်။ ATHEN APARTMENT တွင် ဦးသန်းထွဋ်၊ ဒေါ်ဝါဝါဝင်းရွှေတို့ နေထိုင်ကြပြီး ဓာတ်ကလျာဇာတ်ကား ရိုက်ကူးနေချိန်လည်း ဖြစ်ပါ သည်။ နာမည်ကြီး အလှဖန်တီးရှင် မိန်းမလျာဇာတ်ကား များများ ဤ ATHEN APARTMENT တွင် နေထိုင်

ဖြစ်ပါသည်။ ယိုးဒယား၊ ဘန်ကောက်တွင် လာရောက်
ဆင်တန်းတက်နေကြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

တစ်နေ့ C & C Guest House တွင် နိုင်ငံခြားသား
များ၏ ဖိတ်ကြားချက်အရ သွားရောက်၍ ဗေဒင်
ဆက္ကဏာ ဆွေးနွေးဟောပြောပြီးသောအခါ ဟာရွန်မီနှင့်
ဆတ်ဖက်ရည် သောက်ရင်း စကားလက်ဆုံကျနေမိပါ
သည်။ သူမကလည်း ကျွန်ုပ်၏ဗေဒင်လက္ခဏာပညာဖြင့်
အာဂတ်ကာလ ကံကြမ္မာကို သိချင်ရှာပါသည်။ ကျွန်ုပ်
ကလည်း တတ်ထားသောပညာဖြင့် စနစ်တကျ ဟော
ပြောပေးလိုက်ပါသည်။ သူမကလည်း သူမ နားလည်
ဆတ်ကျမ်းသော TAROT ကတ်ဖြင့် ကျွန်ုပ်အားဟော
ပြောပေးပါသည်။ C & C Guest House ၏ ခြံဝင်းထဲ
သစ်ပင်အောက်တွင် အနားယူရန် စီစဉ်ထားသော စားပွဲ၊
ထုလားထိုင်တွင် စနစ်တကျ နေရာယူ ဟောပြောခဲ့ခြင်း

ဖြစ်ပါသည်။

တားရောကတ် မဟောပြောမီ အီဂျစ်မှ ယူလာသော
အမွှေးနံ့သာခဲကို မီးရှို့ပြီး အီဂျစ်ဆိုင်ရာ နတ်ဘုရားများကို
ပင့်ဆောင်၍ အာရုံခံ ဆုတောင်းပါသည်။ အီဂျစ်အချစ်
နတ်မိမယ် (နတ်ဘုရား) APHRODITE ကို နှုတ်မှ
ပင့်ဆောင်၍ တားရောဗေဒင်ဟောခွင့် တောင်းခံသည်ဟု
သိရပါသည်။ ဥရောပဘက်တွင် VENUS ဟုခေါ်သော
အချစ်နတ်သမီးပုံစံ ဖြစ်မည် ထင်ပါသည်။

ကျွန်ုပ်က ပထမဦးဆုံးကတ်တစ်ခုကို ဆွဲထုတ်လိုက်
ပါသည်။ Card NO VIII KNIGHT စစ်ရထားကတ်
ဖြစ်ပါသည်။ တက်ကြွလန်းဆန်းပြီး ခွဲသတ္တိဖြင့် ပြည့်စုံ
သော မင်းပျိုမင်းလွင် တစ်ဦးက မြင်းနှစ်ကောင်ဆွဲသော
ရထားကို စီးကာ လက်တစ်ဖက်ကလည်း ဓားလွတ်ကို
စွဲကိုင်ထားပါသည်။ ရဲရင့်သော စိတ်ဖြင့် အရာရာကို

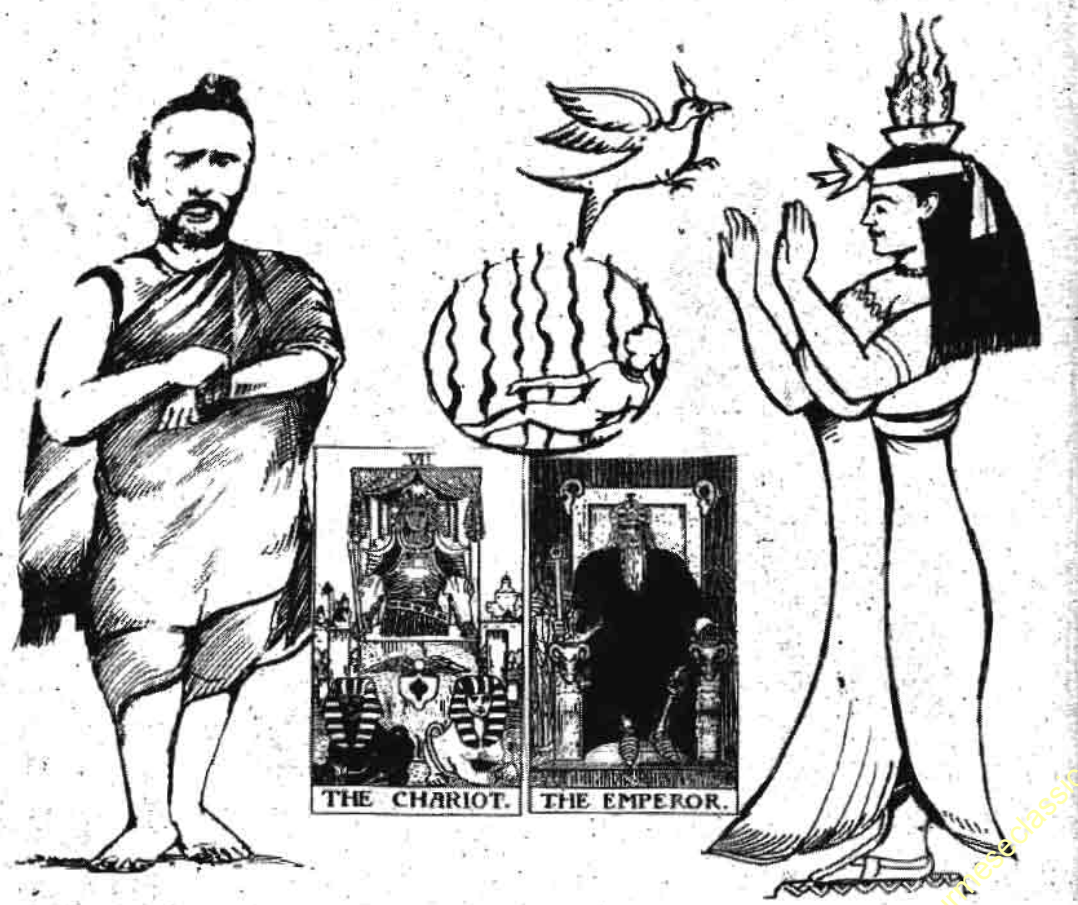
အောင်ပွဲခံနိုင်ရမည့်ဟူသောပုံစံဖြင့် စာရေးပြုစုသည့် ဟောပြောချက်များ ဖြစ်ပါသည်။

ဘဂ္ဂန်မိက ထိုကတိကိုကောတိလိ (ကံကံ) (အစ်ကိုကြီးစံ)က ဘဝအောင်နိုင်ပေးအောင် ကျောင်းပြုကြရာ သော စရထကျင့်စဉ်များ ဝိသုဒ္ဓိတိုးတက်ကြံဆောင်နိုင်မည်ဖြစ်ကြောင်း နေသော General Service ဝန်ထမ်းတို့အား သိမ်းပြီး စစ်ရထားသယ်ဆောင်ရာသို့ ခုတ်ပါရမည်ဖြစ်ကြောင်း ဟောပြောပါသည်။ စာရေးသူ ကျွန်ုပ်အား ၎င်း၏ အိတ်ထဲတွင် ဆောင်ထားသော စစ်ရထားပုံ ကြေးပြားကို အဆောင်အဖြစ် လက်ဆောင်ပေးလိုက်ပါသည်။ ယခုထက်တိုင် ကျွန်ုပ် အဆောင်အဖြစ် သိမ်းထားလိုက်ပါသည်။

တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ရင်းနှီးသွားသောအခါ တားရော့ပညာတတ်ချင်ကြောင်း ပြောသောအခါ ချက်ချင်းသင်၍ မရကြောင်း၊ သူမသည်ပင်လျှင် Golden Rays အဖွဲ့ဝင်

အားအဖြစ်သူမှ (၁၂)နှစ်သမီးအရွယ်မှ ယခု (၂၅)နှစ်အရွယ်ထိ (၁၃)နှစ်တိုင် နှလုံးသားမှ ခံစားချက်ဖြင့် သင်ပြုရကြောင်း သိရပါသည်။ မိဘမျိုးရိုးမှာ ကုလားအုတ်အမျိုးအနွယ်ဖြစ်ပြီး အဖဦးအဖိုးကျောင်းပြုကြရာ အဖဦးအဖိုးသားဖြစ်သော သမီးမွေးထွက်ရှိရာ လာအိုနိုင်ငံသို့ အဖဦးအဖိုးသား၊ ထိုင်းနိုင်ငံသို့ လာရောက်လေ့လာရင်း တစ်ဖက်က ဘဝရပ်တည်မှုအတွက် TAROT ဟောပြောခြင်းကို လုပ်ကိုင်နေကြောင်း ပြောပြပါသည်။ ထိုစဉ်က မြန်မာပြည်တွင် သစ်မွှေးကို စနစ်တကျ စိုက်ပျိုးနိုင်ခြင်း မရှိသေးပါ။

စာရေးသူ ကျွန်ုပ်က ကုလားအုတ်စီးချင်ကြောင်း၊ မစီးဖူးကြောင်း ပြောသောအခါ သူမက တားရော့ပညာကို CONSIDER လုပ်ပြီးလေ့လာပါ။ Mr. San (အစ်ကိုကြီးစံ၊ ဆရာမြတ်စံ အတိုကောက်)ကို ကုလားအုတ်စီးရင်း ပြန်ဆုံကြတာပေါ့ဟု ရယ်သွမ်းသွေးလျက်ပြောပါသည်။ သိပ်မကြာလိုက်ပါ၊ ကျွန်ုပ်နေထိုင်သော ANUSA-

WART CONDOMINIUM သို့ ဟာရွန်မီနှင့် အမျိုးသားတစ်ဦး လာရောက်တွေ့ဆုံ နှုတ်ဆက်ပါသည်။ ဟာရွန်မီ၏ မိတ်ဆက်ပေးမှုအရ အတူပါလာသော အမျိုးသားမှာ သူ၏ချစ်သူဖြစ်ပြီး ဂရိလူမျိုးတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။ သူ့နိုင်ငံ၊ အေသင်မြို့ (ATHEN) တွင် နေထိုင်ပြီး သင်္ဘောထုတ်န် (MASTER MARINER) တစ်ဦးဖြစ်ကြောင်း၊ သင်္ဘောကော် ကလောင်တိုင်ဆိုင်ကမ်းတွင် သင်္ဘောဆိုက်ရာ ချစ်သူ ဟာရွန်မီထံ လာလည်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း ပြောပြပါသည်။

မကြာမီ သူတို့နှစ်ဦး လက်ထပ်ပြီး ဘဝတစ်ခုကို ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်ဟု သိရပါသည်။ ဟာရွန်မီ၏ ခင်ပွန်းဆောင်း အမည်မှာ MR. AJHU MINOS [အဂျူးမိုင် (စ်)] ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။ နှစ်ဖက်မိဘများ သဘောတူညီ၍ အိမ်ထောင်ဖွဲ့ခြင်း မပြုနိုင်ဘဲ ကြားနိုင်တစ်ခုတွင် မင်္ဂလာဆောင်ပြီး နေထိုင်ကြမည်ဟု သိရပါသည်။ ဂန္ထရုပညာများ ဆည်းပူးနိုင်ရန် အိန္ဒိယနိုင်ငံကို ရွေးချယ်ထားကြောင်း သိရပါသည်။

ကျွန်ုပ်လည်း စက်မှုတက္ကသိုလ်တစ်ခုတွင် အင်္ဂလိပ်စာပြောရေး ရေကြည်ရာမြက်နုရာဆိုသလို ဟောင်ကောင်၊ ဆိုင်ဝမ်၊ ကိုရီးယား အစရှိသော Far East Orient Country တို့တွင် လှည့်လည်၍ ဗေဒင်လက္ခဏာ ဟောပြောခြင်းကို ဆောင်ရွက်ခဲ့ပါသည်။ အလားတူ ဟာရွန်မီဆေးထားသော Chariot ကြေးပြားခိုင်းလေးကို အဆောင်အဖြစ် နေ့စဉ် နမ်းရှုံ့ခဲ့ပါသည်။ TAROT ပညာကို လေ့လာကြောင်း၊ မာစတာသခင်များထံ တောင်းခံခဲ့ပါသည်။ သို့သော် မှန်းချက်နှင့် နှမ်းထွက်မကိုက်ပါ။ THE RIDER TAROT DECK အထုပ်တစ်ထုပ်ကို ဝယ်ယူပြီး ကတ်ပြားများကို တစ်ချပ်ချင်း လေ့လာကြည့်ပါသည်။ ထုတ်ထည့်သော ဘူးထဲတွင် ပါသော Book Let စာအုပ်ထယ်အပါအဝင် သီးခြား NANCY GAREN ရေးသားသော TAROT MADE EASY စာအုပ်ကို ဝယ်၍ဖတ်ကြည့်ပါသည်။

သို့သော် အားရကျေနပ်စွာ ဟောပြောနိုင်ခြင်း မရှိခဲ့ပါ။ ကျွန်ုပ်မှာ တားရောဂူး (Tarot Crazy) တစ်ဦးအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိပါသည်။ လက္ခဏာ (Palmistry)၊ သင်္ချာဗေဒ (Numerology) စာအုပ်တို့ကို ရောက်ရှိရာ

တိုင်းပြည်၏ Book Store တို့တွင် ရှာဖွေဝယ်ယူ ကျက်မှတ်ဟောပြောခဲ့ပါသည်။ သို့သော် ဟာရွန်မီ ဟောပြောသကဲ့သို့ အားရကျေနပ်ခြင်းမရှိကြောင်း ဝန်ခံလိုပါသည်။

မြန်မာနိုင်ငံသို့ ခွင့်ဖြင့် ပြန်လာစဉ် ကာလအတွင်း ဆရာကြီးဦးကျော်ရင်ထံ ဆန်းဗေဒင်ပညာ သင်ကြားရင်း နိုင်ငံခြားမှာ တွေ့ကြုံခဲ့ရသော TAROT ကတ်ဟောပြောခြင်းကို ပြောပြပါသည်။ ဆရာကြီးမှ ဗေဒင်ဟောပြောရာတွင် မှန်ကန်ခြင်းကို အထောက်အကူပြုသော ဗေဒင်၊ မှော်၊ ဆေးနှင့် ဂါထာကျင့်စဉ်ကို ထပ်ပေးပါသည်။ အလားတူ ရုက္ခစိုက်ပျိုးပညာကိုလည်း တစ်ဆင့်တက်ပေးပါသည်။ ထူးခြားဖြစ်စဉ်ကတော့ စာရေးသူ၏ အိပ်မက်ထဲတွင် အိန္ဒိယလူမျိုးလို ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးက စာရေးသူ၏ နဖူးအား လာ၍ ၎င်း၏ လက်ညှိုး၊ လက်ခလယ်၊ လက်သူကြွယ် သုံးချောင်းဖြင့် ထိတွေ့၍ သိဒ္ဓိများ ပေးပါသည်။

ဆရာကြီးဦးကျော်ရင်အား အိပ်မက်အကြောင်း ပြောသောအခါ အဲဒါ ကခါလခိုင်းဆရာကြီး ဖြစ်ဖို့များတယ်။ ငါကလည်း အဘိညာဉ်မရတော့ ခန့်မှန်းပြောရတာပေါ့ ကွယ်ဟု ရှင်းပြပါသည်။ စာရေးသူလည်း ဗေဒင်အရာတွင် ရှေးဘဝ၊ နောက်ဘဝအကြောင်း မျှော်ပြောနိုင်သော ကခါလခိုင်းဆရာကြီး ပုံစံကို ရည်မှန်း၍ ယန်းပုဆရာအား ပန်းပုထုစေကာ ပန်း၊ နွားနို့၊ နံ့သာ၊ အလင်းတိုင်များ ပူဇော်၍ TAROT ကတ်ပညာဖြင့် ဟောပြောခြင်းကို ညစဉ် တောင်းခံပါသည်။ ဟာရွန်မီပေးခဲ့သော Chariot ကြေးပြားအပိုင်းနှင့် TAROT ကတ်အထုပ်ကို ကခါလခိုင်း ဆရာသခင်ကြီး၏ ရှေ့တွင်ထား၍ ညစဉ် ဆုတောင်းခဲ့ပါသည်။

ဆောင်းဦးပေါက်တစ်ညတွင် မြူနန်းမှန်တွေကြားမှ ဟာရွန်မီ ဆုတောင်းလေ့ရှိသော APHRODITE အချစ်နတ်ဘုရားဟု ထင်ရသော သူတော်စင်တစ်ပါးကို အိပ်မက်ထဲ မြင်တွေ့လိုက်ရပါသည်။ နတ်ဘုရားမ ကျွန်ုပ်အား လက်ညှိုးထိုး၍ CONSIDER ဟု အဓိပ္ပာယ်ရသော စကားလုံးကို ပြန်၍ပြောနေသယောင်ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်မှ CONSIDER ကို အဓိပ္ပာယ်ဖော်ပြပေးရန် တောင်းဆိုလိုက်ပါသည်။

နံနက်လင်းသောအခါ ကျွန်ုပ်၏ ခေါင်းအုံးတောင့်တွင် ဖတ်လက်စာအုပ် အတွင်းဖုံး၌ အောက်ပါစာလုံးများကို

Tarot Card No VII Chariot ဝိသုဒ္ဓိ

တရားစုအား ဖော်ပြရန်၊ ဟာရုန်ဝိဇာ လက်ထောင်ဖော်ပြသည်။

မထင်မရှား ရေးထားသည်ကို တွေ့ရပါသည်။

TAROT CARD ကို အဓိပ္ပာယ်ဖော်ဆောင်ရာတွင်

လိုက်နာရမည့် အချက်များ

C-Colour

အရောင်တွေ၏ အဓိပ္ပာယ်ကို နားလည်ရပါမည်။
အရောင်၏စွမ်းအားကို နားလည်ရပါမည်။

O-Objective

ကတ်တွင် ဖော်ပြထားသော ကတ်၏ အညွှန်းနှင့်
မိမိသိလိုသော အချက်ကို ချိန်ညှိရပါမည်။

N-Natural

သဘာဝကပေးသော စွမ်းအင်၊ စရုဏ၊ ဂမ္ဘီရကျင့်
စဉ်ဖြင့် အာရုံသွင်းရပါမည်။

S- Sense မသိစိတ် unconcious က ဖော်ပြသော
အကြောင်းအရာများကို သိစိတ် Concious က အဓိပ္ပာယ်
ဖော်ရမည် ဖြစ်ပါသည်။

I-Idea

စိန္တာမယဉာဏ်ဟုခေါ်သော အကြံကောင်း ဉာဏ်
ကောင်းတို့ဖြင့် တွေးတောကြံဆရပါမည်။

D- Direction

အရပ်မျက်နှာ (သို့မဟုတ်) Vector (လားရာ)ကို
Tarot Card တွင် ဖော်ပြသော ရုပ်ပုံ၏အညွှန်းကို သိရှိ
နားလည်ရပါမည်။ အတိတ်၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ အနာဂတ်ကို ညွှန်း
ကြောင်း သိရပါမည်။

E-Esoteric

အန္တေဝါသိက ပညာဖြစ်၍
Shambella မှ ဆရာသခင်များ
ထံမှ တပည့်ခံ၍ မေတ္တာဓာတ်ဖြင့်
ခံယူသင်ကြားရမည် ဖြစ်ပါသည်။
မဟာမြိုင် (ခေါ်) Shambella
အကြောင်း အသေးစိတ်ကို နောက်
မှ ရှင်းပြပါမည်။

R-Reasonable

ကျိုးကြောင်းဆီလျော်သော
ဟောပြောခြင်းကို ဆိုလိုပါသည်။
မြန်မာစကားပုံတွင် ဘုန်းကြီးဆို
လျှင် ဘီးမဝင် ဆိုသကဲ့သို့ သံဃာ

တော်တစ်ပါးအား ဘီးဝင်မည်ဟု ဟောလျှင် ကျိုးကြောင်း
ဆီလျော်မှု မရှိပါ။

အထက်ပါညွှန်ကြားချက်အတိုင်း TAROT CARD
များကို ဖော်ပြပါ အချက်(၈)ချက်ဖြင့် တစ်ကုတ်ချင်း
ချစ်သူမျက်နှာကြည့်သကဲ့သို့ ကြည့်မဝ ရှုမဝ လေ့လာခဲ့
ပါတော့သည်။ (၂၀၁၃)ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလကုန်ခါနီး
တွင် အိန္ဒိယနိုင်ငံ ဗုဒ္ဓဂယာသို့ ဘုရားဖူးသွားခွင့်ရသော
အခါ တာဂျ်မဟာလ်နှင့် AGRA FORTE (ခံတပ်နီ)သို့
သွားရောက်လေ့လာရာ ကုလားအုတ်လှည်းကြီးကိုစီး၍
သွားရပါသည်။ ဒုလ္လဘရဟန်း ဝတ်ထားသဖြင့် ကုလား
အုတ်လှည်းမောင်းသူနှင့် ဘေးချင်း ယှဉ်ထိုင်ရပါသည်။
အနောက်တွင် အမျိုးသမီး၊ အမျိုးသား ဘုရားဖူးများ
လိုက်ပါလာကြပါသည်။

TAJ MAHAL (တာဂျ်မဟာလ်)အဝင် ဂိတ်ဝတန်း
စီသောအခါ ဟာရွန်မီနှင့် ၎င်း၏ခင်ပွန်း၊ သမီး(၂)ဦးတို့
ဆုံဖြစ်ကြပါသည်။ အနုစံ(၂၀)ကျော်ကြာပြီ ဖြစ်သော်
လည်း မှတ်မိကြပါသည်။ ဟာရွန်မီက Mr. San (အစ်ကို
ကြီးစံ) ကုလားအုတ်စီးခဲ့ပြီ မဟုတ်လားဟု ပြုံး၍ ပြော
ပါသည်။ ၎င်း၏ဟောချက် မှန်နေပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့
လည်း Chariot ကြေးပြားဝိုင်း အဆောင်ကလေးဝိုင်း
ထုတ်ပြလိုက်ပါသည်။

သူတော်ကောင်းစိတ် ထားရှိပြီး (၇)နေ့သားသမီး
အား ကူညီလမ်းညွှန်လေ့ရှိသော သဒ္ဓမ္မသူတော်စင်အဖွဲ့

ဆရာသခင်အချို့သည် THE-
OSOPHY သီအိုလိုဖီအသင်းတွင်
ကြောင်း သိရသဖြင့် ကဆုန်လ
ညှိဝိသာခါနေ့တွင် အသင်းတည်
ရာ (၄၉)လမ်း၊ ဗိုလ်တံတောင်မြို့
နယ်သို့ သွားရောက်ဂါရဝပြုခဲ့ပါ
သည်။ ဆရာသခင်တို့၏ မေတ္တာ
နှစ်အားက ကျွန်ုပ်အား တားရော
ဆင် ဟောပြောခြင်း အတတ်
ညာ လေ့လာရာတွင် လွန်စွာမှ
အထောက်အကူပြုပြီး ဉာဏ်ပွင့်
တင်းစေပါသည်။

တစ်နေ့ ကျွန်ုပ်ထံ ဗေဒင်လာမေးလေ့ရှိသော အိမ်
ဆောင်ရှင် အမျိုးသမီးတစ်ဦးက ၎င်း၏ခင်ပွန်းအတွက်
ခင်တာပူနိုင်ဝံ့တွင် အလုပ်လုပ်နေရာမှ အောက်ပါအတိုင်း
ခွန်း(၂)ခု မေးပါသည်။

(၁) ယခုလက်ရှိအလုပ်မှ နောက်အလုပ်တစ်ခုကို ပြောင်း
နိုင် ကောင်း၊မကောင်း၊

(၂) SPASS P.R သို့ လျှောက်လျှင် ရ၊မရဟူ၍ ဖြစ်ပါ
သည်။

စနစ်တကျ တားရော(ဒ်)ကတ်ကို နှိုးခြင်း၊ သူတော်
ခင်ကြီးများ ပင့်ဖိတ်၍ သိဒ္ဓိတောင်းခံခြင်းကို ဟာရွန်မီ
ခြေလုပ်သကဲ့သို့ တားရော(ဒ်)ပရိကံကို ပြုလုပ်လိုက်ပါ
သည်။ လာမေးသော အမျိုးသမီးအားလည်း သိလိုသော
အရာကို မှန်ကန်စွာ သိရှိနိုင်ရန် ဆုတောင်း၍ ကတ်ကို
ဆွဲထုတ်စေပါသည်။ Card NO IV EMPEROR ဖြစ်
ပါသည်။ Card တွင် ဖော်ပြသော ပုံပါအကြောင်းအရာ
က ရာဇပလ္လင်ပေါ်တွင် ခုံညားစွာထိုင်နေသော ဧကရာဇ်
အင်ပါးဖြစ်ပြီး ဦးခေါင်းထက်တွင် သရဖူဆောင်းထားပါ
သည်။ လက်ယာဘက်လက်တွင် အီဂျစ်နတ်ဘုရားတို့
ခင်ဆောင်သော ကျိုင်းတံ(အာဇာနည်) ဖြစ်ပါသည်။
ထို့ဖြစ်ရာ ဘုရင်ဧကရာဇ်သည် တိုင်းသူပြည်သားများ
သာယာဝပြောရေးအတွက် အရည်အချင်းပြည့်ဝစွာ မင်း
ဆွတ်စားနင်းအညီ အုပ်ချုပ်နေသည့် သဘောကို ဆောင်
ထားပါသည်။

အမျိုးသမီးအား နံပါတ်(၁)မေးခွန်းကို ဖြေရလျှင်

လက်ရှိအလုပ်ကို လုပ်နေသော ခင်ပွန်းဖြစ်သူသည် မိမိ၏
လုပ်ပိုင်ခွင့်အာဏာကို စနစ်တကျ တတ်ကျွမ်းနားလည်
စွာဖြင့် ထိန်းချုပ်ဆောင်ရွက်သွားမည်ဖြစ်၍ အလုပ်
ပြောင်းစရာ မလိုပါဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။

နံပါတ်(၂)မေးခွန်းကို ဖြေရလျှင် S PASS ဖြင့်
အလုပ် လုပ်ကိုင်နေရာမှ MOI (Ministry of Immi-
gration) လှုပ်ငန်း ကြီးကြပ်ရေးဝန်ကြီးဌာန၏ ခွဲတမ်းအရ
Permanent Residence ကို လျှောက်လျှင် ကံကြမ္မာ၏
ကူညီထောက်ပံ့မှုဖြင့် P.R ရမည်ဟု အဟောထုတ်လိုက်
ပါသည်။ ယခုအခါ ထိုအမျိုးသမီးမှား P.R ရရှိထားသော
ခင်ပွန်းထံသို့ သွားလည်ရင်း ဆရာမှာလိုက်သော AE
WAITE Tarot Deck တစ်ထုပ်ဝယ်၍ ဆရာအား လာ
၍ လက်ဆောင်အဖြစ် ကန်တော့ပါသည်။

• ဟာရွန်မီ(HAROOMI) ၏ အဘွားဖြစ်သူသည်
ထိုစဉ်က မျိုးရိုးစဉ်ဆက် နေရောင်ခြည်၏စွမ်းအား(အာ
ကာသ၊ကသိုဏ်း)ရှုသော အဖွဲ့ဝင်ဖြစ်ပြီး GOLDEN-
RAYS ရွှေရောင်စဉ်ဟု အမိပ္ပာယ်ရပါသည်။ ထို့ကြောင့်
နေ့စဉ် ကျွန်ုပ်သည် နေဝင် နေထွက်တွင် ဒီဝါတပတီ
ဂါထာကို ရွတ်ဆိုလေ့ရှိပါသည်။ တာရိုဝေဒကို စိတ်ဝင်
စားသော ပါရမီရှင်များ ပေါ်ပေါက်ပါစေဟု ဆန္ဒပြု
လိုက်ပါသည်။

ရောင်စဉ်ဖြာမှ အောင်မြင်ပါမည်။

မေတ္တာရည်ရွယ်
ပုရောဟိတ် ဆရာဦးကြွတ်စံ
ဖုန်း - ၀၉ ၉၁ ၇၆၆၄၆

သံယောကျ်ားကြီး

ပုရောဟိတ် ဆရာဦးမြတ်စံ

တစ်နေ့ ကျွန်ုပ်၏ဓာတ်ခန်းတွင် ဘုရားစင်နှင့်တကွ သူတော်စင်ကြီးများ၏ပုံတော်များကို သန့်ရှင်းရေးလုပ်နေစဉ် အမျိုးသမီးတစ်ယောက် အူယားဖားယားဝင်လာပြီး 'ဆရာရယ်...ကျွန်မသမီးလေးကို ကယ်ပါဦး ဆရာ' ဟူ၍ အရင်းမရှိ အဖျားမရှိ ပြောချလိုက်ပါသည်။

ကျွန်ုပ်ကလည်း ကျွန်ုပ်၏ ဓာတ်ခန်းတွင် သန့်ရှင်းရေးလုပ်နေသဖြင့် (၁၅)မိနစ်ခန့်တော့ စောင့်စေလိုကြောင်း ဆက်တီတွင် ခဏထိုင်၍ ကျွန်ုပ်ရေးသားသော အသုံးချဂန္ထီရဝေဒစာအုပ် ပထမတွဲကို ဖတ်ရှုရင်း စောင့်နေရန် ပြောလိုက်ပါသည်။ တစ်နည်း ကျွန်ုပ်၏စာအုပ်ကို ကြော်ငြာဝင်လိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

တစ်အောင့်လောက်ကြာသော် 'အစ်မကြီး...ဗေဒင်မေးဖို့ဆိုရင် ကျွန်တော်ရဲ့ အယူတော်မင်္ဂလာ ဗေဒင်ဟောခန်းကို ကြွခဲ့ပါ' ဟု ဖိတ်မန္တကပြုလိုက်ပါသည်။

ကျွန်ုပ်က-

'ဗေဒင်မေးမှာ ဘယ်သူ့အတွက်လဲ'

ဟု မေးရာ-

'ဆရာရယ်...ကျွန်မသမီးပါ။ တစ်ဦးတည်းသော သမီးလေးပါ။ အခု စင်ကာပူနိုင်ငံ ရောက်နေပါတယ်။ အခု သူ့ကို မြန်မာပြည်ကို ပြန်ခေါ်ချင်ပါတယ်။ ဟိုမှာ သူ ဒုက္ခရောက်နေတယ်လို့ သိရပါတယ်' ဟု ပြောလည်း ပြော ငိုလည်း ငိုနေပါသည်။

ကျွန်ုပ်ကပင် သူထုတ်ပေးသော သမီးပုံနှင့် မွေးသက္ကရာဇ် ဗေဒင်ဟောသော မှတ်တမ်းစာအုပ်တွင် ရေးသွင်းပြီး မိန်းကလေး၏ ကံဇာတာကို အဟောထုတ်လိုက်ပါသည်။

ကျွန်ုပ်ကပင်-

'အစ်မကြီးကိုတော့ ပြောရမှာ အားနာပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဆရာဝန်နဲ့ လူနာလိုပဲ အနာရောဂါရဲ့ အတိမ်အနက်ကို သိရမှ ဆေးချက်(ကုသချက်)ကို ခန့်မှန်းလို့ရပါတယ်။ ဆေးချက်က ပြင်းမှာလား၊ ပုံမှန်ပဲ ကုရမလား သိမှာပေါ့ ဟု ရှင်းပြလိုက်ပါသည်။

ထိုအခါ အမျိုးသမီးကြီးက-

'ဆရာရယ်...ကုန်ချင်သလောက် ကုန်ပါစေ။ ကျွန်မသမီးလေး ပြန်လာတာပဲ လိုချင်ပါတယ်' ဟု မျက်ရည်ကို လက်ကိုင်ပဝါဖြင့် သုတ်ရင်း ပြောပါသည်။

ကျွန်ုပ်က လက်ထဲမှ ဘောပင်ကို စားပွဲပေါ် အထူချရင်း-

'အစ်မကြီးသမီး ကေသီဟာ စင်ကာပူကို သွားတာ အလုပ်လုပ်ဖို့ပဲ မဟုတ်ဘူး၊ ကျောင်းတက်ဖို့လည်း မဟုတ်ဘူး၊ လူမှုရေးကိစ္စအတွက် ဖြစ်ပါတယ်။ အဟိုနိုင်ငံမှာ Over Stay (ဗီဇာရက်လွန်ခြင်း) ဖြစ်လောက်ပြီ။ ကြိမ်ဒဏ်တွေဘာတွေ ထိနေပါဦးမယ်' ဟု အဟောထုတ်လိုက်ပါသည်။

ထိုအခါကျမှ မိန်းကလေး၏မိခင် အသက်(၅၀)ကျော်ခန့်ရှိသော အမျိုးသမီးကြီးမှာ ၎င်း၏သမီး ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ကိစ္စကို မရှက်မကြောက် မကွယ်မပုတ် ဖွင့်ပြောပါတော့သည်။

'သမီးကလေး နာမည်က ကေသီပါဆရာ။ ကျွန်တို့က ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီး မြစ်ဝကျွန်းပေါ် မြို့ကြီးတစ်မြို့မှာ အီလက်ထရွန်းနစ် လူသုံးကုန်ပစ္စည်းတင် နာမည်ကြီး BRAND တစ်ခုကို ကိုယ်စားလှယ်ဟု ပေးနေပါတယ်။ အစစအဆင်ပြေပါတယ်။ အဆင်မပြေတာက ကျွန်မသမီး ကေသီပါ။ တက္ကသိုလ်က ဘွဲ့ရ

ဘော့ ကျွန်မတို့ လုပ်ငန်းမှာ ဦးစီးစေခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီမှာ ငြိမ်းနားစတော့တာပဲ ဆရာရေ။ ဆိုင်ကိစ္စကို လုံးဝလွှဲ ဘေးတော့ ငွေရေးကြေးရေးတွေ ပါလာတာပေါ့ ဆရာ ရယ်။ အဲဒီမှာတင် လောင်းကစားလုပ်တဲ့ ကောင်လေးက သူ့ကို မျက်စိကျပြီး ပထမတော့ မေတ္တာစစ်နဲ့ ချစ် သယောင်ပြုပြီး (၁)လုံး၊ ဘောလုံး၊ (၂)လုံး(နေ့တိုက်)၊ (၃)လုံးချက်စွဲတွေ ပါလာပြီး ကုမ္ပဏီကို ပြန်သွင်းရမယ့် ခွင့်တွေ မသွင်းဘဲ လောင်းကစား သံသရာလည်နေပါ တယ်။ သူ့ကောင်လေးရဲ့ မြောက်ထိုးပင့်ကော် လုပ်ပေးမှု ကြောင့် လက်ခွဲဒိုင် သဘောမျိုးနဲ့ အလျော်အစား သိန်း ဈာချီ ကုန်နေပါပြီ ဆရာ့ ဟု ၎င်းသမီး၏ အခြေအနေကို ဖွင့်ပြရင်း ပါလာသော သောက်ရေသန့်ဘူးကို တစ်ကျွက် မော့ချလိုက်ပါသည်။

ထို့နောက်မှ စကားဆက်၍-

‘ကုမ္ပဏီက ငွေတောင်းခံလွှာတွေ၊ ငွေစာရင်းရှင်း တမ်းတွေ လာတော့မှ ငွေတွေက လက်လွန်သွားပါပြီ ဆရာ။ ဒါနဲ့ပဲ ကျွန်မတို့ရဲ့လုပ်ငန်းကို သူ့ဆီက ပြန်သိမ်း ပြီး အိမ်မှာပဲ နားနေခိုင်းခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဇာတ်လမ်းက ဆုံးမသွားပါဘူး ဆရာရယ်။ ကောင်လေးက နည်းမျိုးစုံနဲ့ မြားယောင်းသွေးဆောင်တော့ ရန်ကုန်က နာမည်ကြီး တရားစခန်းမှာ တရားစခန်းဝင်ပြီး တရားထိုင် ဘာသာ ရေး လုပ်ရင်း စိတ်အနားပေးတဲ့အနေနဲ့ သီလရှင်ဝတ်ဖို့ ဖွဲ့ထားပါလေရော ဆရာရယ်။ ကျွန်မတို့ မိဘလုပ်သူတွေ ထ အရမ်းဝမ်းသာသွားကြပြီး တရားစခန်းဝင်ရင် သုံးဖို့ ဝိုက်ဆံ၊ သီလရှင်ဝတ်မယ်ဆိုလည်း တစ်ပါးကျောင်းလေး နဲ့ သီတင်းသုံးနိုင်ဖို့ ငွေကြေးတွေ အလုံအလောက် ပေး လိုက်ပါတယ်။ ဘယ်ဟုတ်မလဲ၊ တရားစခန်းကို အဝင် ပြုပြီး စင်ကာပူကို သူ့ကောင်လေးနဲ့အတူ ထွက်ပြေးပါ လေရောလား ဆရာရယ်’ ဟု ရှင်းပြပါသည်။

တစ်ဖန် သက်ပြင်းရှည်ချပြီး စကားဆက်ပြန်ပါ သည်။

‘စင်ကာပူမှာကျတော့လည်း ကျွန်မတို့ ကိုယ်စား ထွယ်ယူတဲ့ ကုမ္ပဏီက ပုဂ္ဂိုလ်တွေက ကေသီနဲ့ သူ့ကောင် လေး ဘဝပျက်နေတာကို ဓာတ်ပုံရိုက်ပြီး ပို့လိုက်ပါတယ်။ အလောင်းအစားမလုပ်ရတော့ TABLET (မူးယစ်ဆေး) ဘက် လှည့်သွားကြပါတယ်။ နေ့တိုင်း တက်ဘလက်

ကြောင့်(တောင်ဘလက်ကြက်)ဖြစ်ပြီး လူရပ်ကို မပေါ်ဘူး ဖြစ်နေပါတယ်။ စင်ကာပူရဲ့က မူးယစ်ဆေးနဲ့ မိသားရှင် သေဒဏ်လား၊ ထောင်ဒဏ်လား အဲဒါကိုပဲ စိတ်ပူနေမိပါ တယ်’ ဟု ရှင်းပြပါသည်။

ထိုအခါ ကျွန်ုပ်က အထက်ပါ ကေသီဆိုသော ကောင်မလေး၏ အရှုပ်ပုံဇာတ်လမ်းကို ပြန်လည်သုံးသပ် ပြီး မိခင်ဖြစ်သူက သမီးဖြစ်သူအား အိမ်သို့ အမြန်ပြန် လာစေလိုခြင်း၊ ပြန်လာပြီး အိမ်၌ မြဲစေလိုခြင်း၊ မိဘ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတွင် လက်ပွန်းတတီး လုပ်ကိုင်စေလို ခြင်း စသော တစ်ချက်ခုတ် နှစ်ချက်၊ သုံးချက် ပြတ်စေ လိုသော ဆန္ဒများ ပေါ်လွင်နေပါသည်။

ကျွန်ုပ်ကပင် ဆက်၍-

‘အစ်မကြီးသမီး ကေသီ ပြန်လာအောင် လုပ်လို့ရပါ တယ်။ ဒါပေမဲ့ အစ်မကြီးရဲ့ခင်ပွန်း ကောင်မလေးရဲ့ဖခင် က ကျွန်တော်ပြောသလို လုပ်ရပါမယ်’ ဟု ရှင်းပြလိုက် ပါသည်။

ထိုအခါ အမျိုးသမီးကြီးက-

‘ဆရာရယ်...လင်စုံမယားဖက် မွေးထားတဲ့ သမီးကို သူ့အဖေက ယတြာလုပ်မှ ရမယ်ဆိုရင် တစ်မျိုးကြီးပါ လား။ ကျွန်မ ကြားဖူးတာတော့ အဲဒီလိုပြန်ခေါ်ဖို့ အင်း တွေ၊ ဆေးတွေ၊ ဓာတ်ရိုက်ဓာတ်ဆင်ယတြာတွေ လုပ်ရင် ကာယကံရှင်က ပြန်မလာချင်ရင် ရောဂါရ သေတယ်ဆို ဟုတ်လား ဆရာ့ ဟု မျက်လုံးပြူး၊ မျက်ဆန်ပြူးဖြင့် သမီးအတွက် ရတက်မအေးဘဲ မေးပါသည်။

ထိုအခါကျမှ ဆရာတော် အရှင်သံဝရ သင်ကြားပေး ခဲ့သော အင်္ဂဝိဇ္ဇာ ဓာတ်ရိုက်ဓာတ်ဆင်ပညာတွင် သံယော ဇဉ်ကြီးအကြောင်းကို ပြန်လည်အမှတ်ရစေပါသည်။

ထိုအခါကျမှ ကျွန်ုပ်လည်း-

‘စောစောက အစ်မကြီး ပြောသလို ဓာတ်ရိုက် ဓာတ်ဆင် ယတြာလုပ်လို့ အစ်မကြီးသမီး မသေပါဘူး။ အကောင်း ပကတိနဲ့ ပြန်လာမှာပါ။ သမီးအတွက် ဖခင် ဖြစ်သူက ယတြာလုပ်ပေးရတယ် ဆိုတာကလည်း လောကမှာ ဖိုဓာတ်၊ မဓာတ်၊ သံလိုက်စကားနဲ့ပြောရင် သံလိုက်ချောင်းရဲ့ တောင်အစွန်းချင်း တွန်းကန်သလို မြောက်အစွန်းချင်း တွန်းကန်လို့ပါ။ တောင်အစွန်းနဲ့ မြောက် အစွန်းဆိုရင် သံလိုက်ချောင်းချင်း ဆွဲကပ်နေပုံပါပဲ။

ဒါကြောင့် သံယောဇဉ်ကြီး ဆွဲငင်အား သဘောကို နားလည်ပါမှ ယတြာပြုလို့ ရပါတယ်ဟု ရှင်းပြလိုက်ပါသည်။

၎င်းနောက် ကျွန်ုပ်ကပင်-

ဥပမာပြောရရင်-

- (၁) သား ပြေးလျှင် အမေ
- (၂) သမီး ပြန်လာစေလျှင် အဖေ
- (၃) မယား ပြေးလျှင် ခင်ပွန်းဖြစ်သူ
- (၄) လင်ယောက်ျား ပြန်လာစေလိုလျှင် ဇနီးမယား
- (၅) အိမ်တွင်ရှိသော အခိုင်းအစေ၊ အလုပ်သမားနှင့် ဆွေမျိုးဝမ်းကွဲများ ပြေးလျှင် (ဆပွတ်သားသမီး) ကျား ပြေးလျှင် မ၊ မ၊ ပြေးလျှင် ကျားက ဆောင်ရွက်ရပါမည်။ သူ့ကိုနိုင်လို ဆကိုခိုဟု အင်္ဂုဇ္ဇာပညာတွင် ရှိပါသည်။

ပထမဦးစွာ ပြန်လာစေလိုသူ၏ အသုံးပြုခဲ့သော အဝတ်အစား၊ လက်ကိုင်ပဝါ၊ ဓာတ်ပုံတို့ကို ကြိုတင် စုဆောင်းရပါမည်။ အထက်ပါ ပစ္စည်းများ ရပြီဆိုလျှင် ဓာတ်တူနံတူ ဓာတ်သားကို ရှာရပါမည်။ ယခု ဗေဒင် လာမေးသော အစ်မကြီး၏ သမီးအမည်မှာ ကေသီဖြစ်၍ ကျွန်းသားကို ကျားအတွက်ဆိုလျှင် ဓာတ်သားကို ညာ လက်ညှိုးနှင့် တိုင်း၍ဖြတ်ပါ။ မိန်းမဆိုလျှင် ဘယ်ဘက် လက်သန်းဖြင့် ကျွန်းသား(ဓာတ်သား)ကို တိုင်း၍ဖြတ်ပါ။ ဆရာလုပ်သူက ဓာတ်သားတွင် ကေသီပြန်လာစေဟု အရင်းမှ အဖျားသို့ ရှေးပါ။ ထို့နောက် ပြန်လာစေလိုသူ၏ အဝတ်အစားကို ဓာတ်သားတွင်ပတ်၍ ကြီးနီဖြင့်ချည်ပြီး ထိုသူ၏အိပ်ရာ ခေါင်းအုံးအောက်တွင် ထားပါ။ ကေသီ အမြန်ပြန်လာပါဟု နှုတ်မှလည်း (၇)ခေါက်ရွတ်ပေးပါ။ နာမည်ပေး၍ အရေးတိုင်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဂါထာကို ပြန်လာစေလိုသူ၏ သက်စေ့အတိုင်း ဘုရားစင်ရှေ့တွင် ကာယကံရှင်၏ မိဘ၊ ညီအစ်ကိုမောင်နှမ၊ ဆရာ၊ တပည့် စသည်ဖြင့် သံယောဇဉ်ကြီးရှိသော သူကရွတ်ဆိုရပါမည်။ ပြန်လာစေလိုသူ၏ မွေးနံ့သက်စေ့ ရက်အတိုင်း ရွတ်ပါ။ မွေးနေ့မှစ၍ ရွတ်ပါ။

မိုင်းကိုင်စက္ကူတွင် ဖော်ပြပါ အင်းကိုချပြီး ဆီမီး ခွက်တွင် မဆစ်ဆီ(နှမ်းဆီ)ထည့်၍ ထွန်းပါ။ ဓာတ်ပုံပေါ်တွင် တင်၍ ထွန်းပါ။ ဓာတ်ပုံမရလျှင် ပြန်လာစေလိုသူ၏ အပေါ်ပိုင်း အဝတ်အစားကို မီးဇာပြု၍ ထွန်းနိုင်ပါ

အဋ္ဌာနမေတ်အင်း

အိမ်	တံ	အ	ယံ	တ	ပြန်
ဉံ	တံ	ထာ	ဇိ	ဋ္ဌာ	ပ
ဂ	ဝိ	အ	မေ	သော	န
ဘိ	ယျ	ဝေါ	မေ	ရူ	န
တာ	န	ပ	ဝေ	ရော	ကာ
စေ	ကွ	ပေ	ဝ	က္က	လာ

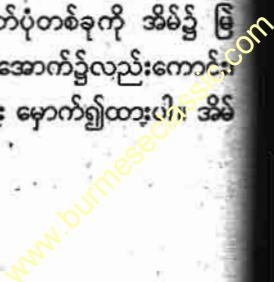
အဋ္ဌာနမေတ်အင်းဆံ (ဂါထာ)

ဉံ...အဋ္ဌာနမေတ်
ဘိက္ခဝေ
အနဝကာသော
ယံ ပရူပက္ကမေန
တတာဂတံ
ဇီဝိတာ
ဝေါရောပေယျ။
(၇)ခေါက် ရွတ်ပါ။

သည်။ ဖယောင်းတိုင်တွင် မိုင်းကိုင်စက္ကူကို အင်းချပြီး မီးထွန်းလျှင်လည်း ရပါသည်။ သို့မဟုတ် ဓာတ်တူနံတူ ဓာတ်သားပေါ်တွင် ထွန်းလျှင်လည်း ရပါသည်။

ဓာတ်ပုံအဆင်သင့်ရှိသောသူများ အိမ်သို့ ပြန်လာပြီး အိမ်၌ မြဲစေရန် အိမ်တွင်းမှာ အိမ်ရှေ့ဘက်သို့ မျက်နှာ လှည့်၍ ကြည့်မှန်ကို ချိတ်ထားပါ။ မှန်နှင့် ရှေ့တူရွတ် ဓာတ်ပုံကို ချိတ်ထားခြင်းဖြင့် ကြည့်မှန်တွင် အိမ်၌ မြဲစေလိုသူ၏ပုံ ပေါ်နေစေခြင်းဖြင့် အိမ်၌ မြဲနေစေပါမည်။

နောက်အစီအရင်တစ်ခုမှာ အိမ်၌ မြဲစေလိုသူ၏ ဓာတ်ပုံမှာ ပထမ အဋ္ဌာနမေတ်အင်းကိုချ၍ ဘုရားစင် အောက်တွင် မှောက်၍ထားပါ။ (ဓာတ်ပုံသည် ကိုယ်တစ်ပိုင်းပုံ ဖြစ်ရမည်။) နောက်ဓာတ်ပုံတစ်ခုကို အိမ်၌ မြဲစေလိုသူ၏ အိပ်ရာတွင် အိပ်ရာအောက်၌လည်းကောင်း၊ ခေါင်းအုံးအောက်၌လည်းကောင်း မှောက်၍ထားပါ။ အိမ်၌ မြဲနေပါမည်။

အက္ခရာပြန် ဖြည့်တော်ပြန် ဂါထာနှင့် အင်း

အ	တိ	ပိ	ဝိ	ဋ	က	တ္တ	ယံ	အ	နိ	စုံ
သ	ဣ	ဧ	သ	ဟံ	သ	သု	ရိ	ယော	သြောင်း	ဒု
ဝ	သ	တ္တ	ဘ	ယံ	သ	ဗ္ဗ	ဘ	ယံ	န	ကွံ
သ	ယံ	စု	သ	မု	ပု	နံ	ခ	ဇေ	မော	အ
နံ	ဘ	ဋ	ခ	မ္မံ	နိ	ရာ	ယ	ယျော	မေ	န
ဗ္ဗ	ဂို	ပ	ဂါ	မ	တိ	ခ	ခ	ဇေ	တ္တာ	တ္တံ
ဝ	အ	တံ	ရာ	ခ	မ္မံ	ခ	မ္မံ	ယ	နံ	သ
တိ	ယံ	နံ	ဝိ	မ္မံ	ခ	ယ	ဝ	တု	ရာ	တ္တ
သ	ဘ	သ	စုံ	နိ	အ	လံ	ဂံ	မ	ဇေ	ဗော
တု	က	ဒ	ဥ	ယံ	ဘ	ရ	စော	ယံ	ဘ	ဗျ
ခ	ဂေါ	မ	ကော	ဂိ	ဗ္ဗ	အံ	ယော	ရိ	အ	ဂေါ

ဣတိပိ၊ ပိဋကတ္တယံ အနိစ္စံ ဒုက္ခံ အနတ္တံ၊
 အတ္တဗောဇ္ဈင်္ဂေါ အရိယော အဋ္ဌင်္ဂိကောမဂ္ဂေါ၊
 စတုသတိပဋ္ဌာနံ သဗ္ဗဿဣန္ဒြော၊
 သဟဿသုရိယော၊
 သြောင်း-နမော မေတ္တာနံ ရာဇာယံ။

စောရဘယံ ဥဒကဘယံ၊
 အဂ္ဂိဘယံ သတ္တဘယံ သဗ္ဗဘယံ၊
 ဇေယျာဇေယတုမဂ်လံ၊
 အနိစ္စံ သင်္ခတံ ပဋိစ္စ သမုပ္ပန္နံ ခယဓမ္မံ ဝယဓမ္မံ၊
 ဝိရာဂါဓမ္မံ နိရောဓဓမ္မံ ခမတိ။

တစ်လခန့်ကြာသော် ကျွန်ုပ်၏ H.P တွင် Viber
 နှင့် သီလရှင်ဆရာလေး ဒေါ်ဂုဏဝတီ (ခေါ်)
 အေးသီ၏ ဓာတ်ပုံကို မိခင်ဖြစ်သူက ပို့လိုက်ပါသည်။

မေတ္တာရည်၍
 ပုရောဟိတ် ဆရာဦးမြတ်ပုံ
 ဖုန်း - ၀၉ ၅၁ ၇၆၆၆၆၆

ဦးငံအောင်သိန်းထွန်း(မြန်မာ့ဗေဒင်)

မဟာဘုတ်ဗေဒင် ကောဇာဂြိုဟ်တိုင်နှင့်

(၁၃၇၈)ခုနှစ် မြန်မာနိုင်ငံဖြစ်စဉ်

(၁၃၇၈)ခုနှစ်

မဟာဘုတ်ဂြိုဟ်ခွင်			ကောဇာဂြိုဟ်တိုင်	
	၃		၅	ဇေယျ
			၁	ဝရ
၅	၁	၄	၄	လာဘ
			၇	ဒွယျ
			၃	ဗျယ
၂	၆	၇	၆	မရဏ
			၂	ကိစ္စ

(၁)

မြန်မာ့ဗေဒင်တွင် မဟာဘုတ်နှင့် ကောဇာဂြိုဟ်တိုင် တွက်နည်းရှိရာ ကောဇာဂြိုဟ်တိုင်သည် မြန်မာသက္ကရာဇ် (၁၃၇၈)ခုနှစ်ကို အခြေခံထား၍ တွက်ချက်ထားခြင်းဖြစ်ပါသည်။ (၁၃၇၈)ခုနှစ်၏ ကောဇာဂြိုဟ်တိုင်နှင့် မဟာဘုတ်ဗေဒင် တွက်ကိန်းအရ ကြာသပတေးသည် ကောဇာတိုင် ဇေယျဂြိုဟ်တွင်ရှိ၍ မဟာဘုတ်ဗေဒင်၌ အထွန်းဖြစ်ပါသည်။ ဇေယျနှင့် အထွန်းသည် ဂြိုဟ်(၇)လုံးအနက် အကောင်းဆုံး ဖြစ်ပါသည်။ ကြာသပတေးဂြိုဟ်သည် အထွန်းဖြစ်၍ မြေဓာတ်အားဖြင့် မြန်မာနိုင်ငံကို စိုးမိုးထားပါသည်။ ကြာသပတေးဂြိုဟ် စိုးမိုးထား၍ မြန်မာနိုင်ငံသည် ထိပ်တန်းနိုင်ငံအဖြစ် ရပ်တည်သည့်နှစ် ဖြစ်ပါသည်။ မြန်မာလူမျိုးများ အမျိုးဂုဏ် မြင့်မားပြီး ကမ္ဘာ၌ မြန်မာနိုင်ငံသည် ဝင့်ကြားဂုဏ်ထည်သည့်နိုင်ငံ ဖြစ်လာပါမည်။

မြန်မာနိုင်ငံ၌ မြေဈေးများ တက်လာမည်။ အမျိုးသမီးများ အခွင့်အရေးရရှိမှု မြင့်မားလာမည်။ လယ်ယာ မြေပြဿနာ မြင့်မားလာမည်။ စိုက်ပျိုးမြေများ အစိုးရက ဖော်ဆောင်ပေးရမည်။ မြန်မာနိုင်ငံသုံးငွေ ခိုင်မာတိုးတက်

လာမည်။ တွင်းထွက်ရတနာ ငွေအထွက်ကောင်းမည်။ ငွေသတ္တုသိုက် အသစ်များ တွေ့ရှိမည်။ နိုင်ငံတကာဈေးကွက်၌ ငွေဈေးကောင်းမည်။ ဝယ်လိုအား ကောင်းမည်။ ပညာရေးပြုပြင်ပြောင်းလဲမှု ဖြစ်ပေါ်မည်။ ပညာရှိများ ထင်ရှားလာမည်။ ရဟန်းပညာရှိ၊ လူပညာရှိများ ပေါ်ပေါက်လာမည်။ မြန်မာနိုင်ငံနှင့် မိတ်ဖက်ပြုလိုသော ကမ္ဘာအင်အားကြီးနိုင်ငံများ၏ အကူအညီရရှိလိမ့်မည်။

မြန်မာနိုင်ငံ၌ ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာ ကမ္ဘာတစ်ဝှမ်း နေလို လလို ထင်ရှားပြန့်ပွားလိမ့်မည်။ မြန်မာနိုင်ငံတွင် ၌ သာသနာသန့်ရှင်းရေးလုပ်ငန်းကြီး ဓမ္မနှင့် အဓမ္မ ဝါဒီများ အားပြိုင်မှု ရှိလာမည်။ သတ္တမအကြိမ်မြောက် သင်္ဂါယနာတင်ပွဲကြီး ဖြစ်ပေါ်နိုင်သည့် အကြံပြုဆင်မှုများ ရှိလာမည်။

(၂)

တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်သည် ကောဇာတိုင်၌ ဝရဂြိုဟ်တွင်ရှိ၍ မဟာဘုတ်ဗေဒင်၌ သိုက်ဖြစ်ပါသည်။ မြန်မာနိုင်ငံ အကြီးအကဲများသည် မြန်မာနိုင်ငံ တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးရေးအတွက် အားသွန်ခွန်စိုက် ကြိုးပမ်းဆောင်ရွက်နိုင်ပြီး မြန်မာနိုင်ငံ၏ ပြည်သူလူထုမှ အားပေးထောက်ခံမှုဖြင့်

မြန်မာနိုင်ငံသည် ပထမနှစ်မှာပင် ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှု ရရှိ သွားမည်။ နိုင်ငံတော်အကြီးအကဲများ စိတ္တသုခ၊ ကာယ သုခ ပြည့်စုံပြီး တိုင်းပြည်တိုးတက်ရေး ဆောင်ရွက်နိုင် လိမ့်မည်။ နိုင်ငံတော်အကြီးအကဲများထဲမှ တနင်္ဂနွေသား သမီးများသည် မြန်မာနိုင်ငံအတွက် ဆန်းသစ်သော နိုင်ငံ ရေးပြုပြင်ပြောင်းလဲမှုကို ဖော်ဆောင်လိမ့်မည်။

အိုးအိမ်အဆောက်အအုံများ တိုးတက်ဆောက်လုပ်မှု ခြံလာပြီး မြန်မာနိုင်ငံ၏ အိုးအိမ်မဲ့ ပြည်သူများအတွက် နေထိုင်စရာ အိုးအိမ်များ ရရှိလာလိမ့်မည်။ အိမ်ဈေးတက် မည်။ မြန်မာနိုင်ငံ တွင်းထွက်သတ္တု ကြေးနီသိုက်များ အသစ်တွေ့ရှိလိမ့်မည်။ မြန်မာနိုင်ငံထွက် ကြေးနီ ကမ္ဘာ ဈေးကွက်၌ ဈေးကောင်းရမည်။ မြန်မာနိုင်ငံ၌ တောင်ယာ သီးနှံ ငရုတ်သီးအထွက်နှုန်း ကောင်း၍ ဈေးကောင်း ရမည်။

ပြည်သူများ စိတ်ထားမြင့်မားတက်ကြွလာပြီး မြန်မာ နိုင်ငံအတွက် ပြည်သူတို့၏ စိတ်ဓာတ်ခွန်အား အပြည့်အဝ ဖြည့်လိမ့်မည်။ ရပ်ကွက်၊ ကျေးရွာ၊ မြို့နယ်၊ တိုင်းအဆင့် ဖြောင့်မတ်မှန်ကန်သော အုပ်ချုပ်ရေးပိုင်း လူကြီးများ ဆီပေါက်လာမည်။ တရားဥပဒေများ ဖြောင့်မတ်မှန်ကန် ဖွံ့ဖြိုးလာမည်။

ကျန်းမာရေးကဏ္ဍတွင် အရိုးနှင့်ပတ်သက်သော ကု ထုံးသစ်ကို ဆေးဘက်ဆိုင်ရာ သုတေသနပညာရှင်များ၊ ဆရာဝန်ကြီးများ တွေ့ရှိလိမ့်မည်။ အိမ်နီးချင်း ထိုင်းနိုင်ငံ နှင့် ဆက်ဆံရေး ကောင်းမွန်လာလိမ့်မည်။ မြန်မာနိုင်ငံ ဓွတ်ပြောင်းအလုပ်သမားများအတွက် အခွင့်အလမ်းသစ်များ ဆီပေါက်လာမည်။ မြန်မာနိုင်ငံ၏ စက်မှုထွက်ကုန်ကဏ္ဍ တွင် အဝတ်အထည်များ ပိုမိုထုတ်လုပ်နိုင်လိမ့်မည်။ အုန်း သီး ဈေးကောင်းရမည်။ အသီးများ အောင်မြင်ဖြစ်ထွန်း မည်။ အုန်းခြံလုပ်ငန်းရှင်များ စီးပွားရေး တိုးတက်ဖြစ် သွားမည်။ တိုင်းရင်းသား ကတူး(ရှမ်း)လူမျိုးများနှင့် ငြိမ်း ချမ်းရေးဖော်ဆောင်၍ မဟာမိတ်ဖြစ်လာမည်။

(၃)

ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်သည် မဟာဘုတ်ဗေဒင်၌ ရာဇတံခွန် တွင် ကျရောက်နေပြီး ကောဇာဂြိုဟ်တိုင်၌ လာဘာဂြိုဟ် တွင် ကျရောက်နေရာ မြန်မာနိုင်ငံတွင် တွင်းထွက် သော ကျောက်စိမ်းများ ဝယ်လိုအား ကောင်းမည်။

ကျောက်စိမ်းလုပ်ငန်းကို အစိုးရက ချုပ်ကိုင်နိုင်ပြီး ပုဂ္ဂလိက လုပ်ငန်းရှင်များ လက်ဝါးကြီးအုပ်မှု ရပ်ဆိုင်းသွားမည်။ နိုင်ငံတော်အတွက် ကျောက်စိမ်းနှင့် တွင်းထွက်ရတနာ ကျောက်အမျိုးမျိုး ရောင်းရငွေဖြင့် တိုင်းပြည်ဘဏ္ဍာငွေ တိုးတက်လာမည်။ ရွှေဈေးကြီးမြင့်မှု ရပ်တန့်သွားမည်။ ရွှေသည် တိုင်းပြည်ဘဏ္ဍာပစ္စည်း ဖြစ်လာမည်။

အနုပညာလုပ်ငန်းများ အစိုးရ၏ ကူညီထောက်ပံ့မှု ဖြင့် တိုးတက်လာမည်။ အနုပညာရှင်များ ပြည်သူအတွက် အကျိုးပြုအနုပညာကောင်းများ ဖန်တီးနိုင်မည်။ အစိုးရ

ကြီးကြပ်မှုဖြင့် အနုပညာသင်တန်းကျောင်းများ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်လာမည်။ အနုပညာမျိုးဆက်သစ်များ ထွန်းပေါက်လာမည်။

မြန်မာနိုင်ငံအတွက် ကုန်ကြမ်းပစ္စည်းများဖြစ်သည့် ဝါ၊ ဝါဂွမ်း၊ လဲ၊ ဝါး စိုက်ပျိုးခင်းများ အစိုးရက ကြီးကြပ်လုပ်ဆောင်မှုဖြင့် တိုးတက်လာမည်။ မြန်မာနိုင်ငံတွင် တရားဥပဒေ ကြီးစိုးမှုကန်လာပြီး လာဘ်စားမှုတိုက်ဖျက်ရေး အောင်မြင်လိမ့်မည်။ မြန်မာနိုင်ငံ၏ ဒုတိယအကြီးအကဲများ တာဝန်ယူလုပ်ကိုင်မှုအခွင့်အရေး ပိုရရှိလာလိမ့်မည်။

နိုင်ငံခြားဆက်ဆံရေးတွင် တရုတ်ပြည်သူ့သမ္မတနိုင်ငံနှင့် ဆက်ဆံရေး မြန်မာနိုင်ငံက အသာစီးရလိမ့်မည်။ မြန်မာနိုင်ငံနှင့် ကုန်သွယ်ရေး၊ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများ၊ ဈေးကွက်များ တရားဥပဒေအရ မှန်ကန်သော စာချုပ်စာတမ်းများဖြင့် ဆောင်ရွက်ခြင်း ရှိလာမည်။ မြန်မာနိုင်ငံအစိုးရ၏ဩဇာ တက်လာမည်။ မြန်မာနိုင်ငံနှင့် တရုတ်နိုင်ငံဆက်ဆံရေး ပွင့်လင်းမြင်သာမှု ရှိလာမည်။ နယ်စပ်ဖြတ်ကျော် ဝင်ရောက်လာမှု ထိန်းချုပ်နိုင်မည်။ နိုင်ငံခြားသား တရားမဝင်ဝင်ရောက်လာမှု ဟန့်တားနိုင်မည်။

(၄)

မဟာဘုတ်ဗေဒင်၌ စနေဂြိုဟ်သည် ပုတီးဂြိုဟ်၌ရှိပြီး ကောဇာတိုင်တွင် ဒွယျဂြိုဟ်၌ ရှိနေပါသည်။ အမေရိကန်၊ အင်္ဂလန်၊ ဩစတြေးလျ၊ ပြင်သစ်၊ အိန္ဒိယနိုင်ငံများနှင့် သံတမန်ဆက်ဆံရေး ကောင်းမွန်လာမည် ဖြစ်သော်လည်း ကြွေးမြီဟောင်း ကိစ္စရပ်များ ဖြစ်ပေါ်လာမည်။ အလုပ်သမားများနှင့် ပုဂ္ဂလိကလုပ်ငန်းရှင်များ ဝါဏီဇပဋိပက္ခ ရှိလာမည်။ တွင်းထွက်သတ္တုဖြစ်သော အဖြိုက်နက်၊ သံ အထွက်ကျဆင်းမည်။ သံသတ္တုလိုအပ်ချက် ရှိလာမည်။ အထည်ချုပ်လုပ်ငန်း ထွက်ကုန်ဝယ်လိုအား ကျဆင်းမည်။

ရခိုင်ပြည်၌ ဘင်္ဂါလီကုလားပြဿနာ ကြီးထွားလာမည်။ ရိုဟင်ဂျာအမည်ခံ ကုလားများပြဿနာ နိုင်ငံတကာ၏ ဖိအားပေးမှု ခံရမည်။ သစ်တောပြုန်းတီးမှုများခွဲ၍ သစ်တော၊ သစ်ပင် ရှင်သန်ရေး စီမံချက်များဖြင့် ဆောင်ရွက်မှု ပေါ်ပေါက်လာမည်။ ဆားအထွက်နှုန်း ကျဆင်း၍ ဆားဈေးတက်လာမည်။ တွင်းထွက်ကျောက်

မီးသွေး အထွက်ကျဆင်းမည်။ ကျောက်မီးသွေးသုံး စက်ရုံများ ရပ်ဆိုင်းသွားလိမ့်မည်။ ဒေသန္တရ၊ ပြည်နယ်တိုင်းအဆင့် စက်ရုံများ ရပ်ဆိုင်းသွားလိမ့်မည်။

နွားများ ရောဂါထူပြောမည်။ နွားရူးရောဂါပျံ့နှံ့ပြီး လူများသို့ ကူးစက်နိုင်သည်။ နွားများ သတ်ခြင်း၊ နွားသားစားခြင်း ရှောင်ကြဉ်ရန်လိုသည်။ အဆိပ်ရှိ မြေသတ္တဝါများ နေအပူရှိန်ကြောင့် တွင်းအောင်းနေရာမှ မြေပေါ် ထွက်လာပြီး အသွားအလာများမည်။ လယ်သမားဦးကြီးများ မြွေအန္တရာယ် သတိထားကြရမည်။ တောင်တက်သမားများ အန္တရာယ်ကြီးမားစွာ ရင်ဆိုင်ကြရမည်။ နို့ထွက်ပစ္စည်းများ ဈေးကျဆင်းမည်။

(၅)

မဟာဘုတ်ဗေဒင်၌ အင်္ဂါနိသည် အဓိပတိဂြိုဟ်ခွင်၌ ရှိပြီး ကောဇာတိုင်၌ ဗျယဂြိုဟ်ခွင်၌ ရှိနေသည်။ စစ်ဘက်ဆိုင်ရာ ပုဂ္ဂိုလ်များ၊ တပ်မတော်အတွင်း အကြီးအမှူးရာထူးတိုးတက်မှုရရှိခြင်း၊ ဩဇာထက်မြက်မှုရရှိခြင်း အရာရာခေါင်းဆောင်မှု နေရာရရှိခြင်းများ ဖြစ်ပေါ်မည်။ ဆန်၊ ဆီ၊ ဆား၊ စားသောက်ကုန်များ အထွက်နည်း၍ တိုင်းပြည်ရိက္ခာအတွက် စိုးရိမ်ဖွယ်ရာ ဖြစ်ပေါ်နိုင်သည်။ စက်မှုလုပ်ငန်း တိုးတက်မှု နှေးကွေးမည်။ နိုင်ငံခြားမှ မော်တော်ကားတင်သွင်းမှု ကန့်သတ်ချက်ရှိလာမည်။

ပြည်သူများအတွက် ကျန်းမာရေးဆိုင်ရာ ဆေးဝါးများ လိုအပ်ချက်ရှိလာမည်။ ဆေးဘက်ဆိုင်ရာ၊ စစ်ဘက်ဆိုင်ရာ ရာထူးများ ပြောင်းလဲမှုရှိမည်။ ရွှေဈေးကျမည်။ ရိုးတွင်းခြင်ဆီရောဂါ၊ အားအင်ယုတ်လျော့သောရောဂါ ပိုမိုဖြစ်ပွားမည်။ အစိုးရ ဝန်ထမ်းများ စည်းကမ်းပျက်၍ အရေးယူခံရမှု များမည်။

(၆)

မဟာဘုတ်ဗေဒင်၌ သောကြာသည် ဘင်္ဂါအိမ်၌ရှိ၍ ကောဇာတိုင်၌ မရဏဂြိုဟ်ခွင်၌ ရှိနေသည်။ ပုလဲရတနာ အထွက်နည်းမည်။ ဈေးကွက်ပြောင်းလဲမှုရှိမည်။ အလေအလွင့်ဆုံးရှုံးမှု များမည်။ ပုလဲလုပ်ငန်းဌာနတွင် အမှုဟောင်းများ ပေါ်မည်။ ပုလဲလုပ်ငန်းဝန်ထမ်းများ ဘေးရန် တွေ့မည်။ ဥပဒ်များမည်။ သံပရာသီး၊ ရှောက်သီး ချဉ်ပေါင်၊ ကင်ပွန်းချဉ် ဟင်းသီးဟင်းရွက်များ ချွက်ဖြတ်ပိုး ပျက်ဆီးခြင်း ခံရမည်။ အမျိုးသား၊ အမျိုးသမီး သုတ်

ကျဆင်းမှုရောဂါ ဖြစ်ပေါ်တတ်သည်။ အဖြူရောင်
ညှင်းများ ဆုံးရှုံးပျက်စီးမှုများမည်။

ခရီးသွားလုပ်ငန်း၌ ဘေးအန္တရာယ်များ ဖြစ်ပေါ်
တတ်သည်။ ပြည်တွင်း၊ ပြည်ပ ခရီးသွားသူများ ဘေး
အန္တရာယ်နှင့် အနှောင့်အယှက် တွေ့ကြုံရခြင်းများ ဖြစ်
နိုင်၍ လုံခြုံရေးဂရုစိုက်ရမည့် အချိန်ကာလဖြစ်သည်။
ထောက်ရှင်မများ လောကဓံတရားများ တွေ့ကြုံရင်
နိုင်ကြရမည်။ ခရီးသွားလုပ်ငန်း ကျဆင်းနိုင်သည်။

(၇)

တနင်္လာဂြိုဟ်သည် မဟာဘုတ်ဗေဒင်၌ မရဏဂြိုဟ်
နှင့်ရှိပြီး ကောဇာတိုင်၌ ကိစ္စဂြိုဟ်ခွင်၌ ရှိနေသည်။
ထွင်းထွက်ပတ္တမြားစေး ကျဆင်းမည်။ ပြည်သူများ ကျန်း
မာရေးအတွက် သွေးလိုအပ်ချက် ရှိလာမည်။ မိသားစုများ
အတွက် ငွေကြေးလိုအပ်ချက် ရှိလာမည်။ အစိုးရစာသင်
ဘောင်း၊ ကျူရှင်ကျောင်းများ ပညာရေးသင်ကြားမှု ညှိ
ညှိလုပ်ဆောင်မှု ဖြစ်ပေါ်မည်။ ကျူရှင်ကျောင်းများ စိစစ်
ကြရမည်။

ရှမ်းတိုင်းရင်းသားအချင်းချင်း စိတ်ဝမ်းကွဲမှု ဖြစ်ပေါ်
မည်။ လက်နက်ကိုင်အဖွဲ့များအချင်းချင်း တိုက်ခိုက်သတ်
ဖြတ်ကြလိမ့်မည်။ ငြိမ်းချမ်းရေးအတွက် အစိုးရနှင့် လိပ်ခဲ
တည်းလည်း ညှိနှိုင်းမရ ဖြစ်တတ်သည်။ ရှမ်းပြည်နယ်၏
စိုက်ပျိုးရေး၊ ကျန်းမာရေး ကျဆင်းပြီး လက်နက်ကိုင်
ပဋိပက္ခ ပြင်းထန်လာမည်။ ပြည်ထောင်စုအစိုးရ၏ ငြိမ်း
ချမ်းရေးလုပ်ငန်းမှ ခွဲထွက်လိမ့်မည်။

မာလကာသီး၊ ကံ့ကော်ပန်း ရှားမည်။ ဂုဏ်သရေရှိ
အမျိုးသား၊ အမျိုးသမီးမိခင်များ သားသမီးကြောင့် ဂုဏ်
သိက္ခာကျဆင်းရတတ်သည်။ လငပုပ်ဖမ်းမည်။ လကြတ်
တတ်သည်။ ဒီရေအောက်ကြမ်းမည်။ ငလျင်လှုပ်မှု မကြာ
ခဏ ဖြစ်တတ်သည်။ ပင်လယ်ကမ်းစပ်၊ မြစ်ကမ်း၊
ချောင်းကမ်းနေ တံငါရေလုပ်သားများ အန္တရာယ်ရှိသည်။

အထက်ပါ မဟာဘုတ်ဗေဒင်နှင့် ကောဇာဂြိုဟ်တိုင်
တွက်ကိန်းသည် မြန်မာသက္ကရာဇ်(၁၃၇၈)ခုနှစ်အတွက်
သာ ဖြစ်ပါသည်။

ဦးအောင်သိန်းထွန်း(မြန်မာ့ဗေဒင်)

မြန်မာပြည် ဆရာ ဦးမင်းသန်းထိုက်

တဆ ၃၃၅၈ အနာပေါက် အထူးကုသမားတော် အသင်းဝင်ကတ် ၂၅၇

ခန္ဓာကိုယ် အတွင်းအပြင် အကျိတ်မျိုးစုံ၊ မှိုနာ၊ ကင်ဆာ၊ အမြစ်ပွားနာ ရောဂါအမျိုးမျိုးကို
မခွဲမစိတ်၊ မဖြတ်မလို၊ စုတ်အပ်မထိုး၊ ဆေးရည်အမျိုးမျိုး ထိုးမသွင်း၊ အနာလုပ်မကု၊ ဆွဲမကု၊
အမြစ်သတ်၊ ဆေးအုံ၊ ဆေးအုပ်ထားရုံဖြင့် အမြစ်အားလုံး သေကျေပြီး အမြစ် မကျန်ရအောင်
ကုသပေးနေတယ်။ အမြစ်တွေ အစုစုအပြိုပြို ထွက်လာအောင် ဆေးက ဆွဲစုပ်ပေးနိုင်တဲ့
ဆေးစွမ်းကောင်း ကိုယ့်ပြည်တွင်းမှာ ရှိနေတယ်။ ဂရင်ဂျီနာ၊ လိပ်ခေါင်း အတွင်းအပြင်
မခွဲမဖြတ်၊ မပူမစပ်၊ ရက်ပိုင်းအတွင်း သက်သာရမယ်။ ခရုသင်း၊ သမင်ဖြူ (၁၂)မျိုး၊
ကိုယ်အရေပြား၊ ဆင်နှင်းခူ၊ ဝဲနှင်းခူ (အစို၊ အခြောက်) မည်သည့်ရောဂါမျိုးကိုမဆို
ဆေးမမှားစေရ၊ ကုထုံးမမှားစေရ၊ အနာနဲ့ဆေး တည့်အောင်ပေး ပျောက်ရေး မခက်ပါ။
အနာနဲ့ဆေး ကိုက်အောင်ပေး သောက်ရေး မခက်ပါ။

မကုသခင် လာရောက်ဆွေးနွေးပါ။

အမှတ် - ၄၄၄၊ ရွှေဘုံသာ(အထက်လမ်း)၊ ပန်းဘဲတန်းဗြူနယ်၊ ရန်ကင်းမြို့။
ဖုန်း - ၀၉ ၂၅၂ ၀၆၇ ၇၃၀၊ ၀၉ ၃၁ ၀၇ ၃၆ ၁၉

တစ်နေ့သောအခါသမယတွင် ကျွန်တော်မဟိဒ္ဓိဗေဒင်
ဟောခန်းသို့ မကျွေးမြို့နယ်၊ မြင်ကွန်းအုပ်စု အတွင်းရှိ
သာယာကုန်းရွာကလေးမှ ဒေါ်ထားထားဟူသော အမျိုး
သမီးကြီးတစ်ဦး ရောက်လာလေသည်။

ထိုဒေါ်ထားထားသည် စိတ်သဘောထား ဖြောင့်မတ်
သူဖြစ်၏။ ရိုးသားပွင့်လင်းစွာ ပြောဆိုတတ်သည်။ သူမ
သည် မိသားစုတာဝန်ကို အညာဒေသထွက် ထန်းလျက်၊
သနပ်ခါး၊ ပဲလှော်၊ ပဲကြော်နှင့် ရာသီပေါ် သီးနှံများကို
ရောင်းချရင်း ဖြေရှင်းနေသူတစ်ဦးလည်း ဖြစ်ပေ၏။ ထို့
ပြင် ရံဖန်ရံခါ နိုင်ငံတော်ထိကိုလည်း ရောင်းသေးသည်။
ထို့ကြောင့် ဒေါ်ထားထားတို့ မိသားစုလေးသည် အဆင်
ပြေလွန်းလှသည့် မိသားစုထဲတွင် မပါဝင်ပေမယ့်လည်း
စားနိုင်သောက်နိုင် မိသားစုလေးတော့ ဖြစ်သည်။

ငှင်းဒေါ်ထားထားသည် သူမ ဈေးမရောင်းသောနေ့
ရက်များတွင် ကျွန်တော်ထံလာပြီး သူမ၊မသိသော ဗေဒင်
ပညာရပ်များ၊ သူမ၊မသိသော လူမှုရေးကိစ္စအခက်အခဲ
များ၊ သူမ၊မသိသော ထူးခြားဆန်းပြားသော လောကီ၊
လောကုတ္တရာ ကိစ္စရပ်များကို မေးမြန်းလေ့ရှိ၏။ ကျွန်
တော်ကလည်း ဖီလိုဆိုဖာကြီး ဂိုက်ဖမ်းပြီး သိသမျှ၊ ဖတ်
မှတ်ဖူးသမျှ မှန်သရွေ့ သူမကို ရှင်းပြပေးလေ့ရှိသည်။

ယခုလည်း သူမ ရောက်လာပြန်ပါပြီ။

စိတ်နောရိုက် ငမာပုဂ္ဂိုလ် သာထက်၏ (မကျွေး)

ထိုဒေါ်ထားထားသည်
ကျွန်တော်ဆီ ရောက်လာတိုင်း
ဘာစကားတစ်ခွန်းမျှ မပြောရ
သေးခင် တို့ဆရာရေဟူသည့်
အာလုတ်စကားဖြင့် အစပျိုးလေ့
ရှိသည်။

‘တို့ဆရာရေ...တို့ဆရာဆီကို
မနက်အစောကြီးကတည်းက
လာဖို့ပြင်နေတာ။ အခုမှပဲ
ရောက်တော့တယ်’

‘ဘာတွေ ဘယ်လိုလုပ်နေလို့

နောက်ကျသွားရတာလဲ။ ဆိုစမ်းပါဦး’
‘တခြားဟုတ်ရိုးလား တို့ဆရာရေ၊ ကျုပ်သား
ယောက်မွေးဖို့ အိမ်ခေါ်လာတဲ့ ခွေးနဲ့ ကြောင်တွေကြော
ပေါ့။ တကတည်းမှပဲ ပြော၊မပြောချင်ဘူး။ အိမ်မင်း
ခွေးမွေး ဆိုသလိုပဲ လူစာရှာစားရတာ ခက်ရတဲ့အ
ခွေးတွေ၊ ကြောင်တွေ မွေးဖို့လုပ်လာတယ်။ ဒါတင်ပဲ
ဆိုတော့ မဟုတ်သေးဘူး။ ပွေပွေလီလီ ကြွက်အဖြူ
ကောင်ပါ မြို့ဟောင်းရပ်ကွက်ထဲက မအေးသွယ်အိမ်
ဝယ်လာတယ်တဲ့။ အိမ်မှာ မွေးထားရင် ကြွက်အဖြူ
(အိမ်ကြွက်တွေ) ထွက်ပြေးတယ်ဆို ဟုတ်လား ဆရာ
‘ဟုတ်တော့ ဟုတ်တယ်ဗျ။ ဒါပေမဲ့မဟုတ်ဘူး
‘တို့ဆရာစကားကလည်း ဘယ်လိုပါလိမ့်’
‘ဒီလိုပါ ဒေါ်ထားထားရယ်၊ ကျုပ်ဟောခန်းမှာ
ဗေဒင်လာမေးဖူးတဲ့ အမျိုးသမီးကြီးတစ်ယောက်က ကြွ
ပေါလို့ဆိုပြီး အခုလို ကြွက်ဖြူကြီးတစ်ကောင် ပေးခဲ့
တယ်ဗျ။ ဒေါ်ထားထား ပြောသလိုပဲ အစပထမတော့
ကျုပ်ဟောခန်းထဲက ကြွက်တွေ

အယ်ရှောပင် ထွက်သွားသလဲ မသိဘူး။ ကြွက်ဖြူကြီး
ဆုတ်လို့ တစ်ပတ်ကာလအတွင်းပေါ့။ အဲ...တစ်ပတ်
လည်း ကျော်လာရော အမယ်မင်း...ကျုပ်ကြွက်ဖြူကြီးနဲ့
အိမ်ကြွက်မည်းတွေ မဟာမိတ်ဖွဲ့ပြီး ထမင်းတစ်ပန်း
နဲ့ထဲ အတူတူစားကြပါပေါ့လား။ စဉ်းစားသာကြည့်
တော့ ဒေါ်ထားထားရေ။ ဟား...ဟား...ဟား

*ထားပါတော့။ ခွေးတွေ၊ ကြောင်တွေ၊ ကြွက်တွေ
ကြောင်း။ ဒါနဲ့ ဒီနေ့ ဆရာက ကျုပ်ကို ဘယ်လိုဗေဒင်
ဘာကိန်းမျိုး သင်ပေးမှာလဲ*
*ခင်ဗျား အခုပြောနေတဲ့ ခွေး၊ ကြောင်၊ ကြွက်
ဘာကိန်းပေါ့*

အမယ်လေး တို့ဆရာရေ၊ ဟုတ်မှလည်း ပြောပါ
*မယ့်ကြည့်ရင် မသင်နဲ့ပေါ့ဗျာ။ ကဲ...လာရာလမ်း
နဲ့ ဖြန်ဖြန်ကြွ*

*စိတ်မရှိပါနဲ့ တို့ဆရာရယ်။ ကျုပ်က ခွေး၊ ကြောင်၊
ကြွက်အကြောင်း ပြောမိတာနဲ့ ဆရာက ကျုပ်ကို ဖြန်ပြီး
ဘယ်ထင်လို့ ပြောရတာပါ*

*ကဲ...ဒါဆိုရင် မှတ်စုစာအုပ်ထုတ်။ ပထမဆုံး ဗေ
ဒနာလာသူရဲ့ အင်္ဂလိပ် မွေးလာ၊ မွေးရက်၊ တိရစ္ဆာန်
ဘာအကောင်ကိုယ်စားပြုတယ်ဆိုတာ ရှာဖွေရလိမ့်
ဥပမာ-ခင်ဗျားရဲ့မွေးရက်က ဒီဇင်ဘာလ (၁၅)
ဆိုပါတော့ဗျာ။ အဲဒါဆိုရင် အခု ကျုပ်ပြောပြမယ့်
တွေထဲကနေ ရှာဖွေကြည့်လိုက်။ ရှာလိုက်တဲ့အခါ
ဒီဇင်ဘာလ (၁၅)ရက်ဟာ ခွေးဖြစ်နေတာ တွေ့ရလိမ့်
တွေ့ပြီးဆိုရင် ခွေးဆိုတဲ့ ခေါင်းစဉ်အောက်က ဟော
အင်္ဂလိပ် ဖတ်ကြည့်လိုက်ရုံပဲလေ။ ဘာမျှထွေထွေထူးထူး
ထင်ကြီး မဟုတ်ပါဘူး။

အိမ်ခါရီလ

- (၁)ရက်မှ (၉)ရက်အထိ ခွေး။
- (၁၀)ရက်မှ (၂၄)ရက်ထိ ကြွက်။
- (၂၅)ရက်မှ (၃၁)ရက်ထိ ခြင်္သေ့။

အိမ်ခါရီလ

- (၁)ရက်မှ (၅)ရက်အထိ ကြောင်။
- (၆)ရက်မှ (၁၄)ရက်ထိ ချိုးငှက်။
- (၁၅)ရက်မှ (၂၁)ရက်ထိ လိပ်။
- (၂၂)ရက်မှ (၂၈)ရက်ထိ ကျားသစ်နက်။

မတ်လ

- (၁)ရက်မှ (၁၂)ရက်ထိ မျောက်။
- (၁၃)ရက်မှ (၁၅)ရက်ထိ ခြင်္သေ့။
- (၁၆)ရက်မှ (၂၃)ရက်ထိ ကြွက်။
- (၂၄)ရက်မှ (၃၁)ရက်ထိ ကြောင်။

ဧပြီလ

- (၁)ရက်မှ (၃)ရက်ထိ ခွေး။
- (၄)ရက်မှ (၁၄)ရက်ထိ ကျားသစ်နက်။
- (၁၅)ရက်မှ (၂၆)ရက်ထိ ကြွက်။
- (၂၇)ရက်မှ (၃၀)ရက်ထိ လိပ်။

မေလ

- (၁)ရက်မှ (၁၃)ရက်ထိ မျောက်။
- (၁၄)ရက်မှ (၂၁)ရက်ထိ ချိုးငှက်။
- (၂၂)ရက်မှ (၃၁)ရက်ထိ ခြင်္သေ့။

ဇွန်လ

- (၁)ရက်မှ (၃)ရက်ထိ ကြွက်။
- (၄)ရက်မှ (၁၄)ရက်ထိ လိပ်။
- (၁၅)ရက်မှ (၂၀)ရက်ထိ ခွေး။
- (၂၁)ရက်မှ (၂၄)ရက်ထိ မျောက်။
- (၂၅)ရက်မှ (၃၀)ရက်ထိ ကြောင်။

ဇူလိုင်လ

- (၁)ရက်မှ (၉)ရက်ထိ ကြွက်။
- (၁၀)ရက်မှ (၁၅)ရက်ထိ ခွေး။
- (၁၆)ရက်မှ (၂၆)ရက်ထိ ချိုးငှက်။
- (၂၇)ရက်မှ (၃၀)ရက်ထိ ကြောင်။

ဩဂုတ်လ

- (၁)ရက်မှ (၁၅)ရက်ထိ မျောက်။
- (၁၆)ရက်မှ (၂၅)ရက်ထိ ကြွက်။
- (၂၆)ရက်မှ (၃၁)ရက်ထိ လိပ်။

စက်တင်ဘာလ

- (၁)ရက်မှ (၁၄)ရက်ထိ ချိုးငှက်။
- (၁၅)ရက်မှ (၂၇)ရက်ထိ ကြောင်။
- (၂၈)ရက်မှ (၃၀)ရက်ထိ ခွေး။

အောက်တိုဘာလ

- (၁)ရက်မှ (၁၅)ရက်ထိ မျောက်။
- (၁၆)ရက်မှ (၂၇)ရက်ထိ လိပ်။

(၂၈)ရက်မှ (၃၁)ရက်ထိ ကျားသစ်နက်။

နိုဝင်ဘာလ

(၁)ရက်မှ (၁၆)ရက်ထိ ခြင်္သေ့။

(၁၇)ရက်မှ (၃၀)ရက်ထိ ကြောင်။

ဒီဇင်ဘာလ

(၁)ရက်မှ (၁၆)ရက်ထိ ခွေး။

(၁၇)ရက်မှ (၂၅)ရက်ထိ မျောက်။

(၂၆)ရက်မှ (၃၁)ရက်ထိ ချိုးငှက်။

ခွေး

မိတ်ဆွေရဲ့ မွေးရက်ဟာ ခွေးဖြစ်ပါက အလွန်သစ္စာရှိကာ စိတ်သဘောထားကောင်းမွန်သူ ဖြစ်ပါမယ်။ မိတ်ဆွေရဲ့ သစ္စာတရားကြီးမားမှုကို သံသယလုံးဝဖြစ်စရာမလိုပါ။ မိတ်ဆွေဟာ အလုပ်နဲ့ပတ်သက်ပြီး ရိုးသားဖြောင့်မတ်ကာ အလုပ်ကိုလည်း လေးစားသူ ဖြစ်ပေလိမ့်မယ်။ ဒါ့ပြင် ရိုးသားဖြောင့်မတ်သူလည်း ဖြစ်ပါမယ်။ အများတကာနဲ့ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရာတွင် မိမိကိုယ်မိမိ ရိုကျိုးနှိမ်ချ ဆက်ဆံတတ်ပေလိမ့်မယ်။ ဒါကြောင့်မို့ မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်းများ အလယ်တွင် အများတကာရဲ့ ချစ်ခင်မှုကိုရရှိပြီး ကံကောင်းပေလိမ့်မယ်။ မိတ်ဆွေဟာ မိမိနဲ့ လိုက်ဖက်တဲ့ အဝတ်အစားများကို ရွေးချယ်ဝတ်ဆင်တတ်ပြီး အသစ်အဆန်းကို မက်မောတတ်သူလည်း ဖြစ်ပေလိမ့်မယ်။ ဒါကြောင့်မို့ ခေတ်မီအဝတ်အစားများ မဝယ်နိုင်သော အချိန်အခါများမှာ စိတ်ဓာတ်ကျလေ့ရှိပါမယ်။ ခွေးမွေးရက်ဖွား မိတ်ဆွေဟာ ဘဝကို သက်သက်သာသာ ကျော်ဖြတ်ကြရသူများဖြစ်ပြီး အပေါင်းအသင်းများအလယ်တွင် ထင်ပေါ်ကျော်ကြားသူလည်း ဖြစ်ပေလိမ့်မယ်။ မိတ်ဆွေဟာ သိက္ခာရှိတဲ့ အပေါင်းအသင်းများနဲ့သာ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံလေ့ရှိသူလည်း ဖြစ်ပေတယ်။

ကြွက်

မိတ်ဆွေရဲ့မွေးရက်ဟာ ကြွက်ဖြစ်ပါက အပေါင်းအသင်းတွေကို နောက်ပြောင်တတ်သူဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။ မိတ်ဆွေရဲ့မျက်ဝန်းအစုံမှာလည်း ပျော်ရွှင်သောအငွေ့အသက်များကြောင့် လူတိုင်းကို ဆွဲဆောင်နိုင်စွမ်းရှိပါလိမ့်မယ်။ ဒါကြောင့် လူအများက မိတ်ဆွေကို ခင်မင်ကျွမ်း

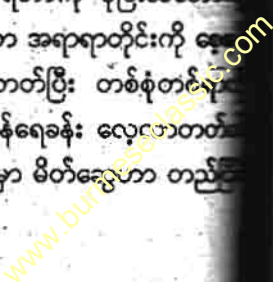
ဝင်လိုကြသလို ပွဲလမ်းသဘင်တွေမှာလည်း မိတ်ဆွေထံရှိနေစေချင်ကြပါလိမ့်မယ်။ မိတ်ဆွေက စိတ်တိုစိတ်ဆတ်သူ ဖြစ်ပါတယ်။ စကားအထအနကောက်တတ်ပါမယ်။ စကားအမှားမခံတတ်ပါဘူး။ ဒါကြောင့် မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်းတွေနဲ့ မကြာခဏဆိုသလို စကားအတိုက်အခံပြင်းခုန်ရတတ်ပါလိမ့်မယ်။ တကယ်လို့ တစ်ဦးတစ်ယောက်က စကားများ ပြောဆိုလာခဲ့ရင်လည်း သည်းခံခွင့်မလွှတ်တတ်ကြပါဘူး။

ခြင်္သေ့

မိတ်ဆွေရဲ့ မွေးရက်ဟာ ခြင်္သေ့ဖြစ်ပါက တိရစ္ဆာန်ခြင်္သေ့ရဲ့စရိုက်နဲ့ ဆန့်ကျင်စွာ ငြိမ်းချမ်းရေးကို လိုလားနှစ်သက်သူ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။ ရန်မှန်သမျှကို ရှောင်ရှားလေ့ရှိပြီး တင်းမာတဲ့ အခြေအနေမျိုးတွေကိုလည်း လက်မခံတတ်သူ ဖြစ်ပါမယ်။ အိမ်ထဲမှာ ငြိမ်ကုပ်နေရတာမျိုးထက် ပြင်ပမှာ ပျော်မွေ့တတ်သူဖြစ်ကာ တစ်နေရာတည်းမှာ ကြာရှည်ကြာမြဲနေထိုင်ဖို့ မနှစ်သက်သူလည်း ဖြစ်ပါတယ်။ မွေးရာပါ ခေါင်းဆောင်ဗီဇရှိသူ ဖြစ်ပါတယ်။ လုပ်ငန်းခွင်မှာ အပေါင်းအသင်းတွေကို အလုပ်တွင်ကျွမ်းစေရန် နည်းပရိယာယ်ကြွယ်ဝစွာနဲ့ စည်းရုံးနိုင်စွမ်းရှိသူလည်း ဖြစ်ပါတယ်။ မိတ်ဆွေဟာ လူအများရဲ့ ချစ်ခင်မြတ်နိုးမှုကို လိုလားကာ တစ်စုံတစ်ယောက်က မိမိကိုယ်က ရုစိုက်ပြီဆိုရင် ကိုယ်က သူ့ကရုစိုက်တာထက်ပိုပြီး အပေါင်းများစွာ တုံ့ပြန်မှုပေးတတ်ပါတယ်။ စိတ်သဘောကောင်းလွန်းတာမို့ အပေါင်းအသင်းတွေက မိတ်ဆွေမြောက်ပင်ခိုင်းတတ်ကြပါတယ်။ ကရုစိုက် နေထိုင်သင့်တယ်။

ကြောင်

မိတ်ဆွေရဲ့ မွေးရက်ဟာ ကြောင်ဖြစ်ပါက မိတ်ဆွေဟာ အလွန်ပဲ ချစ်စရာကောင်းပါလိမ့်မယ်။ မိတ်ဆွေတစ်ခါတစ်ရံမှာတော့ လိုတာထက်ပိုပြီး ရှက်တတ်သူတစ်ယောက်ပါ။ ဖြတ်ထိုးဉာဏ်ကောင်းမယ်။ တစ်ယောက်တည်း အေးအေးဆေးဆေးနေရတာကို ပိုပြီးသဘောနှစ်ခြိုက်လိမ့်မယ်။ မိတ်ဆွေဟာ အရာရာတိုင်းကို နှေးသေချာစွာ သိလိုစိတ်ပြင်းပြတတ်ပြီး တစ်စုံတစ်ခုလေ့လာပြီဆိုရင်လည်း ရေကုန်ရေခန်း လေ့လာတတ်လိမ့်မယ်။ သာမန်အခြေအနေမှာ မိတ်ဆွေဟာ တည်ငြိမ်

အေးဆေးသူဖြစ်ပေမယ့် အရေးကြီးလာရင်တော့ မီးတောင်ကြီး တစ်ခုလို ပေါက်ကွဲတတ်ပါသေးတယ်။ မိတ်ဆွေဟာ ခေတ်မီဆန်းသစ်တဲ့ အဝတ်အထည်တွေကို သဘောကျနှစ်သက်တတ်တယ်။ ပတ်ဝန်းကျင်ကလည်း မိတ်ဆွေကို ခေတ်မီသူတစ်ယောက်အဖြစ် သတ်မှတ်ပေးလိမ့်မယ်။ မိတ်ဆွေဟာ မိမိပတ်ဝန်းကျင်က လူအများနဲ့သာ လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲ ပြောဆိုဆက်ဆံတတ်ပေမယ့် မရင်းနှီးတဲ့ သူမိန်းများနဲ့တော့ စကားပြောဆိုဖို့ ခက်ခဲနေပါလိမ့်မယ်။ အပေါင်းအသင်း ပေါင်းသင်းရာတွင် လူရွေးပြီး ပေါင်းသင်းဆက်ဆံတတ်ပေလိမ့်မယ်။

လိပ်

မိတ်ဆွေရဲ့ မွေးရက်ဟာ လိပ်ဖြစ်ပါက စိတ်ကောင်း နှလုံးကောင်းရှိသူဖြစ်ပြီး အကောင်းမြင်တတ်သူလည်း ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။ မိတ်ဆွေရဲ့ ကြင်နာမှုတွေကို ပတ်ဝန်းကျင်က အမြဲတစေဂရုစိုက်မိကြတာ ရှိလိမ့်မယ်။ တစ်စုံတစ်ယောက် မှားယွင်းနေတာကို တွေ့ကြုံစေဦးတော့ ပြုပြင်ပေးရန် ဝန်လေးနေပါမယ်။ ဘယ်သူနဲ့မှ ထိပ်တိုက် ခင်ဆိုင်ဖြေရှင်းရန် အစီအစဉ်မရှိချေ။ ဒါကြောင့်လည်း ပတ်ဝန်းကျင်မှ အပေါင်းအသင်းမိတ်ဆွေများက မိတ်ဆွေကို ချစ်ခင်ကြပါလိမ့်မယ်။ လူတစ်ဦးတစ်ယောက် ကောင်းကြောင်းကိုလည်း မပြောတတ်ပါဘူး။ ဘယ်သူ့အပေါ်မဆို ချစ်ခင်မှုတွေ ပေးအပ်ပေမယ့်လည်း ကိုယ့်အပေါ်မှာကျတော့ တုံ့ပြန်မှုအားနည်းတာ တွေ့ရလိမ့်မယ်။ မိတ်ဆွေဟာ အရာရာမှာ ရက်ရောတတ်သူတစ်ယောက်လည်း ဖြစ်လိမ့်မယ်။

ချီးငှက်

မိတ်ဆွေရဲ့ မွေးရက်ဟာ ချီးငှက်ဖြစ်ပါက ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်နေထိုင်တတ်လေ့ရှိကာ ဘဝတွင် ကံကောင်းသူတစ်ဦးလည်း ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။ မိတ်ဆွေရဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်အခြေအနေ ဘယ်လိုပင်ရှိစေကာမူ ပျော်ရွှင်စွာနေထိုင်လေ့ရှိပါတယ်။ စိတ်ရှုပ်ထွေးစရာ၊ စိတ်ဆိုးစရာ ကိစ္စရပ်တွေနဲ့ ပြဒါးတစ်လမ်း သံတစ်လမ်း ရှိနေတတ်တာ မိတ်ဆွေရယ်ခါ။ ရောက်လေရာနေရာတိုင်းမှာ ကိုယ့်ရဲ့ ပျော်ရွှင်မှုတွေကိုလည်း တစ်ပါးသူတွေကို မျှဝေပေးတတ်လိမ့်မယ်။ အပေါင်းအသင်းတွေကြားမှာ မိတ်ဆွေက ခေါင်းဆောင် ဖြစ်လိမ့်မယ်။ ကိုယ့်ရဲ့ မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်းတွေရဲ့

အရေးကိစ္စတိုင်းကိုလည်း နှစ်သိမ့်အားပေးကူညီတတ်လိမ့်မယ်။ အပေါ်စီး အထက်စီးကနေပြီး မဆက်ဆံတတ်သူ။ သူများက ဆက်ဆံလာရင်လည်း မကြိုက်သလို သူတို့နဲ့ ဝေးအောင်လည်း နေလိမ့်မယ်။ မိတ်ဆွေဟာ လုပ်ငန်းခွင်မှာ စနစ်တကျ လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်တတ်သူ ဖြစ်ပါတယ်။ အထူးသတိပြုဖို့ကတော့ မိတ်ဆွေဟာ ချစ်လွယ်တတ်သူ တစ်ဦး ဖြစ်ပါတယ်။

ကျားသစ်နက်

မိတ်ဆွေရဲ့ မွေးရက်ဟာ ကျားသစ်နက်ဖြစ်ပါက လျှို့ဝှက်တတ်သူတစ်ယောက် ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။ ပတ်ဝန်းကျင်ဖိအား ဘယ်လောက်ပဲ များပြားပါစေ အလွယ်တကူ ဖြေရှင်းနိုင်စွမ်းရှိသူ ဖြစ်ပါတယ်။ တစ်ခါတစ်ရံ အပေါင်းအသင်းတွေနဲ့ အတင်းပြောရတာကို ဝါသနာပါလိမ့်မယ်။ မိတ်ဆွေဟာ ဆန္ဒရှိတဲ့အတိုင်း ဖြစ်အောင်ကြိုးစားတတ်ပေမယ့် ရံဖန်ရံခါတွင်မတော့ လက်တွေ့ဖြစ်နိုင်စွမ်းမရှိတာ ကြုံရလိမ့်မယ်။ အဲဒီအခါမျိုးမှာ မိတ်ဆွေတချို့နဲ့ ဆက်ဆံရေးပျက်ပြားသွားတတ်တာ ရှိပေလိမ့်မယ်။ အမှန်တော့ မိတ်ဆွေဟာ သူတစ်ပါးကို ကူညီတတ်သူတစ်ဦးပါ။

မျောက်

မိတ်ဆွေရဲ့ မွေးရက်ဟာ မျောက်ဖြစ်ပါက စိတ်မရှည်တတ်သူ၊ တက်ကြွမှုလွန်ကဲသူ ဖြစ်လိမ့်မယ်။ အရာခပ်သိမ်းကို အမြန်ဆုံး ပြီးမြောက်လိုသူလည်း ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။ ရိုးသားဖြူစင်တဲ့ နှလုံးသားပိုင်ရှင်ဖြစ်ကာ လူအများရဲ့ အာရုံစိုက် အလေးထားမှုကို ခံယူလိုသူလည်း ဖြစ်ပါတယ်။ မိမိရဲ့ လုံခြုံမှုကို အထူးဂရုစိုက်တတ်သူ တစ်ဦးဖြစ်ပြီး ကိုယ့်ဂုဏ်သတင်းနဲ့ပတ်သက်၍ အငြိအစွန်းရှိလာပြီဆိုရင် လူတိုင်းကို လိုက်လံဖြေရှင်းတတ်သူ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့်မို့လည်း ဘယ်အလုပ်ကိုမဆို မလုပ်ခင်ကတည်းက သတိကြီးစွာထားတတ်သူတွေလည်း ဖြစ်ပါတယ်။ ဆဋ္ဌမအာရုံရဲ့ နှိုးဆော်မှုကြောင့် အန္တရာယ်ကျရောက်မယ့် ဒုက္ခဘေးမှ မကြာခဏ ကင်းဝေးပါလိမ့်မယ်။ မိတ်ဆွေဟာ ငွေကြေးကို တန်ဖိုးထားတတ်သူလည်း ဖြစ်ပါတယ်။

ဓမ္မာဟဓေ ရက္ခတိ ဓမ္မဇာနိ
သာထက်ဇော်(သက္ကဋ္ဌ)

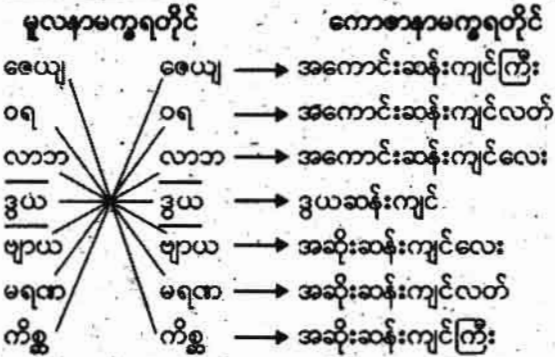
(၁၃၇၈)ခုနှစ်

ဆန်းကျင်ဂြိုဟ် အဟောနှင့်ယတြာ

သုခဝင်(ကျိတ်လတ်)

ဆန်းကျမ်းဗေဒင်ပညာတွင် ဆန်းကျင်ဂြိုဟ် အယူ အဆ ရှိပါသည်။ မူလနာမက္ခရတိုင်နှင့် ကောဇာနာမက္ခရ တိုင်တို့ကို ယှဉ်တွဲထုရာမှ ဆန်းကျင်ဂြိုဟ် ဖြစ်ပေါ်လာ သည်။ ထိုကဲ့သို့ တိုင်နှစ်တိုင်ကို ယှဉ်တွဲထုရာတွင် ဖြစ် ပေါ်လာသော တူညီသည့် ဂြိုဟ်များကို ဆန်းကျင်ဂြိုဟ် ဟု ခေါ်ပါသည်။

ဆန်းကျင်ဂြိုဟ်များ

ထို့ကြောင့် မဟာဘုတ်(၆)ကြွင်းနှစ် ဖြစ်သည်။ (၁၃၇၈)ခုနှစ်တွင် ဆန်းကျင်ဂြိုဟ်နှင့် ပတ်သက်၍ ကြုံတွေ့ရမည့် ဟောချက်များနှင့် ပြုလုပ်ရမည့် ယတြာ များကို (၇)နေ့သားသမီးအားလုံး ကြိုတင်သိထားရန် စေ တနာရှေ့ထား၍ ရေးသားတင်ပြပေးလိုက်ပါသည်။

မဟာဘုတ်(၁)ကြွင်း - (၁၃၁၀၊ ၁၃၁၇၊ ၁၃၂၄၊ ၁၃၃၁၊ ၁၃၃၈၊ ၁၃၄၅၊ ၁၃၅၂၊ ၁၃၅၉၊ ၁၃၆၆၊ ၁၃၇၃) ခုနှစ်ဖွားတို့သည် (၁၃၇၈)ခုနှစ်တွင် တနင်္ဂနွေ အကောင်း ဆန်းကျင်လတ် ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် အထက်လူကြီးတို့၏ ငြိုငြင်ခံရသူများ နေရာကောင်းရတတ်၊ ရာထူးတိုးတတ်သည်။ အဆင်မပြေ အခက်အခဲဖြစ်နေသော အလုပ်အကိုင်များ ကောင်းလာ မည်။ အဆင်ပြေလာမည်။ အစွမ်းထက်သော အင်းများ ဝင်လာတတ်သည်။ အင်းပညာကို စိတ်ဝင်စားလာမည်။ ဖခင်ကျန်းမာရေး ကောင်းလာမည်။ အိုးသစ်အိမ်သစ် ဖြစ် လာမည်။ အိမ်ထောင်ရေးများ သာယာလာမည်။ တနင်္ဂနွေ သားသမီးများ အလုပ်တွင် စိတ်မဝင်စားသည့်ကြားက အဆင်ပြေနေတတ်သည်။ ထွက်မည့်အလုပ် မထွက်ဖြစ်ဘဲ ဆက်လုပ်ရတတ်သည်။ အလုပ်နှင့်ပတ်သက်ပြီး အခက် အခဲတွေ့ အလွန်စိတ်ညစ်စရာ ကြုံတွေ့ရပြီးမှ ထွက်ပေါက် တွေ့တတ်၊ အောင်မြင်တတ်သည်။

ယတြာ-တနင်္ဂနွေနေ့ နံနက်(၈)နာရီမှ (၁၀)နာရီ အတွင်းတွင် ရဟန်းသံဃာကို အာလူးကြော်တစ်ပန်းကန် ကပ်လှူပါ။ မွန်းလွဲ(၂)နာရီမှ ညနေ(၄)နာရီအတွင်းတွင် တောင်းရမ်းသူများအား အာလူးကြော်တစ်ထုပ် လှူဒါန်း ပါ။

နာ	ကော
၀	၅
၃	၁၀
၆	၁၅
၉	၂၀
၂	၂၅
၅	၃၀
၈	၃၅
၁၁	၄၀
၄	၄၅

နာ	ကော
၁	၅
၄	၁၀
၇	၁၅
၁၀	၂၀
၁၃	၂၅
၁၆	၃၀
၁၉	၃၅
၂၂	၄၀
၂၅	၄၅

မဟာဘုတ်(၂)ကြွင်း - (၁၃၀၄၊ ၁၃၁၁၊ ၁၃၁၈၊ ၁၃၂၅၊ ၁၃၃၂၊ ၁၃၃၉၊ ၁၃၄၆၊ ၁၃၅၃၊ ၁၃၆၀၊ ၁၃၆၇၊ ၁၃၇၄)ခုနှစ်ဖွားတို့သည် (၁၃၇၈)ခုနှစ်တွင် ကြာသပတေး အဆိုးဆန်းကျင်ကြီး ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် ထူးခြားသော ပညာရပ်များ၊ ဂန္ထိရပညာ ရပ်များ ရရှိတတ်သည်။ ပညာရေးအစပိုင်း အခက်အခဲ တွေ့တတ်ပြီး နောက်ပိုင်း မမျှော်လင့်ဘဲ ထူးထူးခြားခြား အောင်မြင်မည်။ ညှိနေသော ပညာရေး၊ မလိုက်နိုင်သော ပညာရေးများ ကောင်းမွန်လာမည်။ ကျမည်ထင်သော ပညာရေး အောင်မြင်လာမည်။ မိတ်ဆွေ၊ ဆရာသမားတို့ ၏ အကျိုးပြု ကူညီခံရမည်။ အတွေးအခေါ်ကောင်းများ ပေါ်မည်။ မြေ၊ အမွေကိစ္စတို့ အဆင်ပြေ အောင်မြင်မည်။ ကြာသပတေးသားသမီးများ အထက်လမ်းဆရာ၊ ဘိုး တော်၊ ထူးခြားသော ပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် တွေ့ကြုံရတတ်ပြီး စေတနာ ခံရတတ်သည်။ ဂန္ထိရပညာရပ်များ၊ ဂန္ဓာရီပညာ များ သင်လိုလေ့လာလိုစိတ် ပေါ်မည်။ လုပ်သမျှ အလုပ် များ အစပိုင်း ဘယ်လောက်အခက်အခဲတွေ့တွေ့ အောင် မြင်မှုရတတ်သည်။ ပညာရေးတွင် အခက်အခဲနှင့် အောင် မြင်မည်။ ဆရာသမားတို့ အကျိုးပြုမည်။

ယတြာ-ကြာသပတေးနေ့ နံနက်(၆)နာရီမှ (၈)နာရီ အတွင်းတွင် ဘုရားရှင်ကို ပန်းသီး(၅)လုံး ကပ်လှူပါ။ ညနေ(၄)နာရီမှ (၆)နာရီအတွင်းတွင် ခွေးလေခွေးလွင့်များ တို့ ပဲကြော်(၅)ခု ကျွေးပါ။

နာ	ကော
၂	၅
၅	၁
၁	၄
၄	၀
၀	၃
၃	၆
၆	၂

မဟာဘုတ်(၃)ကြွင်း - (၁၃၀၅၊ ၁၃၁၂၊ ၁၃၁၉၊ ၁၃၂၆၊ ၁၃၃၃၊ ၁၃၄၀၊ ၁၃၄၇၊ ၁၃၅၄၊ ၁၃၆၁၊ ၁၃၆၈၊ ၁၃၇၅) ခုနှစ်ဖွားတို့သည် (၁၃၇၈)ခုနှစ်တွင် တနင်္လာ အဆိုးဆန်းကျင်ကြီး ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် ငွေကြေးပြေလည်နေရာမှ အခက်အခဲ ကြုံတွေ့ရတတ်၊ ငွေကုန်ကြေးကျများတတ်၊ အကြွေးတင် တတ်သည်။ အချစ်ရေးတွင် ပြဿနာပေါ်မည်။ မိခင် ကျန်းမာရေး ညံ့တတ်သည်။ အလှူမဂ်လာကိစ္စများ စိတ် ဆင်းရဲစရာ ကြုံရတတ်သည်။ ခြေထောက်ထိခိုက်ဒဏ်ရာ ရတတ်သည်။ ခွေးကိုက်၊ ကားတိုက် ခံရတတ်သည်။

တနင်္လာသားသမီးများ ငွေကြေးအခက်အခဲတွေ့၊ ငွေ အကြောင်းမှ ကုန်နေတတ်၊ ငွေကြေးအမှု ဖြစ်တတ်သည်။ ဘာလုပ်လုပ် အဆင်မပြေ အခက်အခဲ တွေ့ရတတ်သည်။ ချစ်သူနှင့် လမ်းခွဲရတတ်သည်။ ခါး၊ ခြေထောက်တွင် ဝေဒနာပေါ်တတ်သည်။

ယတြာ-တနင်္လာနေ့ နံနက်(၆)နာရီမှ (၈)နာရီ အတွင်း ဘုရားရှင်ကို ကိတ်မုန့်(၂)ခု ကပ်လှူပါ။ ညနေ (၄)နာရီမှ (၆)နာရီအတွင်းတွင် ခွေးလေလွင့်များကို ကြံ သကာ (သိမ့်ဟုတ်) ခေါက်မုန့်(၂)ခု ကျွေးပါ။

နာ	ကော
၃	၅
၆	၁
၂	၄
၅	၀
၁	၃
၄	၆
၀	၂

မဟာဘုတ်(၄)ကြွင်း - (၁၃၀၆၊ ၁၃၁၃၊ ၁၃၂၀၊ ၁၃၂၇၊ ၁၃၃၄၊ ၁၃၄၁၊ ၁၃၄၈၊ ၁၃၅၅၊ ၁၃၆၂၊ ၁၃၆၉၊ ၁၃၇၆)ခုနှစ်ဖွားတို့သည် (၁၃၇၈)ခုနှစ်တွင် သောကြာ အဆိုးဆန်းကျင်လတ် ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် ခရီးသွားလျှင် အခက်အခဲ၊ ဘေးဥပဒ် တွေ့တတ်သည်။ သွေးထွက်သံယိုဖြစ်တတ်၊ သွေးသား မသန့် ဖြစ်တတ်သည်။ မိန်းကလေးများ မီးယပ်ရောဂါ ဖြစ်တတ်သည်။ ယောကျ်ားလေးများ မိန်းမရှိက ကျန်း မာရေးညံ့တတ်သည်။ ဆွေမျိုးများနှင့် ပြဿနာပေါ်တတ် သည်။ သွားကိုက်၊ သွားကျိုး ဖြစ်တတ်သည်။ သီလပျက် သူတို့၏ ဒုက္ခပေးခြင်း ခံရတတ်သည်။ အနုပညာ အသံ ထွက်ပစ္စည်းတို့ ပျက်မည်၊ ထွက်မည်။

သောကြာသားသမီးများ ကျန်းမာရေးညံ့တတ်သည်။ သွားမည့်ခရီးစဉ် ပျက်တတ်သည်။ သွေးတိုးခြင်း၊ သွေးသားမသန်ခြင်း ဖြစ်မည်။ မိန်းကလေးများ သွေးမမှန်ဖြစ်တတ်သည်။ ယောက်ျားလေးများ မိန်းမနှင့် မကြာခဏ စကားများပြီး စိတ်ညစ်ရတတ်သည်။ ချော်လဲ၍ သွေးထွက်သံယို ဖြစ်တတ်သည်။

ယတြာ-သောကြာနေ့ နံနက်(၈)နာရီမှ (၁၀)နာရီအတွင်းတွင် ရဟန်းသံဃာကို သင်္ကန်း (သို့မဟုတ်) သရက်သီး(၆)လုံး (သို့မဟုတ်) သစ်သီး(၆)မျိုး ကပ်လှူပါ။ မွန်းလွဲ(၂)နာရီမှ (၄)နာရီအတွင်းတွင် တောင်းရမ်းသူများအား သင်္ဘောသီး(၆)စိတ် လှူဒါန်းပါ။

နာ	ကော
၄	၅
၀	၁
<u>၃</u>	<u>၄</u>
<u>၆</u>	<u>၀</u>
၂	<u>၃</u>
၅	၆
၁	၂

မဟာဘုတ်(၅)ကြွင်း - (၁၃၀၇၊ ၁၃၁၄၊ ၁၃၂၁၊ ၁၃၂၈၊ ၁၃၃၅၊ ၁၃၄၂၊ ၁၃၄၉၊ ၁၃၅၆၊ ၁၃၆၃၊ ၁၃၇၀) ခုနှစ်ဖွားတို့သည် (၁၃၇၈)ခုနှစ်တွင် အင်္ဂါ အဆိုးဆန်းကျင်လေး ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် စိတ်ညစ်စရာ ကြံ့ရတတ်သည်။ အတိုင်အတော ခံရတတ်သည်။ လူအများ၏ ဝေဖန်ခံရမည်။ စက်ပျက်၊ ပျက်နေ၍ သောကတွေ့ရမည်။ အစွပ်အစွဲ ခံရတတ်သည်။ ယောက်ျားလေးများ စိတ်လေမည်။ မိန်းကလေးများ နတ်ပူးသလို ဖြစ်တတ်သည်။ အောက်လက် ငယ်သားများအတွက် ပူယံရမည်။ ခင်ပွန်းအတွက် ရတက်မအေး ဖြစ်ရမည်။

အင်္ဂါသားသမီးများ အလုပ်ထဲ စိတ်မဝင်စားတတ်ပါ။ အများ၏ ဝေဖန်ပြစ်တင်ခံရတတ်၊ အပြောအဆို ခံရမည်။ ဆေးမှား၊ အစားမှားတတ်သည်။ မိန်းကလေးများ ပယောဂဖြစ်တတ်သည်။

ယတြာ-အင်္ဂါနေ့ နံနက်(၁၀)နာရီမှ မွန်းတည့်(၁၂)

နာရီအတွင်းတွင် ကိုရင်ကို ဆီးသီး(၃)လုံး (သို့မဟုတ်) စမူဆာ(၃)ခု ကပ်လှူပါ။ မွန်းတည့်(၁၂)နာရီမှ မွန်းလွဲ(၂)နာရီအတွင်းတွင် သူစိမ်းကလေးကို ဆီးထုပ်(၃)ထုပ် ကျွေးမွေးပါ။

နာ	ကော
၅	၅
၁	၁
၄	၄
<u>၀</u>	<u>၀</u>
၃	၃
၆	၆
၂	၂

မဟာဘုတ်(၆)ကြွင်း - (၁၃၀၈၊ ၁၃၁၅၊ ၁၃၂၂၊ ၁၃၂၉၊ ၁၃၃၆၊ ၁၃၄၃၊ ၁၃၅၀၊ ၁၃၅၇၊ ၁၃၆၄၊ ၁၃၇၁) ခုနှစ်ဖွားတို့သည် (၁၃၇၈)ခုနှစ်တွင် စနေ ဒွယဆန်းကျင် ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် အတိုက်အခံ၊ အနှောင့်အယှက်၊ ရန်တို့များနေတတ်သည်။ ပြဿနာများ ဖြေရှင်းနေရတတ်၊ အမှုများ ဖြစ်တတ်သည်။ အာဏာပိုင်တို့နှင့် အဆင်မပြေ ဖြစ်တတ်သည်။ အပူလောင်၊ ဓာတ်လိုက်တတ်သည်။ နားအူ၊ နားလေထွက်၊ အကြောနှင့်ဆိုင်သော ဝေဒနာတို့ ဖြစ်တတ်သည်။ ကိုယ်ဝန်ရှိသူများ အမြွှာပူး မွေးတတ်သည်။

စနေသားသမီးများ အမှု(၂)ကြိမ် ရင်ဆိုင်ရတတ်သည်။ စိတ်ညစ်စရာများ၊ ပြဿနာများ ကြုံတွေ့ရတတ်သည်။ အပူလောင်တတ်သည်။

ယတြာ-စနေနေ့ နံနက်(၁၁)နာရီမှ မွန်းလွဲ(၁)နာရီအတွင်းတွင် ဆရာသမား တစ်ဦးဦးကို နွားနို့လှူဒါန်းပါ။

နာ	ကော
၆	၅
၂	၁
<u>၅</u>	<u>၄</u>
၁	၀
<u>၄</u>	<u>၃</u>
၀	၆
၃	၂

မဟာဘုတ်(၀)ကြွင်း - (၁၃၀၂၊ ၁၃၀၉၊ ၁၃၁၆၊ ၁၃၂၃၊ ၁၃၃၀၊ ၁၃၃၇၊ ၁၃၄၄၊ ၁၃၅၁၊ ၁၃၅၈၊ ၁၃၆၅၊ ၁၃၇၂) ခုနှစ်ဖွားတို့သည် (၁၃၇၈)ခုနှစ်တွင် ဗုဒ္ဓဟူးအကောင်းဆန်းကျင်လေး ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် ရွှေထည်ဟောင်းများ ဝင်လာမည်။ ဝမ်းထိုက်၊ ဝမ်းလျှော၊ ဝမ်းပျက်၊ လေထိုး၊ လေအောင့် ဖြစ်ပြီး ဝမ်းသာစရာသတင်းစကား ကြားရတတ်သည်။ ထွက်သော သော ရွှေတို့ ဝင်လာမည်။ ရှင်သီဝလီရုပ်ပွားတော် ဩလာတတ်၊ လက်ဆောင်ရတတ်သည်။ သားသမီး၊ ညီအစ်ကိုမောင်နှမများ အဆင်ပြေလာမည်။

ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးများ အခက်အခဲများတွေ့ပြီး ဝမ်းသာစရာ ကြုံတွေ့မည်။ ဝမ်းလေနှင့်ဆိုင်သော ရောဂါရှိက ဆက်သောပျောက်ကင်းတတ်သည်။ ကျန်းမာရေးညံ့ပြီး ထူဝမ်း ကျန်းမာလာမည်။ လုပ်သမျှ အခက်အခဲကြားက အောင်မြင်မှုတချို့ ရတတ်သည်။

ယတြာ-ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ နံနက်(၁၀)နာရီမှ မွန်းတည့်(၁၂)နာရီအတွင်းတွင် ကိုရင်ကို လိမ္မော်သီး(၄)လုံး ကပ်လျှူပါ။

မွန်းတည့်(၁၂)နာရီမှ မွန်းလွဲ(၂)နာရီအတွင်းတွင် သူစိမ်းကလေးများကို ဝက်သားတုတ်ထိုး ကျွေးပါ။

ယတြာများကို တစ်လလျှင် (၁)ကြိမ်ခန့် လစဉ်ဆောင်ရွက်သွားရပါမည်။ ဆန်းကျင်ယတြာများကို ဆောင်ရွက်ခြင်းဖြင့် အဆိုးဆန်းကျင်သမားများအနေဖြင့် အဆိုးများ ပြေလျော့ လျော့နည်း ပျောက်ကွယ်စေကာ အကောင်းဆန်းကျင်သမားများအနေဖြင့် ကောင်းကျိုးများကို အတိုက်အခံ၊ ရန်အနှောင့်အယှက် ကင်းရှင်းစွာဖြင့် ရရှိခံစားကြရမည် ဖြစ်ပါသည်။

စကားချပ်

အကောင်းဆန်းကျင်သမားများသည် ကောင်းကျိုးများကို ရရှိမည်ဖြစ်သော်လည်း ဆန်းကျင်ဂြိုဟ်၏ သဘောသဘာဝအရ အတိုက်အခံ၊ အနှောင့်အယှက်ရန်များနှင့် မကင်းတတ်ပါ။

ကောင်းမှုအကြောင်းပြု တောင်းဆိုပြည့်ပါစေ
သုခစုစုံ(ကျိုက်လတ်)

နှစ်ပေါင်း(၃၀)ကျော် အကြားအမြင် ဟောသက်ရှိခဲ့သော

ဆရာကြီးအရဟံဆရာအောင်

အကြားအမြင် ဂန္ထိရပညာပါရမီရှင်

မော်လမြိုင်၊ ခေါင်စောကျွန်း၊ ပဲခူး၊ ဒေးရွှန်ပါ၊ သန်လျင် ကျောက်တန်း၊ ဘုရားတည်နယ်လှည့်သားနားပြု

- ◆ ပညာရေးကိစ္စများ၊ စာမေးပွဲအတွက် လိုအပ်ချက်များ၊ နိုင်ငံခြားကိစ္စ၊ သင်္ဘောလိုက်ရန်နှင့် အလုပ်အကိုင်ဝင်ငွေကောင်းရန်ကိစ္စ။
- ◆ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများ အောင်မြင်ဖြစ်ထွန်းရန်ကိစ္စ၊ တိုက်အိမ်၊ ခြံ၊ မြေ၊ ကား အမြန်ရောင်းဝယ်ရေး၊ ဆိုင်၊ ကုမ္ပဏီ၊ ပွဲရုံလုပ်ငန်း မော်ဒယ်လုပ်ငန်းများ အမည်ပေးခြင်း၊ အချစ်ရေး မင်္ဂလာအခါပေးခြင်း၊ ကလေးနာမည်ပေးခြင်း၊ အိမ်ထောင်ရေးကိစ္စများ (မူလအိမ်ထောင်ရှင်ဘက်မှသာ ဆောင်ရွက်သည်)၊ ပစ္စည်းပျောက်၊ လူပျောက်။
- ◆ ရာထူးတိုးတက်ရေး၊ ပြောင်းလဲရေး၊ တည်မြဲရေး၊ အကြွေးကိစ္စများ၊ အမှုအခင်းကိစ္စများ၊ သားသမီးများကို လိမ္မာယဉ်ကျေးပြီး မိဘစိတ်တိုင်းကျဖြစ်စေရန်တို့ကို ဓာတ်ရိုက်၊ ဓာတ်ဆင် အာမခံ၍ ဆောင်ရွက်သည်။ ကံစမ်းလုပ်ငန်းများနှင့် ထိကိစ္စများအတွက် အထူးဆောင်ရွက်သည်။

နေ့စဉ် - နံနက်(၇း၀၀)နာရီမှ မွန်းတည့်(၁၂း၀၀)နာရီ(တနင်္လာနေ့ပိတ်သည်)

မင်္ဂလာဟောခန်း - အမှတ်(၈)၊ ဆူးလေဘုရားအိုင်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ဖုန်း - ၀၉ ၇၃၁ ၅၃၁၈၈၊ (၀၅၆)၂၁၆၀၉ (အိမ်)

အိမ် - နေ့စဉ် ညနေ(၆း၀၀)နာရီနောက်ပိုင်း။

အမှတ်(၁၇) အောင်နီလာလမ်း၊ အောင်မင်္ဂလာရပ်၊ သန်လျင်၊ နံ့သာကုန်းမှတ်တိုင်။ ဖုန်း-၀၉ ၅၁ ၁၂၁၄၆

အလင်းတံခါးနှင့် ခရီးသွား

ကျော်မိုးလွင်(ဝါးခယ်မ)

ရောဝတီတိုင်းဒေသကြီး၊ ဝါးခယ်မမြို့ တစ်ဖက်ကမ်းရပ်ကွက် ကျွန်ုပ်နေသော ရွာသစ်ရပ်ကွက်တွင် အလင်းတံခါးစာကြည့်တိုက် ဖွင့်ထားပါသည်။

စာရေးဆရာမ မြမဉ္ဇူက ကျွဲမငေးမှ စာအုပ်၊ ဂျာနယ်မျိုးစုံ (၅၇၀)အုပ်ကို ဝါးခယ်မမြို့နယ် အသင်းမှတစ်ဆင့် လှူလာခဲ့ပါသည်။ ကျေးဇူးအထူးတင်မိရ၏။

ကျွန်ုပ်ပေးခဲ့သောအမည် အလင်းတံခါးဖွင့်လိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။

စာရေးဆရာကြီး မန်းဖိုးအေး(ဝါးခယ်မ)ကလည်း တစ်ကျော့ပြန် ဖုန်ကျားရှင် သူရေးသော စာအုပ်ကြီးကို အလင်းတံခါးဖွင့်သောအနေနှင့် ကိုယ်တိုင်လာရောက် လှူဒါန်းသွားခဲ့ပါသည်။

အလင်းတံခါးစာကြည့်တိုက်တွင် ကျွန်ုပ်မှာ နာယကအဖွဲ့ဝင်တစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။

တင်မောင်မောင်(ပေါက်ကုန်း)မှာ စာကြည့်တိုက်ဥက္ကဋ္ဌ ဖြစ်ပါသည်။

စာကြည့်တိုက်တွင် အလှည့်ကျတာဝန်များ ခွဲထားပါသည်။ ကျွန်ုပ်နှင့် ကျောင်းဆရာ ဦးမောင်မောင်တင်မှာ ကြာသပတေးနေ့ညနေပိုင်း တာဝန်ယူဖွင့်လှစ်ရပါသည်။

စာကြည့်တိုက်ဖွင့်ပြီးနောက် ကျွန်ုပ်အတွက် စာရေးရန် တစ်နေရာ ရလာခဲ့ပါသည်။

အိမ်မှာက မြေးနှစ်ယောက် နှောင့်ယှက်၍ ယခင်ကလို လွတ်လွတ်ကင်းကင်း စာရေးနိုင်ခြင်း မရှိတော့ပါ။

ကြာသပတေးနေ့ ညနေတစ်ခင်းတွင် ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်ကို အိမ်မှာမထွေ့၍ အိမ်ကိုမေးကာ ကျွန်ုပ်ထံ အသိအကျွမ်း အမျိုးသမီးတစ်ဦး ရောက်လာခဲ့ပါသည်။

‘ဆရာက ဒီမှာတာဝန်ကျနေတာကိုး။ စိတ်တော့မရှိပါနဲ့ ဆရာရယ်။ သိချင်တာ တစ်ခုရှိလို့ပါ’ အမျိုးသမီးကြီးက ပြောရင်း ကျွန်ုပ်ညာဘက်ရှိ ခုံတွင် ဝင်ထိုင်လိုက်ပါသည်။

သည်နေရာက ဗေဒင်ဟောခန်း မဟုတ်ပါ။ စာကြည့်တိုက်သာ ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်က ကျောင်းဆရာ ဦးမောင်မောင်တင်ကို လှမ်းကြည့်လိုက်မိသည်။

‘လူရှင်းနေတာပဲ။ ဆရာမိုး ပြောချင်တာပြောပါ’

ဆရာဦးမောင်မောင်တင်မှာ စာကြည့်တိုက်အတွင်းရေးမှူး ဖြစ်ပါသည်။

အတွင်းရေးမှူးထံမှ ခွင့်ပြုချက်ရ၍ ကျွန်ုပ်က အမျိုးသမီးသိချင်သည့်ကိစ္စကို မေးကြည့်လိုက်သည်။

‘ဒီလိုပါ ဆရာရယ်၊ ကျွန်မမောင်လေး တောတွေဆင်းပြီး ဈေးလှည့်ရောင်းတာ ပြန်မလာတာ ကြာလို့ ဘာဖြစ်နေသလဲဆိုတာ သိချင်လို့ပါ။ လက်ကိုင်ဖုန်းကလည်း ဒီမှာမေ့ကျန်ခဲ့တယ် ဆရာရယ်’

‘သိချင်တာ ဒါပဲလား’

ခရီးလွန်နေသူ ရောက်၊မရောက် သိနိုင်သည့်နည်းက ကျွန်ုပ်တွင်ရှိနေ၍ ကျွန်ုပ်က အမျိုးသမီးထံ မေးလိုက်သည်။

‘အဲဒါလေးသိရရင် တော်ပါပြီ ဆရာရယ်’

စင်စစ် ကျွန်ုပ်သည်မှာ ဗေဒင်မကြည့်ချင်ပါ။ သိချင်တာ တစ်ခုဆို၍သာ ကြည့်ရခြင်း ဖြစ်ပါတော့သည်။

လွယ်သော်လည်း ဤနည်းက မှန်လွန်းလှသည်။ စာရွက်တစ်ရွက်ယူကာ ဤသို့ရေး

ခင်းလွန်သူ ရောက်၊မရောက် သိချင်သူ အမျိုးသမီးကြီးကို ကြိုက်ရာရွေး
ဆက်ညှိုးထောက်ပြရန် ပြောလိုက်ပါသည်။

န	သ
အ	ဣ *

အမျိုးသမီးကြီးက ခရေပွင့်ပြထားသော (ဣ)အက္ခရာကို လက်ညှိုးနှင့်
ထောက်ပြလိုက်ပါသည်။ အဖြေက ပေါ်ပါပြီ။

*ခင်ဗျားမောင်လေး ဒီနေ့ ဒါမှမဟုတ် မနက်ဖြန် ပြန်ရောက်ပါလိမ့်မယ်။

ဘာသာရေးပစ္စည်း တစ်မျိုးပါ ပါလာနိုင်တယ်

အမျိုးသမီးကြီး ကျေနပ်သွားကာ ကျွန်ုပ်အား ကန်တော့၍ ပြန်ထွက်သွားပါသည်။

အက္ခရာများက ဖော်ပြသော ဟောကိန်းမှာ-

- န - နဂိုအတိုင်းဖြစ်၍ ပြန်မလာသေးပါ။
- သ - ပြန်လာရန် အသင့်ပြင်နေပြီ ဖြစ်ပါသည်။
- အ - ပြန်လာသည်မှာ လမ်းတစ်ဝက် ရောက်နေပါပြီ။
- ဣ - ထမင်းချက်ထားပေတော့ဟူ၍ ဆိုသောကြောင့် ခဏမကြာ ရောက်လာတော့မည်ဟု

ဆိုလိုပါသည်။

ဘာသာရေးပစ္စည်း တစ်မျိုးမျိုးပါမည်ဟု ဆက်စပ် ကျွန်ုပ်ဟောလိုက်ခြင်းမှာ အမျိုးသမီးကြီး
တော်ထားသော သင်္ကန်းရောင်(အဝါ)ကိုကြည့်ကာ ဟောလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါတော့သည်။

နောက်တစ်နေ့မနက်တွင် အမျိုးသမီးကြီးက ဝမ်းသာအားရ ကျွန်ုပ်က သတင်းပေးလာခဲ့ပါသည်။
ဆရာဟောတာ အားလုံးမှန်ပါသည်ဟူ၍ ဖြစ်သတည်း။

ကျော်မိုးလွင်(ဝါးခယ်မ)

ယတြာဆရာမ ဒေါက်တာခင်မျိုးစာင့်

Ph.D (Hon - Doctor of Astrology)

(နက္ခတ္တဗေဒ၊ မြန်မာ့ဗေဒ၊ နှင်းစီးပညာ)

အရေးကြီးတဲ့ ကိစ္စရှိရင် လာခဲ့ပါ။

အမျိုးသမီးများ၏ အခက်အခဲများကို ဦးစားပေးဆောင်ရွက်ပေးပါသည်။

စာမေးပွဲ၊ အောင်ပွဲဝင် ယတြာများ၊ ထိရောက်ထက်မြတ်သော နှင်းစီးပွဲယတြာများ ဆောင်ရွက်ပါသည်။

အခန်း(၄)၊ အနောက်ဘက်မုခ်၊ ခြင်္သေ့နှစ်ကောင်အနီး၊ မဟာဝိဇယစေတီ၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ၀၉၅၀၅၅၈၂၇

ဒေါက်တာယတြာဗေဒီ

Ph.D (India), M.Sc (Chemistry)

ရှေ့ဖြစ်တွေ၊ နောက်ဖြစ်တွေ လုပ်မနေနဲ့

ဘာဖြစ်နေလဲ၊ ဘာဖြစ်ချင်လဲ၊ ဘာလုပ်ပေးရမလဲ

လက်ရှိကြုံတွေ့နေတဲ့ အခက်အခဲတွေ ဖြေရှင်းဖို့အတွက်

ထိထိမိမိ ဓာတ်ရိုက်၊ ဓာတ်ဆင် ယတြာဆောင်ရွက်လိုလျှင်...

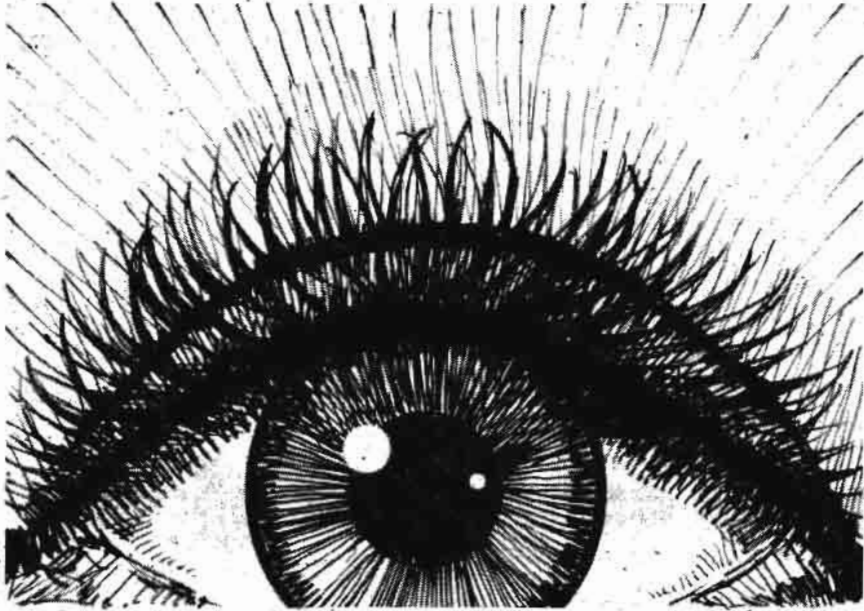
လူမှုရေးပိုင်း၊ ဂုဏ်သိက္ခာပိုင်းနှင့် ပတ်သက်၍ ကိုယ်ရေးလုံခြုံမှုကို အာမခံပါသည်။

အမှတ်(၆၆)၊ အခန်း(၄)၊ ခုတီယထပ်၊ တုန့်ဈေးတန်းလမ်း(အောက်)၊ ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ၀၉၅၀၀၀၇၅

ခြုံစာပေ
ရတ်ချိန်းလူပီ

အခုတလော အကြောင်းအမြင်ဗေဒင်ကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး တော်တော်လေး ပြောရဆိုရ ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်တော်ပဲ တကယ်အကြားအမြင်ရတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်နဲ့ မတွေ့မကြုံ မဆုံမစည်းရသေးလို့ဘဲလား မသိဘူး။ အဲဒီအကြားအမြင်ရတယ်ဆိုတဲ့ကိစ္စကို မယုံကြည်နိုင်သေးဘူး ဖြစ်နေတယ်။ တစ်ခု ကျွန်တော် နားလည်လက်ခံထားတာက ဗေဒင်လောကမှာ အကြားအမြင်လို့ ထင်ရလောက်တဲ့ ဘာသာရပ် ဘာကိန်းဂဏန်းမှ ချမတွက်ဘဲ ကရားရေလွတ် တတွတ် တွတ် ဟောလို့ ပြောလို့ရတဲ့ ဗေဒင်ပညာရပ်တွေ

အမြောက်အမြား ရှိနေတယ် ဆိုတာပါပဲ။ ဘာသာရပ် ဘာကိန်းဂဏန်းမှ ချမတွက်ပေမယ့် ဗေဒင်ဆရာရဲ့ စိတ်ထဲမှာတော့ တွက်ချက်တဲ့ပညာ (သို့မဟုတ်) စဉ်းစားတွေးခေါ် ကောက်ချက်ဆွဲတဲ့ ပညာရပ် တစ်ခုခု ရှိနေတာ အမှန်ဧကန်ပါပဲ။ ကျွန်တော် ဆိုလိုချင်တာက ဘယ်တန်ခိုးရှင်၊ ဘယ်မဟိဒ္ဓိပုဂ္ဂိုလ်၊ သိဒ္ဓိပုဂ္ဂိုလ်ကမှ အကြားအမြင်ပေးထားတာ မဟုတ်ဘဲ၊ စာရွက်ပေါ်မှာ ချမတွက်ဘဲ စိတ်တွက်၊ တွက်တဲ့ ဗေဒင်ပညာရပ်တွေတော့ အမြောက်အမြားရှိတာ မှန်တယ်ဆိုတာပါ

ပဲ။ ဒီကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်လို့လည်း ဆောင်းပါး(၃-၄)ဖုဒ် ကျွန်တော် ရေးသားတင်ပြခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါတယ်။

ဟော...အခုလည်း အဲဒီအကြားအမြင်ဆိုတဲ့ ဗေဒင်ကိစ္စကိုပဲ တင်ပြရပြန်ပါပြီ။ အကြောင်းကတော့ တစ်နေ့မှာ ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေ ဟင်စင်စား မှီလတန်း ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီးတစ်ဦးနဲ့အတူ မျက်နှာစိမ်း ဧည့်သည်တစ်ဦး ကျွန်တော့်အိမ်ကို ရောက်လာခြင်းက စတာပါပဲ။

ကျွန်တော့် မိတ်ဆွေက မတွေ့ကြရတာ ကြာပြီဖြစ်လို့ ကျွန်တော့်ထံ အလည်အပတ် လာတာပါ။ အဲဒီမျက်နှာစိမ်းပုဂ္ဂိုလ်က ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေနဲ့အတူ လိုက်ပါလာတာ ဖြစ်ပါတယ်။

ထုံးစံအတိုင်းပါပဲ။ ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေက သူနဲ့အတူပါလာသူကို အိမ်ရှင် ကျွန်တော်နဲ့ မိတ်ဆက်ပေးခဲ့တယ်။ မိတ်ဆက်ပေးရင်း သူမိတ်ဆွေကို-

မင်းနေထွန်း (တန်ဆာလှ)

အကြားအမြင်ပပေါက်

မိုးမိုးခေါ်ခေါ်ခေါ်ခေါ်ဗညာ

ဆရာက ဗေဒင်တွေဘာတွေလည်း ဟောပေးနေ
သလဲ။ ဒါပေမဲ့ ဗေဒင်ဆရာတော့ မဟုတ်ဘူးပေါ့ဗျာ။
ဆရာကလည်း ပါးတော့လည်း ရေးတယ်လေ စသဖြင့် ပြော
ရင်းပြပါတယ်။

စဉ်းစားလို့မိန်းက လေးစားအထင်ကြီးတဲ့ မျက်
လုံးတွေနဲ့ ရှုန်းရှုန်းစားစားကြည့်ရင်း ခေါင်းညှိတ်ရင်း
အထောင်နေရာက -

သိရ၊ တွေ့ရတာ သိပ်ဝမ်းသာတယ်ဗျာ။ ကျွန်တော်
အရင်က ဗေဒင်ပညာကို သိပ်ယုံတာ မဟုတ်ဘူးဗျာ။
ကျွန်တို့တစ်နှစ်ကျော်ကျော်လောက်ကမှ မုံရွာမှာ အကြား
အမြင်ဆရာမနဲ့ တွေ့တော့မှပဲ ဗေဒင်ကို တစ်အားယုံကြည်
လေးစားသွားတာ လို့ ပြောလာပါတယ်။

သူ့စကားထဲမှာ အကြားအမြင်ဆရာမလို့ ပါလာတဲ့
အတွက် ကျွန်တော်က -

ဘယ်လိုအကြားအမြင်နဲ့ ဟောလိုက်လို့လဲ တစ်
ဆိတ် ရှင်းပြနိုင်ရင်

အာ..အတော့်ကို ထူးပါတယ်ဆရာ။ ကျွန်တော့်
ဇနီးသက္ကရာဇ်လည်း မမေးဘူး။ သူက ဘာဘော့ပင်မှ
လည်း မကိုင်ဘူး။ နာမည်ဘယ်လိုခေါ်လဲလို့မေးပြီး
ဆက်လျှောက်ဟောတော့တာပဲဗျာ။ ကျွန်တော်ဆို မှန်
အွန်းလို့ ကြက်သီးမွှေးညင်းတွေတောင် ထသွားတယ်။
အထယ်၊ တကယ်ပါပဲ ဆရာရယ်တဲ့။

ကျွန်တော် ပြီးလိုက်မိပါတယ်။ သူ့ကို နာမက္ခရ
ဆရာပညာနဲ့ ဟောပေးလိုက်တာကို သူက အကြားအမြင်
ဆို ယူဆဟန်တူပါတယ်။ ဒါမှမဟုတ် ဗေဒင်ဆရာမ
တို့ထံတိုက်က သူ့ကိုယ်သူ အကြားအမြင်ရ ဗေဒင်ဆရာမ
တို့များ ကြွေးကြော်ထားလေသလားမသိ။ ကြိုတန်းကြိုက်
တန်းမို့ ရှေးပညာရှင်ကြီးတွေရဲ့ နာမက္ခရဗေဒင်ပညာ
အကြောင်းကို ပြောပြလေမှပဲလို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီး -

အဲဒီအကြားအမြင် ဗေဒင်ဆရာမ ဟောလိုက်တဲ့
အချက်တွေထဲမှာ မိတ်ဆွေဟာ သူတစ်ပါးအကျိုးကို အား
ညွှန်ခွန်စိုက် ဆောင်ရွက်လုပ်ကိုင်ပေးတတ်ပေမယ့် အဲဒီ
ဆောင်ရွက်ချက်အပေါ်မှာ အခွင့်အရေးမယူတတ်တဲ့ လူ
အပဲလို့များ ပါသလား

ကျွန်တော်အမေးကြောင့် မျက်နှာစိမ်းစဉ်းသည့်က
မျက်ခုံးအစုံ ပင့်တက်သွားပြီး ဟာ..ပါတယ်၊ ပါတယ်လို့

ထောက်ခံလာပါတယ်။ ကျွန်တော် ထပ်ပြီးပြီးလိုက်မိပါ
တယ်။ ပြီးတော့မှ -

ဒါတင် ဘယ်ကဦးမလဲ၊ ခင်ဗျား ဘယ်လိုပဲကောင်း
တာတွေလုပ်လုပ် လူအတော်များများက သိပ်ပြီးအကောင်း
မထင်တတ်ကြဘူး။ အကောင်းအပြောမခံရတတ်ဘူး။
ခင်ဗျားကိုယ်တိုင်ကလည်း ရေရှည်မြဲတဲ့ အလုပ်ကို သိပ်
မလုပ်တတ် မလုပ်ချင်ဘူးလို့များ ပါသေးလား

ဒီတစ်ခါတော့ မျက်ခုံးနှစ်ဖက်သာမကတော့ဘဲ ပါး
စပ်ပါဟသွားပြီး တစ်ကိုယ်လုံး လှုပ်လှုပ်ရှားရှားဖြစ်သွား
ပြီး အဲ..အဲ..အဲဒါလည်း ပါတယ်ဆရာ။ ဆရာ ဘယ်
လိုသိတာလဲတဲ့။

သူ့အမေးကြောင့် ကျွန်တော်မိတ်ဆွေ ပင်စင်စား
ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီးကပါ တဟားဟားနဲ့ ရယ်ပါတော့
တယ်။ ကျွန်တော် ကျေကျေနပ်နပ် ဝိတ်ဖြစ်စွာနဲ့ ပြီး
လိုက်မိပြန်ပါတယ်။

မိတ်ဆွေ..သိပ်အံ့ဩသွားသလား၊ မအံ့ဩပါနဲ့။ ဒီ
ထက် အံ့ဩစရာတွေ ဆက်ပြောပြပါဦးမယ်။ သူတစ်ပါး
အတွက်တော့ မိတ်ဆွေဟာ တကယ့်မိတ်ကောင်းဆွေ
ကောင်း ဖြစ်နေပေမယ့် မိမိအတွက်တော့ မိတ်ကောင်းဆွေ
ကောင်း ရှားပါးနေသူပဲ ဖြစ်တယ်။ သာတုန်းနား အခွင့်
အရေးအတွက် ပေါင်းပြီးတော့ သူတို့ အလိုမရှိတော့ဘူး
ဆိုရင် ရောင်းဆိုတဲ့ မိတ်ဆွေတုတွေကြားမှာ နေနေရတာ
ပဲ မဟုတ်လား

ဟုတ်တယ်ဆရာ၊ အဲဒီအကြားအမြင်ဗေဒင်ဆရာမ
ကလည်း ဟောတယ်။ မိတ်ဆွေကောင်း ကျွန်တော့်မှာ
မရှိဘူးတဲ့။ ဆရာတို့ ဟောတာချင်း တူကြတယ်

နောက်ထပ် တူမယ့်အချက် ရှိသေးတယ်ဗျာ။ ခင်
ဗျားဟာ စိတ်သဘောထား နူးညံ့ပျော့ပျောင်းပြီး သည်းခံ
တတ်မယ်။ အရက်အကြောက် ဟိရိသြတ္တပ္ပကြီးတယ်။
ဘယ်သူ့အပေါ်မဆို ရိုးရိုးသားသား ခင်မင်တတ်တယ်။
ကိုယ်ကျိုးစွန့် ကူညီတတ်တယ်။ ဒါပေမဲ့ ခင်ဗျား စပ်တူ
လုပ်ဖူးတဲ့ အလုပ်တိုင်းမှာ အလိမ်ခံရ၊ အရှုံးပေါ်ခဲ့ရတာ
ချည်းပဲ ဖြစ်မယ်

အာ..အဲဒီကိစ္စပေါ့ ဆရာရယ်၊ အကြားအမြင်
ဆရာမဆီ ရောက်သွားတာ။ အဲဒီကိစ္စ သွားမေးတာပေါ့။
သူက အဲဒီလိုဟောတော့ ပြန်ရနိုင်ပါဦးမလားလို့မေးတော့

ရဖို့တော့ မလွယ်တော့ဘူးတဲ့ ဟောတယ်။ ဟုတ်တယ် ဆရာ၊ မရတော့ဘူး။

‘ခင်ဗျားဗျာ...လိမ်သွားပါပြီဆိုမှတော့ ဘယ်လိုလုပ် ပြီး ပြန်ရနိုင်ပါတော့မလဲ။ စဉ်းစားပဲကြည့်ပါဦး’ လို့ ရယ် ချင်စိတ်ကိုထိန်းပြီး ပြောလိုက်ရပါတယ်။

ကျွန်တော်ရော၊ အကြားအမြင်ဆရာမဲ့ ဆိုသူရော ဟောကိန်းတွေက တူနေတဲ့အတွက် သူ့သာမက ကျွန် တော်မိတ်ဆွေ ပင်စင်စားဆရာကြီးပါ ပဟေဠိလို ဖြစ်နေ ဟန်တူပါတယ်။ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်ဇာလည်း ဘာသင်္ချာ ဘာကိန်းဂဏန်းမှ ချမတွက်ဘဲ၊ မွေးသက္ကရာဇ်မမေးပါ ဘဲ။ ယုတ်စွအဆိုး ဘောပင်နဲ့တောင် မကိုင်ဘဲ ပြောနေ တာကိုး။

‘ခင်ဗျားက ဉာဏ်တော့ ကောင်းပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ပညာကို အပင်ပန်းခံ အောက်ကျခံပြီးမှ တတ်ခဲ့ရ၊ ယူခဲ့ရ တယ်။ အဲဒီရယူခဲ့တဲ့ပညာကို အသုံးချပြီး စီးပွားရှာတတ် သူ ဖြစ်တယ်။ အဲဒီလိုလေးများ အကြားအမြင်ဆရာမ ဟောတာထဲမှာ မပါဘူးလား။’

‘ပါတယ် ဆရာ၊ အဲဒါတွေလည်း အမှန်တွေချည်း ပါပဲ။ ပြီးတော့ ကျွန်တော်အိမ်ထောင်ရေးနဲ့ပတ်သက်လို့ လည်း’

‘ဟုတ်တယ်၊ ခင်ဗျားက အဆင့်အတန်း တူညီတဲ့ အိမ်ထောင်ဖက်ကို ရခဲ့တာပဲ။ အဲ...ဒါပေမဲ့ ခင်ဗျားဩဇာ ထက် သူ့ဩဇာက ပိုလွှမ်းနေမယ်။ ဆရာလုပ်တယ်မယ်။ ဒါပေမဲ့ စီးပွားရှာရာမှာတော့ ခင်ဗျားဇနီးက တက်ညီလက် ညီ စီးပွားတူတူရှာမှာပါ။ အင်း...ခင်ဗျားတို့ ရထားတဲ့ သားသမီးတွေကလည်း အလိမ္မာလေးတွေပါ။ မိဘစကား ကို နားထောင်ကြတဲ့ သားကောင်း သမီးကောင်းလေးတွေ ပါ။ ဟုတ်တယ် မဟုတ်လား’

သူ့အိမ်ထောင်ရေး အကြောင်းကို အကြားအမြင် ဆရာမ ဟောတာ သူ မပြောမီ ကျွန်တော်က အတင်း ဝင်ပြီး ပြောလိုက်မိပါတယ်။ လူမှုရေးစည်းကမ်းအရ ကြည့်ရင်တော့ တစ်ဦးစကားမဆုံးမီ တစ်ဦးကဝင်ပြီး စကားပြောလိုက်တာဟာ အင်မတန်ရိုင်းပျတဲ့ အပြုအမူမျိုး ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အခုကိစ္စမှာတော့ အကြားအမြင် ဆရာမ ဟောချက်နဲ့ ကျွန်တော် ဘယ်လောက်ထပ်တူ ကျတယ်ဆိုတာ သိစေချင်တဲ့အတွက် သူ့စကားမဆုံးမီ

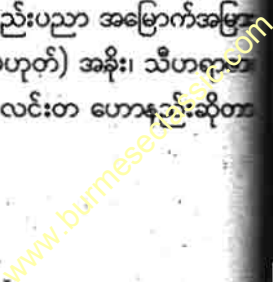
အတင်းဝင်ပြောလိုက်မိခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီလို ဝင်ပြော လိုက်တဲ့အတွက်လည်း သူ့စိတ် ကသိကအောက်ဖြစ် မသွားဘဲ အံ့ဩမှုဒီဂရီစိတ်တွေသာ ယိုဖိတ်သွားမှာ ဆေ ချာပါတယ်။ ဒါကြောင့်လည်း သူက အံ့ဩတွေဝေစွာ ကျွန်တော့်ကို မေးလာပါတယ်။

‘ဆရာကရော အကြားအမြင်လား ဆရာတဲ့’လေး ကျွန်တော် ခေါင်းကို ဖြည်းဖြည်းယမ်းပြရင်း ပြုံးနေလိုက်မိပါတယ်။ ကျွန်တော့်အပြုအမူကြောင့် သူ ပိုအံ့ဩသွားဟန်တူပါတယ်။ အကြားအမြင်မဟုတ်ပါဘဲ ဘာကြောင့် အကြားအမြင်ဆရာမနဲ့ ဟောချက်တွေ ထပ် တူနီးပါးမျှ ကိုက်ညီနေရသလဲပေါ့။ ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေ ပင်စင်စား ကျောင်းအုပ်ကြီးကလည်း မျက်လုံးပုတ်ခတ်၊ ပုတ်ခတ်လုပ်ရင်း ကျွန်တော့်ကို ပြုံးပြုံးကြီး ကြည့်နေပါ တယ်။

ကျွန်တော်ပြောမှ ဖြစ်တော့မယ်။ မပြောပြရင် တောင် ထင်မြောက်ထင်နဲ့ မြန်မာ့ဗေဒင်ကို ဖျက်ဆီးခံရတော့မယ်။ ရှေးဘိုးဘေးဘီဘင်တို့ တီထွင်ခဲ့ကြတဲ့ မြန်မာ့ဗေဒင်ပညာ စစ်စစ်ကို ဘယ်ပုဂ္ဂိုလ် ဓာတ်ကိန်းပြီး ဟောသလိုလို၊ ဘယ်မဟိဒ္ဓိပညာရှင်၊ သိဒ္ဓိရှင်ကပဲ အကြားအမြင်ပေးထား သလိုလို ဖြစ်ကုန်ကြတော့မယ်။ ဒီတော့ ကျွန်တော်ရှင်းမှ ဖြစ်တော့မယ်။ ဒီဆောင်းပါးကို ယခုဖတ်နေသူကိုယ်တိုင် လည်း ဘာပညာလဲဟ။ ခေါင်းစွဲလား၊ နတ်ပူးလား ရကွစိုးမှော်လား စသဖြင့် ထင်ယောင်ထင်မှား ဖြစ်နေနိုင် ပါတယ်။ ဒီတော့ ရှင်းပြမှ ဖြစ်တော့မယ်ပေါ့။

ဧည့်စီမံခန့် နာမည်က ဦးထွန်းရီပါ။ ကျွန်တော်မိတ် ဆွေ ပင်စင်စားကျောင်းအုပ်ဆရာကြီး မိတ်ဆက် ပေးစဉ် က သူ့နာမည်ကို သိလိုက်ရပါတယ်။ အဲဒီ ဦးထွန်းရီ ကိုယ်တိုင် မုံရွာက အကြားအမြင်ဆရာမအကြောင်း ပြော ပြစဉ်က မွေးသက္ကရာဇ်မမေး၊ ကိန်းဂဏန်းသင်္ချာ လုံးဝ မချ။ နာမည်ဘယ်လိုခေါ်လဲ မေးရုံနဲ့ ဟောဟောခိုင်းခိုင်း ဟောတယ်လို့ ပါဝင်တဲ့အတွက် နာမက္ခရာဗေဒင်ပညာ ဆိုတာ ကျွန်တော် သိလိုက်ပြီး ဖြစ်ပါတယ်။

နာမက္ခရာနာမည် ဗေဒင်နည်းပညာ အမြောက်အမြောက် ထဲက တံခွန်၊ မင်းရာဇာ (သို့မဟုတ်) အနိုး၊ သီဟရာဇာ၊ ခွေး၊ နွား၊ မြင်း၊ ဆင်၊ ကျီး၊ လင်းတ ဟောနည်းဆိုတာ ရှိပါတယ်။

ဒါကြောင့်မို့ ဒီနည်းဟုတ်၊မဟုတ် သိလိုတဲ့အတွက် ဦးထွန်းရီကို-

အဲဒီအကြားအမြင်ဗေဒင်ဆရာမ ဟောလိုက်တဲ့ အချက်တွေထဲမှာ မိတ်ဆွေဟာ သူတစ်ပါးအကျိုးကို အား သွန်ခွန်စိုက် ဆောင်ရွက်လုပ်ကိုင်ပေးတတ်ပေမယ့် အဲဒီ ဆောင်ရွက်အပေါ်မှာ အခွင့်အရေးမယူတတ်တဲ့ လူစား ခံလို့များ ပါသလား'လို့ စကားတောက်ကြည့်လိုက်ပါ တယ်။

ဦးထွန်းရီက ပါကြောင်း ဝန်ခံလိုက်တဲ့အတွက် အကွေ့ရဗေဒင်(၈)မျိုး အဟောဆိုတာ သေချာသွားပါ တယ်။

နာမက္ခရဗေဒင်(၈)မျိုး သေချာတဲ့အတွက် ဦးထွန်းရီ က (အခိုး) သို့မဟုတ် (မင်းရာဇာ) ပါဝင်တယ်ဆိုတာ ထည်း ကျွန်တော်သိလိုက်ပြီး ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် (အခိုး) သို့မဟုတ် (မင်းရာဇာ) ဟောနည်းကို ကျွန်တော် ဟောပြောပြလိုက်တာပါ။ သိရင် ဘာမှဆန်းကြယ်တဲ့ကိစ္စ မဟုတ်သလို အများထင်မြင်နေကြသလို အကြားအမြင် ယူလာလည်း မဟုတ်ပါဘူး။ ဒါကြောင့်မို့ ကျွန်တော်မိတ် ဆွေ အငြိမ်းစားကျောင်းအုပ်ဆရာကြီးနဲ့ ဦးထွန်းရီသိဖို့ ဘာအကြားအမြင်မှ မဟုတ်ရပါဘူးဗျာ။ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ နီးသွားဘိဘင် ရှေးပညာရှင်ကြီးတွေ ရှာဖွေစူးစမ်း တီ ခွင်ပေးသွားခဲ့ကြတဲ့ နာမည်ကို ဟောတဲ့ ပညာရပ်ပါ။ မည်မဝယ်သေးတဲ့ ဗေဒင်ဆရာ အမည်ခံတွေကတော့ နည်းနည်းပါးပါး ချာတွက်မှ ဒီအဖြေရမှာဖြစ်ပေမယ့် လူ မည်လည်တဲ့ ဗေဒင်ဆရာ၊ ဗေဒင်ဆရာမ အမည်ခံတွေက ဘာ စိတ်တွက်နဲ့တွက်ပြီး အဖြေထုတ်တာပေါ့။

လူတစ်ယောက်မှာ နာမည်ရှိတယ်။ အဲဒီနာမည်မှာ ထည့်သွင်းမှည့်ခေါ်ထားတဲ့ အက္ခရာနဲ့အလိုက် တန်ဖိုး ဂဏန်းတွေရှိတယ်။ အဲဒီတန်ဖိုးဂဏန်းတွေကိုပေါင်းပြီး ဆိုင်းကိန်းကို (၈)နဲ့ စားလိုက်ရင် ရလာတဲ့အဖြေဟာ ခွန်လား၊ အခိုးလား၊ ခြင်္သေ့လား၊ ခွေးလား စသဖြင့် ခေါ်လာတယ်။

ဥပမာ-အခု ဦးထွန်းရီဆိုရင် (ထွန်း)ရဲ့ ဂဏန်းတန်ဖိုး (၇)၊ (ရီ)ရဲ့ ဂဏန်းတန်ဖိုးက (၃) ပေါင်းလိုက်ရင် (၁၀)ရတယ်။ အဲဒီ(၁၀)ကို (၈)နဲ့စားရင် (၂)ကြွင်းရော။ (၂)ကြွင်းတော့ အခိုး သို့မဟုတ် မင်းရာဇာပေါ့။ သူ့အမျိုး

အစားနဲ့သူ ဟောကိန်းတွေ အသီးသီးရှိတယ်လေ။ အဲဒီ ဟောကိန်းတွေအရ ဦးထွန်းရီကို ကျွန်တော် ဟောပြော ပြခဲ့တာပါ။ ဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်ကမှ အကြားအမြင်ပေးလာတာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဒါလောက်ဆိုရင် ရှင်းမှာပါ။

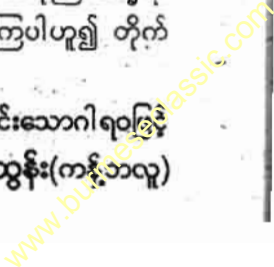
ကျွန်တော့်စကားဆုံးတော့ နှစ်ဦးသားလုံး အပြုံး မျက်နှာတွေနဲ့ ဖြစ်သွားကြပါတယ်။ အဲဒီအပြုံးတွေဟာ မြန်မာ့ဗေဒင်လောကစစ်စစ်ကို သဘောကျနှစ်ခြိုက်သွား ကြတဲ့ အပြုံးတွေပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ သဘောပေါက်နားလည် လက်ခံသွားတဲ့ အပြုံးတွေပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ တစ်နည်းအား ဖြင့် လူသာမန်တွေ အထင်ကြီးနေတဲ့ အကြားအမြင်ဆိုတာ သိဒ္ဓိပညာရှင် ဘာရှင် အစွမ်းမဟုတ်ဘဲ မြန်မာ့ ရိုးရာ ဗေဒင်ပညာရပ် စစ် အတွေးအခေါ်ပညာ၊ အတွက် အချက်ပညာသာဖြစ်ကြောင်း နားလည်သွားကြတဲ့ အပြုံး တွေပဲ ဖြစ်ကြမှာပါ။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ရိုးသားသန်စင်တဲ့ ဗေဒင်မေးပရိသတ် အပေါ်မှာ မရိုးမသား ဟိတ်ကြီးဟန်ကြီးတွေနဲ့ ဘယ် ပုဂ္ဂိုလ်ဓာတ်ကိန်းလို့၊ ဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်စောင့်ရှောက်လို့ အကြား အမြင်ရ ဗေဒင်ဆရာ၊ဆရာမတွေရဲ့ လျှို့ဝှက်ဖဲတစ်ချပ်ကို ဖျတ်ခနဲ မြင်သွားကြရင်ကို ကျွန်တော် ဖော်စုတ်ရကျိုးနပ် လှပါပြီ။ ထိုထိုသော အကြားအမြင်ရဆိုသော ပုဂ္ဂိုလ်များ ကမူ ငြူးစုမျက်စောင်းထိုးလာကြမည်ကိုလည်း ဧကန်စေ ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော် ကျေနပ်စွာ ခံယူရပါတယ်။

အကယ်တန္တူ အမှန်အကန် အကြားအမြင်ရနေကြ သူ ဖြစ်ပါအံ့။ လူတစ်ယောက် ဉာဏ်ပူဇော်ခ (၅၀၀၀) ကျပ်၊ (၁၀၀၀၀)ကျပ် ဗေဒင်ဟောခလေးကို မက်မော မနေဘဲ နိုင်ငံတော်အစိုးရသိန်းထိမှ အမြင့်ဆုံးဆုငွေ နှစ်မျိုး လောက်ကို လစဉ်လတိုင်း အက္ခရာဂဏန်း ကွက်တီထိုး ယူကြပါ။ ခုနစ်နေ့သားသမီးများကို ကူညီသောအားဖြင့် လည်း အမှန်တကယ် ဆုကြီးဝင်မည့် အက္ခရာဂဏန်း များကို ချီးမြှင့်ပေးကြပါလို့ပဲ မေတ္တာရပ်ခံချင်ပါတယ်။

ဗေဒင်ဝါသနာရှင်များအနေနဲ့လည်း ထိုအကြားအမြင် ပုဂ္ဂိုလ်အား တွေ့ကြုံဆုံစည်းခွင့်ရပါက ထိဆုကြီးအက္ခရာ နှင့် ဂဏန်းကိုသာ အမိအရတောင်းခံကြပါဟူ၍ တိုက် တွန်းလိုက်ရပါကြောင်းခင်ဗျား။

ပညာရှင်အပေါင်းကို မညောင်းသောဂါရဝဖြင့် မင်းနေထွန်း(ကန့်သာလှ)

ယခုနှစ်တွေသည် ကုန်လွန်ခဲ့ပြီးသော နွေများနှင့်မတူ
 အောင် ပူပြင်းလေသည်။ အယ်လ်နီညို၏ သက်ရောက်
 မှုက သက်ရှိသတ္တဝါများသာမက အပင်ကြီး၊ အပင်ငယ်
 များလည်း ခံစားကြရသည်။ ပူလိုက်သည်မှာ ခံစားရသူ
 တို့ ပင်ပန်းသည်ထက် ပိုကဲ၍ နွမ်းကြလေသည်ပေါ့။
 လေအေးစက်၊ လေပန်ကာ၊ ရေပန်ကာ စသည်ဖြင့် နာ
 မည်အမျိုးမျိုးတပ်သော လူသုံးပစ္စည်းမျိုးစုံတို့သည် အပူ
 ဒဏ်ကို သက်သာစေရန် ဖန်တီးပေးကြသည်။ သို့သော်
 ခလုတ်ပိတ်လိုက်သည်နှင့် ပူပြန်ပါရော။ မည်သို့မျှမတတ်
 နိုင်။ နံနက်မိုးလင်း နေထွက်သည်နှင့် စ၍ပူသော အပူ
 သည် နံနက် ရှစ်နာရီ၊ ကိုးနာရီခန့်တွင် အတော်ပူလေပြီ။
 ထိုအပူတို့ထက် ပူသောအပူကို ရင်ဝယ်ပိုက်၍ သဘာဝ
 အပူဒဏ်ကို ထီးမိုးပြီး မသာယာသော မျက်နှာဖြင့် စာ

ပူတယ်လေ ဆယ်ငွေကံ တောယုနန္ဒာ (မေ့ရင်ခွင်)

ရေးသူ၏ အမည်ကို မေး၍ အိမ်တွင်းသို့ ဝင်ရောက်လာ
 သော အမျိုးသမီးကြီးတစ်ဦးကို တွေ့ရလေသည်။

မိတ်ဆွေတစ်ဦးက ညွှန်ပြလိုက်သဖြင့် ဆရာမနှင့်
 တိုင်ပင်ချင်လို့ပါဟု ဆိုပြန်ပါသည်။

စာရေးသူလည်း နေရာထိုင်ခင်းပေးပြီး သောက်
 တစ်ခွက်၊ အအေးတစ်ခွက်ဖြင့် ဧည့်ဝတ်ပြု၍ အခါ
 စေပါသည်။

အမောပြေသောအခါ သားသမီးအတွက် ပူရတဲ့အ

ဘာနဲ့ နှိုင်းယှဉ်ရမှန်းတောင် မသိတော့ပါဘူး ဆရာမ
နယ် ဟု အစချီကာ ရင်ထဲက အပူများကို အပြင်သို့
ပေးဆင်းစေပါတော့သည်။

သူမ၏ အပူစီးကြောင်းကို ပြန်ပြောပြရပါလျှင် အမျိုး
သမီးကြီး၏ အမည်မှာ ဒေါ်ကြည်ကြည်။ ခင်ပွန်းသည်က
အောင်မောင်၊ သားသမီးငါးယောက် မွေးဖွားသန့်စင်ထား
သည်။ အကြီးဆုံးက သားယောက်ျားဖြစ်၍ ကျန်လေးဦး
မှာ မိန်းကလေးများ ဖြစ်ကြသည်။ သားယောက်ျားလေး
က အိမ်ထောင်ကျပြီး ယောက္ခမများနှင့် နေထိုင်သည်။
အိမ်၌ သမီးမိန်းကလေးများသာ ကျန်သည်။

အကြီးဆုံး မိန်းကလေးက ပညာရေးတွင် စိတ်မဝင်
စားသဖြင့် ဆယ်တန်း တစ်ခါကျဖြင့် ပညာရေးပြီးဆုံးပြီး
အိမ်မှကွဲဖြင့်သာ အချိန်ကုန်လေသည်။ နောက်တစ်ဦးက
အလေးသင်ဖြင့် ကျောင်းပြီး၍ ကုမ္ပဏီတစ်ခုတွင် အလုပ်
ဝင်နေသည်။ နံပါတ်သုံးသမီးက ကျောင်းပြီးရန် တစ်နှစ်
ပို့သေးသည်။ အငယ်ဆုံးက ဆယ်တန်းအောင်ပြီး ပထမ
နှစ် တက်နေသည်။ ပြဿနာက ထိုအငယ်ဆုံး သမီးမိန်း
ကလေး ဖြစ်နေသည်။

ထိုမိန်းကလေးသည် အထက်တန်းကျောင်းသူ ဘဝ
အောင် သူမ၏အသက်နှင့် မတိုမိုမယ်မီးကွာသော အတန်း
အော် ကောင်လေးတစ်ဦးနှင့် ချစ်ကြိုက်သည်။ ထိုကောင်
လေးသည် ရုပ်ကလေး ချောသည်။ မိဘက အသင့်အတင့်
နှုတ်ထားသည်။ သို့သော် ပညာရေး၌ ညံ့သည်။ မိဘအလို
ထိုက် ခံရသော သားသမီးတို့၏ ထုံးစံအရ လိုချင်သမျှ
အတုန်ရသည်။ အောင်စာရင်း ထွက်သောအခါ မိန်း
ကလေးက အောင်မြင်၍ ယောက်ျားလေးက ကျရှုံးသည်။
အတ္တသိုလ်သို့ မိန်းကလေးက တက်ရောက်ခွင့် ရရှိသွား
သည်။

တက္ကသိုလ်တက်ခွင့် ရသွားသော မိန်းကလေးအား
အိမ်ထောက်များလေးက စိတ်မချဟုဆိုကာ ခိုးရာလိုက်ပြေး
ခွင့် တောင်းဆိုသည်။ မိန်းကလေးက ငြင်းဆန်သည်။
အထက်တန်းလေးကလည်း ဇွဲမလျှော့ အတင်းတောင်းဆို
သည်။ နောက်ဆုံးတွင် နှစ်ဦးသဘောတူ တရားရုံး၌
အိတ်တဆိတ် လက်မှတ်ရေးထိုး လက်ထပ်ရန် သဘော
တူလိုက်လေသည်။

ထိုအကြောင်းကို သိရှိသွားသော အစ်မဖြစ်သူက

အိမ်ကို ပြန်ပြောသည်။ မိဘ၊ အစ်ကို၊ အစ်မများက
ဆူပူကြိမ်းမောင်းကြသည်။ တားမြစ်ကြသည်။ အစ်ကိုက
ထိုးကြိတ်သည်။ အစ်မများက ဆူပူသည်။ အဖေဖြစ်သူက
ရှက်လှချည်ရဲ့ဟု ဆိုသည်။ အမေဖြစ်သူက ငိုသည်။
မျက်ရည်များဖြင့် သမီးကို တားသည်။

အိမ်ထောင်တစ်ခု ထူထောင်ရန် အဆင်သင့်မဖြစ်
ကြသေးကြောင်း၊ ယောက်ျားလေးရော မိန်းကလေးပါ
အသက်အရွယ် ငယ်ကြသေးသဖြင့် အိမ်ထောင်ပြုရန်
စောသေးကြောင်း၊ အသက်အရွယ်ရလာလျှင် ခွင့်ပြုမည်
ဖြစ်ကြောင်း ငိုတစ်လှည့်၊ ချောတစ်လှည့်ဖြင့် သမီးကို
တားသည်။ သို့သော် အလွန်မိုက်သော သမီးက သမီး
ထိုက်နှင့် သမီးကံသာ ရှိပါစေဟု ပြန်ဖြေလေသည်။

နောက်တစ်နေ့ ကျောင်းသွားခါနီး အမေဖြစ်သူက
စောစောပြန်ခဲ့နော် သမီးဟု မှာကြားလိုက်သော်လည်း
ထိုနေ့တွင် မိန်းကလေး အိမ်သို့ ပြန်မလာတော့ဘဲ ချစ်သူ
နောက် လိုက်ပြေးသွားတော့သည်။

ဤသည်ကား ဒေါ်ကြည်ကြည်၏ အပူစီးကြောင်း
ပင်ဖြစ်သည်။ ဘာလုပ်ရမှန်း မသိ၍ စာရေးသူထံ ရောက်
လာခြင်း ဖြစ်လေသည်။

စာရေးသူက မိန်းကလေး၏ မွေးနေ့သက္ကရာဇ်ကို
တတ်သိသမျှ ဗေဒင်ပညာဖြင့် ဆန်းစစ်ကြည့်မိလေသည်။
ထိုနောက် ဒေါ်ကြည်ကြည်အား ဘာလုပ်ချင်ပါသလဲဟု
မေးရာ မိခင်တစ်ယောက်၏ ယူကျုံးမရ၊ နှာမြောတ၊ သ
ဖြစ်ခြင်းတို့ကြောင့် သမီးငယ် ပြန်လာစေချင်သည်။ ပြန်
လာအောင် လုပ်ပေးပါဟု ဆိုသည်။ ကွဲသွားသော ဖန်
ခွက်သည် ပြန်ဆက်၍ မရသကဲ့သို့ လွန်သွားပြီးသော
ကိစ္စသည် မူလအတိုင်း ပြန်မဖြစ်နိုင်တော့ပါ။ ထိုသဘော
တရားကို လက်ခံရန် ဒေါ်ကြည်ကြည်အား နားချရပါ
သည်။ မိန်းကလေးအား ပြန်လာရန် ပြုလုပ်ခြင်းသည်
မလုပ်စကောင်း၊ မိဘအသိုက်အမြိုကို စွန့်ခွာ၍ ကိုယ်ပိုင်
အသိုက်အမြို ထူထောင်သွားသော မိန်းကလေးအား ပြန်
လာစေခြင်းသည် သူတို့၏ အသိုက်အမြိုကို ဖျက်ဆီးခြင်း
ဖြစ်သည်။ မလုပ်သင့်ပါဟု မျှော်ငြားဖျရပါသည်။ သမီးနှင့်
သမက်အား ပြန်လည်လက်ခံ အသိအမှတ်ပြုပေးပြီး နှစ်
ဖက်မိဘများက ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ပေးခြင်းသည်လည်း
အကောင်းဆုံးဖြစ်ကြောင်း ပြောပြရပါသည်။

လူငယ်နှစ်ဦးအတွက် လိုအပ်သော အဆောင်ယတြာ များ ပေးကာ မိဘတို့က ခွင့်လွှတ်၍ အိုအောင်မင်းအောင် ပေါင်းရစေရန် ဆုတောင်းပေးကြပါဟု မှာလိုက်ရလေ သည်။

ဒေါ်ကြည်ကြည် ပြန်သွားသော် သူမ၏ အပူစီး ကြောင်း အရှိန်သည် စာရေးသူအား ထင်ဟပ်လာပါတော့ သည်။

လူငယ်နှစ်ယောက်၏ ဇာတာခွင်သည် စိတ်ချရသော ဇာတာခွင် မဟုတ်ပေ။ မိန်းကလေး၏ ဇာတာခွင်တွင် ယောက်ျားလေးသည် မရဏတွင် တည်ရှိ၍ ယောက်ျား လေး၏ ဇာတာခွင်တွင် မိန်းကလေးသည် ဘင်္ဂတွင် ရှိနေ သည်။ ယောက်ျားလေးသည် တနင်္ဂနွေသား ပုတီးဖွား ဖြစ်သည်။

	၄	
၆	၂	၅
၃	၀	၁

တနင်္ဂနွေသား ပုတီးဖွား

	၂	
၄	၀	၃
၁	၅	၆

စနေသမီး သိုက်ဖွား

ထိုထက်ပိုဆိုးသည်မှာ မိန်းကလေးသည် (၅)ကြွင်း ဖွား စနေသမီး ဖြစ်နေသည်။ ထိုမိန်းကလေးသည် မိမိ၏ မရဏတွင်ရှိသော တနင်္ဂနွေသားကို ယူသည့်အတွက် သူမ၏ အနာဂတ်အတွက် ရင်လေးမိပါသည်။ သို့အတွက် သူမတို့လင်မယား အိုအောင်မင်းအောင်ပေါင်းရရန် ရည်

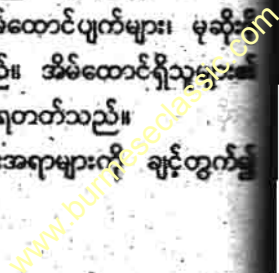
ရွယ်၍ ဘုရားယတြာ ပြုလုပ်သင့်ကြောင်းနှင့် ပြုလုပ်နိုင် ရန်ကို ပြောပြလိုက်သည်။

(၅)ကြွင်းအမျိုးသမီး မိန်းကလေးများသည် ဆယ် ကျော်သက် အရွယ်တွင် အိမ်ထောင်ကျတတ်ကြသည်။ အိမ်ထောင်စောစော ကျတတ်၍ အိမ်ထောင်မတည်မြဲ တတ်ပေ။ အိမ်ထောင်ဆက် များတတ်သည်။ သို့သော် ဣန္ဒြေဖွားသည် ဣန္ဒြေရုပ်ရည် ပီသခြင်း၊ အနိဋ္ဌဖွားသည် အနိဋ္ဌရုပ်ရည် ပီသခြင်းတို့ ဖြစ်ခဲ့ပါမူ အိမ်ထောင်ရေး ခိုင်မြဲမှုအတွက် မျှော်လင့်ချက်ရှိပေသည်။ အထွန်းနေရာ တွင်ရှိသော နေ့နံသားဖြစ်သည့် ဗုဒ္ဓဟူးသား မိမိထက် အသက်အနည်းငယ်ကြီးသူ ဖြစ်ခဲ့လျှင်သော်လည်းကောင်း၊ ရာဇဖွား အင်္ဂါသားဖြစ်၍ ငယ်ရွယ်စဉ် အိမ်ထောင်ကျခဲ့ သော်လည်း အိမ်ထောင်ရေးခိုင်မြဲတတ်သည်။ အိမ်ပတ် တွင်ရှိသော တနင်္ဂနွေသားနှင့် အိမ်ထောင်ကျခဲ့သော် ခွဲနေ ရတတ်သော်လည်း စီးပွားတက်၍ ဘဝတွင် အနေလှစ တတ်သည်။

(၅)ကြွင်းအမျိုးသမီးငယ်များသည် ဆယ်ကျော်သက် အရွယ်၌ ရှိသောအချိန်တွင် မိမိ၏အသက်နှင့် ရွယ်တူဖြစ် သော တနင်္ဂနွေသား၊ ကြာသပတေးသား၊ သောကြာသား များနှင့် အိမ်ထောင်ကျခဲ့လျှင် အိမ်ထောင်ရေးရေရှည်ခိုင်မြဲ ဖို့ မသေချာလှပေ။ (၅)ကြွင်းဖွား မိန်းကလေးများအတွက် (၂၆)နှစ်နှင့် (၂၈)နှစ်တွင် အိမ်ထောင်ကျက် ပေါ်ပြီး အထက်က ပြောပြခဲ့သည့် ဗုဒ္ဓဟူးသား၊ တနင်္ဂနွေသား အင်္ဂါသားများ ဖြစ်ခဲ့လျှင် လွန်စွာတင့်တယ်သော အိမ် ထောင်ရရှိတတ်သည်။ ထိုသို့မဟုတ်၍ အိမ်ထောင်မကျ ဖြစ်ခဲ့သော် အပျိုကြီးအဖြစ် နေထိုင်ရတတ်သည်။ ထိုထို သို့ ဖြစ်ခဲ့လျှင် မိသားစု၏ တာဝန်ကို ယူရသည်ထ များသည်။ မိသားစုများသည် မိမိကို မှီခိုကြရသည်။ အကြောင်းအမျိုးမျိုးဖြင့် အားကိုးကြသည်။

တစ်ဖန် အသက်(၄၀)ပတ်ဝန်းကျင်ခန့်တွင် အချစ် အတွက် ကံဇာတာတက်၍ ချစ်သူခင်သူ ပေါ်လာ၍ အိမ် ထောင်ကျက် ပေါ်လာပြန်သည်။ ထိုသို့ကြုံခဲ့သော် မိမိ ထက် ငယ်ရွယ်သူများ၊ အိမ်ထောင်ပျက်များ၊ မုဆိုးတို့ များနှင့် တွေ့ကြုံရတတ်သည်။ အိမ်ထောင်ရှိသူများ၏ နှောင့်ယှက်ခြင်းကိုလည်း ခံရတတ်သည်။

ထိုသို့သော အကြောင်းအရာများကို ချင့်တွက်၍

ကြည်ကြည်၏ သမီးငယ်ကလေးအတွက် စိတ်ပူပန်
သည်။ အိမ်ထောင်ဦးတွင် မိဘများ မျက်ရည်ကျ ပူ
ဆွေးခဲ့ခြင်းသည် မကောင်းပေ။ မိဘမျက်ရည်ဖြင့် ထူ
ထောင်သော အိမ်ထောင်သည် ဒုက္ခများတတ်သည်ဟု
ကြီးသူမများ ပြောခဲ့ဖူးသည်ကိုလည်း အမှတ်ရမိသည်။
မိဘမျက်ရည်ဟု ဆိုရာတွင် ဝမ်းသာပီတိဖြင့် ကျသော
မျက်ရည်ကို မဆိုလိုပေ။ ယခုအဖြစ်အပျက်တွင် မိန်း
ကလေး၏ မိခင်သည် ပူဆွေးသောကဖြင့် ကျခဲ့သော
မျက်ရည်ဖြစ်၍ မိန်းကလေးအတွက် မကောင်းပေ။
တရား၊ တရား မမြဲ၍ ကုသိုလ်ကံ အားနည်းချိန်တွင်
သေ၍ ပူဆွေးစရာများ ကြုံရပေတော့မည်။

ကြီးဖူးသော (၅)ကြွင်းအမျိုးသမီးတစ်ယောက်သည်
သိသိလှည့်ကာလ၌ အိမ်ထောင်မကျခဲ့ပါ။ အလုပ်အကိုင်
နည်းလည်း အဆင်ပြေချောမွေ့ပါသည်။ အပျိုကြီးဖြစ်၍
မိသားစုတာဝန်ကို အများဆုံး ယူရသည်။ တစ်ဦးတည်း
သာ အစ်မကမွေးသော တူ၊ တူမများအတွက် မိခင်ထက်
ချွန်တာဝန်ယူရသည်။ အစ်မလင်မယားသည် မည်သည့်
အလုပ်မှ မည်မည်ရရမရှိဘဲ ညီမကိုသာ မှီခိုနေသည်။
အဆယ်ကျော် ပတ်ဝန်းကျင်တွင် အိမ်ထောင်ရှိ အမျိုး
သား တစ်ဦး၏ နှောင့်ယှက်ခြင်းကို များစွာခံရသည်။
အိမ်ထောင်ရှိ အမျိုးသားသည် ရပ်ဆွေရပ်မျိုး တစ်ရုံး
သည် အတူလုပ်နေသော အိမ်ထောင်သည် ဖြစ်သည်။
အိမ်ထောင်ခြင်းကို လွန်စွာခံစားရသည်။ မခံရနိုင်သည့်
အဆုံးတွင် ရုံးမှ အထက်လူကြီးများအား တိုင်ကြားသော
အခါ ထိုအမျိုးသား နယ်ပြောင်းခံရပြီးမှ အေးငြိမ်းသွား
တော့သည်။

(၅)ကြွင်းသမားများသည် အများအားဖြင့် အိမ်
ထောင်စောစောကျတတ်ပြီး အိမ်ထောင်ဆက်များသူများ
ဖြစ် တွေ့ရှိရသလို အပျိုကြီးဘဝဖြင့် မိသားစု၏ အား
အားထားပြု ခံရသူများအဖြစ်လည်း တွေ့ရှိရတတ်
သည်။ (၅)ကြွင်းသမား အများစုသည် ပညာရေးအတွက်
အားရလျှင် ဉာဏ်ကောင်းကြသည့်သူများ ဖြစ်သည်။
အားနည်း ကြီးစားလျှင် များများရတတ်သူများ ဖြစ်သည်။
အသက် ထိုသူတို့ကိုယ်တိုင် ကြီးစားအားထုတ်လိုမှု အား
နည်းကြသည်။ ပင်ကိုစိတ်၏ ကြီးစားအားထုတ်မှု လွန်
သော ပညာရေးနှင့်ပတ်သက်ပြီး အထက်သို့ ရောက်

ကြသည်။ အများစုသည် ငယ်စဉ်က ဖခင်နှင့် ခွဲနေရတတ်
သည်။ ဖခင်၏ ပြုစုယုယမှုကို မခံကြရပေ။

(၅)ကြွင်းသမား အများစုသည် မိသားစုအတွင်းတွင်
လည်း စကားအပြောအဆို အဆင်မပြေမှုများ မကြာခဏ
ကြုံတွေ့ရတတ်သည်။ (၅)ကြွင်းသမားများ၏ စိတ်
သောကပေးဒဏ်ကို ၎င်း၏ မိသားစုသည် များစွာခံရ
တတ်သည်။ သို့သော် (၅)ကြွင်းသမားများသည် မိသားစု
ကို ချစ်သောစိတ်၊ တာဝန်ယူလိုသောစိတ်သည် လွန်စွာ
ပြင်းထန်သည်။ ထိုအတူ (၅)ကြွင်းသမားအ များစုသည်
မျက်စိမကောင်းတတ်ကြပေ။

(၅)ကြွင်းသမားများကို ဆယ်ကျော်ခွက်အရွယ်တွင်
ဆုံးမရခြင်းမှာ နာခံတတ်မှု နည်းပါး၍ ငယ်စဉ်ကပင်
မိခင်က (၅)ကြွင်းသမားတို့ကို ရင်ခွင်တွင်ထည့်၍
အကောင်းအဆိုးကို နားလည်အောင် ပြောပြထားရမည်။
(၅)ကြွင်းသမားတို့တွင် တနင်္ဂနွေသားသမီးမှအပ ကျန်
နေသားသမီးများသည် မိခင်၏ စကားကို နားထောင်
လွယ်ကြသည်။ အစပိုင်းတွင် ခေါင်းညိတ်နားထောင်ဖို့
ခက်ခဲသော်လည်း အမိစကားသည် ဖခင်စကားထက်
ပို၍ နားထောင်တတ်ကြသည်။

လူလတ်ပိုင်းတွင် မိမိထက်ငယ်သော တစ်ခုလပ်၊
မှဆိုးဖို့၊ အိမ်ထောင်ရှိသူများ၏ ကမ်းလှမ်းမှုများ တွေ့ကြုံ
ရတတ်သဖြင့် (၅)ကြွင်းသမားများသည် အထက်ပါ
အချက်များကို မမေ့မလျော့ ဂရုစိုက်သင့်ပါကြောင်း ရေး
သားတင်ပြလိုက်ရပါသည်။

(၇)နေသားသမီးများ ကျက်သရေတိုး၍ ရောဂါကင်း
ရှင်းကြပါစေ။

မေတ္တာဖြင့်
စောယုနန္ဒာ(ရေးရင်ခွင်)

ဟန်ဆောင်မာယာ အချစ်များ

ကြည်ဝင်း(ဟင်္သာတ)

ဤကမ္ဘာလောကကြီးထဲ၌ အပြင်ပန်းမှ အမြင်အားဖြင့် သာယာချမ်းမြေ့သည်ဟု ထင်ရသော အိမ်ထောင်ရှင် အမြောက်အမြားရှိကြ၏။ မှန်ပေ၏။ ရိုးရိုးသာမန်အပြင်အားဖြင့် မျက်မှောက်တွင် တွေ့ကြုံနေရသည်တို့ကို မစဉ်းစားဘဲ ဟိုမောင်နဲ့မယ် (သို့မဟုတ်) ဦးနုအဒေါ်တို့ကတော့ စံပြစုံတွဲတွေပဲ။ စကားများ ရန်ဖြစ်တာလည်း မကြားဖူးဘူး။ အတော်ကို သာယာပျော်ရွှင်ကြမှာပဲနော်ဟု ပြောကြပေလိမ့်မည်။

သို့သော် ဤကဲ့သို့ ပြောဆိုကြခြင်းမှာ အပေါ်ယံ ရွှေမှုန်ကြိထားသည်ကိုသာကြည့်၍ ပြောဆိုကြခြင်းမျှသာ ဖြစ်၏။ ငွေကြေးဥစ္စာခန ဖုံးလွှမ်းပြီး လက်ထပ်ထိမ်းမြားခဲ့ကြသော ငွေရှင်ကြေးရှင် အမျိုးသား၊ အမျိုးသမီးတို့၏ အသိုင်းအဝိုင်းတွင် မိမိတို့၏ ပင်ကိုခံစားချက်များကို ဖုံးကွယ်ထားပြီး အပေါ်ယံ အပြုံးပန်းပွင့်နေသူများ ဒုနှင့်ဒေး ရှိ၏။

ကျွန်ုပ်၏ လက္ခဏာဆွေးနွေးခန်းအတွင်း၌ မကြာခဏ အလှည့်အပတ် အကျွေအကောက်များကို ဖော်ထုတ်နိုင်ခဲ့၍ ဖြစ်ရပ်မှန်များကို ဖွင့်ဟဝန်ခံခဲ့ကြရသည်ချည်းသာ ဖြစ်၏။

အချို့သော သူတို့က ရင်ဖွင့်လာကြသည်မှာ-

‘ကိုင်ရို... ကျွန်တော့်အိမ်ထောင်ရေးဟာ မကောင်းဘူး ဆရာ။ ပျော်ရတယ်လို့ မရှိခဲ့ပါဘူး။ စိတ်ဆင်းရဲနေရပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဆရာ့ကို ကျွန်တော့်အမျိုးသမီး အကြောင်း ပြောပြခွင့်ပြုပါလား ဆရာ။ ကျွန်တော့်ရင်ထဲမှာ ခံစားနေရတာတွေကို တင်ပြချင်လွန်းလို့ပါ။’

ဒီလိုပါ ဆရာ။ ကျွန်တော့်ဇနီးဟာ မယားဝတ္တရားလည်း ကျေပါတယ်။ အိမ်ထောင်ကြီး တစ်ခုလုံးကိုလည်း ထိန်းသိမ်းနိုင်တဲ့ အရည်အချင်းရှိပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော် သူ့ကို နည်းနည်းလေးမှ မချစ်ဘူး ဆရာ။ ပေါင်းသင်းနေရတာကိုက တစ်မျိုးကြီး။ ဆားမပါတဲ့ ဟင်းလို အရသာမရှိဘူး။ ကျွန်တော်ဟာ ဒီဘဝမှာ ဒီလိုပဲ နေရ

တော့မှာလား ဆိုတာကို သိပ်ပြီး သိချင်ပါတယ် ဆရာ့ ထိုကဲ့သို့ပင် မိန်းမများကလည်း ဆိုကြပြန်၏။

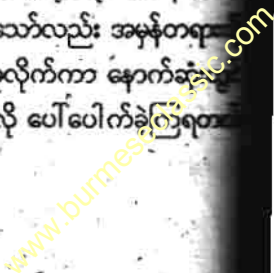
ကျွန်မဘဝမှာ အိမ်ထောင်ပြုလိုက်တဲ့နေ့က စပြီး အချစ်ဆိုတာ မြေမြှုပ်စတေးလိုက်ရသလိုပဲ ဆရာရယ်၊ ဒီတော့ ရှေ့မှာလည်း တစ်ရက်ပြီးတစ်ရက်၊ တစ်လပြီးတစ်လ အချိန်တွေသာ ကုန်သွားမယ်၊ ပျော်မယ်လို့ မထင်တော့ပါဘူးရှင်’

ယင်းပြဿနာမျိုးကို တင်ပြရန် အမျိုးသမီးများလည်း ကျွန်ုပ်ထံ ရောက်လာတတ်ပြန်၏။ အများအားဖြင့် ၎င်းတို့၏ ခင်ပွန်းသည်များ အငယ်အနောင်းထားသည်ကို တစ်နည်းမဟုတ် တစ်နည်းဖြင့် သိရှိလာကြပြီး နောက်ဆုံး၌ ကွာရှင်းတတ်ကြလေသည်။

သာယာပျော်ရွှင်နေသည့် စုံတွဲတို့ကို ကြည့်၍ အိမ်ထောင်ပြုခြင်းအားဖြင့် ပျော်ရွှင်လိမ့်မည်ဟု မယူဆသင့်ပေ။ စုံတွဲအများစုတို့သည် စိတ်ဆင်းရဲမှုကို ခံစားနေကြသည်က များပေသည်။ ဤကဲ့သို့ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းရင်းမှာ လက်ထပ်ကြမည့် ကျား၊ မ ဟူသည့် ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် လက်မလွန်မီ သိလျက်နှင့် မျက်စိမှိတ် ဇွတ်လှုပ်တတ်ကြ၍ ဖြစ်ကြပေသည်။

အချစ်၌ မျက်စိမရှိဟူသော စကားသည် အမှန်တရားကို လှစ်ဟပြုနေ၏။ ထိုကဲ့သို့ပင် ကာမဂုဏ်ရဗ္ဗထိကလည်း မပြုလုပ်ထိုက်သော အချက်များကို ဖုံးလွှမ်း၍ မျက်ကွယ်ပြုတတ်ပေ၏။

ကျွန်ုပ်အနေဖြင့် ဟန်ဆောင်မာယာ အချစ်များက နည်းပွန်းတပ်လိုသည့် နမူနာပေါင်းများစွာကို တွေ့ကြုံဖူး၏။ အပေါ်ယံတွင် ရွှေမှုန်ကြိထားသကဲ့သို့ အပြင်ဖက်အမြင်အားဖြင့် စံပြခင်ပွန်းကောင်း (သို့မဟုတ်) ဇနီးမယား တစ်ယောက်ဟု ထင်ရမည်ဖြစ်သော်လည်း အမှန်တရားမဲ့ ဖုံးကွယ်၍ အတွင်း၌ သပွတ်အူလိုက်ကာ နောက်ဆုံး၌ အများရှေ့မှောက်၌ ဘူးပေါ်သလို ပေါ်ပေါက်ခဲ့ကြရတတ်ပေသည်။

ကြာသပတေးဂြိုဟ်ခုံပေါ်မှ အစပျိုးသည့် နှလုံးလမ်းကြောင်း ပိုင်ရှင်တို့သည် သံယောဇဉ်ထားမိသူများအပေါ်၌ မေတ္တာတရားအပြည့်အဝဖြင့် အသက်ကိုပင် စတေးရဲသည့် စိတ်ထားမျိုး ရှိကြ၏။

စနေဂြိုဟ်ခုံပေါ်မှ နှလုံးလမ်းကြောင်း အစပျိုးသည့် လမ်းကြောင်းပိုင်ရှင်တို့သည်ကား အထက်ပါအရည်အချင်းများနှင့် ဖီလာဆန်ကျင်ဖြစ်ပြီး တစ်ကိုယ်ကောင်းဆန်တတ်၏။ မာန်ထောင်တတ်၏။ စံနမူနာတင်လောက်သည့် သံယောဇဉ်မျိုးလည်း မရှိပေ။

ဤအမှတ်အသားပါသည့် သူမျိုးအား ဇနီး (သို့မဟုတ်) ခင်ပွန်း တော်မိသူသည် အကုသိုလ်ဝင်သည်နှင့် တူလှ၏။ ဘယ်သူသေသေ ငတောမာပြီးရောဟု ဆိုသကဲ့သို့ ကိုယ်ကျိုးကိုသာ ကြည့်တတ်ပြီး ပစ္စည်းဥစ္စာ မက်စောသည့် စိတ်ထားမျိုး ရှိ၏။

ပတ်ဝန်းကျင်အသိုင်းအဝိုင်းတွင် စံပြအိမ်ထောင်သည် တစ်ယောက်ဟု ထင်လောက်အောင်လည်း ဟန်ဆောင်သည့်အပြိုးဖြင့် လှည့်စားတတ်၏။ သက်မဲ့အရာ၌ တစ်စုံတစ်ယောက် အားကျလောက်အောင် စပ်စပ်စုစု ပြောဆိုတတ်၏။

ဟန်ဆောင်မာယာများသော အချစ်များသည် အပြင်ပန်းအမြင်အားဖြင့် အစစအရာရာ အဆင်ပြေဖြစ်သော်လည်း သွေးအေးအေးနှင့် ကိုယ်ကျိုးအတွက် ရှေးရှုတတ်သော နှလုံးသားပိုင်ရှင်တို့မှာ ယောက်ျားသားများသာမက စနေဂြိုဟ်စိုးမိုးသည့် အမျိုးသမီးတို့သည်လည်း မကောင်းမှု အထွေထွေကို ပြုမူတတ်၏။

၎င်းတို့သည် မာယာတစ်သိန်း အပလိန်းအနန္တနှင့် လင်သားအပေါ်၌လည်းကောင်း၊ ချစ်သူအပေါ်၌လည်းကောင်း ကိုယ်ကျိုးကိုသာ ကြည့်ပြီး သစ္စာမဲ့တတ်၏။

နှလုံးလမ်းကြောင်းသည် ထက်ခလယ်အောက် စနေဂြိုဟ်ခုံပေါ်မှ အစပြုနေပါမူ ၎င်းပုဂ္ဂိုလ်သည် ထင်ရှားပေမ မက်စောမှုကိုသာလျှင် အဓိကထား၍ ချစ်ခင်မြတ်နိုးတတ်ခြင်း၊ ဇရာလိုဏ်တို့သည် စိတ်ထားများရှိခြင်း၊ အိမ်ထောင်ဖက်အပေါ်တွင် သစ္စာမတည်ကြည်ခြင်း၊ ခိုယိမ်းချင်းမစာနာတတ်ခြင်း၊ လိပ်မျိုးကဲ့သို့ မိမိဘက်သို့သာ ယက်တတ်ခြင်း စသော စိတ်ထားများ ရှိတတ်ပါသည်။

အချစ်နှင့်လည်း လှည့်စားတတ်၏။

ဤကဲ့သို့သော အမျိုးသမီးများ၏ လက်ဝါးပြင်ပေါ်၌ နှလုံးလမ်းကြောင်းသည် စနေဂြိုဟ်ခုံပေါ်မှ အစပျိုးစမြဲ ဖြစ်၏။ ဤအမှတ်အသားမျိုးပါသည့် လက္ခဏာရှင် တစ်ဦး၏ ဖြစ်ရပ်ဆန်းတစ်ခုကို ကျွန်ုပ်တွေ့ကြုံခဲ့ရဖူး၏။

တစ်နေ့သ၌ လူရွယ်တစ်ဦးသည် ကျွန်ုပ်ထံသို့ ရောက်ရှိလာ၏။ ထိုလူငယ်မှာ ပစ္စည်းဥစ္စာ ချမ်းသာ ကြွယ်ဝပြီး ရိုးသားသောလူတစ်ဦး ဖြစ်၏။

လူငယ်က သူနှင့် စေ့စပ်ထားသော အမျိုးသမီးနှင့် ပတ်သက်၍ ဝေခွဲမရနိုင်လောက်အောင် မတင်မကျ ဖြစ် နေသဖြင့် သူ၏လက္ခဏာသာမက အမျိုးသမီး၏ လက္ခဏာကိုပါ စစ်ဆေးပေးရန် မေတ္တာရပ်ခံလာ၏။

‘ဆရာကိုင်ရီ- ကိုယ်ထင်ရင် ခုတင်ဟာ ရွှေနန်းဖြစ် တယ်ဆိုတာ ကျွန်တော့်အဖို့တော့ မှန်နေပြီ။ ဘာပြုလို့လဲ ဆိုရင် ကျွန်တော့်အမျိုးသမီးဟာ ဒီကမ္ဘာကြီးမှာတော့ အတော့်ကို ရှားမှ ရှားလောက်ပါပေတယ်။ သိပ်ပြီးတော့ အံ့ဩဖို့ကောင်းတဲ့ အမျိုးသမီးလို့လည်း ပြောချင်ပါတယ်။ တကယ်ပါ ဆရာ။ နတ်သမီးလေးလို့လည်း လှပါတယ်။ နောက်ပြီး ပြုစုယုယတဲ့နေရာမှာ အို-မပြောပါနဲ့တော့ ဆရာရယ်။ ဘယ်ယောက်ျားပဲဖြစ်ဖြစ် လက်ခံမှာ သေချာ ပါတယ်။ အခု ကျွန်တော် သူနဲ့ လက်ထပ်ရမယ့်နေ့ကို စောင့်နေတာ။ တစ်နေ့၊ တစ်နေ့နဲ့ စိတ်မရှည်နိုင်တော့ ပါဘူး’

လူငယ်လူရွယ်တို့သည် ချစ်မိပြီဆိုပါလျှင် အပြစ် အနာအဆာကို လုံးဝမမြင်တော့ဘဲ မိုးမမြင် လေမမြင် သာယာတတ်သည်မှာ မဇ္ဇတာပင်ဖြစ်သည်။ သို့နှင့် ကျွန်ုပ် သည် အမျိုးသမီး၏ လက္ခဏာကို စစ်ဆေးပြီးမှ ထင် မြင်ယူဆချက်များကို ဟောကြားတော့မည်ဟု လူရွယ်အား အဖြေပေးလိုက်ရ၏။

များမကြာမီ ကျွန်ုပ်ထံသို့ ထိုအမျိုးသမီး ရောက်လာ ၏။ ကျွန်ုပ် စည်းကမ်းသတ်မှတ်ပေးထားသည့်အတိုင်း တစ်ဦးတည်း ရောက်လာခြင်းလည်း ဖြစ်၏။ လက္ခဏာ စစ်ဆေးသည့်အခါ လူတစ်ဦးတစ်ယောက်၏ အတွင်းရေး ကို ဆန်းစစ်တွက်ချက် ဟောပြောရသည်ဖြစ်ရာ အခြား တစ်ဦးရှေ့တွင် ဟောပြောရန် အလျဉ်းမသင့်လျော်၍ ယင်း သို့ အထူးမှာကြားလိုက်ရခြင်းလည်း ဖြစ်၏။

အမျိုးသမီးမှာ ထိုလူငယ် ချီးမွမ်းသည့်အတိုင်း ကိုယ် လက်အင်္ဂါ တည်ဆောက်ပုံမှအစ ရုပ်ရည်မှာ ပြောဖွယ် ရာ မရှိလောက်အောင် တင့်တယ်လှပေ၏။ သို့သော် နှုတ် ခမ်းအံ့စုံ၏သွင်ပြင်လက္ခဏာကိုကြည့်၍ အဆိပ်အတောက် ဖြစ်မည့် စကားများကို ပြောဆိုတတ်ကြောင်း အထောက် အထား တစ်ကွက်ကို ကျွန်ုပ် တွေ့လိုက်ရ၏။

သူမ၏လက်မှာ အချိုးအစား ပြေပြစ်သဖြင့် ကျန်း မာရေးကောင်းသည်ကို ညွှန်ပြနေသည့်အပြင် စိတ်ဆန္ဒ ပြင်းထန်သည်ကိုပါ သိသာနိုင်ပေသည်။ သို့သော် လက် ဝါးပြင်ပေါ်ရှိ နှလုံးလမ်းကြောင်းကို စစ်ဆေးကြည့်သည့် အခါတွင်မူ ကျွန်ုပ်သည် မိန်းမလည်တစ်ယောက်၏ ရှေ့ မှောက်တွင် ရောက်နေကြောင်းကို သိရတော့၏။

သူမ၏ နှလုံးလမ်းကြောင်းမှာ စနေဂြိုဟ်ခုံ၏ အခြေ မှ အစပျိုးပြီးလျှင် အလွန်ပင် တိုလှသည်ကို တွေ့ရ၏။

ကျွန်ုပ်၏လေ့လာမှတ်သားခဲ့သမျှသော အတွေ့အကြုံ ဗဟုသုတများအရ ဤနှလုံးလမ်းကြောင်းသည် သံယော ဇဉ်အလျဉ်းကင်းမဲ့ပြီး သံယောဇဉ်နှောင်ကြီး၏ အရသာ ကိုလည်း မခံစားတတ်။ အတ္တကိုယ်ကျိုးကိုသာ ဦးစားပေး စဉ်းစားတတ်သည့် သဘောတရားကို ဆောင်နေ၏။

ထိုအမျိုးသမီး၏ နှလုံးလမ်းကြောင်းကို ကျွန်ုပ် စစ် ဆေးလိုက်သည်နှင့် ဟန်ဆောင်တတ်သောအချစ်၊ မေတ္တာ နှင့် သံယောဇဉ်များ မထားတတ်သည့် အကျင့်သိက္ခာ မရှိသော လူတစ်ယောက်ဟု ကောက်ချက်ချလိုက်မိ၏။

တစ်နည်းအားဖြင့် မိမိကိုယ်ကျိုးအတွက် ကာမဂုဏ် ညွတ်ကွင်းဖြင့် သားကောင်များကို ထောင်ဖမ်းတတ်သည့် ဗီဇရှိသူဟု ဆိုနိုင်ပေသည်။ အမျိုးသမီး၏ ရုပ်ရည်ရူပကာ ကြောင့် ကျွန်ုပ်ပင် ယုန်ထင်ကြောင်ထင် ထင်မိလိုက်သေး ၏။ သူငယ်မမှာ ရုပ်ရည်မက်မောလောက်သည့် အရည် အချင်းရှိသဖြင့် ဤကဲ့သို့လည်း ဖြစ်ထိုက်ပေသည်။

ထို့နောက် အသေးစိတ် ဆက်လက်ကြည့်ရှုစစ်ဆေး ကြည့်သည့်အခါတွင်မူ အမျိုးသမီးမှာ မွေးရာပါ ပိုင်းလုံး တစ်ယောက် ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရသည့်အပြင် အိမ် ထောင်ရေးရှုပ်ထွေးမည့် ဖြစ်ရပ်များနှင့် လင်ကွာ မယာ ကွာ ကိစ္စရပ်များကြောင့် တရားရုံးတွင်သာမက ရာဇဝတ် ရုံးသို့ပင် ရောက်ရမည့် အခြေအနေကို တွေ့ရတော့၏။ ဤအချက်များကြောင့် ကျွန်ုပ်ထံ လာရောက်အကူအညီ

ဆောင်းခံသည့် လူငယ်အဖို့ ယင်းအမျိုးသမီးအား အိမ်ထောင်ပြုခြင်းအားဖြင့် ဒုက္ခနှင့် ရင်ဆိုင်ရမည်မှာ မလွဲဘောပေ။

ကျွန်ုပ်သည် အမျိုးသမီးအား မိမိကိုယ်ကျိုးအတွက်သာလျှင် မကြည့်ဘဲ ကိုယ်ချင်းစာတရားထားရန်နှင့် လည်ချွန်းသောဘီး ချီးသင့် ဆိုသကဲ့သို့ တစ်နေ့တွင် ဒုက္ခနှင့် မိုင်ဆိုင်ရတတ်သည့်အတွက် အလည်မလွန်စေရန် တိုတိုနှင့် လိုရင်းအချက်များကို ဟောပြောလိုက်လေတော့၏။

အမျိုးသမီးသည် ကျွန်ုပ်၏ ဟောကိန်းများနှင့် သတိပေးချက်များကို မမူသည့်အနေဖြင့် တခစ်ခစ် ရယ်မောဆိုက်ပြီး-

‘ဆရာက ကျွန်မကို ပိုင်းလုံးလို့ ထင်နေသလား။ ဒါကတော့ ကျွန်မကိုယ်ကျိုးကို ကျွန်မ ကြည့်ရမှာပဲ။ ဒီလိုကြည့်လို့ ဘယ်သူ့ကို မှုရမှာလဲ’

အမျိုးသမီးသည် ကျွန်ုပ်နှင့် စကားလေးငါးခွန်းမျှ ပြောဆိုပြီးနောက် ထွက်ခွာသွားတော့၏။

နောက်တစ်နေ့ သူမ၏ ချစ်သူသည် ကျွန်ုပ်ထံ ဆောက်လာပြီး အငမ်းမရ မေးရှာ၏။

ကျွန်ုပ်အနေဖြင့် တစ်ဖက်သတ်ချစ်နေသူ တစ်ဦးအား အပြောရခက်နေ၍ တတ်နိုင်သမျှ ထိန်းကျောင်းပြီး ကြိုတင်ကာကွယ်နိုင်ရန် ပရိယာယ်ဆင်၍ ပြောပြရတော့၏။

သို့သော် လူငယ်သည် ကျွန်ုပ်၏ ပြောစရာများကို အထောင်သည့်အပြင် စိတ်များပင် ဆိုးလိုက်ချေသေး၏။ ချစ်စိတ်နှင့်နေသော ပုဂ္ဂိုလ်အား ဖျောင်းဖျ၍မရသည့် အတွေ့အကြုံများက ကျွန်ုပ်အား လက်တွေ့သင်ကြားပေးခဲ့သည်နှင့်အမျှ ထိုလူငယ်ကိုလည်း လက်လျှော့လိုက်ရတော့၏။ ဤကဲ့သို့သော သူများသည် ခလုတ်ထိမှ အမိအဖတတ်ကြသကဲ့သို့ မကြာမီ အမြင်မှန်ရလိမ့်မည်ဟု ကျွန်ုပ် အတပ်သိနှင့်၏။ ဤကိစ္စရပ်တွင် ထူးထူးဆန်းဆန်း ဖြစ်ရပ်နှင့် နိဂုံးချုပ်လိမ့်မည်ကိုလည်း ကျွန်ုပ် မြင်ထောင်နေမိ၏။

ဤကျမ်းစာအုပ်ကို ရေးသားနေချိန်၌ ကျွန်ုပ်၏ဘေးတွင် သတင်းစာတစ်စောင်မှ ဖြတ်ထားသော ထိုလူငယ်နှင့် ပတ်သက်သည့် ဖြတ်ပိုင်းတစ်ခုသည် ရှိနေ၏။

လူငယ်မှာ ယခုအချိန်အထိ အသက်ရှင်နေသေးသည့် အတွက် သူ၏အမည်ကို ဖော်ပြရန် မသင့်လျော်သဖြင့်

ချန်လှုပ်ထားခဲ့ရပါ၏။ လူငယ်သည် အမျိုးသမီးနှင့် တရားဝင်လက်ထပ်ပြီးသည့် နောက်ပိုင်း၌ လင်ကြီးပေါ်လာကာ မယားခိုးဘဝသို့ ရောက်ရလေတော့၏။ လင်ကြီးဖြစ်သူကလည်း လူငယ်ထံမှ ကြမ်းချီတစ်ခါ ချောချီတစ်လှည့် နည်းအမျိုးမျိုးဖြင့် ရသမျှ ချိုင်လေတော့၏။

အမျိုးသမီးသည် လူငယ်အား ချစ်ဟန်ဆောင်၍ သံသယမရှိစေရန် တဏှာရမ္မက်ဖြင့် အတတ်နိုင်ဆုံး ဖုံးကွယ်ထား၏။ သို့သော် အနန်တရားဟူသည် ဖုံးကွယ်၍ မရနိုင်ပေ။

တစ်နေ့သ၌ အမျိုးသမီး၏ ကြံရာပါ လင်ကြီးထံသို့ ပေးပို့ရန် ရေးသားထားသော စာတစ်စောင်ကို မတော်တဆ ရရှိလိုက်တော့၏။ ထိုစာ၌ အမျိုးသမီးရေးသားထားသော အချက်အလက်များမှာ လူငယ်အတွက် အထောက်အထား ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ပါရှိနေလေတော့၏။

‘တဏှာရူးဟာ အခုထက်ထိ ကျွန်မ ခြယ်လှယ်သလို ခံနေသေးတယ်။ သူ့မှာ ချမ်းသာသရွေ့ ကုန်အောင် ပြုပြီးမှ ပြန်လာခဲ့မယ်’

ထိုစာ၌ ပါရှိသော အထောက်အထားများဖြင့် အမျိုးသမီးနှင့် ကြံရာပါအား ရုံးတင်၍ ရာဇဝတ်မှုဖြင့် တရားစွဲဆိုတော့၏။ အမျိုးသမီးသည် ကိုယ်နှင့် ရင်းနှီးပြီး ယောက်ျားတို့အား အေးဓားပြတိုက်ခြင်းလည်း ဖြစ်ပေ၏။

‘ကောင်မလေးဟာ ရုပ်ရည်နဲ့မလိုက်အောင် အကြင်နာတရား ကင်းမဲ့လိုက်တာဗျာ’ဟု စုံထောက်တစ်ဦးက ဆိုလာ၏။

တစ်ဦးကမူ-

‘ကောင်မလေးဟာ ဗီဇကိုက မကောင်းတာဗျ။ အသက်ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နဲ့ မအေပစ္စည်းတောင် အလွတ်မပေးဘူး။ အားလုံး ဖျောင်ခဲ့ဖူးတယ်လို့ ဆိုတယ်ဗျ’

ကျွန်ုပ် တွက်ချက်ရရှိသမျှသည် ကွက်တီအံဝင်ခွင်ကျ ဖြစ်နေလေတော့၏။ ဟန်ဆောင်သည့် မာယာအချစ်တွင် ဤအမျိုးသမီးကဲ့သို့ ဟန်ဆောင်မှုသည် ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ အကောင်းဆုံး ဖြစ်ပေတော့သည်။

ကြည်ဝင်း(ဟင်္သာတ)

ကျမ်းကိုး

- (၁) Cheiro's Life, Love and Marriage
- (၂) ဗိုလ်ညွန့်မောင် သိပ္ပံလက္ခဏာစွယ်စုံကျမ်း

ဇာတာဟူသည် နက္ခတ္တဝေဒ ဗေဒင်ပညာအရ တွက် ထုတ်ထားတဲ့ ဘဝဖြစ်စဉ်ပြ သင်္ကေတပုံစံ ယေအေးကွက် လေးပင် ဖြစ်ပါသည်။ လူတစ်ဦး (သို့မဟုတ်) ဖြစ်စဉ် တစ်ခုကို ခုနှစ်၊ ရက်၊ လ၊ အချိန်နာရီ၊ နေရာဒေသတို့ဖြင့် အတိအကျ တွက်ယူရပါသည်။

သို့သော် ဤဆောင်းပါး၌ မင်းကတော် ဖြစ်နိုင်သော ဇာတာကို တင်ပြရာတွင်ကား တစ်ဦးတစ်ယောက်၏ မွေး သက္ကရာဇ်၊ လ၊ ရက်၊ အချိန်နာရီ၊ မွေးဒေသများဖြင့် တွက်ထုတ်ထားခြင်း မဟုတ်ပါ။ ဗေဒင်ဝါသနာရှင်များ အားလုံးပင် ဤသို့ပါလျှင် ဤသို့ဖြစ်နိုင်သည်ဟု သိထား စေလို၍ ဗေဒင်အံ့ဟောတေးထပ်တွင် ပါဝင်သည့် ဇာတာ ပုံကို စေတနာအားဖြင့် ရေးသားတင်ပြခြင်းသာ ဖြစ်ပါ သည်။

အကယ်၍ မေးခွန်းအသွင် ခေါင်းစီးထားခဲ့ပါမူကား 'သင့်ဇာတာ သင်သိပြီလား' လို့ ထားရပေမည်။ မည်သူ မဆို မိမိဘဝ မိမိဇာတာခွင်ကို အနည်းနှင့်အများ သိထား သင့်၏။ သိထားလျှင် ဆင်ခြင်တုံတရားဖြင့် ဘဝကို ပြုပြင်နိုင်တဲ့ အခွင့်အလမ်း ရှိပါသည်။ ဗေဒင်ဆိုလျှင် မယုံနှင့်လို့ ဟောပြောရေးသားသူတို့၏ စကားကို နား

ဝယ်ထား၍ ဗေဒင်ကို မယုံ၊ ဇာတာခွင်ကို မသိလျှင် မိမိဘဝဖြစ်စဉ်ကို စိတ်မဝင်စား၊ မိမိအခြေအနေကို မသိ ခြင်းမှလွဲလို့ ဗေဒင်ဆရာ၌သော်လည်းကောင်း၊ ဗေဒင် ကျမ်း၌သော်လည်းကောင်း နှစ်နာခြင်း တစ်စုံတစ်ရာ ဖန် ပါချေ။

မယုံကြည်၊ စိတ်မဝင်စား၍ အလေးမထားသူ၏ ဘဝသည်သာလျှင် အခွင့်အလမ်းကောင်းနှင့် လွဲရတတ် သလို မဖြစ်သင့်သော ဆိုးကျိုးများ မိမိဘဝ၌ ဖြစ်ပေါ် လာခြင်းကိုလည်း နဖူးတွေ့ဒူးတွေ ခံစားရတတ်ပါသည်။ ဗေဒင်ဆရာတစ်ယောက်အနေဖြင့် အခွင့်အလမ်းနှင့် ထွဲ ချော်သွားသူကို တွေ့ဖူးသလို မဖြစ်သင့်တဲ့ ဆိုးကျိုးများ ဖြစ်ပေါ်လာပြီး လောကဓံကို အလူးအလဲ ခံစားသွားရသူ များကိုလည်း တွေ့ဖူးပါသည်။

အခါအားလျော်စွာ ဆောင်းပါးရေးကာ တင်ပြရ သည်လည်း ရှိ၏။ မတင်ပြဘဲ လျှို့ဝှက်ထားရသည်လည်း ရှိပါသည်။ မကြာသေးမီက စာရေးသူ ရေးသား တင်ပြ လိုက်တဲ့ 'မဟောရက်ပါ မဗေဒါရယ်' ဆောင်းပါးသည် တကယ်လက်တွေ့ပင် ဖြစ်၏။ စိတ်ကူးယဉ် မဟုတ်ပါ။ ယင်းဆောင်းပါး၌ ဖော်ပြထားသော ဇာတာရှင် အချို့ သမီးဘဝကို ပြန်လည်သတိရသူများ ရှိနေဦးမည် ထင် ပါသည်။

အပျိုစင်ဘဝကို စွန့်လွှတ်ရာ ကိုယ်ဝန်ဆောင် မိခင် ဘဝကို မလိုချင်ဘဲ ချစ်သူရဲ့ စွန့်ခွာခြင်းကို လည်းခံရ၊ ဂုဏ်သိက္ခာ ဆိုတာကို ဘေးချိတ်ပြီး အသက်ကို လုယူနေရ၊ မိမိဝန်းကျင်ကို စွန့်ခွာပြီး

မင်းကတော်က ဆရာကံထူး (ဝေဒသုတေသီ)

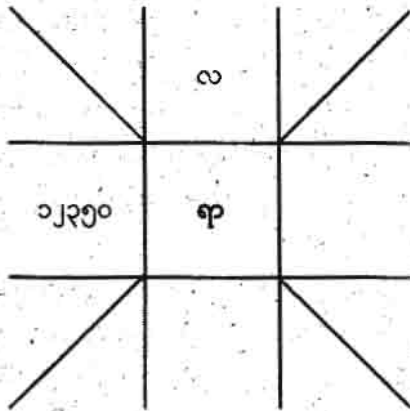
တစ်နယ်တစ်ကျေး မိဝေး ဖဝေးမှာ တစ်ယောက်တည်း ဒုက္ခခံနေရ၊ ဘယ်မိန်းကလေး ထိုသို့ဖြစ်ချင်ပါမည်နည်း မဖြစ်ချင်သော်လည်း ဇာတာကို မသိ၊ ကံကြမ္မာကို နား မလည်၊ ဘဝကို မဆင်ခြင်နိုင်က ခံရပေမည်။

ထိုသို့ ခံနေရတဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ရဲ့ ငိုကြွေး သံကို ဗေဒင်ဆိုလျှင် မယုံနှင့်လို့ သွေးထိုးသပ်လျှို့ဝှက် ဟောပြောရေးသားသူများ သိမည်မဟုတ်ပေ။ ယူဝေခံစား မည်လည်း မဟုတ်ပေ။ ဗေဒင်ဆရာက ဗေဒင်ပညာအ

သိမြင်၍ ဟောပြောလျှင် မိမိက သိမြင်သဖြင့် ဆင်ခြင်နိုင်
ရထား အခွင့်အလမ်းလည်း လက်မလွတ်နိုင်သလို ဆိုး
အန္တရာယ်လောကဓံ ဒုက္ခန္တလည်း နစ်စရာ မရှိပေ။ တကယ်
တော့ ဗေဒင်ပညာဆိုတာ ဘဝလမ်းညွှန် ပညာပါ။

ထို့ကြောင့် မည်သူမဆို မိမိဇာတာ၊ မိမိကံကြမ္မာ
ဆိုတော့ သိကိုမှ သိထားသင့်ပါသည်။ ဤဆောင်းပါး၌
ဇာတာကွမ်းလေးရော မိန်းကလေးပါ အားလုံးသိထားသင့်
တဲ့ ဇာတာနစ်မျိုးကို တင်ပြဆွေးနွေးပါမည်။

ပထမဇာတာက ဆောင်းပါးခေါင်းစီးပါအတိုင်း မင်း
ကတော်ဇာတာပုံ ဖြစ်ပါသည်။ အောက်ပါ ဇာတာပုံကို
ကြည့်လိုက်ပါ။

ဗေဒင်တေးထပ်ကတော့ 'မွေးလက်မှ လေးတန်း၊
ဆောင်ပုံလို့ တူစုံ၊ မြွေ-ခြင်္သေ့ ကြွက် ဂဠုန်၊ စန်းငွေ
သွန် ပျော်ပါး၊ မင်းကတော် ဇာတာမှန်၊ ဧဝကန်ဟော
တာ့ မမှား ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။ အဓိပ္ပာယ်က မူလဇာ
တာ ရာသီစက်တွင် (La) သို့မဟုတ် (လ)ဟု သင်္ကေတ
ပြထားတဲ့ လက်ရှိရာမှ ရေတွက်လျှင် (၄)ခုမြောက် ဗန္ဓု
ဘဝ၌ ပုံတွင်ပြထားသည့်အတိုင်း တနင်္ဂနွေ၊ တနင်္လာ၊
အင်္ဂါ၊ ကြာသပတေး၊ စနေ ဆိုတဲ့ ဂြိုဟ်ငါးလုံး ပူးယှဉ်
ရပ်တည်ပါမူ ဇာတာရှင်သည် မင်း (သို့မဟုတ်) မင်း
ကတော် ဖြစ်နိုင်သည်ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။

'ယာဉ်စီးလို့ ထီးကာ၊ ကြီးတေဇာ မောက်ကြား၊
ရာဇဇယုဂ် ရငြားဟု၊ ဈာန်ပျော်ပါး ရသေ့မှာ' လို့ ဆိုထား
သည့်အတွက် ဤဇာတာရှင်မျိုးသည် ရာဇဇယုဂ်ရသည်
ဟု ဈာန်အဘိညာဉ်ရတဲ့ ဗေဒင်ကျမ်းတတ် ရသေ့မြတ်
တို့ သင်ညွှန်မှာကြားထားကြောင်း၊ ဆင်စီးလို့ မြင်းရံ

ယာဉ်စီးလို့ ထီးကာ ပေးရလောက်အောင် ဘုန်းတန်ခိုး
တေဇာ မြင့်မားကြောင်း နားလည်ရပါသည်။ ဗေဒင်ဆရာ
ဆိုလျှင် ဤသို့ ဟောပါဟု ဆိုလိုပါသည်။

မိမိတို့ မူလဇာတာ ရာသီစက်မှာ ထိုကဲ့သို့ ဂြိုဟ်
ငါးလုံး တစ်ခွင်တည်းမှာ ပူးယှဉ်ရပ်တည်သလား။ ရပ်
တည်နေလျှင် မိမိဘဝကို ငါဟာ မင်း (သို့မဟုတ်)
မင်းကတော် ဖြစ်ထိုက်တဲ့လူပဲလို့ သိထားရပေမည်။ သိ
ထားလျှင် မဖြစ်ခင် ကြားကာလ၌ အနှောင့်အယှက်၊
အဟန့်အတားများ မကျရောက်ရအောင် သတိဆောင်ပြီး
ထိန်းထိန်းသိမ်းသိမ်း နေထိုင်ပြုမူ ပြောဆိုသင့်ပါသည်။
အပြောမတတ် အနေမတော်လို့ ဘေးဥပဒ်တစ်ခုခုက
ရောက်သွားလျှင် မင်း၊ မင်းကတော် မဖြစ်နိုင်တော့ဘဲ
လွဲသွားနိုင်ပါသည်။

ဘေးဥပဒ်အန္တရာယ်များ ကြားဖြတ်ကျမလာရအောင်
သတိဆောင်ပြီး ဘဝခရီး လျှောက်လှမ်းပါမူ ဇာတာပါ
အတိုင်း မင်း၊ မင်းကတော် ဖြစ်လာနိုင်ပါသည်။

မင်း၊ မင်းကတော်ဖြစ်မည့် အချိန်ကာလ မရောက်မီ
ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေတစ်ခုခု ကျူးလွန်မိလို့ မင်း၊ မင်း
ကတော် ဖြစ်ရမည့်ကာလ၌ ထောင်ထဲ ရောက်နေလျှင်
မည်သို့မျှ မဖြစ်နိုင်တော့ချေ။ အချိန်ကာလ မရောက်ခင်
အပျိုစင်ဘဝ ကုန်ဆုံးပြီး အိမ်ထောင်ရှင်ဘဝ၊ တစ်ခုလပ်
မှဆိုးမဘဝ ရောက်နေပါကလည်း မင်း၊ မင်းကတော်
မဖြစ်နိုင်တော့ချေ။

ထိုသို့ ဘေးဥပဒ်အန္တရာယ်များ ကျရောက်နိုင်ခြင်း
သည်ကား ဗေဒင်ပညာရှင်ထောင့်မှကြည့်လျှင် ကောဇာ
'ဂြိုဟ် အကူးအပြောင်းကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ ယင်းကို
ဗေဒင်ပညာက တွက်ထုတ်ပေးနိုင်၊ ဟောပြောပေးနိုင်၏။
ဗေဒင်ပညာမှတစ်ပါး အခြားပညာရပ်ဖြင့် တွက်ထုတ်
ဟောပြောနိုင်ခြင်း မရှိပေ။ ပညာရပ်ဟု မဆိုသာတဲ့ ဘာ
ဝနာနည်းလမ်းဖြင့် အထက်တန်းကျကျ ပေါက်ရောက်
အောင်မြင်သူများလည်း သမာဓိအဆင့်အားလျော်စွာ သိ
နိုင်ကြပေသည်။

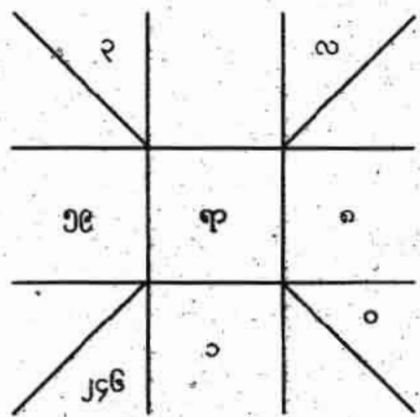
သို့သော် ထိုပုဂ္ဂိုလ်မြတ်တို့သည် ဇာတာကို ရှောင်
ရှားတော်မူကြ၏။ ဟောပြောခြင်း မပြုကြပေ။ ထို့ကြောင့်
ဗေဒင်ပညာတစ်ခုတည်းဟု ညွှန်းဆိုခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။
ထို့ကြောင့် မည်သူမဆို မိမိဘဝဇာတာကို သိမြင်ထား

သင့်ကြောင်း စေတနာစကား ဆိုလိုက်ပါရစေ။ ထိုတေး ထပ်၌ မင်းကတော်ဇာတာအပြင် အခြားဇာတာတစ်မျိုး ကိုလည်း တစ်ဆက်တည်း ရေးသားထားပါသည်။ စိတ် ဝင်စားစရာကောင်းပြီး သိထားသင့်တဲ့ ဇာတာပါ။

တေးထပ်ကတော့ 'ငါးတန်ဝယ် ဥဒ္ဓရ၊ ဆယ်တန် က ရေနတ်ရာဇာ၊ ကြီးနိုင်မျှ သူပညာ၊ နှိုင်းမစာ ဝေဖြိုးလို့၊ မြိုးခြံတဲ့ ဣန္ဒြေ၊ မြိသီလပေ၊ ဤလောက လူပြည်မှာ၊ ဂုဏ်သရေ ထွန်းပါလိမ့်လေး' ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။ အဓိပ္ပာယ် ကတော့ မူလဇာတာ ရာသီစက်တွင် လက်မှ (၅)တန် ပုတ္တရဘာဝ၌ ကြာသပတေးဂြိုဟ် ရပ်တည်ပြီး (၁၀)တန် ကမ္ဘာဝ၌ စနေဂြိုဟ် ရပ်တည်ပါမူ ထိုဇာတာရှင်သည် ဉာဏ်ပညာ ကြီးမြတ်၏။ ဣန္ဒြေသိက္ခာ ရှိ၏။ အကျင့် သီလ အာစာရနှင့် ပြည့်စုံ၏။ ဂုဏ်ကျက်သရေ ယှက် ဝေလန်း၏ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။

စာရေးသူရဲ့ 'ရွှေဖူးစာ ဗေဒင်ဟောခန်း' သို့ ရောက် လာတဲ့ ဇာတာရှင် သမီးပျိုတစ်ဦးရဲ့ ဇာတာနှင့် တိုက် တိုက်ဆိုင်ဆိုင် ထပ်တူကျနေ၍ နှိုင်းယှဉ်ဖော်ပြပါဦးအံ့။

နာမည်က မဝတ်ရည်ကိုတဲ့။ မွေးသက္ကရာဇ်ကတော့ (၁၇-၁၀-၁၉၉၀)။ ညနေ(၅)နာရီ (၁၅)မိနစ်၊ ကျုံပျော် မွေးပါ။ လက်ရှိအလုပ်ကတော့ မူလတန်းပြ ကျောင်း ဆရာမလေး လုပ်နေပါသည်။ အဆိုပါ မွေးစာရင်းမှတ် တမ်းအရ ဇာတာဖွဲ့လိုက်တဲ့ခါ အောက်ပါအတိုင်း ထွက် ပေါ်လာပါသည်။

မိန့်လက်၊ ကန်စနိုး ဇာတာရှင်ပါ။ လက်ကနေ ရေ တွက်လျှင် (၅)တန်မြောက် ပုတ္တရဘာဝ၌ ကြာသပတေး ဂြိုဟ် ရပ်တည်နေပါသည်။ ကြာသပတေး၏ ဥစ်အိမ်

လည်းဖြစ်၍ (၅)တန်၌ ရပ်တည်ခြင်းသည် သာမန်အား ဖြင့် ရပ်တည်ခြင်း မဟုတ်သေးပေ။ ဥစ်အိမ် အမြင့် ဆုံး အနေအထားဖြင့် ရပ်တည်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

အံသာ၊ လိတ္တာဖြင့် အတိအကျ စစ်လျှင်တော့ ဥစ် အံသာကို ကျော်နေပါသည်။ (၁၆)အံသာ၊ (၅၆)လိတ္တာ ရှိပါသည်။ ဥစ်ရာသီ ကသစ်နဝင်း စီးထားပါသည်။ ထို့ကြောင့် ငါးတန်ဝယ် ဥဒ္ဓရ ဆိုတဲ့ အင်္ဂါရပ်နှင့် ညီ နေပါသည်။ (၁၀)ခွင်မြောက် (၁၀)တန်ဘာဝဖြစ်တဲ့ စနေ ရာသီမှာ သုည(၀)သင်္ကေတပြ စနေဂြိုဟ် ရပ်တည်နေပါ သည်။ ထို့ကြောင့် ဆယ်တန်ကရေ နတ်ရာဇာ ဆိုတဲ့ အင်္ဂါရပ်လည်း ပြည့်စုံနေပါသည်။

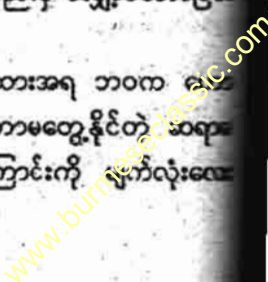
ထို့ကြောင့် ကြီးနိုင်မျှ သူပညာ၊ နှိုင်းမစာ ဝေဖြိုးလို့ မြိုးခြံတဲ့ ဣန္ဒြေ၊ မြိသီလပေ၊ ဤလောက လူပြည်မှာ၊ ဂုဏ်သရေ ထွန်းပါလိမ့်လေး ဆိုတဲ့ တေးထပ်အတိုင်း ဖြစ်မည်မှာ သေချာ၏။ အကြောင်းတစ်ပါး ရှာနေစရာ မလိုတော့ပေ။ ဤအတိုင်းပင် စာရေးသူလည်း ဟောလိုက် ပါသည်။

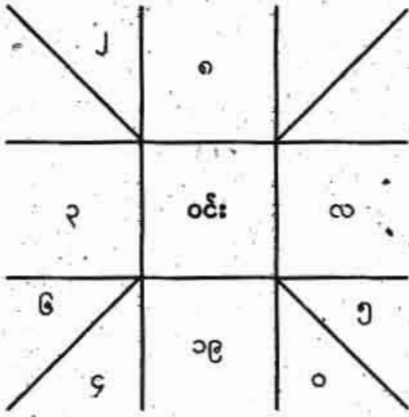
ဇာတာရှင် မဝတ်ရည်ကို သဘောတော့ကျ၏။ သို့ သော် ပျော်မဆုံး မော်မဆုံးကား မဖြေရှ်သွားပေ။ အဘယ် ကြောင့်ဆိုသော် လက်ရှိမှာ မူလတန်းပြ ကျောင်းဆရာမ အဆင့်မျှသာ ရှိနေပြီး မျှော်လင့်နေတဲ့ ရာထူးကလည်း တိုးမလာသေးသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

ဗေဒင်ဆရာအဟောနှင့် သဘာဝက အံဝင်ခွင်ကျ မနို့ လှဟု ယူဆနေဟန်တူပါသည်။ သို့သော် စာရေးသူက လည်း နည်းနည်းမှ လျှော့မဟောပေ။ အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော် နဝင်းစက်ကို ကြည့်ပြန်ကလည်း တနင်္လာနှင့် ဗုဒ္ဓဟူး သောမဂြိုဟ် နှစ်လုံးက ဥစ်နဝင်း စီးနေသည်ကို တွေ့ရသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ နဝင်းဇာတာကိုသာ လှမ်းကြည့်လိုက်ပါ။

တနင်္ဂနွေ နိစ်နဝင်းစီး၍ အားနည်းသည်ဟု ဆိုရမည် ဖြစ်သော်လည်း နိစ်ဝဂ္ဂုတ္တမနဝင်းမို့ အားနည်းသည်ဟု မဆိုသာချေ။ ထို့ကြောင့် နည်းနည်းမှ လျှော့မဟောခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

သို့သော် လက်ရှိအနေအထားအရ ဘဝက နည်း သလို မဟုတ်လေတော့ သဘောမတွေ့နိုင်တဲ့ ဆရာမ လေးက ဘဝင်မကျတဲ့ အကြောင်းကို လှက်လုံးလေး

ဧည့်သည်ရင်း ဟုတ်ပါ့မလား ဆရာရယ် လို့ မဝံ့မရဲ ဆိုရာ၏။ စာရေးသူကလည်း ဟုတ်တာပေါ့ သမီးရယ်၊ ဟုတ်ဘဲ ဆရာ ဘယ်ဟောပါ့မလဲ လို့ အာမခံစကား ဆိုလိုက်ပါသည်။

ပြီးတော့မှ 'ကဲ...လိုက်ရေး'ဟု ဆိုကာ ကောဇာ ကြာသပတေးဂြိုဟ် အနေအထားကိုကြည့်ပြီး '(၁၂-၈-၂၀၁၆)မှ (၁၂-၉-၂၀၁၇)အထိ တစ်နှစ်တာကာလမှာ ဘဝရည်ရွယ်ချက် ရည်မှန်းချက်များ အောင်မြင်လိမ့်မယ်' လို့ ဟောပြောလိုက်ပါသည်။

'ဘာတွေ ရည်ရွယ်ထားလဲ' လို့ မေးကြည့်တော့ ဖြေဘဲ ပြုံးနေ၏။ အလိုက်သိစွာပင် 'အေး...အဲဒါ အောင်မြင်သွားလိမ့်မယ်' လို့ ပြောလိုက်ပါသည်။

စန်းဥစ်ရသူပီပီ စကားပြော အလွန်ကောင်း၏။ စကားကို အချက်ကျကျ ပြောတတ်သလို မေးလည်း ဖော်တတ်ပါသည်။

ယတြာပေးတော့မလို့ 'ကဲ...ရေး၊ ယတြာ'လောက်ပဲ စာရေးသူ ပြောတော့မလို့ အားယူစဉ်မှာပင် 'ဆရာက သည်း ကျန်သေးတယ်' တဲ့။

'ကဲ...ဘာကျန်သေးလဲ၊ ပြော'ဆိုတော့ 'အဲဒီ ဆရာ သာသလို ဘယ်တော့ဖြစ်လာမှာလဲ' တဲ့။

ဒါက ပညာပဲ၊ ချန်ထားတာ။ အချိန်အခါ မရောက် သေးလို့ တမင်တကာကို ချန်ထားတာ။ နောက်ထပ် ငါး နှစ်လောက်စောင့်ရဦးမည်။ သို့သော် မပြောလျှင် ဘဝင် ဖြစ်ပြီမည် မဟုတ်။ ထို့ကြောင့် ဆန္ဒပြည့်သွားအောင်လို့ သမီးအသက် သုံးဆယ်ကျော်မှ ဖြစ်လာမှာ' လို့ ဟော ဆိုလိုက်ပါသည်။ မှန်၏။ ဇာတာရှင်သည် ယခုအခါ

ရာဟုထူလဒသာ စားနေပါသည်။ ထို့ကြောင့် အခြေအနေ သိပ်မကောင်းသေး။ ဟောတဲ့အတိုင်း မဖြစ်နိုင်သေးခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

(၅-၁-၂၀၂၁)မှ (၅-၁-၂၀၂၃)အထိ (၁၆)နှစ်တာ ကာလတွင် ဥစ်ကသစ်ဂြိုဟ် ကြာသပတေး ထူလဒသာ စားပါမည်။ (၅)တန်တွင် ရပ်တည်သော ကြာသပတေး ဥစ်ထူလဒသာ စားလာသောအခါ၌ ဇာတာရှင်သည် မြင့်သည်ထက်မြင့်၊ တင့်သည်ထက် တင့်လာမည်။ အစစ အရာရာ အဆင်တပြေနှင့် ဘဝအဆင့်အတန်း တိုးတက် မြင့်မားလာမှာ သေချာ၏။ နတ်မေးနေစရာ မလိုတော့ပါ။

ထို့နောက်တစ်ဖန် စနေထူလဒသာ စားလာပဦး မည်။ ကမ္ဘာဘဝ၌ ရပ်တည်ဂြိုဟ်ပေမို့ အလုပ်အကိုင်များ မှန်းသည်ထက် အောင်မြင်လာမည်။ ကာလအားဖြင့် (၁၉) နှစ်ပါ။ အသက်(၆၆)နှစ်ထိ ဖြစ်ပါသည်။ ထို့နောက် ဗုဒ္ဓဟူးထူလဒသာ စားဦးအံ့။ ဥစ်ဝဂ္ဂတ္တမန ဝင်းစီးထားတဲ့ ဂြိုဟ်ပါ။ မကောင်းစားဘဲ နေပါအံ့လော။ ကောင်းစား မည်မှာ သေချာ၏။ အိုဇာတာကောင်းသည်ဟု ဆိုရပေ မည်။

ထို့ကြောင့် စာရေးသူက 'သမီး အခါကျရင် ဆရာ ကို မမေ့နဲ့နော်' လို့ အတည်ပေါက် နောက်လိုက်ပါသည်။

အစတွင် တင်ပြခဲ့တဲ့ မင်းကတော် ဇာတာမှာလည်း ဆရာမလေး မေးသကဲ့သို့ပင် 'ဘယ်တော့ဘယ်ခါများ ကတော်ဖြစ်လာမှာလဲ' လို့ မေးချင်သူ ရှိနေမည် ထင်ပါ သည်။ မေးလည်း မေးသင့်ပါသည်။ သို့သော် ယင်း အတွက် တိကျသောအဖြေ မပေးနိုင်ပါ။ အဘယ့်ကြောင့် 'ဆိုသော် တစ်ဦးတစ်ယောက်၏ ဇာတာကို အတိအကျ တွက်ထုတ်ပြီး ဟောပြောထားခြင်း မဟုတ်သောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

မှန်၏။ မည်သူ့ဇာတာမှ မဟုတ်ဘဲ ရာသီစက် ဇာတာတွင် ဤသို့ပါလျှင် ထိုဇာတာရှင်သည် မင်း (သို့မ ဟုတ်) မင်းကတော် ဖြစ်နိုင်သည်ဟု ဗေဒင်ကျမ်းတွင် ဆိုထားသည့်အတိုင်း တင်ပြခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။ တစ် ဦးတစ်ယောက်ရဲ့ ဇာတာကို အတိအကျ တွက်ထုတ်လို့ မင်းကတော်ဇာတာဟု တွေ့ရှိပါမူကား ထိုဇာတာက ဖော် ပြထားသည့် ဒသာစားများကို ကြည့်ပြီး ဘယ်တော့ ဘယ်ခါ ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု အတိအကျ ဟောနိုင်မည်။

[၂၀၁၆] ခုနှစ်၊ နက္ခတ်ပေဒင်ယောစာတမ်း

နက္ခတ်တာရာများက ဖော်ပြနေတဲ့ သင့်ဘဝရဲ့ တစ်လတာကံကြမ္မာ

♥ ♥ ♥ ဆရာကံထူး(ဝေဒသုတေသီ) ★ ★ ★

နက္ခတ်တာရာများနှင့် ယှဉ်ထွဲမွှေးဖွားလာကြတဲ့ လူသားတို့ပင် ဦးထိပ်ရွက်တင်ကာ သယ်ဆောင်လာခဲ့ကြသဖြင့် လူ့ဘဝအား ခြယ်လှယ်ခွင့်ရနေကြတဲ့ ကောင်းဆိုးနှစ်တန် ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်လောကဓံကို အနီးစပ်ဆုံးမှန်ကန်အောင် တွက်ထုတ်ပေးနိုင်သော ပညာ ကား ဗေဒင်ပညာပင်ဖြစ်ပါသည်။ အတိတ်ကံကောက်ကြောင်းပန်းချီကို ဤသို့ဤပုံဟု သိမြင် မထားဘဲ ဗစ္စုပ္ပန်ကို အလှဆင်လျှင် ကြည်လင်လှပ၊ နုကြွရွတ် ဘဝပန်းချီ ဖြစ်မလာနိုင်သည့် အပြင် မလှစီးပွား၊ ရေနစ်ဆားသို့ ပျက်ပြားသွားရတတ်ပါသည်။ သင့်ကြီးစားမှုက နွားချိုကို နို့ညစ်မိသကဲ့သို့ ခုတ်ရာတခြား ရှာရာတခြား အလွဲလွဲအမှားမှား ဖြစ်နေတတ်ပါသည်။ ဆရာ ချစ်တဲ့ ဂန္တီရုပ်ရိသတ်များ ထိုသို့ဖြစ်မသွားစေလိုပါ။ ထို့ကြောင့် ဘဝနှင့်ဆန္ဒ ထပ်တူကျနိုင် စေဖို့ရာ အတွေးသစ်များ လင်းလက်လာစေရေးအတွက် နက္ခတ်ဗေဒင်ဖြင့် ကူညီဖေးမ လမ်း ပြပေးလိုက်ပါသည်။

မသိသူတွေ ကျော်သွားပြီး သိသူတွေ ဖော်စားကြမည့် ဤကဏ္ဍပါ ဇယားများကို ကမ္ဘာ့မဒီရီယံများဖြတ်တဲ့ ဘီလူးကျွန်း၊ ချောင်းဆုံမြို့နယ်၊ အရှေ့လောင်ဂျီတွဒ်(၉၇ ၃၂)၊ မြောက်လတ္တီတွဒ်(၁၆ ၂၁)ကို အခြေခံကာ လ၊ အလိုက် နေထွက်၊ နေဝင်ချိန်များဖြင့် တွက် ထုတ်ထားပါသည်။ မိမိ မွေးလ၊ မွေးရက် ပါရှိရာ ဇယားကွက်၌ မွေးချိန်ကို ရှာကြည့်ရုံဖြင့် ဘေးတွင်ယှဉ်တွဲပြထားသော ရာသီလက်ကို အလွယ်တကူသိနိုင်ပေသည်။ ဂန္တီရချစ်သူများအနေ ဖြင့် မိမိရာသီလက်ကို အတိအကျသိထားလိုပါက ဖုန်း-၀၉၄၀၁၅၃၄၄၉၉ သို့ ဆက်သွယ်ပါ။ ကွန်ပျူတာဖြင့် ဇာတာဖွဲ့ပြီး မိနစ်(၂၀)အတွင်းမှာ ပြန်လည်ဖြေကြားပေးပါမည်။ ရာသီလက် သိရုံသက်သက်ဆိုပါက ဇာတာဖွဲ့ခ ဝိုက်ဆံလုံးဝပေးစရာမလိုပါ။ အသင့်ဖွဲ့ပြီးဇာတာ ရှိနေပါက ထိုဇာတာပါ လက်အတိုင်းပင် ဟောကွက်တွင် ဖတ်ရှုနိုင်ပါသည်။

ဇန်နဝါရီလ (၁၄)ရက်မှ ဖေဖော်ဝါရီလ (၁၂)ရက်အတွင်း		မေဖော်ဝါရီလ (၁၃)ရက်မှ မတ်လ (၁၃)ရက်အတွင်း		မတ်လ (၁၄)ရက်မှ ဧပြီလ (၁၂)ရက်အတွင်း		ဧပြီလ (၁၃)ရက်မှ မေလ (၁၃)ရက်အတွင်း	
မွေးချိန်	လက်	မွေးချိန်	လက်	မွေးချိန်	လက်	မွေးချိန်	လက်
၁၅၀၀ - ၈:၄၀	မကာရ	၆:၄၀ - ၈:၄၀	မကာရ	၆:၁၀ - ၈:၁၀	မိန့်	၀၅:၄၅ - ၀၇:၄၅	မိဿ
၁၅၀၀ - ၁၀:၄၀	ကုမ်	၈:၄၀ - ၁၀:၄၀	ကုမ်	၈:၁၀ - ၁၀:၁၀	မိဿ	၀၇:၄၅ - ၀၉:၄၅	ပြိဿ
၁၅၀၀ - ၁၂:၄၀	မိန့်	၁၀:၄၀ - ၁၂:၄၀	မိန့်	၁၀:၁၀ - ၁၂:၁၀	ပြိဿ	၀၉:၄၅ - ၁၁:၄၅	မေထုန်
၁၅၀၀ - ၁၄:၄၀	မိဿ	၁၂:၄၀ - ၁၄:၄၀	မိဿ	၁၂:၁၀ - ၁၄:၁၀	မေထုန်	၁၁:၄၅ - ၁၃:၄၅	ကရကင်္ဂ
၁၅၀၀ - ၁၆:၄၀	ပြိဿ	၁၄:၄၀ - ၁၆:၄၀	ပြိဿ	၁၄:၁၀ - ၁၆:၁၀	ကရကင်္ဂ	၁၃:၄၅ - ၁၅:၄၅	သိဟ်
၁၅၀၀ - ၁၈:၄၀	မေထုန်	၁၆:၄၀ - ၁၈:၄၀	မေထုန်	၁၆:၁၀ - ၁၈:၁၀	သိဟ်	၁၅:၄၅ - ၁၇:၄၅	ကန်
၁၅၀၀ - ၂၀:၄၀	ကရကင်္ဂ	၁၈:၄၀ - ၂၀:၄၀	ကရကင်္ဂ	၁၈:၁၀ - ၂၀:၁၀	ကန်	၁၇:၄၅ - ၁၉:၄၅	တူ
၁၅၀၀ - ၂၂:၄၀	သိဟ်	၂၀:၄၀ - ၂၂:၄၀	သိဟ်	၂၀:၁၀ - ၂၂:၁၀	တူ	၁၉:၄၅ - ၂၁:၄၅	ခြိစ္ဆာ
၁၅၀၀ - ၂၄:၄၀	ကန်	၂၂:၄၀ - ၂၄:၄၀	ကန်	၂၂:၁၀ - ၂၄:၁၀	ခြိစ္ဆာ	၂၁:၄၅ - ၂၃:၄၅	ဓန
၁၅၀၀ - ၂၆:၄၀	တူ	၂၄:၄၀ - ၂၆:၄၀	တူ	၂၄:၁၀ - ၂၆:၁၀	ဓန	၂၃:၄၅ - ၀၁:၄၅	မကာရ
၁၅၀၀ - ၄:၄၀	ခြိစ္ဆာ	၂၆:၄၀ - ၄:၄၀	ခြိစ္ဆာ	၂၆:၁၀ - ၄:၁၀	မကာရ	၀၁:၄၅ - ၀၃:၄၅	ကုမ်
၁၅၀၀ - ၆:၄၀	ဓန	၄:၄၀ - ၆:၄၀	ဓန	၄:၁၀ - ၆:၁၀	ကုမ်	၀၃:၄၅ - ၀၅:၄၅	မိန့်

ဇေယ (၁၄)ရက်မှ	
ဇွန်လ (၁၄)ရက်အတွင်း	
မွေးချိန်	လက်
၅:၂၅ - ၇:၂၅	ပြီဿ
၇:၂၅ - ၉:၂၅	မေထုန်
၉:၂၅ - ၁၁:၂၅	ကရကင်္ဂ
၁၁:၂၅ - ၁၃:၂၅	သိဟ်
၁၃:၂၅ - ၁၅:၂၅	ကန်
၁၅:၂၅ - ၁၇:၂၅	တူ
၁၇:၂၅ - ၁၉:၂၅	မြိန္ဒာ
၁၉:၂၅ - ၂၁:၂၅	ဓန
၂၁:၂၅ - ၂၃:၂၅	မကာရ
၂၃:၂၅ - ၁:၂၅	ကုမ်
၁:၂၅ - ၃:၂၅	မိန်
၃:၂၅ - ၅:၂၅	မိဿ

ဇွန်လ (၁၅)ရက်မှ	
ဇူလိုင်လ (၁၅)ရက်အတွင်း	
မွေးချိန်	လက်
၅:၂၀ - ၇:၂၀	မေထုန်
၇:၂၀ - ၉:၂၀	ကရကင်္ဂ
၉:၂၀ - ၁၁:၂၀	သိဟ်
၁၁:၂၀ - ၁၃:၂၀	ကန်
၁၃:၂၀ - ၁၅:၂၀	တူ
၁၅:၂၀ - ၁၇:၂၀	မြိန္ဒာ
၁၇:၂၀ - ၁၉:၂၀	ဓန
၁၉:၂၀ - ၂၁:၂၀	မကာရ
၂၁:၂၀ - ၂၃:၂၀	ကုမ်
၂၃:၂၀ - ၁:၂၀	မိန်
၁:၂၀ - ၃:၂၀	မိဿ
၃:၂၀ - ၅:၂၀	ပြီဿ

ဇူလိုင် (၁၆)ရက်မှ	
ဩဂုတ်လ (၁၆)ရက်အတွင်း	
မွေးချိန်	လက်
၅:၃၀ - ၇:၃၀	ကရကင်္ဂ
၇:၃၀ - ၉:၃၀	သိဟ်
၉:၃၀ - ၁၁:၃၀	ကန်
၁၁:၃၀ - ၁၃:၃၀	တူ
၁၃:၃၀ - ၁၅:၃၀	မြိန္ဒာ
၁၅:၃၀ - ၁၇:၃၀	ဓန
၁၇:၃၀ - ၁၉:၃၀	မကာရ
၁၉:၃၀ - ၂၁:၃၀	ကုမ်
၂၁:၃၀ - ၂၃:၃၀	မိန်
၂၃:၃၀ - ၁:၃၀	မိဿ
၁:၃၀ - ၃:၃၀	ပြီဿ
၃:၃၀ - ၅:၃၀	မေထုန်

ဩဂုတ်လ (၁၇)ရက်မှ	
ဇန်နဝါရီလ (၁၆)ရက်အတွင်း	
မွေးချိန်	လက်
၅:၄၀ - ၇:၄၀	သိဟ်
၇:၄၀ - ၉:၄၀	ကန်
၉:၄၀ - ၁၁:၄၀	တူ
၁၁:၄၀ - ၁၃:၄၀	မြိန္ဒာ
၁၃:၄၀ - ၁၅:၄၀	ဓန
၁၅:၄၀ - ၁၇:၄၀	မကာရ
၁၇:၄၀ - ၁၉:၄၀	ကုမ်
၁၉:၄၀ - ၂၁:၄၀	မိန်
၂၁:၄၀ - ၂၃:၄၀	မိဿ
၂၃:၄၀ - ၁:၄၀	ပြီဿ
၁:၄၀ - ၃:၄၀	မေထုန်
၃:၄၀ - ၅:၄၀	ကရကင်္ဂ

ဇန်နဝါရီလ (၁၇)ရက်မှ	
ဖေဖော်ဝါရီလ (၁၆)ရက်အတွင်း	
မွေးချိန်	လက်
၅:၅၀ - ၇:၅၀	ကန်
၇:၅၀ - ၉:၅၀	တူ
၉:၅၀ - ၁၁:၅၀	မြိန္ဒာ
၁၁:၅၀ - ၁၃:၅၀	ဓန
၁၃:၅၀ - ၁၅:၅၀	မကာရ
၁၅:၅၀ - ၁၇:၅၀	ကုမ်
၁၇:၅၀ - ၁၉:၅၀	မိန်
၁၉:၅၀ - ၂၁:၅၀	မိဿ
၂၁:၅၀ - ၂၃:၅၀	ပြီဿ
၂၃:၅၀ - ၁:၅၀	မေထုန်
၁:၅၀ - ၃:၅၀	ကရကင်္ဂ
၃:၅၀ - ၅:၅၀	သိဟ်

ဖေဖော်ဝါရီလ (၁၇)ရက်မှ	
မတ်လ (၁၅)ရက်အတွင်း	
မွေးချိန်	လက်
၅:၅၅ - ၇:၅၅	တူ
၇:၅၅ - ၉:၅၅	မြိန္ဒာ
၉:၅၅ - ၁၁:၅၅	ဓန
၁၁:၅၅ - ၁၃:၅၅	မကာရ
၁၃:၅၅ - ၁၅:၅၅	ကုမ်
၁၅:၅၅ - ၁၇:၅၅	မိန်
၁၇:၅၅ - ၁၉:၅၅	မိဿ
၁၉:၅၅ - ၂၁:၅၅	ပြီဿ
၂၁:၅၅ - ၂၃:၅၅	မေထုန်
၂၃:၅၅ - ၁:၅၅	ကရကင်္ဂ
၁:၅၅ - ၃:၅၅	သိဟ်
၃:၅၅ - ၅:၅၅	ကန်

မတ်လ (၁၆)ရက်မှ	
ဧပြီလ (၁၅)ရက်အတွင်း	
မွေးချိန်	လက်
၆:၅၅ - ၈:၅၅	မြိန္ဒာ
၈:၅၅ - ၁၀:၅၅	ဓန
၁၀:၅၅ - ၁၂:၅၅	မကာရ
၁၂:၅၅ - ၁၄:၅၅	ကုမ်
၁၄:၅၅ - ၁၆:၅၅	မိန်
၁၆:၅၅ - ၁၈:၅၅	မိဿ
၁၈:၅၅ - ၂၀:၅၅	ပြီဿ
၂၀:၅၅ - ၂၂:၅၅	မေထုန်
၂၂:၅၅ - ၂၄:၅၅	ကရကင်္ဂ
၂၄:၅၅ - ၂:၅၅	သိဟ်
၂:၅၅ - ၄:၅၅	ကန်
၄:၅၅ - ၆:၅၅	တူ

ဧပြီလ (၁၆)ရက်မှ	
မေလ (၁၅)ရက်အတွင်း	
မွေးချိန်	လက်
၆:၅၅ - ၈:၅၅	ဓန
၈:၅၅ - ၁၀:၅၅	မကာရ
၁၀:၅၅ - ၁၂:၅၅	ကုမ်
၁၂:၅၅ - ၁၄:၅၅	မိန်
၁၄:၅၅ - ၁၆:၅၅	မိဿ
၁၆:၅၅ - ၁၈:၅၅	ပြီဿ
၁၈:၅၅ - ၂၀:၅၅	မေထုန်
၂၀:၅၅ - ၂၂:၅၅	ကရကင်္ဂ
၂၂:၅၅ - ၂၄:၅၅	သိဟ်
၂၄:၅၅ - ၂:၅၅	ကန်
၂:၅၅ - ၄:၅၅	တူ
၄:၅၅ - ၆:၅၅	မြိန္ဒာ

(၂၀၁၆)ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလအတွက် နက္ခတ်မေခင်ဟောစာတမ်း

မိဿလင် (Aries)

ကျန်းမာရေး ကောင်းနေမည်။ သို့သော် နဂိုက အစာအိမ်လေ့နာ အခံရှိသူများက တော့ (၄)ရက်နေ့မှ (၂၁)ရက်အတွင်း ပြန်ပေါ်လာတတ်၍ မတည့်တဲ့ အစား အစာများ ရှောင်ပါ။ အလုပ်အကိုင် အဆင်ပြေနေမည်။ အချစ်ရေးဖန်တီးသူများ အတိုက်အခံတွေ့ပြီးမှ အဆင်ပြေမည်။ အတတ်ပညာ၊ အသိပညာ၊ အတန်းပညာ ဘာပဲ

ဖြစ်ဖြစ် ပညာသင်လေ့ငယ်များ အတိုက်အခံ၊ အနှောင့်အယှက်များကြောင့် လမ်းစဉ်မှားကို အမှန်ထင်ကာ အမှန်သံသရာ လည်နေတတ်၏။ အိမ်ထောင်ပြုရန် စီစဉ်ထားသူများ (၁၄)ရက်နှင့် (၃၁)ရက်ကြား သတ်မှတ်ထားပါသော မထင်မှတ်ဘဲ ပျက်သွားတတ်၏။ ထို့ကြောင့် အိမ်ထောင်ပြုဖို့ ရည်ရွယ်ထားလျှင် (၁၃)ရက်ကို နောက်ဆုံးထားပေးမင်္ဂလာဆောင်ပါ။ ကျက်သရေမင်္ဂလာနှင့် ပြည့်စုံပြီး ဂုဏ်သိက္ခာ တိုးတက်မြင့်မားနေမည်။ မနာလိုသူရဲ့ ဟန့်တား

အောင်ယုက်ခြင်းကို ကျော်လွှားနိုင်မည်။ ရပ်ဝေးမှ သတင်း
ဆောင်းတစ်ခု ကြားရတတ်၏။ ဘာပဲပြောပြော ဝင်ငွေ
ဆောင်းနေမှာ သေချာ၏။ သို့သော် စုငွေမရှိဖြစ်နေမည်။
မည်သို့ဆိုစေ ဤလတွင် အကောင်းဘက်သို့ ဦးတည်နေ
မည်။ ကံကောင်းရက်အဖြစ် (၁၇၊ ၁၈)ရက်များကို သတ်
မှတ်လိုက်ပါ။

သတ္တ

ဆီးယိုထုပ်(၉)ထုပ် ၇၇ရားဆွမ်းကပ်ပြီး စွန့်တဲ့ အခါ
အင်္ဂါသားသမီးများကို ကျွေးမွေးလိုက်ပါ။ အဆင်
ပြေသွားပါလိမ့်မည်။

ဂြုဟလင်္ကာ (Taurus)

(၁၃)ရက်ထိ အတိုက်အခံ အနှောင့်
အယှက်များ မကြုံစဖူး အကြံထူးနေ
မည်။ (၁၄)ရက်အောက်ပိုင်း ပျောက်
သွားလိမ့်မည်။ (၁၅)ရက်ကနေ (၁၆)
ရက်ထိ ဝင်ငွေကောင်းနေမည်။ အချစ်ကို ဘဝလို့ ထင်
နေသူများ ဘဝအဓိပ္ပာယ် ပြည့်စုံသွားလိမ့်မည်။ ပညာ
နှင့် ကျောင်းသားလူငယ်များဆိုပါက ဉာဏ်စွမ်းဉာဏ်စ
အထူးပြသနိုင်မည့် ကာလပါ။ အိမ်ထောင်ရှင်များ အိမ်
ဆောင်ဖက်ကြောင့် စိတ်ညစ်စရာ ကြုံတွေ့ရတတ်၏။
အိမ်ထောင်မရှိသေးသူများ အိမ်ထောင်ပြုဖို့ စိုင်းပြင်းနေ
သတ်ပါသည်။ အနစ်နာခံ ဂုဏ်သိက္ခာကျခံပြီးမှ အိမ်
ဆောင်ပြုဖြစ်သွားမည်။ စာပေအသိုင်းအဝိုင်းနှင့် ဆေး
စက်ဆိုင်ရာ အသိုင်းအဝိုင်းက လူများဆိုပါက ဂုဏ်သိက္ခာ
သိတက်မြင့်မားခြင်း ရှိပေမည်။ ရေနှင့်ပတ်သက်တဲ့ လုပ်
ငန်းရှင်များ ရေက ရွှေဖြစ်သည်ဟု ထင်မှတ်ရလောက်
အောင် အဆင်ပြေ အောင်မြင်နေမည်။ အကြင်နာသံယော
နီဖြင့် အုပ်ချုပ်တဲ့ လူကြီးသူမများ အထူးအောင်မြင်ပြီး
အကျိုးအမြတ် ကောင်းကောင်းရလိမ့်မည်။ ကိုယ်ပိုင်
အဖွဲ့ဝင် ဖွင့်သူများ တစ်ခုမဟုတ်တစ်ခု အခက်အခဲ
အခွဲလိမ့်မည်။ (၁၉၊ ၂၀)ရက်များကို ကံကောင်းရက်များ
အဖြစ်ဆောင်၊ (၂၁၊ ၄)နှင့် (၂၀၊ ၂၁)ရက်များကို ရှောင်ပါ။

သတ္တ

သောကြာနံ့သင့်ပစ္စည်း သေတ္တာဟောင်းကို သန့်
ရှင်းရေးလုပ်ပေးလိုက်ပါ။ အညံ့အဆိုးများ ကင်းစင်သွား

လိမ့်မည်။

မေထုန်လင်္ကာ (Gemini)

မိသားစုတွက်ရော ကိုယ့်ဘဝတွက်ပါ
ရွဲ၊ လုံ့လ၊ ဝီရိယ အရမ်းကောင်းနေ
မည်။ အကျိုးအမြတ်လည်း မြီးမြီး
မြက်မြက် ခံစားရမည်။ ထင်မှတ်မထား
တဲ့ အကြင်နာသံယောဇဉ် နုနုရွှေလေး ဘဝထဲသို့ ရောက်
လာမည်။ နေအိမ်အတွက် စိတ်သောကရောက်နေသူများ
လုံးဝအဆင်ပြေသွားလိမ့်မည်။ ဦးနှောက်အာရုံကြော အား
နည်းပြီး မေ့သလိုလို ဖြစ်နေတတ်၏။ အလုပ်အကိုင်
အထူးကောင်းပြီး အကြွေးများ ပြန်လည်ပေးဆပ်နိုင်မည်။
နိုင်ငံရပ်ခြား နယ်စပ်ဒေသတွင် သွားရောက်လုပ်ကိုင်နေ
သူများ ပို၍အဆင်ပြေမည်။ ယခင် မလုပ်ဖြစ်၍ ရပ်တန့်
ထားရသည်များကို ပြန်လည်လုပ်ကိုင်နိုင်မည်။ ချစ်သူရဲ့
အားမလိုအားမရ ပြောဆိုခြင်း ခံနေရသူများ ယခုလတွင်
အားမလျော့ပါနှင့်။ ချစ်တဲ့သူရေလို့ တိုးတိုးလေး ပြော
လိုက်ပါ။ နှစ်ပတ်အတွင်း တကယ်အဆင်ပြေသွားသည်
ကို တွေ့ရပေလိမ့်မည်။ ပြစ်ဒဏ်ကျခံနေရတဲ့ လက်နက်
ကိုင် ဝန်ထမ်းများ ပြစ်ဒဏ်မှ လွတ်သွားပေမည်။ သို့သော်
သူခကိုတော့ လှမ်းမကိုင်နိုင်သေးပါ။ အထည်အလိပ်၊
ထီး၊ ဖိနပ်နှင့် ကုန်မာရောင်းဝယ်သူများ ထင်ထားသည့်
အတိုင်း ဖြစ်မလာနိုင်၍ အရင်းအနှီး လျော့ထားမှ တော်
ကာကျမည်။ စာအုပ်စာပေ၊ စည်းရုံးရေး၊ ရှေ့နေ၊ ပွဲစား
လုပ်ငန်းကို လုပ်ကိုင်သူများ ဝင်ငွေလည်းတိုး နာမည်
လည်း ကြီးပါလိမ့်မည်။ (၁၅၊ ၁၆)ရက်များကို ကံ
ကောင်းရက်အဖြစ် ဆောင်ပြီး (၅၊ ၆၊ ၇) သုံးရက်ကို
ရှောင်ပါလေ။

ယတြာ

ထန်းလျက် ငါးဆယ်သားဝယ်ပြီး မွေးနေ့တွင် ခွေး
ကို အစာကျွေးလိုက်ပါ။ အတွေးသစ်များ ပေါ်လာပြီး
အောင်မြင်မှုရလိမ့်မည်။

ကရကင်္ဂလင်္ကာ (Cancer)

ငွေကြေး အချစ်ရေး အဆင်အပြေကြီးတော့ မကြောက်
ပါ။ ချစ်ချစ်၊ မချစ်ချစ် အိမ်ထောင်ပြုချင်နေသူကတော့

ပြုဖြစ်သွားမှာပါ။ ရွှေမှတစ်ပါး အခြားသော တွင်းထွက်ပစ္စည်းများကို ရောင်းဝယ်လျှင်၊ အကျိုးတူ ပူးပေါင်းလုပ်ကိုင်လျှင် အနှောင့်အယှက်၊ အတိုက်အခံ မကင်းပါ။ ဆေးဝါး၊ ဓာတုနှင့် ဆန်၊ ဆီ၊ ဆား ရောင်းဝယ်သူများ ဤလတွင် များများဝယ်ပြီး နည်းနည်းပဲ ထုတ်သင့်ပါသည်။ ပညာသင်လူငယ်များ ပညာသင်တစ်ပိုင်းတစ်စနှင့် လက်နက်ကိုင်ချင်စိတ် ပေါက်နေတတ်၏။ အပြတ်အသတ်ချေမှုန်းမည် ဆိုတဲ့စိတ်ကို ခဏတာ ဖယ်ရှားပေးနိုင်မှ သင့်ပညာရေး အောင်မြင်မည်။ ဂုဏ်သိက္ခာ၊ အကျင့်သီလကို အရင်းအနှီးပြုလုပ်ကိုင်သူများ အထူးအဆင်ပြေမည်။ စက်မှုဝန်ထမ်း၊ လျှပ်စစ်ဝန်ထမ်းများ ရာထူးကျခြင်း၊ ပြစ်ဒဏ်ခံရခြင်း ရှိတတ်၍ အထူးသတိထားပါ။ လောဘဆန္ဒအလိုသို့ မလိုက်မီအောင် မိမိစိတ်ကို ထိန်းသိမ်းထားပေးပါ။ ဗေဒင်ဆရာ၊ စာရေးဆရာများကတော့ ပြုံးပြုံးလေးနှင့် ငွေဝင်နေမည်။ ပဲ၊ နှမ်းတောင်သူများ၊ ဟိုတယ်နှင့် ခရီးသွားလာရေးဆိုင်ရာ လုပ်ငန်းရှင်များ၊ ဇိမ်ခံပစ္စည်း ထုတ်လုပ်သူများ ယခုလတွင် အဆင်ပြေပြီးရင်းပြေနေမည်။ မည်သည့် လုပ်ငန်းရှင်မဆို (၁၀၊ ၁၁၊ ၁၂)ရက်များကို နောင်ပြီး (၁၃၊ ၁၄)ရက်များကို ရှောင်ပါလေ။

ယတြာ

နို့စိမ်းခေါက်ဆွဲဝယ်ပြီး မိသားစုထဲမှ မိမိထက် ငယ်ရွယ်သူအား စေတနာပါပါ ကျွေးမွေးလိုက်ပါ။ ဝေဒနာများ ကင်းစင်သွားပေလိမ့်မည်။

သိဟ်လက် (Leo)

ဟင်းလို့ သက်ပြင်းချနေရမည် ထင်ပါသည်။ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ရည်မှန်းချက်များ မအောင်မြင်နိုင်ဘဲ နှောင့်နှေးကြန့်ကြာနေမည်။ ကျန်းမာရေး သိပ်မကောင်းနိုင်ပါ။ အိပ်မပျော်တဲ့ ရောဂါတစ်မျိုး ခံစားနေရတတ်၏။ စိတ္တဇအတွေးများ ဇာတ်သိမ်းဖို့ မိမိအလေးဂရုပြုရသူထံသို့ ခဏသွားလိုက်ပါ။ အတွေးစများရပ်ကာ ဘဝတွက် အဖြေရှာနိုင်ပြီး ပျော်ရွှင်ရလိမ့်မည်။ အခြေခံစားကုန်နှင့် မီးဖိုချောင်သုံးပစ္စည်း ရောင်းဝယ်သူများ

အရောင်းအဝယ် ကောင်းပါလျက် စိတ်ပျက်စရာ ကြုံတွေ့ရတတ်ပါသည်။ ဘာသာရေးစာပေများ ထုတ်ဝေဖြန့်ချိတဲ့ ရဟန်းရှင်လူများ ဣန္ဒြေရရဖြင့် ဝင်ငွေမျှတနေမည်။ အကျင့်စရုဏဖြင့် ဘာဝနာမယ ကုသိုလ်ထူး ဆည်းပူးသူများ မဂ်ဉာဏ် ဖိုလ်ဉာဏ် မဟုတ်သည့်တိုင် ရဉာဏ်လို့ခေါ်တဲ့ ကိုယ်ပိုင်အသိတစ်ခု ရရှိသွားနိုင်ပါသည်။ သိဟ်လက်ဇာတာရှင်များ ယခုလတွင် လောဘဖြင့် လုပ်ခြင်းထက် ပညာဖြင့် လုပ်ခြင်းက ပိုအောင်မြင်စေမည်။ စစ်သည်တော်များ ရာထူးဌာနန္တရ တိုးတတ်ပါသည်။ အဆိုတော် တေးဂီတမှလွဲလို့ ကျန်အနုပညာရှင်များ အဆင်မပြေနိုင်ပါ။ ဝါသနာ၊ စေတနာအရ သင်ကြားပြသနေကြတဲ့ ဆရာ၊ ဆရာမများ စာသင်ခန်းတွင် ပျော်ရွှင်သကဲ့သို့ ဘဝတွင် ပျော်ရွှင်ရလိမ့်မည်။ အားလုံးပဲ အထူးသတိပြုရမှာက အစာအိမ်လေနာ ရောဂါပါ။

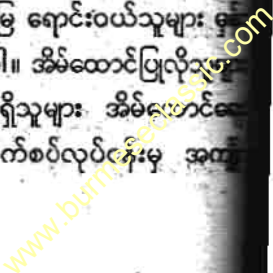
ယတြာ

အမှောင်ထဲ သွားခြင်းမှရှောင်ပြီး အိပ်ခါနီးတိုင်း ဆီမီးထွန်းညှိပူဇော်ပါ။ အမှား အမှောင်အမှိုက်များ ကင်းစင်သွားလိမ့်မည်။

ကန်လက် (Virgo)

ပထမပတ် နှစ်ရက်၊ သုံးရက်အတွင်း ဆေးရုံ၊ ဆေးခန်း ရောက်ရတတ်ပါသည်။ စိတ်မပူပါနှင့်၊ ငါးရက်နောက်ပိုင်း သက်သာပျောက်ကင်းပြီး ကျန်းမာလာမည်။ ယခင်က ရည်ရွယ်တိုင်း ပျက်နေခဲ့တဲ့ ရည်မှန်းချက်ကို ယခုလတွင် ဖြစ်အောင် အကောင်အထည်ဖော်လိုက်ပါ။ မုချအောင်မြင်ပါလိမ့်မည်။ သို့သော် သတိထားရမှာက အကြီးအကဲဟန်ဆောင်တဲ့ အကြီးအကဲရှောင်ပါ။ လူကုတ်အသိုင်းအဝိုင်းမှ မွေးဖွားတဲ့ အနုပညာရှင်များ နှစ်ပတ်အတွင်း အရမ်းထင်ရှားလာပြီး စာချုပ်စာတမ်း ကတိကဝတ် ပျက်သိမ်းခြင်းစတဲ့ အကြောင်းတစ်ခုခုကြောင့် ရပ်တန့်ခြင်း ဆုံးရှုံးနှစ်နာခြင်းများ ကြုံတွေ့ရတတ်ပါသည်။ အိမ်ခြံမြေ ရောင်းဝယ်သူများ ဖုန်ချက်နှင့် နှမ်းထွက်မကိုက်နိုင်ပါ။ အိမ်ထောင်ပြုလိုသူများ ပြုဖြစ်သွားမည်။ အိမ်ထောင်ရှိသူများ အိမ်ထောင်သာယာမည်။ သို့မဟုတ် ဖက်စပ်လုပ်ငန်းမှ အထူး

အမြတ် ခံစားရမည်။ နိုင်ငံခြားသွားရန် စီစဉ်နေသူများ အောင်မြင်သွားမည်။ ရောက်ပြီးနေသူများ ငွေကြေး စုမိ ဆောင်းမိရှိမည်။ ဘဝရည်ရွယ်ချက် ပန်းတိုင်သို့ ရောက် မည်။ အဆိပ်၊ ပိုးသတ်ဆေး ရောင်းဝယ်သူများ ပိတ်ပင် တားမြစ်ခံရတတ်၏။ (၁၃၊ ၁၄)နှင့် (၁၇၊ ၁၈)ရက်များ ထို့ ရှောင်ပါ။

ထကြာ
မွေးနေ့တွင် ကြွ (သို့မဟုတ်) ကြေးပန်းကန်ပြား ဆီတွင် တင်ပြီး သောက်တော်ရေ(၅)ခွက် ဘုရားကို ဆက်ကပ်ပါ။ လိုအင်ဆန္ဒ ပြည့်ဝရလိမ့်မည်။

တူလ် (Libra)

ကျောင်းသားဆိုလျှင် စာကြေး၊ လူကြီး ဆိုလျှင် အလုပ်ကြေး၊ ပိုက်ဆံကြေး တင်နေမည်။ သို့မဟုတ် ဖျားနာခြင်း ရောဂါဆေးအာရုံစီစဉ် ဖြစ်နေတတ်၏။ အလှပြင် အလှဆင်၊ အလှကုန်နှင့် ပတ်သက်သူများ ထူထပ်ခံချင်၍ ဖုံးဖိထားသည်များ လူအများ သိသွား၍ အရှက်ရနေတတ်ပါသည်။ အလုပ်အကိုင်ကတော့ စိတ် တိုင်းကျဖြစ်ဖို့ မလွယ်ပါ။ ကြိုးစားသလောက် အကျိုး ခံစားရတဲ့ ကာလပါ။ စိတ်ရှုပ်ထွေးလာပြီး တာတိယပတ် နှင့် စတုတ္ထပတ်တွင်းမှာ ဆေးရုံ၊ ဆေးခန်းသို့ ရောက်သွား တတ်၏။ သစ်သီးပွဲရုံ၊ သစ်သီးရောင်းဝယ်ရေး၊ သစ်လုပ် ငန်း၊ အလှပြင် အလှဆင်၊ သရုပ်ဆောင်များကတော့ ဆင်နွှဲဆန္ဒ ထပ်တူကျနေမည်။ ပညာရေးဝန်ထမ်းများ ပညာရေးစီမံကိန်းကြောင့် ကိုယ်ရော စိတ်ပါ ပင်ပန်းနေ မည်။ ကျောင်းသားများ ပညာရေးကို စိတ်မဝင်စား ဖြစ် နေတတ်၏။ ဆရာဝန်၊ ဆရာဝန်မများ၊ ဆေးဘက်ဆိုင်ရာ ဝန်ထမ်းများ ဆေးကျောင်းသား/သူများ ရည်မှန်းချက် အောင်မြင်မည်။ ဘာသာရေးနှင့် ဆက်စပ်တဲ့ စီးပွားရေး ထုတ်ငန်းရှင်များ ငွေကြေးစုမိဆောင်းမိရှိမည်။ စကားပြော မှုပြီး ဂုဏ်သိက္ခာကို ရှေ့တန်းတင်လွန်းသူများ ဂုဏ် ဆုတ်နှမ်းတတ်ပါသည်။ အိပ်မက်ဆိုးများ မကြာခဏ ခံနေတတ်၏။ မည်သည့် ကိစ္စမဆို (၁၃-၁၄)နှင့် (၂၁၊ ၂၂)ရက်များကို မိမိဘဝအတွက် ကံကောင်းရက်ဟု မှတ်ပါ။ လဆန်း(၁၊ ၂)နှင့် လကုန်ခါနီး (၂၇၊ ၂၈)

၂၉)ရက်များကို ရှောင်ပါလေ။
ယတြာ - ပိုက်ဆံအိတ် အဟောင်းကိုစွန့်ပစ်ပြီး မိမိမွေး နေ့တွင် ငါးစာလိပ်စာ ကျွေးပါ။ အခက်အခဲများ ကျော် လွှားနိုင်ပေလိမ့်မည်။

ပိစ္ဆာလ် (Scorpio)

ငွေကြေး စုမိဆောင်းမိရှိမည်။ မှတ် ဉာဏ်များ ပိုအားကောင်းနေမည်။ သို့ သော် ကျန်းမာရေးကတော့ သိပ် မကောင်းသေးပါ။ ဆောက်လုပ်ရေး ကုမ္ပဏီများ၊ ဝန်ထမ်းများ၊ ရွှေလုပ်ငန်းရှင်များ၊ မြေစာရင်း ဝန်ထမ်းများ၊ သာသနာရေးဝန်ထမ်းများ လာဘ်လာဘ ဝင်ငွေ အထူးကောင်းနေမည်။ လက်ဆောင်ပစ္စည်းများ လည်း ရလိမ့်မည်။ မည်သည့်ဝန်ထမ်းမဆို ပြန်တမ်းဝင် အရာရှိအဆင့်ဆိုပါက လက်အောက်ငယ်သား ဒုက္ခပေး တတ်၏။ အထူးသတိထားပါလေ။ အိမ်ထောင်ရှင်များ အိမ်ထောင်ရေး သာယာဖွယ် နည်းပါးမည်။ အချစ်ရေးမှာ စိတ်တိုင်းကျ အဆင်ပြေနေမည်။ ချစ်သူမရှိသေးသူများ ချစ်သူတွေ့လိမ့်မည်။ အိမ်ထောင်ပြုလိုသူများ ပြုဖြစ်သွား မည်။ ကျောင်းသားလူငယ် ပညာသင်အရွယ်များ ပညာ ရေးကောင်းမည်။ သင်တန်းတက်ရန် ကြံစည်နေသူများ အဆင်ပြေသွားမည်။ ဘယ်သူက ဘာပြောပြော မိမိဆန္ဒ ကို ဇွဲ၊ လုံ့လကြီးစွာ အကောင်အထည်ဖော်နေမည်။ သွပ်၊ သံ စတဲ့ ကုန်မာရောင်းဝယ်သူများ ရောင်းအားကျဆင်းနေ တတ်၏။ လဆန်းပိုင်း၊ လကုန်ပိုင်း တစ်ခုခု၌ မြတ်နိုး ဖွယ်ရာ လက်ဆောင်ပစ္စည်းများ ရတတ်ပါသည်။ ဆောင် ရမှာက (၁၅၊ ၁၆)၊ ရှောင်ရမှာက (၃၊ ၄)နှင့် (၃၀၊ ၃၁)ရက်များပါ။

ယတြာ
ကံကော်ညွန့်(၉)ညွန့်ကို မိမိမွေးနေ့တွင် မိမိ အာရုံ ကျရာ ဘုရားသို့သွားပြီး မွေးနံထောင့် ဂြိုဟ်တိုင်ဘုရား တွင် လှူဒါန်းပါ။

မနုလ် (Sagittarius)

အလုပ်အကိုင်ကတော့ အဆင်ပြေမှာ သေချာပါ သည်။ အလုပ်ရှာနေသူများ အလုပ်ရမည်။ ရာထူး၊ အာဏာ၊ ပညာ၊ ဂုဏ်သိက္ခာ တစ်ခုခုဖြင့် လုပ်ကိုင်နေသူများ

သူများထက် ပိုအဆင်ပြေမည်။ ဝင်ငွေ တိုးသလို စုငွေလည်း တိုးမည်။ စက်ဘီး၊ ဆိုင်ကယ်၊ ကား ဝယ်ဖို့ ရည်ရွယ်နေသူများ ဝယ်ဖြစ်သွားမည်။ အဆင်ပြေလာနေပြီဆိုတော့မှ မလုပ်ချင် မကိုင်ချင် ဖြစ်နေတတ်၏။ ဖျင်းရိစိတ်ကို ဝီရိယဖြင့် နှိပ်ကွပ်ပေးနိုင်လျှင် သင့်ဆန္ဒ အောင်ကို အောင်မြင်မည့် ကာလပါ။ ယခင်က အတိုက်အခံလုပ်နေသူများ စိတ်ထားပျော့ပျောင်းကာ အနိုးပေးလာလိမ့်မည်။ အိမ်ထောင်ရေးကတော့ သာယာလိုက် မသာယာလိုက် ဖြစ်နေမည်။ သားသမီးအရွယ်ဆိုပါက မိခင်၏ အကြင်နာသံယောဇဉ်ကို အပြည့်အဝ ခံစားရမည့် ကာလပါ။ ဂုဏ်သရေရှိလူကြီးများ မိမိဘဝထဲသို့ ရောက်လာတတ်၏။ အကြံကောင်း ဉာဏ်ကောင်းများ ပေးလာလိမ့်မည်။ အလုံးအခဲ မရသော်လည်း သုံးတတ်လျှင် အတုံးလိုက် အခဲလိုက်ရသကဲ့သို့ပင်။ အရာရာ အဆင်ပြေနေသည်ဟု ဆိုနိုင်လင့်ကစား မထင်မှတ်ဘဲ အရှက်ရတတ်၍ သတိတော့ အထူးထားပါ။ ဟောထားသည့်အတိုင်း မဖြစ်လာသေးသူများ ဘဂဝါဂုဏ်တော်ကိုသာ တစ်နေ့ (၉)ပတ် ပုံမှန်စိပ်လိုက်ပါ။

ယတြာ - မေတ္တာသုတ်ပရိတ်တော်ကို အချိန်ရတိုင်း ခဏ၊ ခဏရွတ်ပေးပါ။ အခွင့်အလမ်းကောင်းများ မိမိထံသို့ ရောက်လာလိမ့်မည်။

မကာရလင် (Capricorn)

ယခင်နှင့်မတူ တစ်မှုထူးခြားကာ ဂုဏ်သိက္ခာ တိုးတက်မြင့်မားနေမည်။ လေပူခံပြီး ရင်ခေါင်းနှင့် ဝမ်းဗိုက်ကို ဥပဒ်ပေးတတ်၏။ သို့သော် စိုးရိမ်စရာ မရှိနိုင်ပါ။ ရုစရာရှိသည်များ မရနိုင်ဘဲ ခက်ခဲနေမည်။ စာအုပ်စာပေနှင့် ဆေးဝါးရောင်းဝယ်သူများ ဆုံးရှုံးမှု များနေတတ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် အရင်းအနှီးလျှော့ပြီး လုပ်ကိုင်ပါ။ လဆန်း(၃)ရက်အတွင်း ဖျားနာတတ်၏။ ရေခဲရေ မသောက်ပါနှင့်။ ရှေ့နေ၊ ပွဲစား၊ တရားဟော ဓမ္မကထိကများ အထူးဝင်ငွေကောင်းနေမည်။ သားသမီးကောင်းကျိုးခံစားရမည်။ သားသမီးကြောင့် ဂုဏ်ကျက်သရေ ယှက်ဝေလန်းနေမည်။ အုပ်ချုပ်ရေးပိုင်း ကိုင်ရတဲ့

ဝန်ထမ်းဟူသမျှ အထူးသတိထားပါ။ ပြဿနာ အိမ်ပေါ်ရောက်လာတတ်ပါသည်။ စိုက်ပျိုးမွေးမြူရေးနှင့် ပတ်သက်တဲ့ သင်တန်းပညာတစ်ခုခု သင်ယူရတတ်ပါသည်။ သင်ရလျှင် ကောင်း၏။ အလှကုန်၊ အထည်အလိပ် ရောင်းဝယ်သူများ ရောင်းရေးဝယ်တာ ကောင်းနေမည်။ ရောင်းကောင်းရုံတင်မက နာမည်ထွက်ကာ ဂုဏ်တက်နေမည်။ ပညာရေးဝန်ထမ်းများ၊ အိုးအိမ်ဦးစီးဌာန ဝန်ထမ်းများ ရာထူးတိုးတတ်၏။ အစပိုင်းတွင် ဟုတ်မလိုလိုနှင့် ဝင်ဝင် ရွပ်တတ်တဲ့ လူကြီးသူမများကို အထူးသတိပြုပြီး ရှောင်ပါ။ မှန်ပဲသရေစာ ရောင်းချသူများ လုပ်ငန်းသေးသေးနှင့် ဝင်ငွေများများ ရမည်။ အရက်၊ ဘီယာပါတဲ့ စားသောက်ဆိုင်များ တစ်ခုမဟုတ်တစ်ခု ပြဿနာတက်တတ်၏။ မည်သူမဆို မကာရလင် မှန်ပါက (၁၀၊ ၁၁၊ ၁၂) (၃) ရက်ကို ကံကောင်းရက်အဖြစ် ဆောင်ပြီး (၂၅၊ ၂၆)ရက်များကို ရှောင်ပါ။

ယတြာ

ခရမ်းသီးနှင့် ဝက်သား ရောချက်ပြီး အာရုံဆွမ်းလောင်းလှူပါ။ အညံ့အဆိုးများ သက်သာပျောက်ကင်းသွားလိမ့်မည်။

ကွမ်လင် (Aquarius)

လုပ်ငန်းဆောင်တာ အလုပ်အကိုင်တော့ အထိုက်အလျောက် အဆင်ပြေပါတယ်။ သို့သော် အိမ်ထောင်ရေးက စိတ်မချမ်းမြေ့စရာ များနေတတ်၏။ သူများနှင့် ပူးပေါင်းလုပ်ဆောင်ရတဲ့ အလုပ်ကို အတတ်နိုင်ဆုံး သတိထားပါ။ အလိုလိုနေရင်း ပြဿနာဖြစ်လာတတ်ပါသည်။ ပညာသင်လူငယ်တချို့ မမျှော်လင့်ဘဲ ပညာရေးရပ်တန့်သွားတတ်၍ အပေါင်းအသင်းများကို အထူးသတိထား ပေါင်းသင်းပါ။ အိမ်ထောင်ဖက်ကို မျက်ခြည်ပြတ်မခံပါနှင့်။ ဖောက်ပြန်မှားယွင်းမှုအား ဖုံးဖိမိကြီးစားရင်း သင့်အသက်ကို ရည်ရွယ်လာတတ်ပါသည်။ ချစ်သူနှင့် ကွေကွင်းနေရသူများ ချစ်သူသစ်တွေ့ပြီး ကန်တဲ့ အကြင်နာသစ်ကို ရရှိခံစားရလိမ့်မည်။ မည်သူ့ဆိုင်စေ သင့်လက်ထဲတွင် ငွေစုမိဆောင်းမိပြီးသား ဖြစ်မည်။ သင့်အတွက် အကောင်းဆုံးရက်များက (၂၀

www.burmeseclassic.com

၂)ရက်များဖြစ်ပြီး မကောင်းဆုံးကတော့ (၁၀၊ ၁၁၊ ၁၂)ရက်များ ဖြစ်ပါသည်။

ယတြာ - ငါးသေတ္တာဘူး(၃)ဘူးကို ဆရာလေး(၃)ပါး အား ခွဲလှူလိုက်ပါ။ အနာရောဂါကင်းရှင်းပြီး စိတ်ချမ်းသာရလိမ့်မည်။

မိန်လပ် (Pisces)

ဝမ်းဖောဝမ်းရောင် အနည်းငယ် ဖြစ်တတ်သည်ကလွဲလို့ ကျန်းမာရေး ကောင်းမွန်နေမည်။ ယခင်နှစ်ကပင် ကြံစည်ခဲ့သော လုပ်ငန်းတစ်ခု ယခုလတွင် လုပ်ဖြစ်သွားမည်။ အိမ်ထောင်ရေး အထူးသာယာ ကောင်းမွန်မည်။ အိမ်ထောင်မရှိသေးသူများ အိမ်ထောင် ကျမည်။ မည်သည့်ကိစ္စမဆို ကိုယ်ရောစိတ်ပါ တက်ကြွ နေမည်။ ကုမ္ပဏီဖက်စပ်လုပ်ငန်း လုပ်ကိုင်သူများ သိသိသာသာ အောင်မြင်မည်။ အရင်းအနှီး တိုးမြှင့်လုပ်ကိုင် ခဲ့ပါ။ ဘီလပ်မြေ၊ အုတ်၊ သဲ၊ ကျောက် ရောင်းဝယ်သူများ

အမြတ်အစွန်းကောင်းမည်။ သစ်တောရေးရာဝန်ထမ်းများ စည်းကမ်းမလိုက်နာပါက အထိနာတတ်ပါသည်။ အခန့် မသင့်လျှင် ရာထူးပင် ပြုတ်သွားတတ်ပါသည်။ အိမ်ခန်း ရောင်းဝယ်လိုသူများ လောလောဆယ် အဆင်မပြေနိုင်ပါ။ အုန်းသီးခိုင်များ အလုပ်မဖြစ်ဘဲ ရပ်တန့်သလိုမျိုး ဖြစ်နေ တတ်၏။ စိန်ရွှေငွေ ရတနာဆိုင်များ အထူးရောင်းအား ကောင်းမည်။ ချစ်သူနှင့် အဆက်အသွယ်ပြတ်နေသူများ (၂၃၊ ၂၄၊ ၂၅)ရက်များတွင် အဆက်အသွယ်ရလိမ့်မည်။ (၁၅၊ ၁၆)ရက်များကိုဆောင်၊ (၃၊ ၄၊ ၃၀၊ ၃၁)ရက်များ ကို ရှောင်ပါ။

ယတြာ

မိမိမွေးနေ့တွင် သင်္ဘောသီးဝယ်ပြီး အိမ်ရှိဘုရားကို သစ်သီးဆွမ်း ကပ်လှူပါ။ ပြီးလျှင် မိမိအိပ်ရာကို ရေ မွှေးပက်ဖျန်းလိုက်ပါ။

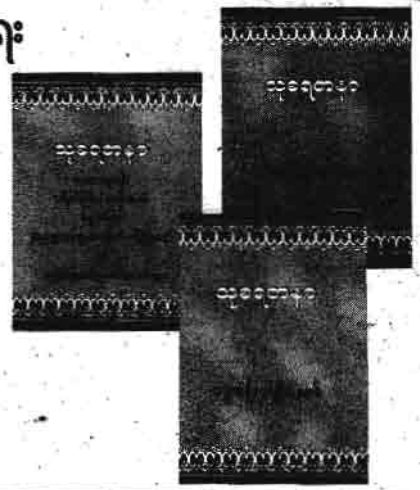
ရွှင်လန်းချမ်းမြေ့ကြပါစေရာ ဆရာကံထူး(ဝေဒသုတေသီ) ၀၉ ၄၀ ၁၅၃ ၄၄ ၉၉

သုခရတနာ

ဓမ္မစာပေဖြန့်ချိရေး

- ပဋ္ဌာန်းပါဠိတော်
- ပရိတ်ကြီး(၁၁)သုတ်ပါဠိတော်
- ဓမ္မစကြာနှင့် အနတ္တလက္ခဏာသုတ် ပါဠိတော်
- ဓာရကပရိတ် အဘိဓမ္မာသုတ်နှင့် ပရိမိတ္တဇာလသုတ် ပါဠိတော်

အမှတ်-၃၅၂ (ပထမထပ်)၊ ဘားလမ်း(မဟာဗန္ဓုလပန်းခြံလမ်း)၊ ကျောက်တံတားဗြူနယ်၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ဖုန်း-၀၉ ၇၃၁ ၉၉၄၂၅ ၊ ၀၉ ၇၃၀ ၇၆၄၉၄

ဆရာရန်အောင်ဟိန်း(B.Sc)

(၂၀၁၆)ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာအတွင်း

ဓနသိဒ္ဓိကွတ်နယ်ပယ်ပေါ်

လက်နှင်ပွန်းတည့်ပျဉ်းဖြတ်ယား

(၂၀၁၆)ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလအတွင်း ဓနသိဒ္ဓိကွတ် နယ်ပယ်ပေါ် လက်နှင် ပွန်းတည့်ပျဉ်းဖြတ်ကျော်မည့် အချိန်ဇယားကို အထူးတွက်ချက် ဖော်ပြပေးလိုက်ပါသည်။ ယင်းအချိန်ပိုင်းများတွင် မဟာဝေဒဗ္ဗမန္တန် အစရှိသော လာဘ်ဝင်ဂါထာများ ရွတ်ပွားခြင်း၊ လာဘာ၊ ဓနဆိုင်ရာ ယတြာအစီအရင်များ ဆောင်ရွက်ခြင်းဖြင့် အကျိုးထူးများစွာ ခံစားရပါလိမ့်မည်။

အထူးမှာ (၁၁-၁၀-၂၀၁၆) ည(၈း၄၅း၀၄)နာရီမှ (၁၂-၁၀-၂၀၁၆) ည(၈း၁၇း၀၉)နာရီအတွင်းတွင် စန်း (ခေ) တနင်္လာဂြိုဟ်သည် ဓနသိဒ္ဓိကွတ်၏ နယ်ပယ်ပေါ်သို့ ကောဇာသွားခြင်းဖြင့် ရောက်ရှိဖြတ်ကျော်နေပါမည်။

သို့ဖြစ်ပါ၍ လက်ဖြတ်ကျော်ခြင်းအတွက် (၁၂-၁၀-၂၀၁၆) မွန်းလွဲ(၂း၁၈း၂၄)နာရီမှ (၃း၀၄း၂၅) နာရီအတွင်းနှင့် မွန်းတည့်ပျဉ်းဖြတ်ကျော်ခြင်းအတွက် (၁၁-၁၀-၂၀၁၆) ည(၈း၄၅း၀၆)နာရီမှ (၈း၅၃း၃၉) နာရီအတွင်းနှင့် (၁၂-၁၀-၂၀၁၆) ည(၇း၅၈း၀၅)နာရီမှ (၈း၁၇း၀၉)နာရီ အတွင်းတို့တွင် လာဘာ၊ ဓနဆိုင်ရာများကို အထူးဆောင်ရွက်နိုင်ကြပါသည်။

ဆရာရန်အောင်ဟိန်း(P.Sc)

www.burmeseclassic.com

၂၀၁၆) ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလအတွင်း

၂၀၁၆) ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလအတွင်း

ရက်	စတင်ချိန်	ထွက်ခွာချိန်
၁	၁၅:၀၁:၃၉	၁၅:၄၇:၄၀
၂	၁၄:၅၇:၄၃	၁၅:၄၃:၄၄
၃	၁၄:၅၃:၄၇	၁၅:၃၉:၄၈
၄	၁၄:၄၉:၅၁	၁၅:၃၅:၅၃
၅	၁၄:၄၅:၅၅	၁၅:၃၁:၅၇
၆	၁၄:၄၂:၀၀	၁၅:၂၈:၀၁
၇	၁၄:၃၈:၀၄	၁၅:၂၄:၀၅
၈	၁၄:၃၄:၀၈	၁၅:၂၀:၀၉
၉	၁၄:၃၀:၁၂	၁၅:၁၆:၁၃
၁၀	၁၄:၂၆:၁၆	၁၅:၁၂:၁၇
၁၁	၁၄:၂၂:၂၀	၁၅:၀၈:၂၁
၁၂	၁၄:၁၈:၂၄	၁၅:၀၄:၂၅
၁၃	၁၄:၁၄:၂၈	၁၅:၀၀:၂၉
၁၄	၁၄:၁၀:၃၂	၁၄:၅၆:၃၃
၁၅	၁၄:၀၆:၃၆	၁၄:၅၂:၃၇
၁၆	၁၄:၀၂:၄၁	၁၄:၄၈:၄၂
၁၇	၁၃:၅၈:၄၅	၁၄:၄၄:၄၆
၁၈	၁၃:၅၄:၄၉	၁၄:၄၀:၅၀
၁၉	၁၃:၅၀:၅၃	၁၄:၃၆:၅၄
၂၀	၁၃:၄၆:၅၇	၁၄:၃၂:၅၈
၂၁	၁၃:၄၃:၀၁	၁၄:၂၉:၀၂
၂၂	၁၃:၃၉:၀၅	၁၄:၂၅:၀၆
၂၃	၁၃:၃၅:၀၉	၁၄:၂၁:၁၀
၂၄	၁၃:၃၁:၁၃	၁၄:၁၇:၁၄
၂၅	၁၃:၂၇:၁၇	၁၄:၁၃:၁၈
၂၆	၁၃:၂၃:၂၂	၁၄:၀၉:၂၃
၂၇	၁၃:၁၉:၂၆	၁၄:၀၅:၂၇
၂၈	၁၃:၁၅:၃၀	၁၄:၀၁:၃၁
၂၉	၁၃:၁၁:၃၄	၁၃:၅၇:၃၅
၃၀	၁၃:၀၇:၃၈	၁၃:၅၃:၃၉
၃၁	၁၃:၀၃:၄၂	၁၃:၄၉:၄၃

ရက်	စတင်ချိန်	ထွက်ခွာချိန်
၁	၂၀:၄၁:၂၀	၂၁:၃၂:၅၈
၂	၂၀:၃၇:၂၄	၂၁:၂၉:၀၂
၃	၂၀:၃၃:၂၈	၂၁:၂၅:၀၆
၄	၂၀:၂၉:၃၂	၂၁:၂၁:၁၁
၅	၂၀:၂၅:၃၆	၂၁:၁၇:၁၅
၆	၂၀:၂၁:၄၀	၂၁:၁၃:၁၉
၇	၂၀:၁၇:၄၅	၂၁:၀၉:၂၃
၈	၂၀:၁၃:၄၉	၂၁:၀၅:၂၇
၉	၂၀:၀၉:၅၃	၂၁:၀၁:၃၁
၁၀	၂၀:၀၅:၅၇	၂၀:၅၇:၃၅
၁၁	၂၀:၀၂:၀၁	၂၀:၅၃:၃၉
၁၂	၁၉:၅၈:၀၅	၂၀:၄၉:၄၃
၁၃	၁၉:၅၄:၀၉	၂၀:၄၅:၄၇
၁၄	၁၉:၅၀:၁၃	၂၀:၄၁:၅၂
၁၅	၁၉:၄၆:၁၇	၂၀:၃၇:၅၆
၁၆	၁၉:၄၂:၂၁	၂၀:၃၄:၀၀
၁၇	၁၉:၃၈:၂၆	၂၀:၃၀:၀၄
၁၈	၁၉:၃၄:၃၀	၂၀:၂၆:၀၈
၁၉	၁၉:၃၀:၃၄	၂၀:၂၂:၁၂
၂၀	၁၉:၂၆:၃၈	၂၀:၁၈:၁၆
၂၁	၁၉:၂၂:၄၂	၂၀:၁၄:၂၀
၂၂	၁၉:၁၈:၄၆	၂၀:၁၀:၂၄
၂၃	၁၉:၁၄:၅၀	၂၀:၀၆:၂၈
၂၄	၁၉:၁၀:၅၄	၂၀:၀၂:၃၃
၂၅	၁၉:၀၆:၅၈	၁၉:၅၈:၃၇
၂၆	၁၉:၀၃:၀၂	၁၉:၅၄:၄၁
၂၇	၁၈:၅၉:၀၇	၁၉:၅၀:၄၅
၂၈	၁၈:၅၅:၁၁	၁၉:၄၆:၄၉
၂၉	၁၈:၅၁:၁၅	၁၉:၄၂:၅၃
၃၀	၁၈:၄၇:၁၉	၁၉:၃၈:၅၇
၃၁	၁၈:၄၃:၂၃	၁၉:၃၅:၀၁

ဆရာရန်အောင်ဟိန်း(B.Sc)

ရင်သားကင်ဆာ

နှင့် ကေ.ပီ ဝနဝိ

ရင်သားကင်ဆာသည် အမျိုးသမီးများတွင် အဖြစ်များသည်။ အသက်အန္တရာယ်အတိပေးသော ရောဂါမျိုးဖြစ်သည်။ ကေ.ပီ စနစ်အရ ရင်သားကင်ဆာကို ဆုံးဖြတ်ရာတွင် အောက်ပါ အချက်များကို ထည့်သွင်းစဉ်းစားရမည်။

၁။ ကရကင်္ဂရာသီသည် ရင်သား၊ ရင်ဘတ်၊ ညှပ်ရိုး၊ ဝမ်းဗိုက်၊ အစာအိမ်တို့ကို ဖော်ညွှန်းပြသည်။

၂။ (၄)တန်ဘာဝသည် ရင်သား၊ အဆုတ် စသည်တို့ကို ဖော်ညွှန်းပြသည်။

၃။ ၂လံာ်ဂြိုဟ်သည် ရင်သား၊ မျက်စိအမြင်အား၊ စိတ်တို့ကို ဖော်ညွှန်းပြသည်။

၄။ ပုဏ္ဏုပုသျှုကွတ် စတုတ္ထပါဒ်သည် ရင်ဘတ်၊ အဆုတ်များ၊ ယန်ကရိယ စသည်တို့ကို ဖော်ညွှန်းပြသည်။

၅။ ဖုသျှုကွတ်သည် အဆုတ်များ၊ ဝမ်းဗိုက်၊ ညှပ်ရိုးများကို ဖော်ပြသည်။

၆။ အသလိတ္တကွတ်သည် အဆုတ်များ၊ အသည်း၊ ယန်ကရိယ စသည်တို့ကို ဖော်ညွှန်းပြသည်။

ရောဂါဝေဒနာအတွက်ကား (၆)တန်ဘာဝ သန္နိဘူတ္တိကွတ်ဖြင့် ဆုံးဖြတ်ရသည်။ ကျွန်ုပ်နှင့် ဆရာအောင်ဆက်တို့ (၁၉၈၈)ခုနှစ်က ဘာသာပြန်ခဲ့သော 'ရွှေပြေး ဆေးနက္ခတ္ထဗေဒ' စာအုပ်တွင် ရင်သားကင်ဆာနှင့် ပတ်သက်၍ ကေဆူဘရာမန်းနီးယမ်းက အောက်ပါအတိုင်း ရေးသားခဲ့သည်။

'ရင်သားကင်ဆာသည် အမျိုးသမီးများတွင် အဖြစ်များသည်။ ကရကင်္ဂရာသီတွင် ၂လံာ်ဂြိုဟ် အမြင်အယှဉ်ဆိုး ကြုံပါက သားအိမ်၊ ဝမ်းဗိုက်တွင်းနှင့် ရင်သားတို့တွင် ရောဂါရတတ်သည်။ ကိတ်ဂြိုဟ်သည် ဆဲလ်များနှင့် တစ်ရှူးများကို စိုးမိုးဖော်ပြကာ ကုမရသော ရောဂါမျိုးဆီ ဦးတည်သွားစေတတ်သည်။ စနေ၊ အင်္ဂါဂြိုဟ်တို့ ၂လံာ်ဂြိုဟ်နှင့် ဆက်စပ်နေပါက သားအိမ် (သို့မဟုတ်) ရင်သားကင်ဆာ ခံစားရစေတတ်သည်။ (၆)တန်ဘာဝ သန္နိဘူတ္တိကွတ် သခင်ဂြိုဟ်သည် ၂လံာ်ဂြိုဟ်ဖြစ်ပြီး ပါပဂြိုဟ်များ၏ အမြင်အယှဉ်ဆိုး ခံရကာ (၄)တန်ဘာဝနှင့်လည်း ဆက်သွယ်ပါမူ ရင်သားကင်ဆာ ဖြစ်စေနိုင်

SKIN DIMPLING DUE TO BREAST CANCER

PAGETS DISEASE OF THE NIPPLE WHICH IS CANCEROUS

သည်
ယခု လက်တွေ့ဇာတာ တစ်စောင်အား သုံးသပ် ပြပါမည်။

အောက်ဖော်ပြပါ ဇာတာမှာ စရိမာတိချန္ဒရကန်သီ၏ ဇာတာဖြစ်သည်။ သူမကို (၂-၁၂-၁၉၆၉) နံနက် (၁:၂၇)နာရီတွင် (၁၈ ၂၇)မြောက်၊ (၈၃ ၄၀)အရှေ့ (ရာဇဓိ၊ ရှရိကာကုလမ်)တွင် မွေးဖွားခဲ့သည်။ ဇာတာမှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်သည်။

ဤဇာတာရှင်တွင် ရင်သားကင်ဆာရောဂါ ခံစား နေကြောင်း စောစီးစွာ စစ်ဆေးတွေ့ရှိခဲ့ရပြီး ခွဲစိတ် ကုသမှု ခံယူကာ ယခုအခါတွင် ကောင်းစွာ ကျန်းမာ နေပြီ ဖြစ်သည်။

ဇာတာအား သုံးသပ်ပြပါမည်။ (၆)တန့်ဘာဝ သန္နိ ဘုတ္တိနက္ခတ် သခင်ဂြိုဟ်သည် ၅တေးဖြစ်သည်။ ကန် လက်အတွက် ၅တေးသည် ဘာကေသခင်ဂြိုဟ် ဖြစ်သည်။ (၄၊ ၇)တန့်သခင် ဖြစ်သည်။ ၅တေးသည် လက်ဘာဝ

Smt Chandra Kanthi

Sun Rise: 05:11:43 AM Sun Set: 05:17:32 PM Dasa Day: 365.25 D		
Nithya Yo-Vaidhrti Hora: Moon Karana: Balaiv		

VIII 09:27:19 Sa[R] 09:40:49	IX 09:41:12	Fo 05:16:43 X 09:47:00
Name: Smt Chandra Kanthi Gender: Male Date: Tuesday, 02/Dec/1969 Time: 01:27:00 SID: 06:13:39 Lat: 18:27:00 N Lon: 83:40:00 E Place: RAZAM, ANDHRA PRADI		XI 10:00:38
Ra 23:32:14 VI 10:26:11	Ayanamsa: 23° 26' 49" (KP Ayanamsa) Star: Magha, Pada 4 Star Lord: Ketu Rasi: Leo Rasi Lord: Sun Lagna: Virgo Lagna Lord: Mer Tithi: Krishna Paksha, Ashtami Gal. Dasa: Ketu 0 Y, 5 M, 8 D	
Ma 26:26:00 V 10:05:38	XII 10:26:11 Mo 12:29:41 Ke 23:32:14	
IV 09:47:00	Me 24:43:14 Su 18:07:02 Mi 09:41:12 Ne 05:30:00 Ve 03:09:32	PI 03:46:58 I 09:54:04 Ur 14:36:56
	II 09:27:19 Ju 04:02:07	

Cuspal Positions

Cusp	Star(Pada)	Sgt	St	Sbl	Saj	Sasi
1	U.Phalguni(4)	Me	Su	Ve	Ke	Su
2	Swab(1)	Ve	Ra	Ju	Ke	Ve
3	Anuradha(2)	Ma	Sa	Ve	Sa	Ve
4	Moola(3)	Ju	Ke	Sa	Me	Su
5	Sravana(1)	Sa	Mo	Mo	Mo	Ma
6	Satabhisha(2)	Sa	Ra	(Ju)	Ra	Ma
7	U.Bhadra(2)	Ju	Sa	Ve	Me	Me
8	Aswini(3)	Mo	Ke	Sa	Sa	Ve
9	Krittika(4)	Ve	Su	Ve	Me	Su
10	Aridra(1)	Me	Ra	Ju	Ve	Me
11	Pushyami(3)	Mo	Sa	Ve	Me	Su
12	Magha(4)	Su	Ke	Sa	Ve	Ke

Planetary Positions

Planet	Star(Pada)	Sgt	St	Sbl	Saj	Sasi
Su	Anuradha(4)	Ma	Sa	Ju	Su	Me
Mo	Magha(4)	Su	Ke	Me	Ma	Mo
Ma	Dhanishta(1)	Sa	Ma	Ju	Sa	Me
Me	Jyeshtha(3)	Ma	Me	Ra	Sa	Sa
Ju	Chitra(4)	Ve	Ma	Ve	Ju	Ma
Ve	Visakha(4)	Ma	Ju	Ra	Mo	Me
Sa[R]	Aswini(3)	Ma	Ke	Sa	Me	Me
Ra	P.Bhadra(2)	Sa	Ju	Sa	Ra	Ve
Ke	P.Phalguni(4)	Su	Ve	Sa	Ra	Sa
Ur	Hasta(2)	Me	Mo	Ju	Me	Ju
Ne	Anuradha(1)	Ma	Sa	Me	Me	Ve
PI	U.Phalguni(3)	Mo	Su	Sa	Ve	Su
Fo	Mrigasira(4)	Me	Ma	Mo	Mo	Mo

Dasa Summary

Bhukti	From	Bhukti	From	Bhukti	From
Ketu Dasa	10-May-1963 - 10-May-1970	Venus Dasa	10-May-1970 - 10-May-1990	Sun Dasa	10-May-1990 - 10-May-1996
Ketu	10-May-1963	Venus	10-May-1970	Sun	10-May-1990
Venus	07-Oct-1963	Sun	10-Sep-1973	Moon	29-Aug-1990
Sun	06-Dec-1964	Moon	10-Sep-1974	Mars	01-Mar-1991
Moon	12-Apr-1965	Mars	10-May-1976	Rahu	07-Jul-1991
Mars	12-Nov-1965	Rahu	11-Jul-1977	Jupiter	01-Jun-1992
Rahu	09-Apr-1966	Jupiter	10-Jul-1980	Saturn	15-May-1993
Jupiter	27-Apr-1967	Saturn	11-Mar-1983	Mercury	03-Mar-1994
Saturn	02-Apr-1968	Mercury	11-May-1985	Ketu	09-Jan-1995
Mercury	13-May-1969	Ketu	10-Mar-1989	Venus	15-May-1995
Moon Dasa	10-May-1996 - 10-May-2006	Mars Dasa	10-May-2006 - 10-May-2013	Rahu Dasa	10-May-2013 - 10-May-2021
Moon	10-May-1996	Mars	10-May-2006	Rahu	10-May-2013
Mars	10-Mar-1997	Rahu	07-Oct-2006	Jupiter	23-Jan-2014
Rahu	10-Oct-1997	Jupiter	26-Oct-2007	Saturn	16-Jun-2018
Jupiter	10-Apr-1999	Saturn	02-Oct-2008	Mercury	22-Apr-2021
Saturn	09-Aug-2000	Mercury	12-Nov-2009	Ketu	09-Nov-2023
Mercury	10-Mar-2002	Ketu	09-Nov-2010	Venus	26-Nov-2024
Ketu	10-Aug-2003	Venus	08-Apr-2011	Sun	27-Nov-2027
Venus	10-Mar-2004	Sun	06-Jun-2012	Moon	21-Oct-2028
Sun	11-Nov-2005	Moon	11-Oct-2012	Mars	22-Apr-2030
Jupiter Dasa	10-May-2021 - 10-May-2047	Saturn Dasa	10-May-2047 - 10-May-2066	Mercury Dasa	10-May-2066 - 10-May-2083
Jupiter	10-May-2021	Saturn	10-May-2047	Mercury	10-May-2066
Saturn	28-Jun-2023	Mercury	13-May-2050	Ketu	06-Oct-2068
Mercury	10-Jan-2026	Ketu	22-Jan-2053	Venus	03-Oct-2069
Ketu	16-Apr-2028	Venus	02-Mar-2054	Sun	03-Aug-2072
Venus	22-Mar-2029	Sun	02-May-2057	Moon	09-Jun-2073
Sun	22-Nov-2041	Moon	14-Apr-2058	Mars	09-Nov-2074
Moon	10-Sep-2042	Mars	14-Nov-2059	Rahu	06-Nov-2075
Mars	16-Jan-2044	Rahu	22-Dec-2060	Jupiter	25-May-2078
Rahu	16-Dec-2044	Jupiter	30-Oct-2063	Saturn	30-Aug-2080

Significators - Planets View

Planet	(A)	(B)	(C)	(D)
Su+	8	3	5, 6	12
Mo+	12	12		11
Ma	5	5	3, 8	3, 8
Me	3	3	1, 10	1, 10
Ju	5	1	3, 8	4, 7
Ve	1	2	4, 7	2, 9
Sa	12	8		5, 6
Ra+	1	6	4, 7	
Ke	2	12	2, 9	
Ur	12	1	11	
Ne	8	2	5, 6	
PI	3	12	12	
Fo	5	9	3, 8	

Rahu acts as agent for: Mo, Ju, Sa.
Ketu acts as agent for: Su, Mo, Ma.

(A) - Planets in Occupant's stars
(B) - Occupant of house
(C) - Planets in Owner's stars
(D) - House Owner

* These planets do not have any planets in their stars

တွင် ရပ်တည်နေကာ (၃၊ ၈)သခင်ဂြိုဟ်အဖြစ် (၅)တန့်
၌ ရပ်တည်နေသော အင်္ဂါပိုင် နက္ခတ်ကို စီးထားသည်။
(၈)တန့်ဘာဝက နာတာရှည်ရောဂါကို ဖော်ပြသည်။
၅တေးဂြိုဟ်သည် ကန်လင်အတွက် ဖွံဖြိုးကြီးထွားသော
ကင်ဆာကျိတ်များကို ဖော်ပြသည်။ (ဘာဝကသခင်ဖြစ်
၍ပါသည်။)

ရာဟုဂြိုဟ်သည် စနေပိုင်ရာသီ (၆)တန့်ဘာဝတွင်
ရပ်တည်ပြီး ဘာဝကသခင် လင်ဘာဝရပ် ၅တေးပိုင်
နက္ခတ်ကို စီးထားသည်။ ထို့ပြင် အချင်းချင်း (၉)တန့်၊
(၅)တန့် အမြင်ဖြင့် အပြန်အလှန် အမြင်ကြုံနေကြသည်။
ဤအချက်က ပြင်းထန်သော ကင်ဆာကဲ့သို့ ရောဂါကို
ခံစားရစေခြင်းကို အထောက်အပံ့ ပြုပေးနေပါသည်။

ယခုအခါ ကင်ဆာကို စိုးမိုးဖော်ပြသော ၂လံာ်ဂြိုဟ်
ကို သုံးသပ်ပြပါမည်။ ၂လံာ်ဂြိုဟ်သည် (၁၂)တန့်ဘာဝ
တွင် ကိတ်နက္ခတ်ကိုစီးကာ ကိတ်ဂြိုဟ်နှင့်ပင် ပူးယှဉ်
ရပ်တည်နေပါသည်။ ယင်းက ပြင်းထန်သော ရောဂါကို
ခံစားရစေခြင်းကိုပင် ဖော်ပြပေးပါသည်။

(၄)တန့်ဘာဝ သန္တိသည် ၅တေးပိုင်ရာသီ၊ ကိတ်
နက္ခတ်၊ စနေဘုတ္တိနက္ခတ်ပေါ် ကျရောက်နေသည်။
၅တေးသည် (၆)တန့်ဘာဝ သန္တိဘုတ္တိနက္ခတ် သခင်ဂြိုဟ်
လည်းဖြစ်ပြီး ကိတ်သည် (၁၂)တန့်တွင် ၂လံာ်ဂြိုဟ်နှင့်
ပူးယှဉ်ရပ်တည်နေသည်။ စနေသည် (၆၊ ၅)သခင်အဖြစ်
(၈)တန့်တွင် ရပ်တည်ခြင်းက ကုရခက်သော ရောဂါမျိုး
ကို ခံစားရစေနိုင်ပါသည်။

၂လံာ်ထူလဒသာတွင်း၌ (၁၂)တန့်တွင် ကိတ်နှင့်
ပူးယှဉ်ဆက်သွယ် ရပ်တည်သောဂြိုဟ် ဖြစ်သော်လည်း

၂လံာ်သည် (၁၁)တန့်တွင် ရပ်တည်ခြင်း၊ (၅)တန့်ဘာဝ
သန္တိ၏ ဘုတ္တိနက္ခတ် သခင်ဂြိုဟ်ဖြစ်ခြင်း၊ ယင်းပိုင်သော
နက္ခတ်၊ ဘုတ္တိနက္ခတ်တို့ပေါ် မည်သည့်ဂြိုဟ်မှ စီးနှင်း
မနေခြင်းတို့ကြောင့် (၅၊ ၁၁)တန့် (ရောဂါပျောက်ခြင်း)
အတွက် အားကောင်းစွာ အကျိုးဆောင်နေကြောင်း တွေ့
ရပါမည်။ ထို့ပြင် ၂လံာ်သည် (၁၊ ၁၀)တန့်သခင်အဖြစ်
(၃)တန့်ဘာဝ၌ ရပ်တည်နေသော ၄ယူပိုင် ဘုတ္တိနက္ခတ်
ကို စီးထားခြင်းကလည်း အသက်ရှည်မည်ကို အာမခံ
ချက် ပေးထားပါသည်။

၂လံာ်ထူလတွင် ၆ကြာ ဘုတ္တိဒသာသည် (၂၀၀၄)
ခုနှစ်၊ မတ်လမှ (၂၀၀၅)ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလထိ စားဝင်
ပါမည်။ ၆ကြာဂြိုဟ်သည် လင်ဘာဝရပ်၊ (၄၊ ၇)သခင်
ဂြိုဟ် ၅တေးပိုင် နက္ခတ်ကို စီးနှင်းထားပါသည်။ ၅တေး
ဂြိုဟ်သည် (၆)တန့်ဘာဝ သန္တိဘုတ္တိနက္ခတ် သခင်ဂြိုဟ်
ဖြစ်ခြင်းကြောင့် ရောဂါကို စောစီးစွာ စစ်ဆေးသိရှိနိုင်
ခဲ့ရပါသည်။ ယင်းအတွက် ဇာတာရှင်၏ ရောဂါအား
ခွဲစိတ်ကုသကာ အသက်ဘေးမှ လွတ်စေခဲ့ခြင်း ဖြစ်
ပါသည်။

ဤနေရာ၌ (၇)တန့်ဘာဝ သန္တိဘုတ္တိနက္ခတ်သခင်
ဂြိုဟ်လည်း ၆ကြာပင်ဖြစ်ကာ သူ၏ ခင်ပွန်းသည် ဆရာ
ဝန် ဖြစ်ပေရကား ဇနီး၏ ရောဂါကို အချိန်မီ စစ်တမ်း
ထုတ်နိုင်ခဲ့ကာ သူမကို အသက်ဘေးမှ ကယ်တင်နိုင်ခဲ့
ပါသည်။

ဆရာရန်အောင်ဟိန်း(B.Sc.)

ကျမ်းကိုး

* K.P Navaratnamala.

www.burmeseclassic.com

ဂန္ထီရမဂိုသတ်မေၤၤ

ဆရာရန်အောင်ဟိန်း ဖြေသည်

ဂန္ထီရမဂိုဇင်း (ပေဒင် အမေး-အဖြေ ကဏ္ဍ)

ဂန္ထီရမဂိုဇင်း၏ ပေဒင် အမေး-အဖြေကဏ္ဍတွင် မေးမြန်းလိုပါက မေးလိုသောအချက်ကို အတိအကျ(လိုတိုရှင်း) ရေးသား၍ အောက်ဖော်ပြပါလိပ်စာအတိုင်း လိပ်မူ၍ ပေးပို့နိုင်ပါသည်။

မန္တီရ ဝေဒင်

အမှတ်-၁၀၂(က)(မြေညီထပ်)၊ ၃၃-လမ်း(အထက်)၊ ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့။

⊗ ပေးသူ၏အမည် _____

⊗ မွေးနေ့ (နှစ်၊ လ၊ ရက်) _____

⊗ မွေးဖွားရာ မြို့/ရွာ _____

⊗ အချိန်နာရီ (နေ့/ည) _____

မေးခွန်းများ

(၁) _____

(၂) _____

(၃) _____

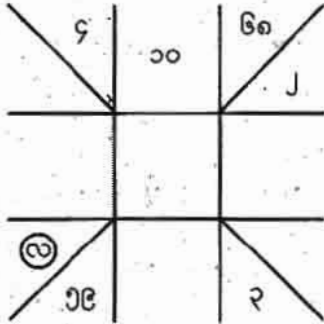
အိမ်ရာသတ်ပေး

အိမ်ရာသတ်ပေးခြင်း

ဦးမြင့်အောင်

(၁၁-၅-၁၉၆၇၊ ၁၄:၁၀ နာရီ၊ ရန်ကုန်မြို့)

၁။ မည်သည့်လုပ်ငန်းဖြင့် တိုးတက်အောင်မြင်နိုင်မလဲ။

ဇာတာရှင်အတွက် ကိတ်ထူလဒသာသည် (၃၀-၆-၂၀၁၁)မှ (၃၀-၆-၂၀၁၈)ထိ စားဝင်နေပါသည်။ ကိတ်ဂြိုဟ်သည် (၁) တန်တွင် (၅၊ ၈)သခင် ၅တေးနှင့် ပူးယှဉ်ရပ်တည်နေသည်။ (၁)တန်သခင် (၉)တန်ရပ် ၁နေ့ပိုင်နက္ခတ်ကို စီးပြီး (၈)တန်ဘာဝရပ် (၉-တန်ရာသီ၊ ၈-တန်ဘာဝ) (၆၊ ၇)သခင် စနေပိုင်နက္ခတ်ကို စီးထားသည်။ မည်သည့် စီးပွားရေးလုပ်လုပ် အထက်ပါ ကာလတွင် စီးပွားမဖြစ်သည့်ပြင် ရှိကုန် ဖြစ်စေတတ်သည်။ (၃၀-၆-၂၀၁၈) နောက်ပိုင်း စားဝင်မည့် (၃၊ ၁၀)တန်သခင် ၆ကြာထူလ ဒသာတွင်မှ စီးပွားဖြစ်နိုင်ပေသည်။

၂။ ကျန်းမာရေးနှင့်ပတ်သက်၍ သတိပြုရမည့်ကာလ။

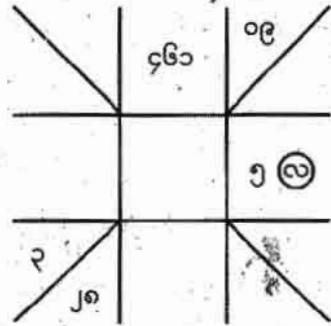
(၂၄-၅-၂၀၁၆)မှ (၃-၇-၂၀၁၇)ထိ ကိတ်ထူလ၊ စနေဘုတ္တိဒသာ စားဝင်သည်။ ကိတ်သည် (၅၊ ၈)သခင် ၅တေးနှင့် လင်္ကာတွင် (၂-တန်ရာသီ) ပူးယှဉ်ရပ်တည်ပြီး (၆၊ ၇)သခင် (၈)တန်ဘာဝရပ် (၉-တန်ရာသီ) စနေပိုင် ဘုတ္တိနက္ခတ်ကို စီးထားသည်။ စနေသည် (၆၊ ၇)သခင် ဖြစ်သည်။ ယင်းကာလတွင် ကျန်းမာရေးသတိပြုရမည်။

၃။ သာသနာပြုနိုင်သောပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်မည်လား။

(၁၀)တန်သခင် ၅တေး လင်္ကာတွင် (၂-တန်ရာသီ) တွင် ရပ်၍ ကိတ်နှင့်ပူးကာ (၂၊ ၁၀)သခင် ၅တေး ရာဟုတို့နှင့် အပြန်အလှန် အမြင်ကြုံနေသည်။ သာသနာပြုပုဂ္ဂိုလ် မဖြစ်နိုင်ပါ။

မောင်နေဝင်း

(၂၁-၄-၁၉၉၇၊ ၂:၁၀ နာရီ၊ တောင်ကြီးမြို့)

၁။ မည်သည့်လုပ်ငန်းမျိုးနှင့် အသက်မွေးသင့်ပါသလဲ။

(၁၀)တန်သခင် ၆ကြာ (၄)တန်တွင် ၄ဟူး၊ ၁နေ့တို့နှင့် ပူးယှဉ်နေ၏။ စားသောက်ကုန်၊ လျှပ်စစ်ပစ္စည်းအလှူကုန်၊ ယာဉ်ကား၊ အိမ်ဆောက်ပစ္စည်း၊ ဆက်သွယ်ရေးသုံးပစ္စည်းဆိုင်ရာ လုပ်ငန်းမျိုးများမှာ လုပ်ရတတ်သည်။ (၂-၇-၂၀၁၆)မှ (၈-၅-၂၀၁၉)အတွင်း စီးပွားရေး တိုးတက်ဖြစ်ထွန်းမည့် ကာလဖြစ်သည်။

၂။ ကြီးပွားချမ်းသာမည့်ကံ ပါ၊မပါ။

(၂)တန်သခင် စနေ (၃)တန်ဘာဝတွင် ရပ်တည်သည်ကို (၇)တန်သခင် ၂လင်္ကာ (၈)တန်မှ အမြင်ကြုံထားသည်။ အလတ်စား ကြီးပွားတတ်ပါသည်။ သို့သော် သက်လတ်တန်း ရောက်ပြီးမှ ကြီးပွားမှုကြုံမည်။

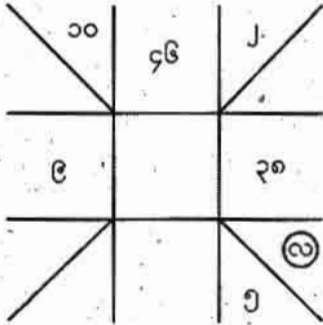
၃။ ဖူးစာရှင်၏ ပုံသဏ္ဍာန်၊ အိမ်ထောင်ရေးကံ ကောင်းမကောင်း။

(၇)တန်သခင် ၂လင်္ကာ ကန်ရာသီတွင် ရပ်တည်သည် အသားလတ်၊ အရပ်၊ ခန္ဓာကိုယ် အလတ်စား၊ မျက်နှာ

ဆွယ်မည်။ မျက်နှာတွင် မှည့် (သို့မဟုတ်) အမှတ် ပါ တတ်သည်။ အိမ်ထောင်ကံ သင့်ပါသည်။

ဦးအောင်ကျော်ဆန်း

(၂၀-၅-၁၉၇၁၊ ၂၁:၄၀ နာရီ၊ ရန်ကုန်မြို့)

၁။ လက်ရှိလုပ်ကိုင်နေသော စီးပွားရေးလုပ်ငန်း တိုးတက်မှု အလားအလာ။

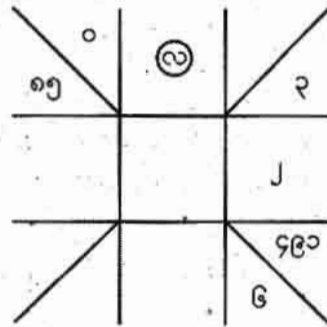
(၁-၁၂-၂၀၁၃)မှ (၁-၂-၂၀၁၇)ထိ ဖိကြာထူလ၊ စနေဘူတ္တိဒသာ စားဝင်သည်။ ဖိကြာဂြိုဟ်သည် (၄)တန့်ဘာဝ (၅-တန့်ရာသီ)တွင် (၇၊ ၁၀)တန့်သခင် ၄ဟူးနှင့် ပူးယှဉ်ရပ်တည်သည်။ ဖိကြာသည် (၈)တန့်ရပ်၊ ကိတ်ဂြိုဟ်ပိုင်နက္ခတ် (၁၁)တန့်ဘာဝ (၁၂-တန့်ရာသီ)ရပ် ဖြစ်ပေါ်ပိုင် ဘုတ္တိနက္ခတ်ကို စီးထားသည်။ စနေသည် (၅)တန့်ဘာဝ (၆-တန့်ရာသီ)တွင် (၉)တန့်သခင် ၁နေနှင့် ပူးယှဉ်ရပ်တည်သည်။ စနေသည် (၂၊ ၃)သခင်ဖြစ်သည်။ အသင့်အတင့် အောင်မြင်မှုမျိုးသာ ရနိုင်သေးသည်။

၂။ အတော်အသင့် ပြည့်စုံသောဘဝတွင် နေရမည်လား။
လက်သခင် ၅တေး (၁၁)တန့်ဘာဝ (၁၂-တန့်ရာသီ)တွင် ရပ်တည်၍ (၂)တန့်သခင် စနေ (၅)တန့်ဘာဝ (၆-တန့်ရာသီ)တွင် ရပ်တည်၏။ အသင့်အတင့် ပြည့်စုံသော ဘဝတွင် နေသွားရဖို့ ရှိသည်။ အသက်(၅၀)နှစ် အလွန်တွင် ဖြစ်မည်။

၃။ ထိဆုကြီးပေါက်ကံ၊ ကာလ။
(၃)တန့်သခင် စနေ (၆)တန့်ရာသီ (၅-တန့်ဘာဝ)တွင် (၉)တန့်သခင် ၁နေနှင့် ပူးယှဉ်ရပ်တည်၏။ ဘဝတွင် ထိပေါက်ကံ ရှိသော်လည်း ဆုကြီးမားတတ်ပါချေ။ ထိပေါက်ကံသည်လည်း အသက်(၅၀)နှစ်ကျော်မှ အားရှိမည်။

မသန္တာအောင်

(၁၇-၁၂-၂၀၀၁၊ ၁၅:၁၅ နာရီ၊ ရန်ကုန်မြို့)

၁။ ပညာရေးတွင် ထူးချွန်အောင်မြင်မည်လား။

(၄)တန့်သခင် ၂လံာ်ဂြိုဟ် (၁၀)တန့်တွင် ရပ်တည်၍ (၄)တန့်အား ပြန်မြင်ထားသည်။ ပညာရေးအဆင့် မမြင့်လှပါ။ အသင့်အတင့် (အလတ်စား) အောင်မြင်မည်။

၂။ ဘဝတွင် မည်သည့်အဆင့်အတန်းမျိုးနှင့် နေရမည်နည်း။

လက်သခင် အင်္ဂါဂြိုဟ် (၁၁)တန့်တွင် ရပ်၍ (၂)တန့်သခင် ဖိကြာဂြိုဟ် (၈)တန့်တွင် ရပ်ကာ (၂)တန့်ရပ် (၁၀၊ ၁၁)တန့်သခင် စနေဂြိုဟ်နှင့် အပြန်အလှန် အမြင်ကြုံနေသည်။ ဘဝအဆင့် မြင့်မားစွာ နေရတတ်သော်လည်း သက်လတ်ပိုင်းလွန်ပြီးမှ နေရပေမည်။

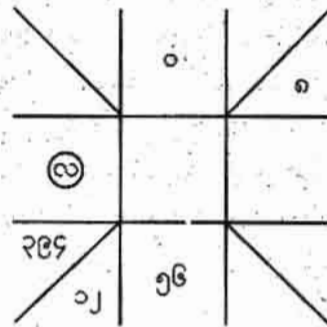
၃။ မိဘကို ကျေးဇူးဆပ်နိုင်မည်လား။

(၄)တန့်သခင် (၁၀)တန့် ရပ်၍ (၉)တန့်သခင် (၃)တန့်တွင် ရပ်သည်။ မိဘကို ကျေးဇူးဆပ်ခွင့် ကြုံပါမည်။

ဒေါ်တင်တင်ဦး

(၃၀-၉-၁၉၇၀၊ ၂:၀၀ နာရီ၊ ပဲခူးမြို့)

၁။ လက်ရှိလုပ်ကိုင်နေသော စီးပွားရေး တိုးတက်မှု အခြေအနေ။

(၃-၄-၂၀၁၆)မှ (၃-၁၂-၂၀၁၈)ထိ ၅တေးထူလ၊
 ၆ကြာဘုတ္တိဒသာ စားဝင်သည်။ ၅တေးသည် (၆၊ ၉)
 သခင်အဖြစ် (၄)တန်ဘာဝတွင် (၄၊ ၁၁)တန်သခင် ၆ကြာ
 နှင့် ပူးယှဉ်ရပ်တည်သည်။ ၆ကြာသည် (၄၊ ၁၁)တန်
 သခင်အဖြစ် မိမိပိုင် တူရာသီ (၄)တန်တွင် ၅တေးနှင့်
 ပူးယှဉ်ရပ်တည်သည်။ လုပ်ငန်း မတည်ငြိမ်မှု အခြေအနေ
 အချို့ ကြုံတွေ့ရကာ တိုးတက်မှု ရှိသင့်သလောက် မရှိ
 ဖြစ်နေရတတ်သည်။

၂။ လာမည့်နှစ်များအတွက် ကံဇာတာ သိလိုပါသည်။

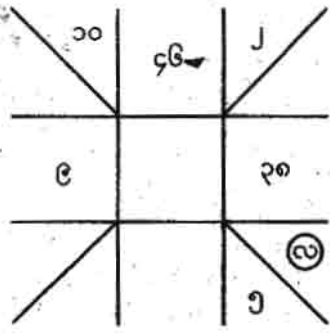
(၃)တန်ရပ် (၂)တန်သခင် (လက်သခင်နှင့်ပူး) ခန္ဓ
 ၏ ဘုတ္တိဒသာ စားဝင်မည့် (၃-၁၂-၂၀၁၈)မှ (၂၁-
 ၉-၂၀၁၉)အတွင်း လုပ်ငန်း၊ ငွေကြေး တိုးတက်မှု ကြုံ
 ပါမည်။

၃။ ကျန်းမာရေးနှင့် ပတ်သက်၍ သတိပြုသင့်သော
 အကြောင်းအရာ။

(၂)နှစ်အတွင်း အစာအိမ်၊ အသည်းဆိုင်ရာ သတိ
 ပြုပါလေ။

ကိုရန်အောင်

(၂၀-၅-၁၉၇၁၊ ၂၁:၄၀ နာရီ၊ ရန်ကုန်မြို့)

၁။ နေထိုင်ရမည့် အဆင့်အတန်း။

လက်သခင်ဂြိုဟ် ၅တေး (၁၂)တန်ဘာဝတွင် ရပ်
 တည်ပြီး (၂)တန်သခင်ဂြိုဟ် စနေ (၆)တန်ဘာဝတွင်
 ရပ်တည်နေသည်။ ခန္ဓကို (၂၊ ၃)တန်သခင် စနေပူး၍
 ၅တေးနှင့် အပြန်အလှန် အမြင်ကြုံထားကြသည်။ ဘဝက
 အရ အလတ်စား(လူလတ်တန်းစား) ဘဝမျိုးတွင် နေ
 သွားရပါမည်။

၂။ အိမ်ထောင်ရေးကံ။

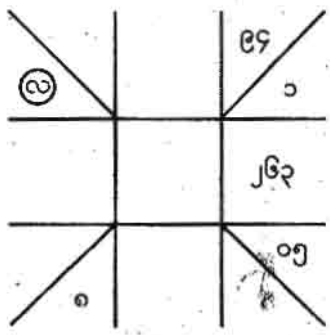
(၇)တန်သခင် ၄ဟူး (၅)တန်တွင် (၆၊ ၁၁)တန်
 သခင် ၆ကြာဂြိုဟ်နှင့် ပူးယှဉ်ရပ်တည်သည်။ အိမ်ထောင်
 ကျ နောက်ကျတတ်ခြင်းမျိုးမှတစ်ပါး အိမ်ထောင်ကံ
 မညံ့ပါ။

၃။ ကျန်းမာပျော်ရွှင်သော ဘဝတစ်ခု ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရမည်
 လား။

လက်သခင်ဂြိုဟ် ၅တေး (၁၂)တန်တွင် ရပ်၍ (၆)
 တန်ဘာဝရှိ ခန္ဓ၊ စနေတို့နှင့် အမြင်ကြုံနေသည်။ ကျန်း
 မာရေးကြောင့် ပျော်ရွှင်သောဘဝမျိုး မရတတ်ပါ။

ဒေါ်မြမြဝင်း

(၂၅-၂-၁၉၆၀၊ ၁၂:၅၅ နာရီ၊ ရန်ကုန်မြို့)

၁။ အိုဇာတာ ကောင်းပါမည်လား။

လက်သခင် ၄ဟူးဂြိုဟ် (၁၀)တန်တွင် ရပ်၍ အသက်
 ရှည်ဇာတ်သော ဇာတာဖြစ်သည်။ အသက်(၆၀)နောက်
 ပိုင်းတွင် ၄ဟူးထူလဒသာသည် (၇၆)နှစ်ထိ စားဝင်ပေ
 မည်။ (၁၊ ၄)တန်သခင်အဖြစ် (၁၁)တန်တွင် ရပ်တည်
 သည်။ သို့အတွက် အသက်ကြီးပိုင်းတွင် ငွေကြေးချို့တဲ့မှု
 မရှိဘဲ နေရတတ်သည်။ အိုဇာတာ ကောင်းသည်ဟု ဆို
 ရပါမည်။

၂။ အိုးပိုင်အိမ်ပိုင်နှင့် နေရမည်လား။

(၄)တန်သခင် ၄ဟူး (၁၁)တန်တွင် ရပ်၍ ဘဝတွင်
 အိမ်ပိုင်နှင့် နေရမည့်ကိန်း ရှိသည်။ (၂၀၂၀)ပြည့်နှစ်
 နောက်ပိုင်းတွင် ဖြစ်ပေမည်။

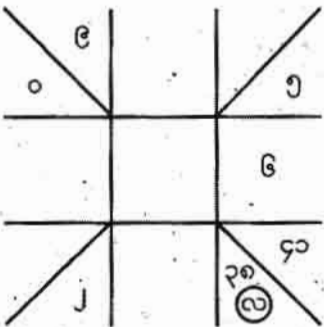
၃။ နိုင်ငံခြား (သို့မဟုတ်) မွေးရပ်မြေ အခြေချရာ
 ကာလ။

လက်သခင် ၄ဟူး (၁၁)တန်ရပ်၍ (၄)တန်သခင်
 ခန္ဓ (၁၀)တန် ရပ်ခြင်းက မိမိမွေးရပ်မြေလွင် ခေါင်းချ

ရမည့် စာတာဖြစ်သည်။ (၉)တန်သခင် စနေ၏ ဒသာသည် (၂၀၁၁)ခုနှစ်မှ (၂၀၂၀)ပြည့်နှစ်ထိ စားဝင်ပေရာ ယင်းကာလအတွင်း နိုင်ငံခြားတွင် နေရမှုများ ရှိရတတ်သည်။ အသက်(၆၀)နှစ်နောက်ပိုင်းတွင်ကား မွေးရပ်မြေတွင် ပြန်အခြေချရဖို့ ရှိသည်။

N.N.H

(၄-၁-၁၉၇၅၊ ၃:၄၅ နာရီ၊ ကလေးမြို့)

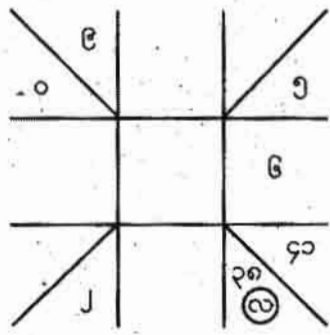
ထိပေါက်ကိန်း ရှိ၊မရှိ။
 (၃)တန်သခင် စနေ (၈)တန်တွင် ရပ်တည်၍ (၂)တန်ရပ် (၈၊ ၁၁)တန်သခင်ပြိုဟ် ၄ဟူး၊ (၁၀)တန်သခင် ခြောက် ၁နေ့တို့နှင့် အပြန်အလှန် အမြင်ကြုံနေသည်။ စနေ ခြောက်ကို (၄)တန်ရပ် (၂၊ ၅)သခင် ၅တေးပြိုဟ်က (၅)တန် အထူးမြင် ကြုံထားသည်။ ထိစပ်တူပေါက်မည့်ကိန်း ရှိသည်။ ယခုအခါ ၅တေး ထူလ၊ ၄ဟူး ဘုတ္တိဒသာသည် (၂၁-၁၂-၂၀၁၇)ထိ စားဝင်နေပေမည်။ ယင်းကာလ မကျော်မီ ထိပေါက်ဖို့ ရှိပါသည်။

မိဘကို အလုပ်အကျွေးပြုနိုင်မလား။
 (၄)တန်သခင် စနေ (၈)တန်တွင် ရပ်တည်၍ (၉)တန်သခင် ၂လာ (၁၁)တန်တွင် ရပ်တည်သည်။ မိဘကို ဆောက်ပံ့ခွင့် ကြုံပါမည်။

စီးပွားရေးအခြေအနေ။
 (၂၊ ၅)တန်သခင် (၄)တန်ရပ် ၅တေး ထူလဒသာ၊ (၃)တန်ရပ် (၈၊ ၁၁)တန်သခင် ၄ဟူး (၁၀-တန်သခင်)နှင့်ပူး) ဘုတ္တိဒသာသည် (၂၁-၁၂-၂၀၁၇)ထိ စားဝင်နေပေရာ ယင်းကာလအတွင်း စီးပွားရေးတိုးတက်ကြုံပေမည်။

မညီညိုလှ

(၄-၁-၁၉၇၅၊ ၃:၄၀ နာရီ၊ ကလေးမြို့)

၁။ စီးပွားရေး အခြေအနေ။
 (၁၀)တန်ဘာဝတွင် ကောစာ ၅တေးသည် (၉-၅-၂၀၁၆)တွင် ဝကြသွားရာမှ အတည့်ပြန်သွားပြီး (၂)တန်ဘာဝရှိ (၁၀)တန်သခင် ၁နေ့၊ (၈၊ ၁၁)တန်သခင် ၄ဟူး၊ (၄)တန်ရှိ မူလ ၅တေးတို့ကို အမြင်ကြုံနေ၍ စီးပွားရေး နှောင့်နှေးတုံ့ဆိုင်းမှုက လွတ်ကာ တိုးတက်မှုများ ရလာပါလိမ့်မည်။ ၅တေး ထူလ၊ ၄ဟူး ဘုတ္တိဒသာသည် (၂၉-၁၂-၂၀၁၇)ထိ စားဝင်မည့်ဖြစ်ရာ ယင်းကာလအတွင်း စီးပွားတိုးတက်လာဖို့ ရှိနေပေသည်။
 ၂။ ငွေဆုံးရှုံးနိုင်သလား။ မဆုံးရှုံးနိုင်ပါက ပြန်ရမည့်ကာလ။

ငွေဆုံးရှုံးနိုင်စရာ မရှိပါ။ တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းတော့ လျော့၍ ရဖို့ရှိနေသည်။ (၂၀၁၇)ခုနှစ်၊ ဧပြီလမကျော်မီ ပြန်ရဖို့ရှိသည်။

၃။ သာသနာပြုခွင့် ရှိ၊မရှိ။
 (၂၅-၁-၂၀၂၇)ထိ စားဝင်မည့် ၅တေး ထူလဒသာသည် (၂၊ ၅)သခင်အဖြစ် (၄)တန်တွင် ရပ်ကာ (၁၀)တန်ဘာဝနှင့် (၈)တန်ရပ် (၃၊ ၄)သခင် စနေအား (၅)တန် အထူးမြင်ထားပေရာ သာသနာပြုရန် မမြင်သေးပါ။

ဆရာရန်ဒေဘင်ဟိန်း(B.Sc)

(ခရစ်ရှားမူတီးပဒ္ဒတိ ရှေ့ဆောင်နက္ခတ်ပညာရှင်) အမှတ်-၂၁၃(ပ-ထပ်)၊ ၃၂-လမ်း(အထက်)၊ (CLOVER ဟိုတယ်အနီး)၊ ယန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ဖုန်း - ၀၉ ၇၃၁ ၁၉၈ ၂၆ ၊ ၀၉ ၂၆၁ ၄၄ ၇၇ ၆၆ ၊ ၀၉ ၇၉၅ ၄၂ ၁ ၃၉၄

နက္ခတ်ဇာရာ

ရက်ပြတ်ကောင်းအချိန်အခါ

(၂၀၁၆)ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလအတွက် ဈေးကွက်ခန့်မှန်းချက်

သိပ်ရာသီ၌ ငှဟူးပြိုဟ်နှင့် ရာဟုပြိုဟ်တို့ တည်ရှိချိန်တွင် ဆန်စပါး မပေါမရွားကာ ဈေးတန်၍ ပုံးရည်၊ ထင်းရှူးဆီ၊ ချင်းစိမ်း ရှားသဖြင့် ဈေးတစားအံ့။ ကန်ရာသီ၌ ၁နေ့ပြိုဟ်၊ ငှဟူးပြိုဟ်၊ ငြိဟ်ပြိုဟ်တို့ တည်ရှိနေချိန် တွင် ဆန်စပါးရှား၍ မိုးကောင်းအံ့။ ဗြိစ္ဆာရာသီ၌ စနေပြိုဟ်နှင့် ငြိဟ်ပြိုဟ်တို့ ရှိချိန်တွင် ဆန်စပါး မပေါမရွား ရှိအံ့။ လူအပေါင်းတို့ ကိုယ်စိတ် အေးချမ်း၍ ဘေးရန်ကင်းအံ့။ ဓနုရာသီ၌ ၃ဂါပြိုဟ် တည်ရှိနေသဖြင့် သစ်၊ ထင်း၊ ထောပတ်၊ ဝါဂွမ်း၊ ကျွဲ၊ နွားတို့ အဖိုးဈေး တက်အံ့။

၂-၁၀-၂၀၁၆ (တနင်္ဂနွေနေ့)

(၁၃၇၈)ခုနှစ်၊ သီတင်းကျွတ်လဆန်း (၁)ရက်

ပစ္စည်းဥစ္စာ ပေါများသောယုဂ် ရရှိသဖြင့် ယနေ့ ဘုရားတည်၊ အနေကဇာတင်ရန်၊ လက်ထပ်မင်္ဂလာပွဲ ကျင်းပရန်၊ ဆံရိတ်၊ ဆံသ ပြုလုပ်ရန်၊ လက်ဝတ်ရတနာ ဝတ် ဆင်ရန်၊ အလှပြင်ရန်၊ အဆောက်အအုံ ပန္နက်ရိုက်ရန်၊ အိမ်၊ မြို့၊ မြေ၊ ယာဉ်၊ စက်ပစ္စည်း ရောင်းဝယ်ရန်၊ ပြည်တွင်း၊ ပြည်ပ ခရီးသွားရန်၊ မိတ်ဆုံညှိပွဲ ကျင်းပရန်၊ စာအုပ် စာပေ ဖြန့်ချိရန်၊ မေတ္တာရေးရာ စကားပြောရန်၊ အောင် ဘာလေထီ ထိုးရန်တို့အတွက် ကောင်းသည်။ ယနေ့ မွေးဖွားသော ကလေးမှာ သိုက်ဖွားဖြစ်ပြီး ရာဟုကာလ ဖြစ်သော ညနေ(၄:၃၀)နာရီမှ (၆:၀၀)နာရီအတွင်း ရှောင် မွေးလျှင် ကံကောင်းမည်။ ဤကလေးကို နာမည်ပေးလို ပါက မောင်အေးချမ်းမောင်၊ မအေးချမ်းမေ...ဟု ပေးနိုင် ပါသည်။ ယတြာအရောင်မှာ အဖြူရောင်ဖြစ်ပြီး တောင် အရပ်တွင် စန်းပွင့်မည်။

၄-၁၀-၂၀၁၆ (အင်္ဂါနေ့)

(၁၃၇၈)ခုနှစ်၊ သီတင်းကျွတ်လဆန်း (၃)ရက်

ဂုဏ်ကျက်သရေ တိုးပွားသောယုဂ် ရရှိ သဖြင့် ယနေ့ ကျောက်မျက်ရတနာ တူး ဖော်ရန်၊ ရေနံ၊ ဓာတ်ငွေ့နှင့် ဓာတ်သတ္တု တူးဖော်ရန်၊ ရေတွင်း၊ ရေကန်၊ အဝီစိတွင်း

တူးဖော်ရန်၊ လယ်ယာ၊ ဥယျာဉ် သီးနှံများ ရိတ်သိမ်း၊ ဆွတ် ခူးရန်၊ စာပေကျမ်းဂန် ရေးသားပြုစုရန်၊ ဂီတ၊ အနုပညာ ဆိုင်ရာ အဆို၊ အက၊ သရုပ်ဆောင်ခြင်းများ စတင်ရန်၊ အလှကုန်ပစ္စည်း ရောင်းဝယ်ရန်၊ ကုမ္ပဏီထူထောင်ရန်၊ အစုရှယ်ယာဝင်ရန်၊ ဘဏ်စာရင်းဖွင့်ရန်၊ ခရီးသွားရန်၊ စာအုပ်ထုတ်ဝေရေးလုပ်ငန်း စတင်ရန်၊ ငွေကြေးထိစာဆောင်ရွက်ရန်တို့အတွက် ကောင်းသည်။ ယနေ့ မွေးဖွားသော ကလေးမှာ အိမ်ပတ်ပတ်ဖြစ်ပြီး ရာဟုကာလဖြစ် သော ညနေ(၃:၀၀)နာရီမှ (၄:၃၀)နာရီအတွင်း ရှောင် မွေးလျှင် ကံကောင်းမည်။ ဤကလေးကို နာမည်ပေးလိုပါက မောင်ဇော်ဝင်းမောင်၊ မစန္ဒာမြင့်...ဟု ပေးနိုင်ပါသည်။ ယတြာအရောင်မှာ မိုးပြာရောင်ဖြစ်ပြီး အနောက်အရပ်တွင် စန်းပွင့်မည်။

၅-၁၀-၂၀၁၆ (ဗုဒ္ဓဟူးနေ့)

(၁၃၇၈)ခုနှစ်၊ သီတင်းကျွတ်လဆန်း (၄)ရက်

အထွတ်အမြတ်ဖြစ်သောယုဂ် ရရှိသဖြင့် ယနေ့ ရေတွင်း၊ ရေကန်၊ အဝီစိတွင်း တူးဖော်ရန်၊ အဆောက်အအုံ ပန္နက်ရိုက်ရန်၊ ကျင်းပတူးဖော်ခြင်းများ စေတီ၊ ပုထိုး ပြင်ရန်၊ ယာဉ်၊ စက်ပစ္စည်း ဝယ်ယူရန်၊ အောင်ဘာလေ ထိုးရန်၊ အနုပညာ၊ သရုပ်ဆောင်လုပ်ငန်း ဆောင်ရွက်ရန်၊ နာမည်ပေးကင်ပွန်းတပ်ရန်၊ စပါးကျိုသွင်းရန်၊ လယ် သီးနှံ ဆွတ်ခူးရိတ်သိမ်းရန်၊ အချစ်ရေးကိစ္စ ဆောင်ရွက်ရန်

ရန်၊ စာပေကျမ်းဂန် ရေးသားရန်၊ ဂီတအနုပညာလုပ်ငန်း ဆောင်ရွက်ရန်တို့အတွက် ကောင်းသည်။ ယနေ့ မွေးဖွားသော ကလေးမှာ ရာဇဝတ်ဖြစ်ပြီး ရာဟုကာလဖြစ်သော ဇွန်းတည့်(၁၂:၀၀)နာရီမှ မွန်းလွဲ(၁:၃၀)နာရီအတွင်း ရှောင်မွေးလျှင် ကံကောင်းမည်။ ဤကလေးကို နာမည်ပေးလိုပါက မောင်ဝင်းမြင့်မောင်၊ မဝေပူးမြင့်...ဟု ပေးနိုင်ပါသည်။ ယတြာအရောင်မှာ အစိမ်းရောင်ဖြစ်ပြီး မြောက်အရပ်တွင် စန်းပွင့်မည်။

၆-၁၀-၂၀၁၆ (ကြာသပတေးနေ့)

(၁၃၇၈)ခုနှစ်၊ သီတင်းကျွတ်လဆန်း (၅)ရက်

အမှုကိစ္စ ပြီးစီးသောယုဂ် ရရှိသဖြင့် ယနေ့ အနုပညာလုပ်ငန်းများ စတင်ရန်၊ လယ်ယာမြေ ထွန်ယက်ရန်၊ လုပ်ငန်းသစ် စတင်ရန်၊ အလုပ်သစ်လျှောက်ရန်၊ ကျောက်မျက်ရတနာ ရောင်းဝယ်၊ ဝတ်ဆင်ရန်၊ အဝတ်အထည် ခုတ်လုပ်ရန်၊ ကင်ပွန်းတပ်မင်္ဂလာနှင့် ရဟန်းခံရှင်ပြုပွဲ တွင်းပရန်၊ ဆေးဝါးသစ် ဖော်စပ်ရန်၊ ဆေးခန်းဖွင့်ရန်၊ အလှကုန်ပစ္စည်း စတင်ထုတ်လုပ် ဖြန့်ချိရန်၊ ကုမ္ပဏီလုပ်ငန်း စတင်ရန်၊ မေတ္တာစကား တောင်းဆိုရန်၊ အဝတ်သစ် ဝတ်ဆင်ရန်တို့အတွက် ကောင်းသည်။ ယနေ့ မွေးဖွားသော ကလေးမှာ အထွန်းဖွားဖြစ်ပြီး ရာဟုကာလဖြစ်သော ဇွန်းလွဲ(၁:၃၀)နာရီမှ ညနေ(၃:၀၀)နာရီအတွင်း ရှောင်မွေးလျှင် ကံကောင်းမည်။ ဤကလေးကို နာမည်ပေးလိုပါက မောင်မြတ်မင်းမောင်၊ မမြင့်မြတ်မေ...ဟု ပေးနိုင်ပါသည်။ ယတြာအရောင်မှာ အဝါရောင်ဖြစ်ပြီး မြောက်အရပ်တွင် စန်းပွင့်မည်။

၇-၁၀-၂၀၁၆ (သောကြာနေ့)

(၁၃၇၈)ခုနှစ်၊ သီတင်းကျွတ်လဆန်း (၆)ရက်

ကြံစည်သမျှ ပြီးမြောက်သောယုဂ် ရရှိသဖြင့် ယနေ့ သိပ္ပံနှင့် ဝိဇ္ဇာဆိုင်ရာ ပညာရပ်များ သင်ယူရန်၊ စာပေကျမ်းဂန် ရေးသားပြုစုရန်၊ ပန်းချီ၊ ပန်းပု စသော ပန်းသီလုပ်ငန်းများ ဆောင်ရွက်ရန်၊ အိမ်ခြံမြေ၊ ယာဉ်၊ စက်ပစ္စည်း ရောင်းဝယ်ရန်၊ ပြည်တွင်း၊ ပြည်ပ ခရီးသွားရန်၊ အချစ်ရေးနှင့် မေတ္တာရေးရာကိစ္စ ဆောင်ရွက်ရန်၊ အစုစာပေ ဖြန့်ချိရေးလုပ်ငန်း စတင်ရန်၊ အောင်ဘာ

လေထီ ကံစမ်းရန်၊ ပျိုးနုတ်၊ ကောက်စိုက်ရန်၊ စပါးကျိုသွင်းရန်၊ ဆေးဝါးထုတ်လုပ်၍ ဆေးခန်းဖွင့်ရန်၊ အလှကုန်ပစ္စည်းသစ် စတင်ထုတ်ဝေရန်၊ အလုပ်သစ်လျှောက်ရန်၊ အိမ်ခြံမြေ ရောင်းဝယ်ရန်၊ အနုပညာလုပ်ငန်း စတင်ရန်တို့အတွက် ကောင်းသည်။ ယနေ့ မွေးဖွားသော ကလေးမှာ သင်္ဂြိုဟ်ဖြစ်ပြီး ရာဟုကာလဖြစ်သော နံနက်(၁၀:၃၀)နာရီမှ မွန်းတည့်(၁၂:၀၀)နာရီအတွင်း ရှောင်မွေးလျှင် ကံကောင်းမည်။ ဤကလေးကို နာမည်ပေးလိုပါက မောင်ဟိန်းဆက်ညွန့်၊ မဟန်သူမြင့်...ဟု ပေးနိုင်ပါသည်။ ယနေ့ မြောက်ရပ်တွင် စန်းပွင့်၍ ယတြာအရောင်မှာ ကြက်သွေးရောင်ဖြစ်သည်။

၉-၁၀-၂၀၁၆ (တနင်္ဂနွေနေ့)

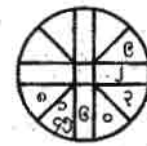
(၁၃၇၈)ခုနှစ်၊ သီတင်းကျွတ်လဆန်း (၈)ရက်

မင်္ဂလာအပေါင်းနှင့် ပြည့်စုံသောယုဂ် ရရှိသဖြင့် ယနေ့ အိမ်ခြံမြေ ရောင်းဝယ်ရန်၊ သိပ္ပံနှင့် ဝိဇ္ဇာဆိုင်ရာ ပညာရပ်များ သင်ယူရန်၊ ရတနာသစ် ဝတ်ဆင်ရန်၊ စာရေးကိရိယာဆိုင် ဖွင့်ရန်၊ ပြည်တွင်း၊ ပြည်ပ ခရီးသွားရန်၊ လယ်ယာဥယျာဉ်ခြံလုပ်ငန်း စတင်ဆောင်ရွက်ရန်၊ ရတနာပစ္စည်း ရောင်းဝယ်၊ ဝတ်ဆင်ရန်၊ အဝတ်အထည် ဒီဇိုင်းသစ် ချုပ်လုပ်၊ ဝတ်ဆင်ရန်၊ သယံဇာတ ကျောက်မျက်ပစ္စည်း စူးစမ်းရှာဖွေရန်၊ ဆည်မြောင်းတာဝန် ဆောင်ရွက်ရန်၊ ရေတွင်း၊ ရေကန်၊ အဝီစိတွင်း တူးဖော်ရန်၊ စာပေကျမ်းဂန် ရေးသားပြုစုရန်အတွက် ကောင်းသည်။ ယနေ့ မွေးဖွားသော ကလေးမှာ သိုက်ဖွားဖြစ်ပြီး ရာဟုကာလဖြစ်သော ညနေ(၄:၃၀)နာရီမှ (၆:၀၀)နာရီအတွင်း ရှောင်မွေးလျှင် ကံကောင်းမည်။ ဤကလေးကို နာမည်ပေးလိုပါက မောင်အေးချမ်းမောင်၊ မအေးချမ်းမေ...ဟု ပေးနိုင်ပါသည်။ ယနေ့ အရှေ့အရပ်တွင် စန်းပွင့်၍ ယတြာအရောင်မှာ အဖြူရောင် ဖြစ်သည်။

၁၁-၁၀-၂၀၁၆ (အင်္ဂါနေ့)

(၁၃၇၈)ခုနှစ်၊ သီတင်းကျွတ်လဆန်း (၁၀)ရက်

ပစ္စည်းဥစ္စာ ဆုတ်ယုတ်သောယုဂ် ရရှိသော်လည်း အထက်မျှော်ကွတ် ရရှိသဖြင့် ယနေ့ ဘုရားတည်ရန်၊ အနုပညာစာတင်ရန်၊ ထီးတော်တင်ရန်၊ လုပ်ငန်း

ကြော်ငြာဆိုင်းဘုတ်တင်ရန်၊ မိဒီယာများတွင် ကြော်ငြာ ထည့်ရန်၊ အမည်ကင်ပွန်းတပ်ရန်၊ ဦးခေါင်းတွင် ရတနာ ဝတ်ဆင်ရန်၊ အဆောက်အအုံ အုတ်မြစ်ချရန်၊ အုတ်စီရန်၊ ကျောက်သွေးလောင်းရန်၊ အိမ်တိုင်ထူရန်၊ အိမ်တက်လှေ ကား ထောင်ရန်၊ မျိုးစေ့ချ အပင်စိုက်ရန်၊ အထက်လူကြီး များထံ အစီရင်ခံစာ တင်သွင်းရန်၊ ပြည်တွင်း၊ ပြည်ပ လေကြောင်းခရီးသွားရန်တို့အတွက် ကောင်းသည်။ ယနေ့ မွေးဖွားသော ကလေးမှာ အဓိပတိဖွားဖြစ်ပြီး ရာဟုကာလ ဖြစ်သော ညနေ(၃:၀၀)နာရီမှ (၄:၃၀)နာရီအတွင်း ရှောင် မွေးလျှင် ကံကောင်းမည်။ ဤကလေးကို နာမည်ပေးလို ပါက မောင်ဇော်ဝင်းမောင်၊ မစန္ဒာမြင့်...ဟု ပေးနိုင်ပါ သည်။ ယတြာအရောင်မှာ ခရမ်းရောင်ဖြစ်ပြီး တောင် အရပ်တွင် စန်းပွင့်မည်။

၁၂-၁၀-၂၀၁၆ (ဗုဒ္ဓဟူးနေ့)

(၁၃၇၈)ခုနှစ်၊ သီတင်းကျွတ်လဆန်း (၁၁)ရက်

ကြီးပွားတိုးတက်သောယုဂ် ရရှိသဖြင့် ယနေ့ ရဟန်းခံ၊ ရှင်ပြုနှင့် နားသမင်္ဂလာပွဲ ကျင်းပရန်၊ လုပ်ငန်း၊ ကုမ္ပဏီ ဆိုင်းဘုတ် တင်ရန်၊ သာသနာ့အလံ လွှင့်ထူ၍ ထီး တော်တင်ရန်၊ နတ်ကွန်းတည်ရန်၊ အုတ်တံတိုင်းနှင့် ဝင်း ထရံခတ်ရန်၊ ဦးခေါင်းတွင် ရတနာဝတ်ဆင်ရန်၊ အဆောက် အအုံ အုတ်မြစ်ချရန်၊ အုတ်စီရန်၊ အိမ်တိုင်ထူရန်၊ အိမ် တက်၊ လှေကားထောင်ရန်၊ မျိုးစေ့ချ အပင်စိုက်ရန်၊ လယ် ယာသီးနှံ ဆွတ်ခူးရိတ်သိမ်းရန်၊ ပျိုးနုတ်၊ ကောက်စိုက်ရန်၊ နှစ်ရှည်သီးနှံပင် စိုက်ပျိုးရန်၊ အထက်လူကြီးများထံ အစီ ရင်ခံစာ တင်သွင်းရန်တို့အတွက် ကောင်းသည်။ ယနေ့ မွေးဖွားသော ကလေးမှာ ရာဇဖွားဖြစ်ပြီး ရာဟုကာလ ဖြစ်သော မွန်းတည့်(၁၂:၀၀)နာရီမှ မွန်းလွဲ(၁:၃၀)နာရီ အတွင်း ရှောင်မွေးလျှင် ကံကောင်းမည်။ ဤကလေးကို နာမည်ပေးလိုပါက မောင်ဝင်းမြင့်မောင်၊ မယမင်းမေ... ဟု ပေးနိုင်ပါသည်။ ယနေ့ အနောက်အရပ်တွင် စန်းပွင့် ၍ ယတြာအရောင်မှာ အဝါရောင် ဖြစ်သည်။

၁၅-၁၀-၂၀၁၆ (စနေနေ့)

(၁၃၇၈)ခုနှစ်၊ သီတင်းကျွတ်လဆန်း (၁၄)ရက်

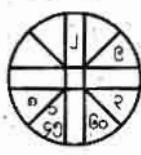
တိထိရက်မြတ်ယုဂ်နှင့် အထက်မျှော်နက္ခတ် ရရှိ သဖြင့် ယနေ့ ဘုရားတည်ရန်၊ သာသနာ့အလံ လွှင့်ထူ၍

ထီးတော်တင်ရန်၊ ဘုရားအနေကဇာတင် ရန်၊ နာမည်ကင်ပွန်းတပ်ရန်၊ မြေသန့် မင်္ဂလာ ပြုလုပ်ရန်၊ ဆေးစွမ်းကောင်း ဖော် စပ်ရန်၊ ဆေးခန်းဖွင့်ရန်၊ လယ်ယာဥယျာဉ် ခြံလုပ်ငန်း ဆောင်ရွက်ရန်၊ ဦးခေါင်းတွင် ရတနာဝတ်ဆင် ရန်၊ အဆောက်အအုံ အုတ်မြစ်ချ၊ အုတ်စီရန်၊ အိမ်တိုင် ထူရန်၊ အိမ်တက်၊ လှေကားထောင်ရန်၊ အိမ်သစ်၊ တိုက် သစ် ပြောင်းရွှေ့ရန်၊ မျိုးစေ့ချ၊ အပင်စိုက်ရန်၊ ပန်းချီ၊ ပန်းဆွဲ စသော ပန်း(၁၀)မျိုးလုပ်ငန်းများ ဆောင်ရွက်ရန်တို့အတွက် ကောင်းသည်။ ယနေ့ မွေးဖွားသော ကလေးမှာ ပုတီး ဖွားဖြစ်ပြီး ရာဟုကာလဖြစ်သော နံနက်(၉:၀၀)နာရီမှ (၁၀:၃၀)နာရီအတွင်း ရှောင်မွေးလျှင် ကံကောင်းမည်။ ဤကလေးကို နာမည်ပေးလိုပါက မောင်ထူးဇော်မောင် မတင်ဆွဲမြင့်ဟု ပေးနိုင်ပါသည်။ ယတြာအရောင်မှာ အညိုရောင်ဖြစ်ပြီး မြောက်အရပ်တွင် စန်းပွင့်မည်။

၁၆-၁၀-၂၀၁၆ (တနင်္ဂနွေနေ့)

(၁၃၇၈)ခုနှစ်၊ သီတင်းကျွတ်လပြည့်

ဂုဏ်ကျက်သေရ တိုးပွားသောယုဂ် ရှိ သဖြင့် ယနေ့ အမည်ကင်ပွန်းတပ်ရန်၊ ရဟန်းခံ၊ ရှင်ပြုရန်၊ စေ့စပ်၊ လက်ထပ်မင်္ဂလာ ရက်ရွေးရန်၊ အလှပြင်ရန်၊ လက်ဝတ် ရတနာ ဝတ်ဆင်ရန်၊ အိမ်၊ မြေ၊ မြေယာဉ်၊ စက်ပစ္စည်း ရောင်းဝယ်ရန်၊ ပြည်တွင်း၊ ပြည်ပ ခရီးသွားရန်၊ မိတ်ဆွဲ ဧည့်ခံပွဲ ကျင်းပရန်၊ အချစ်ရေးရာ စကားပြောရန်၊ စာအုပ် စာပေ ဖြန့်ချိရန်၊ အောင်ဘာလေထီ ကံစမ်းရန်၊ ဘာသာ ရေးကုသိုလ်ပွဲ ကျင်းပရန်၊ ဂိုဏ်းဆရာများ ပွဲတက်ဆောင် ထိုးရန်၊ ပီယံသိဒ္ဓိဆေးစွမ်းများ ဖော်စပ်ရန်တို့အတွက် ကောင်းသည်။ ယနေ့ မွေးဖွားသော ကလေးမှာ သိုက်ဇာ ဖြစ်ပြီး ရာဟုကာလဖြစ်သော ညနေ(၄:၃၀)နာရီမှ (၆:၀၀)နာရီအတွင်း ရှောင်မွေးလျှင် ကံကောင်းမည်။ ဤကလေး ကို နာမည်ပေးလိုပါက မောင်အေးချမ်းမောင်၊ မအေးချမ်း မေ...ဟု ပေးနိုင်ပါသည်။ ယတြာအရောင်မှာ အနီရောင် ဖြစ်ပြီး အရှေ့အရပ်တွင် စန်းပွင့်မည်။

၂၁-၁၀-၂၀၁၆ (သောကြာနေ့)

(၁၃၇၈)ခုနှစ်၊ သီတင်းကျွတ်လဆုတ် (၅)ရက်

ပစ္စည်းဥစ္စာ ပေါများသောယုဂ် ရရှိသဖြင့် ထီး

ဂါထာ၊မန္တန် သိဒ္ဓိတင်ရန်၊ ရတနာပစ္စည်း
ရှာဖွေရန်၊ စေ့စပ်ကြောင်းလမ်းရန်၊ ကုမ္ပဏီ
နှင့် အရောင်းဆိုင်များ ဆိုင်းဘုတ်တင်ရန်၊
ခွဲစိတ်ကုသမှု ခံယူရန်၊ အောင်ဘာလေထီ

ကံစမ်းရန်၊ ဘဏ်စာရင်း ဖွင့်ရန်၊ စာချုပ်လက်မှတ် ရေး
ထိုးရန်၊ စာပေလုပ်ငန်း ဆောင်ရွက်ရန်၊ အချစ်ရေး စကား
ပြောရန်၊ အိမ်၊ခြံ၊မြေ၊ယာဉ်၊စက်ပစ္စည်း ရောင်းဝယ်ရန်၊
ပြည်တွင်း၊ပြည်ပ ခရီးသွားရန်၊လက်ထပ်မင်္ဂလာပွဲ ကျင်းပ
ရန်တို့အတွက် ကောင်းသည်။ ယနေ့ မွေးဖွားသော ကလေး
မှာ ဘင်္ဂါဖွားဖြစ်ပြီး ရာဟုကာလဖြစ်သော မွန်းလွဲ(၁၁:၃၀)
နာရီမှ ညနေ(၃:၀၀)နာရီအတွင်း ရှောင်မွေးလျှင် ကံ
ကောင်းမည်။ ဤကလေးကို နာမည်ပေးလိုပါက မောင်
သက်နိုင်မင်း၊ မသိမ့်သိမ့်မေ့..ဟု ပေးနိုင်ပါသည်။ ယတြာ
အရောင်မှာ ဖက်ဖူးရောင်ဖြစ်ပြီး အနောက်အရပ်တွင် စန်း
ပွင့်မည်။

၂၂-၁၀-၂၀၁၆ (စနေနေ့)

(၁၃၇၈)ခုနှစ်၊ သီတင်းကျွတ်လဆုတ် (၆)ရက်

မင်းချီးမြှောက်ခံရသောယုဂ် ရရှိသဖြင့်
ယနေ့ သိပ္ပံ၊ဝိဇ္ဇာဆိုင်ရာ ပညာရပ်များ
သင်ယူရန်၊ စေ့စပ်၊လက်ထပ်ပွဲ ကျင်းပ
ရန်၊ ရေတွင်း၊ရေကန်၊အဝီစိတွင်း တူးရန်၊
အလှကုန်ပစ္စည်း ထုတ်လုပ်ဖြန့်ချိရောင်းချရန်၊ အလုပ်သစ်
လျှောက်ရန်၊ မြေသန့်မင်္ဂလာ ပြုလုပ်ရန်၊ နိုင်ငံတော် ပြိုင်
ပွဲ၊ပြပွဲများအတွက် စတင်ပြင်ဆင်ရန်၊ မိတ်ဆုံစားပွဲ ကျင်းပ
ရန်၊ စက်ပစ္စည်း ရောင်းဝယ်ရန်၊ စာအုပ်စာပေ ဖြန့်ချိရန်၊
အောင်ဘာလေထီ ကံစမ်းရန်တို့အတွက် ကောင်းသည်။
ယနေ့ မွေးဖွားသော ကလေးမှာ ပုတီးဖွားဖြစ်ပြီး ရာဟု
ကာလဖြစ်သော နံနက်(၉:၀၀)နာရီမှ (၁၀:၃၀)နာရီအတွင်း
ရှောင်မွေးလျှင် ကံကောင်းမည်။ ဤကလေးကို နာမည်
ပေးလိုပါက မောင်ထူးဇော်မောင်၊ မတင်ဆွေမြတ်..ဟု
ပေးနိုင်ပါသည်။ ယတြာအရောင်မှာ အဖြူရောင်ဖြစ်ပြီး
မြောက်အရပ်တွင် စန်းပွင့်မည်။

၂၃-၁၀-၂၀၁၆ (တနင်္ဂနွေနေ့)

(၁၃၇၈)ခုနှစ်၊ သီတင်းကျွတ်လဆုတ် (၇)ရက်

ဂုဏ်ကျက်သရေ တိုးပွားသောယုဂ် ရရှိသဖြင့် ယနေ့
ဒီဒီယာများတွင် ကြော်ငြာထည့်သွင်းရန်၊ သာသနာအလံ

လွှင့်ထူ၍ ထီးတော်တင်ရန်၊ ရဟန်းခံ၊
ရှင်ပြုရန်၊ လက်ထပ်မင်္ဂလာပွဲ ကျင်းပ
ရန်၊ ဦးခေါင်းတွင် ရတနာဝတ်ဆင်ရန်၊
အဆောက်အအုံအတွက် အုတ်မြစ်ချ၊အုတ်

စီ၊ကျောက်သွေးလောင်းရန်၊ တိုင်ထူ၊လှေကားထောင်ရန်၊
မျိုးစေ့ချ အပင်စိုက်ရန်၊ အထက်သို့ အစီရင်ခံစာ တင်
သွင်းရန်၊ အုတ်တံတိုင်းနှင့် ဝင်းထရံခတ်ရန်၊ အလှူမဏ္ဍပ်၊
မုခ်ဦးပြာသာဒ် ဆောက်လုပ်ရန်၊ ဥယျာဉ်ခြံ သီးနှံများ
ဆွတ်ခူးရန်၊ ပြည်တွင်း၊ပြည်ပ လေယာဉ်ခရီး သွားလာ
ခြင်းများအတွက် ကောင်းသည်။ ယနေ့ မွေးဖွားသော
ကလေးမှာ သိုက်ဖွားဖြစ်ပြီး ရာဟုကာလဖြစ်သော ညနေ
(၄:၃၀)နာရီ မှ (၆:၀၀)နာရီအတွင်း ရှောင်မွေးလျှင် ကံ
ကောင်းမည်။ ဤကလေးကို နာမည်ပေးလိုပါက မောင်
အေးချမ်းမောင်၊ မအေးချမ်းမေ့..ဟု ပေးနိုင်ပါသည်။
ယတြာအရောင်မှာ ပန်းရောင်ဖြစ်ပြီး အရှေ့မြောက်အရပ်
တွင် စန်းပွင့်မည်။

၂၄-၁၀-၂၀၁၆ (တနင်္လာနေ့)

(၁၃၇၈)ခုနှစ်၊ သီတင်းကျွတ်လဆုတ် (၈)ရက်

ချမ်းသာကြွယ်ဝသောယုဂ် ရရှိသဖြင့်
ယနေ့ ကျောက်မျက်ရတနာ တူးဖော်ရန်၊
ရေန်၊ဓာတ်သတ္တုနှင့် သယံဇာတပစ္စည်း
ရှာဖွေရန်၊ ရေတွင်း၊ရေကန်၊အဝီစိတွင်း
တူးဖော်ရန်၊ နာမည်ပေးကင်ပွန်းတပ်ရန်၊ ပြည်တွင်း၊ပြည်ပ
ခရီးထွက်ရန်၊ လယ်ယာမြေ ထွန်ယက်ရန်၊ လယ်ယာသီးနှံ
ပင်များ စိုက်ပျိုးရန်၊ စေ့စပ်ကြောင်လမ်းပွဲ ကျင်းပရန်၊
ဆိုင်းဘုတ်တင်ရန်၊ ပညာစသင်ရန်၊ အိမ်၊ခြံ၊မြေ ရောင်း
ဝယ်ရန်၊ ကျောက်မျက်ရတနာ သွေးရန်တို့အတွက် ကောင်း
သည်။ ယနေ့ မွေးဖွားသော ကလေးမှာ မရဏဖွားဖြစ်ပြီး
ရာဟုကာလဖြစ်သော နံနက်(၁၀:၃၀)နာရီမှ မွန်းတည့်
(၁၂:၀၀)နာရီအတွင်း ရှောင်မွေးလျှင် ကံကောင်းမည်။
ဤကလေးကို နာမည်ပေးလိုပါက မောင်ချစ်ဆွေမြင့်၊
မခိုင်ဆွေမိုး..ဟု ပေးနိုင်ပါသည်။ ယနေ့ မြောက်အရပ်
တွင် စန်းပွင့်၍ ယတြာအရောင်မှာ အဖြူရောင်ဖြစ်သည်။

၂၆-၁၀-၂၀၁၆ (ဗုဒ္ဓဟူးနေ့)

(၁၃၇၈)ခုနှစ်၊ သီတင်းကျွတ်လဆုတ် (၁၀)ရက်

အဆောက်အအုံ တည်ရသောယုဂ် ရရှိသဖြင့် ယနေ့

ရဟန်းခံ,ရှင်ပြုရန်၊ ကျောက်မျက်ရတနာ တူးဖော်ရန်၊ ရေတွင်း, ရေကန်, အဝီစိတွင်း တူးဖော်ရန်၊ စာပေကျမ်းဂန် ရေးသားပြုစု ရန်၊ ဆံရိတ်, ဆံသ ပြုရန်၊ အဆောက်အအုံ

ပန္နက်ရိုက်ရန်၊ ကုမ္ပဏီထူထောင်ရန်၊ အစုရှယ်ယာဝင်ရန်၊ အလုပ်သစ်လျှောက်ရန်၊ ကုန်ပစ္စည်းသစ်များ ဈေးကွက်သို့ ဖြန့်ချိရန်၊ ဘဏ်စာရင်းဖွင့်ရန်၊ မေတ္တာရေးရာ စကား ပြောရန်တို့အတွက် ကောင်းသည်။ ယနေ့ မွေးဖွားသော ကလေးမှာ ရာဇပွားဖြစ်ပြီး ရာဟုကာလဖြစ်သော မွန်း တည့်(၁၂:၀၀)နာရီမှ မွန်းလွဲ(၁:၃၀)နာရီအတွင်း ရှောင် မွေးလျှင် ကံကောင်းမည်။ ဤကလေးကို နာမည်ပေးလို ပါက မောင်ဝင်းမြင့်မောင်၊ မယမင်းမေ...ဟု ပေးနိုင်ပါ သည်။ ယနေ့ အရှေ့အရပ်တွင် စန်းပွင့်၍ ယတြာအရောင် မှာ ပန်းရောင်ဖြစ်သည်။

၂၇-၁၀-၂၀၁၆ (ကြာသပတေးနေ့)

(၁၃၇၈)ခုနှစ်၊ သီတင်းကျွတ်လဆုတ် (၁၁)ရက်

မိတ်သင်္ဂဟ ပေါများသောယုဂ် ရရှိသဖြင့် ယနေ့ ဘုရားတည်ရန်၊ အနေကဇာတင်ရန်၊ ထီးတော်တင်ရန်၊ အုတ်တံတိုင်းနှင့် ဝင်း ထရံခတ်ရန်၊ အလှူမဏ္ဍပ်၊ မုခ်ဦးပြာသာဒ် ဆောက်ရန်၊ ဆိုင်သစ်ဖွင့်၍ ကြော်ငြာဆိုင်းဘုတ်တင်ရန်၊ ပန်း(၁၀)မျိုးလုပ်ငန်းများ စတင်ဆောင်ရွက်ရန်၊ အိမ်တက် လှေကားထောင်ရန်၊ တိုင်ထူရန်၊ လေကြောင်းခရီးသွားရန်၊ သီးနှံဆွတ်ခူးရန်တို့အတွက် ကောင်းသည်။ ယနေ့ မွေး ဖွားသော ကလေးမှာ အထွန်းဖွားဖြစ်ပြီး ရာဟုကာလ ဖြစ်သော မွန်းလွဲ(၁:၃၀)နာရီမှ ညနေ(၃:၀၀)နာရီအတွင်း ရှောင်မွေးလျှင် ကံကောင်းမည်။ ဤကလေးကို နာမည် ပေးလိုပါက မောင်မြတ်မင်းမောင်၊ မမြတ်မြတ်မေ...ဟု ပေးနိုင်ပါသည်။ ယတြာအရောင်မှာ ငွေရောင်ဖြစ်ပြီး တောင်အရပ်တွင် စန်းပွင့်မည်။

၃၀-၁၀-၂၀၁၆ (တနင်္ဂနွေနေ့)

(၁၃၇၈)ခုနှစ်၊ သီတင်းကျွတ်လကျယ်

ဥစ္စာပစ္စည်း ပေါများသောယုဂ် ရရှိသဖြင့် ယနေ့ ငွေကြေးကိစ္စ ဆောင်ရွက်ရန်၊ အနုပညာလုပ်ငန်း စတင် ရန်၊ လယ်ယာမြေ ထွန်ယက်ရန်၊ လက်ထပ်ပွဲ ကျင်းပရန်၊

ဆံရိတ်, ဆံသရန်၊ မြေသန့်မင်္ဂလာ ပြုလုပ် ရန်၊ အိမ်ပြောင်းရန်၊ ဆေးဝါး, အလှကုန် ထုတ်လုပ်ရန်၊ ဆေးခန်းဖွင့်ရန်၊ ကုန်ရောင်း ဝယ်ရန်၊ သစ်ပင်စိုက်ပျိုးရန်၊ ကုမ္ပဏီလုပ်

ငန်းများ စတင်ရန်၊ စာအုပ်ထုတ်ဝေရေး လုပ်ကိုင်ရန်၊ ဆိုင်းဘုတ်တင်၍ ဆိုင်သစ်ဖွင့်ရန်၊ မေတ္တာရေးရာကိစ္စ ဆောင်ရွက်ရန်တို့အတွက် ကောင်းသည်။ ယနေ့ မွေးဖွား သော ကလေးမှာ သိုက်ဖွားဖြစ်ပြီး ရာဟုကာလဖြစ်သော ညနေ(၄:၃၀)နာရီမှ (၆:၀၀)နာရီအတွင်း ရှောင်မွေးလျှင် ကံကောင်းမည်။ ဤကလေးကို နာမည်ပေးလိုပါက မောင်အေးချမ်းမေ...ဟု ပေးနိုင်ပါသည်။ ယတြာအရောင်မှာ အဝါရောင်ဖြစ်ပြီး အနောက်အရပ်တွင် စန်းပွင့်မည်။

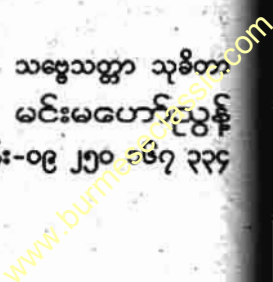
၃၁-၁၀-၂၀၁၆ (တနင်္လာနေ့)

(၁၃၇၈)ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်းလဆန်း (၁)ရက်

မင်းချီးမြှောက်ခံရသောယုဂ် ရရှိသဖြင့် ယနေ့ ဘုရားတည်ရန်၊ အနေကဇာတင်ရန်၊ ရဟန်းခံ, ရှင်ပြုရန်၊ လက်ထပ်မင်္ဂလာပွဲ ကျင်းပရန်၊ အမည်ကပ်ပွန်းတပ်ရန်၊ ဆံ ရိတ်, ဆံသ ပြုရန်၊ လက်ဝတ်ရတနာ ဝတ်ဆင်ရန်၊ အလှ ပြင်ရန်၊ အဆောက်အအုံ ပန္နက်ရိုက်ရန်၊ အိမ်, ခြံ, မြေ, ယာဉ်, စက်ပစ္စည်း ရောင်းဝယ်ရန်၊ ခရီးသွားရန်၊ မိတ်ဆုံ ပါတီ ဧည့်ခံပွဲ ကျင်းပရန်၊ စာအုပ်စာပေ ဖြန့်ချိရန်၊ ကုမ္ပဏီ ထူထောင်ရန်၊ အဝတ်အထည် ရက်လုပ်ရန်၊ လယ်ယာ မြေ ထွန်ယက်ရန်၊ သီးနှံရိတ်သိမ်းရန်တို့အတွက် ကောင်း သည်။ ယနေ့ မွေးဖွားသော ကလေးမှာ မရဏပွားဖြစ်ပြီး ရာဟုကာလဖြစ်သော နံနက်(၁၀:၃၀)နာရီမှ မွန်းတည့် (၁၂:၀၀)နာရီအတွင်း ရှောင်မွေးလျှင် ကံကောင်းမည်။ ဤကလေးကို နာမည်ပေးလိုပါက မောင်ချစ်ဆွေမြင့်၊ မခိုင်ဆွေမိုး...ဟု ပေးနိုင်ပါသည်။ ယနေ့ တောင်အရပ် တွင် လာဘ်ပွင့်၍ ယတြာအရောင်မှာ အပြာရောင်ဖြစ် သည်။

သဗ္ဗသတ္တာ သုခိကာ
မင်းမဟော်ညွန့်
ဖုန်း-၀၉ ၂၅၀ ၁၆၇ ၃၃၄

ကြေးမြို့စာအုပ်အဖွဲ့

တိုင်းရင်းရေးဝါးပတ်ရုံစာအုပ် 0412 YR 004687
လိုင်စင် ၇/၂၀၀၈ တာဝန်ထမ်း (တိုး)-၁၃၀၂

အထိကျအကြောပြေဆီး၊ ဝမ်း၊ မှန်စေတဲ့

မုံရွာ ဆရာမိုး ၊ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေး

ကြေးမြို့စာအုပ်အဖွဲ့ (စာအုပ်စင်) ၁၃၀/၀၈၀၄

“ကိုဇော်ရဲနိုင်ကို ကြည့်လိုက်ရင် သွက်လက်ပေါ့ပါးဖျတ်လတ်နေတာပဲ။ အသားအရေ စိုပြည့်ပြီး အဆီတွေလည်းကျ၊ အသားတွေလည်း ကျစ်လျစ်လာတယ်။ ဆေးကောင်းတစ်လက်တွေ့ထားပြီထင်တယ်။ ဆေးကောင်းရှိရင် လက်တို့သတင်းပေးပါဦး”

“သွက်လက်ပေါ့ပါးဖျတ်လတ်ဆို မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေး လက်ကိုင်ထားလို့ပဲ။ ကျန်းမာရေးရှုထောင့်က ကြည့်ရင် နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေ မှန်မမှန် မိမိကိုယ်တိုင် ဆန်းစစ်ပြီး ပြုပြင်နေထိုင်သွားဖို့လိုတယ်မဟုတ်လား။ လူသားတိုင်း ကျန်းမာဖို့ ဓာတ်ကြီးငါးပါးညီညွတ်မှုတည်း မဖောက်ပြန်ဘဲ ဝင်လမ်း၊ ထွက်လမ်း မှန်ကန်ခြင်းရှိဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ ဝိတနယ်မှာ စည်းခဲဝါးဟာ အဓိကကျသလို လူသားတိုင်း ကျန်းမာဖို့ဆိုရင် ဆီးနဲ့ဝမ်းဟာ အဓိကကျပါတယ်။ ဝမ်းတစ်လုံးကောင်းခေါ်မခဲဆိုတဲ့ စကားရပ်လည်းရှိတယ်မဟုတ်လား”

“ဟုတ်ပါ့ဗျာ... ဒါထက် ကိုဇော်ရဲနိုင် အမြဲသုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ဝမ်းမှန်ရုံသက်သက် စားတာလား၊ ဘယ်လိုရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်တယ်ဆိုတာ ပြောပြဦးမှပေါ့”

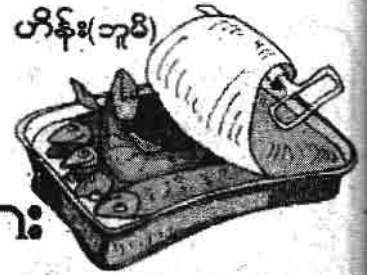
“ကျွန်တော်တို့မိသားစု အမြဲသုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်သလို ဝမ်းမှန်ရုံသက်သက်မဟုတ်ဘဲ ဘယ်လိုရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်သလဲဆိုရင် အိမ်ဆေးကို နေ့စဉ်မှန်မှန် သုံးစွဲခြင်းဖြင့် လေဝန်၊ လေဖြတ်ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ သွေးတိုးသွေးတက်ခြင်း၊ နှလုံးအဆီဖုံး၊ အသည်းအဆီဖုံးခြင်းတို့ကို ကာကွယ်ပြီး ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခြေ၊ လက်ဖျား ထုံကျဉ် ကိုက်ခဲလေးလံခြင်း၊ အစာအိမ်ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ လေကြောင့်ဖြစ်သော ဝိုက်နာ၊ ဝိုက်အောင့်ဖြစ်ခြင်း၊ အတွင်းလိပ်၊ အပြင်လိပ်ဖြစ်ခြင်း၊ သွေးကျခြင်း၊ ဆီး၊ဝမ်း၊လေ ချုပ်ခြင်း၊ ဆံပင်ဖြူခြင်း၊ မျက်စိမှန်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်လေးလံထိုင်းမိုင်းပြီး ညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ခံတွင်းနဲ့ဆိုးခြင်း၊ ခွေးနို့မကောင်းခြင်း၊ မျက်နှာပေါ်တွင် ဝက်ခြံ၊ တင်းတိပ်ဖျားထွက်ခြင်း၊ အသားအရေ အက်ကွဲခန်းခြောက်ခြင်း၊ စိတ်ဖိစီးမှုများ၍ ကိုယ်လက်မအိမ်သာဖြစ်ခြင်း စတဲ့ ရောဂါများကို သက်သာပျောက်တင်းစေပါတယ်။

ခန္ဓာကိုယ်တွင်းရှိ ပိုလွှဲနေသော အဆီများကို လျော့ကျစေပြီး အပူ၊ အပုပ်၊ အညစ်ကို ယူထုတ်ပစ်သလို တင်းစင်စေရုံစေတ ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိခင်များ နေ့စဉ်သုံးစွဲခြင်းဖြင့် ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ မှန်ကန်၍ မွေးဖွားရလွယ်ကူပြီး ကလေးတွင် လေနာကင်းတာ ကျန်းမာစေခြင်း စတဲ့ အကျိုးကျေးဇူးတွေ ခံစားစေနိုင်ပါတယ်”

“ကိုဇော်ရဲနိုင်တို့မိသားစု သုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ကျား/မ စွယ်စုံရတဲ့ ဆေးကောင်းတစ်လက်ပဲဗျို့။ ကျွန်တော်လည်း သုံးမယ်ဗျာ။ ကျွန်တော်တို့ ခင်ဗျားတို့လို စာရေးဆရာ၊ ပန်းချီဆရာ၊ ကွန်ပျူတာသမားတွေ၊ အညောင်းထိုင်သူတွေ၊ အဆီများ အလှူနဲ့သူတွေ၊ တစ်ကိုယ်လုံးလေးလံထိုင်းမိုင်း ညောင်းညာကိုက်ခဲနေသူများအတွက် ဒီဆေးက ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်လို့ နေ့စဉ်မှန်မှန်သုံးစွဲဖို့ လက်ကိုင်ထားရမယ့် ဆေးကောင်းတစ်လက်ပဲ။ ဆေးရဲ့ကောင်းခြင်းဂုဏ်သတင်းတို့ အပေါင်းအသင်းတွေသိအောင် ရေးသွင်းကြေညာလိုက်ချင်ပါရဲ့ဗျာ”

ရန်ကင်းမြို့၊ ဗန္ဓုလေးမိဇာင့် မုံရွာမြို့၊ ဇော်လမြိုင်မြို့၊ မြန်မာ့ဝမ်းမှန်ခြံစိုစေရတိုင်းကြီးများမှတစ်ဆင့် တစ်ပြည်လုံးသို့ဖြန့်ချိပေးနေပါပြီ။

ပင်ရင်း - မုံရွာ-ဆရာမိုး တိုင်းရင်းဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေးနှင့်ဆေးကုခန်း၊
ပုသိမ်-ချ/၃၅၆၊ ဇေတဝိလပ်မကြီး၊ ပြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊ မုန့်-ဝ-၆၉၀၅၀၇၊ ၀၉-၅၁-၀၀၆၁၊
မုံရွာဆရာမိုး - မုန့်-၆၉၉၆၃၁ လိုင်ခွဲ (၃၄၇)၊ ၆၉၀၄၅၆ လိုင်ခွဲ (၃၄၇)

ငါးစားသုံးခြင်း၏ ကောင်းကျိုးများ

ကောင်းကျိုးများ

- * ကင်ဆာကို တိုက်ဖျက်ပေးခြင်း
- * နှလုံးကို ကာကွယ်ပေးခြင်း
- * ကိုယ်ခံအားစနစ်ကို ထောက်ပံ့ပေးခြင်း
- * မှတ်ဉာဏ်ကို တိုးမြှင့်စေခြင်း
- * ရိုးဆစ်ရောင်ရမ်းခြင်းကို သက်သာစေခြင်း

ယနေ့ခေတ် လူအများတို့က ငါးကြီးဆီကို ကျန်းမာရေး ဖြည့်စွက်စာအဖြစ် မှီဝဲနေကြချေပြီ။ ငါးကြီးဆီသည် ကျန်းမာရေးကို အမှန်တကယ်ပင် အထောက်အကူ ပြုပေးပါသည်။

ငါးတွင် အိုမီဂါ(၃) ဖက်တီးအက်စစ် ကြွယ်ဝလှပေသည်။ ယင်းသည် ခန္ဓာကိုယ်အတွက် လိုအပ်သော်လည်း ခန္ဓာကိုယ်က မထုတ်လုပ်ပေးနိုင်သောအရာ ဖြစ်ပေသည်။ သင့်အနေနှင့် ယင်းအဆီဓာတ်ကို အစားအစာအဖြစ် စားသုံးခြင်းမှ ရနိုင်ပေသည်။ ယင်းနှင့် အလားတူ အရေးပါသော အရာမှာ အိုမီဂါ(၆) ဖက်တီးအက်စစ် ဖြစ်သည်။ အာဟာရဗေဒ ပညာရှင်များက ယခုအခါတွင် ယင်းဓာတ်နှစ်မျိုး၏ မျှတညီညွတ်မှုက နှလုံးကျန်းမာရေးအတွက် အရေးပါလှကြောင်း သိလာကြချေပြီ။ ထို့ပြင် ယင်းအဆီအက်စစ် နှစ်မျိုးက အရိုးအဆစ် ရောင်ရမ်းခြင်း၊ စိတ်ရောဂါများနှင့် အခြား ကျန်းမာရေးပြဿနာအတော်များများပေါ် ကောင်းကျိုးဖြစ်ပေါ်စေကြောင်းလည်း တွေ့ရှိလာခဲ့ကြချေပြီ။

သင့်စားသောက်ပုံကို မည်သို့မျှတညီညွတ်စေပါမည်နည်း။ အိုမီဂါ(၆)အတွက်ကား ပြဿနာမရှိလှပါချေ။ ခရုကံကားများ၊ ကွတ်ကီးများ၊ ပေါင်မုန့်ကဲ့သို့ ဖုတ်ထားသော မုန့်များ၊ ဟင်းရွက်သုပ်များ၊ ဆီကြော်စားစရာများမှ ရရှိနေနိုင်ပါသည်။ အိုမီဂါ(၆)သည် စားသုံးဆီများတွင် ပါရှိတတ်ပေသည်။ သို့သော် အိုမီဂါ(၃)အတွက်ကား ပြဿနာဖြစ်နေရပေသည်။ ယင်းအဆီအက်စစ်သည်

ငါးများနှင့် အစိမ်းရောင် ဟင်းသီးဟင်းရွက်များတွင် အများဆုံး ပါရှိပေသည်။ အသင့်စား မုန့်များတွင် ယင်းတို့ကို ထည့်သွင်းအသုံးမပြုကြခြင်းကား အနံ့မကောင်းစေတတ်၍ ဖြစ်ပါသည်။ အိုမီဂါ(၃)သည် ကင်ဆာကျိတ်များ ဖွံ့ဖြိုးကြီးထွားခြင်းကို နှေးကွေးသွားစေနိုင်သည်။ ယင်းနှင့် ဆန့်ကျင်၍ အိုမီဂါ(၆)ကား ကင်ဆာကျိတ်များကို ဖွံ့ဖြိုးကြီးထွားစေရန် အထောက်အကူ ပြုပေးတတ်ပေသည်။

အိုမီဂါ(၃)တွင် ပါသော အက်စတာဇန်သင်း(astaxanthin) က အရေပြားကင်ဆာကိုလည်း ကာကွယ်ပေးပါသည်။ ပန်းနုရောင် ဆော်လ်မွန်ငါးများနှင့် အနီရောင်ပုစွန်ထုပ်ကြီး(lobster) တို့တွင် အက်စတာဇန်သင်းပါဝင်ခြင်းက နေရောင်ခြည်၏ ခရမ်းလွန်ရောင်ခြည်ကပေးမည့် အန္တရာယ်ကို သဘာဝအလျောက် ကာကွယ်ပေးနိုင်ပေသည်။ အရေပြားကင်ဆာသည် နေလောင်ခြင်းနှင့် ဆက်စပ်မှု ရှိတတ်၍ မိမိကိုယ်ကို သတိပြုကာကွယ်ထားရပေမည်။ ကြွက်များအား အက်စတာဇန်သင်းကို စားစရာများတွင် ထည့်၍ ကျွေးကာ နေရောင်ခြည်နှင့် တူညီသော ခရမ်းလွန်ရောင်ခြည်အောက်တွင် ထားပေးရာ အန်တီအောက်ဆီးဒင့် မကျွေးထားသော ကြွက်များထက် အရေပြားပျက်စီးမှု လျော့နည်းမှုရှိကြောင်း တွေ့ရှိခဲ့ကြရသည်။

ဖက်တီးအက်စစ် အတော်များများကို ဖြည့်စွက်စားသုံးပေးခြင်းက အရေပြားကျန်းမာရေးကို အထောက်အကူပြုကာ အသားအရေကို ကြည့်၍ ကောင်းစေကြောင်း တွေ့နေပါသည်။ အရေပြား ခြောက်သွေ့တတ်သူများတွင် အဆီဓာတ်ကို ပိုမိုလိုအပ်ပေသည်။ အိုမီဂါ(၃) စားသုံးပေးခြင်းက အရေပြားကို လွှမ်းမိုးတောက်ပစေနိုင်ပါသည်။

သုတေသနများ ပိုမိုပြုလုပ်ရန် လိုအပ်နေသေးသော်

www.burmeseclassic.com

သည်။ ငါးများစွာ စားသုံးခြင်းက ကင်ဆာကို တိုက်ဖျက်
ပေးနိုင်ကြောင်း အထောက်အထားများစွာ တွေ့နေရချေ
ပြီ။

လှည်းကို ကာကွယ်ပေးခြင်း

လှေလာချက်များအရ ငါးကြီးဆီသည် သင့်သွေး
ကြောများ မာကျစ်မှုကို မဖြစ်စေအောင် ထိန်းသိမ်းပေး
၍ သွေးကြောများ ပွင့်နေစေသောကြောင့် နှလုံးခုန်နှုန်း
နှုန်နေအောင် အကူအညီ ပေးနိုင်ကြောင်း တွေ့ရှိရပါ
သည်။ သွေးကြောများ ပွင့်နေစေခြင်းကြောင့် နှလုံးရော
ဂါနှင့် လေဖြတ်ခြင်းဘေးများမှ ကာကွယ်ပေးနိုင်ပါသည်။

ဥရောပရှိ အမျိုးသား(၂၀၀၀)ခန့်ပေါ် နှစ်(၂၀)ခန့်
ကြာ လှေလာထားချက်များအရ ဆော်လ်မွန်နှင့် ပင်လယ်
ငါးသလောက်(mackerel) တို့ကို စားသုံးလေ့ရှိသူများ
သည် နှလုံးရောဂါဖြစ်ပွားမှု နည်းပါးလှကြောင်း တွေ့
ရှိခဲ့ကြရပေသည်။ အဆီနည်းသော ဖလောင်ဒါ (floun-
der) သို့မဟုတ် ဟက်ဒေါ့ (haddock) ကဲ့သို့ ငါးများ
စားသုံးသူများတွင်ကား ထိုသို့ ကာကွယ်ပေးမှု မရခဲ့
ကြောင်း တွေ့ရှိခဲ့ကြရပါသည်။

မကြာသေးမီက ဆရာဝန်(၂၀၀၀၀)ကျော်၏ ရေ
ရွှည်လှေလာစားစမ်းမှုအရ အနည်းဆုံး တစ်ပတ်လျှင် ငှာစ်
ကြိမ် အဆီများငါးမျိုး စားသုံးပေးပါက တစ်လလျှင်
တစ်ကြိမ်ခန့်သာ စားသုံးသူထက် နှလုံးရောဂါ တိုက်
ခိုက်ခံရမည့်ဘေးမှ သိသာစွာ တားဆီးပေးနိုင်ကြောင်း
သိရပါသည်။ သွေးဆုံးပြီး အမျိုးသမီးများကို တစ်နေ့
လျှင် ငါးကြီးဆီ(၈)တောင်နှုန်းဖြင့် တစ်လခန့် သောက်
သုံးစေခဲ့ရာ ကော်လက်စထရော့ပမာဏ သိသာစွာ ကျ
ဆင်းသွားစေကြောင်း တွေ့ရှိခဲ့ရပေသည်။ ယင်းအချက်
က သွေးဆုံးပြီး အမျိုးသမီးများ၏ နှလုံးရောဂါဖြင့် သေ
ဆုံးမှုနှုန်း မြင့်မားနေခြင်းအတွက် သတင်းကောင်းတစ်
ခု ဖြစ်ပေသည်။

ကိုယ်ခံစွမ်းအားစနစ်ကို ထောက်ကူထိန်းသိမ်းပေးခြင်း

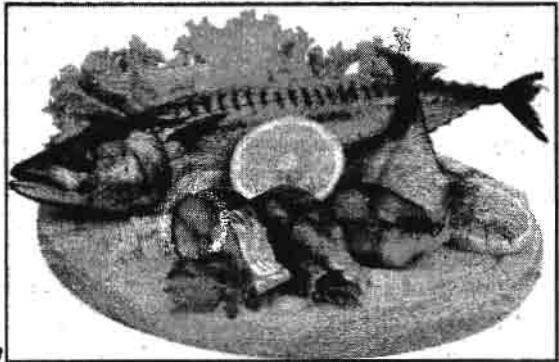
သင့်တွင် အရိုးအဆစ်ရောင်ရောဂါ၊ သွေးကြောများ
မာကျစ်သောရောဂါ၊ ပန်းနာရင်ကျပ်ရောဂါ စသည်ဖြင့်
ခံစားနေရပါက သင့်ကိုယ်တွင်း ခုခံအားစနစ်က သင့်
အား ပြန်၍ ဒုက္ခပေးနေချေပြီ။ ယင်းအခြေအနေမျိုးတွင်
သင့်အတွက် ကိုယ်တွင်းခုခံအားစနစ် အားနည်းနေ၍

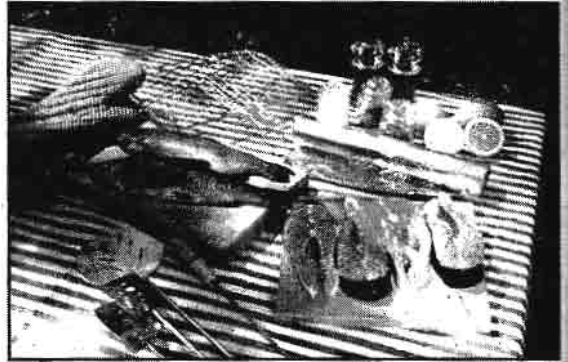
အခြားရောဂါပိုးဝင်ခြင်း စသည်ကို ခုခံပေးရန် ခက်ခဲ
နေတတ်သည်။ ဤအခြေအနေမျိုးအတွက် ငါးများ စား
သုံးပေးခြင်းက သင့်ကိုယ်ခံအားစနစ်ကို ပြန်လည်ကောင်း
မွန်စေကာ မိမိဘက်သား ပြန်ဖြစ်စေနိုင်ပေသည်။

အိုမီဂါစားစရာ(The Omega Diet) စာအုပ်ရေးသူ
ဒေါက်တာအာတီးမစ်ပီ ဆင်မိုပူးလော့စ်က အိုမီဂါ(၃)
ဖက်တီးအဆီများ(omega-3 fats) သည် ကိုယ်ခံအား
စနစ် အလိုအလျောက် ပျက်ယွင်းမှုနှင့် 'တိုက်ရိုက်ဆက်
စပ်နေကြောင်း' သုံးသပ်ခဲ့သည်။

'ယခုအခါ ကိုယ်ခံအားစနစ် ပျက်ယွင်းမှုအတွက်
အိုမီဂါ(၃) အဆီများ အသုံးပြုခြင်းဖြင့် ထိန်းချုပ်ဟန့်
တားကာ အထောက်အကူပြုပေးနိုင်ကြောင်း ကျွန်ုပ်တို့
သိလာရချေပြီ'ဟု သူမက ဆိုခဲ့ပါသည်။

သူတေသီများက ငါး၏ အဆီသည် ခန္ဓာကိုယ်တွင်း
ရောင်ရမ်းမှုကို ဖြစ်စေနိုင်သော အင်ဇိုင်းကို ဟန့်တား
ပေးနိုင်ကြောင်း တွေ့ရှိခဲ့ကြရသည်။ အရိုးအဆစ် ရောင်
ရမ်းသူများ ငါးကြီးဆီ စားသုံးခြင်းဖြင့် နံနက်ပိုင်း အိပ်

ရာထတွင် အရိုးအဆစ်နေရာများ တောင့်တင်းမာကျောမှု လျော့ပါးနေတတ်ကြောင်း တွေ့ရှိခဲ့ကြရသည်။ ငါး၏ အဆီသည် ကိုယ်တွင်းခုခံအားစနစ် အလိုအလျောက် ချွတ်ယွင်း၍ ဖြစ်ပေါ်သော သွေးကြောများ၊ တစ်ရှူးမျှင် များ မာကျောမှုကိုလည်း လျော့ပါးစေရန် အထောက်အကူပြုပေးပါသည်။ စားသုံးမှုတွင် အိုမီဂါ(၆) အဆီများ ထပ်မံဖြည့်စွက်ပေးခြင်းဖြင့် ပြင်းထန်သော ရောဂါအခြေအနေမျိုး မရောက်စေရန် ထိန်းပေးထားနိုင်ပေသည်။

ရင်ကျပ်ရောဂါသည် နှစ်စဉ် ကလေးသူငယ်များ ပေါ် ပိုမိုထိခိုက်စေကြောင်း တွေ့ရှိနေရသည်။ ယင်းမှာ အခြားကိုယ်ခံအား အလိုအလျောက် ချွတ်ယွင်းမှုနှင့် ပတ်သက်နေသည်။ အချို့သုတေသီများက အိုမီဂါ(၆) မြင့်မားစွာ စားသုံးသော ကလေးများတွင် ဖြစ်တတ်သည်ဟု ဆိုခဲ့ကြသည်။ သို့သော် တစ်ပတ်အတွင်း ငါးကို မကြာခဏ စားသုံးတတ်သော ကလေးများတွင် ရင်ကျပ်ပန်း နှာ အဖြစ်နည်းကြောင်း တွေ့ကြရပြန်သည်။ လူကြီးများတွင် ငါးစားသုံးခြင်းဖြင့် ပန်းနာရင်ကျပ်ရောဂါအတွက် အထောက်အကူပြုပေးနိုင်ခြင်း ရှိ/မရှိကား မရှင်းလင်း လှသေးပါချေ။

ကျောက်ကပ်ရောဂါကို နှေးကွေးစေခြင်း

ငါး၏ အဆီသည် ကျောက်ကပ်အတွက် အားဆေး (tonic) သဖွယ် ဖြစ်ပေသည်။ ကျောက်ကပ်ရောဂါ ပြင်းထန်စွာ ခံစားနေရသူ (Ig A nephropathy) (၅၅)ဦးတို့အား ငါးအဆီကို (၂)နှစ်ကျော်ကျော် ကျွေးခဲ့ရာ ရောဂါအခြေအနေ တဖြည်းဖြည်း လျော့ကျသွားခဲ့သည်ကို တွေ့ရှိခဲ့ကြရသည်။ သုတေသီများက ဆေးတု(placebo) ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ငါးအဆီ ပေးကျွေး၍လည်းကောင်း အုပ်စု ခွဲ၍ ဆက်လက် ဆန်းစစ်လေ့လာခဲ့ရာ ငါးအဆီကို ရေ

ရှည်စားသုံးသူများတွင် ရောဂါအခြေအနေကို တည်ငြိမ်စွာ ထိန်းချုပ်ထားနိုင်ကြောင်း တွေ့ရှိခဲ့ကြရသည်။

ဦးနှောက်ကို ကာကွယ်ပေးခြင်း

ငါးသည် ဦးနှောက်အတွက် စားစရာဟူသော ပြောကြားချက်မျိုးကို သင် ကြားဖူးပါသလော။ ယင်းအချက် မှန်ကန်ပါသည်။ သုတေသီများက မိခင်နို့ တိုက်ကျွေးသော ကလေးငယ်များသည် နို့ဘူးတိုက်ကျွေးသော ကလေးငယ်များထက် အသိဉာဏ် ပိုထက်မြက်ကြောင်း တွေ့ရှိခဲ့ကြသည်။ ယင်းမှာ မိခင်၏ နို့တွင် အိုမီဂါ(၃) ပါ၍ ဖြစ်သည်။

ယင်းမှာ ကလေးငယ်များအတွက် အထောက်အကူ ပြုပေးသည် မဟုတ်ဘဲ လူကြီးများတွင် အသက်အရွယ် အိုမင်းလာပါက ငါးစားသူများက မစားသူများထက် ဦးနှောက်စွမ်းအား ပိုကောင်းကြောင်း တွေ့ရှိခဲ့ကြရသည်။

ငါး၏ အဆီသည် ခေါင်းကြီးကိုက်ရောဂါ (migraine) ခံစားနေကြရသူများကို အနည်းနှင့်အများ ဆိုသလို သက်သာစေနိုင်ကြောင်း တွေ့ရှိခဲ့ရပါသည်။ အိုမီဂါ(၃)သည် စိတ်ရောဂါ ခံစားရသူများ (စိတ်ဓာတ်ကျရောဂါ၊ စိတ်ကစဉ့်ကလျားရောဂါနှင့် စိတ်ဖောက်ပြန်သော ရောဂါမျိုးထိပ်ပင်)အတွက် ထိရောက်စွာ အထောက်အကူပြုပေးကြောင်း တွေ့ရှိရပါသည်။ အချို့ ဆရာဝန်များက ခေတ်သစ် လူမှုအဖွဲ့အစည်းတွင် အိုမီဂါ မညီမျှသော စားသောက်မှုပုံစံရှိသော လူမှုအဖွဲ့အစည်းမျိုး၌ စိတ်ရောဂါကို ကပ်ရောဂါသဖွယ် ခံစားရကြောင်း သုံးသပ်တွေးထင်လာခဲ့ကြချေပြီ။

ဟိန်း(ဘူ)စ်

ကျမ်းကိုး * Eat and Heal by the Editors of FC & A Medical Publishing.

www.burmeseclassic.com

ဘုရားသုံးဆူ တည်မြို့ရန်အတွက် အဘဝိဇ္ဇာတို့ရဲ့ အိမ်မက်ပေးစေခိုင်းဗျက်အရ

အထူးအဓိဋ္ဌာန်ဖြင့် သာသနာပြုလျက်ရှိသော

ဆရာမကြီးအေးမျိုးမျိုး

စိတ်ဓနောအာပုံ အကြားအမြင်လက္ခဏာဖြင့် (၇)ရက်သားသမီးများတို့မှာ ဖြစ်ပေါ်တတ်သည့် ပညာရေး၊ စီးပွားရေး၊ အချစ်ရေးနှင့် အိမ်ထောင်ရေး၊ ကလေးအမည်ပေးခြင်း၊ သိုက်အမည်ပေးခြင်း၊ အိမ်ခြံ ကား၊ တိုက်ခန်း၊ မြေကွက် ရောင်းရန်၊ ဝယ်ရန်နှင့် ရာထူးတိုးရန်အတွက် အပြောင်းအရွှေ့ပြုလုပ်ခြင်း၊

မင်္ဂလာရက်ထွေးခြင်းနှင့် တခြားသောကိစ္စအဝဝ အားလုံးတို့ကိုပါ အထူးယတြာ၊

ဓာတ်ရိုက်ဓာတ်ဆင်ပညာဖြင့် ဆရာမကြီးက ယတြာ၊ စောနာ ရှေးထားပြီး

အထူးဆောင်ရွက် တူညီပေးနေပါသည်ရှင်။ အားလုံးသော ခုနစ်ရက်သားသမီးအပေါင်း ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ကျန်းမာချမ်းသာကြပါစေ။

ရွှေတိဂုံဘုရားတောင်ဘက်မုခ်၌ရှိသော မဟာဝိဇယဘုရား(မြောက်ဘက်မုခ်)၊ ဓာတ်နန်းအမှတ်(၇)၊

ဒဂုံမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့။ ဖုန်း - ၀၉ ၂၅၅၉၅၂၅၂၀ ၊ ၀၉ ၄၂၀၂၁၁၆၈

ဆရာမကြီးအေးမျိုးမျိုး

ကျွန်မတံ လာရောက် ဖေဒင်လာမေးခဲ့ကြသော ရပ်နီးရပ်ဝေးက မိတ်ဆွေများနှင့် တပည့် သားသမီးအပေါင်း အားလုံးတို့ကို သာဓုအနုမောဒနာ ခေါ်ဆိုနိုင်ရန်အတွက် အသိပေးလိုက်ရပါတယ်။ (၁-၁-၂၀၁၁)နေ့မှစပြီး (၂၀၁၆)ခုနှစ်၊ မေလအထိ ဆရာမ ဖေဒင်ဟောပြောခဲ့သော (၇)နေ့သားသမီးအပေါင်းတို့ရဲ့ ဆရာမအား ဉာဏ်ပူဇော်ခငွေတို့ တစ်နေ့တာ ရရှိသောငွေ၏ (၅)ပုံ (၂)ပုံ တုသိုလ်ဖြုလ္လာတာဆိုရင် ရှေးဟောင်းဘုရားစေတီ (၂)ဆူ ပြုပြင်ခြင်း၊ အများသုံး သောတရေတန် (၁)ခု လျှုဒါန်းခြင်း၊ ဇရပ် (၂)ခု လျှုဒါန်းခြင်း၊ ဘုန်းကြီးကျောင်း ပြုပြင်ခြင်း၊ ပြည် ရွှေဘုံသာဘုရားမှာ လူလျှောက်လမ်း လျှုဒါန်းခြင်း၊ ငွေဘုံသာဘုရားမှာ မြဘုရား (၁)ဆူ လျှုဒါန်းခြင်း၊ ဘုရားကျောင်းဆောင်အသစ် ဆောက်လုပ် လျှုဒါန်းခြင်း၊ ရွှေတိဂုံဘုရားရဲ့ အလယ်ပစ္စယာမှာရှိသော သီလရှင်ကျောင်း ပြုပြင်လျှုဒါန်းခြင်း၊ ရဟန်းသံဃာ (၅)ပါးအား နေ့စဉ် ဆွမ်းလောင်းလျှုဒါန်း အစရှိတဲ့ အလှူဒါနများအပြင် သတ်ကြီးရှယ်ဆို အဘိုး၊ အဘွားများကိုလည်း လျှုဒါန်းခဲ့ပါသည်။ ထိုလှူဒါန်းမှုအစုစုတို့ လှ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ သတ္တဝါအပေါင်းတို့အား အမျှပေးဝေပါတယ်ရှင်။

ဟင်ဆရာတော်က ဘယ်လိုပါလိမ့်

ညနေစောင်း နေဝင်ဆည်းဆာ၏အလှကို လှည့်ပတ်ခံစားကြည့်ရှုရင်း သာယာကြည်နူးနေမိစဉ် ဆွမ်းစားဆောင်ထဲ၌ တွေ့မြင်လိုက်ရသောမြင်ကွင်းကြောင့် ကိုခင်မောင်၏စိတ်ထဲ တစ်မျိုးတစ်မည် ဖြစ်သွားခဲ့ရသည်။ စောစောက ကြည်လင်ပျော်ရွှင်နေသော စိတ်ခံစားမှုမှန်သမျှ တစ်ခဏအတွင်း ပျောက်ရှုသွားခဲ့ရပြီ။ ပြင်ဦးလွင်မြို့၏ ဆည်းဆာနတ်သမီးက သွေးဆောင်ဖြားယောင်းထားသဖြင့် မိနစ်အတော်ကြာ သာယာနေခဲ့မိသော နှလုံးအိမ်သည်လည်း ယခုများက နားလည်ရခက်သည့် ပဟေဠိပုဒ်စာများဖြင့် ပြည့်နှက်မွန်းကျပ်သွားခဲ့ရပြီ။

ကိုခင်မောင်

ဝိပါက်ကြမ္မာငင်၍ တိရစ္ဆာန်ဘုရားဖြင့် အသက်ရှင်နေရသူ

သံဃာတော်ဆိုတာ ညနေ ဆွမ်းဘုဦးပေးလို့မှမရဘဲ။ ယောဂီတောင် စားခွင့်မရှိဘူးဆိုမှတော့ သံဃာတော်တွေက သာပြီးဆိုးမှာပေါ့။ ဆရာတော်တန်မဲ့ ဘာဖြစ်လို့များ ဝိကာလဘောဇနာဆိုတဲ့ သီလကို မစောင့်ထိန်းတာပါလိမ့်။

ထိုသို့သော အတွေးနှင့်အတူ ဆွမ်းစားဆောင်ထဲ၌ ညနေ ဆွမ်းဘုဦးပေးနေသော ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်ကို ကိုခင်မောင် အတန်ကြာ ငေးကြည့်နေမိလေသည်။

ကိုခင်မောင်သည် ဤအရပ် ဤဒေသတွင် နေထိုင်ကြီးပြင်းခဲ့သူ မဟုတ်သလို ဤအရပ် ဤဒေသ၌ ရာသက်ပန်နေထိုင်မည့်သူလည်း မဟုတ်။ ကိုခင်မောင်က ပျားလုပ်ငန်းဌာနမှ အစိုးရဝန်ထမ်းတစ်ဦး။ ပြင်ဦးလွင်တွင် တာဝန်ကျသဖြင့် ခဏတစ်ဖြုတ် လာရောက်အခြေချနေထိုင်ရခြင်းသာ။ ခဏတစ်ဖြုတ်ဆိုပေသိ တစ်ရက်၊ နှစ်ရက်တော့မက။ ပျားပုံးတွေ နေရာမရွေ့မချင်း ဤဘုန်းကြီးကျောင်းတွင် သုံးလေးလမျှ နေထိုင်ရပေဦးမည်။ အစိုးရဝန်ထမ်းပီပီ တာဝန်ကျရာဒေသမှာ ပျော်၏။ မပျော်၏ မတွေးအား။ မည်သို့ပင်ဖြစ်ပါစေ၊ အဆင်ပြေအောင်

နေထိုင်ရမည်ပင်။ ခရီးတွေ လျှောက်ထွက်နေရသည့်အခါ တိုင်း တီတီတာတာ ပြောဆိုတတ်နေပြီဖြစ်သော သမီးငယ်နှင့် ဇနီးသည်ကိုလည်းကောင်း၊ အေးချမ်းဆိတ်ငြိမ်လှသည့် သီရိအိမ်ဂေဟာလေးကိုလည်းကောင်း သတိရတမ်းတစ်ပေမယ့် ဘယ်တတ်နိုင်ပါ့မလဲ။ ပျော်ရာမှာ

မနေရ တော်ရာမှာ နေရမှ အဆင်ပြေမည့် ဘဝပဲကို ပျားပုံးများက မနက်ဖြန်မနက်မှ ပြင်ဦးလွင်မြို့ ရောက်ရှိလာကြမည် ဖြစ်ပေမယ့် ကိုခင်မောင်က စောင့်ရှောက်ရန် တာဝန်ရှိသူဖို့ သူတို့တစ်တွေ မစောင့်ခင်ကတည်းက ဦးစွာရောက်ရှိနေနှင့်ပြီ။ မြန်မာပြည် နံတစ်လျားလုံးသို့ အလုပ်တာဝန်ဖြင့် ပြုပြင်အောင် လာနေရသော ကိုခင်မောင်အဖို့ ဘယ်အရပ်ရောက်ရောက်တည်းရန်ခိုရန်က ခဲယဉ်းမှုမရှိတော့။ ဗုဒ္ဓဘာသာ

တစ်နိုင်ငံဖြစ်သော

ကြောင့် ဘယ်ဒေသ၌မဆို အနည်းဆုံး ဘုန်းကြီး
ကျောင်းတစ်ကျောင်းတော့ ရှိစမြဲပဲလေ။ သည်တော့
ရောက်သည့်အရပ်တိုင်း ဘုန်းကြီးကျောင်းမှာပဲ
တည်းခိုနေထိုင်ဖြစ်ခဲ့၏။ ယောက်ျားဆိုတော့လည်း
ကရိုကထက နည်းပါးသည် မဟုတ်လား။

ပြင်ဦးလွင်သို့ ရောက်သည့်အခါ ပျားဌာန
နှင့်လည်းနီး မြို့နှင့်လည်း အလှမ်းမဝေးသည့်
ရေချမ်းအိုးကျေးရွာ အနီးရှိ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း
တစ်ကျောင်းတွင် ကိုခင်မောင် ဝင်ရောက်တည်းခိုဖြစ်ခဲ့
သည်။ ကျောင်းတိုက်ကြီးမှာ လွန်စွာမှ ကြီးမားခဲ့သည်

Handwritten signature or text in Burmese script, possibly the author's name.

- သလို ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်ကလည်း သက်တော်(၆၀) ကျော်အရွယ်။ ညှိလတ်သော အသားနှင့် ခုံညားသော ရုပ်လက္ခဏာရှိပြီး အလွန်သပွယ် ကြည့်ညှိဖွယ် ကောင်း လှသည်။ စာသင်တိုက် မဟုတ်သဖြင့် တစ်ကျောင်းလုံးမှ ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်၊ ဦးပွင်းတစ်ပါး၊ ကိုရင်နှစ်ပါးနှင့် ကပွဲယကြီးတို့သာရှိ၍ ကိုခင်မောင်အတွက် အနေအထိုင် ကျဉ်းကျပ်စရာမရှိ။ လွတ်လွတ်လပ်လပ် ရှိပါ၏။

ပထမဆုံး ရောက်ရှိသည့်နေ့၌ပင် ဆရာတော်၏ ထူးခြားချက်ကို ကိုခင်မောင် သတိပြုမိလိုက်သည်။ ထို အချက်က ကိုခင်မောင်၏စိတ်ကို ညစ်ညူးရှုပ်ထွေးသွား စေသည်။ သံဃာတော်တစ်ပါးက ဝိနည်းနှင့်မညီ သီတင်း သုံးနေသည်ကို တွေ့ရသော ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တစ်ယောက် အဖို့ အဘယ်မှာ စိတ်ပျော်ရွှင်နိုင်ပါတော့မလဲ။ ဆရာတော် တန်ခိုး ညနေစာ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးနေပါလားဟူသော အတွေး က ဆရာတော်အပေါ်တွင် ထားရှိသော ကိုခင်မောင်၏ စိတ်ကို အကြည်ညိုယုတ်လျော့သွားစေခဲ့၏။

‘ငါ့တူကြီး..လုပ်ငန်းကိုင်ငန်း အဆင်ပြေရဲ့လား’
‘အဆင်ပြေပါတယ်ခင်ဗျ ဦးဝေလ’

‘အေးကွယ်၊ လိုတာရှိ ပြောနော်။ ဆရာတော်က ငါ့တူကြီးတို့ လိုလေသေးမရှိအောင် ဂရုစိုက်ဖို့ မှာထား တယ်ကွယ်။ ဆရာတော်က သူတစ်ပါးအပေါ်မှာ စေတနာ သိပ်ကောင်းတဲ့သူပေါ့’

‘ဪ..ဟုတ်ကဲ့’

ရောက်ခါစနှင့်မတူဘဲ ကိုခင်မောင်၏ ပြောပုံဆိုပုံ များ သွက်လက်ခြင်းကင်း၍ ဖင့်နူးနေသည်ကို ကပွဲယကြီး က သတိပြုမိသွားဟန်ဖြင့် ကိုခင်မောင်၏ မျက်နှာကို အသေအချာစိုက်ကြည့်လိုက်ပြီး တစ်စုံတစ်ရာကို သဘော ပေါက်သွားကာ ခေါင်းတညိတ်တညိတ်နှင့် သက်ပြင်းရှိုက် လိုက်သည်။

‘အင်း..မောင်ရင်က ဆရာတော် ညနေ ဆွမ်းဘုဉ်း ပေးတဲ့ကိစ္စကို ဘဝင်မကျ ဖြစ်နေပုံရတယ်’

‘ဗျာ..ဟို..ဟို..မဟုတ်’

ကပွဲယကြီး၏စကားက ကိုခင်မောင်ရင်ထဲ ထိုးထွင်း ၍ မြင်နေသည့်အလား တစ်ထပ်တည်းကျနေသောကြောင့် ကိုခင်မောင် အနေကျပ်သွားရသည်။ ငြင်းဆိုမည့်စကား ကို အထစ်ထစ်အငေါ့ငေါ့ ပြောလိုက်တော့ ကပွဲယကြီး

က လက်ကာပြု၏။

‘အားမနာပါနဲ့ ငါ့တူ၊ ဆရာတော်က အဲဒီကိစ္စကို ရိပ်မိပြီးသားပါ။ အင်းလေ..ဆရာတော်ကတော့ ငါ့တူ စိတ်အနှောင့်အယှက် ဖြစ်မှာစိုးလို့ ဒီအကြောင်း စကား မစဖို့ မှာထားပါသေးတယ်။ ပြီးခဲ့တာတွေလည်း ပြီးပါစေ တော့။ အတိတ်ကို ဇာတ်ကြောင်းပြန်ရင်း တန်ဖိုးကြီးလှတဲ့ လက်ရှိအချိန်ကို အကုန်ဆုံးမခံပါနဲ့တဲ့။ ဒါပေမဲ့’

စကားကို ထိုနေရာတွင် ခဏရပ်ကာ ကပွဲယကြီး က ကိုခင်မောင်၏ မျက်နှာကို လေးနက်စွာ စိုက်ကြည့် လိုက်လေသည်။ မည်းပြောင်စူးရှသော ကပွဲယကြီး၏ အကြည့်များက မိမိ၏ ခန္ဓာကိုယ်ကို ထွင်းဖောက်ဖြင့် တွေ့နေလေသလားဟုပင် ကိုခင်မောင် တွေးတောလိုက် မိ၏။ ခဏကြာမှ ကပွဲယကြီးက စကားကိုဆက်သည်။

‘ဒါပေမဲ့ ငါ့တူကြီး ရှင်းရှင်းလင်းလင်း သိသင့်တယ် ထင်လို့။ နောက်ပြီး ယူတတ်ရင် တရားရနိုင်၊ တရားကျ နိုင်မယ့် ဖြစ်ရပ်မှန်အကြောင်းအရာတစ်ခုဖြစ်နေလို့ ငါ့ တူကြီးကို ဦးလေးက ပြောပြဖို့ စဉ်းစားမိတာပါ’

‘ဘာများလဲ ဦးဝေလခင်ဗျ’

‘ဝိပါက်ကြမ္မာငင်လို့ တိရစ္ဆာန်ရဲ့အူနဲ့ အသက်ဆက် နေရတဲ့ လူတစ်ယောက် အကြောင်းပေါ့ကွယ်’

‘ဗျာ..ဘယ်လို၊ တိရစ္ဆာန်ရဲ့အူနဲ့ အသက်ဆက်နေ တဲ့လူ ဟုတ်လား’

‘အေး..ဟုတ်တယ်’

‘ဘယ်သူ့ကို ဆိုလိုတာပါလိမ့် ဦးဝေလရယ်’

‘ဆရာတော်ကို ပြောတာပေါ့ ငါ့တူ’

‘ဗျာ..ဒါဆို..ဒါဆို ဆရာတော်ရဲ့အူက’

‘တိရစ္ဆာန်တစ်ကောင်ရဲ့အူပဲ။ အမဲအူလား၊ ဆိတ်အူ လားဆိုတာတော့ ဦးလေးလည်း ခွဲခြားမသိဘူး။ ဒါပေမဲ့ သေချာတာက ကြမ္မာငင်တုန်းက အသက်သေမလို ဖြစ်ခဲ့ ရပြီး ကံကောင်းလို့မသေဘဲ တိရစ္ဆာန်ရဲ့အူနဲ့ အစားထိုး အသက်ဆက်နေရတဲ့ ဆရာတော်အကြောင်းကွယ်’

‘ဟာ..ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲဗျာ’

‘အင်း..ဒီအကြောင်းကို ပြောချင်လို့လည်း ငါ့တူ.. ကို ဦးလေးရောက်လာတာပဲ။ ပြောပြပါ့မယ်။ ဒီလိုပဲ မောင်ခင်မောင်’

မြန်မာနိုင်ငံ၏အထက် ရှမ်းပြည်နယ် မြောက်ပိုင်း ဒေသ။ ကာလက မြန်မာ့လွတ်လပ်ရေးရခါစ။ နေထိုင်ရာ ဇာတိဒေသ၌ စီးပွားရေးအဆင်မပြေသဖြင့် လူငယ်လေး ဧကန်ပုညသည် ဝင်ငွေကောင်းမည့် စီးပွားရေးတစ်ခုခုကို လုပ်ဆောင်ရန် ရှမ်းပြည်နယ်မြောက်ပိုင်းသို့ တစ်ယောက် တည်း ထွက်လာခဲ့သည်။ အရွယ်က ဘာရှိဦးမှာလဲ။ လူပျိုပေါက် (၁၇)နှစ်အရွယ်။ ဝင်ငွေကောင်းကောင်းရရှိ နှိအတွက် အလုပ်လုပ်ဖို့ မြူးကြွသွက်လက်နေသည့်အချိန် ပေါ့။

မောင်ပုညက ကံကောင်းသည့် ဇီးကွက်ငယ်လေး။ ဆရာကသည့်နေ့၌ပင် ပွဲရုံကြီးတစ်ခုတွင် စာရေးတန်းခန့် ခြင်းခံရ၏။ စကားပြောညက်ညောပြီး သွက်လက်ချက်ချာ သာ ကိုပုညကလေးကို လူတော်တော်များများက ချစ်ခင် နှစ်သက်ကြသည်။ အလုပ်ဝင်ပြီး ရက်ပိုင်းအတွင်းမှာပဲ အလုပ်သမားများ၊ လာရောက်ဝယ်ယူသော ဖောက်သည် များနှင့် သိကျွမ်းရင်းနှီးသွားခဲ့ပြီ။

ကမ္ဘောဇဌာနီ ရှမ်းပြည်နယ်ဒေသလေးသည် အလွန် အေးစိမ့်သာယာသော ဂေဟစက်ဝန်းလေးဖြစ်သည်နှင့် အညီ အသီးအနှံများလည်း ပေါများလှသည်။ ရှမ်းအစား အစားများကို နှစ်ခြိုက်ခံမင်စွာ စားသုံးတတ်သော မောင် ပုညက မိုးလင်းကနေ မိုးချုပ် အပြင်စာများကိုသာ ဝယ် ယူစားသောက်လေ့ရှိသည်။ အများဆုံး စားတတ်သည်က နေထိုင်မှ ရှမ်းခေါက်ဆွဲ။ တို့ဟူးနွေးနှင့် ဆန်စီးကဲ့သို့ နှစ်အစားအစားများ။ နေထိုင်ရသည့်ကလည်း ပွဲရုံနံဘေး အလုပ်သမားတန်းလျားလေးတွင်ဖြစ်သဖြင့် ဈေးနှင့် နည်း သိပ်မဝေးကွာလှ။ တစ်ယောက်တည်းသမားလည်း ဖြစ် ချက်ရပြုတ်ရမှာလည်းပျင်းတော့ အပြင်စာများကို သာ ဝယ်ယူစားသောက်နေရသည်ပေါ့။ သို့သော် များ ကြာမီ၌ မောင်ပုညတစ်ယောက် စိုင်ကော်၍ ချုံပေါ်ကျ သည်။ အူစိုစရာ ဟင်းလျာများက တန်ခိုးရှင်က ဖန် သင်းပေးသည့်အလား မောင်ပုည၏ ရှေ့တော်မှောက်သို့ ဆောက်ရှိလာခဲ့လေပြီ။

ကိုပုည...ဒီမှာ ထမင်းချိုင့်လာပို့တာ
ဟာ...အားနာစရာကြီးဗျာ။ မလုပ်ပါနဲ့
အားနာစရာ မလိုပါဘူး။ ကိုယ့်အချင်းချင်း ကူညီ သင်းရမှာပေါ့။ နန်း ကြည့်နေတာ ကိုပုညက ထမင်း

ဟင်းချက်စားပုံ မပေါ်ဘူး။ အပြင်စာချည်းပဲ စားနေ သလားလို့

အဟဲ...ဟုတ်တယ်ခင်ဗျ။ လူကလည်းလူငယ်၊ နေ တာကလည်း တစ်ယောက်တည်းဆိုတော့ ချက်ပြုတ်မစား ဖြစ်ပါဘူး။ ရှမ်းခေါက်ဆွဲတို့၊ တို့ဟူးနွေးတို့နဲ့ ပြီးသွား တာပါပဲ

အို...ဒီလိုလည်း ဘယ်ဟုတ်ပါ့မလဲ။ ကြာလာရင် ကျန်းမာရေးထိခိုက်နိုင်တာပေါ့။ မဖြစ်ပါဘူး။ နန်းကပဲ နေ့တိုင်း ထမင်းချိုင့်ပို့ပေးမယ်နော် ကိုပုည

အာ...မလုပ်ပါနဲ့ဗျာ။ ကျွန်တော် အဆင်ပြေပါ တယ်။ နန်းသာ အလုပ်များနေပါမယ်။ မပွဲပါနဲ့

မရဘူးနော်။ တို့က ကိုပုညကို ခင်တယ်ဆိုတာ သိတယ်မဟုတ်လား။ လာပို့မှာပဲ။ မမြင်းရဘူး

မလုပ်ပါနဲ့ နန်းရယ်။ နန်းက အလုပ်ရှင်လည်း အလုပ်ရှင်၊ နောက်ပြီး ခင်မင်ရင်းနှီးလို့ ထမင်းချိုင့်ပို့ပေး တာမှန်း သိပေမယ့် ဘေးလူတွေက တစ်မျိုးတစ်မည် ထင်ကုန်မှာ စိုးလို့ပါ။ နန်းရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာအတွက် အား နာလို့ပါဗျာ။ ကျွန်တော့်အတွက် ဒုက္ခမရှာပါနဲ့

ဟင်...ကိုပုညကလည်း လူတွေကို ဂရုစိုက်နေတာ လား။ နန်းကတော့ အရေးမစိုက်ပေါင်။ အရေးကြီးတာက ကိုယ်လုပ်ချင်တာကို လုပ်ရဖို့ပဲ။ ဒါပဲ နန်း တွေးတယ်။ ဘာလဲ ကိုပုညက နန်းကို မခင်ဘူးလား

မဟုတ်...မဟုတ်ပါဘူး။ ခင်ပါတယ်။ နန်းက မိတ် ဆွေကောင်း တစ်ယောက်ပါ။ ဒါပေမဲ့ ကိုပုညလိုလူနဲ့ ရင်းရင်းနှီးနှီးနေရင် တခြားအလုပ်သမားတွေက နန်းကို ကဲ့ရဲ့မှာစိုးလို့

အို...နန်း ဂရုစိုက်တတ်ပါဘူးလို့ ပြောပြီးသားကို။ တော်တော့။ ရော့...ကိုပုည လျှာလည်သွားလိမ့်မယ်။ ဟင်းသုံးခွက်လုံးကို ကုန်အောင် စားပစ်ရမယ်နော်

ကျေးဇူးတင်ပါတယ် နန်းရယ်
ထမင်းချိုင့်ကို မောင်ပုည လက်ခံထားလိုက်တော့ မှ နန်းရတနာဆိုသော လှပျိုဖြူလေးလည်း စိတ်ကျေနပ် ချမ်းမြေ့ကာ ထွက်ခွာသွား၏။ ထမင်းချိုင့်ဖွင့်ကြည့်တော့ သူမ ပြောသွားသည့်အတိုင်း ဟင်းများက မနည်းမနော။ မောင်ပုညတော့ သည်နေ့ည ဗိုက်ခွေးနမ်းတော့မည်။ အသားညိုညို ကိုယ်လုံးကိုယ်ဖန်ကျစ်ကျစ်နှင့် ကြည့်

ပျော်ရွှေပျော် ရုပ်ရည်မျှသာရှိသော မောင်ပုညဟာ အချစ်
 ရေးနှင့် ပတ်သက်လာလျှင်တော့ မဆွတ်ခင်ကတည်းက
 ညွတ်ချင်နေသော မိန်းကလေးများနှင့် မကြာခဏ ကြုံ
 ကြိုက်ခဲ့ရသည်ချည်း။ မြင်းက မလှုပ်ဘဲ ခုံက လှုပ်နေ
 တာသာ များသည်။ မောင်ပုညက ရုပ်ရည်ချောမော
 ခုံညားလွန်းသောသူတစ်ယောက် မဟုတ်သော်ငြားလည်း
 ရိုးသားကြီးစားခြင်း၊ ဖော်ရွေပြီးချိုနေခြင်း၊ စကားပြော
 ညက်ညောခြင်းတို့ကြောင့် မိန်းမသားအများစု၏ စိတ်ဝင်
 စားမှုကို ခံခဲ့ရသည်။ မောင်ပုညက ခပ်ခွာခွာနေသည့်တိုင်
 လိပ်ပြာလေးနောက် တကောက်ကောက်လိုက်နေသော
 ပန်းပွင့်ငယ်များပမာ မောင်ပုညရှိရာဆီသို့ မိန်းမပျိုလေး
 များက ရောက်လာတတ်ကြပြီး မောင်ပုညကို လက်
 ဆောင်အမျိုးမျိုး ပေးကမ်းကြသည်။ စကားလုံးအမျိုးမျိုး
 ဖြင့် ချဉ်းကပ်ကာ လမ်းကြောင်းပေးကြသည်။ အကယ်၍
 မောင်ပုညသာ စကားစလိုက်ပါက အဆင်ပြေသွားမည်မှာ
 မလွဲသေချာ။

ထိုကိစ္စထဲတွင် နန်းရတနာဟာလည်း အပါအဝင်
 ပါပဲ။ နန်းရတနာက မောင်ပုည ဝင်ရောက်အလုပ်လုပ်ကိုင်
 နေသော ပွင့်သစ်စပွဲရုံကြီး၏ပိုင်ရှင် ဦးစောထွဋ်ရတနာ၏
 တစ်ဦးတည်းသောသမီး ဖြစ်သည်။ အသက်(၂၀)ဝန်းကျင်
 ခန့်သာ ရှိဦးမည်ဖြစ်သော နန်းရတနာသည် အရည်အချင်း
 ရှိပြီး သွက်လက်ချက်ချာသော မိန်းမပျိုလေး။ ပွင့်သစ်စ
 ပွဲရုံကြီး၏ လုပ်ငန်းများအားလုံးကို သူကပဲ ဦးစီးလုပ်ကိုင်
 နေပြီဖြစ်၍ မန်နေဂျာဆိုလျှင်လည်းမမှား။ ထိုသို့အရည်
 အချင်း ဂျောင်းဂျောင်းပြေးအောင် တော်သော နန်းရတနာ
 လေးက မောင်ပုညလို အညတရစာရေးလေးကိုမှ အားလုံး
 ထဲတွင် အခွင့်အရေးပေးကာ ဆက်ဆံလာခဲ့သည်။ နားနေ
 ချိန်တိုင်း မောင်ပုညနေထိုင်ရာ တန်းလျားသို့လာကာ
 အာလာပသလ္လာပ စကားများကို ရယ်မောပျော်ရွှင်စွာ
 ပြောဆိုနေတတ်သည်။ ပွဲရုံပိုင်ရှင်၏ သမီးဖြစ်နေ၍ မောင်
 ပုညမှာ နှင်လည်း မနှင်ရဲဘဲ သူမ၏စိတ်ကြိုက် အလိုက်
 အထိုက် ဆက်ဆံနေရပေမယ့် စိတ်ရင်းထဲ၌တော့ နန်း
 ရတနာနှင့် မပတ်သက်လိုခဲ့။

သည်လိုဆိုတော့ နန်းရတနာက ရုပ်ဆိုးအကျည်းတန်
 လှသဖြင့် နောက်ပိုးဘဝ ရောက်နေရတာပဲ ဖြစ်မည်ဟု
 မတွေးထင်လိုက်ပါနှင့်။ အသားအရောင်မှာ နှင်းပွင့်လို

ဖြူဆွတ်နေပြီး ပါးကလေးများကလည်း စတော်ဘယ်ရီ
 သီးလေးပမာ နီရဲတွတ်နေကာ ရယ်လိုက်တိုင်း မှေးပိတ်
 သွားသော မျက်လုံးအစ်အစ်ကလေးများဖြင့် အလွန်ချစ်
 စဖွယ်ကောင်းသူလေး။ ဆံနွယ်နက်နက်လေးများကို အမြဲ
 လိုလို ကျစ်ဆံ့ပြီးကျစ်ထားတတ်သော နန်းရတနာ၏ အလှ
 တရားသည် စော်ဘွားမင်းသမီးတစ်ယောက်အလား တင့်
 တယ်ခုံညားကာ ကျက်သရေရှိနေလေသည်။ ဤမျှချော
 ဤမျှလှပြီး အရည်အချင်းနှင့် ဥစ္စာနေပါ ပြီးပြည့်စုံသော
 မိန်းကလေးမျိုးကို အဘယ်မှာများ ရှာဖွေတွေ့နိုင်ပါ့မလဲ။
 အထူးသဖြင့် မောင်ပုညလို သာမန်ရုပ်ရည်နှင့် ဆင်းရဲသား
 တစ်ယောက်အဖို့ စိတ်ကူးယဉ်၍ပင် မဖြစ်နိုင်သော အနေ
 အထား။ အံကယ်၍ မောင်ပုညသာ လက်သွက်ခြေသွက်
 ဆိုလျှင် ယခုသောက်ဆို ချစ်သူများပင် ဖြစ်နေလောက်
 ပြီ။

“ဒီမယ် ကိုပုည၊ ဒီလိုမျိုး တစ်သက်လုံးနေတော့မှာ
 လား”

“ဖေဖေတို့ကတောင် မေးနေကြပြီ။ မောင်ပုညနဲ့ သမီး
 နဲ့က ရိုးရိုးမိတ်ဆွေမှ ဟုတ်ရဲ့လားတဲ့။ ဟင်း...ဟင်း”

“ကိုလူပျိုရေ...ငေးငိုင်နေရင် ဘေးထိုင်သွားရမှာနော်”
 စသည်ဖြင့် နေ့စဉ် စေတနာဗရပြုနှင့် ထမင်းချိုင့်
 လာပို့ပေးနေသော နန်းရတနာကပင် စိတ်မရည်တော့၍
 ထင် မိန်းကလေးတန်ခိုး စကားစလာတတ်ပြီ။ နန်းရတနာ
 ကို မောင်ပုည အားနာသည်။ အမြဲတမ်းလည်း ထမင်းချိုင့်
 လာမပို့ပေးရန် ပြောဆိုတောင်းပန်သည်။ သို့ပေမယ့် ခေါင်း
 မာပြီး ရည်မှန်းချက်ရောက်အောင် တစိုက်မတ်မတ် ကြိုး
 စားတတ်သော နန်းရတနာက မောင်ပုည၏စကားကို ရယ်
 ပွဲသာဖွဲ့ပစ်လိုက်သည်။ ထမင်းချိုင့်ပို့မြဲ ရေလာမြောင်း
 ပေးဆဲပင်။

မောင်ပုညသာ လောကီရေးရာ လူ့ဘုံဘဝထဲမှာ ပျော်
 ဝင်မွေ့လျော်နေသူ တစ်ယောက်သာဆိုလျှင် နန်းရတနာလို
 မိန်းကလေးမျိုးကို ချစ်မြတ်နိုးသွားမိမည်မှာ အသေအချာ။
 ဤမျှချောမောလှပပြီး ဂုဏ်ဓနရှိသည့် မိန်းမပျိုလေးကို
 ဘယ်ကာလသားများ လက်လွှတ်ခံပါ့မလဲ။ သို့ပေမယ့်
 မောင်ပုည၏ အတွေးကတော့ အများနှင့်မတူ။ မောင်ပုည
 သည် အိမ်ထောင်ရက်သားပြုရန် စိတ်ကူးမရှိသူတစ်ဦး
 ဖြစ်သည်။ မွေးမိခင်၊ ကျွေးဖခင်တို့၏ ကျွေးဖူးတရားကို

ပြန်လည်တုံ့ဆပ်ရင်း ဘဝကို တစ်ကိုယ်တည်း ဖြတ်သန်း ရန်သာ စဉ်းစားထားသူဖြစ်၏။ သို့ကြောင့် အတတ်နိုင်ဆုံး မိန်းမများနှင့် ခပ်ကင်းကင်းနေထိုင်ခဲ့သည်။ သို့သော် ဘဝ ကံ ဖန်လာပုံက သူက မပတ်သက်သော်လည်း ဟိုက မနေကြပြန်။ ယခုလည်း နှစ်လလုံးလုံး တစ်ဖက်သတ် စိတ်ကူးဖြင့် ထမင်းချိုင့်လာပို့ပေးနေခဲ့သော နန်းရတနာ။ မောင်ပုညက မပို့ပေးရန် အတန်တန်တားမြစ်သည့်တိုင် ဇွတ်တရွတ်ပို့ပေးနေခဲ့ပြီး မျှော်လင့်သလို ဖြစ်မလာတော့ ပြဿနာရှာလေပြီ။

‘ဒီမယ် ကိုပုည၊ ရှင် တော်တော်အလိုက်မသိတဲ့လူ ပဲ’

‘ခင်ဗျာ။ ဘာကိစ္စများဖြစ်လို့လဲ နန်း။ ကျွန်တော် လုပ်ထားတဲ့ စာရင်းတွေများ မှားနေလို့လား’

‘အလုပ်ကိစ္စကို ပြောနေတာ မဟုတ်ဘူး။ ရှင်နဲ့ ကျွန်မရဲ့ကိစ္စကို ပြောနေတာ’

‘ဗျာ’

‘ဘာမှမသိချင်ယောင်ဆောင်မနေနဲ့။ စားတုန်းက စားခဲ့ပြီး အခုမှ ရူးသလို ပေါသလို မလုပ်ချင်စမ်းပါနဲ့’

‘နန်းက ဘာကိုဆိုလိုချင်တာလဲဆိုတာ ကျွန်တော် တကယ်မသိလို့ပါ’

‘ရှင်ကို ကျွန်မ နှစ်လလုံးလုံး ထမင်းချိုင့်ပို့ပေးခဲ့ တယ်လေ။ အဲဒီအတွက် ရှင် ကျွန်မကို ဘာပြန်ပေးခဲ့ သလဲ’

‘ဟို..နန်းက ဘာလိုချင်လို့လဲ။ ထမင်းလခလား။ ဟို..ကျွန်တော့်မှာ ပိုက်ဆံ’

‘တော်စမ်းပါ။ ရူးချင်ယောင်ဆောင်နေပြန်ပြီ။ ရှင် အပေါ်မှာ ကျွန်မ ဘယ်လိုသဘောထားလဲဆိုတာ ရှင် မသိစရာ မရှိပါဘူး။ အခုတော့ အားလုံးက ကျွန်မကို မေးငေါ့နေကြပြီ။ အဲဒီအတွက် ရှင်မှာ တာဝန်ရှိတယ်’

‘ဒါ..ဒါဆိုရင်လည်း ကျွန်တော် အလုပ်ထွက်ပါ မယ်။ ကျွန်တော် လွန်ခဲ့တာတွေရှိရင်လည်း တောင်းပန် ပါတယ် နန်းရယ်။ ကျွန်တော်က ဘယ်လိုမှ မရည်ရွယ်ခဲ့ ပါဘူး’

ကိုပုည လှည့်ထွက်လာခဲ့သည်။ ဒေါသတကြီး ပြော ဆိုနေသော နန်းရတနာလည်း မျှော်လင့်သလို ဖြစ်မလာ၍ ပါးစပ်အပိုင်းသားဖြင့် ကျန်ရစ်ခဲ့လေ၏။

သို့သော် မောင်ပုည အလုပ်မထွက်လိုက်ရ။ နန်း ရတနာ၏ဖခင် ‘ပွဲရုံပိုင်ရှင်ကြီးကိုယ်တိုင် မောင်ပုညကို အလုပ်ပြန်ခန့်လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ပွဲရုံပိုင်ရှင်ကြီး ဦးစော ထွင်ရတနာက မောင်ပုည၏ ရိုးသားကြီးစားမှုနှင့် လုပ် ရည်ကိုင်ရည်တို့အပေါ်တွင် သဘောကျ နှစ်ခြိုက်နေပုံရ သည်။ နောက်ပြီး ဘာခိုင်းခိုင်း ဖင်ပေါ့ပေါ့ဖြင့် စေတနာ ပါပါ လုပ်ဆောင်တတ်သော မောင်ပုည၏ စိတ်ရင်းကို လည်း သိနားလည်နေသောကြောင့် အလုပ်ထွက်ခွင့်မပြု ဘဲ လစာပင် တိုးပေးခဲ့၏။ လုပ်ငန်းခွင် ပြန်ရောက်သည့် အခါ နန်းရတနာနှင့် မကြာခဏ ပြန်လည်တွေ့ဆုံနေရပေ မယ့် မောင်ပုညအဖို့တော့ အမှားမရှိသူပီပီ နေထိုင်ရ မခက်ခဲ့ပါ။ ဖော်ရွေပျူငှာတတ်သူခို အလုပ်ကိစ္စအကြောင်း ပြောရသည့်အခါတွင်လည်း အရင်ကလိုပဲ ပြုံးပြုံးချိုချို ဖြင့်သာ ဆက်ဆံခဲ့သည်။ မောင်ပုည၏ ဆက်ဆံရေးက ပြောင်းလဲမှုမရှိသော်လည်း နန်းရတနာဘက်ကတော့ ဆန့် ကျင်ဘက် ဖြစ်သွားခဲ့ပြီ။ မောင်ပုညအပေါ်တွင် မောက် မောက်မာမာ ဆက်ဆံရုံမက ပြဿနာလည်း အမြဲရှာ သည်။ မဆီမဆိုင်သော စကားလုံးများဖြင့်လည်း စကား နှာထိုးလေ့ရှိ၏။ သို့သော်လည်း မော့ပုည သည်းခံနေ လိုက်သည်။ အလုပ်ရှင်နှင့် အလုပ်သမားပဲလေ။ ဒီ လောက်တော့ ရှိမှာပေါ့ဟူ၍သာ သဘောထားခဲ့သည်။

လပိုင်းခန့်အကြာတွင် နန်းရတနာ အချိုးတစ်မျိုး ပြောင်းသွား၏။ မောင်ပုညအပေါ်တွင် အရင်ကလို ရင်း ရင်းနှီးနှီး ပြန်လည်ဆက်ဆံလာသည်။ သူတစ်ပါးအပေါ် သံသယဝင်လေ့မရှိသော မောင်ပုညကတော့ နန်းရတနာ တစ်ယောက် စိတ်ပြေသွားခဲ့၍ဖြစ်မည်။ (သို့မဟုတ်) သူမ ၏ ဖခင်က အလုပ်ရှင်တစ်ယောက်အနေဖြင့် အလုပ် သမားများအပေါ် ပုဂ္ဂိုလ်ရေးနှင့်ဆိုင်သည့် အာဇာတများ ကို ရှေ့တန်းတင်ကာ ရောနှောမဆက်ဆံသင့်ကြောင်းကို ပြောဆိုဆုံးမလိုက်၍ ဖြစ်မည်ဟု သာမန်မျှသာ တွေးခဲ့ သည်။ များမကြာမီ၌ နန်းရတနာ၏ အကြံအစည်မှာ သာမန်မဟုတ်ကြောင်းကို မောင်ပုည ကွင်းကွင်းကွက် ကွက် သိမြင်လိုက်ရပါပြီ။ ထိုသို့သိမြင်ရလောက်အောင် လည်း ထိမှန်ချက်က ပြင်းလှသည်ပဲကိုး။

‘အား..သေပါပြီ။ ဗိုက်ထဲက..ဗိုက်ထဲက အောင်’

လိုက် နာလိုက်တာ'

အော်ဟစ်ညည်းညူနေသော မောင်ပုည၏ အသံကြောင့် အခန်းချင်း ကပ်လျက်နေ အလုပ်သမားများက မောင်ပုညဆီသို့ ပြေးလာကြည့်ကြသည်။ မောင်ပုညမှာ ချွေးသီးချွေးပေါက်များကျကာ အိပ်ရာထက်မှာ လူးကာ လိုမိုကာဖြင့် အော်ဟစ်ညည်းတွားနေလေ၏။ မောင်ပုည ဘာဖြစ်နေတာလဲ၊ ဘာဖြစ်သွားတာလဲ ဆိုတာကို လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်များလည်း မသိ။

'မောင်ပုည...မင်း ဘာဖြစ်လို့လဲ။ ဗိုက်နာလို့လား'
'အား...ဦးလေးမြ၊ ကယ်...ကယ်ပါဦး။ ကျွန်တော့်...
ကျွန်တော့်ဗိုက်ထဲမှာ အရမ်း...အရမ်းနာနေလို့'
'ဟာ...ဒါဆို အစာအိမ်နာတာလားမသိ။ မဖြစ်ဘူး
ကွ ဆေးရုံပို့မှပဲ'

ဦးလေးမြဆိုသော အသက်(၆၀)ကျော်အရွယ် အဘိုးအိုက စဉ်းစားချင့်ချိန်ကာ မောင်ပုညကို ဆေးရုံပို့လိုက်၍သာ တော်တော့သည်။ မောင်ပုညတစ်ယောက် ဆေးရုံသို့သာ အချိန်မီရောက်ခဲ့လျှင် အပိုင်းပိုင်း ပြတ်တောက်နေသော အူများနှင့်အတူ အသက်နှင့်ခန္ဓာ ခွဲခွာရတော့မည်သာ။

မောင်ပုညကို စမ်းသပ်ကြည့်ရှုသည့်အခါတွင် ဆေးရုံရှိ ဆရာဝန်ကြီးများပင် အံ့အားသင့်သွား၏။ မောင်ပုညဝမ်းထဲရှိ အူများမှာ အပိုင်းပိုင်းပြတ်တောက်နေလေပြီ။ ထိုအချိန်က ယနေ့ခေတ်ကဲ့သို့ ခေတ်မီစက်ပစ္စည်းများလည်း ပေါများခြင်း မရှိသေး၍ ခွဲစိတ်ကုသရန် မလွယ်ကူလှသလို အသက်ရှင်ရန် အခွင့်အရေးမှာလည်း နည်းပါးလွန်းလှသည်။ သို့သော် နိုင်ငံရပ်ခြားမှ ရောက်ရှိနေသော ရုရှားဆရာဝန်ကြီး မက်ဒရစ်က တတ်ကျွမ်းသည့် ဆေးပညာဖြင့် လူနာကို အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင် ကုသပေး

ခဲ့သည်။ အပိုင်းပိုင်း ပြတ်တောက်နေသော အူများကို ခွဲစိတ်ဖယ်ရှားပြီး တိရစ္ဆာန်တစ်ကောင်၏ အူဖြင့် အစားထိုး ပေးခဲ့သည်ဟု ဆို၏။ ထိုရုရှားဆရာဝန်ကြီး မက်ဒရစ်၏ စကားအရဆိုလျှင်

ထိုစဉ်က တိရစ္ဆာန်အူဖြင့် အစားထိုး ခွဲစိတ်မှုကို ပြုလုပ်ပြီး အသက်ရှင်သန်သူမှာ မောင်ပုညသာလျှင် ပထမဆုံး လူနာဖြစ်ကြောင်း သိရှိခဲ့ရ၏။

ဆေးရုံတွင် ဝေဒနာသက်သာပျောက်ကင်းချိန်အထိ တက်ရောက်ကုသခဲ့ပြီးနောက် မွေးရပ်ဇာတိသို့ မောင်ပုညတစ်ခါတည်း ပြန်လာခဲ့တော့သည်။ မောင်ပုည လောကီလူဘောင်ဝယ် ဆက်လက်နေထိုင်လိုစိတ် မရှိတော့ပေ။ လူတို့သည် ကြောက်မက်ဖွယ် ကောင်းလှပါဘိ။

သူ့အလိုကို အခါခါဖြည့်လည်း မဖြည့်တစ်ခါ ရှိလာပါမူ ကြီးစွာရန်သူ မှတ်ထင်ယူ၏ ဆိုသည့်အတိုင်း လူတို့သည် မိမိနှင့် စိတ်သဘောထားချင်း အသေးအဖွဲ့မျှ မတိုက်ဆိုင်လျှင်တောင် ရန်သူကြီးမှတ်ကာ သူတစ်ပါး ပျက်စီးရာပျက်စီးကြောင်းကို ကြံစည်တတ်ကြသည်ကို မောင်ပုညတစ်ယောက် ကိုယ်တိုင်တွေ့ကြုံ ရင်ဆိုင်ဖူးခဲ့ပါပြီ။ မောင်ပုညသည် လူတကာအပေါ်တွင် စိတ်သဘောထား ကောင်းကောင်းထားကာ မောင်လို နှမလို ဆွေမျိုးလိုသာ သဘောထားဆက်ဆံခဲ့သည်။ သူတစ်ထူး နစ်နာပါစေဟူသော စိတ်အကြံမျိုးမထားဘဲ တစ်ဖက်လူ စိတ်ချမ်းသာအောင် အကောင်းဆုံး ကြိုးစားနေထိုင်ခဲ့သည်။ သို့သော် နန်းရတနာသည် သူမဘာသာသူမ တစ်ဖက်သတ် ချစ်စိတ်ဝင်ကာ မောင်ပုည၏အနီးသို့ ချဉ်းကပ်လာခဲ့သူ။ မောင်ပုညက အခါခါငြင်းသည့်တိုင် ပေကပ်နေသောသူ။ သူ့စေတနာနှင့်သူ ပဏ္ဍာဆက်ခဲ့သူ။ ရည်ရွယ်သည့်အတိုင်း ဖြစ်မလာဘဲ မောင်ပုညက ချစ်စကားလည်း မဆို မောင်နှမလိုသာ ဆက်လက်ခင်မင်နေသည့်အခါဝယ် နန်းရတနာတစ်ယောက် ဒေါသပုံထကာ ပေါက်ကွဲတော့သည်။ မောင်ပုညကို အမျိုးမျိုးယိုးစွပ်တော့သည်။ သည်မျှနှင့် နန်းရတနာက မကျေနပ်နိုင်သေးဘဲ မောင်ပုည၏ ဘဝတစ်ခုလုံး ပျက်စီးပြိုကွဲသွားအောင် အဆိုးယုတ်ဆိုးနည်းဖြင့် နောက်ဆုံးအကြိမ်၌ ကြံစည်ခဲ့သည်။

ထိုနေ့ မနက်က မောင်ပုညဆီသို့ နန်းရတနာရောက်လာသည်။ လက်ထဲမှာလည်း စတီးချိုင့်တစ်ချိုင့်နှင့် နန်းရတနာက သူမ မှားခဲ့သမျှကို ခွင့်လွှတ်ပေးပါရန် လှောက်တောင်းဆိုခြင်း ဖြစ်သည်။ မောင်ပုညအပေါ်တွင်လည်း အစ်ကိုတစ်ယောက်လိုသာ သဘောထားပါတော့မည်ဟု ဆို၏။ မောင်ပုညအဖို့ ဝမ်းသာပျော်ရွှင်စရာပေါ့။

www.burmeseclassic.com

အလုပ်ရှင်လည်းဖြစ်၊ မိတ်ဆွေလည်းဖြစ်သည့် နန်းရတနာ နှင့် ခင်ခင်မင်မင် ရိုးရိုးသားသား နေထိုင်ရတော့မည်။ နှစ်ယောက်သား ပြန်လည်သင့်မြတ်သွားပြီမို့ နောင်ကို မျက်နှာပူစရာ၊ စိတ်ညစ်စရာလည်း မရှိတော့သဖြင့် အလုပ် ကို ပို၍ကြိုးစားလုပ်ရတော့မည်ဟုတွေးကာ ပြီးရှင်သွား ခဲ့ရသည်။ နန်းရတနာ လာပို့သော နန်းကြီးသုပ်ကို သူမ ၏ ရှေ့တွင်ပင် စိတ်ကျေနပ်အောင် စားပြလိုက်သည်။ စားပြီးသည်မြင်မှ သူမ ပြန်သွား၏။ နန်းကြီးသုပ်မှာ အရသာတစ်မူထူးပြီး စား၍ကောင်းလှသည်။

နာရီဝက်ခန့်ပင်မကြာ မောင်ပုည၏ဝမ်းထဲမှ ရစ်ကာ ရစ်ကာ နာကျင်လာသည်။ အစပိုင်းက သာမန်မျှ အစာ မကြေရုံမှတ်သဖြင့် ကြိတ်မှိတ်သည်းခံနေပေမယ့် တဖြည်း ဖြည်းနှင့် ဝေဒနာက ပိုပိုဆိုးလာသည်။ ဗိုက်ထဲကို တစ် စုံတစ်ယောက်က ဓားနှင့် ထိုးမွေနေသကဲ့သို့ အသည်း ခိုက်လောက်အောင် နာကျင်ခံစားလာရသည်။ အူတွေ၊ ကလီစာတွေကို ဆွဲထုတ်ခံနေရသလို နာကျင်လွန်းသဖြင့် မောင်ပုညမှာ လူးကာလိုခိုကာ အော်ဟစ်နေရ၏။

သို့ဖြင့် မောင်ပုည၏ အော်သံကို အခန်းချင်းကပ် လျက်မှ အလုပ်သမားများက ကြားသိသွားခဲ့၍ ဆေးရုံသို့ အချိန်မီ ပို့ဆောင်လိုက်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဆေး ရုံတွင်လည်း ကျွမ်းကျင်သော ဆရာဝန်ကြီးများ ရောက် ရှိနေသော အချိန်ဖြစ်၍လည်းကောင်း၊ မောင်ပုည ကိုယ် တိုင်ကလည်း သေကံမရောက် သက်မပျောက်နိုင်သေး သောကြောင့်လည်းကောင်း ယခုကဲ့သို့ ပြန်လည်ကျန်းမာ လာခြင်း ဖြစ်သည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်ပါစေ မောင်ပုညကတော့ လူ့လောက ကို စိတ်နှာစိတ်ကုန်သွားခဲ့ပါပြီ။ တရားရိပ်ခိုကာ ဘုရား၏ တရားတော်များကို ကျင့်ကြံအားထုတ်ရင်း မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ သားတော်အဖြစ်နှင့် ရာသက်ပန်နေထိုင်သွားတော့မည်ဟု မောင်ပုည ဆုံးဖြတ်ခဲ့လိုက်ပါပြီ။

‘ဪ...ဆရာတော်ရဲ့ အဖြစ်က ကံကောင်းလို့ အသက်ရှင်ခဲ့ရတာပါလား’

‘ဟုတ်ပါတယ် မောင်ခင်မောင်။ နောက်ပြီး ငါ့တူ စိတ်ရှင်းအောင် ပြောပြရရင် ဆရာတော်က မကြာသေးမီ ကမှ အစာအိမ်ကို ထပ်ပြီးခွဲစိတ်ခဲ့ရသေးလို့ ဆရာဝန်

တွေရဲ့ ညွှန်ကြားချက်အရရော သံဃာတော်ကြီးတွေရဲ့ ခွင့်ပြုချက်အရပါ ညနေ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးနေရတာပါ။ ဒါ ကြောင့် ဒီအတွက်နဲ့တော့ ဆရာတော်ရဲ့အပေါ်မှာ အကြည် ညိုမပျက်ပါနဲ့ကွယ်’

‘မဖြစ်ပါဘူး ဦးဝေလရယ်၊ အစောက စိတ်ခုမိတဲ့ အတွက်တောင် စိတ်မကောင်းဖြစ်မိပါတယ်။ ဒါနဲ့ ကျွန် တော် မရှင်းတာတစ်ခုရှိလို့ မေးလို့ရမလား ဦးဝေလ’

‘ဘာများလဲ ငါ့တူ’

‘ဟို...နန်းရတနာဆိုတဲ့ အမျိုးသမီးက ကိုပုညကို ပိုးသတ်ဆေးခတ်ပြီး လုပ်ကြံလိုက်တာလား။ ဒါမှမဟုတ် ဟို...ပညာရပ်နဲ့ ဒုက္ခပေးတာလား’

‘အင်း...ဒါကတော့လည်း တွေးစရာပဲ။ ဘယ်အရာ နဲ့ လုပ်သလဲဆိုတာကိုတော့ လုပ်တဲ့သူက အသိဆုံးဖြစ် ပါလိမ့်မယ်။ ကဲ...ဦးလေးလည်း လုပ်စရာလေးတွေရှိလို့ ခွင့်ပြုဦးကွယ်။ ဪ...လိုတာရှိရင် အားမနာနဲ့နော် မောင် ခင်မောင်’

‘ဟုတ်ကဲ့ခင်ဗျ၊ စိတ်ချပါ။ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်’

ဦးဝေလဆိုသော ကပ္ပိယကြီးက သူပြောကြားလို သည်များကို ရှင်းလင်းပြတ်သားစွာ ဖြေရှင်းပြောပြခဲ့၍ ကျေနပ်ဝမ်းသာဟန်ဖြင့် ကိုခင်မောင်၏အနားမှ တရွေ့ရွေ့ ဓွေကံခွာသွားတော့သည်။ သူရိန်နေမင်းက ဂျူတီချိန် ပြီး ဆုံးသွားပြီမို့ မြေပြင်သို့ ဖြည်းဖြည်းချင်း နိမ့်ဆင်းလာနေ ပြီ။

လှပတင့်တယ်သော ပြင်ဦးလွင်မြို့ကလေး၏ ညနေ ခင်းအဆင်းကို ငေးရှုကြည့်နေသော ကိုခင်မောင်၏ ရင်ထဲ မှာတော့ စောစောက ဦးဝေလပြောပြသွားသည့် အကြောင်း အရာများကို ခြုံငုံတွေးတောရင်း လူတို့၏ ဆန်းကြယ် ကောက်ကွေးလှသည့် စိတ်သဘောတရားများအပေါ်၌ အံ့ဩမဆုံး ဖြစ်နေမိသည်။ ဘာမဟုတ်သည့်ကိစ္စကလေး အပေါ် မကျေနပ်သဖြင့် သူတစ်ပါး၏ အသက်ဝိညာဉ် ပျက်ပြားသွားစေလောက်အောင် လုပ်ကြံရက်သူတို့၏ အတွင်းစိတ်နှင့်ပတ်သက်၍ ကိုခင်မောင် နားမလည်နိုင် သေး။ မည်သို့ပင်ဖြစ်ပါစေ၊ ပြုသူအသစ် ဖြစ်သူအဟောင်း ပင် မဟုတ်ပါတကား။

စေတနာရှေ့ထားဟုတ်
ဂါဠိန္ဒာန်ကို

‘ဪ...ကိုခင်မောင်မောင်တို့ ဇနီးမောင်နှံတွေပဲ။
လာကြ၊ လာကြ။ ခင်ဗျားတို့ အစ်မနဲ့တောင် မနေ့က
သတိရလို့ ပြောဖြစ်သေးတယ်’

‘ဟောတော့၊ ဖြူဖြူတို့ ဖုန်းမဆက် ဘာမဆက်
ရောက်လာကြတယ်။ တော်ပါသေးရဲ့’

‘ဖုန်းမဆက်ရင် မလာရဘူးလား မမနုရာ’

‘အဲဒီသဘော ပြောတာ မဟုတ်ပါဘူး။ တော်တို့
အစ်ကိုကြီးက လမ်းလျှောက်ထွက်ရင်း လမ်းမှာ အသိ
မိတ်ဆွေတွေနဲ့ တွေ့သွားရင် ကျောက်ချနေတတ်လို့ လွဲ
သွားမှာ စိုးတယ်။ ဒီမောင်တွေ၊ ဒီညီမတွေနဲ့ မတွေ့ကြ
တာ ကြာတော့ အလွဲမခံနိုင်ဘူး တော်ရေ။ ဖုန်းရထားရင်
အဆင်သင့် စောင့်နေရုံပဲ။ ဟုတ်ဘူးလား ဖြူဖြူ’

‘အစ်မရေ...ဖြူဖြူက ဖုန်းဆက်ထားဖို့ အစ်မမောင်
ကို ပြောပါတယ်။ မဆက်ဘူးတဲ့။ ရုတ်တရက်တွေ့မှ

အံ့အားသင့်ပြီး ပျော်သွားမှာတဲ့’

ကိုခင်မောင်မောင်ဆိုတာက ကျွန်တော်နဲ့ လုပ်ဖော်
ကိုင်ဖက် အရာရှိတစ်ဦးပါ။ ရန်ကုန်တိုင်းအတွင်းက နေ-
ကြီးတစ်ရုံးမှာ အတူတကွ အတူထမ်းဆောင်ကြရင်း ကျွန်
တော် သက်ပြည့်ပင်စင်ယူချိန်က သူက ငယ်သေးလို့
ဆက်လက်တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ပေ။ ကျွန်တော်နဲ့သူဟာ
တာဝန်ထမ်းဆောင်စဉ်ကာလတုန်းက မြို့လယ်က အရာရှိ
ရိပ်သာကြီးမှာ အိမ်နီးချင်းတွေအဖြစ် နေခဲ့ကြဖူးတယ်။
ကျွန်တော် ပင်စင်ယူခဲ့ပြီးတဲ့နောက်လည်း သူတို့က တာ
ဝန်ထမ်းဆောင်ရင်း အဲဒီအရာရှိရိပ်သာကြီးမှာပဲ နေခဲ့
ပေ။’

သူဇနီး ဖြူဖြူ၊ ဪ...နာမည်အပြည့်အစုံကတော့
ဖြူဖြူတင့်တယ်ပါ။ သူက မြို့ထဲက ကျောင်းတစ်ကျောင်း
မှာ အထက်တန်းပြ ဆရာမတစ်ဦးပါ။ သားသမီးမရှိကြ

ဝင်းသောင် (ရမည်ဆင်း) ခွေးနက်ကြီးနဲ့ ငါတ

ဘူး။ ရုံးပိတ်ရက်မျိုးတွေမှာတော့ ဇနီးမောင်နှံနှစ်ဦး စိတ်
တူကိုယ်တူ ဘုရားကျောင်းကန် သွားတဲ့အခါသွား၊ ဈေး
ဝယ်ထွက်တဲ့အခါထွက် ပျော်ပျော်ပါးပါး နေကြတဲ့သူတွေ
ပေါ့။

‘ဒါနဲ့ ကိုခင်မောင်မောင်တို့ ဆိုင်းမဆင့် ဗုံမဆင့်
ရောက်လာကြတာ ဘာအကြောင်းထူးများ ရှိလဲဗာ’

‘ဒီနေ့ အစ်ကိုညီမ မွေးနေ့လေ။ ရွှေတိဂုံဘုရားကြီး
ကြာသပတေးထောင့်မှာ ပန်း၊ ရေချမ်း၊ ဆီမီး ဖယောင်း
တိုင်(အလင်းတိုင်)၊ အမွှေးတိုင် သက်စေ့လှူတယ်။ ပြီး
ဘုရားကြီး ရွှေသင်္ကန်းကပ်လှူမယ်ဆိုတဲ့ စိတ်ကူးရှိလို့
ဒီနေ့မနက် စောစောကတည်းက ဘုရားသွားပြီး ဆောင်
ရွက်ပြီးခဲ့ကြပါပြီ။ နောက် ဗေဒင်အလိုအရ မိဘ၊ ဆရာ
သမားလို လေးစားရတဲ့ သက်ကြီးဝါကြီးသူကို အလှူဒါန
ပြုရမယ်လို့ အဟောရှိထားတာမို့ အစ်ကိုနဲ့ အစ်မကြီး
ဒေါ်မြသန်းနုတို့ကို လာပြီး ကန်တော့ကြတာပါ’

‘ဟောဒါက မမနုအတွက် ဓားကြီးပါတိတ် ဝမ်း
ဆက်၊ အစ်ကိုအတွက်ကတော့ ဦးဂျမ်းလုံချည်၊ ရွှေပုစွန်
ထိတ်(၁)ဘူး၊ ပန်းသီး(၁၀)လုံး’

‘တန်ဖိုးမနည်းပါလား ဖြူဖြူရယ်။ သစ်သီးလေး
မုန့်လေးလောက်ဆို ပြီးတာကို များလိုက်တာ ညီမရယ်’

‘ပါးပါးလေးပါ မမနုရယ်။ တို့အစ်မကတော့ အား
မနာရမှာ နာနေပြီ’

လာရင်းကိစ္စကို ကိုခင်မောင်မောင်က ပြောပြနေစဉ်
မှာပင် ၎င်း၏ဇနီးဖြစ်သူ ဆရာမဖြူဖြူတင့်တယ်က ကန်
တော့မယ့် ပစ္စည်းများကို တစ်ခုချင်းထုတ်၊ ကျောက္ကာဗန်း
တွင်ထည့်ကာ ကိုခင်မောင်မောင်နှင့် ဇနီးတို့က ကျွန်တော်
တို့ ဇနီးမောင်နှံကို ကန်တော့ကြသည်။ ကျွန်တော်တို့က
လည်း အစဉ်အလာအတိုင်း ဆုပေးလိုက်ပါသည်။

‘ဒါနဲ့ ဖြူဖြူရေ ညီမတို့ ကြည့်တာ ဗေဒင်လား၊
လက္ခဏာလားဟင်။ တော်တော်မှန်လားကွယ့်’

ဆုပေးရင်း တစ်ဆက်တည်း ဗေဒင်၊ လက္ခဏာ
အကြောင်း ဒေါ်မြသန်းနုက ဖြူဖြူတင့်တယ်ကို မေးလိုက်
သည်။

‘လက္ခဏာဟောတာ မဟုတ်ပါဘူး။ မဂ္ဂဇင်းကြီး
တစ်စောင်မှာ လစဉ် ဟောစာတမ်းပါတယ်။ အဲဒါ ညီမ
ဖတ်ကြည့်ပြီး ညီမက ကြာသပတေးသမီးမို့ ကြာသ

ပတေးနေ့ သားသမီးတွေအတွက် ဟောစာတမ်းအတိုင်း
ဖတ်ပြီး အကြံပြုထားတဲ့ ယတြာလေးတွေ ချေပါတယ်’

‘အဲဒီလို လစဉ်ဟောစာတမ်းတွေထဲမှာ ညီမအတွက်
ကောင်းတဲ့အချက်တွေ ပါသလို မကောင်းတဲ့အချက်တွေ
လည်း ပါတာ တွေ့ရပါတယ်။ မကောင်းတဲ့အချက်တွေ
ပါရင်လည်း ယတြာချေဖို့ ဘယ်လိုယတြာချေရမယ်ဆို
တာ ဖော်ပြထားပါတယ်။ ချေခိုင်းတဲ့ ယတြာကလည်း
အခက်အခဲ မရှိပါဘူး။ ထမင်းစားရေသောက် ဆိုတာလို
လွယ်လွယ်လေးတွေကို လုပ်ခိုင်းတာပါ။ ဥပမာ-ဘုရား
ကို နွားနို့တစ်ခွက် ကပ်လှူပါ။ သက်ကြီးရွယ်အို အတိုး၊
အဘွား တို့အား ပေါင်မုန့်လှူပါ။ ခိုစာကျွေးပါ ဆိုတာမျိုး
ပေါ့ မမနုရယ်’

‘ဖြူဖြူ သဘောပေါက်တာကတော့ ယတြာဆိုတာ
ကောင်းတာဆိုလည်း မှန်အောင်ပေါ့။ မကောင်းတာဆို
လည်း လွဲဖယ်သွားအောင်၊ ပပျောက်အောင် လုပ်တဲ့
သဘောလို့ ယုံကြည်ထားပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဟောတဲ့
ဟောစာတမ်းကို သေသေချာချာဖတ်ပြီး ပေးထားတဲ့
ယတြာကို ယုံယုံကြည်ကြည် လုပ်ပါတယ်။ ဖြူဖြူ စိတ်
မကြည်မလင် သောကဖြစ်ရတဲ့ကိစ္စ ဖြူတို့မောင်နှမ အိမ်
တွင်းရေးအမွေကိစ္စတချို့ရှိလို့ တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦး စိတ်ဝမ်း
ကွဲကြမလို့ ဖြစ်ရတဲ့ကိစ္စတွေ ဟောစာတမ်းမှာပါတဲ့ ဟော
ကြားချက်တွေနဲ့ ကိုက်ညီနေတာတွေလို့ ဟောစာတမ်းမှာ
ပေးထားတဲ့ ယတြာအတိုင်း ယုံယုံကြည်ကြည် ဆောင်
ရွက်ကြည့်ပါတယ်။ အားလုံး အဆင်ချောသွားတယ်။
မှိုက်ဆိုင်တယ်လို့ ဆိုရအောင်လည်း ဖြူဖြူလုပ်ကြည့်တာ
(၅)ကြိမ်မက အောင်မြင်ခဲ့တာမို့ ဘယ်လိုပြောရမလဲ ယုံ
သင့်ယုံထိုက်ရင် ယုံရမှာပေါ့နော် မမနု’

‘ဒါပေါ့ ဖြူဖြူရယ်- အရာရာတိုင်းမှာ အကြံအဖန်
အတုတွေ ရှိတတ်သလို အစစ်အမှန် ပညာရှင်တွေလည်း
ရှိတတ်တာပဲ။ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား အလောင်းတော်
မင်းသား မိခင်ဝမ်းကြာတိုက်က မီးရှူးသန့်စင် ဖွားမြင်မြင်
ချင်း အခြား၊ အခြားသော ပုဂ္ဂိုလ်ဖြူ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ညိုများက
စကြဝတေးမင်း ဖြစ်မယ်။ မင်းဧက္ကရာဇ် စင်စစ်အမှန်
ဖြစ်မယ် စသည်၊ စသည် အဟောရှိပေမယ့် တစ်ဦးတည်း
သော ပုဂ္ဂိုလ်ဗေဒင်ပညာရှိက အများထက်ထူးပြီး ဘုရား
စင်စစ် ဧကန်ဖြစ်မယ်လို့ ဟောခဲ့တယ်။ အဲဒီပုဂ္ဂိုလ်ဗေဒင်

ပညာရှိ ဟောတဲ့အတိုင်းပဲ လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ သတ္တဝါ ဝေနေယျ အားလုံးတို့ရဲ့ ပူဇော်အထူးကို ခံယူတော်မူထိုက် တဲ့ မြတ်စွာဘုရားစင်စစ် ဧကန်ဖြစ်ခဲ့တာ အထင်အရှား ပဲလေ

‘ကိုခင်မောင်မောင်တို့ နံနက်စာ အသင့်ဖြစ်ပြီလို့။ ညီမမချိုမြ အချက်ပြနေပြီ။ စားကြမယ်ဆို အသင့်ပဲ’

‘ကျွန်တော်တို့ကြောင့် မမနနဲ့ မချိုမြတို့ အလုပ်ရှုပ် ကုန်ကြပြီ’

‘မရှုပ်ပါဘူးတော်။ တစ်ယောက်၊ နှစ်ယောက်စာက တော့ ရေခဲသေတ္တာထဲမှာ သားငါးအသင့်ဆောင်ထားပါ တယ်။ ဟောဒီမှာကြည့်၊ ငါးသေတ္တာနဲ့ စည်သွတ်ဘူး လည်း ရှိပါတယ်’

‘ဘယ်လိုလဲ မချိုမြ၊ ကျွန်တော်တို့ကို ထမင်းကျွေး မယ်ဆို ဟင်းကောင်းမှနော်။ ဘာဟင်းတွေ ချက်ထားတုံး’

‘ကိုခင်မောင်မောင်နဲ့ ဖြူဖြူ အကြိုက်တွေ့မှာပါ။ ဆိတ်သားဆီပြန်၊ ပဲနီလေးဟင်းချို၊ ဆတ်သားခြောက် မီးဖုတ်၊ ရှောက်သီးသုပ်၊ ပုသိမ် ဘာလချောင်ကြော်၊ မြစ် ကြီးနား တညင်းသီးစီးစီးလေး ပြုတ်ထားတယ်’

‘ဖြူဖြူရေ...အစ်ကို အိုက်တင်ခံမယ်လို့ ကြံထားတာ မဖြစ်တော့ဘူး။ အစ်ကိုတော့ မချိုမြဟင်းအမည်တွေ ပြော လိုက်ကတည်းက အရမ်းစားချင်သွားပြီ’

ကိုခင်မောင်မောင်ရဲ့ အမေးကို မချိုမြက ဟင်း အမည် တစ်ခုချင်း ရွတ်ပြလိုက်ရာ ကိုခင်မောင်မောင်က သူ၏ချစ်ဇနီး ဖြူဖြူကို ထမင်းပိုင်းသို့ ဆွဲခေါ်ကာ အရင် ဝင်ထိုင်ရင်း ခပ်ပျော်ပျော် ပြောလိုက်သည်။

‘ကျွန်တော့်မိသားစုနဲ့ သူတို့ ဇနီးမောင်နှံက အရမ်း ခင်မင်ကြတယ်လေ’

ကျွန်တော်တို့ ပျော်ပျော်ပါးပါး ထမင်းစားဖြစ်ကြပါ သည်။

ကျွန်တော့်ဇနီး ဒေါ်မြသန်းနဲ့ ဖြူဖြူ၊ မချိုမြတို့က စားသောက်ပြီး ပန်းကန်ခွက်ယောက်များ ဆေးကြော သိမ်းဆည်းရင်း မီးဖိုဆောင်ထဲတွင် စကားပိုင်းဖွဲ့ဖြစ်သလို ကျွန်တော်နဲ့ ကိုခင်မောင်မောင်တို့က ဧည့်ခန်းတွင် စကား ပြောဖြစ်ကြပါသည်။

‘ကဲ...ကဲ...ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက် စကားလည်းပြော

အချို့လည်းစား၊ ရေနှေးကြမ်းလည်း သောက်ပြီးမှ ကော်ဖီ တိုက်မယ်။ ဟောဒါ ထားဝယ်က ဒူးရင်းယိုနဲ့ နာနတ်ယို သိပ်ကောင်းတယ်။ လိုတာရှိရင် လှမ်းပြီး အသံပြုပေါ့ နော်’

ဒေါ်မြသန်းနဲ့သည် ကျွန်တော်နဲ့ ကိုခင်မောင်မောင် တို့အား အစားအစာနဲ့ ရေနှေးစီစဉ်ပေးကာ မီးဖိုဆောင်သို့ ပြန်ဝင်သွားသည်။

‘ဒါနဲ့ အစ်ကိုက စာရေးဆရာတစ်ယောက်မို့ စာဖတ် အားကောင်းမယ်။ ကျွန်တော့်ထက် အတွေ့အကြုံလည်း ပိုရှိမယ်ဆိုတာ ယုံကြည်ပါတယ်’

‘စကားပလ္လင် ဒီလောက်ခံနေပုံထောက်ရင် ဘာ မေးမှာလဲ ကိုခင်မောင်မောင်’

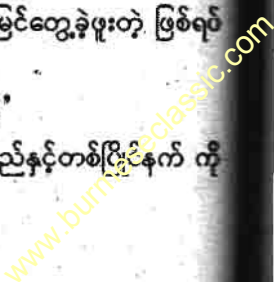
‘တခြားမဟုတ်ပါဘူး အစ်ကို။ သရဲပူးတယ်၊ သရဲ စီးတယ် ဆိုတာမျိုး တချို့စာပေမဂ္ဂဇင်းတွေမှာ ဖတ်ဖူး တယ်။ တချို့လူတွေ ပြောသံလည်း ကြားဖူးတယ်။ ကျွန် တော်ကိုယ်တိုင် တစ်ခါမှ မကြုံဖူးလို့ မယုံကြည်ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ အခုတလော မြဝတီရုပ်သံကလာတဲ့ ကိုရီးယား ဇာတ်လမ်းတွဲလေးက အရမ်းကို စိတ်ဝင်စားဖို့ ကောင်း တယ်။ မင်းသမီးလေးအမည်က ချိုတစ်တဲ့။ ရုပ်ကလေး ကလည်းချော၊ သူ သရုပ်ဆောင်ရတဲ့ ဇာတ်ရုပ်ကလည်း သနားကြင်နာဖွယ်ရာကောင်းတဲ့ ဇာတ်ရုပ်ကို သရုပ် ဆောင်ရတာမို့ ရုပ်သံကြည့်ပရိသတ်တွေက မင်းသမီး လေးကို ချစ်ခင်နှစ်သက် သနားကြင်နာကြပါတယ်။ အဲဒီ ပရိသတ်ထဲမှာ ကျွန်တော်နဲ့ ဖြူဖြူလည်း ပါတယ် ဆိုပါ တော့။

အဲဒီဇာတ်လမ်းတွဲထဲမှာ မင်းသမီးလေးရဲ့ဝမ်းထဲ သရဲဝင်ပူးနေတယ်ဆိုတဲ့ ပြကွက်ပါတာ။ အစ်ကိုတို့လည်း သတိထားမိကြမယ် ထင်ပါတယ်။ အဲဒါကို အစ်ကို ဘယ် လိုထင်မြင်လဲ။ လက်ခံနိုင်သလား။ ဖြစ်ရော ဖြစ်နိုင်ပါ့ မလားဟင်’

‘ဟုတ်ကဲ့ ကိုခင်မောင်မောင်။ ကျွန်တော် ထင်မြင် ယူဆတာကို မပြောခင် လွန်ခဲ့တဲ့(၁၉၅၂)ခုနှစ် ကျွန်တော် ဆယ်ကျော်သက်အရွယ်က မျက်မြင်တွေ့ခဲ့ဖူးတဲ့ ဖြစ်ရပ် တစ်ခု ခင်ဗျားကို ပြောပြမယ်’

‘ဟုတ်ကဲ့၊ ပြောပါ အစ်ကို’

ကျွန်တော် စကားစလိုက်သည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် ကို

ခင်မောင်မောင်တစ်ယောက် နားထောင်ချင်ကြောင်း ချက်ချင်းပြောဆို အဖြေပေးလာသည်။

ခင်ဗျားသိတဲ့အတိုင်း ကျွန်တော့်ဇာတိက မြေလတ်ဒေသက မြို့တစ်မြို့ပါ။ မြေလတ်ဒေသထုံးစံအတိုင်း ဆွေမျိုးတွေဟာ တစ်စုတစ်စည်း အုပ်စုဖွဲ့နေလေ့ရှိကြတယ်။ ဥပမာ-မြို့အရှေ့ဘက်မှာ ဆွေမျိုးစုတွေ နေကြတယ် ဆိုပါတော့။ အဲဒီအရပ်ကို အရှေ့ပိုင်း၊ အနောက်ဘက်မှာဆို အနောက်ပိုင်း၊ တောင်ပိုင်း၊ မြောက်ပိုင်း စသဖြင့် သတ်မှတ်သုံးနှုန်းခေါ်လေ့ရှိကြတယ်။

အရှေ့ပိုင်းမှာ ကျွန်တော်တို့အဘွား ဒေါ်ငွေသောင် (နဂါးနက်မိသားစု)တွေနေပြီး တောင်ပိုင်းမှာတော့ အဘွား ဒေါ်ရွှေတုတ်၊ အဘွား ဒေါ်ငွေအောင်၊ အဘွား ဒေါ်ရွှေဖောင် မိသားစုတွေ နေကြတယ်။

ကျွန်တော်ပြောချင်တာက ဆွေမျိုးအများစု စုဝေးနေထိုင်ကြတဲ့ တောင်ပိုင်းအကြောင်းပဲ။ အဲဒီတောင်ပိုင်းဆိုတဲ့နေရာက ကြည့်တော်ကုန်းရပ်ကွက်ထဲမှာ ရှိပါတယ်။

ကျွန်တော်တို့ ဆွေမျိုးစုတွေ စုဖွဲ့နေကြတဲ့ ပိုင်းတွေထဲမှာတော့ တောင်ပိုင်းက အုပ်စုအများဆုံးနဲ့ ပိုင်းလည်း အကျယ်ဝန်းဆုံးပဲ။ ဆွေမျိုးစုတွေ အလေးထားရမယ့် အတိုး၊ အဘွားတွေလည်း အများဆုံးရှိတဲ့ နေရာပေါ့။

ပိုင်းကြီးက အလွန်ကျယ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် (၁၉၄၈)ခုနှစ် လွတ်လပ်ရေးရပြီးစအချိန် တစ်နည်းပြောရရင် သူတစ်လူငါတစ်မင်း ဖြစ်နေတဲ့ကာလ နေ့မြင်ညပျောက် ဆိုတဲ့ကာလမို့ မြို့စွန့်မြို့ဖျားရွာတွေ၊ ရပ်ကွက်တွေဆို မလုံခြုံလှဘူး။ အခုကာလလို တရားဥပဒေစိုးမိုးတဲ့ကာလ မဟုတ်တော့ မအေးချမ်းဘူး၊ မငြိမ်းချမ်းဘူး။ ဒါကြောင့် ဝေးလံတဲ့ ကျေးရွာများကလူတွေ၊ မြို့စွန့်မြို့ဖျားက လူတွေ အထူးသဖြင့် သူကြီးတွေ ကြေးရတတ်လယ်ရှင်ယာရှင်တွေ အများအားဖြင့် မြို့ပေါ် ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်လာကြတယ်။

ကျေးရွာတွေမှာ အသက်ဘေး မလုံခြုံလို့ မြို့ကို ပြေးလာရပေမယ့် နေရာနေရာက မရှိကြဘူး။ အဲဒီတော့ ကျယ်ဝန်းတဲ့ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းဝင်းထဲမှာ ဆရာတော်များရဲ့ ခွင့်ပြုချက်နဲ့ နေရတဲ့သူတွေရှိသလို ဆွေမျိုးရင်းချာများထံ မှီခိုနေကြရသူတွေလည်း ရှိကြတယ်။ အဲဒီအခြေအနေမျိုးကြောင့် ကျွန်တော့်အမေရဲ့ ညီမဝမ်းကွဲ ဒေါ်တင်

တင်မိသားစုဟာ ကျွန်တော်တို့ နေထိုင်တဲ့ တောင်ပိုင်းကို ရောက်လာကြတာပါ။

ဒေါ်တင်တင်တို့နေတဲ့ သင်ကုန်းလေး(သိမ်ကုန်းလေး)ရွာဆိုတာက တကယ်တော့ ကျွန်တော်တို့မြို့ တောင်ဘက်မှာရှိတဲ့ ရွာတစ်ရွာပါ။ မြို့နဲ့(၂)မိုင်လောက်ပဲ ဝေးပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ခေတ်ကာလက လွတ်လပ်ရေးရပြီးစ နိုင်ငံရေးအဖွဲ့တွေ တစ်ဖွဲ့နဲ့တစ်ဖွဲ့ သွေးစည်းညွတ်မှုမရှိ အမြီးကျက် အမြီးစား ခေါင်းကျက် ခေါင်းစားတဲ့ခေတ်ကာလ၊ ကုလားထိုင်လှကြတဲ့ကာလ၊ ဘယ်သူသေသေ ငတေမာပြီးရောဆိုတဲ့ ခေတ်ဆိုးခေတ်ကျပ်ကြီးဆိုတော့ အုပ်ချုပ်မှုကင်းမဲ့တဲ့ ရွာသိမ်ရွာငယ်မျိုးတွေမှာ မနေဝံ့ကြလို့ မြို့ပေါ် တက်နေရတဲ့ သဘောပါ။

မြို့ပေါ်မှာရော စိတ်ချရသလားဆိုတော့ သူဌေးသူကြွယ် လယ်ရှင်ယာရှင်၊ မြေရှင်ကြေးရတတ်တွေ ကိုယ့်အိမ်မှာကိုယ် ရဲရဲဝံ့ဝံ့ ပြောင်ပြောင်တင်းတင်း မနေရဲကြဘူး။ ညရောက်ပြီလားဆို တခြားအိမ်သွား ပုန်းအိပ်ကြရတယ်။

ကျွန်တော်တို့မြို့မှာလည်း အုပ်ချုပ်မှုယန္တရားက မဝီပြင်သေးတော့ မြို့လူထုဟာ ကစဉ့်ကလျားကြီး မဖြစ်ကြပေမယ့် ဗန်းစကားနဲ့ပြောရရင် အထိုင်မကျသေးတဲ့ အခြေအနေပါပဲ။ ဒီကြားထဲ မြွေပူရာကင်းမှောက် ဆိုတာလို သင်ကုန်းလေး(သိမ်ကုန်းလေး)ရွာမှာ ဝလုံးတွေ ပေါ်တယ်တဲ့။ ကျေးရွာမှာရှိတဲ့ အတိုး၊ အဘွားတွေ၊ ဆရာတော်ကြီးတွေကိုလည်း အိပ်မက်ပေးတယ်တဲ့။ အိပ်မက်က ဘယ်လိုပေးတာလဲဆိုတော့ ရွာသူရွာသားတွေ အမြန်ပြောင်းကြတဲ့။ ရွာမှာ ဆက်နေကြရင် ကပ်ဆိုက်မယ်တဲ့။ ဒီကြားထဲ တောမီးလောင် တောကြောင်လက်ပမ်းပေါင်းခတ်ဆိုသလို သူခိုး၊ ဓားပြကလည်း ပူလာတော့ ရွာမှာ မနေရဲကြတော့ဘဲ ပြောင်းပြေးကြတာနဲ့ ရွာပျက်သွားတာ ဒီနေ့အထိပဲ ရွာမှာ ဝဲ၊ အကွဲရာတွေ ပေါ်တယ်ဆိုတာ မယုံတာနဲ့ ကျွန်တော်ရယ်၊ တင်မောင်ရယ်၊ ဖိုးပြူးရယ် သူငယ်ချင်း (၃)ယောက် စက်ဘီးကိုယ်စီနဲ့ သွားကြည့်ဖြစ်ပါတယ်။ စက်ဘီးနဲ့ဆို (၁၀)မိနစ်လောက် နင်းသွားရင် ရွာရောက်တာမို့ အပန်းမကြီးပါဘူး။ အဲဒီအချိန်က ကျွန်တော်တို့ ဆယ်ကျော်သက်တွေဆိုတော့ စူးစမ်းချင်စိတ် မရှိကြတယ်။ ကြောက်စိတ်လည်း မရှိကြပါဘူး။

အစ်ကိုရေ...အကွရာတွေ ပေါ်တယ်ဆိုတာ အမှန်ပဲလား

အမှန်ပဲဗျ။ မန်ကျည်းပင်၊ တမာပင်၊ ကုက္ကိုပင်တွေနဲ့ အုန်းပင်၊ ထန်းပင်တွေမှာ ထင်ထင်ရှားရှား တွေ့ရတယ်။ ကျောင်း၊ ကန်၊ ဧရပ်တွေ ဘုရားပြု ဘုရားပျက်တွေမှာလည်း တွေ့ရတယ်။ ဒီဝ, အကွရာတွေ ဘယ်အချိန်က ပေါ်လာတာလဲမေးတော့ မနေ့ညဦးပိုင်းအထိ ဘာအကွရာမှ မရှိပါဘူးတဲ့။ တစ်စုံတစ်ယောက်က ခြောက်လှန့်တဲ့ သဘောနဲ့ ရေးတာရော မဖြစ်နိုင်ဘူးလားဆိုတော့ မဖြစ်နိုင်ဘူးတဲ့။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ဒီလောက်များတဲ့ ဝ, အကွရာတွေ ဒီလောက် မြန်မြန်ဆန်ဆန် ဘယ်သူမှ မရေးနိုင်ဘူးတဲ့။ ပြီးတော့ ထန်းပင်၊ အုန်းပင်တွေမှာဆို အမြင့်ပိုင်းတွေမှာ ပေါ်နေတာတဲ့။ တကယ်လို့ လူတက်ရေးတာဆို ရွာကလူ တစ်ယောက်ယောက် မြင်မှာပေါ့လို့ ပြောကြတယ်။

ဒီအတိုင်းဆိုတော့ ရွာသူရွာသားတွေ ပြောတာလည်း မှန်တာပဲ။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ စောစောက ပြောတဲ့ အပင်တွေဟာ သင်ကုန်းလေး(သိမ်ကုန်းလေး)ရွာမှာ အများကြီးပဲ။ ရှိသမျှအပင်တွေ အားလုံးမှာ ဝ, အကွရာတွေ ပေါ်နေတာလေ။ ဒီလောက်အချိန်တိုအတွင်း ဒီလောက်များတဲ့ ဝ, အကွရာတွေ ဘယ်သူရေးနိုင်မှာလဲနော်

အနီးအပါးရွာက လူတွေရော ရမည်းသင်း၊ တပ်ကုန်း၊ ပျော်ဘွယ်မြို့က လူတွေပါ အထူးအဆန်းမို့ လာကြည့်ကြတာ ပွဲလမ်းတမျှ စည်ကားတယ်။ လူတွေ အမြောက်အမြား လာကြည့်ကြသလို ထင်ကြေးအမျိုးမျိုးလည်း ပေးကြတယ်။ ဘာတွေပဲ ထင်ကြေးပေးပေး တကယ်တော့ ဘာမှဖြစ်မလာဘူး။ အဲ...အဲ...သင်ကုန်းလေး(သိမ်ကုန်းလေး)ရွာတော့ ပျက်သွားတယ်။

ဒီလိုနဲ့ သင်ကုန်းလေး(သိမ်ကုန်းလေး)ရွာက ပြောင်းလာတဲ့ ကျွန်တော့်အမေရဲ့ ညီမဝမ်းကွဲ ဒေါ်တင်တင်တို့ မိသားစုဟာ ကျွန်တော်တို့တောင်ပိုင်း၊ ကြည်တော်ကုန်းရပ်မှာ သောင်တင်ပြီး နေဖြစ်သွားတယ် ဆိုပါတော့ဗျာ

ဒေါ်တင်တင်မိသားစုမှာလည်း အိမ်ထောင်စုဝင် များများစားစား မဟုတ်ပါဘူး။ အဒေါ် ဒေါ်တင်တင်၊ သား

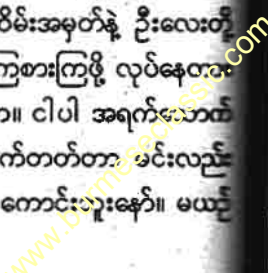
ကိုလှဆောင်၊ ချွေးမ မယဉ်ကြည် ဒီသုံးယောက်ပဲ။ ကိုလှဆောင်နဲ့ မယဉ်ကြည်တို့က အိမ်ထောင်ကျတာ မကြာသေးတော့ သားသမီးမရှိသေးဘူး။ အခု ခင်ဗျားမေးတဲ့ မေးခွန်းကို ကျွန်တော်ဖြေဖို့အတွက် ကျွန်တော့်အစ်ကိုဝမ်းကွဲ ကိုလှဆောင်နဲ့ သူ့ရဲ့ဇနီး ကျွန်တော့်မရီး မယဉ်ကြည်တို့အကြောင်း ကျွန်တော့်မျက်မြင်ကိုယ်တွေ့ တွေဖူးတာကို ပြောပြမှာပါ။

ဒေါ်တင်တင်တို့မိသားစု တောင်ပိုင်းကို ပြောင်းလာလာချင်း ကျွန်တော်တို့ အိမ်အောက်မှာ ခေတ္တခဏ နေကြပါတယ်။ အရှည်သဖြင့် အိမ်အောက်မှာ မနေသင့်လို့ ကျွန်တော့်မိဘတွေရဲ့ အစီအမံနဲ့ တောင်ပိုင်းထဲက မြေလွတ်မှာ အိမ်လေးတစ်လုံး ဆောက်ပေးကြပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ပိုင်းရဲ့ အနောက်တောင်ထောင့် ထန်းသုံးပင်အောက်မှာပါ။ သစ်ပေါ ဝါးပေါတော့ အိမ်ကလေးက တောင့်တောင့်တင်းတင်းနဲ့ နေချင်စရာ ကောင်းပါတယ်။ အဘိုးကတော့ အဲဒီအချိန်က သွပ်မရှိလို့ ထန်းလက်မိုးပါတယ်။

အဲဒီအိမ်လေးကို ဦးစီးဆောက်တာက အမေမောင် ဦးလေးကိုမြဒင်က ဦးစီးပြီး သူ့သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ နေချင်းပြီး ဆောက်ကြတာပါ။ ညနေပိုင်း အိမ်ပြီးတော့ ဦးလေးမြဒင်နဲ့အဖွဲ့ဟာ အရက်ပိုင်းဖွဲ့ကြပါတယ်။ အမြည်းကတော့ ထုံးစံအတိုင်း ဦးလေးမြဒင် ကံမြင့်ရွာက မှာထားတဲ့ အမဲသားကို ကြော်တာပါ။ အဲဒီအမဲသားတွေ တုံးတစ်လုပ်နေကတည်းက ကျွန်တော့်မရီး မယဉ်ကြည်ဟာ စိတ်မူမမှန်သလို စဖြစ်တာကို ဒေါ်တင်တင်နဲ့ ကျွန်တော့်အစ်ကိုကိုလှဆောင်တို့ သတိပြုမိကြတယ်တဲ့။

မယဉ်ကြည်ဟာ ပါးပေါ် မျက်ရည်တွေ စီးကျလာပြီး အံကြိတ်လိုက်၊ လက်သီးဆုပ်လိုက် ဖြစ်လာတာကို ဒေါ်တင်တင်နဲ့ ကိုလှဆောင်တို့ကမြင်တော့ အိမ်အသစ်လေးပေါ်မှာ ဝိုင်းဖွဲ့ပြီး အရက်သောက်မှာကို မကြိုက်လို့ ဖြစ်နေတာလို့ ထင်ကြတယ်လေ။

ဟဲ့...မယဉ်ကြည်၊ မင်း ဘယ်လိုဖြစ်နေတာလဲ ဒါ အိမ်သစ်ဆောက်ပြီးတဲ့ အထိမ်းအမှတ်နဲ့ ဦးလေးတို့အဖွဲ့ ပျော်ပျော်ပါးပါး သောက်ကြစားကြဖို့ လုပ်နေတာ ဒါ ဦးလေးကိုယ်တိုင် စီစဉ်တာဟာ။ ငါပါ အရက်သောက်မယ် ထင်လို့လား။ ငါ မသောက်တတ်တာ မင်းလည်း သိသားနဲ့ ဦးလေးမြဒင်သိရင် မကောင်းဘူးနော်။ မယဉ်

ကြည် မင်းအချိုးကိုပြင်'

'အဲဒီမှာ ပွဲစကြမ်းတော့တာပဲ။ ကိုခင်မောင်မောင် ရေ'

'ဘယ်လိုကြမ်းတာလဲ အစ်ကို၊ ဘယ်လိုကြမ်းတာလဲ'

'မီးဖိုဆောင်အသစ်လေးထဲမှာ ဒေါ်တင်တင် အသင့်ကြော်ထားတဲ့ အမဲကြော်လှော်ကြီးကို ကျွန်တော့်မရီး မယဉ်က ဆွဲယူပြီး အိမ်နောက် ရေကြမ်းပြင်ပိုင်း အပြင်ဘက်ကို ပက်ပစ်လိုက်တယ်'

'ဟာ...နမ္မောဖိုကောင်းလိုက်တာ အစ်ကိုရယ်'

'ဟုတ်တယ်၊ ဒေါ်တင်တင်ဆို ဆွေဆွေခွန်သွားတာပဲ။ သူ့ချေးမက သူ့ကို ဒီလိုလုပ်ပုံမယ် မထင်ဘူးလေ။ နောက်ပြီး ဒီလိုကြော်လှော်ထားတာက တခြားလူအတွက် မဟုတ်ဘူး။ သူ့မောင်ဝမ်းကွဲ ဦးလေးမြဒင်အတွက် နေချင်းပြီး အိမ်ဆောက်ပေးထားတဲ့ ကျေးဇူးကလည်း ရှိတယ်လေ'

ဦးလေးမြဒင်တို့ အဖွဲ့ကို ကျေးဇူးတင်လွန်းလို့ သူကိုယ်တိုင် အမဲသားကို အနေတော်တုံးတစ်၊ ချင်းရည်စိမ်၊ ကြက်သွန်ဖြူ၊ ကြက်သွန်နီတွေနဲ့ မွကြော်ထားတာ တောင်ပိုင်း တစ်ပိုင်းလုံး မွေးကြိုင်နေတာပဲ။ ဘယ်သူမှမစားရဘဲ သွန်ပစ်ရက်လေခြင်းလို့ တဖျစ်တောက်တောက်ပြောရင်း ဒေါ်တင်တင် ရင်နာနေမိတယ်။

'အစ်ကိုဦးလေးမြဒင်တို့ အဖွဲ့လည်း မမြည်းလိုက်ရဘူးပေါ့နော်'

'ဘယ်မြည်းရမှာလဲ ကိုခင်မောင်မောင်ရယ်။ အလုပ်သိမ်း အစသတ်ပြီး ပိုင်းထဲမှာရှိတဲ့ ရေတွင်းသွား ရေချိုးနေတုန်း မယဉ်ကြည်က သွန်ပစ်တာကိုး'

'နောက်တော့ ဘယ်လိုဆက်ဖြစ်လဲဟင်'

'ဦးလေးမြဒင်က ရေရိုးချိုး အေးအေးဆေးဆေးမှ သောက်မယ်၊ စားမယ် ကြိုထားတာ။ မှန်းချက်နဲ့ နှမ်းထွက် မကိုက်တော့ ဦးမြဒင်က သူ့အစ်မ ဒေါ်တင်တင်ကို မေးတာပေါ့'

'ဒေါ်တင်တင်နဲ့ ကိုလှဆောင်တို့ကလည်း ဘာမှ ကွယ်ဝှက်မနေဘဲ အဖြစ်မှန်ကို ပြောပြလိုက်ကြတယ်'

'ကျွန်တော်လည်း စိတ်တိုလွန်းလို့ သူ့ကို ရိုက်မယ်လို့ လက်နဲ့ရွယ်တုန်းရှိသေးတယ် နောက်ဖေး ရေကြမ်း

ကပြင်မှာ လဲကျပြီး သူ့ပါးစပ်က အမြှုပ်တွေ ထွက်လာတယ်။ နောက်တော့ သတ်ရလာပြီး ကျွန်မ ဘာဖြစ်သွားတာလဲ။ ကျွန်မ ဘာဖြစ်တာလဲလို့ မေးတယ်'

'ဟေ...ဒါဆို ငါ သဘောပေါက်ပြီ။ ဒီမှာ လှဆောင်... မင်းမိန်းမကို ဘာမှ အပြစ်မပြောနဲ့။ ညနေက အမဲသားလာပို့တဲ့ ငပွေးနဲ့ တစ်ကောင်ကောင် ကပ်ပါလာပြီး နှောင့်ယှက်သွားတာကွ'

'က...က...ငါ့မိန်းမ၊ မကြီးဆီသွား ပဲကြီးလှော်နဲ့ ကြက်သွန်များများ သုပ်ပေးပါလို့ပြော။ လှဆောင်...မင်းစောင့်ယူခွဲ'

'အဲဒီနေ့ကစပြီး ကျွန်တော့်မရီး မယဉ်ကြည်ဟာ တစ်လမှာ (၂)ကြိမ်လောက် သရဲပူးကပ်ခံရပြီး နှောင့်ယှက်တာ ခံရတယ်။ အဲဒီအချိန်မျိုးမှာဆို မယဉ်ကြည်ဟာ ငိုလိုက် ရယ်လိုက် ဖြစ်တော့တာပဲ။ ဖြစ်လေ့ဖြစ်ထရှိတဲ့ အချိန်ကတော့ ညနေ နေဝင်ရီသရော (၄)နာရီနဲ့ (၈)နာရီအတွင်းလောက်မှာ ဖြစ်လေ့ရှိတယ်'

'အဲဒီအနှောင့်မဖြစ်အောင် ဘာလုပ်ရမလဲလို့ တတ်ကျွမ်းတဲ့ဆရာနဲ့ပြတော့ ခေါစာပစ်ရမယ်တဲ့။ ခေါစာပစ်တဲ့အခါမှာလည်း အမဲသားငါးဟင်းလျှာနဲ့ ပစ်ရမယ်။ ဟင်းမဟုတ်ဘဲ သားစိမ်းငါးစိမ်းနဲ့လည်း ပစ်နိုင်တယ်လို့ ဆရာက ပြောတယ်'

'ခေါစာပစ်တယ်ဆိုတာ ဘယ်လိုလုပ်တာလဲ အစ်ကို'

'အလွယ်ပြောရရင်တော့ ကိုခင်မောင်မောင်ရယ်၊

သရဲ၊ တစ္ဆေ၊ စုန်း စတာတွေကို အစာကျွေးတဲ့ သဘော ပေါ့ဗျာ့

‘အဲဒီလို ခေါစာပစ်တော့ အစ်ကိုမရီးရဲ့ ဝေဒနာတွေ ပျောက်သွားလား’

‘တစ်လ(၂)ကြိမ်လောက် ဖြစ်ရာကနေ နှစ်လမှ (၁) ကြိမ်လောက် ဖြစ်သွားတယ်။ အစတော့ ဟုတ်နီးနီးပဲ။ ဒါပေမဲ့ နောက်တော့ တစ်ရက်ခြား၊ နှစ်ရက်ခြားလောက် ဖြစ်လာတယ်။ အဲဒါကိုက အလုပ်ကြီးတစ်လုပ် ဖြစ်နေ တော့ မိသားစုအားလုံး စိတ်မချမ်းသာဘူးဗျ။’

နောက်ဆုံးတော့ ဆရာတစ်ယောက် ပြောင်းပြုကြည့် ပါတယ်။ အဲဒီဆရာကလည်း ခေါစာပစ်ရမယ်လို့ ပြော တာနဲ့ပဲ မဟုတ်သော်ရှိ ဟုတ်သော်ရှိ နောက်ဆုံးလုပ်ကြည့် မယ်ဆိုပြီး အမဲသားဟင်းနဲ့ ထမင်းကို ဆန်ကောထဲမှာ ထည့် ခေါစာပစ်ကြည့်ပါတယ်’

- ‘အခြေအနေဘယ်လိုလဲ အစ်ကို’
- ‘ဒီတစ်ကြိမ်တော့ ထူးခြားတယ်ဗျ’
- ‘ဟုတ်လား အစ်ကို၊ စိတ်ဝင်စားစရာပဲ’

‘ခေါစာပစ်ထားတဲ့ ဆန်ကောနား ခွေးနက်ကြီးတစ် ကောင် ရောက်လာတယ်။ ပြီးတော့ ဘေးဘီကို အက်ခတ် တဲ့သဘောနဲ့ ဟိုကြည့်သည့်ကြည့် ကြည့်တယ်။ စိတ်ချ လောက်ပြီဆိုမှ ခေါစာတွေကို ငဲ့စားတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ ဘယ်အချိန်ကတည်းက စောင့်ဆိုင်းနေလဲမသိတဲ့ ဦးလေး မြဒင်ဟာ ရေထမ်းတံပိုးကြီးနဲ့ ခွေးနက်ကြီးကို သိမ်းရိုက် တာ ချက်ကောင်းထိသွားတယ် ထင်ပါရဲ့။ အသံဆိုး အသံနက်ကြီးနဲ့ တဂိန်ဂိန်အော်ပြီး မှောင်ထဲကို ထွက်ပြေး ပျောက်ကွယ်သွားတယ်’

‘နောက်တစ်ပတ်လောက်ကြာတော့ ကျွန်တော်တို့ အရှေ့တောင်ဘက်မှာရှိတဲ့ (...)ရွာက ဒေါ်ဖွားကြီးတစ် ယောက် အောက်ပိုင်းသေပြီး အိပ်ရာထဲ လဲနေတဲ့သတင်း ရတယ်။ ဒီထက်ထူးခြားတာကတော့ ဒေါ်ဖွားကြီးဟာ အိပ်ရာထဲ လဲနေရာက မထနိုင်သော်လည်း မြဒင် ငါ့ အကြောင်း သိစေရမယ်။ ဒင်းကို အသေသတ်မယ်လို့ ကျိန်ဆဲနေကြောင်း သတင်းရတာပါပဲ’

‘ကျွန်တော်အနေနဲ့ အဘွားတွေဆို ဦးလေးမြဒင် အတွက် အားလုံးစိတ်ပူကြတယ်။ ဦးလေးမြဒင်ဆိုတာက လည်း ခေတ်ကာလမကောင်းတဲ့ကြားထဲ ရွာရိုးကိုးပေါက်

ရွာစဉ်လျှောက်ပြီး အရက်သောက်တဲ့လူလေ။ ဒေါ်ဖွားကြီး ဆိုတာက အောက်လမ်းအတတ်၊ စုန်းအတတ်တွေနဲ့ လူ တွေကို ပြုစားတတ်ကြောင်း မကောင်းသတင်း ကျော် စောသူတစ်ယောက် ဖြစ်တယ်မဟုတ်လား’

‘ဒါနဲ့ အစ်ကိုမရီး နောက်တော့ ဘာဖြစ်သွားထဲ အစ်ကို’

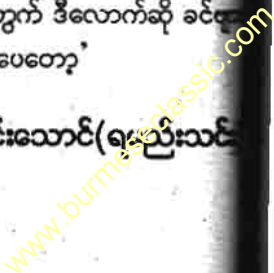
‘ဦးလေးမြဒင် ခွေးနက်ကြီးကို ရိုက်လွတ်ပြီးတဲ့ နောက်ပိုင်း ကျွန်တော်မရီး ငိုလိုက် ရယ်လိုက် ဖြစ်တဲ့ ကိစ္စတွေ မဖြစ်တော့ဘူး။ နောက်ပြောင်းကုတဲ့ ပယောဂ ဆရာကြီးကလည်း ဒီကိစ္စမျိုးတွေ တော်တော်နိုင်နင်းတဲ့ သဘောရှိတယ်’

‘အဲ...အဲ...တိုက်ဆိုင်တာပဲလား၊ ဒေါ်ဖွားကြီး ကလဲ စားပဲလားတော့ မပြောတတ်ဘူး။ ကျွန်တော်မရီး မယဉ် ကြည်ဟာ သူ အစွဲကပ်နေတဲ့ ကာလမှာပဲ သမီးလေးတစ် ယောက် မွေးဖွားလာခဲ့တယ်။ အဲဒီသမီးလေးက အောက် ပိုင်းသေတဲ့ရောဂါ မွေးကတည်းကပါလာလို့ မသန်စွမ်း ရှာဘူး’

‘အို...သနားစရာကောင်းလိုက်တာ အစ်ကိုရာ’
‘ဟုတ်ပါတယ်။ အများကတော့ အောက်လမ်းစုန်း အတတ်နဲ့ ဒေါ်ဖွားကြီးက ကလဲစားချေသွားတာလို့ ပြော တာပဲ။ အဲဒီအချိန် အဲဒီအခါက ပိုလီယိုရောဂါဆိုးလည်း မပေါ်သေးတော့ ထင်ရာမြင်ရာ ကောက်ချက်ဆွဲပြောကြ တော့တာပဲ။ အတိအကျ ဘယ်သူမှ မပြောနိုင်ကြပါဘူး ကိုခင်မောင်မောင်’

‘ကျွန်တော်အထင်တော့ ကျွန်တော်မရီး မယဉ်ကြည့် ဟာ သားသမီးမီးဖွားလိုက်လို့ သွေးသားပြောင်းပြီး ကောင်းသွားသလားလို့ ကျွန်တော်တွေးမိတယ်။ နောင် ပြီး အမဲသားတဲ့ဆွဲလာတဲ့ ငပွေးဟာ တစ္ဆေ၊ သရဲရှိတယ် လို့ ကျော်စောတဲ့ ကန်ပေါင်ရိုးတစ်လျှောက်က လာထဲ အတွက် တစ္ဆေသရဲကပ်ပါလာပြီး မယဉ်ကြည်မှာ ပူးကု နှောင့်ယှက်တယ်။ စွမ်းတဲ့ဆရာနဲ့တွေ့တော့ ခွာသွားတယ် လို့လည်း တွေးမိပြန်တယ်။ ကဲ...ကိုခင်မောင်မောင်မောင် ခင်ဗျားမေးထားတဲ့ မေးခွန်းအတွက် ဒီလောက်ဆို ခင်ဗျာ ကိုယ်တိုင် အဖြေထုတ်ကြည့်ပေတော့’

ဝင်းသောင်(ရဲ...ည်းသင်

ကောင်းသော်

လူပျော်ဆောင်

နာနာကံ

အင်ကြင်းမြိုင်ရွာထိပ်တွင် ဆုံစည်းရာ စားသောက်ဆိုင် ရှိသည်။ ကားလမ်းများ ဆုံရာဖြစ်၍ နေရာဒေသနှင့် ဆိုင်အမည်မှာ လိုက်ဖက်နေပါသည်။ အရှေ့၊ အနောက်၊ တောင်၊ မြောက် ဆုံရာဒေသလည်း ဖြစ်သည်။ အရှေ့ရှမ်းပြည်နယ်၊ အနောက်ရခိုင်၊ မြောက်ဘက် ကချင်ပြည်နယ်နှင့် တောင်ဘက် ဧရာဝတီတိုင်းသို့ တိုက်ရိုက်လမ်းပေါက်ပါသည်။

ပြည်နှင့် မကွေးနယ်စပ် မင်းတုန်းမြို့၊ နယ်စပ်၌ရှိသော အင်ကြင်းမြိုင်ရွာသည် မြို့လောက် မကြီးသော်လည်း ကားလမ်း အချက်အချာကျသောကြောင့် အလွန်စည်ကားပါသည်။ ကုန်တင်ကားကြီးများ ညအိပ်ရပ်နားရန် နေရာအကျယ်အဝန်းကောင်းပြီး နှစ်ပေါင်း များစွာကာလကြာက ညောင်ပင်ကြီးများရှိသဖြင့် အေးပြေးကားများ နားခိုရန် အဆင်ပြေလှသည်။ ညဘက်တွင် အရပ်လေးမျက်နှာမှ ရောက်ရှိနားခိုကြသော ကားကြီးများ ရှိ

သဖြင့် မြန်မာပြည်တွင်းက သတင်းများ ချက်ချင်း ရပါသည်။ ခရီးသည်ချင်း စုပေါင်းဆွေးနွေးခွင့်ရသဖြင့် ညဘက် ရန်သူကို မကြောက်ရဘဲ ပိုမိုရင်းနှီးခွင့်ရှိပါသည်။ ထိုသို့ အရပ်လေးမျက်နှာ ပေါင်းဆုံရာ အရပ်တွင် ဆုံစည်းရာဟု အမည်ပေးထားသော စားသောက်ဆိုင်မှာ (၂၄)နာရီစည်ကားလျက် ရှိနေပါသည်။

အင်ကြင်းမြိုင်ရွာတွင် မော်တော်ယာဉ်များ ညအိပ်ရပ်နားလေ့ရှိသဖြင့် စားသောက်ဆိုင်ပေါင်းများစွာ၊ တည်းခိုဆောင် များစွာရှိပါသည်။ ဆုံစည်းရာဆိုင်သည် တစ်ဆိုင်တည်း ရွာထိပ်တွင် သီးသန့်ရှိနေပြီး ထမင်းဟင်းလက်ရာ အလွန်ကောင်းပါသည်။ အခြားဆိုင်များနှင့် မတူဘဲ တစ်ခါစားမိလျှင် စွဲသွားလောက်သဖြင့် ဆုံစည်းရာကို မမေ့နိုင်အောင် ရှိကြသည်။

ကားသမားများသည် လမ်းခရီးတွင် မည်သည့်ဆိုင်ကိုမှ မဝင်ဘဲ ဆုံစည်းရာသို့သာ အရောက်လာလေ့ရှိ

သည်။ ရွာနှင့် သီးခြားရှိပြီး သစ်ရိပ်ဝါးရိပ် ကောင်းသဖြင့် အလွန်အေးချမ်းပါသည်။

ဆုံစည်းရာစားသောက်ဆိုင်၏ အောက်ထပ်တွင် စားသောက်ဆိုင် ဖွင့်ထားပြီး အပေါ်ထပ်တွင် တည်းခိုဆောင် ဖြစ်သည်။ တည်းခိုခန်းသည် သန့်ရှင်းသပ်ရပ်သဖြင့် တည်းခိုသူများ စိတ်ကြိုက်ဖြစ်သည်။ ရွာထိပ်တွင် တစ်ခုတည်းသော တည်းခိုခန်းဖြစ်၍ အမြဲ လူပြည့်နေတတ်သည်။ စားသောက်ဆိုင်တွင် ကိုယ်ပိုင်မီးစက်ဖြင့် တည်းခိုသူများ အဆင်ပြေအောင် စီစဉ်ပေးသည်။ ထမင်းဆိုင်သည် ည ကိုးနာရီထိုးသည်နှင့် ဆိုင်ပိတ်လေ့ရှိပြီး မနက်စောတွင် လက်ဖက်ရည်ဆိုင် ဖွင့်လေ့ရှိသည်။

အပေါ်ထပ်တွင် ဆိုင်ပိုင်ရှင် ဒေါ်အိုစာက တည်းခိုခန်းအတွက် မောင်မောင်နောင်၊ မောင်မောင်အောင် အမြွှာ မြေးနှစ်ယောက်နှင့် တာဝန်ယူ ကြီးကြပ်ပါသည်။ အောက်ထပ်ဆိုင်ကိုမူ သားကြီးကိုလှက တပည့်များနှင့် တာဝန်ယူပါသည်။

နေဝင်စအချိန် ခရီးသည်တစ်ဦး ရောက်လာသည်။ အသက်နှစ်ဆယ်ခန့် ကျောပိုးအိတ်တစ်လုံးသာ ပါသည့် လူရွယ်တစ်ဦး ဆိုင်ထဲသို့ ဝင်လာသည်။ ဆိုင်ပိုင်ရှင်ကိုလှက ထိုလူရွယ်ကို ကြိုဆိုလျက်ရှိပါသည်။

ထမင်းသုံးဆောင်မှာလားခင်ဗျာ။ တစ်ယောက်တည်းလား။

ထမင်းလည်း စားပါ့မယ်။ အဓိကက တည်းခိုခန်းရချင်လို့ပါ။

တည်းခိုခန်းက မရနိုင်တော့ဘူး။ လူပြည့်နေပြီ။ ရွာထဲက တည်းခိုခန်းတွေမှာတော့ ရနိုင်ပါလိမ့်မယ်။

ကျွန်တော်က ဒီမှာပဲ တည်းခိုချင်တာပါ။ ဖြစ်နိုင်အောင် စီစဉ်ပေးပါဗျာ။

အခန်းလွတ် မရှိတော့ပါဘူး။ အခန်းအားလုံး ပြည့်နေပါပြီ။

ဆိုင်ရှင်က အခန်းလွတ် မရှိပါဘူးဟု ပြောနေသည်ကို ထိုလူရွယ်က လက်မလျှော့သေးဘဲ ဆက်၍မေးလိုက်သည်။

နောက်ဆုံး အခန်းအမှတ်(၁၃)တောင် မရနိုင်တော့ဘူးလားဗျာ။

ဗျာ... အခန်းအမှတ်(၁၃)အကြောင်း သိလို့လား။ အဲဒီ

အခန်းတော့ ရနိုင်ပါလိမ့်မယ်။ ခင်ဗျား နေရဲလို့လား။

နေရဲပါတယ်ဗျာ။ ကျွန်တော့်ကို အဲဒီအခန်းသာ ရအောင် စီစဉ်ပေးပါဗျာ။ အဲဒီအခန်းရမယ်ဆိုရင် ရွာထဲ သွားစရာ မလိုတော့ဘူး။ ထမင်းတစ်ပွဲ ချပေးပါ။

ဆိုင်ရှင်က ထမင်းတစ်ပွဲ ချပေးလိုက်သည်။ လူရွယ်သည် ထမင်းဝအောင် စားလိုက်ပြီး ကျသင့်ငွေ ရှင်းပေးကာ ဆိုင်ရှင်ကို ပြောလိုက်သည်။

ကဲ... ညစာကိစ္စတွေ ပြီးပြီ။ ညအိပ်ဖို့ပဲ ကျန်တော့တယ်။ အခန်းအမှတ်(၁၃)ကို ပို့ပေးတော့ဗျာ။

ရပါတယ်။ ကျုပ်နောက်က လိုက်ခဲ့ပါ။ လူရွယ်သည် ဆိုင်ရှင်နောက်သို့ လိုက်သွားသည်။ ဆိုင်အပေါ်ထပ်သို့ တက်ခဲ့ကြသည်။ ရုံးခန်းသို့ ရောက်သည့်အခါ ဒေါ်အိုစာကို အသင့်တွေ့၍ ကိုလှက ပြောလိုက်သည်။

အမေ... ဒီဧည့်သည်က အခန်းအမှတ်(၁၃)မှာ တည်းခိုချင်ကြောင်း ပြောလို့ ခေါ်လာခဲ့တာပါ။

ဒေါ်အိုစာသည် လူရွယ်ကို သေသေချာချာကြည့်၍ မေးလိုက်သည်။

မောင်ရှင်က အခန်းအမှတ်(၁၃)အကြောင်း အရင်က ကြားဖူးသလား။

ဟုတ်ကဲ့၊ ကြားဖူးပါတယ်။

ဘာတွေ ကြားဖူးတယ်ဆိုတာ ပြန်ပြောပြပါဦး။

တစ်ခါက ရခိုင်အမျိုးသားတစ်ဦး အဲဒီအခန်းမှာ တည်းခိုရင်း ကြီးဆွဲချသေးတယ်။ နောက်ပိုင်း အဲဒီအခန်းမှာ အခြောက်အလှန့်တွေရှိလာလို့ ဒီအခန်းကို ဘယ်သူ့ကိုမှ ပေးမတည်းတော့ဘဲ ပိတ်ထားတဲ့အကြောင်း သိထားပါတယ်။

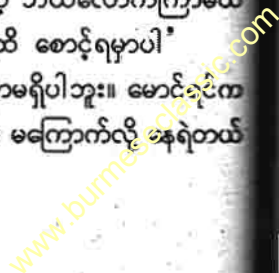
ဒါတွေ သိထားလျက်နဲ့ မောင်ရှင်က မကြောက်ဘူးလား။

ကျွန်တော် မကြောက်တတ်ပါဘူး။

မောင်ရှင်က တစ်ညတည်းလား။

ကျွန်တော်က ကြာလိမ့်မယ်။ ကျွန်တော့်ဆရာ မလာမချင်း ဒီက စောင့်ရမှာဆိုတော့ ဘယ်လောက်ကြာမယ် မမှန်းနိုင်ဘူး။ ဆရာလာတဲ့အထိ စောင့်ရမှာပါ။

ရက်ကြာတာက ပြဿနာမရှိပါဘူး။ မောင်ရှင်က ဒီအခန်းအကြောင်းကို သိတယ်။ မကြောက်လို့ နေရတယ်။

ဆိုရင် ခွင့်ပြုရမှာပေါ့*

ကျွန်တော့်ကို လက်ခံပေးတဲ့အတွက် ကျေးဇူးတင် ပါတယ်။ ကျွန်တော့်ဘက်က တောင်းဆိုစရာတစ်ခု ရှိပါ တယ်ခင်ဗျ

ဘာတွေများလဲကွယ့်၊ ပြောကြည့်ပါဦး

ကျွန်တော်က တည်းခိုခန်းမှာ ညအိပ်ရုံသက်သက် ပဲ နေမှာပါ။ မနက်လင်းတာနဲ့ မနက်စာစားပြီး တောထဲ သွား၊ လိုချင်တဲ့ဆေးပင် ရှာရမယ်။ ညမိုးချုပ်မှ ပြန် ရောက်မယ်။ ကျွန်တော် နောက်ကျရင် ညစာ ချန်ထား ပေးဖို့ပါ

နောက်ရော ဘာရှိသေးသလဲ

နောက်ဆုံးတစ်ခုက ကျွန်တော့်မှာ ငွေနည်းနေလို့ နေ့စဉ် စားစရိတ်ကို ကျွန်တော်ပြန်မှ တည်းခိုခန်းခန့် ပေါင်းရှင်းခွင့်ပြုပါ

ဒီကြားထဲ မင်းပြန်မလာရင် တို့ ဘာလုပ်ရမလဲ

ကျွန်တော်က ကျွန်တော့်ဆရာ လာသည်အထိ စောင့်ရမယ်ဆိုတော့ ဆရာမလာမချင်း ဒီက ထွက်ခွာလို့ မရပါဘူး။ ဒါကလည်း ဆရာမှာတဲ့အတိုင်း ပြောရတာပါ။ ဆရာက ဒီဆိုင်က စောင့်ရမယ် ဆိုလို့ပါ

မင်းဆရာက ဘယ်သူလဲ

အဘဦးရွှေမျိုင်း

ဘယ်က ဦးရွှေမျိုင်းလဲ

ပုပ္ပားကပါ

မင်းက အဘရဲ့ တပည့်လား

ဟုတ်ပါတယ်

ဦးရွှေမျိုင်းရဲ့ တပည့်ဖြစ်ကြောင်း ဘာအထောက် အထား ရှိသလဲ

လူရွယ်သည် သူ့အိတ်ထဲက ဓာတ်ပုံတစ်ပုံကို ထုတ် ပြသည်။ ဓာတ်ပုံမှာ ပုပ္ပားတောင်ကို နောက်ခံထားလျက် ဝတ်ဖြူစင်ကြယ်နှင့် အဘိုးကြီးက လက်တစ်ဖက်က တောင်ငှေး၊ ကျန်လက်တစ်ဖက်က ပုတီးကိုကိုင်လျက် လူရွယ်နှင့် တွဲလျက်ရိုက်ထားသော ဓာတ်ပုံဖြစ်သည်။

မင်းနာမည်က

အောင်မောင်းပါ

လူရွယ်က မှတ်ပုံတင်ကို ထုတ်ပြလိုက်သည်။ ဒေါ် အိုစာသည် မှတ်ပုံတင်ကိုကြည့်ပြီး အောင်မောင်းကို လက်

ခံလိုက်သည်။

မင်းက အဘဦးရွှေမျိုင်းနဲ့ အတူနေတာလား

ဟုတ်ပါတယ်ခင်ဗျာ။ သူက လိုက်လာမယ်ပြောပြီး ကျွန်တော့်ကို အရင်လွတ်လိုက်လို့ ကျွန်တော် ဆေးမြစ် ရှာရင်း အရင် ထွက်လာခဲ့တာပါ

မင်းက အဘဦးရွှေမျိုင်းရဲ့ တပည့်ပါပြောရင် ပြီးပါ တယ်ကွယ်။ အဘက တို့နဲ့ ရင်းနှီးပါတယ်။ ဒီဆိုင်ကို တစ်နှစ်တစ်ခေါက် မှန်မှန်ရောက်ပါတယ်

ဒေါ်အိုစာသည် ပြောပြောဆိုဆို အခန်းအမှတ်(၁၃) သော့ကို ထုတ်ပေးလိုက်သည်။ အောင်မောင်းသည် သော့ ကို ယူလျက် အခန်း(၁၃)ကို ရှာဖွေခဲ့ရာ နောက်ဆုံး အစွန်ခန်းရောက်မှ တွေ့ရသည်။ အခန်းဖွင့်ပြီး အထဲသို့ ဝင်ခဲ့သည်။ အခန်းအမှတ်(၁၃)နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်တွင် ရေချိုးခန်းနှင့် အိမ်သာရှိသည်။ အခန်းမှာ ရှင်းနေပါသည်။ ခုတင် တစ်လုံး၊ သင်ဖြူးဖျာ၊ ခေါင်းအုံး တစ်လုံး၊ စောင် တစ်ဖည်သာ တွေ့ရသည်။ အောင်မောင်းသည် ရေချိုး ရန် ရေချိုးခန်းသို့ ထွက်ခဲ့သည်။ ရေချိုးပြီး ရေချိုးခန်းက ထွက်လိုက်သည်နှင့် လူနှစ်ဦးက စတုရံ နှုတ်ဆက်ပါ သည်။

မိတ်ဆွေက ဒီအခန်းမှာ တည်းမှာလား

ဟုတ်ပါတယ်

ဒီတစ်ညတည်းလား

ကြာချင် ကြာမယ်

ကျုပ်က အခန်း(၁၂)ကပါ။ ခင်ဗျားသတ္တိကိုတော့ ချီးကျူးတယ်။ ကျွန်တော်က အခန်း(၁၂)မှာ မဖြစ်မနေ အခန်းမရလို့ နေရတာ။ ညဘက်မှာတော့ အခန်း(၁၃)က အသံတွေ ကြားရတယ်။ ခင်ဗျားရောက်လာတော့ အားရှိ လိုက်တာဗျာ။ ကျုပ်ပြန်ရင် ကျုပ်အခန်း ပြောင်းနေပေါ့

ရပါတယ်။ ကျွန်တော် မကြောက်ပါဘူး။ ခင်ဗျား တို့ ဒီညကစပြီး စိတ်ချလက်ချသာ အိပ်ကြပါ

ဝမ်းသာတယ်ဗျာ။ ကျုပ်တို့က ညဘက်ဆို အိမ်သာ တောင် မသွားရတာ။ ဒီအနီးအနား အခန်းက လူတွေ အတွက် အားရှိသွားတာပေါ့

ကျွန်တော်က ဒါတွေ အယုံအကြည် မရှိတော့ မကြောက်တတ်ပါဘူး။ သူတို့က မြောက်လှန်ချင် ပြောက် ပါစေ၊ ဂရုမစိုက်ပါဘူး

သူတို့ကိုရှင်းပြပြီး အောင်မောင်း အခန်းထဲ ဝင်ခဲ့သည်။

အောင်မောင်းသည် နောက်နေ့တွင် နံနက်စောစော အိပ်ရာက ထကာ ကြိုတင်မှာထားသော နံနက်စာကို အဝစားပြီး တောထဲသို့ ထွက်ခဲ့သည်။ အခြားအခန်းများက လူများ နှိုးလာသောအခါ အောင်မောင်းမရှိတော့သဖြင့် အခန်းအမှတ်(၁၃)၏အကြောင်း မေးခွင့်မရနိုင်တော့ပါ။

တစ်နေ့လုံး တောထဲသို့သွားနေပြီး ညဆယ်မှာရီခန့်မှ ပြန် ရောက်လာကာ အသင့်မှာထားသော ညစာကို အခန်းထဲမှာ စားလိုက်ပါသည်။ နောက်နေ့တွင်လည်း နံနက်စောစော တည်းခိုခန်းမှထွက်ကာ ညမှ ပြန်ရောက်သဖြင့် အခြားသူများနှင့် တွေ့ဆုံခွင့် မရပါ။ ဒေါ်အိုစာ ပြောပြချက်အရသာ အောင်မောင်း ညဘက် ပြန်လာကြောင်း သိရခြင်း ဖြစ်သည်။

ဒေါ်အိုစာသည် သူကိုးကွယ်သော အဘဦးရွှေဗျိုင်း၏ တပည့်တစ်ဦးဖြစ်၍ အောင်မောင်း လိုအပ်သမျှ အားလုံး ဖြည့်ဆည်းပေးခဲ့ရသည်။ ပိုင်ရှင် ဒေါ်အိုစာကိုယ်တိုင်က လေးလေးစားစား ဆက်ဆံသဖြင့် အခြားလူများကလည်း အောင်မောင်းကို ဂရုတစိုက် ရှိနေကြပါသည်။

အောင်မောင်း တည်းခိုခန်းသို့ရောက်လာပြီး ခြောက်ရက်မြောက်နေ့တွင် အံ့ဩဖွယ် သတင်းတစ်ရပ်ကို ကြားရတော့သည်။ နံနက်စောစော ဆုံစည်းရာဆိုင် ဖွင့်လိုက်သည်နှင့် အင်ကြင်းမြိုင်ရွာသားများဖြစ်သည့် ထူးအံ့၊ စံသာနှင့် ငပွားတို့ သုံးယောက် ရောက်ရှိလာပါသည်။ ထိုရွာသားများမှာ ဆိုင်ရှင် ကိုလှနှင့် သူငယ်ချင်းများဖြစ်၍ ရင်းနှီးနေသူများပီပီ သိလိုသမျှကို မေးမြန်းကြသည်။

‘အခန်းအမှတ်(၁၃)မှာ တည်းနေတဲ့ ဧည့်သည် ရှိသလား’

- ‘ကိုအောင်မောင်းလား၊ ရှိပါတယ်’
- ‘ရှိရင် သူ့ကို ခဏတွေ့ပါရစေဗျာ’
- ‘အခုတော့ မရှိတော့ဘူး။ သူက နံနက်စောစော တောထဲကို ထွက်သွားပြီ’
- ‘ညက သူ ဒီမှာ ပြန်အိပ်သလား’
- ‘ဟုတ်ကဲ့၊ အိပ်ပါတယ်။ သူ့အတွက် ချွန်ထားပေးတဲ့ ညစာကို သူ့အခန်းမှာ ယူစားပါတယ်’
- ‘သည်မနက်ရော ဒီတည်းခိုခန်းက ထွက်သွားတာ

သေချာရဲ့လား’
‘သေချာပါတယ်ဗျာ။ သူ့အတွက် နံနက်စာ စီစဉ်ပေးလိုက်ရတာပဲ’

‘ခင်ဗျားကိုယ်တိုင်ရော ကိုအောင်မောင်းကို တွေ့ရဲ့လား’

‘တွေ့တာပေါ့ဗျာ။ ကျုပ်ကိုတောင် နှုတ်ဆက်သွားသေးတယ်’

ဆိုင်ရှင် ကိုလှ၏ ဖြေကြားချက်များကို နားထောင်နေကြသော်လည်း ထိုလူသုံးယောက်မှာ ယုံကြည်မှုမရှိသဖြင့် ကျေနပ်ဟန်မရှိလှ။

သူတို့သုံးယောက်အနက် ကိုစံသာက ပြောပါသည်။

‘ဒီလို ကိုလှရဲ့၊ ခင်ဗျားကို အထပ်ထပ်မေးလို့ စိတ်မရှိပါနဲ့ဗျာ။ ကျုပ်တို့သုံးယောက်က တောထဲမှာ သစ်ခုတ်တော့ အဲဒီ ကိုအောင်မောင်းကို နေ့တိုင်း တောထဲမှာ တွေ့လို့ မှတ်မိနေတာ’

‘ဟုတ်တယ်လေ၊ ကိုအောင်မောင်းက နေ့တိုင်း တောထဲသွားတော့ ခင်ဗျားတို့နဲ့တွေ့တာ ဘာဆန်းလို့လဲဗျာ’

‘အေး...ဟုတ်တယ်။ အခု ဆန်းတဲ့အကြောင်း ပြောချင်တယ်’

‘ဟုတ်ပါတယ် ကိုလှ၊ ကျုပ်တို့သုံးယောက် တောထဲကို နေ့တိုင်း သစ်ခုတ်သွားရတော့ ကိုအောင်မောင်းကို တွေ့နေရတယ်။ သူ ဒီတည်းခိုခန်း အခန်း(၁၃)မှာ တည်းရဲတဲ့လူအဖြစ် မှတ်မိနေခဲ့တာပါ။ မနေ့က ညနေ ကျုပ်တို့ အလုပ်ကအပြန် သစ်ပင်ကြီးတစ်ပင်လဲကျပြီး ကိုအောင်မောင်းကိုယ်ပေါ်မှာ ပိနေလို့ အသက်ရှင်လိုရှင်ငြား သူ့ကို သစ်ပင်အောက်က ခဲရာခဲဆစ် ဆွဲထုတ်ကြတယ်။ ဒါပေမဲ့ သူ အသက်မရှိတော့ပါဘူး’

ကိုစံသာက သူတို့အတွေ့အကြုံကို ပြောပြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

‘မဟုတ်သေးဘူး။ တစ်ခုခုတော့ မှားနေပြီထင်တယ်။ ကိုအောင်မောင်း ညက ပြန်လာတယ်ဗျာ။ ဒီမနက်စောစော ပြန်ထွက်သွားတာကိုလည်း သေသေချာချာ မြင်လိုက်ရတယ်’

‘ကိုလှပြောလိုသော ကြားရတယ်။ ယုံဖို့ ခက်နေတယ်။ အခု ကျုပ်တို့ တောထဲသွားမှာပဲ။ သေချာတဲ့ အကြောင်း အပြန်ဝင်ပြောပါမယ်။ ကဲ...ကျုပ်တို့ သွားပြီ’

ထူးအံ့တို့ သုံးယောက်က ကိုလှကို နှုတ်ဆက်ပြီး တောဘက်သို့ ထွက်သွားကြသည်။ ကိုလှက သူတို့သုံးယောက်၏ ပြောစကားကို လုံးဝအယုံအကြည်မရှိသဖြင့် စိတ်ထဲ အမှတ်မထားဘဲ လုပ်စရာရှိသည့် အလုပ်များကို ဆက်လုပ်နေခဲ့သည်။

ထိုနေ့ ညက ကိုစံသာတို့ သုံးယောက်ကို မျှော်ကြည့်သော်လည်း လုံးဝလာရောက်တာမရှိဘဲ မိုးချုပ်ချိန်တွင် ကိုအောင်မောင်း ပြန်လာသည်ကိုသာ တွေ့ရပါသည်။ ကိုစံသာတို့ သုံးယောက် လူမှား၍မြင်ခြင်း ဖြစ်ရမည်ဟု ယူဆလိုက်ရသည်။ သူတို့ ပြောကြားချက်များမှာ ယုံကြည်စရာ မရှိသည့်အတွက် ထိုအကြောင်းကို မည်သူ့ကိုမှ မပြောတော့ဘဲ မေ့ပျောက်လိုက်ရသည်။

ကိုအောင်မောင်းမှာ ညစဉ် ပုံမှန်ပြန်လာမြဲ ဖြစ်ပါသည်။ တစ်နေ့ ဆိုင်အလုပ်သမား ဘကြီးမုန်ထံမှ ထူးဆန်းသော စကားကို ကြားလိုက်ရသည်။

‘မောင်လှ ညက အိုးထဲမှာကျန်တဲ့ ဝက်သားဟင်းတွေ လုံးဝမရှိတော့ဘူး။ အိုးထဲက ဟင်းကို တစ်ယောက်ယောက် စားသွားပုံရတယ်’

‘ဘကြီးမုန် ဒီအခန်းထဲမှာ ရှိနေတာပဲ။ ဘကြီးမုန် မတွေ့လိုက်ဘူးလား’

‘မတွေ့လိုက်လို့ပါကွယ်’

‘နောက် အဲဒီလိုမဖြစ်အောင် ဂရုပြုပေါ့ဗျာ’

ထိုကိစ္စသည် ထိုနေရာတွင် မပြီးပြတ်နိုင်။ နောက်နေ့တွင် အလားတူ ပြဿနာများကို ကြားရပြန်သည်။ ညဘက် ဟင်းအိုးမှဟင်းများ ပျောက်မြဲ ပျောက်နေပါသည်။ ဟင်းပျောက်သည်ထက် ဟင်းအိုးတွင် ပြောင်လက်အောင် စားသွားသဖြင့် ခွေးများ ဝင်စားသည်ဟု ထင်ရသည်။ ထိုပြဿနာ၏ အဖြေကို ဖော်ထုတ်မှ ဖြစ်တော့မည်။ သူခိုးကို စောင့်ဖမ်းရန် အလုပ်သမားများနှင့် တိုင်ပင်ကြသည်။

သူခိုးဖမ်းမည့် လူအားလုံး မောင်ရိပ်တွင် အသီးသီး စောင့်ကြည့်နေကြသည်။ ည(၁၂)နာရီအထိ မည်သည့် ထူးခြားချက်မှ မတွေ့ရဘဲ ခြင်ကိုက်ခြင်းကိုသာ အလူးအလဲ ခံကြရသည်။ ဘကြီးမုန်က ကိုလှကို အားနာသဖြင့် မပြာလိုက်သည်။

‘မောင်လှ...မင်း နားလိုက်၊ တို့တွေအားလုံး ရှိနေ

တာပဲ။ သူခိုးလာရင် မိရမှာပါ။ ထူးခြားရင် မင်းကို ပြောပါ့မယ်’

ကိုလှသည် ကုလားထိုင်တစ်လုံးကိုချ၍ စောင်ပါးလေးတစ်ထည်ကိုခြုံကာ မျက်စိမှိတ်ပြီး မေးနေခဲ့သည်။ မည်မျှကြာအောင် အိပ်ပျော်သွားသည် မသိရပါ။ သူ့ကို တစ်စုံတစ်ယောက်က လှုပ်နှိုးနေသဖြင့် လန်သွားပါသည်။

‘မောင်လှ...ထ...ထ...ဆိုင်ထဲကို သူခိုးဝင်သွားပြီ’

ဘကြီးမုန်၏ စကားသံကြောင့် ကိုလှက လက်ထဲက ဓာတ်မီးကို ဆုပ်ကိုင်ရင်း ထရပ်လိုက်သည်။ သူတို့ အုပ်စု ခြေကိုဖော့နင်းရင်း ဆိုင်ထဲသို့ ဝင်ခဲ့ကြသည်။ အားလုံး ညင်သာစွာ အခန်းထဲ ဝင်ခဲ့ကြသည်။ အခန်းထဲသို့ အားလုံးရောက်သည်နှင့် ဘကြီးမုန်က မီးခလုတ်ကို ဖွင့်လိုက်ရာ တစ်ခန်းလုံး လင်းထိန်သွားပါသည်။ မြင်လိုက်ရသည့် မြင်ကွင်းက အံ့ဩစရာကောင်းပါသည်။ ဟင်းအိုးကြီးကို ဖွင့်၍ အားပါးတရ စားသောက်နေသူ တစ်ဦးကို တွေ့လိုက်ရသည်။ ကျောခိုင်းပြီး စားသောက်နေသဖြင့် မျက်နှာကို မမြင်ရဘဲ ဖြစ်နေစဉ် ရုတ်တရက် မီးလင်းလာသဖြင့် စားသောက်နေသူမှာ စားလက်စ ဒန်အိုးကို ပစ်ချခဲ့ပြီး တည်းခိုခန်းအပေါ်သို့ ပြေးတက်သွားပါတော့သည်။

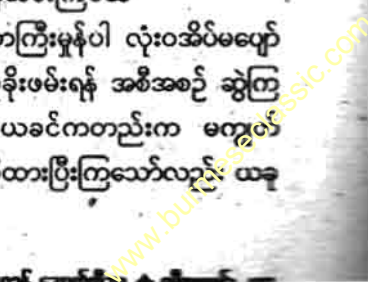
ကိုလှသည် ပြေးသွားသူနောက်သို့ ပြေးလိုက်ခဲ့သည်။ ရှေ့က ပြေးသူသည် အခန်းများကျော်ပြီး အမြန်ပြေးနေသည်ကို မြင်ရသည်။ ထိုလူကို မိအောင် မလိုက်နိုင်သော်လည်း သူ၏ ပြေးလမ်းအတိုင်း ဓာတ်မီးနှင့် မျက်ခြည်မပြတ်အောင် ကြည့်ရင်း ပြေး၍လိုက်ခဲ့သည်။ အခန်းအမှတ်(၁၃)သို့ ဝင်ရောက်ပျောက်ကွယ်သွားသည်ကိုသာ နောက်ဆုံး မြင်လိုက်ရပါသည်။ ကိုလှ ငေးငိုင်ကြည့်နေစဉ် ဘကြီးမုန် ရောက်လာပါသည်။

‘မောင်လှ၊ တို့ ဘယ်လိုလုပ်မလဲ။ အခန်းထဲ ဝင်လိုက်မလား’

‘မလိုက်ပါနဲ့။ နောက်နေ့ စောင့်ကြည့်ကြတာပေါ့’

‘ဒါဆိုလည်း တို့ ပြန်ဆင်းကြမယ်’

ထိုညက ကိုလှရော ဘကြီးမုန်ပါ လုံးဝအိပ်မပျော်ကြတော့ပါ။ နောက်နေ့ သူခိုးဖမ်းရန် အစီအစဉ် ဆွဲကြသည်။ အခန်း(၁၃)တွင် ယခင်ကတည်းက မကူမလှ တွင် သူ ရှိနေကြောင်း သိထားပြီးကြသော်လည်း ယခု

ကဲ့သို့ အစားအသောက် ခိုးစားခြင်း မရှိခဲ့သဖြင့် စဉ်းစားရ ခက်နေပါသည်။ နောက်ညတွင် ဟင်းအိုးများအားလုံး ချထားပြီး သူခိုးကို မိအောင်ဖမ်းရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်ကြ သည်။

နောက်နေ့ နံနက်စောစောတွင် အောင်မောင်းသည် သွားရိုးသွားစဉ်အတိုင်း တောသို့ ထွက်သွားပါသည်။ အောင်မောင်း ထွက်သွားသည်နှင့် ကိုလှသည် စံသာတို့ သုံးယောက်ကို စောင့်မျှော်နေခဲ့သည်။ သူတို့သုံးယောက် မှာ ဆိုင်သို့ မလာသဖြင့် ကိုလှက လိုက်ခေါ်မှ ခြံစပ်တွင် ရပ်နေကြသည်ကို တွေ့ရသည်။

ကိုစံသာက စ၍ပြောပါသည်။

‘ထူးဆန်းတာတော့ အမှန်ပဲ။ တို့ မနက်စောစော ရောက်သွားတော့ သစ်ပင်ပိတ်နေရာမှာ လဲကျနေတဲ့ သစ်ပင်က လွဲလို့ ဘာမှမတွေ့ရဘူး။ ဒါကြောင့် တို့လည်း မပြောတတ်အောင် ရှိနေလို့ မင်းကို လာမပြောတာပါ’

ကိုလှအတွက် အံ့ဩစရာများကိုသာ ကြားနေပါ သည်။

ဆုံစည်းရာတွင် အံ့ဩစရာများ ကြုံတွေ့နေရချိန်တွင် အဘ ရောက်လာပါသည်။ အဘဦးရွှေမျိုင်း ရောက်လာ တိုင်း ဘုရားခန်းတွင် နေရာစီစဉ်ပေးနေကျ ဖြစ်သည်။ ဒေါ်အိုဇာသည် အဘကို ကြိုဆိုလိုက်ပြီး ဘုရားခန်းတွင် စီစဉ်ပေးလိုက်သည်။ အဘဦးရွှေမျိုင်းက ဒေါ်အိုဇာကို ပြောလိုက်သည်။

‘မောင်လှနဲ့ ဘိုးမှုန်တို့ ရှိသလား။ သူတို့ကို ခေါ် လိုက်’

လူငယ်လေးတစ်ဦးက သွားခေါ်သဖြင့် ကိုလှနှင့် ဦးဘိုးမှုန်တို့ ရောက်လာသည်။ အားလုံးကိုကြည့်ပြီး အဘ က မေးလိုက်သည်။

‘အောင်မောင်း ဘယ်မှာလဲ’

ကိုလှနှင့် ဦးဘိုးမှုန်တို့ တစ်ယောက်မျက်နှာတစ် ယောက် ကြည့်နေကြစဉ် ဒေါ်အိုဇာက ဖြေလိုက်သည်။

‘အခန်းအမှတ်(၁၃)မှာ တည်းပါတယ် အဘ’

‘အခု ရှိသလား။ သွားခေါ်စမ်း’

‘အခုတော့ မရှိဘူး အဘ။ တောထဲ သွားနေတယ်။

မိုးချုပ်မှ ပြန်လာမယ်’

ကိုလှက ဝင်၍ ပြောလိုက်သည်။

‘အောင်မောင်းအခန်းကို ငါ ကြည့်ချင်တယ်’ ဒေါ်အိုဇာက သော့တွဲယူပြီး ရှေ့ကသွားသဖြင့် အား လုံး နောက်က လိုက်သွားကြသည်။

ဒေါ်အိုဇာက အခန်း(၁၃)ကို ဖွင့်ပြလိုက်သည်။ အဘ သည် အခန်းထဲသို့ မဝင်ဘဲ အပြင်ကကြည့်ပြီး စိတ်ပျက် စွာ ခေါင်းခါပြလိုက်သည်။

‘ငါထင်တဲ့အတိုင်း ဖြစ်ကုန်ပြီ’

အဘက ပြောလိုက်သော်လည်း မည်သူမှ အဓိပ္ပာယ် မဖော်ပြနိုင်အောင် ရှိနေကြသည်။

‘အောင်မောင်း မရှိတော့ဘူး’

အဘက ထပ်ပြောလိုက်သဖြင့် အားလုံးထိတ်လန့် သွားကြသည်။ အဘက ဆက်ပြောပါသည်။

‘အောင်မောင်း ရောက်လာပုံက အသက်ရှင်တဲ့ပုံစံ မဟုတ်တော့ဘူး။ ဒီကောင် ဒုက္ခရောက်နေပြီဆိုတာသိလို့ ငါ လာကြည့်တာ။ ခုတော့ ငါထင်တဲ့အတိုင်း ဖြစ်နေပြီ။ ငါ့ဆီကို ငိုယိုပြီး ရောက်လာတာကြောင့် ငါ လာခဲ့တာ’

‘အောင်မောင်းက မိုးချုပ်မှ ပြန်လာပြီး နံနက်စော စော တောထဲကို ဆေးမြစ်ရှာဖို့ သွားလေ့ရှိပါတယ် အဘ’ ဒေါ်အိုဇာက အဘကို ရှင်းလင်းပြောပြသော်လည်း အဘက လက်မခံပါ။

‘အခုလက်ရှိ ရှိနေတာ အောင်မောင်း မဟုတ်တော့ ဘူး။ အောင်မောင်းအယောင်ဆောင်ထားတဲ့ နာနာဘာဝပဲ’

‘ဗျာ’

မောင်လှက အံ့အားသင့်သွားပါသည်။

‘အောင်မောင်း သေပြီဆိုတာ မင်းတို့ မသိကြဘူး လား’

အဘကို မည်သူမှ ပြန်မပြောနိုင်တော့ဘူး။ မောင်လှ နှင့် ဦးဘိုးမှုန်တို့ တစ်ဦးကိုတစ်ဦး အဓိပ္ပာယ်ရှိသော အကြည့်နှင့် ကြည့်နေကြမိသည်။

‘အေး..မနက်ရောက်ရင် အဖြစ်မှန်ကို အားလုံးတွေ ကြရတော့မှာပါ။ ကဲ..မောင်လှက ဟောဒီပြောတွေကို အောင်မောင်းအိပ်ရာပေါ်မှာ ဖြူးထားလိုက်ပါ။ ဒီည ဟိ ကောင် ပြန်လာပြီး ဒီအိပ်ရာမှာအိပ်ရင် မိုးလင်းမှာ ရှ လုံးပေါ်မှာပဲ’

မောင်လှက အဘပေးသည့် ပြာများကို ‘သူသွားပြီး အိပ်ရာပေါ် ဖြူးလိုက်သည်။

အောင်မောင်း ညပြန်လာရင် အဘ သူ့ကို တွေ့ချင် သေးသလား

အောင်မောင်းမဟုတ်တဲ့ နာနာဘာဝကောင်ကို တွေ့ စရာ မလိုဘူး

အဘသည် ဘုရားခန်းသို့ ဝင်သွားပါသည်။

ထိုညက အောင်မောင်း ညဉ့်နက်မှ ပြန်ရောက်လာ သည်။ ကိုလှနှင့် ဦးဘိုးမှန်တို့က သတိထားကြည့်နေ သည်။ ညနက်မှာရီခန့်တွင် ဟင်းအိုးကို လာရောက်စား နေသော အောင်မောင်းကို သူတို့ ဘာမှမလုပ်ကြဘဲ ငေး ကြည့်နေကြသည်။

နောက်နေ့ နံနက်စောစော အခန်း(၁၃)ကို အား လုံး အာရုံစိုက်၍ ကြည့်နေကြပါသည်။ ထူးခြားချက်မှာ အောင်မောင်း အခန်းထဲက လုံးဝထွက်မလာခြင်း ဖြစ် သည်။ ခြောက်နာရီထိုးသော်လည်း အခန်းထဲက အောင် မောင်း ထွက်မလာ။ ခုနစ်နာရီတွင်လည်းမလာ။

ရှစ်နာရီ ထိုးသည်နှင့် အဘက ဦးဆောင်ပြီး အောင် မောင်း၏ အခန်းသို့ သွားခဲ့သည်။ ဒေါ်အိုဇာက အခန်း

တံခါးကို ဖွင့်လိုက်သည်နှင့် အလွန်ဆိုးဝါးလှသော အပုပ် နံ့က ထွက်လာသည်။ ထိုအပုပ်နံ့၏ဒဏ်ကို မည်သူမျှ မခံနိုင်အောင် ရှိနေကြသည်။ အဘက အားလုံးကို ရှင်းပြ လိုက်ပါသည်။

ကဲ...တွေ့ကြ မြင်ကြရပြီ မဟုတ်လား။ အောင် မောင်း အစစ်က မရှိတော့ဘူး။ အောင်မောင်းရဲ့ ခန္ဓာ ကိုယ်မှာ တွဲကပ်ပြီး လိုက်လာတဲ့ ဒီနာနာဘာဝကောင်က စားချင် သောက်ချင်လို့ လူအယောင်ဆောင်နေတာ။ ကျုပ်တို့ အချိန်မီ သိလိုက်ရလို့ တော်သေးတာ။ မသိရရင် သူ ဘယ်လောက်စားသောက်နေမလဲဆိုတာ မှန်းဆကြည့် ကြတော့။ ကဲ...ဒီကိစ္စ ဒီမှာပြီးပြီ။ မနက်ဖြန် ဒီအခန်းမှာ အောင်မောင်းကို ရည်စူးပြီး ဘုန်းကြီးငါးပါးပင့်ပြီး ဆွမ်း ကပ် အမျှဝေဖို့ စီစဉ်ကြပေတော့

အားလုံးကိုပြောပြီး အဘ ဘုရားခန်းသို့ ဝင်သွားပါ သည်။ ကျန်လူများမှာ စကားမပြောနိုင်လောက်အောင် ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်လျက် ရှိနေကြပါတော့သည်။

ကောင်းသော်

ဆရာကြီးရာဇာဇော်ဝင်း(LL.B)

နာမည်ပေးကင်ပွန်းတပ် နက္ခတ္တဗေဒအကြားအမြင် လျှို့ဝှက်နက်နဲသောပညာဖြင့် အနာဂတ်ဟောတိန်းများ

ရင်သွေးငယ်များ နာမည်ပေးခြင်း၊ ကင်ပွန်းတပ်ရက် အခမဲ့ရွေးပေးခြင်း၊ ရှေးဗုဒ္ဓကျက် နာမည်လှလှလေးများ ရွေးချယ်ပေးခြင်း၊ ရင်သွေးငယ်များ ဘဝတစ်သက်တာဟောစာတမ်း၊ ကုမ္ပဏီများ နာမည်ရွေးခြင်း၊ ကုန်အမှတ်တံဆိပ်များ၊ အောက်ခံအရောင်စာလုံးများ၊ ကုမ္ပဏီ ဖွင့်ပွဲ အချိန်၊ နာရီ၊ နေ့ရက်များ၊ မြန်မာစာတာ၊ အင်္ဂလိပ်စာတာ၊ မြန်မာဟောစာတမ်း၊ အင်္ဂလိပ်ဟောစာတမ်း၊ နိုင်ငံခြားမှ မြန်မာများအတွက် နာမည်ပေးခြင်း စသည့် နာမည်ပေး ပါရဂူ ဆရာကြီးတစ်ဦးဖြစ်ပါသည်။ (ဉာဏ်ပူဇော် ၅၀၀၀-ကျပ်) သံတမန်ဝန်ထမ်း အင်္ဂလိပ် နာမည်နှင့် မိဘနာမည် တွဲဖက်၍ အထူးဆောင်ရွက်ပေးခြင်း၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိခင်များ ခွဲစိတ် မွေးဖွားမည့် ရက်ကောင်းရက်မြတ်ကို နာရီ၊ မိနစ်၊ စက္ကန့် အပါအဝင် လိုအပ်သောယတြာများ၊ OG ဆရာဝန်နှင့် တိုင်ပင်ပြီးပါက ဆက်သွယ်နိုင်သည်။ လူကြီးများအတွက် ရက်၊ လ၊ နှစ် ပိုင်းခြားထားသော ဟောစာတမ်းများ လက်ထုတ်ဖြင့်ဟောခြင်း၊ နိုင်ငံခြားသင်္ဘောသားများ လိုင်းကောင်းကောင်းရစေရန်၊ နိုင်ငံခြားသွားသူများ မိမိရောက်သည့်နိုင်ငံတွင် အဆင်ပြေစေရန်၊ ချစ်သူမောင်နှံများ နှံ့တွဲစတာ စစ်ဆေးခြင်း၊ အကြွေးပြန်ရစေရန် အမှုနိုင်/မနိုင်၊ ပညာရေး ထူးချွန်မှုရှိ/မရှိ၊ အိမ်ထောင်ရေးတွင် အနှောင့်အယှက်များ ဖယ်ရှားပေးခြင်း၊ ရုပ်ရည်ချောမော သော်လည်း အဆင်ပြေဖြစ်နေသည့် လူပျိုကြီး၊ အပျိုကြီးများ ကံပွင့်အောင်ပြုလုပ်ခြင်း၊ အိမ်၊ မြို့ကား ရောင်းထွက်စေရန် ဆောင်ရွက်ပေးခြင်း၊ အင်းပညာ၊ ဝိဇ္ဇာအစီအရင်ပညာ၊ ဓာတ်ရိုက် ဓာတ်ဆင်ပညာများဖြင့် ဆရာထံရောက်လျှင် သင် အောင်မြင်စေရမည်ဟု မှတ်ပါ။ (နှုတ်ဟောဉာဏ်ပူဇော် ၅၀၀၀-ကျပ်) နာမည်ပေးခြင်းနှင့် ဟောစာတမ်းများ ဒီနေ့အပ်လျှင် မနက်ဖြန်ရမည်။ နယ်သို့ VPL ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဘဏ်မှ ငွေလွှဲလျှင် ချက်ချင်းပို့ပေးမည်။ နယ်မှ မွေးသက္ကရာဇ်၊ နေရပ်လိပ်စာ ဖော်ပြ၍ မေးမြန်းနိုင်ပါသည်။ ရန်ကုန်မြို့အတွင်း နာမည်ပေးနှင့် ဟောစာတမ်းများကို ငွေကြိုပေးစရာ မလိုဘဲ ပို့ပေးမည်။ ဖုန်းသံ ဆက်လိုက်ပါ။ အမှတ်-၁၀၉(A) (မြေညီထပ်)၊ (၉၄)လမ်း၊ မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့၊ (ဝိတ်ရက်မရှိ)

(01)394727, (01)399426, 09 7300 9994, 09 51 52521

အာကာသ (သာစည်) ခံဆူးခံချွန် ဆီးဆူးဆီးချွန်

သမုန်းပင်ရွာတွင်နေသော ဆေးကုဆရာကြီး ဦးမြ ကို တစ်ရွာလုံးက မဆိုထားနှင့်၊ ရွာနီးချုပ်စပ်များကပါ မသိသူ မရှိကြပေ။ ဆေးကုဆရာဆို၍ တိုင်းရင်းဆေး ဆရာ၊ ဆရာဝန်၊ ဆေးမှူး အစရှိသည်ထဲကတော့မဟုတ်။ အထက်လမ်းပညာ မည်ကာမတ္တနှင့် ဂါထာမန္တန် မန်း မှုတ်ပြီး ပယောဂကုသောဆရာ ဖြစ်သည်။

အသက်ငါးဆယ်ခန့်ရှိသော ဦးမြသည် အသားဖြူဖြူ ဒေါင်ကောင်းကောင်း ချည်တဘက်ကြီး ခေါင်းပေါင်း၍ ချည်တိုက်ပုံ ဝါကြန့်ကြန့်အား အဝတ်များလှေ့ရှိသည်။ နှစ်နံစပ် ချည်ပုဆိုးခပ်မိုနိုနို ဖိုးရိုးဖားရားကိုဝတ်၍ လက် ထဲတွင် တုတ်ကောက်တစ်ချောင်းကလည်း ပါလိုက်သေး သည်။

ဦးမြ လမ်းသွားလျှင် ခေါင်းကိုစိုက်၍ ဆိုးဆိုးဆတ် ဆတ် သွားတတ်ပြီး လမ်းသွားရင်းနှင့် မည်သူ့ကိုမှ နှုတ် ဆက်ခြင်း၊ စကားစမြည်ပြောဆိုခြင်းအလှေ့ မပြုလုပ်ပေ။ အစဉ်းမသိသူ တချို့တလေက 'မင်းကြီးမြ...ဘယ်သွားမှာ တုံး'ဟု လူမှုရေးသဘောအရ နှုတ်ဆက်သည်ပင် မကြိုက် ချင်။ အယူသီးသော ဦးမြကား နေရာတင် တန်ခန့်ရပ်ပြီး ချက်ချင်း လှည့်ပြန်သွားတတ်သည်။

ဆေးကုဆရာကြီး ဦးမြသည် စုန်း၊ ကဝေ၊ ဇော်ဂနီ တို့ကို နိုင်သည်ဟူ၍ ကျော်စော်လျက်ရှိ၏။ ဇောက်တီ ဇောက်ထိုးနိုင်သော ဦးမြကား လူနာအား ခပ်ကြမ်းကြမ်း ဆက်ဆံ၍ ဥံဖွဲမန်းမှုတ်တန်မှုတ်၊ မဟုတ်လျှင် ပါသော တုတ်နှင့် ရိုက်တန်လျှင် ရိုက်ပစ်တတ်သည်။

စုန်း၊ ကဝေတို့ကား လူကိုသာ ပြုစားနိုင်ကြသည် မဟုတ်ဘဲ လူတို့ပိုင်ဆိုင်သော လယ်ယာ၊ ချောင်းမြောင်း၊ တွဲ၊ နွားများကိုလည်း ပြုစားနိုင်သည် ဆို၏။ ရေကြီး မိုးခေါင် သီးနှံခင်းများ ပျက်စီးအောင်နှင့် လူကို တိရစ္ဆာန် ဖြစ်သည်အထိ ဖန်တီးနိုင်ကြသည် ဆိုကုန်၏။

ရာမခေတ် မတိုင်မီကပင် နှစ်ပေါင်းများစွာကစ၍ အီဂျစ်ပြည်တွင် စုန်းအတတ်ထွန်းကားခဲ့သည်ဟု ဆိုကြ ၏။ စုန်းအတတ်ကို တတ်သူတို့အား ရာဇဝတ်မှု ကျူး လွန်သည်ဟူ၍ ပညတ်ထား၏။ စုန်းဟုတ်သည်၊ မဟုတ် သည်ကို အပ်ဖြင့်ထိုးပြီး စမ်းသပ်ကာ သိနိုင်သည်ဟု ဆို၏။ စုန်းဖြစ်လျှင် စုန်း၏ကိုယ်ပေါ်တွင် အပ်ရာထင် ကျန်ခဲ့စေကာမူ နာကျင်ခြင်းမရှိဟု ဆိုသည်။

စုန်းတို့ကို အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု၊ ဆေးလမ်မြို့တွင် ဖျက်တန်ဂိုဏ်းဝင်တို့က စီရင်ကြသည်။ ဂျာမနီ၊ အင်္ဂလန်၊

ပြင်သစ်၊ စပိန်နှင့် အီတလီနိုင်ငံတို့တွင်လည်း ဝတ်ကျောင်း များ၌ စီရင်လေ့ရှိကြသည်။ ပူးကပ်ခြင်း ခံရသူတို့သည် နတ်မိစ္ဆာအမည်ကို အလွယ်တကူ အော်နိုင်သော်လည်း ဘုရားရှင်၏ အမည်ကိုမူ မဆိုနိုင်ကြောင်း တွေ့ရသည်။

မြန်မာတို့၏ ရှေးဟောင်းအယူတွင် စုန်းသည် အရောင်အဝါတောက်ပ၍ လူကို ဖမ်းစားနိုင်သော တန်ခိုး ရှိသည်ဟု ယုံကြည်ကြသည်။ ခြေစုန်း၊ ခေါင်းစုန်း၊ ကိုယ် စုန်း၊ မောက်လုံးစုန်း၊ မောက်ပြားစုန်း၊ အိန္ဒိယလိန်စုန်းနှင့် ကဝေမြောက်စုန်းဟူ၍ ခုနစ်မျိုးရှိသည်။

ခြေစုန်းသည် သစ်သီးသစ်ပွင့်ကိုသာ စား၍ ခြေနှင့် ခြေရာကို ကိုယ်တိုင်ကိုင်ရမှ ဖမ်းစားနိုင်သည်ဖြစ်သဖြင့် ရွာသူဟု ခေါ်၏။ ခေါင်းစုန်းသည် သစ်သီးမှည့်၊ အချို အချဉ်ကိုစား၍ အရိပ်ကိုလည်းကောင်း၊ ခြေရာသော်လည်း ကောင်း ကိုယ်တိုင်ထိရမှ ဖမ်းစားနိုင်၍ နတ်လတ်ဟု

ခေါ်၏။ ကိုယ်စုန်းကား မစင်ချေးခြောက်ကိုသာ စားပြီး အနိပ်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ကိုယ်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ကိုယ်တိုင်ထိရမှ ဖမ်းစားနိုင်သဖြင့် ဆင်ကွပ်ဟုလည်း ခေါ်ကြ၏။

မောက်လုံးစုန်းသည် အသွေး၊ အသား၊ အရေကို စားသောက်၍ ကိုယ်တိုင် မြင်ရ၊ ထိရ၊ နမ်းရှုပ်ရမှ ဖမ်းစားနိုင်ပြီး စုန်းဟုပဲ ခေါ်ကြ၏။ မောက်ပြားစုန်းကား အသည်း၊ အူ၊ အမြစ်စဉ် စား၍ မောက်လုံးစုန်းကဲ့သို့ ကိုယ်တိုင် မြင်ရ၊ ထိရ၊ နမ်းရှုပ်ရမှသာ ဖမ်းစားနိုင်သဖြင့် ရွာသမီးဟု ခေါ်ကြ၏။

အိန္ဒိယနိုင်ငံစုန်းသည်ကား အကြော်အလှော် အဆိမ့်ကို စား၍ အမည်နာမသိရှိမှုနှင့် မိမိလက်အောက် (၃၇) မင်းနတ်တို့ကို စေပါးခိုင်းခန့် ဖမ်းစားနိုင်ပြီး ဇော်ကန်ဟု ခေါ်၏။ ကဝေမြောက်စုန်းကမူ လူသွေး၊ လူသား၊ လူရိုးတို့ကို စား၍ အမည်နာမသိရှိမှုဖြင့် မိမိလက်အောက်နတ်တို့ကို စေပါးခိုင်းနိုင်သဖြင့် ကလေဟုပဲ ခေါ်ဝေါ်ကြသည်။

ခြေစုန်း၊ ခေါင်းစုန်း၊ ကိုယ်စုန်းတို့သည် လူကို သေအောင်အထိ မဖမ်းစားနိုင်ဘဲ ကျန်စုန်းများကသာ လူကို သေစေသည်အထိ ဖမ်းစားနိုင်သည်ဟု ဆိုကြ၏။ ခြေစုန်း၊ ခေါင်းစုန်း၊ ကိုယ်စုန်း၊ မောက်လုံးစုန်း၊ မောက်ပြားစုန်းတို့သည် ယင်းတို့ ကိုးကွယ်ရာနတ် မရှိသဖြင့် ကိုယ်တိုင်သာ ဖမ်းစားကြရ၏။ အိန္ဒိယနိုင်ငံစုန်းနှင့် ကဝေမြောက်စုန်းတို့ကမူ အထူးကိုးကွယ်သောနတ်များ ရှိခြင်းကြောင့် ယင်းနတ်တို့ကို စေစား၍ ဖမ်းစားနိုင်သည်ဟု ဆို၏။

ဤကား ဦးမြ ပြောလေ့ပြောထရှိသော စုန်းနှင့်ပတ်သက်သည့် စကားများဖြစ်၏။ ဦးမြသည် သူဝါသနာပါသော ပညာဖြင့် စုန်း၊ ကဝေ အစရှိသည်တို့အကြောင်း ပြောနေရလျှင် ကွမ်းဝါးမေ့၊ ထမင်းစားမေ့၊ မစားရ ဝစချင့်ဖွယ် ပြောလေ့ရှိသည်။

ရပ်ထဲ ရွာထဲတွင် စုန်းမျိုးဟူပြီး မလှစုန်းယိုး မရှိခိုးနိုးနှင့် ယိုးစွပ်ခံရသူ တချို့တလေရှိရာ ဆွေစဉ်မျိုးဆက်အလိုက် ဖယ်ကြည့်ခြင်း ခံနေကြရသည်။ အများတကာက သူတို့ကို အရောတဝင်မလုပ်ကြဘဲ ဆက်ဆံခြင်း မပြုကြပေ။ တတ်နိုင်သမျှရှောင်၍ ပေးစရာရှိပေးပြီး ကျွေးစရာရှိ ကျွေးကြသော်လည်း သူတို့က ကျွေးသောအစားအစာ

ကိုမူ ဘာသိဘာသာ မသိကျိုးကျွန်ပြုကာနေပြီး မစားဘဲ နေကြသည်။

ခက်သည်က စုန်းတတ်သည်ဟု ပြောဆိုခံရနေသူများကလည်း စကားစမြည်ပြောလျှင် တို့ပြုပြီး ပြောရမှ အားရသည်လားမသိ။ လူချင်းတွေ့လျှင် တို့ချင်၊ ကလေးမြင် ခေါင်းပုတ်၊ ထိပ်ပုတ် လုပ်ချင်ကြ၏။ တချို့လည်း ပြုစားမခံရအောင်ဆိုပြီး တန်ပြန်သည်ဆိုကာ လာတို့သော လက်ကို ပုတ်ချပစ်၊ ပြန်တို့ပစ်ကြသည်။

တစ်အိမ်အိမ်တွင် နေထိုင်မကောင်း မကျန်းမမာရှိပြီဆိုလျှင် လူနာမေး လာသလိုလိုနှင့် တငုတ်တုတ်တုတ်ထိုင်ကာ ရှေ့နားက သူတို့ လူနာရှင် ကြိုက်မှန်းမသိ မကြိုက်မှန်းသိ အခွင့်သာသည်နှင့် လူနာကို ဟိုစမ်းဒီစမ်း လုပ်ချင်ကြသေး၏။ အထင်ရှားဆုံးကား အသုဘရှိသော နေရာဆို သူတို့ မခွာကြတော့။ လက်ဝါးချင်း တဖြန်းဖြန်း ရိုက်၍ အပူသည်လုပ်ကာ ငိုပြတတ်ကြလေသည်။

ပါတီ၊ ကောင်စီခေတ်က ဖြစ်သည်။ အမှန်းပင်အုပ်စုရွာတွင် ဥက္ကဋ္ဌဖြစ်သော ဦးတင်မြင့်သည် လုပ်ငန်းကိစ္စပြီးစီး၍ မိုးကြီးစုန်းစုန်းချုပ်မှ ရွာထဲကနေ အိမ်ပြန်လာ၏။ ရှေ့မလှမ်းမကမ်းတွင် ရေနံဆီခွက်မီးအိမ် တကိုင်းကိုင်းနှင့် သူ့အိမ်ဆီ သွားနေသူ လူတစ်ယောက်ကို တွေ့လိုက်ရ၍ ခဏရပ်ပြီး အကဲခတ်ကြည့်လိုက်သည်။

ကျေးရွာလေ့စရိုက်အရ အမှုကို အိမ်လာပြီး တိုင်တန်းလေ့ရှိရာ တချို့က စကားကြောရှည်ပြီး တော်ရုံနှင့် မပြန်ကြ။ အလိုက်ကမ်းဆိုး မသိသူနှင့် တွေ့ပြီဆိုလျှင် စားချိန် မစားရ၊ နားချိန် မနားရဘဲ ဧည့်ခံပြောဆိုရရာ ပင်ပန်းပေါင်း များလှပေပြီ။ သို့ကြောင့် ဦးတင်မြင့်သည် ရံဖန်ရံခါဆိုသလို ရှောင်သင့်ရှောင် တိမ်းသင့်လျှင် တိမ်းနေတတ်လေသည်။

‘တင်မြင့်ရှိလားဟဲ့’
စုန်းတတ်သည်ဟု နာမည်ကြီးနေသော ဒေါ်ဘုမ၏ အသံ ဖြစ်သည်။

‘ငါ့လယ်လေး ဖိုးမောင် နွားစားပစ်လို့ပါဟယ်၊ တိုင်ချင်လို့ပါ’

ဒေါ်ဘုမကား စကားတပြောပြော မီးအိမ်တကိုင်းနှင့် အိမ်ပေါ် တက်သွားသည်။ သုံးပင်၊ လေးပင်၊ ရှစ်တောင်တိုင်၊ ထရံကာ သွပ်မိုးအိမ်ဖြစ်၍ ပန်းလာစံတိုက်နံ

မြင့်သည်။ ဦးတင်မြင့်သည် အိမ်ပေါ် တက်မသွားသေးဘဲ ထရံနားကပ်ပြီး နားစွင့်ကြည့်သည်။

“ကိုတင်မြင့် နေ့ခင်းကတည်းက ရွာထဲ ထွက် သွားတာ ဘယ်အချိန်ပြန်လာမယ်မှန်းလည်းမသိဘူး ဒွေး လေး။ မနက်ကျမှ လာတိုင်ပါလား။ ကျွန်မ ပြောထား လိုက်မယ်လေ”

ဦးတင်မြင့်၏ ဇနီးက လှစ်နေအောင် ပါးနပ်သည်။ ဒေါ်ဘုမကို စိမ်ပြေနေပြေ ထိုင်စောင့်နေမည်စိုးရွံ့၍ ပြီး စလွယ် ပြောလိုက်သည်။

“ခုလေးတင် အပြင်က လူသံကြားသလားလို့ပါ” အသံဗလံမပေးဘဲ နားထောင်နေသော ဦးတင်မြင့် သည် လွတ်ခနဲ ပြောလိုက်သော ဒေါ်ဘုမ၏စကားကြောင့် တွန့်ခနဲ၊ ရှိန်းခနဲ၊ ဖိန်းခနဲ ဖြစ်သွားသည်။ ဦးတင်မြင့်လည်း မနေသာတော့၍ ချောင်းဟန်သံပေးပြီး အိမ်ပေါ် တက် သွားရသည်။ သူ့စိတ်တွင် ဒေါ်ဘုမ စုန်းတတ်သည်ဆို ကြရာ ဟုတ်များ ဟုတ်နေသလားဟုလည်း ရနံ့မကင်း ဖြစ်မိလေသည်။

စုန်းတတ်သည်ဟု ကျော်စောနေသူ နောက်တစ် ယောက် ရှိသေးသည်။ သူ့နာမည်ကား ဒေါ်ဂွက်ကြီးတဲ့။ အသားမွဲမည်းမည်း၊ ပြူးတူးပြတ်နှင့် အရပ်ရှည်မျောမျော ရှိရသည့်ထဲ သွားက ငေါနေအောင် ခေါလိုက်ချေသေး။ ဒေါ်ဂွက်ကြီးကား စကားကို ဘောက်ဆတ်ဆတ် ပြော လေ့ရှိ၍ သူ့ရုပ်မြင်ရုံ၊ သူ့စကားသံ ကြားရုံနှင့်ပင် ကြောက် စရာ ကောင်းလှပေသည်။

တစ်နေ့က အပျိုဖြန်းမလေး သင်းနုကို လူပြုစား သည်ဆို၍ ဦးမြအားပင့်ပြီး ကုကြသည်။ ဦးမြလည်း မန်းမှုတ်ထုတ်ရာ မရသဖြင့် ပါလာသော ကြိမ်တုတ်ဖြင့် ခပ်နာနာ ဖိရိုက်ပစ်သည်။ ကလေးမလေး သင်းနုလည်း မြောမြောသာ ကျန်ပြီး ထန်းသီးကြော့ခိုက် ကျီးနင်းခိုက် လားတော့မသိ။ နောက်တစ်နေ့တွင် ဒေါ်ဂွက်ကြီး အိမ် ပေါ်က လိမ့်ကျလို့ မထနိုင်ဘူးတဲ့ဟု ဟိုးလေးတကျော် ဖြစ်သွားခဲ့သည်။

ပယောဂကုသော ဆရာတစ်ချို့သည် တစ်ခါတစ်ရံ တွင် စုန်းနှင့် တစ္ဆေကို လွဲမှားထင်မှတ်တတ်ရာ စုန်းဟု ယိုးစွပ်ခံရသူကို အထင်မှားအမြင်မှားဖြစ်တတ်ကြသည်။ ဤတွင် ယိုးစွပ်ခံရသူကို မထိမဲ့မြင်ပြုကြ။ စောင်းချိတ်

သရော်ကြနှင့် ခွန်းကြီးခွန်းငယ်ပြောရပြီး ခိုက်ရန်ဖြစ်ကာ လူကြီးအိမ်ရောက်၊ ရဲစခန်းရောက် ဖြစ်ကြရသည်။

“ဘယ်ဆရာနဲ့ ကုထားသေးတဲ့”

လူနာ၏ ခေါင်းရင်းတွင် တင်ပျဉ်ခွေ၍ မြိန်မြိန်ကြီး ထိုင်နေသော ဦးမြသည် လူနာရှင်ဖြစ်သော ကိုအောင်နှင့် မခင်လှတို့ကို လှမ်းမေး၏။ ထိုရုံက မြေစိုက် သက်ငယ် မိုးအိမ်လေးအတွင်းတွင် ရေနံဆီမီးခွက် မှိန်ပျော့ပျော့ ထွန်းထား၍ လူနာ၏နံဘေးတွင် ကိုအောင်နှင့် မခင်လှတို့ လင်မယား ထိုင်နေကြ၏။ ဦးမြ၏အမေးကို အဖြေခက် သွားဟန်ရှိသော လင်မယားနှစ်ယောက်စလုံးက ရွေ့ခနဲ ပြင်ထိုင်လိုက်ကြလေ၏။

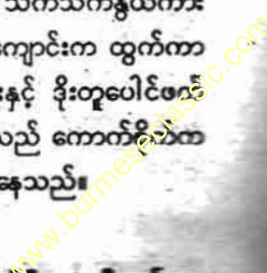
“ဟို...အောက်လမ်းကုနေတဲ့ ဆင်တဲရွာက ငထောင် မဟုတ်လား။ ဒီကောင်ပညာလောက်နဲ့ ဘယ်ရမတုန်းကွာ။ စုန်းမက ကဝေအဆင့် ရှိတဲ့ထဲကကွ။ မင်းတို့ သမီးကို သူ လိုတာမရလို့ တစ်ချက်လွတ် လုပ်ထားတာ”

ဦးမြသည် တည်ထားသော ကွမ်းခွက်ထဲက ကွမ်း ရွက်ကိုယူ၍ ထုံးတို့၊ ကွမ်းသီးစိတ် အဆာထည့်လျက်နှင့် လူနာကို အကဲခတ်နေသည်။ တစ်ချက်လွတ် လုပ်ထား သည်ဆို၍ ကိုအောင်နှင့် မခင်လှတို့က ရိုးတိုးရွာတ ပျာယီး ပျာယာဖြစ်ကာ ထိုင်ရ ထရတော့မလို ရေနံအိုးဖင် တည် မရဖြစ်နေကြသည်။

“အဲလိုဆို ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ မင်းမြ ဆရာ။ ကျုပ် သမီးလေးကို ကယ်...ကယ်ပါဦးတော်”

မခင်လှသည် ဦးမြ၏အနီးသို့ စကားအထစ်ထစ်ပြော ၍ တုန်တုန်ယင်ယင်နှင့် တရွေ့ရွေ့တိုးသွား၏။ ကိုအောင် တလည်း မကြံစည်တတ်ဘဲရှိရာ ဖက်ကြမ်းဆေးလိပ်တို့ ကို မီးမပါဘဲနှင့် ပေါက်ဆတ်၊ ပေါက်ဆတ်လုပ်ကာ ဖွာ နေလေ၏။

ကိုအောင်နှင့် မခင်လှတို့တွင် အပျိုအရွယ် သမီးငယ် သက်သက်နွယ် ဆိုသူလေး တစ်ယောက်ရှိသည်။ ကြုံရာ ကျပန်း အလုပ်သမားများဖြစ်ကြ၍ သက်သက်နွယ်ကား ကျောင်းစာတစ်ဝက်တစ်ပျက်နှင့် ကျောင်းက ထွက်ကာ အလုပ်လုပ်လျက်ရှိသည်။ မိဘများနှင့် ဒိုးတူပေါင်ဖက် လုပ်ကိုင်နေသော သက်သက်နွယ်သည် ကောက်ခိုက်ထဲ အပြန်တွင် နေထိုင်မကောင်း ဖြစ်နေသည်။

သမုန်းပင်ရွာနှင့် မနီးမကမ်းရှိသော ဆင်တဲရွာတွင် အောက်လမ်းပညာနှင့် ဆေးကုနေသော ကိုဖိုးထောင်သည် သူပညာနှင့်သူ နာမည်ကြီး၏။ အရွယ်ကလည်း အလွန် မကြီးသေး၍ ကိုထောင်ဟု အဖျားဆွတ်ခေါ်ကြ၏။ ကို ထောင်ကား အောက်လမ်းကုဆရာဆိုသော်လည်း ဦးမြလို မဟုတ်။ ပြောဆိုတိုင်ပင်ရ လွယ်၏။ အတိုအရှည် ပွင့်ပွင့် လင်းလင်း ညှိနှိုင်း၍ ကောင်း၏။ ထို့ကြောင့် သက်သက် နွယ်၏ ဝေဒနာအား ကိုထောင်နှင့် သင့်လျော်မည်ထင်၍ ပင့်ကာ ကုစားနေ၏။ သို့သော်လည်း အခြေအနေက ထူးခြားမလာခဲ့ပေ။

ကယောင်ကတမ်း ပြူးတူးကြောင်တောင် ဖြစ်နေ သော သက်သက်နွယ်၏ ရောဂါကား နောက်ဆုတ်မသွား ဘဲ ရှိနေသည်။ အများတကာကလည်း ဦးမြ ကောင်း သည်ဟု တစ်ယောက်တစ်ပေါက် ဆိုကြပြန်၍ ဦးမြကို ပြောင်းပြီး ပင့်ထားသည်။ ဦးမြကား သူ့ရှေ့က ဆရာ တစ်ပါးပါး ဝင်ထားလျှင် မကြိုက်ချင်။ ထို့ကြောင့် ကို အောင်နှင့် မခင်လှသည် ဦးမြ၏ အမေးကို မသိကျိုးကျွန် လုပ်၍ ဘာသိဘာသာ နေနေကြလေသည်။

ရေတစ်ခွက်ပေး

ဦးမြသည် စက္ကူနှင့် ထုပ်ထားသော ဆေးထုပ်လေး ကို ကိုင်၍ ဆေးဖျော်ဆေးတိုက်ရန် ရေတောင်းလိုက်၏။ ကတုန်ကယင်နှင့် ရေခပ်ပေးနေသော မခင်လှ လက်ထဲမှ ရေခွက်ကို လှမ်းယူ၍ လက်ဖက်ရည်သောက်ပန်းကန်ထဲ ဆေးထည့်ကာ ဆေးဖျော်၊ ဆေးစပ် လုပ်နေ၏။

ကဲ...ကဲ...ဆေးတိုက်ရအောင်

ဦးမြကား ဆေးခွက်တကိုင်ကိုင်နှင့် လူနာရှိရာဘက် သို့ တရွေ့ရွေ့တိုးလာ၏။ သက်သက်နွယ်သည် ခေါင်း ငာယမ်းယမ်း တလူးလူးတလိုမိုလိုလုပ်ကာ ဆေးတိုက် မခံဘဲ လုပ်နေ၏။ ကိုအောင်တို့ လင်မယားက သက် သက်နွယ်ကို မလှုပ်သာအောင် ကိုင်တွယ်ချုပ်ပေးထား ကြ၏။

ဦးမြသည် သက်သက်နွယ်၏ ပါးစပ်ထဲသို့ ဆေး ရည်ဝင်အောင် ဇွတ်အတင်းတိုက်သည်။ တစ်ဝက်တစ် ပျက် ဝင်သွားသော ဆေးရည်များကို သက်သက်နွယ်က ဖူးခနဲ မှုတ်ထုတ်လိုက်သည်။ ဆေးရည်များကား ဦးမြ၏ မျက်နှာကြီးတစ်ခုလုံး စိုရွဲကုန်သည်။

မျက်နှာကြီးနီ၍ ရှက်ကိုးရှက်ကန်း ဖြစ်သွားသော ဦးမြသည် ခေါင်းရင်းတွင်ချထားသော ကြိမ်တုတ်ကို လှမ်းယူ၍ တရွယ်ရွယ်လုပ်ပြီး ကျန်နေသော ဆေးရည် အား ထပ်တိုက်ပြန်၏။ သက်သက်နွယ်ကား တိုက်သော ဆေးကို မသောက်ဘဲ ရုန်းကန်နေရာမှ ဦးမြလက်ထဲက ဆေးခွက်အား ပုတ်ချပစ်လေသည်။

နင် ဘာတုံး၊ ငါ့ကို စမ်းတာလား။ ဖြုန်း...ဖြုန်း...

အောင်မယ်လေး...သေပါပြီ အမေရယ်

တဖြုန်းဖြုန်း တဗျင်းဗျင်းရိုက်သံ၊ အောင်မယ်လေး ကြောက်ပါပြီ၊ သေပါပြီဟု အော်ဟစ်ညည်းတွားသံနှင့် အတူ သက်သက်နွယ် ငြိမ်ကျသွားသည်။ ကိုအောင်လည်း သမီး၏ဖြစ်အင်ကို မကြည့်ရက်တော့၍ ဦးမြ၏ လက်ထဲ မှ ကြိတ်တုတ်ကို ဆွဲလုထားသည်။

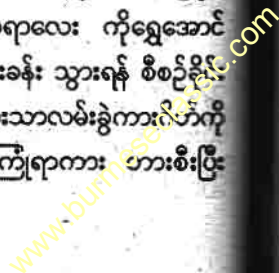
မောင်အောင်...မင်းသမီးကို အောက်လမ်းကုတု

ထောင်က သူ့မွေးထားတဲ့ စုန်းတွေနဲ့ လက်တည့်စမ်းပြီး လုပ်ထားတာ။ အတော်လေး ပြန်ထုတ်ယူရလိမ့်မယ်။ ရှေး...ရှေး...ဒီဆေးလေး ချောမော့ပြီး တိုက်ထားနှင့်။ မနက်ဖြန်ကျမှ ငါလာခဲ့တော့မယ်

အိမ်အပြင်မှ ခွေးတစ်ကောင် ထိုးဟောင်သံ ကြား လိုက်ပြီး လှစ်ခနဲ အပေါက်ဖွင့်၍ ဝင်လာရာ ကိုထောင် ဖြစ်နေသည်။ ကိုထောင်သည် ဦးမြအား စူးစူးဝါးဝါး လှမ်းကြည့်လိုက်ပြီး မည်သူ့ကိုမျှ နှုတ်မဆက် စကား စမြည် မပြောဆိုဘဲ ချာခနဲလှည့်၍ ပြန်ထွက်သွားသည်။ ကြောင်အမ်းအမ်းဖြစ်နေသော ကိုအောင်တို့ လင်မယား လည်း ဦးမြကိုလည်း အားနာ၊ ကိုထောင်ကိုလည်း နှုတ် မဆက်လိုက်ရ၍ အားတုံအားနာ မလုံမလဲဖြစ်ကာနေကြ သည်။

ဦးမြလည်း ကွမ်းခွက်ကိုဆွဲယူ၍ ကွမ်းတစ်ယာ၊ ယာ ပြီး ပါးစောင်ထဲ ထိုးထည့်လိုက်သည်။ ခဏမျှအကြာတွင် ကြိမ်တုတ်ကောက်ကိုကိုင်၍ တုံ့ပယ်၊ တုံ့ပယ်နှင့် ပြန်သွား လေသည်။

နောက်တစ်နေ့ မနက်ခပ်စောစောတွင် မခင်မြနှင့် ဆွေမျိုးမကင်းသော ကျောင်းဆရာလေး ကိုရွှေအောင် ရောက်ချလာသည်။ ဆေးရုံ၊ ဆေးခန်း သွားရန် စီစဉ်ခိုင်း သည်။ ဆယ်မိုင်ခရီးမျှရှိသော ဝမ်းသာလမ်းခွဲကားလိတ်ကို နွားလှည်းနှင့်သွားပြီး ယင်းမှ ကြိုရာကား ဟားစီးပြီး

မိတ္တီလာ ဆေးရုံသွားကြရန် ဖြစ်သည်။

‘မဖြစ်ဖူးထင်တယ် ဆရာလေး၊ မင်းမြက သူများနဲ့ တူတာ မဟုတ်ဘူး။ တော်ကြာ စိတ်ဆိုးနေမှဖြင့်’

‘ရော်...မမခင်မြကလည်း ပယောဂဟုတ်မှန်းမသိ၊ မဟုတ်မှန်းသိနဲ့ ရိုက်နှက်ပြီး ကုနေတာ ကိုယ့်သမီးကို ဒီအတိုင်း ကြည့်နေတော့မှာလား။ ဒီအရွယ်ဆိုတာ ခွေးငှက် သွေးငှက်ဖြစ်ပြီး ကယောင်ချောက်ချားဖြစ်ချင်လည်း ဖြစ်နေမှာပေါ့။ မပြောတတ်ဘူးလေ’

‘ဆရာလေး ပြောတာ ဖြစ်နိုင်တယ် မယ်မြ။ တို့လည်း ဝိုင်းဝန်းပြီး စရိတ်ထောက်ကြမှာပေါ့။ ဆေးရုံသွားဖို့သာ မြန်မြန်လုပ်ပါအေ’

ကိုအောင်၏ ဦးမင်း ဘကြီးထိန်ပါ ရောက်လာပြီး ဆေးရုံသွားရန် စီစဉ်ကြသည်။

သက်သက်နွယ်အား နွားလှည်းတစ်တန် ကားတစ်တန်နှင့် မိတ္တီလာဆေးရုံကြီးသို့ သွားရောက်ကုသကြသည်။ ဆရာဝန်က အလာနောက်ကျသဖြင့် လူနာရှင်အား အပြစ်တင်သည်။ သက်သက်နွယ်၏ ရောဂါဝေဒနာက ကိုရွှေအောင် ပြောသည့်အတိုင်း ငှက်အားကြီးနေခြင်းဖြစ်သည်။ ဆေးရုံတွင် တစ်ပတ်မျှသာ နေလိုက်ရပြီး လူကောင်းပကတိ ဖြစ်သွားခဲ့လေသည်။

ညဉ့်ကိုအာရီထိုးပြီဖြစ်၍ သမုန်းပင်တစ်ရွာလုံး တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်ခါစ ရှိနေချေ၏။ ရွာအလယ်တွင်ရှိသော တီဖီရုံမှ ဇာတ်ကားပြီးခါနီး၍ ထုံးစံအတိုင်း ဇာတ်ကားထဲမှ ငိုရွှက်သံ၊ အလွမ်းသယ်နေသံ ခပ်သဲ့သဲ့ကြားနေ၏။ ခဏအကြာတွင် လူသူရုတ်ရုတ် ခွေးတုတ်တုတ်နှင့် ပြန်လာသံများ ကြားရပြီး တဖြည်းဖြည်း ဆိတ်ငြိမ်သွားလေသည်။

အိမ်ရှေ့တန်းလျားပေါ်တွင် သမီးပြန်အလာကို စောင့်၍ ပုတီးစိပ်နေသော ဒေါ်ကျင်မေသည် ဇာတ်ကားပြီး၍ ပြန်လာသော သူ့သမီးကို အိပ်ရာဝင်ရန် ပြောနေ၏။ ဦးမြကား အိမ်ပေါ်ရှိ ဘုရားဆောင်ရှေ့တွင် သုတ်တော်၊ ဂါထာတော်များ ပူဇော်ပြီးသဖြင့် တရားထိုင်ရန် ပရိတ်ပြုကာ တရားတောင်းနေလေ၏။

‘ဂုတ်...ဂုတ်...ဂုတ်...ဂုတ်...ဂုတ်၊ ဆရာရှိလားခင်ဗျ။ ဆရာပင့်ချင်လို့ပါ’

ထိုစဉ် ရုတ်တရက် ခွေးညိုကြီး ထိုးဟောင်လိုက်ပြီး လူသူတစ်စိမ်းအသံကိုလည်း ကြားလိုက်ရသည်။

‘ကိုမြ ဘုရားဝတ်တက်နေတယ်။ လာ...ခဏထိုင်ပြီး စောင့်ပါဦး’

ဒေါ်ကျင်မေက နေရာထိုင်ခင်းပေးရင်း ပြန်လည်နှုတ်ဆက်နေသံ ဖြစ်သည်။

‘ကြာကြာထိုင်လို့ မဖြစ်ဘူးဗျ။ နွားလှည်းတန်းလန်းကြီး ရပ်ထားရတာ။ လူနာက အရေးကြီးလို့ပါ’

ဆရာမြလည်း အထင်အရှား ကြားနေသော အသံဗလံများကြောင့် မနေသာတော့ပေ။ တရားရှုမှတ်နေလျှင် ကြန့်ကြာဦးမည်ဖြစ်၍ တရားမထိုင်သေးဘဲ ဘုရားဦးချပြီး နေရာမှ ထလိုက်သည်။ အဟမ်းခနဲ ချောင်းဟန်သံပေးပြီး အိမ်အောက်သို့ ဆင်းလာသည်။

သုံးပင် လေးပင် ကိုးတောင်တိုင် ထရုံကာ သက်ငယ်မိုးအိမ်ဖြစ်၍ အိမ်ရှေ့တွင် သွပ်ဖီထုပ်ထားသည်။ စားပွဲတန်းလျားတစ်စုံ ချထားပြီး ထိပ်တည့်တည့်တွင်လည်း ဝါးနှင့်လုပ်သော ပက်လက်ထိုင်ခုံတစ်ခု ရှိသည်။ အိမ်ခိုင်းစွန်းတွင် ချိတ်ဆွဲထားသော ဘက်ထရီဖန်သီးမီးရောင်က မှိန်ဖျော့ဖျော့ ရှိနေသည်။

ဦးမြသည် ဝါးထိုင်ခုံအား ဆွဲယူထိုင်ရင်း တန်းလျားပေါ်မှ ကုပ်ချောင်းချောင်းထိုင်နေသော ဧည့်သည်ကို အကဲခတ်လိုက်သည်။ အသားမည်းမည်း၊ အပေါ်ဝတ်အင်္ကျီမပါဘဲ ခေါင်းကိုစိုက်လျက် ထိုင်နေသော ဧည့်သည်ကား ပုဆိုးဟောင်းတစ်ထည်အား ခပ်အုပ်အုပ်ခေါင်းပေါင်းထားသည်။

‘ဘယ်ရွာက လာပင့်တာတုံးဗျ’
ဦးမြက ယာပြီးခါစ ကွမ်းယာကို ပါးစပ်ထဲ ခွံလိုက်ရင်း ဧည့်သည်အား မေး၏။

‘အင်ကြင်းမြိုင်တဲကုန်းကပါ။ တောင်ပေါ်တက်ပြီး သစ်ခုတ်ရာကအပြန် တဲရောက်တော့ ကမူးရှူးထိုးဖြစ်ပြီး ကယောင်ကတမ်းတွေပြော မစားနိုင် မသောက်နိုင် တင့်တိုတရယ်ရယ် လုပ်နေလို့ပါ’

ဧည့်သည်က ခေါင်းစိုက်လျက်နှင့် တရစပ် တွန်းပြောသွားသည်။

‘ရုက္ခစိုးနေတဲ့အပင် ခုတ်မိပြီနဲ့တူတယ်’
ဦးမြသည် ကွမ်းတဲတွေးတွေးရင်း ပြောလိုက်၍ တစ်

ခဏမျှ စဉ်းစားနေသည်။

‘ညကြီးမင်းကြီးတော့ မလိုက်ပါရစေနဲ့ဗျာ။ အခု ခင်ဗျားပြောတဲ့ အင်ကြင်းမြိုင်တဲကုန်းကို ကျုပ် ကောင်း ကောင်း သိပါတယ်။ မနက်ကျတော့ လာခဲ့ပါ့မယ်’

‘အဲ...အဲ...အဲလို မလုပ်ပါနဲ့ဆရာ။ ဆရာ့အားကိုးပြီး အဝေးက လာပင့်ရတာ။ နွားလှည်း ကောက်လာပါတယ်။ အပြန်ကိုလည်း လိုက်ပို့ပေးပါမယ်’

စဉ်သည်က ထိုင်ချည် ထချည်လုပ်၍ ဇွတ်တရွတ် ပြောနေသည်။ ဦးမြလည်း လေးငါးမိုင်ခန့်ဝေးသော တဲ ကုန်းမှ အားကိုးရှာပြီး လာပင့်သဖြင့် အားတုံ့အားနာဖြစ် သွားသည်။ အတန်ကြာ စဉ်းစားပြီးနောက် အိမ်ပေါ်တက် ကာ ဆေးလွယ်အိတ် သွားယူလေသည်။

သမုန်းပင်ရွာ၏ အရှေ့တွင်ရှိသော အင်ကြင်းမြိုင်တဲ ကုန်းသည် စမုံချောင်းကိုကျော်၍ တောချုံတောတန်း၊ ချောင်းကြိုမြောင်းကြားများ၏ အလွန်တွင်ရှိသည်။ ရှမ်း ရိုးမတောင်ခြေတွင်ဖြစ်၍ ရွာအသီးသီးမှ သစ်ဝါးလာ ရောက် လုပ်ကိုင်သူတို့၏ လူနေတဲ လေးငါးတဲခန့်ရှိသည်။

စီးပွားရေးအမြင်ရှိသူတချို့က ဈေးပေါပေါနှင့်ရသော တောင်ပေါ် ထွက်ကုန်များနှင့် ရောင်းဝယ်ဖလှယ်ရန်အလို့ ငှာ ဈေးဆိုင်လေးများ ဖွင့်ထားကြသည်။ ပျဉ်ထမ်း၊ ဝါးချ၊ တောင်ပေါ်ကျ ပစ္စည်းများ လူးလာတုံ့ခေါက် သယ်ပို့နေ ကြသူများ၊ တရားမဝင် သစ်၊ ဝါး တောင်ပေါ်ထွက် ပစ္စည်း လာရောက်လုပ်ကိုင်သူများ၊ မှောင်ခိုဝယ်ရောင်း ပွဲစားများနှင့် အတန်ငယ် စည်ကားသောနေရာ ဖြစ်သည်။

‘ခင်ဗျားတို့ တဲကုန်းသွားတဲ့လမ်းရော ဟုတ်ရဲ့လားဗျာ။ လမ်းမှားလာပြီနဲ့ တူတယ်’

ဦးမြသည် တစ်ခါမှမမြင်ဖူးသော ရှုခင်းတောတောင် လမ်းပန်းများကို တွေ့လာသဖြင့် ရှေ့က လှည်းသမားကို မေး၏။ လဆန်းခါစဖြစ်၍ ခပ်ကွေးကွေး လ၊ကလေး ကား အနောက်တွင် ကွယ်ပျောက်ငုပ်လျှိုးသွားလေပြီ။ သွားနေလာနေကျလမ်း မဟုတ်မှန်းသိ၍ နွားလှည်းသမား ကို မေးရာ စကားစမြည် ပြန်လည်ပြောဆိုခြင်းမရှိဘဲ သူ့နွားသူသာ တွင်တွင်မောင်းနေလေသည်။

သစ်သားဒေါက်တွင် သံပင်ပတ်ထားသော လှည်း ဘီးဖြစ်၍ မြေကြီးအား လှည်းဘီးခုတ်သံ တကြုတ်ကြုတ် ထွက်ပေါ်နေသည်။ ဆင်းချည်တစ်ခါ တက်ချည်တစ်

လှည့် နိမ့်တုံမြင့်တုံသွားနေသော နွားလှည်းသည် ရံခါ လျှိုထဲ အနိမ့်ထဲ ဆင်းသွား၍ ရံခါတွင် မြေပြန့်ပြန့် ကုန်း မို့မို့ထက်၌ သွားနေသည်။

ညဉ့်နက်ချိန်ဖြစ်လာ၍ တစ်ခွင်တစ်ပြင်လုံးတွင် ပိန်း ပိတ်မှောင်မည်းနေသည်။ ဦးမြသည် ကြယ်၏ အလင်း ရောင် ဝေဝါးဝါးနှင့် ဇရပ်ပျက်တစ်ခုအား လှမ်းမြင်လိုက် ၍ ဘေးပန်းတို့ကို မျက်စိကစားကြည့်ရာ သုသာန်တစ်ခု ဖြစ်နေမှန်း သတိထားမိလိုက်သည်။

ယခင်က ဦးမြ သွားနေကျ ဒီလမ်းပေါ်တွင် ဘာ သုသာန်မှမရှိ။ အင်ကြင်းမြိုင်တဲကုန်းသို့ သွားသော လမ်း ကား မဖြစ်နိုင်ချေ။ သူ့အား နယ်စိမ်းပြီး မလိုက်မည်စိုး၍ လိမ်လည်ပင့်လာခြင်း ဖြစ်မည်။ ဦးမြသည် စဉ်းစားရင်း ခံတွင်းချည်လာ၍ ကွမ်းတစ်ယာစမ်းယာပြီး ဝါးရန် လွယ် အိတ်ထဲမှ ကွမ်းထုပ် နှိုက်လိုက်သည်။

‘ကျွ...ဝေါင်း...ဝေါင်း...ဝုတ်...ဝုတ်’

ထိုစဉ် ကျွဲခနဲမြည်ကာ တန်ခနဲ နွားလှည်း ရပ်သွား ပြီး တဝုတ်ဝုတ် တခေါင်းခေါင်း ခွေးဟောင်သဖြင့် ရောက် ရှိပြီဟု ဦးမြ သဘောပေါက်လိုက်သည်။ ဦးမြလည်း ဆေးအိတ်ကိုလွယ်၍ ကြိမ်တုတ်ကိုဖျူပြီး လှည်းပေါ်ထ ဖင်လျှောဆင်းလိုက်သည်။ ချက်ချင်းလို နွားလှည်း မောင် ထွက်သွားသဖြင့် စကားနည်းသော လှည်းမောင်းသမား အား ဦးမြက နှုတ်ပင်မဆက်လိုက်ရပေ။

သက်ငယ်မိုး မြေစိုက်တဲငယ်လေးအတွင်းတွင် ဇီ ရောင်မှိုန်ဖျော့ဖျော့ ထွန်းထားသည်။ ခပ်စောစောထ ဟောင်နေသော ခွေးတို့လည်း နွားလှည်းနောက် လိုက် သွားကြသည်လား မသိ။ ဦးမြလည်း လှည်းဖြုတ်ပြီး ပြန်လာဦးမည် အထင်နှင့် မိုးတိုးမတ်တတ်ရပ်ရင်း လှည်း သမား အလာကို စောင့်နေသည်။

ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခွင်လုံးသည် ညဉ့်နက်လာသည်နှင့် အမျှ ဆိတ်ငြိမ်တိတ်ဆိတ်၍နေသည်။ ဦးမြလည်း ရပ် စောင့်နေမည့်အံ့တူတူ တဲရှိရာဘက်သို့သွားပြီး အသံထွက် ကြည့်ဦးမည်ဟု စိတ်ကူးပေါက်သွားသည်။ ကျဉ်းကျဉ်း ကျုတ် တဲကလေးအား အင်ကြင်းသား၊ ဝါးများနှင့် ချွတ် နောင်တည်ဆောက်ထား၍ ဒူးဆစ်ခန့်အမြင့်တွင် ငါးပုခွံ ပျစ်ထိုးထားသည်။

လူနာဖြစ်ဟန်တူသူ တစ်ယောက်ကား ဝါးကွပ်

ထက်တွင် တစ်ဖက်သို့ လဲလျောင်းအိပ်နေသည်။ ဦးမြလည်း တဲအပေါက်နား ရောက်လာမည့်အတူ ချောင်းဟန် သံပေးပြီး တဲအတွင်းသို့ ခေါင်းငုံ့ကာ ဝင်လာခဲ့သည်။ မထူးတော့သည်နှင့် လူနာ၏ခေါင်းရင်း ကွပ်ပျစ်ထက်တွင် တက်ထိုင်လိုက်သည်။

ရေနံဆီမီး ဝါကြန့်ကြန့် မှိန်ဖျော့ဖျော့နှင့် မြင်နေရသော လူနာကား စောင်ကို ခေါင်းမြီးခြုံထားပြီး တုတ်တုတ်မျှပင် မလှုပ်။ ဦးမြလည်း လူနာနီးလာရန် ချောင်းဟန်ကြည့်သည်။ သန်းခေါင်လေပြည်လေးတစ်ချက် ဝှေ့လိုက်သဖြင့် တဖြုန်းဖြုန်းထပျံသွားသော ငှက်တစ်အုပ် အသံ။ မြီးမြီးဖြောက်ဖြောက် ကြွေကျနေသော သစ်ရွက်သံတို့ကို တဲ၏အပြင်တွင် ကြားနေရသည်။

ဦးမြလည်း ထပ်မံ၍ ချောင်းဟန်ကြည့်ပြန်သည်။ လူနာရှင်လည်း တစ်ဦးတလေမျှမရှိ။ ခပ်စောစောက လှည်းသမားလည်း ပြန်ပေါ်မလာ။ ဦးမြတစ်ယောက်တည်း အကျဉ်းအကျပ်တွေ့နေပြီ။ စိတ်ထဲတွင်လည်း စနိုးစနောင့်ဖြစ်၍လာသည်။ ဆရာတစ်ပါးလုပ်ကာ လူနာနှင့် တွေ့နေပြီးမှ ဆေးမကုဘဲ ထပြန်သွားရမည်က မဟုတ်လေသေး။ ပြန်သည်ထားဦး၊ ညကြီးသန်းခေါင်ဖြစ်၍ လမ်းပန်းလည်း မမှတ်မိတော့။

ထိုစဉ် လူနာထံမှ အင်း အဟူသော ညည်းညူသံ ထွက်ပေါ်လာ၍ အနည်းငယ် လှုပ်ရှားစပြုလာသည်။

“ဒီဘက် လှည့်ပါဦး၊ စမ်းသပ်ကြည့်ရအောင်”

ဦးမြက ဇာလှုပ်တုတ်တုတ် လုပ်လာသော လူနာကို မေးသည်။

“မှန်းစမ်း”

လူနာ၏ နဖူးကို စမ်းကြည့်ရန် မျက်နှာပေါ်တွင် အုပ်ထားသော စောင်ကိုလည်း တစ်ရှိန်တည်း ဆွဲခွာလိုက်သည်။

“ဟင်..ဘယ်လိုကြီးပါလိမ့်”

ဦးမြလည်း လွတ်ခနဲ အသံထွက်သွားပြီး တွန့်ခနဲ ဖြစ်ကာ ကြက်သီးမွေးညင်း တဖြင်းဖြင်း ထသွားလေသည်။ မျက်ကလူးဆန်ပျာနှင့် သွားကြီးများ ငေါထွက်နေသော လူနာက ကြောက်မက်ဖွယ်ရာကြီးသဖွယ် ဖြစ်နေသည်။

အရိုးပြိုင်းပြိုင်းထက် အရေပါးပါးတင်လျက်ရှိသော

လူနာဆီမှ ပုပ်အဲ့အဲ့အနံ့ ထွက်ပေါ်လာရာ အနံ့က ဆိုးရွားလွန်းလှသည်။ လူနာကား လူကောင်းပကတိကဲ့သို့ ဆတ်ခနဲ ထိုင်ချလိုက်ပြန်ရာ ဆရာမြလည်း ရှိန်းခနဲ ဖိန်းခနဲဖြစ်ကာ ထူပူသွားပြီး အနည်းငယ် နောက်ဆုတ်သွားသည်။

ရနံ့မကင်းဖြစ်လာသော ဦးမြကား ဘုရားဂုဏ်တော် ရောက်တတ်ရာရာအား စိတ်ထဲမှ ကြိတ်၍ရွတ်သည်။ ဆေးအိတ်ကို ကောက်လွယ်ပြီး ကြိမ်တုတ်ကိုကိုင်ကာ တဲအပြင်ထွက်ရန် ထိုင်ရာက ထလိုက်သည်။ ထိုအခိုက်လူနာက ဦးမြဘက်သို့ ငေါက်ခနဲနေအောင်လှည့်ပြီး လျှာခင်ကြီးထုတ်၍ ညစ်ကျူနေသော သွားများပေါ်အောင် ရယ်ကျဲကျဲ လုပ်ပြနေသည်။

ဦးမြလည်း ကွပ်ပျစ်ပေါ်မှဆင်းရန် ဟန်ပြင်လိုက်စဉ် လူနာဟန်ဆောင်ထားသော နာနာဘာဝကောင်သည် ဖြုန်းစားမြင်းစား အောက်သို့ဆင်းသွားကာ တဲ၏အပေါက်ဝမှ ရပ်နေလေသည်။

“နင် ဘယ်သူတုံး။ ငါ့ပညာကို စမ်းနေတာလား။ လမ်းဖယ်မပေးရင် နင့်ကို အသေလုပ်ပစ်မယ်”

ခေါင်းနားပန်းကြီး၍ ထူလပိန်းဖြစ်နေသော ဦးမြကား ဟန်ကိုယုံဖို့ မာန်သူဖို့ထားကာ အသံတုန်တုန်ခိုက်ခိုက်နှင့် ပြောလိုက်သည်။ နာနာဘာဝကောင်ကား လမ်းဖယ်မပေးရုံသာမက ဦးမြရှိရာ ကွပ်ပျစ်ဆီသို့ တရွေ့ရွေ့ တလှုပ်လှုပ် တိုးလာနေသည်။

စုတ်ဖွာရှည်လျားသော ဆံပင်၊ ပြူးကျယ်သော မျက်လုံး၊ ကြီး၍ကားနေသော နားရွက်၊ ပါးစပ်ကလည်း လျှာခင်ကြီးကိုထုတ်လျက် သွားရည်တများများ ကျနေသည်။ ဦးမြသည် နောက်ဆုတ်မသွားဘဲ ရွေ့ကာရွေ့ကာ တိုး၍ လာနေသော တစ္ဆေကောင်ကြီးကို ကြိမ်တုတ်ဖြင့် ဆီးရိုက်ရန် ချိန်ရွယ်ထားသည်။

“နင် ဘာကောင်တုံး။ ကဲဟာ”

“ဖြုန်း”

“ကဲဟာ”

“ဖြုန်း”

“အောင်မယ်လေး သေပါပြီ”

ဦးမြသည် ဇွတ်တရွတ် ချဉ်းကပ်လာနေသော အကောင်ကြီးကို ဖြုန်းခနဲ၊ ဖြုန်းခနဲ ကြိမ်တုတ်နှင့် အား

ကုန်သုံး၍ ရိုက်ချလိုက်သည်။ ယင်းအကောင်ကြီးက ဦးမြ၏ ဂါထာမန္တန်မန်းမှတ်ထားသော ကြိမ်တုတ်ဒဏ်ကို မခံနိုင်၍ ငယ်သံပါအောင်အော်ပြီး တဲအပြင်သို့ တရမန်းကြမ်း ထွက်ပြေးသွားသည်။

ဦးမြလည်း ရတနာသုံးပါး၏ဂုဏ်နှင့် အထက်လမ်းပညာအစွမ်းကို ဒိဋ္ဌသိလိုက်ရပြီး အားတက်သံရော ဖြစ်သွားချေသည်။ သန်းခေါင်ကျော် လင်းအားကြီးတွင် သုတ်ဖျန်းလိုက်သော လေပြည်လေညင်းလေးကလည်း ဦးမြ၏ ရင်ကို အေးသွားစေသည်။ တဲနှင့်လွတ်ရာသို့ စမ်းတဝါးဝါး ပြန်ခွာလာသော ဦးမြသည် ခလုတ်တိုက်လိုက် ဆူးချွတ်လိုက်နှင့် ရောက်တတ်ရာ ထွက်လာခဲ့လေသည်။

'ကိုမြ...ကိုမြ...ထတော့လေ။ မျက်နှာလေးဘာလေး သစ်ပြီး ထမင်းကြမ်းစားရအောင်'

ဒေါကျင်မေ၏အသံ ဖြစ်သည်။

'ကိုမြ...ထကြည့်ပါဦး။ နေတောင် အတော်မြင့်နေပြီ'

ဦးမြ ခေါင်းထောင်ကြည့်ရာ ဆွမ်းခံဝင်ချိန်ဖြစ်၍ ကြေးစည်သံ၊ ဆွမ်းတော်ဖျို အော်သံများပင် ကြားနေရချေပြီ။ မနက်စော ဆွမ်းချက်ချိန်ကျမှ အိမ်ပြန်ရောက်လာရာ တစ်ချိုးတည်း အိပ်ပျော်သွားပြီး ယခုမှပင် ဒေါကျင်မေနှိုး၍ အိပ်ရာက နိုးလာလေသည်။

'ဟိုဘက် ဆင်တဲရွာကကောင်လေး စောင့်နေတာ တောင် ကြာလှပြီ။ မနေ့ညက သူ့အဖေ တောင်ခြေက အချိန်မရှိမှ ပြန်ရောက်ပြီး အော်အင်လူးလိုမို့နေလို့တဲ့။ အဲဒါ သူ ကိုယ်တိုင်က ဆရာမြကို ပင့်ပေးပါ။ တောင်းပန်ပြီး ဝန်ချချင်လို့ဆိုလား မှာလိုက်တယ်တဲ့'

'နေပါဦး။ ဆင်တဲရွာကဆိုတော့ ဘယ်သူသားတဲ့ တုံး'

'ကိုထောင့်သားလို့ ပြောတာပဲ'

ဒေါကျင်မေ၏စကားဆုံးသည်နှင့် ဦးမြသည် ငေါက်ခနဲထထိုင်လိုက်သည်။ မနေ့ညက အဖြစ်အပျက်များကိုလည်း အိပ်မက်များလားဟု တွေးတောနေမိသည်။

'ကဲ...ကဲ...ကျုပ် ထမင်းကြမ်းစားဖို့ ပြင်နှင့်ချေမယ်။ မျက်နှာသစ်ပြီး လာခဲ့ပေတော့'

ဒေါကျင်မေလည်း နေရာက ပြောပြောဆိုဆိုနှင့်

ထသွားလေသည်။

ယမန်နေ့ညက အဖြစ်အပျက်ကား ကိုထောင်သည် သူတတ်သော အောက်လမ်းပညာနှင့် ဆရာမြကို သွေးတိုးစမ်းကြည့်ခြင်း ဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်း ဦးမြ၏ အထက်လမ်းပညာအား ကိုထောင်၏ အောက်လမ်းပညာက တကယ်တမ်း မယှဉ်နိုင်ပေ။

ဦးမြကား အထက်လမ်း ပယောဂကု ပညာအား အဆုံးစွန်အောင် မတတ်သော်လည်း ဘာသာတရား ရှိသေ ကိုင်းရှိုင်းသူ ဖြစ်သည်။ ဗုဒ္ဓဂုဏ်၊ ဓမ္မဂုဏ်၊ သံဃာ့ဂုဏ်အား မည်သည့်အခါမှ မေ့လျော့သည်မရှိဘဲ သတိကြီးကြီးထားလေ့ရှိသည်။

မဟောဗောဓိမြိုင်ဆရာတော်ကြီးသည် မဟာမြိုင်တောကြီးစခန်း အကျွတ်အလွတ်ကျောင်းတော်ကြီးတွင် (၁၃၇၃)ခုနှစ်၊ တန်ခူးလပြည့်ကျော် (၁၀)ရက်နေ့က ထိုင်းလူမျိုး နှစ်ဦးကို တရားဟောကြားတော်မူသည်။

ထိုင်းတစ်ဦးက ဘုရားသားတော် ဖြစ်ချင်ပါတယ် ဘုရားဟု လျှောက်သည်။ ဆရာတော်ကြီးက သတိရှိရင် ဘုရားသား၊ သတိမရှိရင် အလကားပဲဟု မိန့်ကြားတော်မူခဲ့ဖူးသည်။

ထို့ကြောင့် ရတနာသုံးပါး၏ ဂုဏ်တော်အား အပ္ပမာဒ-မမေ့မလျော့ခြင်းသည် ဘုရား၏သားတော် မည်ပါပေသည်။ အဒ္ဓါ ဣမာယ ပဋိပတ္တိယာ ဇာတိ၊ ဇရာ၊ ဗျာဓိ၊ မရဏမှာ ပရိမုပ္ပိဿာမိတဲ့။ ဘုရားရှိခိုး ဝတ်တတ်ခြင်း၊ ပရိမေတ္တာဘာဝနာ အခါခါစီးဖြန်းရွတ်ဖတ်ခြင်း တည်းဟူသော ပဋိပတ်အကျင့်မြတ်၏ အကျိုးကား ကြီးမားနက်ရှိုင်းလှသည်။

ဦးမြသည် အမြဲမပြတ်လေ့ကျင့်အပ် တိုးပွားစေအပ်သော အာစိဏ္ဍကံကုသိုလ်အား မမေ့လျော့ အစဉ်တစိုက် ပြုလုပ်လျက်ရှိသည်။ ယင်းကုသိုလ်ကပင် သူ၏အသက်ကို ကယ်သွားသည်ဆိုလျှင် မှားမည်မဟုတ်ပါပေ။

မည်သို့ရှိစေကာမူ ခံဆူးချွန်သလို ဆီးဆူးလည်း ဆီးဆူးအလျောက် ချွန်သည်ဖြစ်၍ သတိတော့ထားရပါလိမ့်မည်။

အာကာသ(သားခွဲ)

နိဂြိမ်း

* မြန်မာ့စွယ်စုံကျမ်း အတွဲ(၄)။

ကျွန်ုပ်နှင့် ရင်းနှီးခင်မင်သော ကိုထွန်းဖေတို့မိသားစုမှာ ဆင်းရဲချို့တဲ့သူများ ဖြစ်၏။ ထိုသို့ ဆင်းရဲသော်လည်း သားသမီး(၅)ယောက်မျှရှိရာ စားဝတ်နေရေးပင် အခက်အခဲရှိကြ၏။ ကိုထွန်းဖေမှာ အရောင်းအဝယ်လုပ်ငန်းကို ရိုးသားစွာ လုပ်ကိုင်စားသောက်နေသူဖြစ်၏။ သူ၏ဇနီးသည် မစိန်မေကလည်း လုပ်ကိုင်စားသောက်တတ်သူ မဟုတ်လေရာ ယောက်ျားဖြစ်သူ ကိုထွန်းဖေ ရှာဖွေကျွေးမွေးသမျှနှင့်သာ ရောင့်ရဲတင်းတိမ်စွာ စားသောက်နေထိုင်တတ်သူဖြစ်၏။ သားသမီး(၅)ယောက်အနက် လေးယောက်မှာ ကျောင်းသားများဖြစ်ကြ၍ မိသားစုစားဝတ်နေရေးအပြင် ကျောင်းစရိတ်ကိုပါ ရှာဖွေသဖြင့် ကိုထွန်းဖေမှာ နားရက်မရှိ လုပ်ကိုင်ရှာဖွေရရှာ၏။

အင်း...ဝင်ငွေကလည်း မိသားစုက များရတဲ့အထဲ အခု နောက်တစ်ယောက်ကပါ တိုးလာပြန်ဦးမယ်ဆိုတော့ အင်း...ငါတော့ သေမှ နားရမယ့်ကိန်းဆိုက်ပြီ'

'ရှင်ကလည်းရှင်...သားသမီးရတနာဆို၊ ဒီကိုယ်ဝန်ရတာ ဘာညည်းစရာရှိလဲရှင်။ သူ့ဟာနဲ့သူ ဖြစ်လာမှာပေါ့။ ခါတိုင်းကလေးတွေလည်း ဒီလိုပဲ မွေးလာခဲ့တာ ငါးယောက်တောင်

ရှိပြီ။ ခုမှများအဆန်းလုပ်လို့'

ချစ်မင်းသူ လူငြောက်

'အေးပါကွာ၊ ငါလည်း ပင်ပန်းတာတွေ များလို့ ညည်းတွားမိသွားတာပါ။ ဖြစ်လာမှတော့ ဘာတတ်နိုင်မှာလဲ'

မစိန်မေ ကိုယ်ဝန်(၅)လကျော်တွင် ဗိုက်ကလေး တပူပူ ဖြစ်လာသည်။ ထိုဗိုက်တပူပူနှင့်ပင် အိမ်အလုပ်များကို ဝိုင်းကူလုပ်ရသည်။ ကိုထွန်းဖေမချာလည်း ရက်အား မထားဘဲ အရောင်းအဝယ်အလုပ်ကို အားစိုက်ထုတ်လုပ်ရသည်။ အရောင်းအဝယ်အလုပ်က နည်းနည်းပါးလေရာ ဝင်ငွေလည်း နည်းနည်းသာရရှိသဖြင့် မစိန်မေ မီးဖွားရက်၌ လက်ထဲမှာ ငွေမရှိမှာ ကိုထွန်းဖေ နည်းနည်းစိုးရိမ်မိသည်။

မစိန်မေ ကိုယ်ဝန်(၇)လကျော်တော့ ပူနေသော ဗိုက်

ကလေးက အနည်းငယ် ပြန်ပိန်သွားသည်။ ထိုအခါ ကို ထွန်းဖေရော မစိန်မေပါ မျက်လုံးပြူးသွားကြရ၏။ မစိန်မေတွင် ရောဂါတစ်ခုခုဝင်၍လားဟု ယူဆကြ၏။ မစိန်မေ ကိုယ်တိုင်လည်း သူ့ကိုယ်သူ လိပ်ပြာမသန်ဖြစ်ရ၏။ သို့ရာတွင် မစိန်မေမှာ ဘာရောဂါမှမဖြစ်။ စားကောင်း သောက်ကောင်း၊ နေကောင်းထိုင်ကောင်းနှင့် ရက်ပေါင်းများစွာကို ဖြတ်ကျော်ကာ ကိုယ်ဝန်(၉)လကျော်ကိုရောက် လာ၏။

မစိန်မေ ယခင် ကလေးတွေ မီးဖွားသလို မီးဖွားခဲ့ ၏။ အရပ်လက်သည်နှင့်မို့ အိမ်မှာ မီးဖွားရသည်ဖြစ်ရာ ငွေကုန်ကြေးကျ သိပ်မများ။ ကလေးမီးဖွားမှု ရင့်ကျက် ခဲ့ပြီးသော မစိန်မေအတွက် ကလေးမီးဖွားရသည့် အလုပ် မှာ သိပ်ထူးဆန်းသည့် ရေးကြီးခွင်ကျယ်အလုပ် မဟုတ် တော့။ အရပ်လက်သည်ကလည်း လုပ်သက်ကြာပြီး အပြစ် အနာအဆာကင်းသူ တစ်ယောက်ဖြစ်ရာ အစစအရာရာ စိတ်ချရ၏။

‘စိတ်တော့မကောင်းဘူး ဖြစ်နေတယ်။ ညည်းမွေး တဲ့ ကလေးက လူခြောက်ကလေး ဖြစ်နေတယ်’

‘ရှင်’
မစိန်မေ ကြားကြားချင်း သတိလစ်ချင်သလို ဖြစ် သွား၏။ သို့သော် သူမစိတ်ကို ထိန်းချုပ်ကာ မွေးဖွား ပေးနိုင်ခြင်း ပီတိကိုယူ၍ မိခင်၏ အားမာန်ကို ပြန်သွင်း ယူလိုက်၏။ ကိုထွန်းဖေက အိမ်ရှေ့ခန်းမှကြား၍ မစိန်မေ ရှိရာ မီးနေခန်းထဲသို့ ဝင်လာ၏။

‘ဟာ..ဟင်’
မစိန်မေဘေး၌ရှိနေသော မွေးပြီးစ ကလေးငယ်ကို ကြည့်ကာ ကိုထွန်းဖေ အံ့ဩသွား၏။ မည်းမှောင်၍ လက်တစ်ဝါးသာသာမျှသာရှိသော မွေးပြီးစ ကလေးကို ကြည့်ကာ ကိုထွန်းဖေ နှာခေါင်းရှုံ့သွား၏။ စိတ်ပျက်ပျက် ဖြင့် မီးနေခန်းတွင်းမှ အပြင်ခန်းသို့ ပြန်ထွက်လာလိုက် ၏။ အပြင်ခန်းမှာ အတော်ကြာအောင် ထိုင်၍ တွေးနေမိ ၏။

မစိန်မေက မီးဖွားပြီးစမို့ အသာလေး မှိန်းနေ၏။ ကိုထွန်းဖေ မီးနေခန်းအတွင်းသို့ ပြန်ဝင်သွားကာ စောစော က မစိန်မေ မွေးဖွားပေးထားသည့် မည်းမည်းမှောင်မှောင် လက်တစ်ဝါးသာသာအရွယ် ကလေးငယ် လူခြောက်လေး

ကို မ,ယူလာလိုက်သည်။ အပြင်ခန်းမှာ ထင်းထင်းလင်း လင်းကြည့်တော့ လူကောင်းကဲ့သို့ ကိုယ်လက်အင်္ဂါစုံလင် သည်ကို တွေ့ရသည်။ ယောက်ျားအင်္ဂါပါ၍ ယောက်ျား စလေးဟု သိရသည်။ သို့ရာတွင် လူစဉ်မမီသော ကလေး မို့ ကိုထွန်းဖေ မွေးရမှာကို စိတ်ပျက်မိသည်။ ရှက်လည်း ရှက်မိသည်။

ထို့ကြောင့် လူခြောက်လေးကို မ,သယ်ယူလာကာ အိမ်မှ ထွက်လာသည်။ ကွင်းပြင်စပ်သို့သွား၍ မြေတူးကာ လူခြောက်လေးကိုမြှုပ်ပြီး အိမ်သို့ ပြန်လာခဲ့သည်။

အိမ်ရောက်တော့ ခေတ္တထိုင်၍ အတွေးနယ်ချဲ့နေ စဉ်-

‘ကိုထွန်းဖေ..ကိုထွန်းဖေ၊ ခဏ..ခဏလာပါဦးရှင်’
အိပ်ခန်းထဲမှ မစိန်မေ အော်ခေါ်သံကြား၍ ကိုထွန်း ဖေ အပြေးသွား၏။ မစိန်မေ ရင်တုန်ပန်းတုန်ဖြင့် သူ၏ ရင်ဘတ်လေးကို ဖိုထားရင်း ကိုထွန်းဖေကို တိုးတိုးလေး ပြော၏။

‘ကိုထွန်းဖေ..ရှင် ကလေးကို မြေမြှုပ်ထားခဲ့တယ် ဆို ဟုတ်လား’

‘နေပါဦး၊ အဲဒါ မင်းက ဘယ်လိုလုပ်သိတာလဲ။ ငါက အခုပဲ အဲဒီလူခြောက်လေးကို မြေမြှုပ်ပြီး ပြန်လာ တာ။ မင်းကို နောက်မှ အေးအေးဆေးဆေး ပြောပြမလို့။ မင်းက အခု ဒါကို သိနေတယ်ဆိုတော့’

‘ဟုတ်တယ် ကိုထွန်းဖေ၊ ကျွန်မကို ခုလေးတင် အိပ်မက်ပေးတာ။ သူ့ကို မြေမြှုပ်ထားတယ်တဲ့။ အဲဒါ လာကယ်ပါလို့ ပြောတယ်။ သူက ကျွန်မတို့ဆီ ရောက် လာတာ ကျွန်မတို့မိသားစုကို ကူညီချင်လို့ လာတာပြော တယ်။ ဘာပဲပြောပြော ကိုထွန်းဖေ သူ့ကို သွားပြန်ပြီး အိမ်ကို ခေါ်လာခဲ့ပါရှင် နော်’

‘ငါကတော့ မမွေးချင်ဘူး မစိန်မေ။ လူစဉ်မမီတဲ့ ကလေးဆိုပြီး အပြောခံရမှာ ငါရှက်တယ်။ တို့မှာလည်း တခြားသားသမီးတွေ ရှိပြီးသားပဲဟာ။ သူ့ကိုမွေးပြီးဆို ကဟည်းက ကျွေးတဲ့ကိစ္စက ပိုလာပြီ။ ပြီးတော့ သူက ဘာတွေပူဆာဦးမယ်ဆိုတာ မသိဘူး။ မင်း နည်းနည်း စဉ်းစားပါဦးကွာ’

‘ကိုထွန်းဖေရယ်..ကျွန်မက အမေပါ။ သူ့ကို လူစဉ် မမိဘဲ မွေးခဲ့ပေမယ့် တခြားသားသမီးတွေလို အနာအငါး

မွေးခဲ့ရတာပါ။ သူက ကျွန်မတို့သားသမီးပါ။ ကိုယ့်သား သမီးကို စွန့်ရလောက်အောင် ကျွန်မတို့ မမွေးသေးပါဘူး ရှင်။ တစ်နေ့ စေတနာအကျိုးပေးပါလိမ့်မယ်။ သူ့ကိုသာ ပြန်ပြီး အိမ်ခေါ်လာခဲ့ပါ။

ကိုထွန်းဖေ ဘာမျှမပြောတော့။ မစိန်မေကို ကြည့် ရသည်မှာ ကလေးမွေးဖွားလိုက်ရ၍ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်နေ သည်ကို တွေ့ရ၏။ မီးနေတွင်းမှာဖြစ်၍ မစိန်မေ စိတ် မကောင်းဖြစ်သွားခဲ့သော် ကျန်းမာရေးချို့တဲ့ပြီး ရောဂါ တစ်ခုခုရသွားတတ်၏။ သည်အကြောင်းကိုသိ၍ ကိုထွန်း ဖေ စိတ်လျှော့ကာ မစိန်မေအလိုကျ လူခြောက်ကလေးကို မြေမြှုပ်ထားရာမှ ပြန်တူးဖော်ကာ အိမ်သို့ ယူလာလိုက် ၏။

မစိန်မေ မီးနေခန်းက ထွက်ပြီးသည့်နောက် အိမ်မှု ကိစ္စအားလုံးကို ပြန်ပြီးလုပ်ကိုင်ရသကဲ့သို့ ကိုထွန်းဖေက လည်း သူ၏ အရောင်းအဝယ်လုပ်ငန်းကို ထုံးစံအတိုင်း ပြန်လုပ်ကိုင်ရ၏။ ယခုနောက်ပိုင်း ကိုထွန်းဖေ၏ အရောင်း အဝယ်လုပ်ငန်းက အဆင်ပြေသဖြင့် လက်ထဲမှ ငွေစလေး များ ရှင်လာ၏။ မိသားစုစားဝတ်နေရေး ချောင်လည်လာ သည့်အပြင် မစိန်မေအတွက် ရွှေတိုရွှေစလေးများပင် ဆင် မြန်းပေးနိုင်သည်အထိ စီးပွားရေးက တိုးတက်ကောင်းမွန် လာခဲ့၏။

စီးပွားရေးပြေလည်လာသဖြင့် ကိုထွန်းဖေနှင့် မစိန် မေတို့မိသားစု ဝမ်းသာပျော်ရွှင်ခဲ့ကြ၏။ သို့ရာတွင် လူ ခြောက်ကလေးကိုကား သာမန်မျှသာ ကျွေးမွေးထားရီ ၏။ ထမင်းစားချိန် ထမင်းကျွေးရ၏။ ရေတိုက်ချိန် ရေ တိုက်ရ၏။ အိပ်ချိန်တွင် စက္ကူဘူးခွဲလေးထဲ၌ အခင်း တစ်ခုခင်းကာ ကျကျနုနုဖြင့် မစိန်မေအနီးတွင် ထားသိပ် ရ၏။ လူခြောက်ကလေး လိုချင်တာမှန်သမျှ မစိန်မေကို အိပ်မက်ပေး၍ ပြောလေ့ရှိ၏။ မစိန်မေကလည်း လူ ခြောက်ကလေး ပြောသည့်အတိုင်း လိုက်လုပ်ပေးလေ့ရှိ ၏။ သည်လိုနှင့် လူခြောက်လေး နှစ်နှစ်သားကျော်အရွယ် ရောက်လာ၏။

ကျွန်တော် အိမ်ထဲမှာချည်းနေရတာ ပျင်းလာတယ်။ ကျွန်တော့်ကို အပြင်မှာ လမ်းထွက်လျှောက်ဖို့ ခေါ်သွား ပေးပါ။ အင်္ကျီအဝတ်အစားကိုလည်း လဲပေးပါ။

တစ်နေ့ မစိန်မေကို အိပ်မက်ပေးရာ လူခြောက်

ကလေးဆန္ဒအတိုင်း မစိန်မေက လိုက်လုပ်ပေးလိုက်၏။ ထိုနေ့မှစ၍ မစိန်မေ လူခြောက်ကလေးနှင့်အတူ နေ့တိုင်း လမ်းထွက်လျှောက်ရ၏။ လမ်းထွက်မလျှောက်ဖြစ်သော နေ့တွင် လူခြောက်ကလေးက အိပ်မက်ပေး၍ စိတ်ဆိုး ကြောင်း မစိန်မေကို ပြော၏။

ယခင်က လူခြောက်ကလေးကို နေနေသည့် စက္ကူ ဘူးခွဲလေးထဲထည့်၍ ပစ်ထားနိုင်ခဲ့သော်လည်း နောက်ပိုင်း တွင် လမ်းလျှောက်ပေးရသည့် အလုပ်တစ်ခုက မစိန်မေ အတွက် အလုပ်ပိုလာ၏။ ကိုထွန်းဖေကား လူခြောက် ကလေးကို တစ်ခါတစ်ရံ သတိရဟန်ပင်မရှိချေ။ အလုပ် သွား အလုပ်ပြန်နှင့်သာ မေ့မေ့ပျောက်ပျောက်နေခဲ့၏။

တစ်နေ့ -

‘အမေကသာ ကျုပ်ကို ဂရုစိုက်တာ။ အဖေက ကျုပ် ကို ရှိတယ်တောင် မအောက်မေ့ဘူး။ ကျုပ်ကို ကိုင်တောင် ကြည့်ဖော်မရဘူး။ ကျုပ်က စိတ်ဆိုးလာရင် ထွက်သွားမှာ နော်’

မစိန်မေကို လူခြောက်ကလေးက ထပ်၍အိပ်မက် ပေးပြီး ပြော၏။ ထိုအကြောင်းကို မစိန်မေက ကိုထွန်းဖေ ကို ပြောပြ၏။ သို့ရာတွင် ကိုထွန်းဖေက အလေးမထား။

‘နေပါဦး၊ ငါက သူ့ကို ချီထားရအောင်ကလည်း သူ့ကိုယ်က ဘယ်လိုချီထားလို့ရမှာလဲ။ သူနဲ့ လမ်းထွက် လျှောက်ဖို့ကလည်း ဘယ်လိုလျှောက်မလဲ။ သူ့ကို အိတ် ကပ်ထဲထည့်ပြီး လျှောက်မှပဲ ဖြစ်မှာပေါ့။ ငါ့မှာလည်း အလုပ်အကိုင် အဆင်ပြေနေတုန်း ကြီးစားပမ်းစားရှာနေရ တာလေ။ သူ့ကို ဂရုမစိုက်နိုင်ပါဘူးကွာ။ မင်းသာ ဂရု စိုက်လိုက်ပါ’

ကိုထွန်းဖေပြောလည်း ပြောစရာ။ လူခြောက်ခန္ဓာ ကိုယ်လေးက လက်တစ်ဝါးစာသာရှိလေရာ သူ့ကို သေ ချာသတိထားကြည့်မှ မြင်ရ၏။ သတိမထားမိက မမြင် နိုင်။ ကိုထွန်းဖေ၏ သားသမီးများပင် ဂရုမစိုက်ကြ။ ဂရုစိုက်မိသည့်အခါများတွင်လည်း လူခြောက်ကလေးမှာ သူတို့၏ ကစားစရာအရုပ်ကလေး တစ်ရုပ်လို ဖြစ်ရ၏။ ထိုအခါ လူခြောက်ကလေးက မစိန်မေကို အိပ်မက်ပေး ကာ တိုင်၏။ ထို့ကြောင့် မစိန်မေက သူ၏ သားသမီး များကို လူခြောက်ကလေးကို မထိမတို့ရန် ဟန့်လှားထား ရလေ၏။

တစ်နေ့ ကိုထွန်းဖေ၏ ညီအရင်းတစ်ယောက် နယ်
တွင် ဆုံးရှုရ၏။ ထိုအခါ ကိုထွန်းဖေနှင့် မစိန်မေ မသွား
မဖြစ် သွားကြရ၏။ ထိုခရီးတွင် မစိန်မေက လူခြောက်
လေးကို ခေါ်သွားချင်၏။ ကိုထွန်းဖေက မခေါ်ချင်
သဖြင့် သမီးအကြီးဆုံးကို သေချာဂရုစိုက်ရန် မှာကြားပြီး
ဆေးသို့ သွားခဲ့ကြ၏။ နာရေးတွင် သုံးရက်နေကာ
ပြန်လာခဲ့ကြ၏။ အိမ်ပြန်ရောက်တော့ လူခြောက်လေး
မှာ ဝံ့ပျက်နေ၏။ ခေါင်းတစ်ခြမ်းပဲ့၍ ခြေတစ်ချောင်း
ကွီးနေရှာ၏။

မစိန်မေက သူ့သား လူခြောက်လေးကို ထွေးပွေ့
နင်း ဝမ်းနည်းကာ ငိုကြွေးမိ၏။ ကျန်သားသမီးများကို
ထည်း ဆူပူရ၏။ ထိုညတွင် လူခြောက်လေးက မစိန်
မေကို အိပ်မက်ပေး၏။

“ကျုပ်က ခင်ဗျားတို့ကို ပေးဖို့ တမင်လာခဲ့တာ။
အကယ်ပေးခဲ့တယ်။ ဒါပေမဲ့ ခင်ဗျားတို့က ကျုပ်ကို
ဖြစ်သလို ထားတယ်။ ဟိုတစ်ယောက်ကဆို ကျုပ်ကို
နီတယ်လို့တောင် မထင်ဘူး။ ကျန်မိသားစုတွေကလည်း

ကျုပ်ကို နှိပ်စက်ကြတယ်။ အဲဒါကြောင့် ကျုပ် ခင်ဗျားတို့
မိသားစုနဲ့ မနေတော့ဘူး။ သွားပြီ”

နံနက်မိုးလင်းတော့ လူခြောက်လေးမှာ အသက်
မရှိတော့။ ထိုအကြောင်းစုံကို ကိုထွန်းဖေကို ပြောပြတော့
ကိုထွန်းဖေ သက်ပြင်းချ၏။ ကျန်မိသားစုဝင်တွေလည်း
စိတ်မကောင်းဖြစ်ကြ၏။ သည်တစ်ခါတော့ ကိုထွန်းဖေ
တစ်ယောက် လူခြောက်လေးကို အပြီးအပိုင်မြှုပ်လိုက်
ရ၏။

လူခြောက်လေး မရှိတော့သည့်နောက်ပိုင်း ကိုထွန်း
ဖေ၏ အလုပ်အကိုင်မှာ အဆင်မပြေဖြစ်လာ၏။ သိသိသာ
သာ စီးပွားရေးကျဆင်းသွား၏။ မစိန်မေက လူခြောက်
ကလေးရှိစဉ်က စီးပွားတက်ခဲ့ရပုံများကို ပြန်ပြောပြ၏။
သည်အခါတွင် ကိုထွန်းဖေ လူခြောက်လေးကို သတိရ
တမ်းတမ်းတတဖြစ်မိ၏။

သို့သော် လူခြောက်လေးက သူတို့ထံမှ အပြီး
အပိုင်ထွက်သွားလေပြီ မဟုတ်ပါလား။

ချစ်မင်းသူ

“လိမ်းဆေးအပူနဲ့ မပျောက်တဲ့ ရောဂါမှန်သမျှ ဒီဆေးကိုသာ လိမ်းကြည့်ပါ။”

စန်းသော်တာ

အပူထိတ်မိရိ
တစ်တိုင်းစုံဆေးအပူနဲ့ မပျောက်တဲ့ ရောဂါမှန်သမျှ
စန်းသော်တာ
ပွမ်းရွက်ဆီလိမ်းဆေး (အအေး)

- အကိုက်အခဲပျောက်လိမ်းဆေး။
- ရင်လူးဆေး။
- အနာကျက်ဆီ၊ အပြစ် သုံးနိုင်သည်။

(ကွမ်းရွက်အဆီထုတ်၍ သိပ္ပံနည်းကျ ဖော်စပ်ထားသည်)

- အဆစ်ရောင်ကိုက်၊ လေးဖက်နာ၊ ကျီးပေါင်း၊ အကြောတက်ခေါင်းအုံ၊ ဇက်လေး၊ မျက်ကြောကိုက်တို့ကို အတိအကျ အဆစ်
ပျောက်ဆေး အပြစ် သုံးစွဲနိုင်ပါသည်။
- ကလေးရွဲကျပ်၊ ချောင်းဆိုး၊ အစာမကြေ လေထိုးလေအောင့် စသည်တို့ကို ရင်လူးဆေး အပြစ် သုံးစွဲနိုင်ပါသည်။
- အပူနာ၊ Bed Sores ၊ အပူကျိတ်၊ အပူဖောင်၊ နှုတ်ခမ်းကွဲ၊ ခြေကွဲနာ၊ လိပ်ခေါင်း၊ စသည်တို့ကို အနာကျက်ဆီ
အပြစ် သုံးစွဲနိုင်ပါသည်။

(31၇၂) ဆေးအစွမ်းဖြင့် သုံးစွဲသူတိုင်း လန်းဆန်းစေမည်။

ပြန်ချိရေး- ကိုဝင်းပြိုင်+မအေဘီ ၁၅လမ်း၊ နှစ်ကမ်း၊ နားလမ်းထောင့်၊ ရန်ကင်းမြို့၊ ပုန်း-၂၂၆၃၇၂
ပင်ရင်း- စန်းသော်တာဆေးတိုက်၊ R-1 (102) ယင်းလိုင်အိမ်ရာ၊ ရွှေသံလွင်၊ ဟမ်းလမ်း၊ ရပ်ကွက်၊ ဝမ်းချောင်းမြို့နယ်၊ ပုန်း-၅၀၇၀၆၇။

ကျွန်တော်က အပျော်သမား။ စိတ်ဆင်းရဲစရာဆိုလို့ ဘာမှမတွေးတတ်တဲ့လူမျိုး။ တစ်ရက်တော့ ကျောင်းနေ သူငယ်ချင်း မြင့်အောင်နေတဲ့ ထန်းပင်ကုန်းရွာကို အလည် လိုက်သွားခဲ့တယ်။ မြို့နဲ့ သိပ်မဝေးလှဘူး။ ဒါနဲ့ အမေကို ပြောပြီး မြင့်အောင်နေတဲ့ ထန်းပင်ကုန်းရွာကို လိုက်သွားခဲ့ တယ်ဆိုပါတော့။

အဟံ...ကျွန်တော်က ကျောင်းနေစဉ်ကတည်းက ထန်းရည်ခါးကို နည်းနည်းပါးပါး သောက်တတ်တာက လား။ ထန်းပင်ကုန်းရွာ တစ်ဝိုက်မှာက ထန်းပင်တွေဆို တာ ဒုနဲ့ဒယ်နဲ့ ရှိနေတာကလားဗျာ။ ထန်းရည်ဆိုတာ ပေါမုပေါ။ ကောင်းမှကောင်းပေါ့။ ကျွန်တော့်အတွက်တော့ ဘာကြိုက် နှမ်းထောင်းပေါ့နော်။

ညနေပိုင်းလည်းရောက်ရော ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် သား ထန်းတဲကို ရောက်ခဲ့ကြတယ် ဆိုပါတော့။ အဲဒီနေ့ ညမှာ သူတို့ရွာနှင့် မလှမ်းမကမ်းမှာရှိတဲ့ရွာမှာ ဘုရားပွဲ ရှိတယ်ဆိုတဲ့ သတင်းကလည်း ရထားတယ်။ ထန်းရည် သောက်ပြီး ပွဲဈေးကိုသွားပြီး တစ်ခုခုစားကြဖို့ စီစဉ်ထား ကြသေးတယ်လေ။ ထန်းတဲက ရွာချင်း ဆက် လမ်းမကြီးနဲ့ နည်းနည်း အလှမ်းဝေးတော့ ပွဲသွားတဲ့

လှည်းသံ၊ လှည်းတွေကို ခပ်သဲ့သဲ့သာ ကြားနေရတယ်။ ထန်းတဲရောက်တော့ မြင့်အောင်တို့အိမ်က ခိုးယူလာ ခဲ့တဲ့ ငါးရံခြောက်ကိုဖုတ်ပြီး ထန်းရည်အမြည်းလုပ်ရင်း သောက်ကြတာပေါ့နော်။ ထန်းရည်ခါးလေးက ကြည်လဲ့ လို့ ဝလုံစီနေလိုက်တာများ မြို့ပေါ်က ဘီယာအတိုင်းပါ ပဲ။ နောက်ပြီး ထန်းရည်ခါးစစ်စစ်ဆိုတော့ ချိုမြမြ ရှုတတ အရသာနဲ့ပွဲ သောက်ကောင်းကောင်းနဲ့ နှစ်ယောက်သား သောက်လိုက်ကြတာ နေရောင်ပြောင်းပြီး ညနေစောင်း အမှောင်ထုက အလင်းရောင်ကို လှယူသွားကြတော့မှ ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် ထန်းတဲက ပြန်လာခဲ့ကြတယ်။ လမ်းမကြီးပေါ်မှာတော့ လူသွားလူလာ မရှိသလောက်ပါ ဘဲ။ ခြေလှမ်းမှန်မှန်နဲ့ လူသွားလမ်းလေးအတိုင်း လျှောက် လာခဲ့ရာက ရွာဆက်လမ်းမကြီးပေါ် ရောက်လာကြတယ်။

‘ဗျိုဆရာတို့...ဘုရားပွဲကို သွားကြမလို့လား။ လာ လေ၊ ကျုပ်လည်းနဲ့ လိုက်ခဲ့ပါလား။ ကျုပ်လည်း ပွဲကို သွားမလို့ဗျ’

ခေါင်းငိုက်စိုက်နဲ့ နှစ်ယောက်သား လျှောက်လာ

သူတို့တတ် ကာဏ်ပီ ဝေသာနိရိယာ

လိုက်ကြတာ ခေါ်သံကြားလို့ ကြည့်လိုက်တော့မှ လမ်းမပေါ်မှာ လူတစ်ယောက်နဲ့ လှည်းတစ်စီးက ရပ်ပြီးနေတာကို မသဲမကွဲ မြင်လိုက်ကြတယ်လေ။

‘ပွဲသွားမှာဆို လိုက်မယ်လေ။ ကျုပ်တို့လည်း ပွဲဈေးကို သွားမလို့ပဲ။ လာကွာ၊ တို့ ခြေကျင်လျှောက်ရတာ သက်သာတာပေါ့။ ဟိုကျမှ တစ်ခုခုစားကြမယ်’

ပြောရင်း ကျွန်တော်နဲ့ မြင့်အောင် နှစ်ယောက်သား ရပ်ထားတဲ့လှည်းပေါ်ကို တက်လိုက်ကြတယ်။ ကျွန်တော်တို့လည်း လှည်းပေါ်ရောက်ရော လှည်းသမားက လမ်းမကြီးအတိုင်း မောင်းလာတော့တာ။ အဲဒီညက ပွဲရှိပေမယ့် လမိုက်ရက်ကြီးပျ။ ပွဲကချီနေတဲ့ ဆိုင်းသံကတော့ အတိုင်း သား ကြားနေရတာပါပဲ။

ကျွန်တော်တို့လည်း ထန်းရည်ခါး အရှိန်လေးနဲ့ ငိုက်မျှင်းသွားလိုက်၊ လှည်းဆောင့်တဲ့အခါ မျက်လုံးပွင့်သွားလိုက်နဲ့ လှည်းပေါ်မှာ မှိန်းပြီး လိုက်လာခဲ့တော့တာပါပဲဗျာ။ ကိုက်နှစ်ရာလောက်လည်း ရောက်လာရော ကျွန်တော်တို့လည်း မှေးခနဲ အိပ်ပျော်သလိုလို ဖြစ်သွားရာက ဘာမှမသိတော့ပါဘူး ဆိုပါတော့လေ။

ကျွန်တော်နားထဲမှာ ပထမအစတော့ ပွဲက တီးနေတဲ့ ဆိုင်းသံ ဗုံသံတွေက နီးကပ်လာရာက တဖြည်းဖြည်း ပိုပိုဝေးကွာသွားသလို ခံစားလိုက်ရပြန်တယ်။ ခဏကြာတော့ ဆိုင်းသံ ဗုံသံတွေ တစ်စ၊ တစ်စ ပိုမိုကျယ်လောင်လာတာမို့ ပွဲခင်းနဲ့ နီးကပ်လာပြီလို့ပဲ တွေးလိုက်မိတယ်။ ခက်တာက ကျွန်တော့မျက်စိကို ဖွင့်ဖို့ ကြိုးစားကြည့်တော့လည်း မရဘဲ ဖြစ်နေရတယ်လေ။ လူတွေရဲ့ သွားလာလှုပ်ရှားတဲ့ အသံတွေလည်း နားထဲကို ဝင်လာတယ်။ မီးရောင်တွေကိုလည်း မြင်လာရတယ်။

ဒါနဲ့ မှေးစင်းနေတဲ့ မျက်လုံးကို ဖွင့်ကြည့်ပြီး မြင့်အောင်ကို ဗုတ်နှိုးလိုက်တယ်။ ဒီတော့မှ သူလည်း အိပ်ရာထ နီးထလာတဲ့ လူတစ်ယောက်လို မျက်လုံးကို ပွတ်သပ်ကြည့်ပြီး ဟိုလှည့်ကြည့် ဒီလှည့်ကြည့် လုပ်ရင်း-

‘ဟ..တို့ ပွဲဈေးကိုတောင် ရောက်လာပါရောလား။ ချို..လှည်းဆရာ၊ ကျုပ်တို့ ဒီမှာပဲ ဆင်းတော့မယ်။ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ဗျာ။ လှည်းကို ရပ်ပေးပါဦး’
မြင့်အောင် ပြောလိုက်တာနဲ့ လှည်းသမားက ရပ်

ပေးလိုက်ပါတယ်။ သူက ခေါင်းမှာ တဘက်ကြီး ပေါင်းထားလေတော့ ဘယ်သူဘယ်ဝါဆိုတာ မမြင်လိုက်ရပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်တို့က အရေးထားမနေဘဲ လှည်းပေါ်က ဆင်းခဲ့ကြတာပေါ့နော်။

ကျွန်တော်တို့လည်း လှည်းက ဆင်းရော ဟီး..ဟီး..ဟီးဆိုတဲ့ လှည်းသမားရဲ့ လှောင်ပြောင်ရယ်မောလိုက်သံလိုလို ကြားလိုက်ရတယ်။ ဒါပေမဲ့ လှည်းကို ဆက်မောင်းသွားတာနဲ့ ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် စားသောက်ဆိုင်ရှိတဲ့ ဈေးတန်းဘက်ကို ထွက်လာခဲ့ကြတယ်။ ကျွန်တော်က ဒီဘက်ကို ကောင်းကောင်းမရောက်ဖူးလို့ လား မသိဘူး။ ဘုရားပွဲလာတဲ့လူတွေ ကြည့်ရတာ ကျွန်တော့်မျက်စိထဲမှာ တစ်မျိုးတော့ ထူးခြားနေသလို ခံစားလိုက်ရတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဒီကိစ္စက အရေးမကြီးဘူးပျ။ ဗိုက်က တောင်းဆိုနေပြီလေ။ နောက်ဆုံးတော့ အသုပ်ဆိုင်တစ်ဆိုင်မှာ ဝင်ထိုင်ပြီး မုန့်နှစ်ပွဲ မှာလိုက်တယ်။ ခဏကြာတော့ မှာတဲ့မုန့်နှစ်ပွဲ လာချပေးတယ်။ ဝမ်းက ဆာဆာမို့ စားလိုက်မဟဲ့လို့ တွေးထားပေမယ့် လာချပေးသွားတဲ့ မုန့်ပွဲကို ကြည့်လိုက်တော့ ဆာလောင်နေတဲ့ စိတ်တွေ အကုန်ပျောက်သွားရပြီး အော်ဂလီဆန်တဲ့ အဖြစ်မျိုးကို ရောက်သွားခဲ့ရတာပါပဲဗျာ။ မုန့်ရောင်းတဲ့ အမျိုးသမီးက ကျွန်တော်တို့ မှာလိုက်တဲ့ မုန့်ပွဲကို မသတိစရာ ပစ္စည်းတွေနဲ့ ပြင်ဆင်ပေးလိုက်ပုံများ အံ့ရော။

စဉ်းစားကြည့်လေ၊ လူတွေစားတတ်တဲ့ အစားအစာတွေထဲမှာ တီကောင်တွေ အထွေးလိုက်နဲ့ ဘာအမွှေးတွေ မုန့် မသိတဲ့ အရာတွေနဲ့ ရောထွေးပြီး ပြင်ပေးလိုက်တာများ ဆာတဲ့စိတ်တွေတောင် ပျောက်ကုန်သွားတော့တာပါပဲဗျာ။

ကျွန်တော်နဲ့ မြင့်အောင်တို့ တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက်ကြည့်ပြီး စားသောက်ဆိုင်က ထပြန်လာခဲ့ကြတယ်။ ကျွန်တော်တို့လည်း ထပြန်ရော မုန့်ရောင်းတဲ့ဆိုင်က ဝိုင်းပြီး ဟားလိုက်ကြသေးတယ်ဗျာ။ အံ့ရောပဲ။ စားသောက်ဖို့ အဆင်မပြေတာနဲ့ ထပြန်လာခဲ့ကြပြီး ပွဲစင်နားကို တိုးကပ်ရင်း ဆာလောင်မှုကို ဖြေဖျောက်ခဲ့ကြတယ်ပဲဆိုပါတော့နော်။ ပွဲဇာတ်စင်ကတော့ အပျံ့စားပျ။ ဇာတ်ပွဲအမည်ကို ဖတ်ကြည့်လိုက်တော့ ယမမင်းတည်ထောင်ခဲ့သော ဘဝခြားသူတို့ ကတဲ့ ဇာတ်ပွဲတဲ့ဗျာ နဲ့ရောပဲ။

ဇာတ်စင်ပေါ်မှာ ကနေတဲ့ အပျိုတော်ယိမ်းကို ကြည့်လိုက်မိတော့ မျက်လုံးပြူးထွက်သွားတော့တာပါပဲဗျာ။ စဉ်းစားသာ ကြည့်လိုက်ကြပါတော့။ ကနေတဲ့ ယိမ်းသမလေးတွေက အဝတ်အစားတွေ မပါကြဘူး။ အဝတ်အစားတွေ မပါလို့ ကိုယ်တုံးလုံးတွေလည်း မဟုတ်ဘူး။ ကျွန်တော် ပြောတာကို မျက်စိတော့ လည်မသွားကြနဲ့ဦး။ ပြောရရင်တော့ ကနေတဲ့ ယိမ်းသမလေးတွေက လူတွေ မဟုတ်ဘူးဗျ။ ဘာအဝတ်တန်ဆာမှ ဝတ်မထားတဲ့ အရိုးခြောက်တွေဗျ။ အရိုးခြောက်တွေ ဇာတ်ခုံပေါ်မှာ ကနေလိုက်ကြတာလေ ကနေတာကတော့ အညီသားဗျ။

ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက်လည်း မတိုင်ပင်ကြဘဲနဲ့ ဝန်းခနဲ ထိုင်ရာကနေထပြီး ထွက်လာခဲ့ကြရတာပေါ့နော်။ ကျွန်တော်တို့ နောက်မှာတော့ ရယ်မောသံတွေက စီစီညံလို့ ကျန်ရစ်ခဲ့ကြလေရဲ့။ ဒီရွာဘုရားပွဲက ဘယ်လိုဇာတ်ပွဲမျိုးကိုများ ငှားလာသလဲ မသိဘူး။

‘ငါတော့ ဒီလိုဇာတ်ပွဲမျိုးနဲ့ စားသောက်ဆိုင်မျိုးကို တစ်ခါမှ မကြုံဖူးပါဘူးကွာ။ အံ့ပါရဲ့’

နှစ်ယောက်သား ဇာတ်ပွဲစင်နားကနေ ပြန်ထွက်လာတော့ မြင့်အောင်က ပြောလိုက်သေးတယ်။ ကျွန်တော့် စိတ်ထဲမှာတော့ ဓာတ်စုံတစ်ရာတော့ လွဲမှားနေပြီဆိုတာ သတိထားလိုက်မိတယ်။

‘အဲဒါ အရေးကြီးဘူးကွ။ ငါ ဗိုက်ဆာလာပြီ။ တခြားဆိုင်တစ်ဆိုင် သွားထိုင်ကြရင် ကောင်းမလားလို့ ဘယ်နှယ်လဲ။ မင်းရော မဆာဘူးလား။ ဒီတစ်ခါ အသုပ်ဆိုင် မသွားဘဲ အကြော်ဆိုင်ကို သွားကြတာပေါ့’

‘ငါလည်း ဆာတာပေါ့။ ဒါပေမဲ့ ဆိုင်တွေကို အရမ်း ဝင်ထိုင်လို့ မဖြစ်သေးဘူးကွ။ ဘေးကနေ အသာအကဲခတ်လေ့လာကြည့်ပြီးမှ ဝင်ထိုင်ကြတာပေါ့။ ဟုတ်ဘူးလား’

‘အေး.. အဲဒါ ကောင်းတယ်။ လာ..ဟိုနားက အကြော်ဆိုင်ကို သွားလေ့လာကြည့်ကြတာပေါ့ကွာ’ ဟု နှစ်ယောက်သားတိုင်ပင်ပြီး အကြော်ဆိုင်တစ်ဆိုင်အနီးသို့ လျှောက်သွားခဲ့ကြတယ်လေ။

ထိုအကြော်ဆိုင်ဝယ် စားသောက်သူ သိပ်မများလှပါချေ။ ဝင်မထိုင်ခင် ခင်းကျင်းထားတဲ့ အကြော်ဗန်းတွေကို လှမ်းကြည့်လိုက်ကြတယ်။ လား..လား..မှတ်သင်ညိုတွေကို အကောင်လိုက် ကြော်ထားလိုက်တာများ ကြက်

သီးထစရာ။ နောက်တစ်ဗန်းကို ကြည့်လိုက်ပြန်တော့ ဖားပြုတ်တွေ၊ မြွေတွေကို ကြော်ထားလိုက်တာဆို ခြေကားရား လက်ကားရားတွေ။ ချထားတဲ့အရွက်တွေ ကြည့်လိုက်တော့ ပဒိုင်းသီးနဲ့ ပဒိုင်းရွက်တွေပါလား။ ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက် တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက်ကြည့်ပြီး နားလည်သဘောပေါက်လိုက်သလို ဖြစ်သွားကြတယ်။

‘အခြေအနေ သိပ်မဟန်ဘူးဟေ့။ တို့ ပွဲဈေးက အမြန်ပြန်မှ ဖြစ်မယ်။ မင်း ဟန်မပျက်စေနဲ့နော်’

တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦး ခေါင်းညိတ်အသိအမှတ်ပြုလိုက်ကြပြီး ဘုရားပွဲဈေးတန်းကနေ မသိမသာ ထွက်လာခဲ့ကြရတော့တာပေါ့။ ခပ်လှမ်းလှမ်းရောက်တော့ မြင့်အောင်က အံ့ဩထိတ်လန့်စွာ အော်ပြောလိုက်ပါတော့တယ်။

‘အဲဒါမှ ဒုက္ခပဲ။ ငါတို့ ရောက်နေတဲ့နေရာ ဘယ်နေရာဆိုတာကို မသိတော့ဘူးကွ။ ဒီနေရာကို ငါ တစ်ခါမှ မရောက်ဖူးဘူးကွ။ ငါ ရောက်ဖူးတဲ့နေရာမျိုးလည်း မဟုတ်ဘူးဆိုတာတော့ သေချာတယ်။ ညကြီးမင်းကြီးဆိုတော့ ဘယ်နေရာဆိုတာ မှန်းဆမရဘဲ ဖြစ်နေတယ်ကွ’

ဗုဒ္ဓေါဟုသာ ကျွန်တော်စိတ်ထဲမှာ မှတ်ချက်ချလိုက်မိတော့တာပေါ့နော်။ ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် အရေးကြီးတာက ဇာတ်ပွဲနဲ့ ဝေးဖို့ကသာ အရေးကြီးဆုံးမဟုတ်လား။

ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက်လည်း မပြေးရုံတစ်မည်လမ်းလျှောက်ပြန်လာခဲ့ကြတယ်။ ကျွန်တော်တို့ မျက်စိလည်နေသလား မသိဘူး။ ကျွန်တော့် မျက်စိထဲတော့ ဘယ်လောက်လျှောက်လျှောက် ဒီနေရာကိုပဲ ရောက်တယ်လို့ ထင်နေခဲ့မိတာကလား။ ကြာတော့ ကျွန်တော် ငြိမ်မနေနိုင်တော့ဘူးလေ။

‘ဟကောင် မြင့်အောင်၊ ငါတို့တော့ တစ်ခုခုဖြစ်နေပြီထင်တယ်။ ဘယ်လောက်သွားသွား ဒီနေရာကိုပဲ ခြေရောက်နေတယ်ထင်တယ်ကွ။ ကြည့်လည်းလုပ်ပါဦးကွ’

‘အေး..ငါလည်း အဲသလို ထင်နေတာ။ ဇင်ကြောက်နေမှာစိုးလို့ ငါ မပြောဘဲနဲ့နေတာ’

မြင့်အောင်က အဲသလိုပြောလိုက်မှ ကျွန်တော်ခေါင်းမှာ ဖောင်းပွကြီးထွားလာပြီး ကျောပြင်အား ရေခဲခေ့ခေ့ပက်လိုက်ဘိသို့ စိမ့်ခနဲ အေးစက်သွားတော့တာပါပဲ။ ပတ်ဝန်းကျင်ကို လှည့်ပတ်ကြည့်လိုက်တော့လည်း နောက်

နဲ့မည်းမည်း။ ကိုယ်မကျွမ်းတဲ့ ဒေသဆိုတော့ ဘယ်နေရာ
ဘာရှိမှန်းမသိ။ မြင့်အောင်ကို အားကိုးရအောင်လည်း
သူကိုယ်တိုင်က ဘယ်ဆီကိုရောက်နေမှန်း မသိလေတော့
အစ်မရေ..အမေ့သားတော့ ဒုက္ခကောင်းကောင်းကြီးတွေ
နေရပြီဗျာလို့ အော်ဟစ်လို့သာ ငိုချင်စိတ်တွေ ပေါက်လာ
တော့တာပေါ့နော်။

‘တို့..ဒီအတိုင်း ဆက်သွားနေရင် မောရုံပဲရှိမယ်။
နေရာကတော့ ရွှေမှာမဟုတ်ဘူး။ ဇာတ်ပွဲဈေးတန်းနဲ့လည်း
ဝေးလာပြီ ထင်ပါတယ်။ ဆိုင်းသံ ဗုံသံတွေ ဝေးကျန်ရစ်
ခဲ့ပြီ။ တစ်နေရာရာမှာ ဝင်အိပ်ကြရင် ကောင်းမယ်ထင်
တယ်ကွ’

‘အေး..ငါလည်း အဲသလို တွေးနေမိတာ။ လာ..
ဟိုရှေ့နားက သစ်ပင်အုပ်ကိုတော့ ရောက်အောင်သွား
ကြည့်ကြရအောင်။ အဲဒီမှာအိပ်ပြီး မနက်မှ အိမ်ပြန်ကြ
တာပေါ့။ မိုးလင်းရင်တော့ တို့ ဘယ်နေရာ ရောက်နေ
သလဲဆိုတာ သိမှာပါ’

မြင့်အောင် ပြောစကားကြောင့် ကျွန်တော့်စိတ်တွေ
အားတက်သွားမိသည်ကတော့ အမှန်ပင်။ ထို့ကြောင့် နှစ်
ယောက်သား သစ်ပင်အုပ်ရှိရာသို့ ဆက်လက်ချီတက်လာ
ခဲ့ကြပါတော့တယ်။ ကံကောင်းထောက်မရှုလား မဆိုနိုင်
ပါ။ ငါးမိနစ်ခန့် လျှောက်သွားမိကြသည်နှင့် သစ်ပင်အုပ်
ရှိရာသို့ ရောက်လာခဲ့ကြပါတော့တယ်။ သစ်ပင်အုပ်ရဲ့
အောက်မှာ လူနာဇရပ် တစ်ခုကို တွေ့လိုက်ကြတော့
သည်လိုတော့လည်း အဆင်ပြေလိုက်ဘိခြင်းလို့ တွေးလိုက်
မိပါရဲ့။ လူရော စိတ်ရော ပင်ပန်းလာတာကြောင့်လား
မဆိုတတ်ဘူး။ ဇရပ်ပေါ်မှာ နှစ်ယောက်သား လှဲချလိုက်
တာ စကားတောင် မပြောဖြစ်ကြပါဘူး။ စိုးရိမ်ထိတ်လန့်
စရာတွေလည်း မရှိတော့ တောင်တွေးမြောက်တွေးနဲ့ အိပ်
ပျော်သွားလိုက်ကြတယ် ဆိုပါတော့နော်။

‘ဟ..ကောင်ကြီး၊ ထ..မိုးလင်းနေပြီ။ ထတော့’
ပခုံးကို ပုတ်နှိုးလိုက်တော့ ကျွန်တော် ဖျတ်ခနဲ အိပ်
ရာက နိုးလာခဲ့တာပေါ့။ မျက်လုံးတွေ ပွတ်သပ်ကြည့်ပြီး
ကြည့်လိုက်တော့ အရှေ့ဘက်ဆီက ရောင်နီသန်းလာတာ
ကို မြင်လိုက်ရတယ်လေ။ ပွဲပြန်တွေ ပြန်လာတာ မတွေ့
မြင်ရလို့လည်း ပွဲဈေးနဲ့ ဝေးလာပြီလို့ အောက်မေ့လိုက်

မိတယ်။

‘မင်းပတ်ဝန်းကျင်ကိုလည်း ပြန်လှည့်ကြည့်ပါဦးကွ။
တကယ်ဆို တို့က သတ္တိကောင်းတွေဟ’

မြင့်အောင် ပြောလိုက်မှ ကျွန်တော်လည်း ဇရပ်ပတ်
ဝန်းကျင်ကို ဝေ့ဝိုက်ကြည့်လိုက်ပါရဲ့။ အလို..မြတ်စွာ
ဘုရား၊ ကယ်တော်မူပါ။ လက်စသတ်တော့ ညက ကျွန်
တော်တို့ အိပ်ခဲ့သည်က သင်္ချိုင်းဇရပ်ကြီးပါလားလို့
အတွေးပေါက်ပြီး အနီးနားကို ကြည့်လိုက်ပြန်တော့ အုတ်
ပူတွေနဲ့ မြေပုံမို့မို့တွေကို မြင်လိုက်ရတာကလားဗျာ။
မနက်ခင်းရောက်လို့သာပေါ့။ မနေ့ညကသာ သိခဲ့ရင်
မတွေးဝံ့အောင်ပါပဲကလား။’

‘ဘာဘာညာညာ တွေးမနေနဲ့ ကိုယ့်လူ။ ထ..ရွာကို
ပြန်ကြမယ်’

‘ဒါဆို တို့ရောက်တဲ့ နေရာက ဘယ်နေရာဆိုတာ
မင်းသိပြီပေါ့။ ဟုတ်လား’

‘အေး..ဟုတ်တယ်။ ဒါ မြေဒီကုန်းရွာသူသန်လေ။
တို့ရွာနဲ့ သုံးမိုင်လောက် ဝေးတယ်’

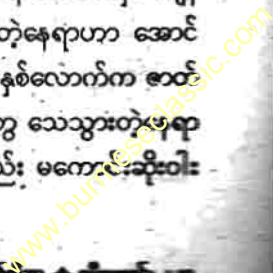
ကျွန်တော်က ဘာမှဆက်မပြောပါလေတော့။ မြင့်
အောင် ဦးဆောင်ရာကို နောက်က လိုက်လာခဲ့ရတော့တာ
ပေါ့။ အပြန်လမ်းမှာ ညကအဖြစ်ကို တွေးမိပြီး အိပ်မက်
လေလား ဝိုးတဝါးပင် ဖြစ်ခဲ့ရသည်ကတော့ အမှန်ပင်။
နံနက်ခင်းမို့ လမ်းလျှောက်ရသည်မှာ သိပ်မပင်ပန်းလှ။

‘နေပါဦး။ မနေ့ညက တို့ရောက်ခဲ့တဲ့ ဇာတ်ပွဲနေရာ
ကိုရော မင်းသိလား’

‘အင်း..တတ်အပ်သေချာတော့ မသိဘူးကွ။ ဒါပေမဲ့
မနက်မိုးလင်းလို့ တို့နှစ်ယောက် မြေဒီကုန်းရွာသူသန်ကို
ရောက်လာခဲ့ကြတယ် ဆိုတော့..’

မြင့်အောင်က သူပြောရမည့်စကားကို စဉ်းစားတွေး
ခေါ်နေဟန် တူပါတယ်။ ရုတ်တရက် မပြောသေး။ ခဏ
ကြာလောက်မှ ဆက်ပြောလိုက်တယ်။

‘မနေ့ညက တို့ မြေဒီကုန်းရွာသူသန် ရောက်လာခဲ့
တာဆိုတော့ ဇာတ်ပွဲအသံတွေက အနောက်ဘက်မှာ ကျွန်
ခဲ့တာလေ။ အဲဒီတော့ တို့ရောက်ခဲ့တဲ့နေရာဟာ အောင်
သာလေးရွာကြားမှာ ဟိုလွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်နှစ်လောက်က ဇာတ်
ကားတစ်စီးမှောက်ပြီး ဇာတ်သားတွေ သေသွားတဲ့နေရာ
ပေါ့။ လှည်းကြိုနဲ့ခေါ်တဲ့ လူကလည်း မကောင်းဆိုးဝါး

တစ်ကောင်ပဲ ဖြစ်ရမယ်ကွ။ ဒါကြောင့် တို့ကို စောင့်ခေါ်ပြီး အောင်သာလေးရွာကြားကို ခေါ်သွားခဲ့တာဖြစ်မယ်။ တို့ ကြည့်ခဲ့ရတဲ့ ဇာတ်စင်ပေါ်မှာ ကပြတဲ့ ယိမ်းသမတွေ၊ ပွဲဈေးတန်းမှာရောင်းတဲ့ ဈေးသည်တွေဟာ မဲကောင်းဆိုးဝါး ကျတ်ကောင်တွေကွ။ ခုမှတွေးပြီး ငါ ကြက်သီးတွေတောင် ထလာခဲ့တာကလားကွ။ တို့အတွက်တော့ ထူးဆန်းတဲ့ ဖြစ်ရပ်တစ်ခုပေါ့ကွ။ ဒါပေမဲ့ ဒီဖြစ်ရပ်တွေကို ဘယ်သူမှ ပြန်ပြောမနေနဲ့နော်။ အရူးတွေ ဖြစ်သွားမယ်၊ သိလား။

ထန်းပင်ကုန်းရွာအနီးရောက်တော့ မနေ့ ညနေက မြင့်အောင်နဲ့ ကျွန်တော်တို့ကို ပွဲဈေးလိုက်ဖို့ခေါ်တဲ့ လှည်းသမားကို သွားပြီး သတိရလိုက်တယ်။ တကယ်တော့ မကောင်းဆိုးဝါးတစ်ကောင်ရဲ့ လှည့်ပတ်ဖြားယောင်း ခေါ်ဆောင်ရာကို လိုက်သွားမိတဲ့ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ အဖြစ်က ပြန်ပြောရမှာတောင် ခပ်ခက်ခက်ဖြစ်နေရတာပေါ့။ ဒါကြောင့် မြင့်အောင်က ဒီအကြောင်းတွေကို ဘယ်သူမှ ပြန်မပြောပြနဲ့လို့ ပိတ်ပင်ထားတာလေ။

ရွာနားရောက်တော့ အရှေ့မိုးကောင်းကင်မှာ နေရောင်က ထိန်လင်းနေပြီး ဘာသာရေးအရဆိုရလျှင် ကံကံ၏အကျိုး ဆိုဘိသို့ ကျွန်တော်တို့ ပြုလုပ်ခဲ့တဲ့ အကုသိုလ်အရ လူဘဝဖြစ်ပါလျက်နဲ့ နာနာဘာဝ မကောင်းဆိုးဝါးတို့ရဲ့ ဖြားယောင်းသွေးဆောင်ခြင်းကို ခံရလို့ တွန်လှုပ်ချောက်ချား ရွံရှာစရာတွေနဲ့ ကြုံတွေ့ခဲ့ရတဲ့ အကြောင်းရင်းက ကျွန်တော့်အဖို့ စဉ်းစားစရာ ဖြစ်ရပ်များသာ ဖြစ်ခဲ့ရပါတယ်နော်။

ဆိုရရင်တော့ ဇနီးကံ ပါကံ ဇနီးကံဆိုတဲ့ ဘုရားဟောအတိုင်း မိမိပြုလုပ်ခဲ့တဲ့ ကောင်းမှု၊ မကောင်းမှုကို အခြေခံပြီး ကျွန်တော်တို့ ဖြစ်ပျက်တွေကြုံခဲ့ရတာဟာ သံဝေဂရစရာဆိုတာကို ဝန်ခံရမယ်လို့ ပြောချင်ပါတယ်လေ။ အဲဒါကြောင့် လူလောကမှာ ကောင်းကျိုး၊ မကောင်းကျိုးဆိုတာ ကိုယ်လုပ်တဲ့ လုပ်ရပ်ပေါ်မှာ မူတည်နေတယ်ဆိုတာ သင်ခန်းစာအဖြစ် ရေးသားတင်ပြလိုက်ပါတော့တယ်။

အလင်္ကာသူရ

ကျွန်ုပ်တို့၏

အမှတ်တံဆိပ်

ဆီးချို၊ သွေးချိုသောဝါးရောဂါ

မှတ်တိုင် - TMR ၀၀၁၂၉၄ (၀၆၁၅) လိုင်စင် ၂/၂၀၁၃တထေလေ (၂၃၅၅)

ဆီးချိုသွေးချိုကြောင့် မကြာခင်မှာ ရေငတ်ခြင်း၊ ဆီးမကြာခင်သွားပြီး ဆီးအောင့်ဆီးကျန်ခြင်း၊ မြေထိပ်လက်ထိပ် ထုံကျဉ်းကိုက်ခဲခြင်း၊ ရေထွက်များ၍ ကိုယ်ခန္ဓာအားအင်ကုန်ခန်း နှိုးရိခြင်း၊ မောပန်းနွမ်းနယ်၍ မြေလက် မသယ်ချင်ခြင်း၊ လေးလံထိုင်းမိုင်းခြင်း၊ မျက်စိ ဝေဝါးပူနီခြင်း၊ ယားနာပေါက်ခြင်း၊ အနာနှင့်တကွ ထိခိုက်ရန်များ မပျောက်နိုင်ခြင်း ဝမ်းချုပ်ခြင်း တို့ကို သုံးစွဲနိုင်ပါသည်။

အခြားခြားရှိ မြန်မာ့ဆေးပညာဆိုင်များတွင် ဝယ်ယူရရှိနိုင်ပါသည်။

ပိုင်ဆိုင်မှု ဖြစ်ပွားစေသော ဆေးဝါး

အမှတ်(၄၅၁)၊ သမိန်ဝရမ်းနှင့် အောင်မြေလမ်းထောင့်၊ (၃၆)ရပ်ကွက်၊ မြောက်ဘက်၊ ၀၉-၇၀၀၄၀၄၄၊ ၀၉-၅၀၀၄၃၆၊ ၀၉-၅၀၀၄၀၇၂၊ ၀၉-၅၀၀၄၀၇၅

မြန်မာ့ဆေး

တိုင်းပြည် + ဝေဝါး (ဆေးပညာဆိုင်) (၁၅)လမ်း၊ ထမ်းပတော်မြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊ (ပြည်နယ် - ဝေပန်းမတော်မြို့ဆေးဆိုင်)၊ (တောင်ငူမြို့ - ရွှေမင်းလောင်းဆေးဆိုင်)၊ (ပုသိမ်မြို့ - မြို့ပွင့်ဆေးဆိုင်)၊ (ဝဇ္ဇာမြို့ - တာဝန်ကျေးဆေးဆိုင်)၊ (ဟင်္သာတမြို့ - သာဓကဆေးဆိုင်)

www.burmeseclassic.com

နိုင်ငံတကာ အတွေ့အကြုံရှိ ပညာရှင် ပုဂ္ဂလိကတိဆရာ ဦးမြတ်စံ

B.Sc., M.Sc(Q), English Language (UFL), EDS (MOFA)

ခေနီးကျမ်းဗေဒင်၊ လက္ခဏာ၊ ဗန္တိရဝညာ၊ ဓာတ်ရိုက်ဓာတ်ဆင်ယင်ကြောဗညာရှင်

အပညာတော်မဂ်လာပေခင်ပောက်ခန်း

ကျွန်ုပ်၏ ကျင့်ကြံအားထုတ်ရသော သီလ၊ သမာဓိ၊ ဝညာ၊ စရထ၊ သမထစွမ်းအားတို့ဖြင့် (၇)ရက်သားသမီးတို့၏ ပညာရေး၊ စီးပွားရေး၊ ကျန်းမာရေး၊ အချစ်ရေး၊ အိမ်ထောင်ရေး၊ အမှုအခင်းတိစ္စများအား တူညီလမ်းညွှန် ပြေရှင်းပေးနေပါသည်။

ဝိဇ္ဇာထိပ်ခေါင် အဘအောင်မင်းခေါင်နှင့်တကွ ဝိဇ္ဇာရှစ်သောင်း ဆရာအပေါင်း၊ အနန္တစကြဝဠာမှ ဆရာသခင် သူတော်စင်ကြီးများ၏ သိဒ္ဓိ၊ မဟိဒ္ဓိ စွမ်းအားဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ယုံတိုင်စီရင်အပ်သော အနန္တဒီပံဖယောင်းတိုင်၊ အနန္တသိဒ္ဓိ အင်း၊ စမ၊ ယတြာအစီအရင်များ ပီယလာဘ်ဖွင့်

ဂမ္ဘီရအဆောင်များ ပူဇော်ခြင်းဖြင့်

ဘဝကောင်မြင်မှုကို ရယူပါ။

သား၊ သမီးဂုဏ်နာများအတွက် မွေးဖွားချိန်မဂ်လာအခါပေးခြင်း၊ ထန်းဖူး၊ ဂုဏ်ချုပ်ဇာတာဇွဲပေးခြင်း၊ မြန်မာရိုးရာ နာမဂုဏ်မဂ်လာနှင့်အညီ ကလေးနာမည်ပေးခြင်း၊ နိုင်ငံခြားခရီး (ပညာရေး၊ အလုပ်အကိုင်၊ သင်္ဘောတက်ရန်)

S pass, P.R, Shore Job, Oversea Student Visa အဆင်ပြေစေရန် စီစဉ်ပေးခြင်း၊ အိမ်၊ ခြံ၊ မြေ၊ ကား၊ ကျောက်မျက်ဂုဏ်နာ၊ ကုန်ပစ္စည်းများ အမြန်ထောင်းထွက်ရန် အာမခံဖြင့် အထူးယတြာ စီရင်ပေးပါသည်။

Prediction in English Language is offered.

ရုံးခန်းလိပ်စာ ❖ အမှတ်-၁၅(B) (ပထမလွှာ)၊ (၁၄၉)လမ်း၊ တာမွေမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။ (သီတာလမ်းမှတ်တိုင်အနီး)၊
ဆွေးနွေးချိန် ❖ နံနက်(၉:၀၀)နာရီမှ ညနေ(၃:၀၀)နာရီအထိ
☎ 09 51 76646, ☎ 200 298, E-mail Address : myatsan5@gmail.com
Website : <http://sayamyatsan.blogspot.com>

ယခုရေးသားဖော်ပြလတ္တံ့သော အဖြစ်အပျက်သည် တကယ့်ဖြစ်ရပ်မှန် ဖြစ်လေ၏။ ထိုစဉ်က ကျွန်တော်၏ အသက်မှာ (၁၅)နှစ်ဟု ထင်သည်။ ကျော်လွင် တစ်နှစ် ထက်ဓပိုပေ။

ကျွန်တော်ဖေဖေ ဂိတာ အဝမ်းကြည်အေး (ခေါ်) ဒါရိုက်တာသန်းကျော်ဌေး ရိုက်ကူးသော လူလှနှင့် ရူပ သိုက်သမိုင်း ရုပ်ရှင် ဇာတ်ကားကြီး၌ ကျောင်းကြီး (၂)လ ပိတ်၍ လိုက်ပါခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။ ဖေဖေ အတွက် ဝေယျာဝစ္စလုပ်ကိုင်ပေးခြင်း၊ ဇာတ်လမ်းမှတ်တမ်းတင် လိုက်ရေးပေးခြင်း။

ဇာတ်ညွှန်းကုဖတ်ပေးပြီး လိုအပ်သည်များကို ရေးမှတ် ရသည့် အမှုကို ပြုပေးရလေ၏။

၎င်းဇာတ်ညွှန်းကို စာရေးဆရာကြီး ဒဂုန်ဦးစန်းငွေ က ရေးသားပေးပြီး မင်းသားမှာ ခင်မောင်ဇင်၊ မင်းသမီး စံရှားတင်၊ ဒေါ်မြလေး၊ တာတေကြီးနှင့် ရှေးဟောင်း အနုပညာရှင်များ ပါဝင်ကြ၏။

ဒါရိုက်တာ မျိုးဇော်အောင် ကျွန်တော်နှင့် ရွှေကိုယ်တော်တို့ မောင်နှမ

ဝဲခူး၊ ဒီစကြိုတ် ကဝမြို့နယ်၊ ဖလေးရွာရှိ သမိုင်းဝင်
အိမ်မတ်ကော်ဘုရားသိုက်သမိုင်း ဇာတ်ကား ရိုက်
ကူးခြင်း ဖြစ်လေ၏။ ကျွန်တော်မှာ ဖေဖေ၏မိခင် အတွား
ဒေါ်သိန်းမေ၏ မွေးဇာတ်ရွာဖြစ်၍ ဆွေမျိုးသားချင်းများ
နှင့် တွေ့ဆုံခြင်းနှင့် ဖေဖေအတွက် တွဲဖက်အကူအဖြစ်
ကျွန်တော် ဝါသနာအလွန်ပါသည့် အနုပညာအတွက် လှေ
သင်္ဘောအဖြစ် လိုက်ခဲ့ခြင်းပင် ဖြစ်၏။

ထိုနေ့က ဖေဖေတို့ တစ်ရက်တာ ဖလေးရွာနှင့်
အိမ်မတ်ကော်ဘုရားနီးတစ်ဝိုက်တွင် ဇာတ်ဝင်ခန်းအချို့
ကို ရိုက်၍အပြီး တည်းခိုနားနေကျဖြစ်သော အတွားညီမ
၏ နှစ်ထပ်အိမ်ဆောင်ကြီးသို့ ပြန်၍ နားကြလေ၏။

ထိုစဉ် ကျွန်တော်သည် နားခိုစခန်းကို လိုက်မသွား
သေးဘဲ နေလည်း မဝင်သေး၍ ကျိုက်မတ်ကော်စေတီ
ဘုရားရင်ပြင်သို့ တစ်ယောက်တည်း ချွန်၍ ထွက်လာခဲ့
လေ၏။ စေတီဆီမှ ဆည်းလည်းသံသည် ကျွန်တော်
အတွက် လွန်စွာမှ သာယာနာပျော်ဖွယ် ကောင်းလေ၏။
ထိုအခါ ငြိမ်ငြိမ်လေး တိုက်ခတ်နေသောကြောင့် စေတီ
ဆီမှ ဆည်းလည်းသံတို့သည်လည်း တချင်ချင်ဖြင့် ငြိမ်ငြိမ်
ညောင်းညောင်း ဖြည့်လျက်နေပေ၏။

ကျွန်တော်သည် ဘာကြောင့်ရယ်လို့ အတိအကျ
ပြောနိုင်သော်လည်း ထိုဆည်းလည်းသံတို့သည် ကျွန်
တော်ရင်အား လွမ်းချင်၊ ဆွေးချင်စိတ်ကို ဖြစ်ပေါ်စေလေ
၏။

အနုပညာဇာတ်ခံရုံသောကြောင့် ဖြစ်မည်ထင်ပေ၏။
အတိသို့ ရောက်သောအခါ၌ နေဝင်ဆည်းဆာအချိန်ဖြစ်
နေ၍ လူသူတစ်ဦးတစ်ယောက်ကိုမျှ မတွေ့ရပေ။ ပကတိ
ငြိမ်ချက်သားကောင်း၍ တိတ်ဆိတ်လျက်ရှိလေ၏။ ဆည်း
လည်းသံကိုမူ လေတိုက်တိုင်း တစ်ချက်၊ တစ်ချက် ကြား
နေရလေ၏။

‘ချင်...ချင်...ချင်’
ဆည်းလည်းသံကို နားစွင့်ခံစားနေစဉ် ၎င်းတချင်ချင်
ဆည်းလည်းသံသည် ကျွန်တော်၏ နောက်ကျောဘက်ဆီ
မှ ကြားလိုက်ရသလို ခံစားလိုက်ရသောကြောင့် နောက်
သို့ လှည့်လိုက်လေ၏။

‘ဟင်’
အသက်(၇)နှစ်၊ (၈)နှစ်အရွယ် ကောင်လေးတစ်

ယောက် သျှောင်ပေစူးလေးဖြင့် ရုတ်တရက် မြင်လိုက်ရ
သဖြင့် ကျွန်တော်၏နှုတ်မှ အမှတ်မထင် ဟင်ဟူ၍ အာ
မေဦတ်သံ ထွက်သွားလေ၏။ ၎င်းကောင်လေး၏ လက်
နှစ်ဖက်တွင် ခြုံဆည်းလည်းများ ကိုင်ဆွဲထားသည်ကို
မြင်တွေ့ရလေ၏။

‘ညီလေး...မင်းတစ်ယောက်တည်းလား၊ လူကြီးတွေ
မပါဘူးလား’

ဟု ကျွန်တော်က စပ်စပ်စုစုမေးလိုက်ရာ ၎င်းညီ
ငယ်က-

‘မပါဘူးခင်ဗျ၊ ကျွန်တော်တစ်ယောက်တည်း ဘုရား
ဖူးလာတာ’ဟု ပြန်၍ ဖြေကြားလေ၏။

‘ဒါထက် ငါ့ညီနာမည် ဘယ်လိုခေါ်လဲဟု ကျွန်
တော်က ဆက်မေးရာ ထိုညီငယ်က ရွှေကိုယ်လေးလို့
ခေါ်ပါတယ်’ဟု ပြန်၍ ဖြေကြားပြန်လေ၏။

ရွှေကိုယ်လေးဟူသော အမည်သည် ကျွန်တော်၏
အကြားအာရုံ၌ ထူးဆန်းနေသကဲ့သို့ ရှိလေ၏။ ရွှေကိုယ်
လေး၏ ပုံပန်းသဏ္ဍာန်၊ အဆင်းသဏ္ဍာန်တို့မှာ ထူးဆန်း
သည်ဟု ထင်လေ၏။ အသားရောင်ဖြူ၍ မျက်နှာအကျ
တင့်တယ်ချောမောလှ၏။ နှာတံပေါ်ပေါ်၊ မျက်ဝန်း
တောက်တောက်၊ နှုတ်ခမ်းစေ့စေ့၊ ဝတ်စားဆင်ယင်မှုမှာ
လည်း ရာဇဝင်ထဲကလို ရင်ဖုံးအင်္ကျီနှင့် ပုဆိုးမှာလည်း
ပိုးပုဆိုးချိတ်နှင့် သျှောင်ပေစူးကို သပ်သပ်ရပ်ရပ် ဖြီးလိမ်း
ထားပြီး ပိုးပဝါလွမ်းထား၍ မဇီးသားငယ်တစ်ပါးအလား
ကျွန်တော်ဖေဖေ ရိုက်ကူးနေတဲ့ ရာဇဝင်ကားထဲ ခေတ္တ
ခဏ ရောက်သွားသကဲ့သို့ ထင်လိုက်ရပေတော့၏။ ညီ
ငယ်ကတော့ ကျွန်တော်ကို ပြုံးတုံ့ပြုံးလဲ ကြည့်နေတော့
၏။

‘နေစမ်းပါဦးကွယ်။ ရွှေကိုယ်လေး တစ်ယောက်
တည်းဆိုတော့ ဘုရားကို အမြဲလာဖူးတာလား’ဟု ကျွန်
တော်က မေးလိုက်၏။

ရွှေကိုယ်လေးက-

‘ဘုရားဖူးမယ်၊ ပြီးတော့ အစ်မတော်ကို စောင့်မယ်။
ပြီးရင် ပြန်မယ်’ဟု ပြောလေ၏။

‘ဒါထက် ရွှေကိုယ်လေးရဲ့ အစ်မတော် လာမယ်
ဟုတ်လား။ ညီလေးတို့က ဘယ်မှာနေကြတာလဲ။ ဒီးမန်း
အနားမှာလား။ ဒီနားက ရွာတွေမှာလား’ဟု ကျွန်တော်

က ဆက်၍ ရွှေကိုယ်လေးကို မေးလိုက်လေ၏။

‘ကျွန်တော်တို့ နေတဲ့နေရာကို ဘယ်သူကပဲမေးမေး အဖြေမပေးရဘူးလို့ အစ်မတော်က ပြောထားလို့ ကျွန်တော် မပြောနိုင်ဘူး အစ်ကို’ ဟု ရွှေကိုယ်လေးက လိမ္မာပါးနပ်စွာ ပြန်၍ပြောလေ၏။

‘ဪ...ဟုတ်လား။ မပြောချင်လည်း ရပါတယ် ညီလေးရာ။ အစ်ကိုတို့က ဒီကျိက်မတ်ကော်ဘုရားသမိုင်းနဲ့ ဖလေးရွာပတ်ဝန်းကျင်မှာ ကိုယ့်ဖေဖေက ဒါရိုက်တာ ထုတ်လုပ်သူအဖြစ် ရုပ်ရှင်လာရိုက်ကြတာပါ’ ဟု ကျွန်တော်က ပြောလိုက်လျှင် ရွှေကိုယ်လေးက ‘ကျွန်တော်တို့ သိထားပါတယ်’ ဟု ပြန်၍ပြောလေ၏။

ကျွန်တော်အနေဖြင့် အလွန်အားနာတတ်သော ညီလေးပါလားဟု ကျွန်တော် ရင်ထဲ၊ စိတ်ထဲက ကောက်ချက်ချ ရေရွတ်လိုက်လေ၏။

ထိုစဉ် မြွေတွန်သံလိုလို-

ရှိုး...ရှိုး...ရှိုး...ရှိုး အသံနှင့်အတူ ချွင်...ချွင်...ချွင်...ချွင် ဆည်းလည်းသံကိုပါ ကြားလိုက်ရလေ၏။

များမကြာတင်မီ စေတီရင်ပြင်ပေါ်သို့ မိန်းကလေးတစ်ယောက် ရောက်လာလေ၏။ ၎င်းမိန်းကလေးမှာလည်း တစ်ပတ်လျှိုဆံထုံးလေးဖြင့် မြန်မာဇာတ်မင်းသမီးကဲ့သို့ ထိုမိမိသိမ်းအင်္ကျီ၊ လှံချည် ဝတ်စားဆင်ယင်ပုံက ကျွန်တော်အမြင် ခပ်ဆန်းဆန်း ဖြစ်နေလေသည်။ ဖေဖေရိုက်ကူးနေတဲ့ သိုက်သမိုင်းဇာတ်ကားထဲက ဥစ္စာစောင့်မလေးများလားဟု စိတ်ထဲက ထင်မိလေ၏။

သည်တွင် ရွှေကိုယ်လေးက-

‘အစ်မတော်လာပြီ’ ဟု နောက်သို့ လှည့်ကြည့်၍ ဆိုလေ၏။

‘အခုလာနေတာ မင်းရဲ့အစ်မတော်လား ညီလေး’ ဟု ကျွန်တော်က မေးလိုက်ရာ ဟုတ်တယ်ဟု ရွှေကိုယ်လေးက တိုတိုပြတ်ပြတ်ပင် ပြန်၍ဖြေလေ၏။

‘ညီလေး...မင်းရဲ့အစ်မတော်နဲ့ အစ်ကိုကို မိတ်ဆက်ပေးပါလား’

ဟု ကျွန်တော်က ပြောလိုက်လျှင် ၎င်းရွှေကိုယ်လေးက-

‘ကျွန်တော့်အစ်မတော်က ဘယ်သူနဲ့မှ စကားမပြောဘူးခင်ဗျ’ ဟု ဖြေကြားလေ၏။

‘ဘာဖြစ်လို့ မပြောတာလဲ ညီလေး’

ဟု ကျွန်တော်က ဆက်မေးလေလျှင် ရွှေကိုယ်လေးက-

‘အစ်မတော်က စကားမပြောတတ်ဘူး။ အ၊ နေတာ’ ဟု ကျွန်တော်ကို မျက်မှောင်ကြုတ်၍ကြည့်ပြီး ဖြေလေ၏။

ကျွန်တော်အနေနဲ့ ရွှေကိုယ်လေးကို မေးလိုက်မိတာ မှားပြီဟု စိတ်ထဲက နောင်တ၊ ရမိလေ၏။ ရွှေကိုယ်လေး၏ အစ်မတော်ကိုလည်း အကဲခတ်ကြည့်လိုက်မိလေ၏။

‘အေးကွာ၊ အစ်ကို မသိလို့ပါ ညီလေး’ ဟု ကျွန်တော်က တောင်းပန်လိုက်လေ၏။

ထိုစဉ်၌ ရွှေကိုယ်လေး၏အစ်မတော် ဆိုသူသည်လည်း ကျွန်တော်တို့ရှိရာအနားသို့ ရောက်ရှိ၍လာလေ၏။

သူမသည် အလွန်ချောမောလှပသော မိန်းကလေးတစ်ယောက် ဖြစ်လေ၏။ စကားမပြောတတ်ဘဲ အ၊ နေသောကြောင့် ကျွန်တော် သနားကရဏာသက်မိလေ၏။

သူမသည် ကျွန်တော်ကို တစ်ချက်ကြည့်ပြီး ရွှေကိုယ်လေးကို လက်ဆွဲ၍ ခေါ်ဆောင်သွားလေ၏။

ကျွန်တော်လည်း သူတို့ကြည့်ပြီး ကမန်းကတန်းပင်-

‘နောက်မှ တွေ့ကြမယ် ညီလေး’ ဟု လှမ်း၍ နှုတ်ဆက်လိုက်လေ၏။

ထို့နောက် ကျွန်တော်လည်း စေတီရင်ပြင်ပေါ်မှ ရွှေကိုယ်လေးနဲ့ အစ်မတော်မောင်နှမ နှစ်ယောက်ကို မြင်ကွင်းထဲမှ ပျောက်သွားသည်အထိ ငေးကြည့်နေမိလေတော့၏။

ကျွန်တော် နှစ်ထပ်အိမ်ဆောင်ကြီး နားနေခန်းသို့ ပြန်ရောက်သောအခါ ဖေဖေ၊ ဇာတ်ညွှန်းရေးတဲ့ဆရာ ဒဂုန်ဦးစန်းငွေတို့က ဆူလေတော့၏။

‘ဖိုးသံ...ဘယ်လျှောက်သွားနေတာလဲ။ ဒီမှာဖြင့် ရှာလိုက်ရတာ ခေါင်းတောက်နေပြီ။ ခုထိ အောင်ဆွေးမရောက်သေး (ဖေဖေလက်ရင်းတပည့်) ကို ပြောဆိုခြင်းဖြစ်ကာ ဆူလေ၏။

ဆရာဒဂုန်ဦးစန်းငွေကလည်း-
‘ဒီနေရာက ပေါ့ပေါ့မထင်နဲ့ မောင်ဖိုးသံ၊ ရှေးယခင်

ထတည်းက သိုက်တွေ၊ ဥစ္စာစောင့်တွေ အရမ်းပေါတာ
ကွယ်။ မင်းကို လိပ်ပြာနုတ်သွားလိမ့်မယ်' ဟု ခြောက်လှန့်
ပြောဆိုလေ၏။

ကျွန်တော်ကလည်း ဥစ္စာစောင့်တို့၊ နတ်တို့၊ တစ္ဆေ
သရဲတို့ကို သိပ်ပြီးအယုံအကြည်ရှိသူ မဟုတ်ပေ။ ထို့
ကြောင့် ကျွန်တော် ဘာတစ်ခွန်းမှ မပြောဘဲ နှုတ်ဆိတ်
နှုတ်ပိတ်၍သာ နေလိုက်လေတော့၏။

မနက်ဖြန် ရိုက်ကူးရေးရှိသည်။ ရိုက်ကူးရမည့် အခန်း
စဉ်များကို ရွေးထုတ်ရန် 'ဖေဖေက ကျွန်တော် အခန်းစဉ်
များကို ရှာဖွေပြီး စောစောအိပ်ရန် ပြောလေ၏။

ကျွန်တော် အိပ်ရာဝင်ခဲ့သော်လည်း ကျွန်တော့်မှာ
ဆော်တော်နှင့် အိပ်မပျော်နိုင်ပေ။ ရွှေကိုယ်လေးနှင့် သူ၏
အစ်မတော်ဆိုသူကို စိတ်ကူးအာရုံထဲ ဝင်ရောက်လာလေ
၏။

ရုပ်ရှည်ကလေး ချောမောလှပ၍ စကားမပြောနိုင်ရှာ
သော ရွှေကိုယ်လေးရဲ့အစ်မတော် အ၊အမလေးကို ကျွန်
တော် ပြန်မြင်ယောင်ရင်း စိတ်ထဲ သနားကရုဏာသက်၍
နေမိလေ၏။

တော်တော်ကြီးညဉ့်နက်မှ ကျွန်တော် မှေးခနဲ အိပ်
ပျော်သွားသည် ထင်၏။

ရုပ်ရှင်အဖွဲ့သားတို့၏ နံနက်ခင်း ဆူဆူညံညံ အသံ
ထဲများကို ကြားလိုက်ရသောကြောင့် ဆတ်ခနဲ ကျွန်
တော် အိပ်ရာမှ လန့်နိုးထလိုက်ရ၏။ အိပ်ရေးက သိပ်
ခေချင်ပေ။

'ဖိုးသံ...ထ၊ အောင်ဒွေးကို ထမင်းကြော် သွားယူ
နိုင်ပြီးစား။ ပြီးရင် ဇာတ်ညွှန်းဖိုင်နဲ့ ဦးလေးဦးစန်းငွေကို
ငါ့ဆီ လာဖို့ ပြောလိုက်' ဟု ဖေဖေက ပြောပြီး သူ့အခန်း
ရုံရာသို့ လျှောက်၍ သွားလေ၏။

ကျွန်တော်လည်း ကမန်းကတန်း မျက်နှာသစ်၍ ကို
အောင်ဒွေး ယူလာပေးသော ထမင်းကြော်ပန်းကန်ကို ယူ
ထိုက်လေ၏။

'မင်းအတွက် ငါ့ခြောက်ထောင်းကြော်နဲ့ ကြက်ဥ
ကြော် လုပ်ပေးထားတယ်' ဟု ဖေဖေတပည့် ကိုအောင်
ဒွေးက ထမင်းကြော်ပန်းကန်ကို လှမ်း၍ပေး၏။

ကျွန်တော်ကြိုက်သော ငါ့ခြောက်ထောင်းကြော်မှာ

စားချင်စဖွယ်ဖြစ်၏။ ကျွန်တော် ကောင်းကောင်းစားလိုက်
လေ၏။ စားသောက်၍ ပြီးသောအခါ နွားနို့စစ်စစ် တစ်
ခွက် လာပေး၍ သောက်လိုက်လေ၏။

ထို့နောက်တော့ ဖေဖေနှင့် အဖွဲ့သားတွေအားလုံး
အပြင်ရိုက်ကွင်း ဘုရားအနီးပတ်ဝန်းကျင်နှင့် ကြာဖြူကန်
ဘက်သို့ ထွက်၍ ရိုက်ကြလေ၏။ ကျွန်တော်က ဖေဖေ
ရိုက်ကူးသမျှ ဇာတ်ဝင်ခန်းများကို ဇာတ်လမ်းမှတ်တမ်း
တင်အဖြစ် လိုက်၍ ရေးမှတ်ရလေ၏။

နေ့လယ်ကျတော့ ရုပ်ရှင်ရိုက်ကူးရေး ခဏနားကြ
၏။ နေ့လယ်စာ ရှူတင်ထမင်းကို ကြာဖြူကန်မှာပင်
နွားလှည်းနှင့် ထမင်းလာပို့၍ အဖွဲ့သားတစ်စုလုံး ပျော်
ပျော်ပါးပါး သောက်ကြစားကြလေ၏။

နေ့လယ်နေအချိန်ကြောင့် တစ်နာရီလောက် နားခွင့်
ရသောကြောင့် ကျွန်တော်သည် ကျိုက်မတ်ကော်စေတီ
ရင်ပြင်ဘက်ဆီသို့ ခဏလောက် သွားချင်စိတ် ပေါ်လာ
လေ၏။

ခဏသွားမည်ဟု ပြင်ဆင်လိုက်စဉ်မှာပင် ဖေဖေ
ရောက်လာပြီး-

'ဖိုးသံ...ဆရာဦးစန်းငွေကို ဘုရားမြေရင်း ညောင်ပင်
ခေါင်းလောင်းမှာ သိုက်ချုပ်ဘိုးဘိုး၊ စုန်းမကြီး ဒေါ်မြလေး
နဲ့ တာတေကြီးတို့ သုံးယောက် ကိုလူလှ အဖမ်းခံရပြီး

သိုက်နန်းရှင် ရူပ၊ သိုက်ချုပ်ဘိုးဘိုးကို အစီရင်ခံပုံကို
ဟောဒီထဲမှာ အကြမ်းရေးထားတယ်။ ဆရာ့ကို ယခု
အခန်းပြီးရင် ရိုက်ဖို့ သေသေချာချာ ရေးပေးခိုင်းလိုက်။
ဆက်တင် ချဲ့လေးနဲ့ ကျော်နိုင်တို့ကိုလည်း လိုအပ်တဲ့
ပစ္စည်း ယူခိုင်းထားဟု ကျွန်တော့်ကို မှာပြီးနောက်
ရိုက်ကွင်းသို့ ထွက်သွားလေ၏။

ကျွန်တော်လည်း ဖေဖေမှာသည့်အတိုင်း အကြမ်း
ရေးပေးထားသော စာရွက်နှင့် ဇာတ်ညွှန်းရေးဆရာ ဦးစန်း
ငွေထံ သွားရောက်ပြီး အကျိုးအကြောင်း ရှင်းပြလေ၏။
ဆက်တင် ချဲ့လေးနှင့် ကျော်နိုင်ကို အမေဒေါ်မြလေး
ဝတ်စားဆင်ယင်မှု၊ ဦးတာတေကြီး ဝတ်စားဆင်ယင်မှု
တို့ကို ပြင်ဆင်ခိုင်းလိုက်လေ၏။

ဖေဖေကတော့ ဇာတ်ဝင်ခန်းအချို့ကို ကြာဖြူကန်
အနီးအနားမှာပင် ဆက်ရိုက်နေလေ၏။ ကျွန်တော်လည်း
ဖေဖေမှာထားသည့်ကိစ္စများ ပြီးပြတ်သွား၍ ကျွန်တော်
သွားချင်နေသော ကျိုက်မတ်ကော်စေတီဘက်သို့ သုတ်
ခြေတင်၍ သွားရောက်လေ၏။

စေတီရင်ပြင်သို့ ရောက်သောအခါ ယခင်အတိုင်း
တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်လျက် ရှိလေ၏။ သို့ရာတွင် ဆည်း
လည်းသံတို့ကမူ တချင်ချင်ဖြင့် ကြားနေရလေ၏။

ဘုရားရင်ပြင်တစ်နေရာ ညောင်ကြတ်ပင်ကြီးအောက်
တွင် ရွှေကိုယ်လေးနှင့် အစ်မတော် မောင်နှမနှစ်ယောက်
ကို တွေ့လိုက်ရလေ၏။ ၎င်းတို့မောင်နှမသည် ကျွန်တော်
ရောက်ရှိနေသည်ကို သိကြပုံမရကြပေ။ စကားကောင်း
နေကြပုံရ၏။

ကျွန်တော်သည် သူတို့ မမြင်သာအောင် သစ်ပင်
အကွယ်တစ်ခုမှ ဝင်ပုန်းကာ သူတို့စကားသံကို နားစွင့်
၍ ထောင်နေမိလေ၏။

‘မောင်လေး.. အဲဒီရုပ်ရှင်လာရိုက်တဲ့ လူတွေနဲ့ သိပ်
ပြီး မရောနဲ့နော်။ သိပ်ရောရင် အစ်မတော်တို့ ဘာတွေလဲ
ဆိုတာ သူတို့ သိသွားလိမ့်မယ်။ လူဆိုတာ ယုံရတာ
မဟုတ်ဘူး’ဟု ရွှေကိုယ်တော်လေး၏ အစ်မတော်ဆိုသူ
ပြောဆိုသံကို ကြားလိုက်ရသောကြောင့် ကျွန်တော် အံ့ဩ
သွားရလေ၏။

အစ်မတော်က စကားမပြောတတ်ဘူး။ အ၊နေသည်
ဟု ရွှေကိုယ်လေး ပြောခဲ့ဖူးသော စကားကို ကြားခဲ့ရ

သောကြောင့် ဖြစ်လေ၏။

‘အစ်မတော်က စိုးရိမ်လွန်းနေတာပါ။ မောင်လေးက
နှုတ်လိုပါတယ်။ အဲဒီရုပ်ရှင် အစ်ကိုက အရမ်းခင်မင်
ကောင်းပါတယ်။ သူ့ကို ကြည့်ရတာ လူကောင်းတစ်
ယောက်မှန်း ကျွန်တော်အနေနဲ့ မမေးဘဲ သိပါတယ်။
မောင်လေး သူ့ကို ရွှေမန်ကျည်းသီး တစ်တောင့်လောက်
လက်ဆောင်ပေးချင်တယ်။ အစ်မတော် ခွင့်ပြုမလားဟင်
ဟု ရွှေကိုယ်လေး၏ စကားကိုလည်း ကြားရလေ၏။

‘အစ်မတော်.. ခွင့်မပြုနိုင်ဘူး မောင်လေး။ အဲဒီ
ကျည်းသီးတစ်ဘောင့်က ရွှေတစ်ဆယ်သားကျော်တယ်
မောင်လေး။ လူ့သားတွေဆိုတာ လောဘ၊ မောဟ၊ ဒေါသ
ရှိကြတယ်။ အစ်မတော်တို့လို သိုက်စောင့်(ဥစ္စာစောင့်)
တွေနဲ့ မတူကြဘူးကွယ်။ အစ်မတော်တို့ ဥစ္စာသိုက်တဲ့
လာပြီး မသမာတဲ့လူတွေနဲ့ လောဘ၊ မောဟတက်ပြီး
တူးကြရင် နေစရာမရှိ၊ စားစရာမရှိဘဲ ထွက်ပြေးကြရလိ
မယ်။ သိုက်ချုပ်ဘိုးဘိုးရဲ့ ဒဏ်ခတ်မှုကိုလည်း ခံစား
မယ် မောင်လေး။ သိုက်နန်းနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ပစ္စည်း
ပစ္စည်းမှ ပေးဖို့ မစဉ်းစားပါနဲ့ မောင်လေး။ အစ်မတော်
ပြောတာ နားလည်ပါတယ်နော်’

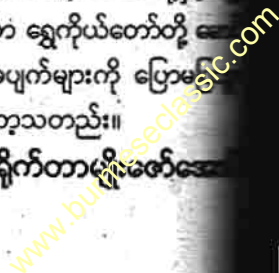
‘ဟုတ်ကဲ့ အစ်မတော်၊ မောင်လေး နားလည်
တယ်’

ထိုစဉ်မှာပင် ‘ဖိုးသံရေ.. ဖိုးသံရေ’ဟူသော အေး
တပည့် ကိုအောင်ဒွေး၏ အသံပြဲပြဲကြီးနှင့် အော်ခေါ်
ကို ကြားလိုက်ရ၏။ ကျွန်တော်ကြားလိုက်ရသလို
ရွှေကိုယ်လေးတို့ မောင်နှမလည်း ကြားလိုက်ပုံရ၏။

ဖေဖေတို့ ရုပ်ရှင်အဖွဲ့သားတွေ ဘုရားရင်ပြင်ဘက်
လျှောက်လာနေတာကို လှမ်းကြည့်ပြီး ရွှေကိုယ်တော်
တို့ မောင်နှမဆီ ပြန်လှည့်ကြည့်လိုက်တော့ စောစော
ညောင်ကြတ်ပင်ကြီးအောက်တွင် သူတို့ ရှိမနေကြ
ပေ။ ကိုယ်ရောင်ဖျောက်သွားသည်လား၊ ရှောင်ထွက်
သည်လားတော့ ကျွန်တော် မသိပေ။

ကျွန်တော် သိလိုက်သည်ကတော့ ဖေဖေတို့နှင့်
လျှင် ကျွန်တော်ကြုံတွေ့ခဲ့ရသော ရွှေကိုယ်တော်တို့
နှမ အကြောင်းအရာ အဖြစ်အပျက်များကို ပြောမိ
ဟူသော အသိပင် ဖြစ်ပေတော့သတည်း။

ဒါရိုက်တာမိုးမော်အေး

နုလုံးသုခ သွေးသန့်အားတိုးဆေး

နုလုံးသုခ(သွေးသန့်)
0601 Y 2128

ဤဆေးသည် နုလုံးတုန်၊ ရင်ခုန်ခြင်း၊ မောပန်း၊ မူးဝေခြင်း၊ နုလုံး
စူးအောင့်ခြင်း၊ နုလုံးသွေးကြောကျဉ်းခြင်း၊ အိပ်မပျော်၊ စားဝေင်သူများ၊
စိတ်နုလုံးနောက်သူများ၊ သွေးဆုံးမီးယပ် ရောဂါသည်များ၊ မီးယပ်သွေးဆင်း
လွန်သူများနှင့် အထူးသင့်လျော်ပါသည်။

အမျိုးအစား၊ အမျိုးသမီးများ အထွေထွေအားနည်းခြင်းအတွက် အားဆေး
ခကောင်းတစ်လက်ဖြစ်သည်။

ကလေးငယ်များအား ရွေးစေခန့် မပြတ်ခွင့်ပေးပါက ကျောက်၊
ဝက်သက် စသောရောဂါများအတွက် ကာကွယ်နိုင်ပါသည်။

လူကြီး - ဆေးတစ်ပဲသားခန့်
တစ်နေ့ (၂)ကြိမ်မှ (၃)ကြိမ် သောက်သုံးသင့်သည်။

မြန်မာ့ရေး

မော်လမြိုင်ပြန်ချိရေး - ၆၁၅(A)၊ အောက်လမ်းမကြီး၊ ဘိုကုန်းရပ်၊ မော်လမြိုင်မြို့၊ ၁၅၇၂၀၈၃၆

အကြောသုခ ဒဏ်ကြေလိမ်းဆေး

အကြောသုခ(ဒဏ်ကြေလိမ်းဆေးအဆီ)
0203 Y 4340

0203 Y 4340

အကြောသုခ(ဒဏ်ကြေလိမ်းဆေးအရည်)
0502 Y 3750

ဤလိမ်းဆေးသည် အရိုးအဆစ် နာကျင်ကိုက်ခဲခြင်း၊ အဆစ်လွဲခြင်း၊ အကြောတင်၊ အကြောညှပ်
အကြောထုံးခြင်း၊ ဖက်ကြောတက်ခြင်း၊ ထိုကျင့်ကိုက်ခဲခြင်း၊ ကြွက်သားများ နာကျင်ကိုက်ခဲခြင်း၊ လေငန်း
ရောဂါတို့ကိုပါ အထူးပျောက်ကင်းစေပါသည်။

မြန်မာ့ရေး

မော်လမြိုင်ပြန်ချိရေး - ၆၁၅(A)၊ အောက်လမ်းမကြီး၊ ဘိုကုန်းရပ်၊ မော်လမြိုင်မြို့၊ ၁၅၇၂၀၈၃၆

ဒုရဲအုပ်အောင်ကျော်သည် ထိန်ပင်ကြီးတစ်ပင်အောက်
ရှိ မြက်ခြောက်များပေါ်တွင် နှစ်နှစ်မြိုက်မြိုက် အိပ်မောကျ
နေရာမှ တစ်စုံတစ်ခုသော လှုပ်ရှားမှုတစ်ခုကြောင့် ဆတ်
ခနဲ အိပ်ရာက နိုးလာသည်။ သူသည် အအိပ်အနေနည်း၍
အအိပ်ဆတ်သူ တစ်ယောက်ဖြစ်သောကြောင့် တစ်စုံတစ်ခု
သော အသံကြားတိုင်း ဖျတ်ခနဲနိုးလာတတ်သည်။ သူ
သည် အိပ်နေရာမှ မထသေးဘဲ မျက်စိကိုမှိတ်ကာ အသံ
ကို နားစွင့်နေလိုက်သည်။

တောင်စောင်းတစ်ခုမှ တစ်စုံတစ်ခု လိမ့်ကျသွားသံ
နှင့်အတူ သစ်ပင်သစ်ကိုင်းတို့ကို တိုးရှေ့ဆင်းသွားသော
လှုပ်ရှားသံများကို ကောင်းစွာကြားလိုက်ရသည်။ နောက်
ထပ်လိမ့်ကျလာသော အသံများကိုလည်း ထပ်မံကြား
လိုက်ရသောကြောင့် အိပ်ရာမှ လူးလဲထလိုက်သည်။ ခါး
ကြားမှ သေနတ်ကိုလည်း မောင်းထိန်းခလုတ်ကို ဖွင့်
လိုက်ကာ မောင်းကွင်းထဲသို့ လက်ညှိုးသွင်း၍ အသင့်
အနေအထားဖြင့် ရပ်လိုက်သည်။

ဒုရဲအုပ်အောင်ကျော်သည် အရပ်ထောင်ထောင်မောင်း
မောင်းနှင့် အားကစားလိုက်စားမှုကြောင့် ကိုယ်ကာယ
တောင့်တင်းသူ ဖြစ်၏။ နက်မှောင်သော ဆံပင်များတွင်
မြက်ခြောက်များ၊ ဖုန်များ ကပ်လျက်ရှိသည်။ သူသည်
အသံလာရာ တောင်ကြောဆီသို့ လှမ်းကြည့်လိုက်သော
အခါ မိန်းမပျိုတစ်ယောက် ပြေးဆင်းလာသည်ကို တွေ့
လိုက်ရသည်။ သူမသည် အန္တရာယ်တစ်စုံတစ်ခုနောက်မှ
လိုက်လာသည့်အလား ဒရောသောပါးနှင့် ပြေးလာခြင်း
ဖြစ်သည်။

မိန်းမပျိုသည် ဒုရဲအုပ်အောင်ကျော်နှင့် (၁၅)ကိုက်
လောက်အကွာတွင်ရှိသော ချုံပုတ်များအကြားသို့ ပြေး
ဝင်သွားကာ ကုန်းကြောကလေးမှတစ်ဆင့် မြေပြင်ဆီသို့
ပြေးမည်အပြုတွင် ဒုရဲအုပ်အောင်ကျော်က သူမနောက်သို့
အပြေးကလေး ဆင်းလိုက်သွားသည်။ ထိုအခါ နောက်မှ
လိုက်လာသော အသံကြား၍ မိန်းမပျိုက လှည့်ကြည့်
လိုက်သောအခါ ဒုရဲအုပ်အောင်ကျော်က-

မောင်မြင့်မား
(မိလိကဝတ်)
အန္တရာယ်ကြားက
အသက်တစ်ချောင်း

ရောင်ခြည်သန်းနေပြီ ဖြစ်သောကြောင့်
နံနက်ခင်း နေရောင်ခြည်ဖျော့ဖျော့က သစ်ပင်
ကြို သစ်ပင်ကြားမှ ထိုးဖောက်ဝင်ရောက်လာ
သည်။ ထိုအချိန်တွင် တောင်ကြောတစ်လျှောက်
မှ ပြေးဆင်းလာသော ခြေသံများကို သဲကွဲစွာ
ကြားလိုက်ရသည်။

‘ဟေ့...မပြေးနဲ့လေ’

ဒုရဲအုပ်အောင်ကျော်အား လှည့်အကြည့်လိုက်တွင် ရှေ့မှ ကန့်လန့်ဖြတ်လဲကျနေသော သစ်ကိုင်းတစ်ကိုင်းကို ခလုတ်တိုက်ကာ မိန်းမပျိုက ဟပ်ထိုးလဲကျသွားတော့ သည်။ ဒုရဲအုပ်အောင်ကျော်က အနားသို့ ရောက်လာ၍ သူမအား ပွေ့ထူလိုက်သည်။

‘ဘယ်နားနာသွားသေးလဲ’

‘... ...’

‘ဘာဖြစ်လို့ ပြေးရတာလဲ’

‘မ...မ...မပြေးပါဘူး’

မိန်းမပျိုက မောနေ၍ လေကို ခပ်ဖြည်းဖြည်းရှူနေရ သောကြောင့် သူမ၏ မို့မောက်သော ရင်အစုံမှာ နိမ့်ချည် မြင့်ချည် ဖြစ်နေသည်။ သူမသည် အသားမဖြူမညို မျက် နှာသွယ်သွယ်နှင့် ယောက်ျားဝတ်ရုပ်အင်္ကျီကိုဝတ်ကာ ထဘီတိုတိုနှင့် ဖြစ်သည်။ အသက်အရွယ်က ခန့်မှန်းခြေ နှစ်ဆယ်ကျော်လောက်သာ ရှိပေဦးမည်။

သူမ၏ မျက်နှာသွင်ပြင်သည် ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့် သော အမူအရာများ ပြည့်နှက်နေလျက် ဆံပင်နှင့် ကိုယ် ပေါ်တွင် သစ်ရွက်ခြောက်များ၊ အမှိုက်များ ကပ်လျက် ရှိသည်။

ဒုရဲအုပ်အောင်ကျော်က ခြောက်လုံးပြူးကိုထုတ်ကာ-

‘လက်နှစ်ဖက်မြှောက်ထားလိုက်ပါ’

မိန်းမပျိုက လက်နှစ်ဖက်ကို မြှောက်၍-

‘ရှင် သေနတ်နဲ့ ချိန်ထားလဲ ကျွန်မဆီမှာ ရှင်ကို

ခုခံစရာ ဘာလက်နက်မှ မပါပါဘူးရှင်’

ထိုအခါကြာမှ ဒုရဲအုပ်အောင်ကျော်သည် တစ်စုံတစ်ခု

ကို သတိရသွားဟန်ဖြင့်-

‘ကဲ...ကဲ...လက်တွေ ချထားလို့ရပါပြီ’

မိန်းမပျိုက ဒုရဲအုပ်အောင်ကျော်အား အကဲခတ်၍-

‘ရှင်က ဘယ်သူလဲ’

‘ခင်ဗျားက မဝင်းမာ မဟုတ်လား။ ကျုပ်အကြောင်း

ကိုတော့ ခင်ဗျား သိစရာ မလိုပါဘူး’

‘ရှင်က ကျွန်မနာမည်တောင် သိနေတယ်ဆိုတော့

ရှင်က ရဲတစ်ယောက်ပဲ ဖြစ်ရမယ်’

‘ကျုပ်က ဒုရဲအုပ်တစ်ယောက်ပဲ။ ခင်ဗျားအစ်ကို

အတွက် ဒီတောထဲကို ရောက်လာတာ’

‘ရှင်တစ်ယောက်တည်းလား’

‘ကျုပ်ကို မေးစရာမလိုဘူး။ ခင်ဗျားရဲ့အစ်ကို အံ့ မောင် တစ်ယောက် ဘယ်မှာရှိတယ်ဆိုတာသာပြော’

မဝင်းမာက ဒုရဲအုပ်အောင်ကျော်ကို အထူးအဆန်း သတ္တဝါတစ်ယောက်နယ် ပြန်ကြည့်လိုက်သည်။

‘ရှင်တစ်ယောက်တည်း လူစွမ်းကောင်းလုပ်ပြီး လာ ဖမ်းရင် ရှင့်ကို သတ်ပစ်လိုက်မှာပေါ့။ ကျွန်မအစ်ကို အံ့မောင်ဆီမှာ တပည့်တွေ အများကြီးရှိတယ်ဆိုတာ ရှင် သဘောပေါက်ရဲ့လား’

ဒုရဲအုပ်အောင်ကျော်က ပြုံးလိုက်သည်။

‘ခင်ဗျားအစ်ကို အံ့မောင်မှာ တပည့်တွေ အများကြီး ရှိသလို ကျုပ်ဆီမှာလည်း အံ့မောင်ကိုဖမ်းဖို့ လူတွေအများ ကြီး ရှိတယ်ဆိုတာရော နားလည်ရဲ့လား။ တောထဲမှာ ခင်ဗျားအစ်ကိုနောက် လိုက်ရင်း လူစုကွဲသွားလို့ ကျုပ် တစ်ယောက်တည်း ဖြစ်နေတာ။ ဒါတွေ ထားစမ်းပါလေ။ ကျုပ်ကို အကူအညီပေးရင် ခင်ဗျားအစ်ကိုအတွက် အများ ကြီး သက်သာမယ်။ ခင်ဗျား ကျုပ်နဲ့ အတူလိုက်ခဲ့ရင် သိပ်အဆင်ပြေမယ်’

‘ရှင် ဒီနေရာကိုရောက်လာတာ အံ့ဩတယ်။ တောင် ကြောကဆင်း၊ တောင်ကြားကဖြတ်ပြီး လာလမ်းအတိုင်း ပြန်သွားရင် ဒီနားတစ်ဝိုက်မှာ ကျွန်မအစ်ကိုရဲ့ တပည့်တွေ အများကြီးရှိတယ်။ ရှင့်အတွက် အသက်ရှင်ဖို့ လမ်းမရှိ ဘူးဆိုတာ သိရဲ့လား’

ဒုရဲအုပ်အောင်ကျော်က သူမကို ပြုံးကြည့်ပြီး သေ နတ်ကို အောက်စိုက်၍ ကိုင်ထားသည်။

‘ခင်ဗျားအစ်ကို အံ့မောင်အကြောင်း တိုတိုပြောပြ စမ်းပါ’

‘ကျွန်မတို့အားလုံး လေးယောက်ရှိတယ်။ ကျွန်မ ရယ်၊ အစ်ကိုအံ့မောင်ရယ်၊ သူတပည့် နှစ်ယောက်ရယ်’

‘တပည့်နှစ်ယောက်က ထွန်းမောင်နဲ့ မြသောင်း မဟုတ်လား။ ဆက်ပြောပါ’

‘လွန်ခဲ့တဲ့ ခြောက်လလောက်က ကျွန်မအစ်ကိုက ဓားပြမှုနဲ့ ထောင်ကျသွားတယ်။ ရဲဘက်စခန်းရောက်တော့ ထွက်ပြေးလာတယ်။ သူတပည့်နှစ်ယောက် ထွန်းမောင်နဲ့ မြသောင်းတို့နဲ့အတူ ထွက်ပြေးရင်း ကားလမ်းတွေမှာ ဓားပြတိုက် လုယက်မှုတွေ လုပ်နေကြတော့ ရှင်ကိုလည်းအတူ

က သူ့ကို အသေရရ အရှင်ရရ လိုချင်နေကြတယ်။
ကိုအံ့မောင်ဟာ လူဆိုးတစ်ယောက်ဆိုပေမယ့် ကျွန်မရဲ့
အစ်ကိုအရင်း မဟုတ်လား။ ဒါကြောင့်မို့ သူ့အတွက်
စိုးရိမ်ပြီး ကျွန်မ သူ့ဆီကို လာတွေ့တာ။ သူ့ကို အမျိုး
မျိုးချောမောပြီး လက်နက်ချဖို့ပြောပေမယ့် မရပါဘူးရှင်
‘ဪ...ခင်ဗျားက အစ်ကိုအပေါ်မှာ အတော် သံ
ယောဇဉ်ကြီးတာကိုး’

‘အစ်ကိုဆိုတော့ သူသေသွားမှာကို မကြည့်ရက်
ဘူး။ ရှင် သူ့ကို ဖမ်းမယ်ဆိုရင် မသတ်ပါဘူးလို့ ကတိ
ပေးရမယ်။ ဒါဆိုရင် ရှင်ကို အကူအညီပေးမယ်’

‘ခင်ဗျားပြောတဲ့စကားက စဉ်းစားစရာပဲ’

‘အစ်ကို သေမှာစိုးရိမ်လို့ ကျွန်မအစ်ကိုရှိတဲ့နေရာကို
ပြေးလာတာ။ ရှင်တို့က သူ့ကိုတွေ့ရင် အသေသတ်မယ်
ဆိုတာ ကျွန်မ သိတယ်’

‘ကျွန်မ အစ်ကိုတို့လူစုနဲ့ အတူနေလာတာ တစ်လ
ကျော်ပြီ။ ကျွန်မပြန်သွားရင် သူတို့ရှိတဲ့နေရာကို ရှင်တို့
သိသွားမှာကို စိုးရိမ်တယ်။ ဒါကြောင့်မို့ ဒီမနက် အိပ်မော
ကျနေတဲ့အချိန်မှာ ထွက်ပြေးလာတာပဲ’

‘ကျုပ်သိချင်တာက ဒီနေရာကနေ မော်တော်ကား
လမ်းဘက်ရောက်အောင် သွားနိုင်တဲ့လမ်းက ဘယ်မှာလဲ’

‘ထွက်ပေါက်ကတော့ တစ်ပေါက်တည်းပဲရှိတယ်။
ဒီတောင်ကြောကနေ ဆင်းသွားပြီး မြေပြင်လမ်းအတိုင်း
လျှောက်ရမယ်။ အဲဒီမြေပြင်လမ်းကလည်း တောင်ကုန်း
နှစ်ခုကြားကနေ ဖောက်ထားတာ။ သိန်းမောင်နဲ့ မြသောင်း
က အဲဒီတောင်ကုန်း နှစ်ခုထိပ်ကနေ တစ်ဖက်စီစောင့်
နေကြတာ။ ကျွန်မ ထွက်ပြေးလာပြီ ဆိုကတည်းက သူ
တို့က တောင်ကြားလမ်းကို စောင့်ကြည့်နေကြတာ။ ရှင်
ထွက်ပြေးဖို့ မလွယ်ပါဘူး’

‘ညဘက်အချိန် ပြေးရင်ရော’

‘ဒီနေ့က (၁၄)ရက်နေ့လား။ လပြည့်နေ့လား မမှတ်
မိဘူး။ ဒါပေမဲ့ လက ထိန်ထိန်သာနေတာ တောင်ကုန်း
ပေါ်က လှမ်းကြည့်ရင် လူမပြောနဲ့ ယုန်တစ်ကောင် ဖြတ်
ပြေးတာတောင် မြင်နေရတာ။ ရှင်ထွက်ပြေးရင် အေးအေး
ဆေးဆေး သေနတ်နဲ့ လှမ်းပစ်ကြမှာပေါ့’

‘အင်း...ဒါပေမဲ့ လွတ်အောင်တော့ ပြေးရမှာပဲ။
က...အခု သွားကြရအောင်’

‘ဘယ်ကိုသွားမှာလဲ’
‘ခင်ဗျားအစ်ကိုရှိတဲ့ နေရာကိုပေါ့’
‘ရှင် ကျွန်မပြောတာ မှတ်မိပါတယ်နော်။ ရှင်ကတိ
တည်ရမယ်’
‘စိတ်ချပါ။ ကျုပ်ကတော့ မသတ်ပါဘူး။ ကျုပ်လူ
တွေနဲ့တွေ့လို့ ဝိုင်းပြီးပစ်ကြရင်တော့ ကျုပ်လည်း မတတ်
နိုင်ဘူး’

‘ကောင်းပြီလေ။ ဒါဆိုရင် လိုက်ပြပါမယ်’
◆◆◆

အံ့မောင်သည် ပျဉ်းမနားမြို့နယ်တစ်ဝိုက်ရှိ တော
တောင်ထူထပ်သောနေရာများတွင် ပုန်းအောင်းပြီး တပည့်
နှစ်ယောက်နှင့်အတူ ကားလမ်းတွင် ဓားပြတိုက်တတ်သူ
ဖြစ်သည်။ ဒုရဲအုပ်အောင်ကျော်နှင့်အဖွဲ့သည် အံ့မောင်တို့
အဖွဲ့အား ဖမ်းဆီးရန် ကြိုးစားသော်လည်း သုံးလေးကြိမ်မျှ
တော့လွဲကလေးလွဲကာ လွတ်မြောက်သွားသူဖြစ်သည်။
အံ့မောင်သည် တောကျွမ်းသည်။ သေနတ်ပစ်ကျွမ်းသည်။
အရှောင်အတိမ်းကောင်းသည်။ ဒါကြောင့်မို့ သေနတ်ပစ်
ကျွမ်းကျင်၍ လျင်မြန်သွက်လက်သော ဒုရဲအုပ်အောင်
ကျော်ကို အထူးတာဝန်ပေးကာ အံ့မောင်ရှိသောသတင်း
ရရှိသည့်နေရာသို့ တိတ်တဆိတ်ထွက်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

တောထဲတွင် အံ့မောင်တို့အဖွဲ့နှင့် ပစ်ကြခတ်ကြရင်း
လမ်းစပျောက်ကာ ဒုရဲအုပ်အောင်ကျော်တစ်ယောက်တည်း
သတ်သတ်လူစုကွဲသွားကာ တောထဲတွင် တစ်ည အိပ်
လိုက်ရသည်။

အံ့မောင်၏ညီမ မဝင်းမာ၏ လမ်းပြမှုဖြင့် ဒုရဲအုပ်
အောင်ကျော်သည် တောင်ပေါ်သို့ သတိကြီးစွာဖြင့် တတ်
လာခဲ့သည်။ တောင်ထိပ်သို့ မရောက်မီတွင် မဝင်းမာက
တစ်နေရာတွင်ရပ်ကာ အောင်ကျော်ကို အချက်ပြလိုက်
သည်။ သေသေချာချာကြည့်လျှင် ဝါးရုံကြီးဟု ထင်စရာ
ဖြစ်သော်လည်း ဝါးရုံ၏တစ်ဖက် ခပ်နိမ့်နိမ့်ချိုင့်ကလေး
တစ်ခုတွင် အံ့မောင်၏ စခန်းချရာ အင်ဖက်မိုးတံကလေး
တစ်လုံးကို ဘွားခနဲ တွေ့လိုက်ရသည်။

အံ့မောင်သည် တဲရှေ့ရှိ မီးဖိုအနီး သစ်ငှတ်တစ်ခုတွင်
ထိုင်ကာ ဝါးဆစ်ပိုင်းခွက်တစ်ခုဖြင့် ရေနွေးကြမ်းသောက်
နေသည်။ အံ့မောင်သည် မဝင်းမာလို ကိုယ်လုံးကိုယ်
ပေါက် သေးသေးသွယ်သွယ်ဖြင့် ရုပ်ချင်းလည်း ဆင်

သည်။ အသားအရေက နေလောင်ထားသောကြောင့် ညို
ရောင်သန်းနေကာ နှုတ်ခမ်းမွှေး၊ မုတ်သိတ်မွှေး၊ ဆံပင်မွှေး
က မှရိပ်မဖြတ်တာကြာ၍ အတော်ရှည်လျားနေသည်။

မဝင်းမာကို ဗြဲနားခနဲ မြင်လိုက်ပြီးနောက်မှ ဒုရဲအုပ်
အောင်ကျော်ကို တွေ့လိုက်ရသောအခါ အံ့မောင်က အနီး
တွင်ရှိသော ရိုင်ဖယ်သေနတ်ကို ကောက်ကာ ချိန်လိုက်
သည်။ အောင်ကျော်က မဝင်းမာ လက်မောင်းကိုကိုင်ကာ
သူ့ရှေ့မှာ ကာထား၍ ခြောက်လုံးပြူးဖြင့် ပြန်ချိန်လိုက်
သည်။

‘အံ့မောင်...မင်း လက်နက်ချလိုက်ရင် မင်းအတွက်
အကောင်းဆုံးဖြစ်လိမ့်မယ်။ ငါက ဒုရဲအုပ်တစ်ယောက်ပဲ။
မင်း အေးအေးဆေးဆေး အဖမ်းခံလိုက်ပါ’

ဒုရဲအုပ်အောင်ကျော်၏ စကားကြောင့် အံ့မောင်
သည် တွေ့ခနဲ တစ်ချက်ဖြစ်သွားသည်။ သေနတ်ကိုင်
ထားရင်း ငိုနေသည်။

‘အစ်ကို...လက်နက်ချလိုက်ပါ။ ကျွန်မက သူ့လက်
ထဲ ရောက်နေတယ်’

မဝင်းမာ စကားပြောနေချိန်တွင် အံ့မောင်က မြေပြင်
ပေါ်သို့ လှဲအိပ်လိုက်ပြီး ကိုယ်ကို တစ်ပတ်လှိမ့်ချလိုက်
သည်။ ထိုအချိန်တွင် အောင်ကျော်၏သေနတ်ကို မဝင်းမာ
က ရုတ်တရက်လှမ်းဆွဲလိုက်သောကြောင့် မဝင်းမာအား
တွန်းဖယ်နေစဉ် အံ့မောင်ဆီမှ သေနတ်သံတစ်ချက် ထွက်
ပေါ်လာသည်။ သေနတ်ကျည်ဆန်သည် အောင်ကျော်၏
ခေါင်းပေါ်မှ ရှိခနဲမြည်ကာ ဖြတ်ကျော်သွားသည်။

ဒုရဲအုပ်အောင်ကျော်က မဝင်းမာကို တွန်းဖယ်ကာ
မြေပြင်ပေါ်သို့ လှဲအိပ်လိုက်ပြီး သေနတ်မောင်းကို ဆွဲညှစ်
လိုက်သည်။ ကျည်ဆန်က သစ်ပင်တစ်ပင်ကို ထိမှန်သွား
သည်။ အံ့မောင်က တောင်ဆင်ခြေလျှောအတိုင်း အောက်
ကို ဆင်းပြေးတော့သည်။ အောင်ကျော်က နောက်ကနေ
ပြေးလိုက်ရင်း ကျည်တစ်တောင့်ကို ပစ်လွှတ်လိုက်သော်
လည်း အံ့မောင်ကို မထိ။ မဝင်းမာကလည်း သူ့အစ်ကို
အံ့မောင်အတွက် အောင်ကျော်နောက်မှ နောက်ကနေ
ပြေးလိုက်သွားသည်။ အံ့မောင်က သစ်ပင်များအကြားမှ
သစ်ဟုန်ထိုး ပြေးဆင်းသွားသောကြောင့် အောင်ကျော်နှင့်
ဆက်တော်ဝေးဝေးကို ရောက်သွားသော်လည်း အောင်
ကျော်က အံ့မောင်ပြေးသွားသည့် နေရာကိုမှန်းကာ နောက်

ထပ် ကျည်နှစ်တောင့် ပစ်လွှတ်လိုက်ပြန်သည်။

‘မပစ်ပါနဲ့ အစ်ကိုကြီးရယ်။ မပစ်ပါနဲ့’

အံ့မောင်ကို မျက်ခြည်ပြတ်သွားသည့်အပြင် နောက်မှ
အော်၍ ပြေးလာသော မဝင်းမာ၏အသံကြောင့် အောင်
ကျော်သည် ရပ်လိုက်ပြီး နောက်ကို လှည့်ကြည့်လိုက်
သည်။ ထိုအခါ မဝင်းမာက အောင်ကျော်ကို ရိုင်ဖယ်
သေနတ်ဖြင့် ချိန်ရွယ်ထားသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။
အံ့မောင် ပစ်ချထားခဲ့သော သေနတ်ဖြစ်သည်။

‘ရှင်သေနတ်ကို ချထားလိုက်စမ်းပါ ရဲအုပ်ကြီး။
ကျွန်မက မိန်းမသားဆိုတော့ သေနတ်ပစ် မကျွမ်းဘူးလို့
တော့ ရှင် အထင်မမှားနဲ့ ရဲအုပ်ကြီး။ ကျွန်မအစ်ကို
သင်ပေးထားလို့ ကောင်းကောင်းပစ်တတ်ပါတယ်’

‘ဒိုင်း’

မဝင်းမာက သေနတ်ကို အပေါ်သို့ထောင်ကာ တစ်
ချက် ပစ်ပြလိုက်သည်။ အောင်ကျော်က မတတ်သာတော့
၍ သေနတ်ကို မြေပေါ်သို့ ပစ်ချလိုက်ရသည်။

‘မင်းကို ညာတာသလောက် မင်းက ငါ့အပေါ်
ရက်စက်တယ် မဝင်းမာ’

‘ရှင် ကျွန်မအစ်ကိုကို ပစ်သတ်မှာ စိုးလို့ပါ’

‘ငါ့ယောက်ျားပါ။ ကတိတည်ပါတယ်။ သေအောင်
ပစ်ဖို့ ငါ မကြိုးစားပါဘူး’

အောင်ကျော်က မဝင်းမာကို ပြောပြီး တစ်ဆက်
တည်း အံ့မောင်နောက်သို့ ပြေးလိုက်သွားတော့သည်။
တောင်ခြေတွင် လူသွားလမ်းကလေးတစ်ခု တွေ့ရသည်။
ထိုလမ်းကလေးမှ လွန်သွားသော် ရေစီးအားသန်သော
ရေတံခွန်တစ်ခုရှိသည်။ ရေတံခွန်က ကျောက်တုံးကျောက်
ခဲများကို ဖြတ်ကျော်ကာ အရှိန်ပြင်းပြင်းနဲ့ စီးနေသည်။
တောင်ခြေသို့ ရောက်သောအခါ အံ့မောင်က ရေတံခွန်ကို
ခွဲကောင်းကောင်းဖြင့် ဖြတ်ကျော်နေသည်။ အောင်ကျော်
ကလည်း အံ့မောင်ကို လက်ရဖမ်းဆီးရန် ရေတံခွန်အတွင်း
သို့ ပြေးဆင်းသွားသည်။ ရေက အရှိန်ပြင်းပြင်းနှင့် စီး
နေသည့်အပြင် အလယ်တွင် ကျောက်ဆောင်ကျောက်
တုံးများ ရှိနေသောကြောင့် အောင်ကျော်အတွက် ထင်
သလောက် အံ့မောင်နောက်ကို လိုက်ရန် အခက်အခဲ
တွေ့နေသည်။

တစ်နေရာတွင် အံ့မောင်က ကျောက်တုံးတစ်ခုနှင့်

တိုက်မိကာ ဒယီးဒယိုင် ဖြစ်သွားသည်။ ထိုအခွင့်ကောင်းကိုယူ၍ အောင်ကျော်က အံ့မောင်ဆီသို့ အားစိုက်ကာ အရောက်သွားလိုက်သည်။ အောင်ကျော်က အနားသို့ ရောက်လာသည်ကို သိသည်နှင့် အံ့မောင်က 'ရေစီးနှင့် မျောမပါစေရန် ကျောက်တုံးတစ်ခုကို လက်နှင့်ဖက်တွယ်ထားရန် ကြိုးစားလိုက်သည်။ သို့သော် လက်နှင့်ကျောက်တုံး မထိဘဲ အံ့မောင် ရေထဲသို့ နစ်မြုပ်သွားတော့သည်။

ခပ်လှမ်းလှမ်းတွင် အတော်နက်သော ချောက်ကြီးက ရှိနေသည်။ ရေတံခွန်အတွင်းမှ ရေများက ထိုချောက်ထဲသို့ အရှိန်နှင့် စီးဆင်းကာ အောက်ဘက်သို့ မျောပါသွားခြင်းဖြစ်သည်။ အောင်ကျော်က အံ့မောင် မျောပါမသွားစေရန် ကျောက်ဆောင်တစ်ခုကို လက်နှင့် ဖက်တွယ်ကာ အံ့မောင်ပခုံးကို ဖမ်းဆွဲထားလိုက်သည်။ ကမ်းပေါ်မှ မဝင်းမာ၏ အော်သံကိုလည်း ရေသံနှင့်အတူ ကြားနေရသည်။ အံ့မောင်က အရူးတစ်ယောက်ပမာ အောင်ကျော်၏ လည်ပင်းကို လက်တစ်ဖက်ဖြင့် ဖျစ်ညှစ်ရန် ကြိုးစားလိုက်သည်။ အောင်ကျော်က တိမ်းရှောင်လိုက်သောကြောင့် ဖမ်းမမိလိုက်ချေ။ ထို့နောက်တစ်ဖန် အောင်ကျော်၏ခါးကို တစ်အားဖက်ထားလိုက်ပြန်သည်။

အံ့မောင်က သူ့အသက်ရှင်ရန် အောင်ကျော်၏ အကူအညီကို ရလိုဟန်မတူဘဲ အောင်ကျော်ကို သူနှင့်အတူ ရေထဲသို့ မျောပါစေရန် ကြိုးစားနေကြောင်း အောင်ကျော်က သဘောပေါက်လိုက်သဖြင့် လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် အောင်ကျော်၏ခါးကိုဖက်ရန် ကြိုးစားလိုက်ချိန်တွင် အောင်ကျော်က လက်တစ်ဖက်က ကိုင်ထားသော ကျောက်ဆောင်ဘက်သို့ ကိုယ်ကို ကျွံ့လိုက်ရာ အံ့မောင်မှာ သူ့အရှိန်နှင့် သူ ရေထဲသို့ မျောပါသွားလေတော့သည်။

အံ့မောင်သည် ရေစီးထဲသို့ တလိမ့်ခေါက်ကွေး ပါသွားပြီးနောက် နက်ရှိုင်းသော ရေတံခွန်ချောက်ကြီးထဲသို့ ကျသွားတော့သည်။ ကမ်းပေါ်တက်ကာ ချောက်အတွင်းသို့ ငုံ့ကြည့်ရှာဖွေသော်လည်း အံ့မောင်ကို အရိပ်အရောင်မျှပင် မတွေ့ရတော့ချေ။ မဝင်းမာ၏ အော်ခေါ်သံကြောင့် အောင်ကျော်သည် ရေတံခွန်ထဲ ခက်ခဲစွာဖြတ်ကာ တစ်ဖက်ကမ်းစပ်သို့ ပြန်လာခဲ့ရသည်။ မဝင်းမာကား ကမ်းစပ်တွင် ထိုင်ကာ ငိုရှိုက်နေလေသည်။

တောင်ကြားလမ်းအတိုင်း မြင်းနှစ်ကောင် တဖြည်းဖြည်း ဖြတ်လာနေသည်။ ရှေ့က မြင်းပေါ်တွင် ထိုင်နေသော လူကို နောက်က ဂျာကင်အင်္ကျီအဟောင်းကြီးဝတ်ကာ မြက်ဦးထုပ်ဆောင်းထားသောလူက သေနတ်နှင့်ချိန်ကာ သွားနေခြင်းဖြစ်သည်။ ရှေ့က မြင်းပေါ်တွင် ထိုင်နေသောလူသည် ဒုရဲအုပ်အောင်ကျော်ဖြစ်၍ နောက်က ဘောင်းဘီရှည်၊ ဂျာကင်အင်္ကျီအဟောင်းနှင့် မြက်ဦးထုပ် ခပ်ငိုက်ငိုက် ဆောင်းထားသူက အံ့မောင်ပုံစံမျိုး ဖမ်းထားသော မဝင်းမာ ဖြစ်သည်။

အောင်ကျော်၏ အစီအစဉ်အတိုင်း အံ့မောင်က အောင်ကျော်ကို ဖမ်းလာ၍ အံ့မောင် တပည့်နှစ်ယောက် ဖြစ်သော ထွန်းမားမားနှင့် မြသောင်းတို့နှစ်ယောက် စောင့်နေသောကြောင့် ကုန်းကလေး နှစ်ခုအကြားမှ တောင်ကြားအတိုင်း ဖြတ်လာပါက သူတို့ကို တွေ့သွားနိုင်သောကြောင့် သူတို့နှစ်ယောက်၏ သေနတ်ပစ်ကွင်းထဲ လွတ်အောင် ကြိုးစားရခြင်း ဖြစ်သည်။

'ကဲ...မဝင်းမာ၊ ကျုပ်ပြောတဲ့အတိုင်းသာ တစ်သေမတိမ်း လုပ်ပေတော့။ ရှေ့နားက တောင်ချိုးကလေးနား ရောက်ရင် ကျုပ်က ရုတ်တရက် မြင်းကိုပုတ်ပြီး ထွက်ပြေးတဲ့ပုံစံမျိုး လုပ်မယ်။ ခင်ဗျားက ကျုပ်ကို သေနတ်နှစ်ချက်ပစ်ရမယ်။ ထိအောင်တော့ မပစ်နဲ့ပေါ့ဗျာ။ ပထမတစ်ချက်လွဲမယ်။ ဒုတိယတစ်ချက်မှာ ကျုပ်က ထိချင်ယောင်ဆောင်ပြီး မြင်းပေါ်ကနေ အောက်ကိုကျသွားမယ် အဲဒီအခါမှာ ခင်ဗျားက ကျုပ်ကို ချုံပုတ်ထဲကို ဆွဲယူသွားလိုက်။ ကျန်တာ ကျုပ်ဆက်လုပ်မယ်။ သဘောပေါက်တယ်နော်'

'ဟုတ်ကဲ့၊ ပေါက်ပါတယ်'

'ကျုပ်တို့လွတ်လမ်းက ဒါပဲရှိတော့တာ။ ကဲ...ထုတ်ငန်းစမယ်'

တောင်ချိုးကလေးနားအရောက်တွင် အောင်ကျော်က မြင်းကိုပုတ်ကာ တစ်ဟုန်ထိုး ထွက်ပြေးတော့သည်။ အဲဒီအခါ မဝင်းမာက ရိုင်းဖယ်သေနတ်ကိုချိန်ကာ တစ်ချက်ပစ်ထည့်လိုက်သည်။ နောက်ထပ်တစ်ချက်တွင် အောင်ကျော်က မှန်ချင်ယောင်ဆောင်ကာ မြင်းပေါ်မှ အောက်ကို ပစ်ကျသွားသည်။ အောက်မကျခင် အောင်ကျော်က ကုန်းနီးနောက်တွင် ချည်ထားသော စော့လိပ်ကြီး

ပက်လက်လန်ကျသွားဟန်ဖြင့် ဆွဲချသွားသည်။ စောင်လိပ်ထဲတွင် အောင်ကျော်က သေနတ်ကို ဝှက်ထားသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

အောင်ကျော် ကျသွားသည့်နေရာသို့ မဝင်းမာက မြင်းစီးပြီး ရောက်လာကာ မြင်းပေါ်မှ ဆင်းလိုက်ပြီး အောင်ကျော်ကို ချုံပုတ်တစ်ခုရှိရာသို့ တရွတ်တိုက် ဆွဲယူသွားလိုက်သည်။ ချုံအတွယ်တွင် အောင်ကျော်က မဝင်းမာကို ကြည့်ကာ ပြုံးလိုက်သည်။

‘မဝင်းမာရဲ့ လှုပ်ရှားမှုက တကယ့်သဘာဝကျပါတယ်။ ထွန်းမောင်နဲ့ မြသောင်းကတော့ ကျုပ်ကို တကယ် သေသွားပြီလို့ ထင်သွားမှာပဲ’

‘ကျွန်မကလည်း ရင်တထိတ်ထိတ်နဲ့ ပစ်ရတာရှင်’

‘ကျုပ်နာမည် ဒုရ်အုပ်အောင်ကျော်လို့ ခေါ်ပါတယ်’

‘ကျွန်မလည်း ကိုအောင်ကျော်ကို ကြားဖူးပါတယ်။

သေနတ်ပစ် ကျွမ်းတယ်လို့လည်း သိရတယ်’

‘ဟုတ်ကဲ့၊ ဒါပေမဲ့ ကျုပ်ဟာ လူတစ်ယောက်ကို အသေပစ်သတ်ဖို့ အင်မတန် ဝန်လေးပါတယ်’

‘ယုံပါတယ် ကိုအောင်ကျော်။ ကိုအုံမောင်ကို (၃၊ ၄)ချက်ပစ်တာတောင် မမှန်ဘူးဆိုတော့ ရှင်ဟာ ကျွန်မအစ်ကိုကို အသေမသတ်ချင်ဘူးဆိုတာ သိသာပါတယ်’

‘ကျွန်တော် အသေမသတ်ချင်ပေမယ့် သူ့အကုသိုလ်နဲ့သူ ဖြစ်သွားတာတော့ ကျွန်တော်လည်း မတတ်နိုင်ဘူးပေါ့ဗျာ’

‘ကဲ...ကျွန်မ မြင်းစီးပြီး ထွက်ပြေးတော့မယ်။ ရှင်ဟာရှင် နောက်က အေးအေးဆေးဆေးပဲ လိုက်ခဲ့ပေတော့’

‘စိတ်ချ မဝင်းမာ၊ ကျွန်တော့်အတွက် စိတ်မပူပါနဲ့။ နောက်လည်း ကံမကုန်ရင် ဆုံကြသေးတာပေါ့’

‘မဝင်းမာက မြင်းစီးကာ ထွက်သွားပြီးနောက် ဒုရ်အုပ် အောင်ကျော်သည် စိတ်ချလက်ချစွာဖြင့် ချုံအတွယ်မှ ထွက်ခွာလာခဲ့တော့သည်။

မောင်မြင့်မား(ဗိုလ်ကလေး)

ဝန်ခံချက်

IAN HAMILTON ၏ WANTED ALIVE

ကို ဆီလျော်အောင် မြန်မာမှုပြုထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

စိတ်မနောအာရုံ အကြားအမြင် လက္ခဏာ

ဆရာမကြီး ဒေါ်အေးမိုးမိုး၏သမီး

ဆရာမထက်ဦးခိုင် သိပ္ပံလက္ခဏာပေးပညာ

(၇)ဂုဏ်သားသမီးအပေါင်းတို့မှာ ဖြစ်ပေါ်တတ်သည့် ပညာရေး၊ စီးပွားရေး၊ အချစ်ရေးနှင့် အိမ်ထောင်ရေး၊ အမည်ပေးခြင်း၊ ကလေးအမည်ပေးခြင်း၊ ဆိုင်အမည်ပေးခြင်း၊ အိမ်၊ မြ၊ ကား၊ တိုက်ခန်း၊ မြေထွက်၊ ရောင်းရရှိ၊ ဝယ်ရရှိနှင့် ဓာတ်တိုးရန်အတွက် ပြောင်းရွှေ့စက်လာရက် ရွှေ့ခြင်းနှင့် အခြားသောကံစွဲအဝဝ အားလုံးတို့ကိုပါ ဆရာမက ပေးပေး၊ စေတနာ ရှေ့ထားပြီး “အထူး” စီစဉ်ဆောင်ရွက်ပေးပေးပါသည်။

အားလုံးသောအပေါင်း ကိုယ်တော် စိတ်ပါ ကျန်းမာပြီး ချမ်းသာကြပါစေ...

မဟာဝိဇယဘုရား အနောက်ဘက်မုခ်၊ လိပ်ကန်အနီး၊ ဆိုင်ခန်းအမှတ်(၂)၊ ရွှေတိဂုံဘုရားလမ်း၊ ရန်ကင်းမြို့။ Ph : 09 253 361 368

ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ယောက် ရန်ကင်းတောင်ပေါ်သို့ ရောက်သွားကြသောအခါ ဆရာကောက်ဆိုင်
 အား ဆရာကြီးမြစကြာမှ မည်ကဲ့သို့ မှာလိုက်သည်မသိ၊ ဘုရားတန်ဆောင်း တစ်ခုအတွင်းဆီ
 ဝင်၍ ပုတီးစိပ်နေပြန်သည်။ ဥစ္စာစောင့်မတွေနှင့် ဆုံတွေ့ရလျှင် သူနိုင်ငါနိုင် ပညာဖြိုင်ရမည်
 ဖြစ်၍ သီလ၊ သမာဓိ စွမ်းအားကို ပါဝါမြင့်လာအောင် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်နေသလား မသိချေ။
 ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်မှာ အကျိုးအကြောင်း တိုင်ပင်ပြောဆိုရအောင်ပင် အခက်ကြုံနေရပါ
 တော့သည်။ ဥစ္စာစောင့်တွေကို တွေ့မြင်လို၊ တွေ့မြင်ရငြား စိတ်ဖြင့် အဆောက်အအုံတွေ
 အစုံတွင် လိုက်လံကြည့်ရှု ရှာဖွေနေပြန်သည်။ ၎င်းဥစ္စာစောင့်မတွေသည် ကမ္မဇိဒ္ဓိတန်ခိုးဖြင့်
 ရောက်နေမှန်းသိလျှင် ကျွန်ုပ်အား လာရောက်ခေါ်လိမ့်မည်ဟု ဆရာကြီး မြစကြာမှ
 အတန်တန် မှာလိုက်သည်။

သို့ဖြစ်၍ ဥစ္စာစောင့်မတွေ ရန်ကင်းတောင်ပေါ် လိုက်လာမည်လော
 ဟု ဘုရားဖူးသူတွေထံ ကျွန်ုပ် လိုက်ကြည့်နေမိပြန်သည်။ သို့သော်
 တစ်ဦးတစ်ယောက်၏ အစအနကိုပင် မမြင်မိချေ။

‘ဘယ်လိုလဲကွ မောင်ခင်မောင်ဦးရ၊ မင်းကို ဖိတ်ခေါ်
 ထားတဲ့ သူတို့လူသိုက်ကို မြင်တွေ့လိုက်ပြီလား’ ဟု ပုတီး
 စိပ်ပြီး၍ ဆရာကောက်ဆိုင်မှ မေးလိုက်ပြန်သည်။

အောင်ကျော်စွာ

ရန်ကင်းတောင်က ဥစ္စာစောင့်သိုက်

‘ကျွန်တော်လည်း မပြတ်ကြည့်နေတာပါပဲ။ ဒါပေမဲ့ အခုအချိန်
 ထိတော့ ဥစ္စာစောင့်မတစ်သိုက် ပေါ်မလာသေးဘူးဗျ’
 ‘အင်း...သူတို့ ရောက်မလာဘူးလို့တော့ တစ်ထစ်ချ မှတ်
 ထားနဲ့။ သူတို့ရဲ့ စွမ်းအင်တန်ခိုးက ရုပ်အမျိုးမျိုး ဖန်ဆင်းပြီး ရုပ်ပြောင်း
 ထားပြန်ရင် ဘယ်သိနိုင်မလဲ။ အဲဒါကို သတိထားဦးကွ’
 ဆရာကောက်ဆိုင်က ပြောပြီး ဘုရားဘဏ်လှည့်၍ ပုတီးစိပ်နေပြန်၏။
 ထို့ကြောင့် ‘ကျွန်ုပ်လည်း အနားမှ ထလာကာ တန်ဆောင်း
 တစ်နေရာမှ ဘုရားဖူးတွေကို ကြည့်နေပြန်သည်။
 ထိုစဉ် တောင်အောက်မှ ရယ်သံတွေ ဆူညံစွာနှင့် မိန်းမ
 တစ်သိုက်အသံကို ကြားရသည်။ ကျွန်ုပ် စိတ်တွင် သူတို့ပဲ
 ဖြစ်နေရောသလားဟု အောက်မေ့လိုက်သည်။
 ဟုတ်လိုဟုတ်ငြား၊ ဆရာကောက်ဆိုင်ရှိသော
 တန်ဆောင်းမှ ထွက်လာလိုက်သည်။ ပြီးတော့
 အကွယ်တစ်နေရာတွင် ထိုင်နေလိုက်သည်။
 အသံတွေသာ ကြားနေရသော်လည်း မည်သူ
 မည်ဝါဟု မသိရသေး။

သူတို့ပင်ဖြစ်ပါစေဟု စိတ်ထဲမှ ဆုတောင်းနေမိသည်။ တစ်အောင်လောက် ကြာချိန်တွင် အပေါ် ပြေးတက်လာသော မိန်းမငှာကို တွေ့မြင်လိုက်သည်။ သူတို့မှ သူတို့အစစ်ဖြစ်နေ၍ ရင်တွေက အလိုလိုခန့်လာသည်။ သို့သော် သူမတို့သည် ကျွန်ုပ် ထိုင်နေရာဘက်သို့ လှည့်၍ပင် မကြည့်ကြချေ။

သူမတို့မှာ တစ်ဖက်သို့ လှည့်သွားကာ ဘုရားဖူးလာသူတွေကဲ့သို့ပင် ဖျော်ရွှင်စွာဖြင့် ရောနှောသွားနေကြသည်။ ကျွန်ုပ်လည်း သူတို့ မမြင်ရအောင် အောက်ဘက်သို့ ဆင်းလိုက်သွားခဲ့သည်။ အတန်ကြာသောအခါ ပြန်ဆင်းလာကြသော မချောတို့ကို တွေ့လိုက်ရပြန်သည်။ သူမတို့သည် မနေ့က မန္တလေးတောင်ပေါ်မှာကဲ့သို့ ရင်းနှီးစွာ ဆက်ဆံပါ့မလားဟု စိုးရိမ်မိသေးသည်။

သူမတို့က ကျွန်ုပ်အား မမြင်သေး၍လော မသိပါ။ သူတို့အချင်းချင်းသာ ရယ်မောလာနေကြသည်။

ကျွန်ုပ်အနား ရောက်သောအခါ အကြီးအကဲ ခေါင်းဆောင်က အံ့ဩသလိုဖြစ်ကာ-

‘ဟော...ရှင် ဘယ်တုန်းက ဒီကိုရောက်နေတာလဲ’

‘ဪ...ခင်ဗျားတို့နဲ့ လာတွေ့နေပြန်ပြီ။ ကျွန်တော် ရောက်နေတာ နည်းနည်းကြာပြီ။ လျှောက်ကြည့်နေတယ်ဆိုပါတော့’

‘ကျွန်မတို့အိမ်ကြီးဘက် လာခဲ့ပါလို့ မှာထားလျက်နဲ့ မဝင်တာလဲ။ အခု လိုက်လည်မယ် မဟုတ်လား’

‘နေပါစေဗျာ၊ အားနာပါတယ်။ တောင်ပေါ်မှာပဲ ရှောက်ကြည့်ပါရစေဦး’ဟု အိုက်တင်ခံကာ တမင်ပြောလိုက်သည်။

ကျွန်ုပ်အဖြေစကားကြောင့် သူမတို့သည် ဝိုင်းရယ်လိုက်ကြပြီး-

‘အားမနာပါနဲ့၊ ကျွန်မတို့က အတော်ခင်မင်လို့ ခေါ်တာနော်။ ကျွန်မတို့ အိမ်ကြီးကို တော်တော်လူ ဝင်လို့ ရတယ် မှတ်သလား။ ရှင်ကို ခင်မင်လို့ခေါ်တာ။ ရှင့်အဖော်တွေရော မပါဘူးလား။ ဘယ်မှာ ကျန်ရစ်ခဲ့တာလဲ’ဟု မေးနေပြန်သည်။

အကယ်၍ သူတို့သည် တောင်ပေါ်တွင် ဆရာကောက်ဆိုင်အား တွေ့လာခဲ့ပါမူ သိလျက်နှင့် ကွယ်ဝှက်သလို ထင်ဦးမည်။ စကားကို မယုတ်မလွန်ဖြေရပေမည်။

‘အခုလည်း တကွတပြားစီ ဖြစ်နေတာပဲဗျာ။ လာတာတော့ နှစ်ယောက်ပါ။ ကျွန်တော်လည်း နေရာအတိအကျ မသိတာနဲ့ လျှောက်သွားနေတာက ခင်ဗျားတို့နဲ့ ချိန်းထားသလို ဖြစ်နေတာပါပဲဗျာ’ဟု ပြောလိုက်သည်။ သူမတို့က သဘောကျပွားသလို ရယ်လိုက်ပြီးမှ ခေါင်းဆောင်လုပ်သူက-

‘ကဲ...ကဲ...ပြောနေတာလည်း ကြာပြီ။ ကျွန်မတို့နဲ့ လိုက်ခဲ့ပါ။ ဟိုရောက်မှ အေးအေးဆေးဆေး ပြောဆိုပြီး ကြည့်ရစရာတွေ ကြည့်သွားပေါ့’ ပြောသဖြင့် သူမတို့နှင့် အတူ လိုက်လာခဲ့သည်။

ရန်ကင်းတောင်ခြေရင်းသို့ ရောက်သောအခါ အကြီးအကဲလုပ်သူသည် အဖော်မိန်းကလေးနှစ်ယောက်အား သူတို့နေရာသို့ သွားရောက်ပြင်ဆင်ခိုင်းလိုက်သည်။ အကြီးသမား ကျွန်ုပ်သည် သူတို့ခေါ်သွားသောလမ်းကို အမှတ်တမဲ့ ဂရုပြုမှတ်ထားလိုက်သည်။

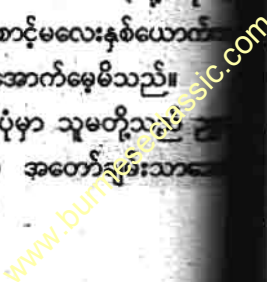
တဖြည်းဖြည်း လာသောအခါ မြေခိုလမ်းဘေး တစ်ဖက်တစ်ချက်တွင် စကားဝါပန်းပင်တွေ အစီအရိုက်ထားသည်ကို တွေ့မြင်နေရသည်။

‘ဒီလမ်းက ကျွန်မတို့ ကိုယ်ပိုင်လမ်းလေးရှင်။ ငါတို့တောင်စွယ်အကွယ်မှာ ကျွန်မတို့နေရာပေါ့။ ရုတ်တရက် မမြင်နိုင်ဘူး။ တွေ့ကရာလူတွေ ဝင်ထွက်မှာစိုးလို့ ဘယ်လိုလုပ်ထားတယ်ဆိုတာ ရှေ့မှာ တွေ့ရမှာပေါ့။ တဲ...လာ...လာ’

ပြောပြောဆိုဆို ခေါ်သွားသဖြင့် ကျွန်ုပ်လည်း လိုက်ရပြန်သည်။

နောက်မှ လိုက်လာကြသော ဥစ္စာစောင့်မလေးတွေကလည်း သူတို့အကြီးအကဲ စကားကို နားထောင်ကြဟန် တူသည်။ ဝင်ရောက်စွက်ဖက် မပြောသော်လည်း သတိထား လိုက်နေရသည်။ အရေးကြီးလျှင်မူ ဆရာကြီး မြစကြာ နေပလိုက်သော အင်းဆေးနှင့် ပေါက်မည်ဆိုကြံစည်ထားသည်။ ‘ယခု ကျွန်ုပ်အား လမ်းတစ်လျှောက်လုံး ပြသရင်း ဖန်ဆင်းထားလေသလော၊ (သို့မဟုတ်) လက်ဦးလွှတ်လိုက်သော ဥစ္စာစောင့်မလေးနှစ်ယောက် ဖန်ဆင်းထားလေသလောဟု အောက်မှေမိသည်။

ယခုအတိုင်း ပြုလုပ်ထားပုံမှာ သူမတို့သည် ဥစ္စာစောင့်မတွေသာ မဟုတ်ပါက အတော်လှမ်းသာ

လူကုတ်ထဲတွေသာ ဖန်တီးလုပ်ကိုင်နိုင်သော လမ်းမျိုးပင် ဖြစ်သည်။

သို့ဖြင့် တဖြည်းဖြည်းလမ်းလာကြရာ အကြီးအကဲ လုပ်သူသည် လှပစွာပွင့်နေသော ပန်းတစ်ပွင့်ကို လက် ညှိုးထိုးပြလျက် သူ၏ အဖော်တစ်ယောက်ကို အခုခိုင်း လိုက်ပြန်သည်။ ချက်ချင်းပင် သွားခူးပြီး ယူလာသဖြင့် ကျွန်ုပ်အား လာပေးသည်။ ကျွန်ုပ်လည်း ရုတ်တရက် မယူသေး။

ကြောင်၍ ထူးဆန်းသလိုလုပ်ကာ ကြည့်နေမိစဉ် - 'ယူပါရှင်။ ဒီပန်းမျိုးကို ရှင်တို့ မြို့ထဲ၊ ရွာထဲမှာ စိုက်လိုရတာမျိုး မဟုတ်ဘူး။ အတော်သန့်သန့်ရှင်းရှင်း စိုက်ရတယ်။ အနံ့ကလည်း အတော်မွှေးတာ။ တခြားပန်းနဲ့ မတူဘူး။ ရှင်ကို အတော်ခင်လို ကျွန်မတို့က ပေးတာပါ။ ယူပြီး နမ်းကြည့်ပါလား။ ဘယ်လိုအနံ့ရှိတယ်ဆိုတာ သိ ရအောင်' ဟု ပြောသဖြင့် ပန်းကိုယူ၍ နမ်းကြည့်လိုက် သည်။

နှာခေါင်းနားတွင် တော့လိုက်စဉ်မှာပင် ယခင် သူမ တို့ထံမှ မွေးကြိုင်စွာ ထွက်လာသော အနံ့ကဲ့သို့ရလာ သဖြင့် မသိမသာ ရှုလိုက်သည်။

ထိုသို့ ပန်းကို ရှုလိုက်သောအခါ ကျွန်ုပ်စိတ်ထဲတွင် သာမက မျှော်စိတ်ထဲမှာပင် မိုက်ခနဲ ဖြစ်သွားသည်ကို သိ လိုက်ရသောအခါ ဆရာကြီးမြစကြာ ပေးလိုက်သော အင်းအဆောင်အား လက်ဖြင့် စမ်းသပ်မိပါတော့သည်။ ဥစ္စာစောင့်မတွေ့က ကျွန်ုပ်အား တစ်စုံတစ်ခု ပြုလုပ်လိုက် လေပြီလောဟု အောက်မေ့မိပါသည်။ ချက်ချင်းပင် ကျွန်ုပ် လည်း လာရာလမ်းနောက်သို့ လှည့်ကြည့်လိုက်ပြန်သည်။

ဖြတ်သန်းလျှောက်ခဲ့သောလမ်းမှာ ကျွန်ုပ်လာစဉ်က လို မဟုတ်တော့ချေ။ ထင်လိုက်သည့်အတိုင်း သူတို့၏ တမ္မဇိဋ္ဌိတန်ခိုးနှင့် ဖန်ဆင်းထားသောလမ်းဟု သိလိုက်ရ သည်။ အကြီးအကဲ အမျိုးသမီးသည် ကျွန်ုပ်လှည့်ကြည့် လိုက်သည်ကိုပင် တစ်စုံတစ်ခု ဖြစ်တော့မည်ကဲ့သို့ဖြစ်ကာ ဖျာဖျာသလဲဖြစ်သွားသည်။ ကျွန်ုပ်လည်း ဟန်လုပ်ကာ ဣန္ဒြေဆည်လိုက်ရပါတော့သည်။

'ကျွန်မစိတ်ထဲမှာ နောက်က တစ်စုံတစ်ယောက် လိုက်လာသလို ထင်လိုက်လို့ပါရှင်' ဟု ပြောလိုက်သည်။

ကျွန်ုပ်ကလည်း ရော၍ 'ဟုတ်တယ်ဗျ။ ကျွန်တော်

လည်း ဒါကြောင့် လှည့်ကြည့်မိတာပဲ' ဟု ပြောလိုက်ရ ပါသည်။

အမှန်စင်စစ် ကျွန်ုပ်ကား သူပြောသလို မဟုတ်ပါ။ သက်သက်စိတ်မချတော့၍ လှည့်ကြည့်ခြင်းသာဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်အား ဆရာကြီးမြစကြာ ပေးလိုက်သောဆေးမှာ အမှန်ပင် ဆိုင်ရာအစောင့် ရှိလိမ့်မည်ဟု ထင်မှတ်မိပါ သည်။

ကျွန်ုပ်က အဆောင်ဆေးအင်းကို စမ်းသပ်၍ နောက် ကို လှည့်ကြည့်လိုက်သောအခါတွင် သူမတို့ ဥစ္စာစောင့်မ တွေ အခုလို တုန်လှုပ်ချောက်ချား တစ်မူထူးခြားသွားရ ခြင်းမှာ အကြောင်းတစ်စုံတစ်ရာ ရှိပါလိမ့်ဦးမည်။

ထို့ကြောင့် ချက်ချင်းပင်ဆိုသလို အကြီးအကဲခေါင်း ဆောင် ဥစ္စာစောင့်မသည် သူ့အဖော်တွေဘက်သို့ လှည့် လိုက်ကာ-

'က...ညီမတို့ရေ၊ နောက်က ဘယ်သူတွေ လိုက်လာ တယ်ဆိုတာ စောင့်ကြည့်ပါဦး' ဟု လှမ်းပြောလိုက်သည်။

ထိုစကားကြောင့် ကျွန်ုပ်သော ဥစ္စာစောင့်မတွေလည်း နောက်သို့ လှည့်ကြည့်နေကြပြန်သည်။

ခေါင်းဆောင် ဥစ္စာစောင့်မက-

'က...လာပါရှင်၊ ကျွန်မတို့နှစ်ယောက်တည်း အရင် ဝင်သွားရအောင်' ဟုပြော၍ ကျွန်ုပ်အား ခေါ်လိုက်သည်။

ထို့ကြောင့် အရှေ့ဘက်ကြည့်လိုက်ရာ ကျွန်ုပ်တို့ ရှေ့သို့ သွားရမည့်လမ်းမှာ သာသာယာယာ ရှိပေသည်။ နောက်ပိုင်းမှာကား အစမထင်အောင် ဖြစ်နေသဖြင့် လမ်း မမှတ်မိအောင် ပြန်လည်

ဖျောက်ဖျက်ထားခြင်း ဖြစ်မည်ဟု အောက်မေ့

မိပါတော့သည်။

လက်ယာဘက် ကွေ့လိုက်သောအခါတွင်မူ ကျွန်ုပ် တွေ့မြင်လိုက်ရသည်မှာ ဥယျာဉ်ခြံကြီးတစ်ခုအလယ်တွင် ပထမတန်းကောင်းသော အိမ်ကြီးတစ်ဆောင်ကို တွေ့မြင် လိုက်ရသည်။ ၎င်းအိမ်ကြီးအတွင်းတွင်လည်း လူတွေသွား လာနေသလို တွေ့မြင်ရပြန်သဖြင့် အထူးအံ့ဩနေမိပြန် သည်။

ဤနေရာ ဤဌာနတွင် ယခုကဲ့သို့သော အဆောက် အအုံနှင့် ကျကျနုနုပြုလုပ်ထားသည်မှာ ရှုတ်တရက် တွေး ကြည့်လျှင် ထူးဆန်းသလိုဖြစ်နေသည်။ သတိထားလိုက် သောအခါ စိတ်ထဲမှာ တစ်မျိုးဖြစ်သွားပြန်ပါတော့သည်။ ဥစ္စာစောင့်မတွေ့သည် မာယာပရိယာယ်ဖြင့် ကျွန်ုပ်အား ခေါ်သွားပြီး ခြံကြီးအဝင်ဝသို့ ရောက်သောအခါ မအံ့ဩ ဘဲ မနေနိုင်အောင် မြင်တွေ့နေရလေသည်။

တံခါးကဲ့သို့ ပြုလုပ်ထားသော နေရာတစ်ဖက်တစ် ချက်တွင် မန္တလေးတောင်ပေါ်တွင် ပြုလုပ်ထားသော မြေ ကြီးနှစ်ကောင်ကဲ့သို့ဟု ပြောရသော်လည်း အနေအထား ကွဲပြားစွာနှင့် မြေကြီးနှစ်ကောင်ကို တွေ့လိုက်ရပါတော့ သည်။ ၎င်းမြေကြီးနှစ်ကောင် မျက်လုံး

များကိုကြည့်၍ အသက်ရှိသော မြေ ကဲ့သို့ပင် ဖြစ်နေသောကြောင့် ကျွန်ုပ်သည် ရှေ့သို့ဆက်၍ မသွားဝံ့တော့ချေ။
ရပ်၍နေလိုက်သော အခါ -

‘လာသာ လာပါ။ ကျွန်မလည်း ပါနေတာပဲ။ ဘာမှ ကြောက်စရာ မရှိပါဘူး။ သူတစ်ပါးတွေ ဝင်လာမှာစိုးလို့ တမင် ဟန့်တားထားတာပါ။ ဒါကြောင့် ရှင့်ကို ပြော တယ် မဟုတ်လား။ ကျွန်မတို့ အိမ်နေရာကို တော်တော် လူ ဝင်လို့ မရပါဘူးလို့ ပြောခဲ့တယ် မဟုတ်လား’ဟု ရယ်ရယ်မောမော ပြောလိုက်လေသည်။

တကယ့်မြေကြီး နှစ်ကောင်အစစ် ဖြစ်သောကြောင့် သာလျှင် ကျွန်ုပ်အား ပြောလိုက်သည်ဟု အောက်မေ့လိုက် မိကာ သာ၍ပင် မသွားရဲအောင် ချီတံ့ချတံ့ ဖြစ်နေပါတော့ သည်။

ထိုအခိုက်မှာပင် အိမ်ကြီးဘက်ဆီမှ လက်ဦး တောင် ခြေက လွတ်လိုက်သော ဥစ္စာစောင့်မနှစ်ယောက်သည် အိမ်ထဲမှ ထွက်လာပြီး-

‘ကဲ...မမတို့၊ ဘာဖြစ်လို့ ရပ်နေကြတာလဲ။ ကျွန်မ တို့ အဖော်တွေရော သယ်မှာကျန်ရစ်ခဲ့ကြတာလဲဟင်’ဟု မေးလိုက်သည်။

ကျွန်ုပ်က သူမတို့ စိုးရိမ်နေမှုကို ဂရုမစိုက်သည့် အနေဖြင့်-

‘ခင်ဗျားတို့နေရာ အိမ်ကြီးက ကောင်းလွန်းပြီး တယ် သာယာလှတယ်ဗျာ’

ဟု မြှောက်ပင့်ပြောလိုက်သောအခါ အကြီးအကဲ လုပ်သူ အမျိုးသမီးမျက်နှာသည် ရွှင်လန်းလာပြီး-

‘အတွင်းမှာဆိုရင် ရှင်ထင်တာထက် ထူးဆန်းသေး တယ်။ လာ...လာ...အတွင်းကို ဝင်ရအောင်’ဟု ခေါ်လိုက် သောအခါ ကျွန်ုပ်၏ မျက်စိကလည်း မြေကြီးနှစ်ကောင် ဆီကို ရောက်သွားသဖြင့် ဖြတ်မသွားရဲသေးဘဲ ဖြစ်နေပါ တော့သည်။

ထို့ကြောင့် ဥစ္စာစောင့်မသည် ကျွန်ုပ်ဖြစ်ပုံကိုကြည့် ၍ တဟားဟားနှင့် ရယ်လိုက်ပြီးလျှင် အိမ်အတွင်းဘက် သို့ကြည့်ကာ တစ်စုံတစ်ယောက်ကို လက်ယပ်ခေါ်လိုက် သည်။ ကျွန်ုပ်ရင်ထဲတွင် ထိတ်ခနဲ ဖြစ်သွားရပြန်သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဝိုင်း၍ အတွင်းကို ဆွဲငင်ခေါ် သွားကြမည်လောဟု အောက်မေ့နေမိသည်။ ကျွန်ုပ်အကြံ အစည်မှာ အကယ်၍ တစ်စုံတစ်ခု လုပ်ပါက ဆရာကြီး မြစ်ကြာ အဆောင်ဆေးနှင့် ပေါက်မည်ဟု ဆုံးဖြတ်ထား သည်။

သို့သော် မည်သည့်အရာမှ မထွက်ပေါ်လာသဖြင့် ရုပ်၍နေလိုက်ရာ 'လာသာ လာပါရှင်။ ဘာများကြောက် ခြံနေတာလဲ။ ရှင့်မှာလည်း အားကိုးအားထားရှိသားပဲ' ဟု တိုက်ရိုက်ပြောလိုက်သောအခါတွင် ကျွန်ုပ်မှာ သာ၍မျက် လုံးပြူးသွားပါတော့သည်။

ကျွန်ုပ်ကလည်း ကာကွယ်ထားသော အကြံအစည် တို့ သူတို့ မသိအောင် ဖုံးဝှက်နိုင်သမျှ ဖုံးဖိမည်ဟု ကြံ စည်ထားပါသည်။ ယခုမှာမူ ကျွန်ုပ်၏ အတွင်းစိတ်၊ အပြင်စိတ်တွေကိုပင် ထုတ်ဖော်၍ ပြောရုံမျှသာမက ဆရာကြီးမြစကြာ ပေးလိုက်သော အင်းအဆောင်ရှိသည် တို့ပင် သူတို့ သိသွားကြပြီလား။ ထို့ကြောင့်သာလျှင် ထွန်ပုံအား ယခုကဲ့သို့ ပြောဆိုလိုက်လေသလောဟု အောက်မေ့မိသေးသည်။ ဥစ္စာစောင့်မ ခေါင်းဆောင်က အထက်ပါအတိုင်း ပြောလိုက်သဖြင့် ကျွန်ုပ်မှာ မျက်လုံး ပြူး၍ သူ့ကိုပင် ပြန်၍ကြည့်နေလိုက်မိတော့သည်။

ထိုခဏ၌ ကျွန်ုပ်၏စိတ်ထဲတွင် အကြံတစ်ခုရှိလာ ခဲ့သည်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မသိလေဟန်ဆောင်မှ သင့်တော့ ညော် မဟုတ်ပါလော။

သူမတို့ပြောသော စကားများကို မပယ်ရှားဘဲ -
'သွားတော့ သွားချင်တယ်ဗျ။ ဟိုမြွေကြီးနှစ်ကောင် ထ ကျွန်တော့်ကို စိုက်ကြည့်နေကြတာက ကြောက်စရာ ကြီး ဖြစ်နေတယ်'

'ဟော..ဟော..ကြည့်ပါလား။ မျက်တောင်ခတ်နေ တယ်'ဟု ကျွန်ုပ်က ပြောပြောဆိုဆို ပြလိုက်သည်။

'ရှင်စိတ်ထင်လို့ ဖြစ်တာပါ။ ဒီအတိုင်းပါပဲ။ ကဲ.. ထဲ..လာပါ။ ကျွန်မနဲ့ အတူတူဝင်မယ်။ လာ..လာ.. ထွန်မအနားကို ကပ်ပြီးလိုက်။ ကျွန်မ ရှေ့ကသွားမယ်' ဟု ကျွန်ုပ်အား ခေါ်၍ ဝင်သွားသည်။

ကျွန်ုပ်လည်း အစောင့်မြွေကြီးနှစ်ကောင်နှင့် တစ်လံ ဆော့ကျော် ရောက်သောအခါ မြွေမျက်စိထဲတွင် နီရဲသော အဆင်းနှင့်တကွ အရှောင်တွေ့ပါ ထွက်နေသလားဟု အောက်မေ့ပြီး မြွေကြီးတွေ့ပါ ရုပ်၍ ကြည့်နေမိပါတော့ သည်။

ထိုအခိုက်မှာ အတွင်းဘက်မှ ထွက်လာသော ယခင် ဥစ္စာစောင့်မလေး နှစ်ယောက်သည် မြွေကြီးနှစ်ကောင် အနားတွင် ရုတ်တရက် သွား၍ရပ်လိုက်ပြီး ကျွန်ုပ်အား

ရယ်၍ ကြည့်နေကြပြန်သည်။ ကျွန်ုပ်မှာ ကြောက်သော် လည်း မရဘဲ ကျွဲပြစီးမိသူလို သူမတို့ပိုင်နက် ရောက်နေပြီ ဟု သိရကာ ဆရာကြီးမြစကြာ ပေးထားသော အဆောင် အင်းဆေးကိုသာ မကြာ၊မကြာ စမ်းသပ်ကြည့်နေမိတော့ သည်။

မြွေကြီးနှစ်ကောင်မှာ အနားကပ် ကြည့်လေလေ တကယ့်မြွေကြီးကဲ့သို့ ဖြစ်နေသဖြင့် အတွင်းသို့ ဖြတ်ဝင် သွားသောအခါ စောင့်နေသော ဥစ္စာစောင့်မသည် ကျွန်ုပ် လက်ကို အတင်းဆွဲလိုက်သည်။

'ဖြည်းဖြည်းသွားပါရှင်။ အတွင်းက မြင်သွားရင် ရှင့်ကို တစ်မျိုးထင်နေကြဦးမယ်'ဟု ပြောလိုက်ပြန်သဖြင့် ကျွန်ုပ်မှာ အသာရပ်လိုက်ကာ ဣန္ဒြေလုပ်ရပြန်သည်။

ဟန်ကိုယုံဖို့ဆိုသလို လုပ်လိုက်ရသော်လည်း ဥစ္စာ စောင့်မက ကျွန်ုပ်ထက်ကို ဆွဲကိုင်လိုက်ကတည်းက ကြက် သီးမွေးညင်းတွေ တဖြန်းဖြန်းထသွားသည်မှာ အတော်ပင် ထူးခြားလေသည်။ ကျွန်ုပ်၏စိတ်ထဲမှာ အတွင်းက ဥစ္စာ စောင့်မ ပြောလိုက်ပုံမှာ သူတို့အတွင်းဘက်မှ အစောင့်တွေ ထွက်ပေါ်လာဦးမည်လောဟု အောက်မေ့ပြီး အသာရပ် စောင့်ကြည့်နေမိပြန်သည်။

ချက်ချင်းဆိုသလိုပင် မြွေကြီးနှစ်ကောင်အနား ကျန် နေရစ်သော ဥစ္စာစောင့်မ နှစ်ယောက်အား ကျွန်ုပ်က လှည့်၍ ကြည့်လိုက်မိပြန်သည်။ ၎င်းတို့နှစ်ယောက်မှာ ဘယ်နေရာသို့ ပျောက်ကွယ်သွားသည် မသိသောကြောင့် ရုတ်တရက် လန့်သွားမိသည်။

'ဟော..သူတို့ ချက်ချင်းပျောက်သွားပြီ။ ဘယ်ထွက် သွားကြတာလဲဗျ'

ဟု အသံတုန်တုန်ယင်ယင်နှင့် မေးလိုက်သောအခါ ခေါင်းဆောင်အမျိုးသမီးက ကျွန်ုပ်အား ပြုံးရယ်ပြလိုက် ပြီး-

'လမ်းမှာ ကျန်ရစ်တဲ့ ကျွန်မညီမတွေဆီကို သွားတာ ပါ။ ခဏကြာရင် သူတို့ လိုက်လာကြမှာပေါ့။ ကဲ..ကဲ.. လာ..လာ..အိမ်ထဲ ဝင်ကြည့်ရအောင်'ဟု ပြောဆို၍ ခေါ်သွားလေသည်။

ကျွန်ုပ်လည်း ရှေ့ကိုကြည့်လိုက်၊ နောက်ကိုကြည့် လိုက် လုပ်ပြီးလျှင် ခေါင်းဆောင်ဥစ္စာစောင့်မနှင့် ဒေဟူ ယှဉ်တွဲ၍ အိမ်ကြီးအတွင်းဘက်သို့ လျှောက်လာခဲ့ရတော့

သည်။

ထိုအခါ ကျွန်ုပ်၏ နှာခေါင်းထဲတွင် ယခင် မန္တလေး တောင်ပေါ်၌ သူတို့ဆီက မွေးကြိုင်လှသောအနံ့ကို ရလိုက် ပြန်သောအခါ စိတ်ထဲတွင် အဘယ်ကဲ့သို့ ဖြစ်သွားသည် မသိ။ ကြည်လင်လန်းဆန်းလာသလို ဖြစ်လာရပြန်သည်။ ထိုအခိုက်မှာပင် နောက်နားဆီမှ ဆူညံစွာ ထွက်ပေါ်လာ သောအသံတွေကို ကြားလိုက်ရသဖြင့် လှည့်ကြည့်မိ သည်။ လမ်းမှာ ကျန်ရစ်ခဲ့သည်ဆိုသော သူမတို့ ဥစ္စာ စောင့် တစ်သိုက်လုံးပင် မြွေကြီးနှစ်ကောင် အနားမှကပ်၍ လာနေကြသည်။

* သူတို့တောင် အခုလို သွားလာနိုင်တာ ရှင်က ဘာ ကြောက်နေတာလဲ။ လာပါ ဟု ပြောဆို၍ ကျွန်ုပ်အား အိမ်ကြီးအတွင်းသို့ ခေါ်လာသဖြင့် လိုက်ပါခဲ့ရလေသည်။

ထူးဆန်းသည်မှာ ကျွန်ုပ်စိတ်ထဲတွင် ကြည့်နူးလာ သလို ဖြစ်လာသည်။ ရရှိနေသော အနံ့တို့မှာလည်း ပိုမို မွေးကြိုင်လာသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ အမွှေးနံ့ ထွက်ပေါ် သော နေရာကို လိုက်လံရှာဖွေ၍ ကြည့်နေပြန်သည်။

အနီးနားတွင်ကား ပန်းပင်တွေအမျိုးမျိုး စိုက်ပျိုးထား သည်ကို တွေ့လိုက်ရသော်လည်း ဘယ်ပန်းပင်က အနံ့ မှန်းမသိရသဖြင့် ကျွန်ုပ်သည် လမ်းသွားနေရင်းပင် ပန်း ပွင့်တွေကို ခူးချင်စိတ်ပေါက်လာပါတော့သည်။

အိမ်ကြီးနှင့် ဝါးတစ်ရိုက်ခန့်အကွာသို့ ရောက်သော အခါ ကျွန်ုပ်နှင့်အတူ သွားနေသော ဥစ္စာစောင့်မသည် နောက်က လိုက်လာသော သူတို့က ရပ်၍ကြည့်လိုက်ပြီး လျှင် -

* ဘယ်လိုလဲ ညီမတို့ရေ၊ နောက်က ဘာများ အကြောင်းထူးသလဲကွယ့် ဟု မေးလိုက်ပြန်သည်။

* ဘယ်သူမှ လိုက်မလာပါဘူး မမ။ ကျွန်မတို့လည်း အတော်ကြာအောင် စောင့်နေသေးတယ်။ ဘာမှမရှိပါဘူး ဟု ပြောလိုက်မှ ကျွန်ုပ်စိတ်ထဲတွင် ဆရာကောက်ဆိုင်ကို သတိရလာတော့သည်။

ကျွန်တော်ရှိရာသို့ လိုက်လာလေမလားဟု အောက် မေ့မိပြီး သူမတို့၏ အကြောင်းကိုလည်း သိချင်ပြန်သဖြင့် ဟန်လုပ်လိုက်ပြီးလျှင် -

* ဒီနေရာကို လူတွေ သွားလာနေကြတာပဲလား။ အခု ကျွန်တော်တို့ လာတာကိုမြင်လို့ လိုက်လာရင်ရော မဖြစ်

နိုင်ဘူးလားဗျ် ဟု မေးလိုက်သောအခါ အားလုံးပင် ဝိုင်း ၍ ရယ်လိုက်ကြတော့သည်။

* ဒီနေရာကို ဘယ်သူ့ကိုမှ ဝင်ခွင့်မပြုဘူး။ တွေ ကရာလူကို ဝင်ခွင့်ပြုရင် ကျွန်မတို့လည်း အခုလို နေနိုင် ပါ့မလား။ ဒါကြောင့် အစောင့်အဖြစ် မြွေကြီးနှစ်ကောင် ကို ထားခဲ့ရတယ်။ တခြားအစောင့်တွေလည်း ရှိသေး တယ်။ ရှင်က ကျွန်မတို့နဲ့အတူ ဝင်လာလို့သာ မမြင်မတွေ့ ရတာပါ။ ကဲ... ညီမတို့ရေ၊ အပြင်ဘက် အစောင့်တွေ ချထားပြီးပြီလားဟေ့။ ပြီးရင် မြွေကြီးနှစ်ကောင်ကိုလည်း လွှတ်ပေးလိုက်။ တံခါးကိုလည်း ပိတ်လိုက်တော့ ဟု ပြောလိုက်သောအခါမှ ကျွန်ုပ်မှာ အထူးပင် အံ့ဩမိကာ သူမတို့ ဥစ္စာစောင့်မတွေကို ငေးမောကြည့်ရှုနေမိပြန် သည်။

* ဟုတ်ကဲ့ မမ၊ ကျွန်မတို့ အစောင့်တွေကိုတော့ ထား ခဲ့ပြီးပြီ။ မြွေကြီးနှစ်ကောင်ကိုလည်း လွှတ်လိုက်တော့ မယ်။ စိတ်ချပါ မမ ဟု ဥစ္စာစောင့်မလေး နှစ်ယောက် သည် မြွေကြီးနှစ်ကောင်ရှိရာ တံခါးဝအနားသို့ ပြန်သွား ကြသည်။

၎င်းနောက် သူမတို့ ဘယ်လိုလုပ်လိုက်သည် မသိ ပါ။ ကျွန်ုပ်ဝင်လာသော တံခါးမှာလည်း ရုတ်တရက် ပိတ်သွားပြီးသည်နှင့် ရှိခနဲ စူးရှစွာသောအသံနှင့် မြွေ ကြီးနှစ်ကောင်မှာလည်း လှုပ်ရှားကာ အပြင်ဘက်သို့ ထွက်သွားသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရပါတော့သည်။

* ကဲ... ဘယ်လိုလဲ။ ကျွန်မတို့နေတာဟာ စိတ်မချရ ဘူးလား။ ဘယ်သူလာလို့ ဒီလိုအိမ်ကြီးထဲ ဘယ်သူဝင် လာရဲမလဲ။ ရှင်တွေ့ခဲ့တဲ့ မြွေကြီးနှစ်ကောင်ဟာ အခု မဟုတ်ဘူးရှင်၊ အသက်ရှိတယ်။ ကျွန်မတို့မှာ မြွေကြီးတွေ အခုလို မလှုပ်မယှက်နေနိုင်အောင် ဆေးအကာအကွယ် တွေ ဆောင်ထားရတယ်။ ရှင်မှာလည်း ဒီလိုအဆောင် အကာအကွယ်တွေ ပါလာတယ် မဟုတ်လား။ ရှင်က ကျွန်မတို့ကို မသိချင်ဟန်ဆောင်မနေပါနဲ့တော့။ ကျွန်မတို့ အားလုံးသိပါတယ်။ လာပါ။ အထဲဝင်ကြရအောင် ဟု ပြောပြောဆိုဆိုနှင့် ခေါ်နေပြန်သည်။

ဤတွင် ကျွန်ုပ်မှာ ဥစ္စာစောင့်မတွေ ပြောစကားတွေ ကို ဘာမှပြန်မပြောနိုင်အောင်ဖြစ်ကာ တံခါးသွားခွင့် မသော ဥစ္စာစောင့်မတွေ ပြန်ရောက်လာသောအခါ၌ အိမ်

ကြီးဘက်သို့ လာကြပါတော့သည်။ သူတို့ပြောသော စကားတွေထဲမှာ ကျွန်ုပ်မှာ ဆေးတွေပါလာကြောင်း ထုတ်ဖော်ပြောနေသဖြင့် မထူးတော့ဟု အောက်မေ့လိုက်ရသည်။ ယခု ဥစ္စာစောင့်မတွေ ခေါ်ရာသို့ လိုက်လာသော်လည်း အကောက်ကြံစည်ပါက လက်မနှေးရန် တားရပေမည်။ သူမတို့က ကမ္ဘာ့ဒီမိုကရေစီနှင့် လုပ်ကြံမည်သာဖြစ်သည်။

သို့သော်လည်း ကျွန်ုပ်တွင် ဆရာကြီးမြစကြာ ပေးထားသော အဆောင်ဆေးကြောင့် မလုပ်နိုင်ဘဲ ဖြစ်နေဟန် တူပေသည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ သူတို့ စိတ်ကောင်းထားပါက ကျွန်ုပ်ကလည်း ဘာမှလုပ်ရန် အကြောင်းမရှိပေ။ ယခု သူမတို့နှင့်နေသမျှ ဆရာကောက်ဆိုင်နှင့် ဆရာကြီးမြစကြာတို့ အထူးအရေးသာလျက် ရှိနေပေတော့သည်။

သို့ဖြင့် အိမ်ကြီးအတွင်း ဝင်လိုက်သည်နှင့် ကျွန်ုပ်ထင်သည့်အတိုင်း မဟုတ်၊ ပြင်ဆင်ပြုလုပ်ထားသည်မှာ သေသပ်လှသဖြင့် စိတ်ထဲတွင် တကယ့်လူတွေလို နေကြပါလားဟု သိရသည်။ ရှေးဟောင်းပစ္စည်းတွေမှာ ရွှေတဝင်းဝင်းနှင့် ပြုလုပ်ထားလေရာ ကျွန်ုပ်၏စိတ်ထဲတွင် ဘယ်အချိန်ကာလမှာ ဥစ္စာစောင့်သိုက်ဖြစ်ပေါ်နေသလဲဟု မေးကြည့်ချင်မိသည်။ ရုတ်တရက် မမေးဝံ့သေးဘဲ ရပ်ကြည့်နေမိသည်။

“ကဲ..ကဲ..ထိုင်ပါရှင်။ ရောက်လာချိန်မှာ အားနာမနေပါနဲ့။ ရှင်လည်း ကျွန်မတို့လိုဘဲ နေနိုင်ပါတယ်ရှင်” ဟု ပြောဆို၍ ကျွန်တော့်အား သလွန်နှင့်တူသော နေရာကို ညွှန်ပြလေသည်။

“ဘယ်ဖြစ်မလဲဗျ။ ဒါ ဘုန်းကံရှိတဲ့သူတွေ ထိုင်တဲ့ နေရာမျိုးဗျ” ဟု ကျွန်ုပ်က ပြန်ပြောလိုက်သည်။

“ကဲပါ။ ထိုင်မှာသာ ထိုင်ပါရှင်။ ဒီနေရာဟာ ကျွန်မတို့ ဝိုင်နက်နေရာပါ။ ကျွန်မတို့က ထိုင်ပါဆိုရင် ရှင်ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး။ ကျွန်မတို့တောင် ထိုင်သေးတာပဲ။ ကဲ..ကဲ..လာပါ” ဟု ကျွန်ုပ်အား ပြောသည်။

သူမကိုယ်တိုင်လည်း ပြောပြောဆိုဆို သလွန်ပေါ်ဝင်ထိုင်လိုက်သောအခါ ကျွန်ုပ်လည်း ထိုင်လိုက်ရသည်။

ထိုစဉ် အတွင်းဘက်မှ ဆူညံစွာထွက်ပေါ်လာသော အသံတို့ကို ကြားရသဖြင့် ထိတ်ခနဲဖြစ်သွားသည်။ သလွန်ပေါ်မှ ရုတ်တရက် ထရပ်လိုက်သောအခါ ဥစ္စာစောင့်

မလေးတွေက သဘောကျစွာ ဝိုင်း၍ ရယ်လိုက်ကြပြန်သည်။

“အစ်မကြီးလုပ်သူက သူမတို့ကို လက်ဖြင့် တားလိုက်ကာ-

“ကဲ..ညီမတို့၊ အတွင်းထဲမှာ လုပ်စရာရှိတာလုပ်ကြ။ ဧည့်သည်လာတာ ကျွေးမွေးဖို့ ပြင်ဆင်ကြပေါ့။ အထဲမှာလည်း ဆူညံနေကြတယ်။ သွားကြ။ မမအလိုရှိမှ ခေါ်မယ်။ ဒီမှာ ဧည့်သည်နဲ့ စကားပြောဦးမယ်” ဟု ပြောလွှတ်လိုက်သဖြင့် အားလုံးပင် ကျွန်ုပ်အား ပြုံးစိစိလုပ်ပြကာ အတွင်းသို့ ဝင်သွားသည်။

“ရှင်စိတ်ထဲမှာ ဒီအတွင်းထဲရောက်လာတော့ ကြောက်နေလား”

“ကြောက်တယ်လို့ မဟုတ်ပါဘူး။ ဆန်းပြားမှုတွေ တွေ့တော့ အံ့ဩနေတာပေါ့။ ကျွန်တော် ကုသိုလ်ထူးလို့ တော့ အောက်မေ့မိတယ်”

“ရှင်ကို ပြောပြီးပြီမဟုတ်လား။ ဒီနေရာက ကျွန်မတို့ အသက်လောက်ပဲလို့ ပြောထားတယ်လေ”

“ဟုတ်သားပဲ။ ကျွန်တော် သတိမေ့သွားလို့ပါ။ ဒီမှာ ခင်ဗျားတို့ချည်းပဲ အခုလို နေကြတာလားဗျ”

ဟု မေးလိုက်သောအခါ ဥစ္စာစောင့်အစ်မကြီးသည် မျက်နှာတည်လိုက်ပြီး-

“ရှင် ဝေလည်ကြောင်ပတ်ပြောနေတာ မကောင်းဘူး။ ကျွန်မတို့ ဘယ်လိုအမျိုးအနွယ်ဆိုတာ ရှင်သိနေတယ် မဟုတ်လား” ဟု မြောင်ဖွင့်မေးလိုက်သည်။

ကျွန်ုပ်၏ရင်ထဲတွင် ထိတ်ခနဲဖြစ်သွားပြီး ငိုကြည့်နေမိသည်။

ကျွန်မတို့ဟာ ဥစ္စာစောင့်တွေဆိုတာ ရှင်သိတယ် မဟုတ်လား ဟု မေးလိုက်သောအခါ ကျွန်ုပ်မှာ သိတယ် ဟု ပြောရမှာ အတော်ဝန်လေးသလို ဖြစ်နေမိပြန်သည်။ သို့သော် ဘူးငြင်း၍လည်း မဖြစ်ချေ။

ခင်ဗျားတို့နေရာ ဝင်လာကတည်းက ဥစ္စာစောင့်တွေ ဖြစ်လေမလားလို့ တွေးမိပါတယ်။ အခုလိုမပြောဘဲ ခင်မင်စွာနဲ့ ခေါ်လာတော့ အံ့ဩနေမိတာ အမှန်ပါ။

ဟု ကျွန်ုပ်က ပြုံးရယ်လျက် ပြောလိုက်သောအခါ သူမက-

ရှင်ဟာ အခုထိ ဝေလည်ကြောင်ပတ် ပြောနေတုန်းပါလား။ အခု ဒီနေရာ ခေါ်လာရတာက အတော်ကို ခင်မင်လို့ပါ။ ကြံစည်ဖို့လည်း စိတ်ကူးမရှိပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ သိုက်ထဲက ပစ္စည်းတွေကိုတော့ လောဘစိတ်မထားပါနဲ့နော်။ အကယ်၍ လိုချင်တာရှိရင် ကျွန်မကို ပြောပါ။ ကျွန်မတို့ သုံးနိုင်စွဲနိုင်တဲ့ အရာဝတ္ထုဆို ရှင်အတွက် သစ္စာ ပြုပေးနိုင်ရင် ပေးပါ့မယ် ဟု ပြောလိုက်သဖြင့် ကျွန်ုပ်မှာ ပိုမိုအံ့ဩသွားရပြန်သည်။

တော်ပါတော့ဗျာ။ အခုလိုပြောတာ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ သိုက်က ပစ္စည်းကို မယူချင်ပါဘူး။ ကျွန်တော် သိချင်တာက ခင်ဗျားတို့ဘယ်လိုနေလို့ ဘယ်လိုရည်ရွယ်သလဲဆိုတာ သိချင်တာပါ။

ဒါတွေက နောက်သိရမှာပါ။ အခု ရှင်နဲ့ စကားပြောရတာ ရှင်နာမည်လည်း မသိရသေးဘူး။ ဒီတော့ ရှင်နာမည် ဘယ်လိုခေါ်လဲ။

ဟဲ..ဟဲ..ဟုတ်ပါရဲ့ဗျာ။ တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် မသိကြဘဲ ပြောနေကြတာ တကယ်တော့ ကျွန်တော်က မေးမလို့ပါ။ ကျွန်တော့်နာမည်ကတော့ ခင်မောင်ဦးလို့ ခေါ်ပါတယ်။ ခင်ဗျားနာမည်ကရောဟင်။

အကြီးမလို့ပဲ မှတ်ထားပါ။ ဒီသိုက်တွင်းမှာ သစ္စာသမာဓိရှိသူဆို ဘာမှမဖြစ်စေရပါဘူး။ စိတ်ချလက်ချသနော့ပါ။ ဒီကို ရောက်လာသူတွေထဲမှာ လူသားဆိုလို့ နှစ်ယောက်တည်း ရှိပါသေးတယ်။ ကိုယ်ကျိုးမငဲ့ဘဲ ကောင်းမှုကုသိုလ်တွေလုပ်နေတဲ့ ရသေ့ကြီးဦးခန္တီဆိုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်နဲ့ ရှင်ကိုယ်တိုင်ပဲပေါ့။

အခု ဒီပုဂ္ဂိုလ်ကြီး မလာတော့ဘူးလား ဟု ကျွန်မ မေးကြည့်သည်။

ဦးခန္တီက ဘဝတစ်ပါး ပြောင်းသွားရှာပြီရှင်။ ဒီပုဂ္ဂိုလ်ကြီးရှိစဉ်က ကျွန်မတို့က အမြဲလှူဒါန်းပါတယ်။ လှူဒါန်းဖို့လည်း အဆီနဲ့ရထားပါတယ်။ ဒါကြောင့် ကျွန်တို့က ကမကထ ပြုလုပ်လှူခဲ့ကြတာပါ။

ခင်ဗျားတို့ ဥစ္စာစောင့်သိုက်က လှူဒါန်းနေတာလို့ ရသေ့ကြီးဦးခန္တီကရော သိရလား။

သိပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ လူယုံတော် တစ်ယောက်က ကျွန်မတို့ လှူဒါန်းနေတာကို အလွဲသုံးစား လုပ်လေ့ရှိတယ်။ လက်ဦးအစတုန်းကတော့ ကျွန်မတို့က ကြည့်နေသေးတယ်။ မလုပ်ဖို့လည်း သတိပေးတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်မတို့ပြောတာ နားမထောင်ဘူး။ သာသနာအတွက် လှူဒါန်းတာကို အပိုင်စီးမယ်လို့ ကြံတာမို့ တောင်အောက်မှာ အစောင့်အဖြစ် ထားလိုက်ရတော့တယ်။ ဟု ပြောသဖြင့် ဥစ္စာစောင့်မတွေသည် ကမ္မဇိဒ္ဓိတန်ခိုးဖြင့် ပြုလုပ်သည်တို့ကို ထုတ်ဖော်မပြောချေ။ သာသနာနှင့်ပတ်သက်၍ သူတို့ ပါဝင်လှူဒါန်းနေပါက အတော်ပင် သတိထားသင့်ကြောင်း သိရပါတော့သည်။

ထို့နောက် ကျွန်ုပ်က မရဲတရဲဖြင့် သူမတို့ မည်သောကြောင့် ဥစ္စာစောင့်မတွေ ဖြစ်လာရပုံ အကြောင်းကို သိရှိချင်နေမိပြန်သည်။

သို့သော် အဟောင်းတွေ အသစ်ဖြစ်လာကာ စိတ်

www.burmeseclassic.com

ခက်ထန်လာမည်ကိုလည်း စိုးရိမ်ရပြန်သဖြင့် သူမ အရိပ် အကဲကို အကဲခတ်ကြည့်လိုက်ရာ-

‘ဘာလဲရှင် ကိုခင်မောင်ဦး၊ ရှင်က ဘာသိချင်ပြန်လို့ လဲ’ ဟု ဘွင်းဘွင်းနှင့်ရှင်းရှင်း မေးလာပြန်သည်။

‘ကျွန်တော် အခုသိချင်နေတာက ခင်ဗျားတို့ အခုလို ဥစ္စာစောင့်မဘဝ ရောက်လာရတဲ့ အကြောင်းပါပဲဗျာ’

‘အင်း... ကျွန်မက ပြောတော့ ပြောချင်ပါတယ်။ အခု လို နောက်ကြောင်းတွေပြောရမှာ ဝမ်းနည်းစရာကောင်း တယ်ရှင်။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်မဝန်ခံထားတာက ရှင်သိချင်တာ မှန်သမျှ ပြောပြမယ်လို့လေ။ ဒါပေမဲ့ ရှင်ဘက်က သစ္စာ ကတိတော့ ထားရမယ်’

‘ဟုတ်ကဲ့၊ သစ္စာကတိ ထားပါမယ်’ ဟု ကျွန်ုပ်က သစ္စာဆိုလိုက်ရလေသည်။

‘အဲဒီသစ္စာကတော့ ကျွန်မတို့ညီမတွေအကြောင်းကို ဘယ်သိုက်ဆရာကိုမှ မပြောပါဘူးဆိုတဲ့ ကတိစကားပါ’ ဟု ပြောလိုက်သည်။

ကျွန်ုပ်လည်း ဝမ်းမြောက်စွာနှင့်ပင်-

‘တခြားသိုက်ဆရာတွေကိုလည်း လုံးဝပြန်မပြောပြ ပါဘူး။ နောက်ပြီး ခင်ဗျားတို့စောင့်နေရတဲ့ ပစ္စည်းတွေကို လည်း လက်ဖျားနဲ့တောင် မတို့ပါဘူး။ ဒီသစ္စာကတိကို ကျွန်တော်အသက်နဲ့လဲပြီး တာဝန်ယူပါတယ်ဗျာ’ ဟု ပြော လိုက်ရပါသည်။

‘တော်တော်လည်း တာဝန်ယူရဲ့ပါလားရှင်။ သိုက် ဆရာဆိုတာမျိုးက သိုက်အတွင်းထဲ ရောက်လာမှ ဘာမှ မယူဘဲ နေပါ့မလား။ အခု ရှင်ပြောတဲ့ ထွက်ရပ်လမ်း လိုက်စားသူ ဆရာမျိုးဆိုရင် ကျွန်မတို့ကလည်း ဘာမှပြော နေစရာ မလိုပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်မတို့ အခွင့်မရဘဲတော့ သိုက်ထဲကို အခု ရှင်ဝင်လာသလိုတော့ ဘယ်ဝင်လို့ရ မလဲ။ ပညာစွမ်းပြပြီး ဝင်လာရင်တော့ ဖြစ်နိုင်တာပဲ။ ကဲ...ကဲ...ဒါတွေကိုပြောနေလို့ ပြီးနိုင်မှာ မဟုတ်ပါဘူး။ အခု ကိုခင်မောင်ဦးလည်း သိုက်ထဲကို ရောက်တုန်းရောက် ခိုက်မှာ ဖြည်းဖြည်းမှ ပြန်ပါနော်’

‘ဟုတ်ကဲ့၊ ရပါတယ်’ ဟု ကျွန်ုပ်က ပြောလိုက်ရပြန် သည်။

‘ကဲ...ညီမတို့ရေ၊ ဟောဒီက ကိုခင်မောင်ဦး စား သောက်ဖို့ ပြင်ဆင်ပြီးကြပြီလား’ ဟု သူမသည် ကျွန်ုပ်နှင့်

စကားပြောနေရင်း အတွင်းဘက်သို့ အော်ပြောလိုက်၏။
အတွင်းဘက်မှလည်း-

‘အဆင်သင့်ပြင်ထားပါတယ် မမ၊ အားလုံးပြီးပါပြီ’ ဟု ပြန်လည်ပြောသံကြားသဖြင့် ကျွန်ုပ်စိတ်ထဲတွင် ထိတ် ခနဲ ဖြစ်သွားပါတော့သည်။

ချက်ချင်းပင် ဝမ်းမြောက်စရာ ဖြစ်လာပြန်သည်ကား သူမတို့ ဥစ္စာစောင့်မ ခုနစ်ဖော်အကြောင်း ပြောပြမည် ဟူသော ဆိုစကားကြောင့်ပင်။

ဤသို့ဖြင့် ကျွန်ုပ်မှာ စားစရာတွေ ပြင်ထားသော နေရာသို့ လိုက်သွားရပြန်လေရာ-

‘သုံးဆောင်ပါရှင်၊ အားမနာပါနဲ့။ ကျွန်မတို့က စေ တနာနဲ့ ကျွေးတာပါ’ ဟု တကယ့်ရင်းရင်းနှီးနှီး ပြောကြ သည်။

ကျွန်ုပ်ကလည်း အကြံသမားဖြစ်သည့်အတိုင်း လက် ဦး လာခေါ်သော အစ်မကြီးအား ကြည့်လိုက်ပြီးလျှင်-

‘လူစုံရှေ့မှာ ပြောမယ်လို့ ကတိပေးထားတယ်နော်’ ဟု ပြောလိုက်သောအခါ ဥစ္စာစောင့်မတွေက တစ် ယောက်ကို တစ်ယောက် ကြည့်၍ အံ့အားသင့်နေကြ သည်။

ကျွန်ုပ် ပြောလိုက်သော စကားပင် လွန်သွားလေ သလောဟု ထိတ်ခနဲဖြစ်သွားသည်။

ထိုစဉ် အကြီးအကဲလုပ်သူ အစ်မက သူ၏ အဖော် ဥစ္စာစောင့်မတစ်သိုက်ကို လှမ်းကြည့်လိုက်ပြီး ကတိဖျက် မိလိုက်သူ တစ်ယောက်ဟု သူ့ကိုယ်သူ ထင်သွားမိဟန် တူသည်။

အကြောင်းစုံကို ရှင်းလင်းပြောပြနေပြန်သည်။

‘ဒီလိုကွယ့် ညီမတို့ရဲ့၊ ဒီက ကိုခင်မောင်ဦးက မမတို့ ဥစ္စာစောင့်ဘဝ ရောက်လာရပုံကို သိချင်လို့တဲ့။ ဒီတော့ မမက ညီမတို့ကိုပြောပြီး တိုင်ပင်ရဦးမယ်လို့ ပြောထားလို့ အခု မေးနေတာကွယ့်’

‘ရှင်က ကျွန်မတို့ ညီမတွေအကုန် တွေနေရပြီပဲ။ ဘာမေးနေစရာ လိုသေးလဲ’ ဟု ကျွန်ုပ်အား မလိုမိတပတ် ပြောလိုက်ပြန်သည်။

မရမက မေးသောအခါ အကြီးအကဲလုပ်သူမှာ မမေ သာတော့ဘဲ ပြောပြပါတော့သည်။

အောင်ကျော်စွာ

မိုးလျှောက် ကျားနို့ မရလိုက်သော်လည်း

‘အဘ’
အနီးကပ်ခေါ်လိုက်သောအသံကြောင့် ရွာမှဆိုးကျော်
ကြီး ဦးအထော် ခေါင်းမောကြည့်လိုက်၏။ သို့သော်
မြားတံထုလုပ်နေသော တူငယ်ကို လက်က မချသေး။
ဖိုထဲတွင် မီးဖုတ်ထားသော ဖဲထီးသံချောင်းတွေကလည်း
ရဲရဲနီနေသည်။
သူ့ဘေးတွင် အင်္ကျီချွတ်ကြီးနှင့် မတ်တတ်လာရပ်
နေသော သာရင်ကို-

‘ဘယ်က လှည့်လာလဲကွ’
‘ဘယ်ကမှ လှည့်လာတာ မဟုတ်ဘူး။ အထက်
ပြောစရာရှိလို့ တမင်လာတာ’
‘ဟေ့..ဘာပြောစရာလဲကွ။ ဆိုစမ်းပါဦး’
‘ဒီလို အဘရယ်..ကျုပ် နေ့လယ်က ကညင်ချောင်း
ဖျားဘက် ဟင်းစားရလိုရငြား သွားရှာတာ ညနေစောင့်
စမ်းထဲကို ရေသောက်ဆင်းလာတဲ့ ဟင်းစားတစ်ကောင်
များ ပစ်ရမလားလို့ ကြခတ်စမ်းမှာ စောင့်နေတော့ ကျုပ်
ကြီးတစ်ကောင်နဲ့ ကျားကလေးနှစ်ကောင် ရေလာသွား
တာ တွေ့ခဲ့ရတယ်။ ကျုပ်လည်း အဘပြောဖူးတဲ့ ထူး

သားပေါက်မနဲ့ ကျားနို့ယူတဲ့အကြောင်း သတိရလို့ ခုအဘကို လာပြောတာ။ ဒီကျားပေါက်မ သားအမိကို ကြည့်ရတာ ဝံပုလွေချောင်းဖျားက ကျောက်ခေါင်းထဲ နေကြပုံပဲဗျ။ အဲဒါ အဘနဲ့ကျုပ် ကျားနို့သွားယူကြရင် ကောင်းမှာပဲဆိုပြီး လာပြောတာ။

သာရင်မှာ ရွာမှဆိုးကျော်ကြီးဦးအထော်၏ လက်သင်တပည့်ဟုဆိုကလည်း မမှားပေ။ ဤသို့ ကျားသားပေါက်မကို တွေ့ခဲ့သဖြင့် ကျားနို့ယူရန် လာပြောဖော်ရသည်ကို ဦးအထော်က ကျေးဇူးတင်လိုက်သည်။

ကျားနို့တစ်ခွက်ရလျှင် တိုင်းရင်းသမားတော်၊ ဝိန္ဒောဆရာများဆီ သွားရောင်းလျှင် ငွေတစ်သောင်း၊ ကိုးထောင်တို့ ပိုးခနဲ ပက်ခနဲ ရနိုင်သဖြင့် -

အိမ်း...အိမ်း...မင်းပြောသလိုဆို သိပ်ဟန်ကျတာပေါ့ကွာ။ ကျားနို့တင်မကဘူး ကျားကလေးအရေခွံဆို နှစ် လုံးရုံးကြာလုပ်ဖို့ ဟိုကောင်ငမောင်တို့တောင် လိုက်ဖယ်နေတယ်တဲ့။ ဟန်ကျတာပေါ့ကွာ။ သွားကြတာပဲ။

ဦးအထော်က ဝမ်းသာအားရ ပြောလိုက်သည်။

အမှန်မှာ ဦးအထော်လို တောအတွေ့အကြုံ၊ သားထောင်အတွေ့အကြုံ၊ အထူးသဖြင့် ကျားအတွေ့အကြုံ မရှိထားသူဆိုလျှင် ကျားကလေးငိုက်ထဲက ကျားနို့ကို ရယူမည်ဆိုသော စိတ်ကူးမှာ သာမန်မှဆိုးများအတွက် အိပ်မက်ပင် မက်ရဲမည့်အလုပ် မဟုတ်ပေ။ အလွန်အန္တရာယ်များပြီး သက်စွန့်ဆံ့များ စွန့်စားရမည့်အလုပ်ပင်။

သို့သော် ဦးအထော် မှဆိုးကျော်ကြီးအနေနှင့် ဤအလုပ်မျိုးကို သူတစ်သက်တာတွင် နှစ်ခါ၊ သုံးခါ လုပ်ထားသူမို့ များစွာစိုးရိမ်ကြောင့်ကြ မဖြစ်မိ။ လသာဇာန်နှင့် ကျားနို့ရနိုင်သောရက်ကို တွက်ချက်ရုံသာ။

ကျားများသည် များသောအားဖြင့် နတ်တော်၊ ပြာသိုဇာများတွင် မိတ်လိုက်ကြပြီး ယခုလို နွေနှောင်း၊ မိုးဦးနှင့် သားပေါက်တတ်ကြသည်။ ဤကာလ၌ ကျားကလေးများသည် လသားအရွယ်မျှသာ ရှိဦးမည်ဆိုသည်ကိုလည်း ဦးအထော်ကား မှဆိုးပီပီ အတွေ့အကြုံအရ ထောင်းစွာခန့်မှန်းမိသည်။

လရင့်လျှင်တော့ ကျားကလေးငိုက်ထဲက ကျားနို့ကို ရနိုင်တော့ချေ။ ကျားကလေးများ လရင့်လာလျှင် ကျားကလေးများ၏လျှာမှာ ဆူးတွေမာလာပြီး ကြမ်းတမ်းခက်

ထရော်လာ၏။ ထိုအခါ မိခင်ကျားမကြီးသည် ကျားကလေးများကို နို့တိုက်တိုင်း ကျားကလေးတွေကလည်း တစ်အားကုန်နို့ခွဲကြရာ ကြမ်းထော်လာသော သူတို့လျှာကို နုနယ်သော ကျားမနို့သီးက မခံနိုင်တော့။ ထိုအခါ ကျားကလေးများ လျှာနှင့်လျက်၍ နို့ဖို့သည်ကို မခံတော့။ သစ်ရွက်များပေါ် နို့ရည်ချ၍သာ တိုက်တတ်သည်။ ထိုအခါ ကျားကလေးငိုက်ထဲမှာ နို့ရည်ဆို၍လည်း အူအခွေလိုက် အတောင့်လိုက် မရတတ်တော့။

ထို့ကြောင့် ဤရာသီသမယသည် ကျားကလေးတို့ ငိုက်ထဲက နို့ရည်ကိုရရန် အကောင်းဆုံးကာလဆိုသည်ကို ဦးအထော် အတပ်သိလေသည်။

သို့သော် ယခု သာရင် လာပြောသော ကာလသည် လမိုက်ညဖြစ်နေသဖြင့် လသာညကို ရောက်အောင်တော့ ကြိတ်မိုတ်စောင့်နေရပေဦးမည်။

သည်လိုနှင့် ကဆုန်လဆန်း (၁၃)ရက်နေ့သို့ ရောက်လာသည်။

ရွာမှဆိုးကျော်ကြီး ဦးအထော်နှင့် သာရင်တို့သည် ကညင်ပေါ် မီးတုတ်နှင့်တကွ ကျားဖမ်းကိရိယာ တန်ဆာပလာများကို ယူကာ ဝံပုလွေချောင်းဖျားက ကျောက်တောင်ကြီးဘက် ထွက်လာကြသည်။ သူတို့နှစ်ဦး ရွာကထွက်လာကြချိန်မှာ နေမွန်းတိမ်းစသာ ရှိသေး၏။

ဝံပုလွေချောင်းဖျားက ကျောက်တောင်နားရောက်တော့ နေတော်တော်စောင်းသွားပြီ။ ထို့ကြောင့် ကျားသားပေါက်မ ရှိနေသော ကျောက်ခေါင်းဝနားက ဇင်းပြွမ်းပင်ကြီးတစ်ပင် ပေါ်တက်ကာ ကျားမကြီးနှင့် ကျားကလေးတို့၏ အခြေအနေကို အကဲခတ်ငုံကြည့်နေကြသည်။

အနောက်ဘက်ရှိ တောင်တန်းမြင့်ကြီးများပေါ် နေလုံးကွယ်သွားသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် ဝေါင်းခနဲ ဟိန်းလိုက်သော ကျားမကြီး၏အသံသည် ကျောက်ခေါင်းထဲက လုံးထွက်လာသည်။

ဦးအထော်က ကျားမကြီး နိုးပြီဖြစ်ကြောင်း သာရင်ကို အချက်ပြလိုက်၏။

တစ်ညလုံး ကိုးကျင်း ကိုးတော အစာရှာထွက်နေသော ကျားမကြီးသည် နေ့ခင်းနေ့လယ်ဆိုလျှင် တောထဲ

ခေါင်းထဲ၌ သိုးနေအောင် အိပ်နေတတ်သော ကျားသာတာဝ
ကိုလည်း သူတို့နှစ်ယောက်စလုံး သိထားကြသည်။

ခဏသာ ကြာ၏။ ကျားမကြီးသည် သူ့ကလေး
နှစ်ကောင်နှင့်အတူ ကျောက်ခေါင်းဝက ခေါင်းပြုလာ၏။
မြေပြင်ကို တစ်ချက်၊ နှစ်ချက် ယက်လိုက်ကာ ဟိန်းသံ
တစ်ချက်၊ နှစ်ချက်ကိုလည်း ပြုလိုက်၏။ ဤသည်မှာ
ဤတော၊ ဤတောင်၊ ဤနေရာ၊ ဤဒေသတစ်ဝိုက်တွင်
သူ့ကို မည်သူယှဉ်ပြိုင်မည်နည်းဟု စိန်ခေါ်သံ။ မယှဉ်ရဲ
သူများ ဤအချိန်ကစ၍ ရှောင်ကြလော့၊ ရှားကြလော့
ဟူသော သတိပေးသံ။

ထို့နောက် ညရောက်၍ မိမိအစာရှာထွက်နေစဉ် သူ
ကလေးနှစ်ကောင်အား မည်သည့်တောတိရစ္ဆာန်ကလာပြီး
အနှောင့်အယှက်မပေးရဲအောင် ဒီနေရာမှာ ငါရှိတယ်ဟေ့
ဟု တခြားသားစားတိရစ္ဆာန်များကို အော်ပြောသတိပေး
လိုက်သံ။

ရွာမုဆိုးကြီး ဦးအထော်နှင့် သာရင်တို့သည် ရင်
တထိတ်ထိတ်နှင့် ဇင်ပြုမ်းပင်ပေါ်က ငုံကြည့်နေကြ၏။
ကျားမကြီးသည် ကျားကလေးနှစ်ကောင်ကို ဦးဆောင်ကာ
စမ်းထဲ ရေသောက်ဆင်း၏။ ကျားမကြီးသည် ရေသောက်
ဆင်း၍ ပြန်တက်လာချိန်မှာ မိုးချုပ်နေပြီ။ သို့သော် ထွန်းပ
နေသော ကဆုန်လဆန်း (၁၃)ရက်လ၏ လရောင်ကြောင့်
ကျားမကြီးနှင့် ကျားကလေးနှစ်ကောင်ကို သစ်ပင် သစ်
ကိုင်းပေါ်မှ မြိုးမြိုးဖြောက်ဖြောက်ထိုးကျနေသော လရောင်
ထဲ မြင်နေရသည်။

ကျားမကြီးသည် ကျောက်ခေါင်းဝတွင် ဆော့နေကြ
သော ကျားကလေးနှစ်ကောင်ကို ကျောက်ခေါင်းထဲ ပြန်
ခေါ်သွား၏။ ကျားမကြီး အစာရှာထွက်တော့မည်ကို
ဦးအထော်နှင့် သာရင်တို့က မုချသိလိုက်ကြသည်။ သူတို့
ထင်သလိုပင် ခဏအကြာမှာ ကျားမကြီး ပြန်ထွက်လာ
သည်။

ကျားကလေးနှစ်ကောင်ကလည်း သူ့အမေနှင့် လိုက်
ပါလိုသဖြင့် ထက်ကြပ်မကွာ ပြန်ထွက်လိုက်လာကြပြန်
သည်။ ကျားမကြီးက ကျားကလေး နှစ်ကောင်ကို
ကျောက်ခေါင်းထဲ ပြန်သွင်းပြန်၏။ ဤသို့နှင့် ပြန်သွင်း
လိုက် ပြန်ထွက်လာလိုက်နှင့် အခေါက်ခေါက်အခါခါ
ဝင်လိုက် ထွက်လိုက် ဖြစ်နေကြသည်။

နောက်တော့ ကျားမကြီးသည် စိတ်ရှည်ပုံမရတော့။
သူ့ဝမ်းဗိုက်ကလည်း ဆာလောင်မွတ်သိပ်လာရာ ကျား
ကလေးနှစ်ကောင်ကို ဟိန်းဟောက်ချော့မော့သည်။ ခြိမ်း
ခြောက်မာန်မဲသည်။ ထို့နောက်မှာ ခေါင်းနှင့်ခွေ၊ လက်နှင့်
ပုတ် ပါးစပ်နှင့်ပါခဲပြီး ကျောက်ခေါင်းထဲ အတင်းသွင်း
ထားခဲ့ကာ ကျားမကြီး ထွက်ပြေးသွားသည်။

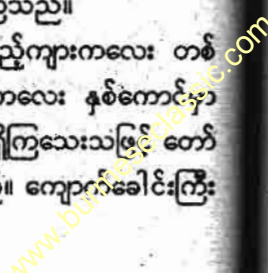
တောမကျွမ်းသေးသော ကျားကလေး နှစ်ကောင်
မှာ မိခင်၏ အရိပ်အယောင်ကိုလည်း မမြင်ရသောအခါ
ကျောက်ခေါင်းထဲ ပြန်ဝင်ပြေးသွားကြ၏။ စောစောက
သူ့သားနှစ်ကောင်ကို ခြေရာဖျောက်ထွက်ပြေးသွားသော
ကျားမကြီးသည် တောင်တစ်လုံးကျော်လောက်ကိုပင်
ရောက်သွားပြီဆိုသည်ကို ချက်ချင်း သိလိုက်ကြ၏။
ထိုတောင် ထိုတောမှ ချော့ဟောက်သံ၊ တောကြက်များ
ကတော်တိုက်သံ၊ လန့်ဖျပ်ထပျံကြသံတို့ကို ကြားခြင်းက
ကျားမကြီး ထိုတော ထိုတောင်ကို ရောက်သွားပြီဆိုသည်
ကို သက်သေခံနေလေသည်။

ထို့ကြောင့် ရွာမုဆိုးကြီးဦးအထော်နှင့် သာရင်တို့မှာ
ထိုအခါမှ သစ်ပင်ပေါ်က ဆင်းရဲကြသည်။

ဦးအထော်က ကျောက်ခေါင်းထဲ အရင်ဝင်သည်။
သာရင်က ကညင်ဆီမီးတုတ်ကိုထွန်းပြီး မျက်ကွင်းဝါး
ထရုံ တစ်ချပ်ကိုထမ်းကာ နောက်က လိုက်ရ၏။ ခြေလှမ်း
သုံးလေးငါးလှမ်းအရောက်တွင် ကျောက်ခေါင်းဝကို ဝါး
ထရုံနှင့် အတွင်းက ကာပိတ်လိုက်ကြ၏။ သာရင်သည်
လက်ထဲက ဝါးရင်းတုတ်ကို ဦးအထော်ဆီ လှမ်းပေးပြီး
ဝါးထရုံတွင် ထပ်ထားသော ကြိုးကွင်းကို လက်ထိုး
ဆွဲပိတ်ကာ ဦးအထော်ကို နောက်ပြန်လှည့်ကြည့်နေသည်။

ဦးအထော်သည် ကျားသားပေါက်မ နှစ်ကောင်ကို
ဖမ်းသတ်ရန် တင်းပုတ်တစ်ဖက် မီးတုတ်တစ်ဖက်ကိုင်၍
တစ်ကိုယ်တည်း ဝင်သွား၏။ သူတို့ကျောက်ဂူထဲ လူသား
များ ဝင်ရောက်လာပြီဆိုသည်ကို သိသွားသော ကျား
ကလေး နှစ်ကောင်မှာ ကြောက်လန့်တကြားနှင့် ကျောက်
ခေါင်းထဲတွင် လျှောက်ပြေးနေကြသည်။

ဦးအထော်ကလည်း မည်သည့်ကျားကလေး တစ်
ကောင်ကိုမှ မထုမိသေး။ ကျားကလေး နှစ်ကောင်မှာ
ကြောင်တစ်ကောင်လောက်ပင် မရှိကြသေးသဖြင့် တော်
တော်နှင့် မထုမရိုက်မိဖြစ်နေသည်။ ကျောက်ခေါင်းကြီး

မှာလည်း ကျယ်ကျယ်ကြီးဖြစ်သည့်အပြင် အကြီးအကြား
တွေ များရာ အကြီးအကြားထဲလည်း ဝင်ပုန်းကြ၏။ ရိုက်
မည်လုပ်သည်နှင့် ထွက်ပြေးကြပြန်သည်။

သာရင်...မင်းဘက်ကို ပြေးလာတယ်ကွ။ မောင်း
ထွတ်၊ မောင်းလွတ်။ အပေါက်ကို မြဲမြဲပိတ်ပြီး မောင်း
ထွတ်၊ မောင်းလွတ်။ ငါ ဒီဘက်က စောင့်ရိုက်မယ်။

ဦးအထော်က အော်ပြီး ကျားကလေးတစ်ကောင်
ကောင်ကို ထုရိုက်ရန် ပြေးလိုက်တိုင်း သာရင်မှာလည်း
သူရှိရာ အပေါက်ဝဘက် ပြေးလာသော ကျားကလေးနှစ်
ကောင်ကို ခြေထောက်နှင့် ပိတ်ကန်ခြင်း၊ အသံနှင့် ခြိမ်း
ခြောက်ခြင်းပြုကာ မောင်းလွှတ်ရ၏။ လက်နှစ်ဖက်ကမူ
ကျားကလေးနှစ်ကောင် လွှတ်ထွက်ပြေးသွားမှာစိုး၍ မျက်
ထွင်းဝါးထရံက ကြိုးကွင်းကို မြဲမြဲဆုပ်ကိုင်ကာ ဦး
အထော်၏ အခြေအနေကိုလည်း ကြည့်ရသည်။ ကညင်
ဆီမီးတုတ်မှ မိုင်းခိုးတွေကလည်း တဖြည်းဖြည်း ကျောက်
ဂူလိုက်ခေါင်းထဲ ပြည့်လာရာ တစ်ချက်၊ တစ်ချက်တွင်
ကျားကလေးနှစ်ကောင်ကို ဝေဝေဝါးဝါးသာ မြင်လာရ၏။

သာရင် မောင်းလွှတ်လိုက်သော ကျားကလေး နှစ်
ကောင်မှာ ကျောက်ခေါင်းအတွင်းဘက်ရှိ ဦးအထော် ရှိရာ
သို့ ပြန်ဝင်ပြေးသွားကြပြန်၏။ ဦးအထော်၏ လိုက်ထု၊
လိုက်ရိုက်သံ၊ ကျားကလေး နှစ်ကောင်၏ ကြောက်လန့်
အကြီး အော်ဟစ်မာန်ဖီသံတို့မှာ ကျောက်ခေါင်းထဲ ဆူညံ
နေသည်။ ကျောက်ဂူကြီး၏ ပဲ့တင်လိုက်သံကြောင့် လူ
သံ၊ ကျားသံ၊ ရိုက်သံ၊ ထုသံတို့မှာလည်း ရောထွေးကာ
ကျောက်ခေါင်းထဲ ဟိန်းနေသည်။

ဦးအထော်ကလည်း ကျားကလေး နှစ်ကောင်ကို
တော်တော်နှင့် ရိုက်မသတ်နိုင်သေး။ ဓား၊ လှံတို့ ပါလာ
သော်လည်း ကျားလေးများ၏အူကို ခုတ်မိ၊ ထိုးမိလျှင်
နီရှည်တွေ ထွက်ကျကုန်မှာစိုးသဖြင့် မထိုးရဲ၊ မခုတ်ရဲနှင့်
ဦးအထော်နှင့် ကျားကလေး နှစ်ကောင်မှာ ကျောက်ခေါင်း
ထဲ၌ လိုက်တမ်းပြေးတမ်း ကစားနေကြသလို ဖြစ်နေ၏။
ကျောက်ခေါင်းမှာလည်း သူတို့ထင်ထားသည်ထက် ကျယ်
သဖြင့် ကျားကလေး နှစ်ကောင်ထဲက တစ်ကောင်ကိုမှ
ချိတ်မိ၊ မထုမိသေး ဖြစ်နေ၏။

ထိုစဉ် ကျောက်ခေါင်းဝကို မျက်ကွင်းစိုက်ထရံနှင့်
တော်ပြီး လက်ကိုင်ကွင်းကို အတွင်းဘက်မှ ဖစ်အား

ဆွဲကိုင်ပိတ်ထားသော သာရင်ဆီက အထိတ်တလန့် အော်
လိုက်သံကို ဦးအထော် ကြားလိုက်ရသည်။

အဘ...ဘ...ဘ...ကျား...ကျားမကြီးဗျ

မှန်၏။ စောစောကထွက်သွားသော ကျားမကြီးသည်
ချေတစ်ကောင်ကို အစိမ်းလတ်လတ်ကိုက်ချီကာ ကျောက်
ခေါင်းဝရောက်လာ၏။ သာရင် အော်လိုက်သော အသံ
ကြောင့် ကိုက်ချီလာသော ချေသေကောင်မှာ ကျားမကြီး
ပါးစပ်ထဲက ချက်ချင်း လွတ်ကျသွားသည်။ ကျားမကြီး
သည် ချက်ချင်းပင် သာရင်ရှိနေရာ ကျောက်ခေါင်းဝကို
ဟိန်းဟောက်ပြီး ရောက်လာ၏။

သာရင်၏အနီးကို ကျားမကြီး ရောက်လာသလို ဦး
အထော်ကလည်း အထိတ်တလန့်နှင့် သာရင်နား ချက်ချင်း
ရောက်လာ၏။

သာ...သာရင်၊ မ...မကြောက်နဲ့။ ထရံမျက်ကွင်းကို
မြဲမြဲဆွဲပိတ်ထား။ မလွှတ်လိုက်နဲ့။ ကျားမကြီး ဝင်လာရင်
သားစောနဲ့ ငါ...ငါတို့ကို ကိုက်လိမ့်မယ်။ မြဲမြဲတွန်းထား
ကွ။ မလွှတ်စေနဲ့၊ မလွှတ်စေနဲ့။

ပြောပြောဆိုဆိုနှင့်ပင် ဦးအထော်ကလည်း သာရင်
ဆွဲတွန်းထားသော မျက်ကွင်းထရံကို ကူဆွဲပိတ်ကန်ထား
ရ၏။

ကျားမကြီးနှင့် သူတို့နှစ်ယောက်မှာ ကျောက်ခေါင်း
ဝ၌ အတွင်းနှင့်အပြင် မျက်ကွင်းထရံတစ်ချပ်သာ ခြားနေ
သည်။ အပြင်က ကျားမကြီးသည် ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ
ဝမ်းခေါင်းသံကြီးနှင့် ဟိန်းဟောက်ကာ မျက်ကွင်းထရံကို
လက်နှင့်ဆွဲကုတ်၊ ပါးစပ်နှင့်ကိုက်လိုက်၊ ဟိန်းဟောက်
လိုက်၊ မျက်ကွင်းထရံကို ဖက်ကိုက် ဖက်ကုတ်လိုက်
လုပ်နေ၏။

ထိုအခါ ဦးအထော်မုဆိုးကြီးက-

သာရင်...မင်း မြဲမြဲကိုင်တွန်းထား။ မျက်ကွင်းထရံ
ပေါက်က ကျားမကို ငါ လှံနဲ့ လှမ်းထိုးမယ်။ မကြောက်
နဲ့ကွ။ ကျားမကြီး ဝင်မလာနိုင်အောင်သာ မင်း မျက်
ကွင်းထရံကို ဆွဲတွန်းကိုင်ထား။

ပြောပြောဆိုဆိုနှင့်ပင် ဦးအထော်သည် မျက်ကွင်း
ထရံပေါက်က ကျားမကြီးကို လှံနှင့် လှမ်းထိုး၏။ သို့
သော် လက်တစ်လုံး၊ နှစ်လုံးလောက်သာ ကြံနေသော
မျက်ကွင်းထရံပေါက်က ထိုးရသော ဦးအထော်၏ ထုံ

ချက်မှာ မထိရောက်၊ ကျားမကြီးကိုလည်း မထိ။ ကျားမကြီးက ဦးအထော် လှံနှင့် လှမ်းထိုးတိုင်း ပို၍မာန်ဖီဟိန်းဟောက်ကာ ကျောက်ခေါင်းကို ပိတ်ကာထားသော မျက်ကွင်းထရံကို ပိုပြီးသဲကြီးမဲကြီး ကိုက်ဖဲ့ကုတ်ခြစ်လာ၏။

သည်ကြားထဲ သူ့အမေကြီးအသံကို ကြားလိုက်ရသော ကျားကလေး နှစ်ကောင်မှာလည်း ကျောက်ခေါင်းအကြိုအကြားဆီ သွားတက်ပုန်းနေရာက ပြေးထွက်လာကြကာ ဦးအထော်နှင့် သာရင်တို့၏ ကိုယ်ပေါ်ကို ပြေးတက်လိုက်၊ ကျောက်ခေါင်းဝကို ပိတ်ကာထားသော မျက်ကွင်းထရံကြား သူ့အမေကျားမကြီးကို မြင်နေကြရာ မျက်ကွင်းထရံကိုကိုက်ပြီး အပြင်ထွက်ရန် ကြိုးစားလာကြပြန်၏။

ဤတစ်ခါတော့ သူတို့နှင့် မျက်ကွင်းထရံတစ်ချပ်သာ ခြားသော ကျားမကြီးရန်ကိုသာ အလေးပေး ကာ ကွယ်နေကြရသဖြင့် ကျားကလေးတွေကို ထုရိုက်သတ်ရန်ပင် သတိမရနိုင်ကြတော့။ ထိုအခါ အပြင်ရှိ သူ့အမေကျားမကြီးဆီကို ပြေးထွက်ရန် လုပ်နေကြသော ကျားကလေး နှစ်ကောင် မှာ သူ့အမေကို အသံပေးမြည်တမ်းကာ ဦးအထော်တို့ကိုယ်ပေါ် ပြေးတက်လိုက်၊ မျက်ကွင်းထရံကို လှမ်းကိုက်လိုက်၊ လိမ့်ကျလိုက်နှင့် အတွင်းထဲတွင် ဆောက်တည်ရာမရ ဖြစ်နေကြသည်။

အတွင်းထဲက ကျားကလေးနှစ်ကောင် ထိုသို့ဖြစ်နေကြစဉ် အပြင်ရှိ ကျားမကြီးကလည်း အထဲရှိ သူ့သမီးနှစ်ကောင်၏ ဒေသံသံ၊ မြည်သံနှင့် ရုပ်ကိုပါ မြင်သွားရသောအခါ ကျားမကြီးမှာ ဝေါင်းခနဲ တစ်ချက်ဟိန်းလိုက်ပြီး မျက်ကွင်းထရံကို ခုန်အုပ်လိုက်သည်။ ကျားမကြီး ခုန်အုပ်လာတိုင်း ဦးအထော်ကလည်း မုဆိုးပီပီအလစ်မပေး။ ကျားမကြီးကို မျက်ကွင်းထရံပေါက်ကလှံနှင့် လှမ်းလှမ်းထောက်၏။ သို့သော် ကျားမကြီးကို မစို့မပို့ ထိမိ ထိုးမိရုံသာ။

ဦးအထော်၏ လှံချက်မှာ ကျားမကြီးကို ပို၍ရန်စသလိုဖြစ်ကာ ကျားမကြီးသည် ဒေါသပိုထွက်လာပြီး ပိတ်ထားသော မျက်ကွင်းထရံကို တဝုန်းဝုန်း ခုန်ခုန်အုပ်လာတော့သည်။

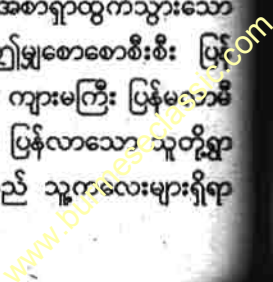
သာ...သာရင်၊ မင်း...မကြောက်နဲ့။ မျက်ကွင်းထရံ

ကို မြဲမြဲထိန်းပိတ်ထား။ ငါ ချက်ကောင်းကို စောင့်ပြီး ထိုးမယ်။ ကျားမကြီး ဒေါသမွန်နေပြီ။ မ...မကြောက်နဲ့။ သူ့အမှားက သူ့အသက်ပဲ။ မင်းမှားရင်လည်း မင်းတို့ငါတို့ အသက်ပဲ။ သတိထား။ မျက်ကွင်းထရံကို လွတ်မသွားစေနဲ့၊ လွတ်မသွားစေနဲ့။

သာရင်ကို မကြောက်နဲ့ဟု အားပေးစကား ဆိုနေသော်လည်း ဤတစ်ခါတော့ ဦးထော်ကြီးအသံကပါ ထစ်ထစ်ငေါ့ငေါ့ ဖြစ်လာသည်။ သာရင်မှာလည်း ဇောချွေးတွေပြန်ကာ ကညင်ဆီမီးတုတ်ညှော်နဲ့၊ မီးခိုးနဲ့တို့ကြောင့် မျက်ရည်၊ နှာရည်တွေပါ ထွက်လာ၏။ ဦးအထော်မှာလည်း ကညင်ဆီညှော်နဲ့၊ မီးခိုးနဲ့တို့ကြောင့် တဟပ်ချောင်းချောင်းချေနေပြန်သည်။ သို့သော် ကျောက်ခေါင်းဝကို အတွင်းကပိတ်ထားသော မျက်ကွင်းထရံကို လက်မလွှတ်ရဲ။ မျက်ကွင်းထရံသာ ကာမနေလျှင် ကျားမကြီးသည် သူတို့ကို မုချကိုက်သတ်တော့မည်။ ကျားမကြီးမှာ ရိုးမကျားမကြီး။

အပြင်က သူ့အမေ ဒေါသတကြီးနှင့် မျက်ကွင်းထရံကို တဝုန်းဝုန်းခုန်အုပ်နေသလို အတွင်းရှိ ကျားကလေးနှစ်ကောင်ကလည်း ဦးအထော်နှင့် သာရင်တို့ ကိုယ်ပေါ် တက်လာလိုက်၊ လူတစ်ကိုယ်လုံးကို ကိုက်ကုတ်ခြစ်လိုက် လုပ်လာကြပြန်၏။ ကျားကလေးတွေမှာ လသားလေးတွေသာ ရှိသေးသဖြင့် တော်သေး၏။ သူတို့၏ လက်သည်းနှင့် သူတို့ ပါးစပ်ကိုပါ အသုံးချလုပ်လာကြသော်လည်း လူတွေမှာ အနာတရမဖြစ်။ မျက်ကွင်းထရံကို ဖက်ကိုက်နေကြသော ကျားလေးနှစ်ကောင်မှာ ထရံဝါးခြမ်း ရှ၍ လက်နှင့် ပါးစပ်တို့ နာသောအခါ မျက်ကွင်းထရံကို မကိုက်ဝံ့ကြတော့ဘဲ လူတို့၏ ခြေသလုံးကြားမှ တိုးပြီး မျက်ကွင်းထရံအောက်ခြေမှ ပြေးထွက်ကြရန် ကြိုးစားလာကြပြန်၏။

အမှန်မှာ ဦးအထော်နှင့် သာရင်တို့ နှစ်ယောက်အတွက်လွဲ အတွက်မှားခဲ့ကြသည်။ ကလေးနှစ်ကောင်ကို ကျောက်ခေါင်းထဲ ထားခဲ့ပြီး အစာရှာထွက်သွားသော ကျားမကြီးသည် အစာရပြီး ဤမျှစောစောစီးစီး ပြန်လာနိုင်လိမ့်မည်ဟု မထင်ခဲ့ကြ။ ကျားမကြီး ပြန်လာသောအခါ ကျားလေးနှစ်ကောင်ကိုသတ်ပြီး ပြန်လာသော သူတို့ရွာရောက်လောက်မှ ကျားမကြီးသည် သူ့ကလေးများရှိရာ

ကျောက်ခေါင်းကို ရောက်လာလိမ့်မည်ဟု အတွက်မှားခဲ့ကြသည်။ ပြီးတော့ ကျောက်ခေါင်းကြီးကလည်း ဤမျှ ကျယ်ကျယ်ဝန်းဝန်း ရှိမည်မဟုတ်ဟု ထင်ခဲ့ကြ၏။ ကျောက်ခေါင်းကြီးကျယ်သဖြင့် ကျားလေးနှစ်ကောင်ကို တော်တော်နှင့် မဖမ်းမိခဲ့ကြ။ ပြီးတော့ ကျောက်ခေါင်းကြီးထဲတွင် ကျောက်ခေါင်းငယ်များလည်းရှိရာ ကျားကလေးနှစ်ကောင် ကျောက်ခေါင်းဘေးအပေါက်နှင့် အပေါ်ထပ် အပေါက်တို့တွင် ဝင်ပုန်းနေကြသဖြင့် တုတ်နှင့် ခြောက်လှန့်ထိုးထုတ်ရသည်လည်း ရှိလေသည်။

အတွက်မှားသော ဦးအထော်နှင့် သာရင်တို့မှာ ယခုတော့ ဒုက္ခလှလှကြီးရောက်နေကြပြီ။

သာရင်က ကျားမကြီး ပြန်လာပြီဆိုသည်ကို အော်ပြောလိုက်ကတည်းက မီးတုတ်ကို ပစ်ချပြီး လိုက်ကိုင်ထားရသော မုဆိုးကျော်ကြီး ဦးအထော်မှာ ယခုတော့ ချွေးပြန်ကာ ကြိရာမရ ဖြစ်သွားသည်။ ကညင်ဆီမီးတုတ်ကလည်း မကြာမီ မီးငြိမ်းတော့မည်။ အမှောင်မှာဆိုလျှင် လူမျက်စိက အမြင်မရှိ။ ကျားမျက်စိကမူ အမှောင်၌လည်း အမြင်စွမ်းအား ကောင်းရာ အမှောင်ထဲမှာ ကျားမကြီးကို သူတို့ ရင်ဆိုင်၍ မဖြစ်နိုင်။

တစ်နာရီနီးပါးခန့် ကျောက်ခေါင်းတံခါးကို တားဆီးထားရသော သာရင်မှာလည်း စောချွေးတွေပြန်လာပြီ။ ကျားမကြီးကမူ မျက်ကွင်းထဲရက် ခုန်အုပ်လိုက်၊ လက်နှင့် ပုတ်ခြစ်ကုတ်လိုက်နှင့် အားမာန်ပိုပြီးပြလာသည်။ မျက်ကွင်းထဲရံအလယ်တွင် ချည်တုပ်၊ တုပ်ထားသော နွယ်အကွပ်များပင် ပြုတ်ထွက်လာ၏။

အဘ...အဘ၊ ဘယ့်နွယ်လုပ်ကြမတုန်းဗျ။ ကျုပ်လက်အံလည်း သေလာပြီ။

သာရင် အော်ပြောနေသောအသံကို ပီပီသသကြားရသော်လည်း ရုတ်တရက် ဦးအထော်က ဘာလုပ်ရမှန်းမသိ။ ထိုစဉ် သူ့ခြေထောက်နှစ်ချောင်းကြားထဲကို ထိုးပြေးသွားသော ကျားကလေး နှစ်ကောင်က သာရင် ဆွဲကပ်ထားသော မျက်ကွင်းအကာကို သွေးရူးသွေးတန်းနှင့် လာကိုက်နေကြပြန်၏။ ထွက်ပေါက်ရှာနေကြသော ကျားကလေးနှစ်ကောင်ကို မြင်သောအခါ ကျားမကြီးသည်လည်း ဒေါသတကြီးနှင့် မာန်ဖီကာ မျက်ကွင်းထဲရံအကာကို ခုန်အုပ်လာပြန်သည်။

ထိုအခါ ဦးအထော်သည် တစ်စုံတစ်ခုကို သတိရသွားသလို သာရင် ဆွဲကပ်ထားသော မျက်ကွင်းထဲရံတစ်ဖက်အစကို လှံရိုးနှင့် လှမ်းကလော်ကာ ဟပေးလိုက်၏။ ကျားကလေး နှစ်ကောင်သည် ဦးအထော် ဟပေးလိုက်သော မျက်ကွင်းထဲရံအောက်က သေပြေးရှင်ပြေးအပြင်ကို ပြေးထွက်သွားကြသည်။

လူသားတို့၏ သေတွင်းမှလွတ်လာသော သူ့ကလေးနှစ်ကောင်ကို ကျားမကြီးက ခေါင်းခွေဖက်လျက် ကြိုဆိုလိုက်သည်။ ကလေးနှစ်ကောင်ကလည်း ကျားမကြီးနှို့ကို ချက်ချင်း ဝင်ဆွဲကြ၏။

ကျားမကြီးသည် ကလေးနှို့တိုက်ရင်း သူပိုင်သထားသော ကျောက်ခေါင်းထဲကို လာလှသူ လူသားများကို မကျေမနပ်သေးဟန်နှင့် စိမ်းစိမ်းကြီး စိုက်ကြည့်နေ၏။

ဦးအထော် မုဆိုးကျော်ကြီးသည် သူ့ အတွက်မှားသွား၍ ကျားကိုက်ခံရမည့်ဘေးက လွတ်လာသော်လည်း ရှက်တော့ တော်တော်ရှက်သွားပုံရသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း ဒေါသတကြီးနှင့် ကမူးရှူးထိုး မျက်ကွင်းထဲရံကို ဆွဲဖယ်ကာ ကျောက်ခေါင်းထဲတွင် မီးတောက်နေသော မီးတုတ်နှင့် ကျားမကြီးတို့ သားအမိဆီ လှမ်းပစ်လိုက်သည်။

ဦးအထော် လှမ်းပစ်လိုက်သော မီးတုတ်က ကျားမကြီးကိုယ်ပေါ် သွားကျသောအခါ ကျားမကြီးသည် ထိတ်လန့်ပြီး ဟိန်းဟောက်ခုန်ထွက်ပြေးသွားသည်။ ကျားမကြီးပြေးသွားရာကို ကျားကလေး နှစ်ကောင်ကလည်း ပြေးလိုက်သွားကြလေသည်။

ထိုအခါမှ ဦးအထော်နှင့် သာရင်တို့မှာ ကျောက်ခေါင်းထဲက ထွက်လာဝံ့ကြ၏။ စောစောက ဦးအထော် ကျားမကြီးကို လှမ်းပစ်လိုက်သော မီးတုတ်က မသေသေး။ ထိုမီးတုတ်ကို သွားကောက်ရာ ချေသေကို ခလုတ်တိုက်မိပြီး ဦးအထော် ချေသေပေါ် မှောက်လျက်လဲကျသွားသည်။

ဤသည်ကို မြင်နေရသော သာရင်က-
အဘ...ထ...ထ၊ ကျားနှို့မရလိုက်ပေမယ့် ကျုပ်တို့ ချေတစ်ကောင် ရလိုက်တာပဲဗျ'ဟု ပြောကာ ဦးအထော် မုဆိုးကျော်ကြီးကို ဆွဲထူလိုက်ရလေသည်။

အား..အား..နာလိုက်တာ။ အမယ်လေး..မကယ်နိုင်ကြတော့ဘူးလား။ အရမ်းနာနေပြီ။ အား

လှမလေးဖြူနု သမီးလေးရယ်..ခဏလေးပဲ သည်းခံပါကွယ်။ ဒီမှာ မဖွားမေလည်း ကြိုးစားပြီး သမီးကို လုပ်ပေးနေရှာပါတယ်

အရီး..ဗျို..အရီးဖွားမေ၊ ကျုပ်မိန်းမ ဓမ္မေးသေးဘူးလားဗျ။ ကြာ..ကြာလှရှိပေါ့ပဲ။ မြန်မြန်လေး မွေးပေးလိုက်ပါဗျ။ သူ့မယ် အတော်နာနေရှာပြီ

အေးပါဟယ်..ဒီမယ်လည်း မြန်မြန်မွေးအောင် လုပ်ပေးနေရတဲ့ကြား အံ့မော်ရယ်။ နင်ကလည်း တစ်မှောင့်

သံသဲမဲရွာချနေသော မိုးရေအောက်၌ ကြောင်သိုက်ရွာကလေးမှာ ပြားပြားဝပ်လျက် တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်စွာ ရှိနေပါသော်လည်း နာကျင်လွန်းသဖြင့် စူးစူးဝါးဝါး အော်နေရှာသည့် ကိုယ်ဝန်ဆောင်တစ်ဦး၏ အော်သံနှင့်အတူ မီးဖွားနိုင်ဖို့ အနားမှ အားပေးနေကြသူများ၏ အသံတို့မှာ ဆူညံလျက် လှိုင်နေသော အိမ်ဝိုင်းလေးတစ်ဝိုင်းတော့ ရှိနေပါသည်။

အံ့မော်ရာ..ဖင်တကြွကြွ လုပ်မနေစမ်းပါနဲ့ဗျာ။ ခင်ဗျားမွေးပေးလို့ ရတာကျလို့ပဲ။ သာသာလေး ထိုင်နေပါဗျ။ ဟိုမယ်..အရီးဖွားမေ သူ့ကိစ္စသူ့ လုပ်ပါလိမ့်မယ်

ဪ..ကိုရင်နယ်၊ ကိုယ်ချင်းမစာရှိရန်ကော။ ဖြူနု အော်သံ ဒီလောက် ကြားနေရတာ ကျုပ်နားခဲနိုင်ရိုးလားဗျ။

တယ်လိုသာသာလေးနေလို့ ရနိုင်မှာလဲ ဘချစ်ရ

ဒါဆိုလည်း အင်္ဂုလိမာလာသုတ် ရွတ်နေပေါ့ဗျာ ကိုဘချစ် ထိုသို့ပြောလိုက်ပါသော်လည်း ကိုအံ့မော်မှာမူ မိန်းမဖြစ်သူ ဗိုက်နာကတည်းက ထိုင်မရ ထမေ့ဟိုလျှောက်သည်လျှောက်နှင့် ဂနာမငြိမ်ဖြစ်နေသဖြင့်-

ဟေ့ကောင် အံ့မော်၊ မီးနေခန်းဆီ နားတစွင့်စွင့်လှုပ်နေမှတော့ အင်္ဂုလိမာလာသုတ်ရွတ်လည်း ကပေါက်တီ ကပေါက်ချာနဲ့ တောင်ရောက် မြောက်ရောက် ဖြစ်နေမတီ အတူတူ ထိုင်သာ နေလိုက်ပါတော့ကွာ။ အရမ်းစိတ်ဓမ္မ ပါနဲ့။ အဆင်ပြေသွားပါလိမ့်မယ်

အေးကွာ၊ ငါ့မှာ အရမ်းစိတ်လှုပ်ရှားလွန်းလို့လား မသိဘူး။ ကတုန်ကယင်တွေတောင် ဖြစ်တယ် ဘချစ်ဗျာ

ဒါကြောင့် ထိုင်နေလိုက်တော့လို့ ငါပြောတာပေါ့

သိုက်သက်မြွေနှုန်းဝင်စား
 မင်းယောက်ျား
အင်ကြမ်းမွှေး (မေ့ပြတ်လွယ်)

စိတ်ကို အေးအေးထားပါကွာနော်

အချိန်အားဖြင့် ည(၈)နာရီသာ ရှိသေးစေကာမူ မိုးမှာ ကောင်းကင်တစ်ခွင်တစ်ပြင်လုံး မည်းမှောင်ကာ သဲကြီး မဲကြီး ရွာသွန်းနေသည်ဖြစ်၍ ညဉ့်နက်နေသယောင်ရှိနေ တော့၏။ ထို့ပြင် လေကလည်း အပြိုးကြီးစွာ တိုက်ခတ် နေသလို လျှပ်ခွယ်လျှပ်ပန်းတို့မှာလည်း ဖျိုးဖျိုးပျပ်ပျပ် ရှိနေကြပြီး မိုးခြိမ်းသံတွေတအုန်းအုန်း တဂျိန်းဂျိန်းနှင့် ထူးခြားသော ညအသွင်သို့ ဆောင်နေပါသည်။

“ဒီညကျခါမှ မိုးကောင်းချက်ကလည်း လွန်လွန်းနေ သေးတော့။ ဒီမိုးနယ်..နေ့လယ်ခင်းက ငါတို့ လယ်လုပ် နေတုန်းကဖြင့် ဘယ်လျှောက်လည်နေလို့ ခုကျမှ ရွာရ တယ် မသိပါဘူးကွာ။ တကတည်းကိုပဲ”

“ဟား..ဟား..ဟား...ကျကျသေးတော့ အံ့မော် ရယ်။ ပြောမှ ပြောတတ်တယ်။ မိုးနတ်မင်းကြီးကြားသွား လို့ ခင်ဗျားကို စိတ်တိုနေပါဦးမယ်ဗျ။ တိုးတိုး..တိုးတိုး ပြောဗို့။ ဟင်း..ဟင်း”

“ဂျိမ်း..ဂျိမ်း..ဂျိမ်း”
“ဟဲ့..ပလုတ်တုတ်။ ကျုပ်ပြောပါတယ်။ မိုးနတ်မင်း ကြီး စိတ်တိုလိမ့်မယ်လို့။ ခု တွေ့ပြီမှတ်လား”

“ဘချစ် သာသာလေး နေစမ်းပါဟ။ ဒီမယ် မီးနေ သည် မီးမဖွားနိုင်သေးလို့ စိတ်ပူနေရတဲ့အထဲ ခက်ပါ မောင်ရာ”

ညနေကတည်းက စနိုးဖြစ်သူဖြူနု ဗိုက်နာသည်ဆို ၍ ရွာမှလက်သည် ဒေါ်ဖွားမေ ရောက်နေခဲ့သည်။ ယခု (၈)နာရီခွဲတော့မည်။ (၇)နာရီ (၁၅)မိနစ်လောက်ကတည်း က ရေမြွှာပေါက်ပြီးတာတောင် ဗိုက်သာဆက်နာနေတုန်း ကလေးကိုတော့ မီးမဖွားနိုင်သေးပေ။ မတရား ဗိုက်နာနေ ၍ ကျူကျူပါအောင်အော်ရင်း ရှုံ့မဲ့ကာ ညည်းနေရှာသည်။ ဖြူနုနံ့ဘေးမှာလည်း လက်သည် ဒေါ်ဖွားမေ၊ ဖြူနုမိခင် ဒေါ်နှင်းကြည်နှင့် အိမ်ပိုင်းနားချင်း ဂျမ်းစု၊ စီးမ၊ မြရီ အပါအဝင် မောင်ညီမသားချင်းများကလည်း အားလုံး အားပေးကာ ပိုင်းဝန်းပေးမ ပြုစုပေးလျက် ရှိနေကြပါ သည်။

“ဂျိုးမယ်ကြည်..တော့သမီးက ရေမြွှာပေါက်ပြီးတာ ကြာနေပြီ။ ဒါတောင် ကလေးက လိုက်မလာသေးဘူး တော့။ ဒါဆိုရင်တော့ ဗိုက်ထဲက ကလေး အသက်ပါလာ

နိုင်ဖို့ မလွယ်လောက်ဘူး”

“အိုအေ.. ထပ်ကြိုးစားကြည့်ပါဦး ဖွားမေရယ်။ ကလေးရှင်တာ မရှင်တာကတော့ ကလေးရဲ့ ကံတရား ပေါ့ အေရယ်။ ကျုပ်သမီးလေးကိုတော့ ညည်း ဒီအတိုင်း တော့ ထားမသွားပါနဲ့အေ။ မြို့ဆေးရုံပို့သင့်ဆိုလည်း ပို့ ရမှာပေါ့”

“ကျုပ်လည်း လက်သည်လုပ်လာတာ ကြာကြာလှ ပေါ့။ ဒီလိုမျိုးတော့ တစ်ခါမှကို ကြိုကို မကြိုဖူးသေး ပေါင်တော်။ တကယ်အံ့အံ့ရောပဲ”

“အား..ကယ်ပါဦး။ ကျွတ်..ကျွတ်..အား”
ကိုယ်ဝန်ဆောင်သည် ဖြူနုခမ္မာမှာလည်း အချိန် အတန်ကြာ ဝေဒနာခံစားနေခဲ့ရရှာသည်ဖြစ်၍ နှုတ်မှ တကျွတ်ကျွတ်မြည်တမ်းလျက် အော်နေစေကာမူ အသံ မှာ တဖြည်းဖြည်း အားပျောလာသလို လူမှာလည်း ဈေး တော့စွာ ရှိနေရှာပါသည်။ သူမတစ်ကိုယ်လုံးမှာလည်း ဇောချွေးများနှင့် ရွဲနစ်နေပြီး အတော်ပင် ပင်ပန်းနွမ်းလှ စွာ ရှိနေပေပြီ ဖြစ်ပါသည်။

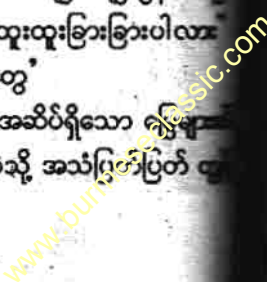
“ဖြူနု..သမီးလည်း အရမ်းပင်ပန်းနေရှာပြီ။ ကဲ.. ဒီတစ်ခါပဲ အားလေးစိုက်ပြီး ညစ်ကြည့်လိုက်ပါကွယ်။ ဖွားမေ ကူပြီး တွန်းပေးထားပါမယ်။ နည်းနည်းလေးပဲ သည်းခံပြီး ကြိုးစားညစ်လိုက်နော်။ ညစ်..ဟုတ်ပြီ။ ဆက် ညစ်။ ခေါင်းလေး မြင်ရပြီ။ ဟုတ်ပြီ။ ညစ်..ညစ်”

“အား..အား..အမယ်လေး..အား”
“ဟော..မွေးပြီ..မွေးပြီ။ ဖြူဖြူမွေးမွေး ယောက်ျား လေးတော်ရေ၊ တုတ်တုတ်ခဲခဲကြီးဟဲ့”

ကလေးမွေးသည့်အချိန်နှင့် စည်းဝါးများ ကိုက်ထား လေရောသလားဟုပင် အောက်မေ့ရပါသည်။ မြွေတွန်သံ အများအပြား တစ်ပြိုင်တည်း ပေါ်ထွက်လာခဲ့သည်ကို အိမ်ရှေ့၌ ရှိနေကြသော ကိုအံ့မော်၊ ကိုဘချစ်နှင့် အိမ်ရှေ့ ရှိ လူအားလုံး ထူးခြားစွာ ကြားလိုက်ကြရပါသည်။

“ရွီ..ရွီ..ရွီ”
“ဟာ..အံ့မော်ရေ၊ ကြားလား။ မြွေ..မြွေတွန်သံတွေ”
“အေး..ဟုတ်တယ်ဟ။ ထူးထူးခြားခြားပါလား”
“ဟုတ်ပါရဲ့၊ မြွေတွန်သံတွေ”

ထိုမြွေတွန်သံများထဲတွင် အဆိပ်ရှိသော မြွေများ အသံများပါသလို လေချွန်သံကဲ့သို့ အသံပြတ်ပြတ် ထွက်

တတ်သော မြွေဆိုးများ၏ အသံသည်လည်း ပါဝင်နေခဲ့ပါသည်။ သို့ပါသော်လည်း အိမ်ပေါ် မီးနေခန်းတွင်းရှိသူ အားလုံးမှာမူ အသက်လှပွဲအား အလှအယက်လုပ်ကိုင်နေကြရသည်ဖြစ်၍ မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ သတိပြုမိခဲ့ကြဟန် မတူပေ။

‘ဖွားမေ..ကလေး..ကလေး ငြိမ်လှချည်လား။ ငိုသံလည်း မထွက်လာပါလား ဖွားမေရဲ့’

‘ဪ..ကနဦးကတည်းက ပြောပြီးပါပကော။ လူကြီး အသက်ရလိုက်တာပဲ ကျေးဇူးတင်ပါဦး မယ်ကြည်မြရယ်။ ကျုပ်လည်း စိတ်မကောင်းပါဘူးတော်’

‘ဗျို..ဂျီးဖွားမေ၊ ဖြူနု..ဖြူနုရော။ ကျုပ်သား.. ကျုပ်သားလေး ငိုသံလည်း မကြားပါလားဗျ’

‘မင်းမိန်းမ ဖြူနုကတော့ ဟိုမယ် နှမ်းထုတ်ရုံပြီး နားနေလေရဲ့။ မြရီတို့၊ ဂျမ်းစုတို့၊ မီးမတို့ လုပ်ကိုင်ပေးနေကြပါတယ်။ စိတ်မပူပါနဲ့။ စိတ်ချရပါပြီ မောင်အံ့မော်ရယ်’

‘ဒါဆို ကျုပ်သားလေး၊ ကျုပ်သားလေးတော့ရော’

‘ဟင်း..မောင်ရင့်သားကတော့ ခုထိ အသံလည်း မထွက် လှုပ်လည်း မလှုပ်တော့၊ အသက်ပါမလာဘူး ထင်ပါရဲ့ကွယ်။ ဖွားမေလည်း တကယ့်ကို စိတ်မကောင်းပါဘူး’

‘ဗျာ..ဒါ..ဒါဆို ကျုပ်သားလေး ဆုံးသွားပြီလို့ ပြောလိုက်တာလား။ ဟုတ်လား အရီးလေးဖွားမေ’

‘ဟဲ့..တိုးတိုး..တိုးတိုးပြောစမ်းပါ မောင်အံ့မော်ရယ်။ မင်းမိန်းမ ဖြူနုကြားသွားလို့ သွေးတက်ပြီး ဒုက္ခရောက်သွားပါဦးမယ်’

လက်သည်ဒေါ်ဖွားမေနှင့် ကိုအံ့မော်တို့ တစ်ယောက်တစ်ခွန်း တီးတိုးပြောနေကြစဉ်တွင် ဖြူနု၏မိခင်ဖြစ်သူ ဒေါ်နှင်းကြည်မှာလည်း ဖြူဖြူဖွေးဖွေး တုတ်တုတ်ခဲခဲကြီးနှင့် ပစ်ရက်စရာမရှိသော သူ၏မြေးဖြစ်သူအား နှမြောစာ၊ သစ္စာကြည့်လျက် မျက်ရည်စမ်းစမ်း ဖြစ်နေရှာပါသည်။ ထိုအချိန်မှာပင် အသက်မပါလာတော့ဘူးဟု အပြောခံနေရသော ကလေးထံမှ ရုတ်တရက်ဆိုသလို ငိုသံသဲ့သဲ့အား အံ့ဩစွာ ကြားလိုက်ကြရသဖြင့်-

‘အုဝဲ..အုဝဲ..အုဝဲ’

‘အယ်..ဟောတော့၊ ဟောတော့။ အံ့မော်ရေ..နှင့် ကလေး နင့်သားလေး အသက်ပါတယ်ဟဲ့။ မသေဘူး အံ့မော်ရေ။ အံ့ရော၊ အံ့ရောပဲတော်’

‘ငါ့မြေးလေး..ငါ့မြေးလေး မသေဘူး ဖွားမေရေ၊ မသေဘူးတော့။ အမယ်လေး..ဘုရားသိကြား မ,တာပဲတော်ရေ၊ ဖွားမေ..လာ..လာ..အမြန်လာပါဟဲ့။ ကလေးကို မြန်မြန်သန့်စင်ပေးပါဦး။ ငါ့မြေးလေး ဘာမှ မဖြစ်ရှာလို့ တော်ပါသေးရဲ့’

သို့နှင့် ဒေါ်ဖွားမေနှင့်အတူ ဖြူနု၏မိခင်ဖြစ်သူ ဒေါ်နှင်းကြည်တို့နှစ်ဦးသား ကလေး၏အနာကိုယ်အား သန့်စင်ပေးနေကြပါတော့သည်။ ဆုပ်ထားသော ကလေး၏ လက်သီးဆုပ်နှစ်ဖက်ကို ဖြန့်၍ သန့်စင်ပေးရာ၌ ဘယ်ညာလက်ဖဝါးပြင်နှစ်ဖက်၏ တစ်ဖက်စီတွင် စကြာပုံသဏ္ဍာန် အလယ်၌ မြွေနဂါးရုပ်သဏ္ဍာန် အမှတ်အသားနီရဲရဲလေးကို တွေ့လိုက်ကြရပြီး အော်ငိုနေသော ကလေး၏ လျှာထိပ်များတွင်လည်း ကြယ်ပုံသဏ္ဍာန် နီနီရဲရဲ အမှတ်အသားတစ်ခုကို ထပ်မံ၍ တွေ့လိုက်ကြရပြန်ပါသည်။

ဒေါ်ဖွားမေနှင့် ဒေါ်နှင်းကြည်တို့ နှစ်ဦးမှာ တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက်ကြည့်ကာ အံ့အားသင့်စွာနှင့် တအံ့တဩ ဖြစ်သွားကြရတော့သည်။ ဖြူနုနှင့် ကိုအံ့မော်တို့ မွေးဖွားလိုက်သော ကလေးသည် တစ်မူထူးခြားသည့် အမှတ်အသားများ ပါရှိနေရုံသာမက ကလေး၏ ရုပ်ရည် အဆင်းရူပကာမှာလည်း အဖေ၊ အမေနှင့် မတူပါဘဲ လှပ ဝင်းစိုနေသဖြင့် ထူးခြားသောဘုန်းတန်ခိုးရှိမည့် ဘုန်းရှင်ကံရှင် မင်းယောက်ျား ဖြစ်ပေလိမ့်မည်ဟုလည်း ဒေါ်ဖွားမေနှင့် ဒေါ်နှင်းကြည်တို့ တစ်ထစ်ချ ယူဆမိလိုက်ကြပါသည်။ ဤသို့ ထူးခြားသော လက္ခဏာ အကြောင်းရင်းများနှင့် မွေးဖွားလာသော ကလေးအား မနာလိုသူ၊ အန္တရာယ်ပြုချင်သူ၊ ဒုက္ခပေးချင်သူများ ထိုရွာလေး၌ ရှိလာနိုင်သဖြင့်-

‘မယ်ကြည်..တော့မြေးကိုစွဲကို သူ့အဖေ့နဲ့ အမေကိုပဲ တိုးတိုးတိတ်တိတ် ပြောပြထားကြရအောင်။ တခြားသူတွေ သိလို့ မဖြစ်ဘူးနော်’

‘ဒါပေါ့ ဖွားမေရယ်၊ ကျုပ်ကိုတော့ စိတ်ချပါအေရယ်။ ညည်းသာ အရပ်လက်သည်ဘဝနဲ့ ဟိုရွာနီးရွာကူးနေရတာဆိုတော့ ညည်းပါးစပ်လုံမှဖြစ်မှာ ဘော်ရေ၊

အဲဒါကိုတော့ ကျုပ် အတန်တန်မှာလိုက်ပါရဲ့

‘ဪ...မယ်ကြည်ရယ်၊ ဖြူနဲ့ အံ့မောင်ဆိုတာ ကျုပ်သားသမီးလို နေခဲ့တာပါအေ။ ပြီးတော့ ဒီကလေး ကလည်း ကျုပ်ကိုယ်တိုင် မွေးပေးခဲ့တဲ့ကလေးပါတော်။ အရပ်လက်သည်ဆိုပေမယ့် ကျုပ်က ပါးစပ်စည်းကမ်း ရှိပါတယ်’

စောစောက ဒေါနှင့်မာန်နှင့် လျှပ်စီးတဝင်းဝင်း လျှပ် နွယ်တလင်းလင်း တလက်လက်တောက်ကာ ထစ်ချွန်းရွာ ချနေခဲ့သောမိုးမှာ ယခုတော့လည်း သူ မဟုတ်သလိုပါ ပင်။ မိုးကောင်းကင်တစ်ခွင်တစ်ပြင်လုံး ကြည်လင်သာ ယာလျက်။ ခုံထည်သော ကောင်းကင်ကြီးအဖြစ် ပြန် လည်ဖြစ်တည်နေပါတော့သည်။

ဘူးတစ်ရာ အပေါက်ကိုသာ ပိတ်လို့ ရကောင်းရပါ လိမ့်မည်။ လူတို့၏ ပါးစပ်ပေါက်တစ်ပေါက်ကို ပိတ်နိုင်ဖို့ ဆိုသည်မှာ ခဲယဉ်းလှပေသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း ဖြူနဲ့ မီးတွင်းက မထွက်ခင်မှာပင် သူတို့မွေးသောကလေး၏ ထူးခြားသော ကြန့်အင်လက္ခဏာ သတင်းစကားမှာ ကြောင်သိုက်ရွာတစ်ရွာလုံးသို့ ပျံနှံ့သွားခဲ့လေရာ ထိုသည် မှာပင် ရွာ၌ ပယောဂယောင်ယောင်၊ နတ်ဆေးဆရာ ယောင်ယောင် လှူနည်းစု၏ ဆရာတစ်ဆူအဖြစ်နှင့် သတ် မှတ်ထားခြင်းကို ခံထားရသော တစ်ပွဲစားဆရာ ဦးဟန်ပ ဆိုသူသည် သူ့လည်ပင်း၌ ပန်းပေါင်းစိပ်ပုတီးကြီးအား ကျနစွာဆွဲလျက် လက်တွင်း၌လည်း ဆေးတောင်ဝှေးဟု အမည်ပေးထားသည့် တောင်ဝှေးကြီးကို တဒေါက်ဒေါက် နှင့်ထောက်ကာ လျှောက်လာပြီး ကိုအံ့မော်နှင့် မဖြူနဲ့တို့ ၏ အိမ်ပေါ်သို့ ဆိုက်မြိုက်စွာ ရောက်ရှိလာခဲ့ပါတော့ သည်။

‘ဟဲ့...အံ့မော်နဲ့ ဖြူနဲ့၊ နင်တို့ကလေးအကြောင်း ငါ ကြားလို့ ကယ်ဖို့လာခဲ့တာ။ ဘယ်မလဲ ကလေး၊ ငါ့ ပြ စမ်း။ ငါ ကြည့်စမ်းမယ်။ ငါ့ဆီခေါ်လာပြီး ငါ့ကိုအပ်စမ်း’

ကိုအံ့မော်နှင့် မဖြူနဲ့တို့နှစ်ယောက်မှာ ကြောင်အမ်း အမ်း ဖြစ်နေကြသဖြင့် မဖြူနဲ့ ကလေးခေါ်အလာကိုပင် မစောင့်နိုင်တော့ဘဲ မဖြူနဲ့၏ ရင်ခွင်ထဲ၌ လုံခြုံစွာ နွေး နွေးထွေးထွေးထုပ်ကာ ပွေ့ချီထားသော ကလေးရှိရာသို့ ရောက်လာပြီး ထုပ်ထားသောအနီးကို ပြေခိုင်းပြီး ဟိုသည်

ဖြိုရဲ လှန်လှောကြည့်ပြီးသည်နှင့် မျက်စိပျက် မျက်နှာ ပျက်နှင့်-

‘အယ်...အံ့မော်နဲ့ ဖြူနဲ့၊ နင်တို့လင်မယား အတော် ပေါ့ကြတာပဲ။ ဒီကလေးရဲ့ ကံကြမ္မာဟာ မိဘဖြစ်တဲ့ နင်တို့နှစ်ယောက်တင်မကဘူး၊ ကြောင်သိုက်ရွာ တစ်ရွာ လုံး ဒုက္ခပေးမယ့် နက္ခတ်ဆိုးနဲ့ ရောက်လာတဲ့ ဘီလူးဟဲ့ ကြည့်စမ်း။ ဒီအမှတ်အသားတွေက မကောင်းတဲ့ အတိတ် နိမိတ်ပြနေတဲ့ လက္ခဏာအမှတ်အသားတွေပဲ။ ငါနဲ့ တွေ့ ပေလို့သာပေါ့။ နို့မဟုတ်ရင် နင်တို့ရော တစ်ရွာလုံးပါ ဒုက္ခလှလှကြီး တွေ့ကြရတော့မှာ’

‘ဟုတ်...ဟုတ်ပါ့မလား ဆရာဟန်ပရယ်’

‘ဪ...ဖြူနဲ့ရယ်။ အပါ့ နပါ့ဟယ်။ ငါက နတ် ဆရာပါဟ။ နင်တို့ကို ညာစရာလား။ ဘာမှမသိ နား မလည်ဘဲနဲ့များဟယ်။ ကဲပါ၊ ပြောနေကြပါတယ်။ ငါ ကယ်ပေးဖို့ ရောက်လာပြီပဲ။ ဘာမှစိတ်ပူမနေနဲ့။ ပေး... ပေး...ကလေးကို ငါ့လက်ထဲသာ အပ်စမ်းပါ’

ထိုအခါမှ မိခင်ဖြစ်သူ မဖြူနဲ့မှာ ပျာပျာသလဲ ဖြစ် သွားကာ-

‘ဆရာဟန်ပရယ်...ကျွန်မ တောင်းပန်ပါတယ်ရှင်။ သားလေးက အခုမှ ရက်သားလေးပဲ ရသေးတာပါ။ နုလွန်းနေသေးလို့ပါ ဆရာရယ်။ မအပ်ပါရစေနဲ့နော်’

‘အဲဒါပဲ။ နင်တို့လို မိဘတွေကြောင့် ခက်နေတာ ကောင်းမှန်း ဆိုးမှန်း မသိဘဲ ရှေ့က ကာဆီး၊ ကာဆီး လုပ်ဖို့ပဲ သိကြတာ’

‘မ...မဟုတ်ပါဘူး ဆရာရယ်။ ကလေးက အရမ်းနု နေလို့ ကျွန်မ တောင်းပန်နေတာပါရှင်’

‘ဟ...ခက်ပါ့ ဖြူနဲ့ရယ်၊ ငါက ကလေးကိုကယ်တဲ့ အနေနဲ့ အဲဒီမကောင်းတဲ့ အမှတ်အသားတွေကို ဖျက်ပေး မလို့ပါ။ နင့်နယ်...အတွေးတိမ်ရန်ကောဟာ’

ထိုသို့အချေအတင်ဖြစ်နေသဖြင့် ကိုအံ့မော်မှာလည်း ဘေးမှ မနေသာတော့ဘဲ ဝင်ကူပြောပေးရပါတော့သည်။

‘ဟုတ်ပါတယ်ဗျာ။ ကလေးက လောလောဆယ် နုနုလေးပဲ ရှိသေးလို့ပါ ဆရာကြီးရယ်။ ခဏလေး ဆို ပေးပါဗျာ။ ကျုပ်တို့ လင်မယားနှစ်ယောက်လုံး ဆရာကြီး ကို တောင်းပန်ပါတယ်ဗျာနော်’

‘ဪ...ခက်နေပေါ့ပဲ။ ဒီလိုကိစ္စမျိုးက အခု-

နုတုန်းမှာ အဲဒါတွေကို ဦးအောင်ဖျက်ထားပြီး လက်ဦး ထူမှ ကယ်လို့ရမှာ။ နို့ရို့ဆို နင်တို့ကလေး သက်ဆိုးရှည် မှာ မဟုတ်ဘူးနော်။ ငါ့မှာတော့ စေတနာနဲ့ အကြောင်းတွေ တောင်မယူဘဲ ကယ်ပေးမယ်ဆိုပြီး လာခဲ့တာ'

'ဟုတ်တော့ ဟုတ်ပါတယ် ဆရာကြီးရယ်။ ဆရာကြီး စေတနာကို ကျေးဇူးလည်းတင်ပါတယ်ရှင်။ ဒါပေမဲ့ ကလေးက အရမ်းငယ်နေလို့ပါ။ တောင်းပန်ပါတယ်။ အပ်ပါရစေနဲ့'

'ဟုတ်ပါတယ်။ မိခင်နို့ရည်တောင် အသေအချာ တိုက်ရသေးတာ မဟုတ်ဘူး ဆရာကြီးရဲ့။ ဒါကြောင့်ပါ ဟုတ်။ စိတ်မရှိပါနဲ့ ဆရာကြီး'

'အာ..တယ်ခက်တဲ့ဟာတွေပါလား။ နင်တို့ လင် ခယားနှစ်ယောက်လုံး စေတနာနဲ့ တကယ်မတန်တဲ့သူ တွေပဲ။ ဒါဆို ငါပြောမယ်။ ဒီဘီလူးလေး တစ်ရွာလုံးကို ဒုက္ခမပေးနိုင်အောင် နင်တို့ တာဝန်ယူနိုင်လို့လား။ ကဲ.. ပြော'

'ဆရာကြီးရယ်.. ဘယ်လိုပြောလိုက်တာလဲရှင်။ စွန့်ခွာထားတဲ့ကလေးက ဘီလူးလို့ သတ်မှတ်ရအောင် အစွယ်လည်း မပါပါဘူး။ ဆရာကြီးပြောသလို ဟုတ်ချင် နှလည်း ဟုတ်မှာပါရှင်။ ဒုက္ခပေးမယ်ဆိုရင်တောင် ခုမှ ကလေးက ရက်သားလေးပဲ ရှိသေးတဲ့ဟာ။ အချိန်နည်း နည်းဆိုင်မှ ဖြစ်မှာမို့ပါ။ ခွင့်လွှတ်ပေးပါနော် ဆရာကြီး'

'ကောင်းပြီလေ၊ ဒါတော့ နင်တို့သဘောပေါ့။ နင်တို့ ကြပ်ကြပ်သာ သတိထားနေကြ။ နင်တို့မွေးထားတဲ့ နင်တို့ သားဘီလူးက နင်တို့အသက်ပါ အရှင်ပေးမှာ မဟုတ် ဘူး။ ပြီးတော့မှ ကယ်ပါ ယုံပါ မလုပ်ကြနဲ့။ ဒါပဲ။ နင်တို့ အကုသိုလ်နဲ့ နင်တို့ နေခဲ့ကြ'

စိတ်ဆိုးမာန်ဆိုးနှင့် ထိုကဲ့သို့ပြောဆိုလျက် အိမ်ကြမ်း ဖြင့်အား ဆောင်ကြီးအောင်ကြီးနင်းလျက် ပြန်သွားသည့် ဆရာဟန်ပကိုကြည့်ကာ ကိုအံ့မောင်နှင့် မဖြူနုတို့ ဇနီး မောင်နုတို့မှာ မိမိတို့ကလေးအတွက် စိုးရိမ်စိတ်များနှင့် ဝေဖန်မိသွားကြရတော့၏။

'ကိုအံ့မောင်..ကျုပ်တို့ကလေး အခြေအနေ သိရ အောင် ရွာဦးကျောင်း ဆရာတော်ဘုရားဆီ သွားလျှောက် ကြည့်ကြရအောင်လားတော်'

'အေး..ဟုတ်တယ်။ ငါတို့သားလေးခေါ်ပြီး ဆရာ

တော်ဘုရားဆီသွားကြမယ်။ ဒါမှ အဖြူအမည်း သဲကွဲမှာ ဖြူနုရေ'

'ဟုတ်တယ်။ ပြောနေကြတာတယ် အံ့မောင်နဲ့ ဖြူနု ကလေး သေချာချီပြီး ဆရာတော်ဆီသာ သွားပြကြ။ သူ ပြောတာ ယုံမနေနဲ့။ သူလား စေတနာနဲ့ လုပ်ပေးမှာ။ သူ့အကျိုးမပါရင် ဘာတစ်ခုမှ မလုပ်တဲ့သူကများ သူများ ကလေးကို မဦးမချွတ် ပြောသွားလိုက်တာ။ ဘီလူးလေး တဲ့။ ဟင်း'

'ငါလည်း မယုံပါဘူး ဘာချစ်ရာ။ သူ့အကြောင်းကို မင်းတို့၊ ငါတို့တင်မကဘူး ရွာကလူကြီးတွေအားလုံး သိ နေတာပဲဟာ။ ကဲ..ကဲ..ဖြူနု၊ သားလေးကို လုံလုံခြုံခြုံ လေး ထုပ်ပြီးချီခဲ့။ ဆရာတော်ဆီ သွားပြမယ်။ အဲဒါကမှ အမှန်သိရဦးမှာ။ လာ..လာ..သွားကြမယ်'

အိမ်တွင် ခဏအလည်လာသူ သူငယ်ချင်း ဘာချစ်က လည်း ဝိုင်းထောက်ခံသဖြင့် ကိုအံ့မောင်နှင့် မဖြူနုတို့ဇနီး မောင်နုမှာ သူတို့သားလေးအား တယုတယထွေးပွေ့ချီကာ ရွာဦးကျောင်းဆရာတော် ဦးဓမ္မာစရိယထံသို့ အားကိုး တကြီးနှင့် ကလေးအပြ ရောက်သွားကြပါတော့သည်။

'ဟ..အတော်ထူးခြားတဲ့ ကလေးပါကလား။ ရုပ် ဆင်းအင်္ဂါကလည်း လှပပြီး ဝင်းဝင်းဖြိုးဖြိုးနဲ့ သန်မြန်တဲ့ ပုံနဲ့။ ဒါဆိုရင်တော့ ပညာပြည့်စုံပြီး ဘုန်းတန်ခိုးရှိမယ့် ကလေးပဲ။ ဒါနဲ့ အမည်ရော ပေးပြီးကြပြီလားကွယ့်'

'မပေးရသေးပါဘူး ဆရာတော်ဘုရား။ ဆရာတော် ဘုရားကြီးကို အပ်ပါတယ်။ တပည့်တော်တို့ သားလေးကို အမည်ကောင်းလေး ချီးမြှင့်ပေးတော်မူပါဘုရား'

'ဘာနေ့သားတုန်းကွယ့်'

'ကြာသပတေးသားပါဘုရား။ ဆရာတော်ဘုရား.. တပည့်တော်တို့ ဆရာတော်ဘုရားကို ပြစရာရှိပါသေး တယ်။ သားလေးရဲ့ ကျောကုန်းကို ကြည့်ပါဦးဘုရား' ကလေး၏ ကျောဘက်သို့လှည့်ကာ အနီးပတ်ထား ခြင်းကို ပြလိုက်ရာ-

'အလိုလေးလေး.. အံ့မခန်း ရှိလိုက်ပါဘိတော့။ ကလေးရဲ့ကျောမှာ မြွေနဂါးအမြဲတော့နဲ့ပါလား။ ထူးခြား တဲ့ အာနိသင်ရှိတဲ့ အမြဲတေပတ္တမြား၊ ကလေးရဲ့ ဦး ခေါင်းထဲ ရှိနေပုံပဲ။ ဟာ..ဒီကလေးကို ဒကာနဲ့ ဒကာမ တို့ သေချာဂရုစိုက်ကြပါကွယ်။ ကလေးမှာ ဒီအမြဲတေ

ကြောင့် အန္တရာယ်တွေ ဝိုင်းလာနိုင်တယ်”

‘ဒါဆို သားလေးရဲ့ကျောက အရပ်ကို ဖျက်ရမှာပါလားဘုရား’

‘ဟဲ့... ဘုရား...ဘုရား၊ ဘာတွေပြောနေတာလဲ။ မကြိုကောင်းမစည်ရာတွေ။ အဲဒီအမှတ်အသားက နှယ်နှယ်ရရ မှတ်နေလို့လား။ သွားမလုပ်နဲ့။ ဘယ်သူ့မှဖျက်လို့မရဘူး။ သူ့ဘုန်းသူကဲ့သို့ပါလားတော့ ဒီအတိုင်းသာထားလိုက်။ ပေးမဖျက်နဲ့နော်။ ဒုက္ခများကုန်လိမ့်မယ်’

‘တင်ပါ။ ဒါဆို သားလေးကို အမည်လေး ကင်ပွန်းတပ်ပေးပါဦးဘုရား’

‘အိမ်... ကြာသပတေးသားလည်းဖြစ်၊ ဘုန်းရှင်က ရှင်လည်းဖြစ်တော့ မင်းဥသျှောင်လို့ ခေါ်ကြပေါ့ကွယ်’

‘ဘုန်းဘုရား... ကျေးဇူးကြီးမားလှပါတယ်ဘုရား။ တပည့်တော်၊ တပည့်တော်မတို့ အနန္တဂါရဝတင်ပါတယ်ဘုရား’

မင်းဥသျှောင်လေးအား မွေးဖွားပြီးသည့်အချိန်မှစ၍ ကိုအံ့မော်နှင့် ဖြူနုတို့တွင် စီးပွားများ တစ်ဟုန်ထိုး တိုးတက်လာခဲ့ကြပါသည်။ အံ့မော်ကောင်းသည်က ကိုအံ့မော်နှင့် မဖြူနုတို့အိမ်ဝိုင်း အိမ်ခြံခရီးများတွင် အရွယ်စုံ မြွေများ လူးလွန်လှုပ်ရှား သွားလာနေကြခြင်းပင်။ ထိုသည်ကို ကြည့်ကာ ပတ်ဝန်းကျင်အိမ်ဝိုင်းမှ လူအများက ကျောချမ်းနေမိကြပါသော်လည်း ထိုမြွေများမှာ ပတ်ဝန်းကျင်အိမ်ဝိုင်းများမှ လူအများအား လုံးဝအနှောင့်အယှက်ပေးခြင်း၊ ကိုက်ခြင်း မရှိသဖြင့် အထူးအဆန်း ဖြစ်နေကြရ၏။

တစ်ခါတစ်ရံတွင် အိမ်ဝိုင်းအနီးမှ အိမ်နီးချင်းမိတ်ဆွေများ အိမ်ဝိုင်းအတွင်းဝင်လာရင်း မတော်တဆ ခလုတ်တိုက်မိခြင်း၊ တက်နင်းမိခြင်း မကြာခဏဖြစ်ကြပါသော်လည်း မြွေများက ရန်မပြုကြ။ ကြာတော့လည်း လူအများမှာ မြွေများကို မြင်တွေ့နေကျရှိ ရိုးတောင် ရိုးနေလေတော့၏။ ရွာဦးကျောင်းဆရာတော် ဆွမ်းခံကြွလာတိုင်းလည်း မြွေများကို မြင်တွေ့နေရ၍ မြွေများအား မည်သူမျှ ဘာမျှ မလုပ်မိစေရန် အမြဲသတိပေး ဆုံးမသြဝါဒစကားကို အတန်တန် မိန့်ဆိုခဲ့ပါသည်။

‘ဒီမြွေတွေက မြွေသူတော်ကောင်းတွေပါ။ သူတို့ ခံစားရတဲ့ သွားလာနေကြရတာမျိုး သူတို့ စောင့်ရှောက်

ရမယ့်သူရှိလို့သာ ဒီအိမ်ဝိုင်းထဲမှာ ရှိနေကြရတာ။ လူတွေကို ဘာမှအနှောင့်အယှက်ပေးကြတာမှ မဟုတ်တာဘဲ။ သူတို့ကိုလည်း သွားပြီးအနှောင့်အယှက်မပြုကြပါနဲ့ကွယ်’

‘တင်ပါဘုရား’

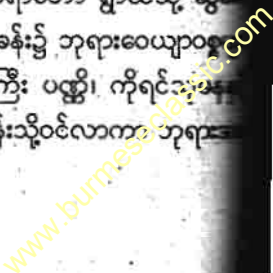
‘ဒါနဲ့ ဆရာတော် အိပ်မက်မြင်မက်တယ်။ အဲဒီအိပ်မက်အရဆိုရင် ဒီကလေးရဲ့ ဦးခေါင်းထဲ မြွေနဂါးတွေမှသာ ရှိတဲ့ ထူးခြားတဲ့ အမြဲတေပတ္တမြား အမြဲတေတန်ခိုး ရှိနေတယ်။ မြွေနဂါးဘုရင်ရဲ့ သားဖြစ်လို့ သူ့ရဲ့အစောင့်အရှောက်ဖြစ်တဲ့ မြွေတွေ ဝင်ကြထွက်ကြနဲ့ စားနေကြတာတဲ့။ ဒါကြောင့် ကလေးကို အထူးဂရုစိုက်ကြပါကွယ်’

‘တင်ပါဘုရား၊ ဆရာတော် မိန့်တဲ့အတိုင်း တပည့်တော်၊ တပည့်တော်မတို့ ဂရုစိုက် စောင့်ရှောက်ပါ့မယ်ဘုရား’

အချိန်ကာလမှာ တရွေရွေ ကုန်ဆုံးသွားခဲ့သလို ရာသီတို့သည်လည်း အလီလီပြောင်းခဲ့ရပါပြီ။ ကိုအံ့မော်နှင့် မဖြူနုတို့မှာလည်း အရွယ်လေးရလာသည့် ဦးအံ့မော် ဒေါ်ဖြူနုဟူသောအရွယ်သို့ ရောက်လာခဲ့ရပြီး သူတို့၏ သား မင်းဥသျှောင်လေးမှာလည်း နှစ်တွဲလောင်းအရွယ် မှလွန်ကာ အသံဩဂျာနှင့် လူပျိုတော်ဝင်စအသံမျိုး ဖြစ်ပေါ်နေသည့် အရွယ်ကောင်းသို့ ရောက်စပြုလာခဲ့ပါသည်။

ထို့ကြောင့်လည်း တက္ကသိုလ်ဝင်တန်းစာမေးပွဲ ဖြေဆိုအပြီးတွင် ရွာဦးကျောင်းဆရာတော်ကြီးကျောင်း၌ ဒုလ္လဘရဟန်းအဖြစ် မိဘဖြစ်သူတို့က ဝတ်စေလျက် သာသနပြုပေးခဲ့ပါသည်။ မင်းဥသျှောင် ဒုလ္လဘရဟန်းဘဝနှင့် ဆရာတော်ကြီးကျောင်းတွင်ရှိနေစဉ်အချိန်မှာပင် ဆရာတော်ကြီးကျောင်းသို့ ဧည့်သည်တစ်ဦး ရောက်ရှိလာခဲ့သည့် သူ့အမည်ကား ဦးလွယ် ဖြစ်ပါသည်။

ဦးလွယ်သည် ကျောင်း၌ တည်းခိုရင်း သူ့တွင်ပါသော အညာလွှာချင်း စောင်ထည်များကို ရွာထဲ၌ လှူလှည့်ရောင်းနေသည်မှာ ရက်သီတင်းနှစ်ပတ် ကြာသွားပြီဖြစ်ပါသည်။ တစ်နေ့တွင် ဆရာတော် ရွာထဲသို့ ဆွမ်းကြွသွားခိုက် ကျောင်းရှိဘုရားခန်း၌ ဘုရားဝေယျာဝဏ္ဍ လုပ်ကိုင်နေကြသော ကိုရင်ကြီး ပဏ္ဍိ၊ ကိုရင်သုံးယောက်ကိုရင်ဝါယမတို့ရှိရာ ဘုရားခန်းသို့ဝင်လာကာ ဘုရားခန်းဦးတိုက်ဝတ်ပြုအပြီးတွင်-

ရှေးဟောင်းမြတ်စွာဘုရားတစ်ဆူရဲ့ ဓာတ်တော်ကို ဆရာတော်ဘုရား သိမ်းထားတယ်လို့ ရွာထဲက သတင်းကြားခဲ့ရတယ်။ အဲဒါ တပည့်တော်ဖူးပါရစေဘုရား

‘ဪ...ဟုတ်တာပေါ့။ ဒကာကြီးလည်း ပြန်ဖို့ရက်နီးပြီဆိုတော့ ဖူးချင်မှာပေါ့။ ဒီမှာလေ၊ ဒီဘုရားလေးရှေ့ကပ်ထားတာ ဓာတ်တော်ပဲ။ ကဲ...ကဲ...သေဇာချာချာသာ ဖူးပေတော့။ ဖူးရခဲတယ် ဒကာကြီးရေ’

ဦးလွယ်ဆိုသူမှာ ဓာတ်တော်အား သေချာဖူးမြော်အပြီးတွင် ကိုရင်သုံးပါးရှိနေသည့်အထဲမှ ပဏ္ဍိအမည်ဖြင့် ကိုရင်ကြီး ဝတ်နေသော မင်းဥသျှောင်အား ဖူးစိုက်စွာကြည့်ရင်း ဤသို့ ပြောလိုက်ပါသည်။

‘ကိုရင်ကြီး...တပည့်တော်ကို တစ်ခုလောက် ကူညီပေးပါလားဘုရား။ ဒီဓာတ်တော်ကို ဒကာကြီး လည်ပင်းက ငွေကြုတ်လေးထဲ ထည့်ကိုးကွယ်ချင်လို့။ ကူညီပေးပါလားဘုရား’

ဧည့်သည်ဖြစ်သူ ဦးလွယ်ထံမှ မျှော်လင့်မထားသော စကားကို ကြားလိုက်ကြရ၍ ကိုရင်ကြီးနှင့် ကိုရင်နှစ်ပါးစလုံး ဦးလွယ်အား တအံ့တဩကြည့်မိလျက်သား ဖြစ်သွားကြရတော့၏။ ထို့နောက်မှ ကိုရင်ကြီးပဏ္ဍိက အေးဆေးစွာပင် စကားပြန်စလိုက်ပါသည်။

‘ကဲ...ကဲ...အေး...အေး...ထိုင်ပါဦး ဒကာကြီးရဲ့ တင်ပါ့ဘုရား’

‘ဒကာကြီးလိုချင်တဲ့ ဒီဓာတ်တော်ဆိုတာက စေတီ၊ ကျောင်း၊ ကန်၊ ဘုရားတွေနဲ့ပဲ ထိုက်တန်တာပါ။ ဘယ့်နှယ် လူလည်ပင်းဆွဲပြီး ကိုးကွယ်ချင်ရတယ်လို့။ ထိုက်တန်ဟန် မတူပါဘူး ဒကာကြီးရယ်’

‘ဒကာကြီးက စီးပွားရေးကိစ္စတစ်ခု ရှိနေလို့ပါ ကိုရင်ကြီးရယ်။ အဲဒါ အဆင်ပြေမှ ကိုးဖြစ်မှာမို့ ဒီဓာတ်တော်လေးကို အလှူခံနေတာပါ။ ကူညီပါ ကိုရင်ကြီးရာ၊ ကိုရင်ကြီးကလည်း အုတ်အူချာ အတော်နိုင်တာပဲဗျာ’

‘ဒကာကြီးဦးလွယ်...ဒကာကြီးက အမည်နဲ့လိုက်အောင် ကိုယ့်အတွက်ပဲကိုယ် လွယ်လွယ်တွေးပြီး ပြောထွက်ရတာကိုး။ ပြီးတော့ ဒကာကြီးက အလှူခံနေတာမှ မဟုတ်တာ။ ဒကာကြီး ပြောပေါက်တွေက ဆရာတော်ကြီး မရှိခိုက် ကိုရင်တို့ သုံးပါးစလုံးကို အဒိန္နာဒါနဆိုတဲ့ ကံ ကျူးလွန်ခိုင်းနေတာပဲ။ ဒီဓာတ်တော်က ဆရာတော်

ကြီး အခုတည်မယ့် ဘုရားမှာ ဌာပနာတော်အဖြစ်ထားဖို့ စီစဉ်ပြီးသားပါ။ ဒကာကြီးကိုးကွယ်ချင်သပဆို ဆရာတော် လာမှ လျှောက်ပြီး ပင့်သွားပေါ့’

ကိုရင်ကြီးပဏ္ဍိ ပြောသောစကားသည် ယုတ္တိတန်နေသဖြင့် ဦးလွယ်မှာ ဆက်မလျှောက်သာတော့ဘဲ ဘုရားခန်းမှ မကျေမချမ်းနှင့် ပြန်လှည့်ကာ ထွက်သွားပါတော့သည်။

ဆရာတော်သည် ကျောင်းဝိုင်း၏ အရှေ့ဘက်တွင် ဘုရားတည်ရန် ကြိုးစားနေရ၍ ထီးတော်တင်ရန် သတ်မှတ်ထားသောရက်သို့ မီစေဖို့ ကျောင်းဝိုင်းအရှေ့ဘက်၌ ပန္နက်ရိုက်ခြင်းကို အားချင်းလုပ်ဆောင်နေသဖြင့် အလုပ်ရှုပ်နေလေ၏။

‘ဆရာတော်က ပန္နက်ရိုက်ပြီး အုတ်မြစ်ချဖို့အတွက် မနားမနေ လုပ်နေရတာ။ ကိုရင်တို့...ဟိုစောင်သည်လိုလို ဘာလိုလို ဒကာဧည့်စီမံကို နည်းနည်းတော့ ဂရုထားပြီး ကြည့်ထားကြနော်။ တော်ကြာနေ ဘုရားဌာပနာပြုဖို့ ထားတဲ့ဓာတ်တော် ပါသွားဦးမယ်။ သူများကို ယုန်ထင်ကြောင်ထင် ထင်ရတာလည်း ငရဲပါပို့လား။ ဒါပေမဲ့ ဂရုမထားလို့ကလည်း မဖြစ်ပြန်ဘူး’

‘စိတ်ချပါ ကိုရင်ကြီးပဏ္ဍိရယ်၊ ဘုရားစင်နား ကိုရင်တို့ အလှည့်ကျ မပြတ်ရှိနေမှာပါ’

‘ကဲ...ဒါဆို ဆရာတော်ဆီသွားပြီး ကူပေးလိုက်ဦးမယ်’

သို့နှင့် ကိုရင်ကြီးပဏ္ဍိခေါ် မင်းဥသျှောင်မှာ ဆရာတော်ထံသို့ ဝိုင်းကူပေးရန် ထွက်ခဲ့ပါတော့သည်။

‘ဆရာတော်ဘုရား...တပည့်တော်တို့ အုတ်မြစ်ချဖို့

မြေတူးတာတောင် အတော်နက်နေပြီဘုရား

နည်းနည်းနက်နက်လေး ထပ်တူးပါဦး။ ဒါမှ ဘုရား အောက်ခြေခိုင်မှာ။ အောက်ခြေခိုင်မှ စိတ်ချရမှာ။ တော်ကြာ လေပြင်းဒဏ်တို့၊ ငလျင်ဒဏ်တို့ဆိုတာ ပြောလို့ရတာ မဟုတ်ဘူးကွယ့်

မှန်ပါ။ ဒါဆို နည်းနည်းထပ်ပြီး တူးလိုက်ပါမယ် ဘုရား

အေး...အေး...လုပ်ကြ...လုပ်ကြ ဒကာတို့ရေ၊ သိပ် မတူးရလောက်တော့ပါဘူး

စွပ်...စွပ်

ဟာ...မြေ...မြေတွေ၊ ပြိုကျကုန်ပြီ အရှင်ဘုရားရေ။ ဒီမှာ ကြည့်ပါဦး

အယ်...ဟုတ်သဟေ့။ ဘယ်လိုများ ဖြစ်ကုန်တာပါ လိမ့်မလဲ

မြေ...မြေကျင်းကြီး ဖြစ်သွားပြီဘုရား။ အောက်မှာ ဂလိုင်ခေါင်းပေါက်ကြီး ဖြစ်နေတာဘုရား

ခဏ...ခဏ နေကြဦး ကိုယ့်လူတို့ရေ၊ ဘာဖြစ်တာ လဲဆိုတာ သိရအောင် မြေဂလိုင်ပေါက်ထဲ ကျုပ်သေချာ ကြည့်ဦးမယ်

မြေတူးသမားခေါင်းဆောင် ကိုကြိုင်မှာ မြေပျိုကျ သည့် မြေခေါင်းပေါက်ဂလိုင်ကြီးဆီသို့ အသေအချာ စူးစိုက်လျက် ငုံ့ကြည့်မိရာ-

ဟာ...မြေ...မြေကြီးဘုရား၊ အကြီးမှ အကြီးကြီးပဲ။ ဆရာတော်ဘုရား၊ လာကြည့်လှည့်ပါဦးဘုရား

ဟ... ဟုတ်ပါ၊ ဒကာရယ်၊ ဧရာမကြီးပါလား။ ကိုင်း...ဘယ်နှယ်လုပ်ကြမတုန်း ဒကာတို့

ဟုတ်ပါရဲ့။ နှစ်ဆွေးမြေကြီး ထင်ပါရဲ့ဗျာ။ အဲဒီ မြေကြီးကို မောင်းထုတ်ပြီးမှ အုတ်မြစ်ချလို့ရမှာ။ အရင် ဆုံး မြေဖမ်းကျွမ်းကျင်တဲ့သူ အရင်ရှာကြရမှာပဲဘုရား

တပည့်တော်တို့ကလည်း မြေပဲတူးတတ်တာဘုရား။ မြေတော့ မဖမ်းရဲဘူးဘုရား။ မြေကြီးရှိနေရင်တော့ အလုပ် ဆက်လုပ်လို့ဖြစ်မှာ မဟုတ်ဘူးဘုရား။ ကြံပါဦးဘုရား

ထိုသို့ ဆရာတော်နှင့် မြေတူးသမားတို့ အပြန်အလှန် ပြောဆိုနေကြစဉ်မှာပင် ဘုန်းကြီး ဝတ်နေသော မင်း ဥသျှောင် ဆရာတော်အနားသို့ ရုတ်တရက် ရောက်လာခဲ့ ပါသည်။

ဆရာတော်ဘုရား... ဘာဖြစ်နေလို့ပါလဲဘုရား အယ်...မြေကျင်းက ဂလိုင်ပေါက်ကြီး ဖြစ်သွားတာဆိုရင် အောက်မှာ တစ်စုံတစ်ခုရှိနေပြီ ထင်ပါ့ဘုရား

သေချာတာပေါ့ ကိုရင်ကြီးရယ်၊ အဲဒီဂလိုင်ပေါက် ကြီးထဲမှာ မြေအကြီးကြီး ရှိနေတယ်

ခြောက်ထုတ်လိုက်ပါလားဘုရား

အာ...ကိုရင်ကြီး၊ နည်းတဲ့မြေကြီးမှ မဟုတ်ဘဲ။ ဘယ်သူက ခြောက်ထုတ်ဝံ့မှာတုံး။ မြေဖမ်းတဲ့သူ ရှာမှထို ဖြစ်မှာ

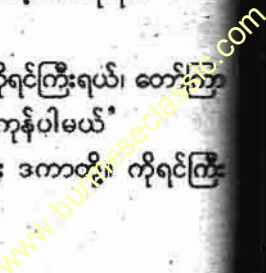
ဟာ...မြေဖမ်းတဲ့သူ သွားရှာမယ် ဟုတ်လား။ အဲလို တော့ မလုပ်ကြပါနဲ့။ မြေဖမ်းသူက ဒီမြေကြီးကို ဖမ်းခို ရင် သတ်ပြီး ရောင်းစားမှာ။ ဒီမြေကြီး သေမှာပေါ့။ နေပါဦး။ တပည့်တော် ကြည့်ပါရစေဦး

ကိုရင်ကြီးပဏ္ဍိ ဂလိုင်ပေါက်ရှိရာသို့ ငုံ့ကြည့်မိလိုက် ပါသည်။ မြေကြီးနှင့် ကိုရင်ကြီးပဏ္ဍိ စိတ်ချင်းဆက်နွယ် သလို ခံစားမိလိုက်ရ၏။ ကိုရင်ကြီးပဏ္ဍိခေါ် မင်းဥသျှောင် မှာ သူ့အား မွေးဖွားကတည်းကစ၍ သူ့အတန်းကျောင်း သားဘဝမှ ယခု ကိုရင်ကြီးဘဝထိ သူ့အနားတွင် မြေတို့ ၏ စောင့်ရှောက်ခြင်းကို ခံခဲ့ရသူဖြစ်သည်။ ယခုတိုင် သူ၏မိဘများ နေအိမ်မှာလည်း မြေများက ယခင်အတိုင်း ဝင်ထွက်သွားလာမပျက်။ အိမ်သားများနှင့် မိမိကို အစောင့် အရှောက်မပျက် ရှိနေကြ၍ ထိုသည်ကို ကိုယ်က မေတ္တာ ထားသည့်အတွက် သူတို့ဆီကလည်း မေတ္တာပြန်၍ရခြင်း ပင်ဖြစ်သည်ဟု သူက ယုံကြည်မိသူဖြစ်ရာ ယခုကိုစွကို လည်း သူ့အနေနှင့် နှစ်ဦးနှစ်ဖက် ပြေလည်စေမည့်လမ်း ကိုသာ ရွေးချယ်လိုက်မှ ဖြစ်မည်ဖြစ်သောကြောင့်-

အရှင်ဘုရား...တပည့်တော် တစ်ခုလောက် လျှောက် တင်ပါရစေလားဘုရား။ ဒီမြေကြီးက အရှင်ဘုရား တည် မယ့် ဘုရားရဲ့ ဌာပနာသိုက်ကို စောင့်ပေးနေရတဲ့ မြေကြီး ဖြစ်ချင်ဖြစ်နေမှာပါဘုရား။ မြေဖမ်းသူတွေကို မခေါ်ပါနဲ့ ဘုရား။ မြေကြီး ဒုက္ခရောက်သွားပါမယ်။ တပည့်တော် သူ့ကိုထွက်အောင် ခေါ်ထုတ်ပေးပါမယ်ဘုရား

ဟေ့

ဟုတ်မှလည်း လုပ်ပါဦး ကိုရင်ကြီးရယ်၊ တော်ကြာ ရန်ရှာလို့ အားလုံး ဒုက္ခရောက်ကုန်ပါမယ် စိတ်ချပါ။ မရှာစေရပါဘူး ဒကာတို့၊ ကိုရင်ကြီး

သူ့ကို ခေါ်ထုတ်နိုင်မှာပါ။ အားလုံး ဘေးနည်းနည်းဖယ်
ပြီး လမ်းဖွင့်ထားပေးကြပါ။ လက်ထဲက တူရွင်းတွေ၊
ခွေတွေ၊ ပေါက်တူးနဲ့ လှုံတွေလည်း ချထားပေးပါ။ ဒါမှ
သူ တွင်းထဲက ရဲရဲထွက်လာရဲမှာ။ ဒကာတို့က ဒကာတို့
အသက်ကို ရန်ရှာမှာကြောက်သလို သူလည်း လူတွေက
သူ့အသက်ကို ရန်ရှာကြမှာ သူ့ခမျာလည်း ကြောက်နေ
စရာမှာပေါ့”

ထိုသို့ပြောဆိုအပြီး ကိုရင်ကြီးပဏ္ဍိတစ်ဖြစ်လဲ မင်း
ဥဿာန်မှာ ကိုယ်ပေါ်၌ ရုံထားသော သံဃာသင်္ကန်းအား
သူ၏ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်မှဖယ်ကာ မြေကြီးပေါ်တွင် ဖြန့်ခင်း
လိုက်ပါသည်။ သင်္ကန်းရုံလွှာ မရှိတော့ဘဲ ခါးပန်းကြိုး
စည်းထားသည့် သင်းပိုင်သာကျန်ရှိသော ကိုရင်ကြီးပဏ္ဍိ
၏ ကျောကုန်းကိုကြည့်ကာ မြေတူးသူအလုပ်သမားများ
အားလုံးနှင့် ဂေါပကအဖွဲ့ဝင်အားလုံး ဟာခနဲ ဟင်ခနဲ
ဖြစ်သွားကြရရှာပါတော့သည်။

“ဟာ...ကိုရင်ကြီး...ကိုရင်ကြီးကျောကုန်းမှာ နဂါး
ဓာနုတ်ကွက်၊ နဂါးကနုတ်ကွက်ကြီးနဲ့ပါလား”

အားလုံးမှာ တအံ့တသြဂိုနေကြပါသော်လည်း ဆရာ
တော်ကတော့ အကြောင်းသိပြီးသားဖြစ်နေ၍ အံ့သြရမည့်
အစား ဦးပဏ္ဍိအား သဘောကျစွာ ကြည့်နေမိသည်။

ကိုရင်ကြီး ဦးပဏ္ဍိမှာ-

“အမေ...အပြင်ကို ကြွပေးပါ။ သား သင်္ကန်းခင်းပြီး
အမေ့ကို ကြိုပါတယ်။ ဘယ်သူမှ အမေ့ကို အန္တရာယ်မပြု
ပါဘူး။ သာသနာအတွက် အမေစောင့်ပေးနေတဲ့ ဌာပနာ
တော်ကို ထားခဲ့ပြီး အမေ အပြင်ကို ကြွလှမ်းခဲ့ပါ”

ထိုသို့ပြောဆိုပြီး ဦးသုံးကြိမ်ချလိုက်သည်နှင့် မြေကြီး
များ ဖွာခနဲဖြာကျသွားပြီးနောက် ဂလိုင်ပေါက်ထဲမှ မြေ
ကြီးမှာ အပြင်သို့ လျှောတိုက်၍ ထွက်လာပါတော့သည်။

“အားလုံး ဘေးကို ဖယ်နေကြပါ။ ဘယ်သူမှ ဘာမှ
မလုပ်မိကြပါစေနဲ့။ သူ့နေရာ သူသွားပါလိမ့်မယ်”

ဦးပဏ္ဍိ၏ စကားအတိုင်း လူအများက လိုက်နာ
ကြပါသည်။ မြေကြီးမှာ ဦးပဏ္ဍိခင်းထားသော သင်္ကန်း
ပေါ်သို့ တက်ကာ ခွေလျက် သူ၏လင်းပကာ အရောင်
လက်နေသော ပါးပျဉ်းကြီးကို ခွက်ထားလိုက်ပါသည်။
လူအများက ကြောက်ရွံ့စွာ ကြည့်နေကြစဉ်မှာပင် ကိုရင်
ကြီး ဦးပဏ္ဍိသည် ထိုမြေကြီး၏ရှေ့၌ ရပ်လိုက်ပြီး မိခင်

၏ ဦးခေါင်းကို မြွေတွေ၏ ကန်တော့ဟန်နည်းဖြင့် မြေ
ကြီးကို ကန်တော့လိုက်ပါသည်။ ထို့နောက်-

“အမေ...သားတို့ကို သာသနာပြုဖို့အတွက် စေတီ
တည်ခွင့်ပြုပါ။ စေတီတည်ဖို့ ပနွက်ချ အုတ်မြစ်စီပြီးမှ
အမေ သည်နေရာကို ပြန်လာပြီး ဘုရားဌာပနာတော်ကို
စောင့်ရှောက်ပေးပါ။ ခုတော့ သားတို့ကို စေတီတည်ဖို့
အလုပ်လုပ်ခွင့်ပြုပါ”

မြေကြီးမှာ ဦးပဏ္ဍိခင်း၏စကားကို နားလည်သည့်
အလား ဦးခေါင်းကို သုံးခါယိမ်းလျက် တွင်းရှိရာ ဂလိုင်
ပေါက်သို့ ပြန်ဝင်ကာ ပျောက်ကွယ်သွားပါသည်။ ထို
အခါမှ ယခင် မြေကြီးခွေနေခဲ့သည့် ဂလိုင်ပေါက်နေရာ
တွင် အုတ်မြစ်ချဖို့ မြေညိုရာ တစ်ခုခုရှိနေသလိုမျိုးဖြစ်နေ
၍ တူးကြည့်ရာ-

“ဟာ...ရွှေနဲ့သွန်းထားတဲ့ ဘုရားရုပ်ပွားတော်ကိုးဆူ
ပါလား”

“ဒီမှာလည်း ရွှေနုရား၊ ရွှေနဂါးရုပ် ကိုးရုပ်”

“ဒါဆို ဒီကိုရင်ကြီး ပြောတဲ့အတိုင်း မြေကြီးက
ဒီဌာပနာတွေကို ဒီဘုရားတည်ရင် ဌာပနာအဖြစ်ထားဖို့
စောင့်ပေးနေရှာတဲ့ ဌာပနာတော်သိုက်စောင့် မြေကြီးပဲ။
ငါတို့အားလုံး သူ့ကို ပြစ်မှားမိကြတော့မလို့ပါလား”

“ဟုတ်ပါရဲ့။ ကိုရင်ကြီးကယ်လို့ ကံကောင်းသွားကြ
တာ။ ကိုရင်ကြီးဘုရား...တပည့်တော်တို့ ဂါရဝတင်ပါ
တယ်ဘုရား”

“ကိုရင်ကြီး...တပည့်တော်တို့ သိချင်တာလေးတော့
မေးခွင့်ပြုပါလားဘုရား။ ကိုရင်ကြီးဘုရား...ကျောကုန်း
က လက်တစ်ဝါးစာ မြွေနဂါးကနုတ်ကွက်က မွေးက
တည်းက ပါလာတာပါလားဘုရား”

“ဟုတ်တယ် ဒကာကြီးတို့၊ ကိုရင်ကြီးက မွေးက
တည်းက လျှို့ဝှက်သည်းဖို့ မှော်ပဉ္စလက်ဆန်ဆန် ဂမ္ဘီရ
ဆန်ဆန် ဒီလိုမျိုး မွေးဖွားခဲ့တာပါ။

ဒါတင်မကဘူး၊ ဒီထက် ထူးခြားတာကို ဒကာကြီး
တို့ကို ပြရဦးမယ်။ ဒီမှာ ကိုရင်ကြီးရဲ့လျှာနဲ့ လက်တွေကို
ကြည့်ပါဦး။ ဒါလည်း မွေးကတည်းက ပါခဲ့တာပါပဲ”

“ဟာ...လက်နှစ်ဖက်စလုံးမှာ စကြာပုံ၊ ဂဠုန်ရုပ်နဲ့
လျှာမှာလည်း ကြယ်ပုံသဏ္ဍာန် နီနီရဲရဲအမှတ်သားတစ်ခု
ပါလား။ ဒါဆို ဦးပဏ္ဍိက ဟိုးဌာပနာသိုက်စောင့် မြေ

ကြီးရဲ့ သိုက်ဆက်မြွေနဂါး လူဝင်စားဖြစ်မှာပေါ့

ဟုတ်တယ် ဒကာကြီးတို့၊ အဲဒါ ကျုပ် မြွေဘဝနဲ့ အသက်ရှင် နေထိုင်ခဲ့တုန်းက တော်ခဲ့တဲ့ ကျုပ်ရဲ့အမေ ဌာပနာစောင့် မြွေကြီးပါ။ ကျုပ် သူ့ကို တွေ့လိုက်က တည်းက ကျုပ်စိတ်ထဲ ခံစားရတာ တစ်မျိုးကြီးပဲ ဒကာ ကြီးတို့ရဲ့

က...ကိုရင်ကြီး၊ ဆရာတော်ကတော့ ကိုရင်ကြီးကို ပဲ အားကိုးရတော့မယ်။ ခုလာမယ့်လပြည့် ဘုရားထီးတင် ဖို့အတွက် ကိုရင်ကြီး တာဝန်ယူဆောင်ရွက်ပေးပါလို့ ဆရာတော် မေတ္တာရပ်ခံချင်တယ်ကွယ်

စိတ်ချပါ ဆရာတော်ဘုရား၊ ဆရာတော် ဦးဆောင် ပါ။ တပည့်တော် စိတ်ရောကိုယ်ပါ ကူညီဆောင်ရွက်ပေး ပါမယ်။ ဘာအနှောင့်အယှက်မှ မရှိစေရပါဘူးဘုရား

အိမ်...ကောင်းလေစွ။ သာဓု...သာဓု...သာဓုပါ ကွယ်

လပြည့်နေ့သို့ ရောက်ရှိလာခဲ့ရပါပြီ။

ဘုရားကြီးအား ထီးတော်တင်လှူပွဲကျင်းပပြီး တစ် ရွာလုံး စည်ကားစွာ ကုသိုလ်ပြုကြချိန်တွင် မြွေကြီးတစ် ကောင် ဘုရားဖူးရောက်လာပါသည်။ ဘုရားဖူးများအား မည်သို့မျှ အန္တရာယ်မပြုပါဘဲ ယခင်ဘဝက သားအဖြစ် တော်စပ်ခဲ့ဖူးသော ကိုရင်ကြီးဦးပဏ္ဍိမှ ဘုရားကို အာရုံ ပြု ပုတီးစိပ်နေသည့် ကြာသပတေးဂြိုဟ်ထောင့်တွင် ကိုရင်ကြီးနှင့် အတူယှဉ်ကာ ခွေလျက်နေရာယူပြီး ဘုရား ဝတ်ပြုနေသည်ကိုကြည့်ရင်း တစ်ရွာလုံးရှိ လူအများမှာ အံ့ဩမဆုံး ရှိနေကြရပါတော့သည်။

တစ်ခါတစ်ရံ၌ လူအများအနေနှင့် လက်ခံယုံကြည် ရန် ခက်ခဲနေကြပါသော်လည်း နက်ရှိုင်းထူးဆန်းလှပါ သည်။ ဂန္တီရသဘောတရားတို့သည် လောကတွင် ယခု ကဲ့သို့ပင် သိမ်မွေ့စွာဖြစ်တည်တတ်ကြသည်ဟုသာ ဂန္တီရ ဗဟုသုတအဖြစ် မှတ်ယူကြရပေတော့မည်လား။

စာပေချစ်သူ မိတ်ဆွေအပေါင်း ဂန္တီရဗဟုသုတများ ပြည့်စုံကြွယ်ဝကြပါစေ။

အင်ကြင်းမွှေး(နေပြည်တော်)

နယ်လှည့်သာသနာပြု ဖိုးမေ့သိဒ္ဓိ၏တပည့်

ဆရာမပွင့်သစ္စာထင် (Eco.)

[မွေးရာပါ အကြားအမြင်]

သင့်ရဲ့ အဆိုး/အကောင်း၊ အလှည့်အပြောင်း သိလိုလျှင် ဆရာမပွင့်သစ္စာထင် မှီတယ်။

ထိပေါက်တိန်း၊ ရာထူးတိုးတိန်း၊ အိမ်ထောင်ရေးကံ၊ နိုင်ငံခြားခရီး၊ ကလေးအမည်ပေး၊ လုပ်ငန်းအမည်ပေး... စသည်တို့ကို မှန်တန်တိကျစွာ လမ်းညွှန်ပေးပါသည်။

ဇနီးအိမ်ပါက ယတြာကို အမေ့ဆောင်ရွက်ပေးပါသည်။

အမှတ်(၃)ရပ်ကွက်၊ အရှေ့ဘိုကုန်း၊ ကလေးမြို့။ ၀၉၄၂၈ ၃၁၇၂၉၉

ဦးတပွ စကားပြောသောအခါ၌ ဟုတ်တာလည်းပါ သည်။ မဟုတ်တာလည်း ပါလာပြီး အခြားသူများ၏ အပြောကို တွေ့ကြုံခဲ့ရသည့်အလား ပြောဆိုတတ်သော ကြောင့် နားထောင်မည့်သူ နည်းပါးသော်လည်း ငခြမ်း က နားထောင်စမြဲဖြစ်၏။

ငခြမ်းသည်လည်း အကြားကို အမြောအဖြစ်သို့ ပြောင်း၍ ပြန်လည်ဖောက်သည်ချတတ်သူဖြစ်လေသည်။ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်သို့ရောက်လျှင် အဟောင်းကို အသစ် လုပ်ပြောတတ်သူဖြစ်ရာ အောင်မင်းနှင့် တွေ့နေရသဖြင့် အကြားမှ အပြောအဖြစ်သို့ ဆင့်ပွားလိုက်၏။

'ဒီလိုကွ အောင်မင်းရ၊ အချို့အကြောင်းတွေက ဟုတ် သလားလို့မေးရင် ဟုတ်သလိုလိုပဲ။ မဟုတ်ဘူးလားလို့ ဆိုပြန်တော့လည်း ဟုတ်သလိုလိုပဲ' ဟု စကားစလိုက် သောကြောင့် အောင်မင်းက ပြန်မေးလိုက်၏။

'တချို့အကြောင်းတွေက ဆန်းတယ်မဟုတ်လား။

'ယုံရအခက် မယုံရအခက်ပဲ'

'ဘာများလဲလို့ ကြားဖူးနေကျတွေပါဗျာ'

'မတူတာတွေ ရှိတယ်လေကွာ။ မကြားဖူးသေးရင် တော့ အသစ်လို့ ဆိုရမှာပဲ'

'ဟုတ်တာပေါ့လေ'

'ဒီလိုပါကွာ... ကြာခဲ့ပါပြီ၊ ဟိုအင်္ဂလိပ်ခေတ်တုန်းက ရန်ကုန်မြို့၊ လမ်းမတော်ရပ်ကွက်မှာ (RGH) Rongoon Genreal Hospital လို့ခေါ်တဲ့ အထွေထွေကုဆေးရုံကြီး ရှိတယ်'

'သိတယ်လေ။ အခုတောင် ရှိနေသေးတယ်မဟုတ် လား'

'အဲဒီမှာ ဒေါက်တာဘရူးဝါးဟာ မှုခင်းဆရာဝန် ပေါ့။ ရာဇဝတ်မှုဖြစ်လို့ သေသွားတဲ့လူတွေရဲ့ ဒဏ်ရာ ဒဏ်ချက်တွေကို ခွဲစိတ်ပြီး ဘယ်နေရာကို ဓားနဲ့ထိုးတယ် တစ်ချက်ပဲ ထိုးတယ်၊ မသေမချင်းထိုးတယ် စတဲ့ ဆေး

ဂန္ထီရလူဖော် ဘရူးဝါး၊ သံချောင်းနှင့် ကရင်ဇေယျ

မှတ်ချက်တွေကို ပေးရတယ်။ အဲဒီအချက်လက်တွေပေါ်
ကြည့်ပြီး တရားသူကြီးတွေက တရားစီရင်ကြရတယ်’
‘ဪ...ဪ’

‘တစ်နေ့ မိုးက သဲကြီးမဲကြီး ရွာနေတာကြောင့်
ဒေါက်တာဘရူးဝါးဟာ ညနေ(၅)နာရီခွဲကျော်မှ ရင်ခွဲရုံကို
ထွက်ခဲ့ရတယ်။ မိုးက မစသေးတော့ လမ်းမှာ ဇူရှင်းနေ
တယ်။ အဲဒီမှာ သူ့နောက်ကို လူတစ်ယောက်က လိုက်လာ
ပြီး ဆရာ...ဆရာလို့ခေါ်လိုက်လို့ သူက လှည့်ကြည့်
လိုက်တယ်။ အခုလူသတ်မှုဟာ မတရားအသတ်ခံရတာပါ
ဆရာ’လို့ သူက ပြောတယ်။

‘ကျုပ် တရားသူကြီး မဟုတ်ပါဘူး’
‘မသေမချင်း ဓားနဲ့ထိုးတာ ဆရာ’
‘ကျုပ် မစစ်ဆေးရသေးဘူးလေ’
‘ထိုးတဲ့လူဟာ ကြည့်မြင်တိုင်တစ်ဖက်ကမ်း ရွာသစ်
က မိုးထင်’

‘အဲဒါ ကျုပ်အလုပ်မှ မဟုတ်တာဘဲ။ ပုလိပ်တွေ၊
ရဲတွေ အလုပ်ပါ’

‘သိရအောင်လို့ ပြောထားပါ ဆရာ’

‘တရားရုံးကိုရောက်တော့ ခင်ဗျားပြောပေါ့။ ကျုပ်
နောက်ကျနေလို့၊ ထိုသူစကားကိုဖြတ်ပြီး ရင်ခွဲရုံကို သွက်
သွက်လေး လှာခဲ့တယ်။ ဒေါက်တာဘရူးဝါးဟာ ရင်ခွဲရုံ
ရောက်တာနဲ့ အလောင်းကို ပိတ်စနဲ့အုပ်ထားတဲ့ အဝတ်
ကို လှန်ကြည့်လိုက်တော့ သူ အလွန်အံ့ဩသွားရတယ်။
ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ အဲဒီအလောင်းဟာ သူ့နောက်ကို
လိုက်ပြီး ပြောတဲ့လူ ဖြစ်နေလို့ပဲတဲ့ကွ’ဟု ပြောလိုက်
သဖြင့် အောင်မင်းသည် ဟောဗျဟုဆို၍ အံ့ဩသွားလေ
၏။

‘အဲဒီလူရဲ့စကားအရ ပုန်းရှောင်နေတဲ့ တရားခံဖိုးထင်
ဟာ နောက်ဆုံး အဖမ်းခံလိုက်ရတာကို ဆရာဝန်ဘရူးဝါး
သိလိုက်ရတယ်’

‘စိတ်ဝင်စားဖို့ကောင်းသားပဲ’

‘အဲဒါ ဒေါက်တာဘရူးဝါးရဲ့ အကြောင်းပဲကွ။
နောက်တစ်ပုဒ်တောင် ပြောပြချင်သေးတယ်’

ဟု ငခြမ်းက ပြောလိုက်သဖြင့် အောင်မင်းက ‘ရပါ
တယ်...ရပါတယ်’ဟု ပြောရာမှ ငခြမ်း ရေရွေးကြမ်းပန်း
ကန်ထဲသို့ ရေရွေးကြမ်း ထပ်ငုံ့ထည့်ပေးလိုက်၏။

‘အဲဒီအဖြစ်ကလည်း ဆန်းသလိုလိုပဲ’

‘ပြောပါဦး’

‘ဒီလိုကွ...မြစ်ကျိုးရွာလေးမှာ အသုဘဖြစ်တယ်။
ရွာရဲ့ထုံးစံအရ အလောင်းကို ရွာပြင်မှာ ထုတ်ထားရတယ်။
ညကျ ရွာက လူတွေကပဲ လာစောင့်ပေးကြရတယ်။
အဲဒီအတွက်က ပူစရာမလိုဘူး။ အရက်အိုးသာ ထောင်
ပေးလိုက်၊ မလာပါနဲ့ဆိုတောင် လာပြီးစောင့်ပေးကြရတာ
ဟာ ရွာရဲ့ဓလေ့ပဲ။ ညကျတော့ အလောင်းကို စောင့်ပေး
မယ့် ရွာကအရက်သမားတွေ ရောက်လာကြတယ်။ အဲဒီ
အထဲမှာ အရက်မသောက်တတ်တဲ့ သံချောင်းဆိုသူ ပါ
လာတယ်။ အရက်သမားတွေဟာ အရက်သောက်ရင်းနဲ့
စောင့်ပေးကြတာပေါ့ကွာ။ သံချောင်းက နည်းနည်းတော့
ကြောက်တတ်တယ်။ အရက်သမားအဖော်တွေ ရှိနေတာ
ကြောင့် တာဝန်အရ စောင့်ပေးနေရတယ်။

ည(၁၂)နာရီကျော်တာနဲ့ အရက်သမားတွေဟာ ရေ
ချိန်လွန်ပြီး ဇက်ကျိုးအိပ်ကုန်ကြတာ တွေ့လိုက်ရတော့
သံချောင်းဟာ စောင်ခြံကြားထဲကနေ အလောင်းကို ခိုးခိုး
ကြည့်ပြီး အိပ်မရဘဲ ဖြစ်နေတယ်။ သူဟာ မကြည့်ဘဲ
လည်း မနေနိုင်ဘူး။ တစ်ချက်၊တစ်ချက် ခိုးခိုးကြည့်မိ
တာပေါ့ကွာ။ သန်းခေါင်လည်းကျော်ရော အဲဒီအလောင်း
ဟာ အသုဘစင်ပေါ်မှာ ထထိုင်လိုက်ပြီး ဟိုဟိုဒီဒီလျှောက်
ကြည့်နေတာကို တွေ့လိုက်ရသတဲ့။ သံချောင်းဟာ ဒူး
တွေ တုန်လာပြီး ဘာလုပ်ရမှန်းမသိဖြစ်ရာက အနားမှာ
အိပ်နေကြတဲ့ အရက်သမားတွေကို လှုပ်နှိုးတယ်။ အဲဒီ
အမူးသမားတွေက အိပ်မောကျနေကြပြီး တုတ်တုတ်
‘တောင် မလှုပ်ကြဘူး။

သံချောင်း အသုဘစင်ကို ပြန်ကြည့်လိုက်တော့
အဲဒီအလောင်းဟာ စင်ပေါ်ကဆင်းပြီး သူ့ဆီကို တန်းတန်း
မှတ်မှတ် လာနေတာကြောင့် အူယားဖားယားနဲ့ ထွက်
မိပြီးရတာပေါ့။ ရွံ့တွေ ဗွက်တွေကိုတောင် မရှောင်နိုင်
တော့ဘူး။ လွတ်အောင် ပြေးနေရတယ်။ အလောင်းက
လည်း ရွံ့တွေ ဗွက်တွေကိုနင်းပြီး သူ့နောက်ကို အသာ
လိုက်လာနေတယ်တဲ့။ သံချောင်း ရွာအစွန်ရောက်တော့
ရွာစပ်ကချောင်းကို ဖြတ်ပြီး ကူးလိုက်တော့မှ အလောင်း
ဟာ လိုက်မရဘဲ ကျန်ရစ်ခဲ့တော့တယ်။ ကြောက်ကြောက်
လန့်လန့်နဲ့ ရေတောင် စင်အောင် မဆေးလိုက်နိုင်ဘူး။

ကမန်းကတန်း အိမ်ထဲ ဝင်ပုန်းအိပ်လိုက်ရတယ်။ မနက် မိုးလင်းတာနဲ့ အရက်သမားတွေ အသုဘပို့ဖို့ သံချောင်းကို လာခေါ်ကြတယ်။

‘သံချောင်း...မင်း အတော်အသုံးမကျတဲ့ကောင်။

အသုဘစောင့်ပါဆိုတာ မင်း မစောင့်ဘူး’

‘ခင်ဗျားတို့ ဘာသိလို့လဲ’

‘တို့က စောင့်ပေးနေတယ်လေကွာ’

‘ခင်ဗျားတို့က မူးပြီးအိပ်နေကြတာကို’

‘မင်းစောင့်ပေါ့ကွာ’

‘အဲဒီအသုဘလိုက်လို့ ကျွန်တော်ထွက်ပြေးခဲ့ရတာ’

‘မဟုတ်တာ အတော်ပြောတဲ့ကောင်’

‘ကျွန်တော့်မှာ ရွှံ့တွေ ဗွက်တွေကိုဖြတ်ပြီး လွတ်အောင် မနည်းပြေးခဲ့ရတယ်။ ရေတောင် စင်အောင် မဆေးလိုက်ရဘူး။ ဒီမှာကြည့်ပါလား လို့ပြောပြီး သူ့ခြေထောက်ကို သက်သေပြလိုက်တယ်။

‘မသာတစ်ခေါက် ကျောင်းဆယ်ခေါက်တဲ့ သံချောင်းရ’

‘မသိဘူးဗျာ၊ ကျွန်တော် လိုက်မပို့ဘူး’

‘ရတယ်။ မင်းဟာ ရွာသားမပီသဘူး လို့ပြောပြီး ရွာသားတွေ ပြန်သွားကြတယ်တဲ့။

အသုဘပြင်ထားတဲ့ဆီရောက်တော့ ရွာသားတစ်ဦး

က အလောင်းကို ကြည့်လိုက်ရာက ‘ဟာ..ဟာ..သူ့ခြေထောက်မှာ ရွှံ့တွေ ဗွက်တွေနဲ့ပါလား လို့ ပြောလိုက်တာကြောင့် ကြည့်လိုက်ကြတဲ့အခါမှာ အလောင်းရဲ့ခြေထောက်မှာ ရွှံ့တွေ ဗွက်တွေ ပေကျံနေတာကို တွေ့လိုက်ကြလို့ အားလုံး တအံ့တဩဖြစ်ကုန်ကြရသတဲ့ကွာ။ ကိ..ဘယ်နှယ်လဲ အောင်မင်း’ဟု ငခြမ်းက မေးလိုက်၏။

‘အင်း..သံချောင်းအကြောင်းကလည်း ဆန်းသားပဲ’ဟု အောင်မင်းက ထောက်ခံမှုပေးလိုက်၏။

‘ရယ်စရာတစ်ပုဒ် နားထောင်ကြည့်ပါဦးလား။ ရယ်ရတယ်။ ဟာသကွ..ဟာသ’

‘ဟာသဆိုတော့ အပျင်းပြေတာပေါ့ဗျာ’

‘ဒီလိုကွ..ရွာတစ်ရွာမှာ ကရင်ငပုဆိုတဲ့ လူတစ်ယောက် ရှိတယ်။ သူက ကြိမ်ထိုးသမား။ ကြိမ်ကုလားထိုင်၊ ကြိမ်ပျစ်တောင်း ရက်တဲ့သူပေါ့။ ကြိမ်ပင်တွေရှိတဲ့ နေရာကို လှေတစ်စင်းနဲ့သွားပြီး ကြိမ်ရှာခတ် ထွက်ရတယ်။ ကြိမ်ပင်တွေဟာ ချုံကြီးကြီးမားမား ချုံအုပ်တွေထဲမှာ ပေါက်ကြတယ်လေ။ တစ်နေ့ ချုံတောအုပ်ကြီးတစ်အုပ်ကို တွေ့လိုက်တာနဲ့ သူ လှေလေးကိုကပ်ပြီး ကြိမ်ပင်ဝင်ခတ်ဖို့ တက်လိုက်တယ်။ အဲဒီချုံအုပ်မှာ ကျားဆိုးသည်လို့ ချိတ်ဆွဲထားတဲ့ ဆိုင်းဘုတ်ကို တွေ့လိုက်ရတာကြောင့် လူတွေဟာ ဘာမှန်းမသိဘူး။ ကြိမ်ခတ်

သမားတွေ ဒီနေရာကို မလာရအောင် လုပ်ကြံပြီး ချိတ်ဆွဲထားတာပဲ ဖြစ်ရမယ်လို့ အမြင်စောင်းလိုက်ပြီး ခပ်လှမ်းလှမ်းဝင် ကြိမ်ပင်ခတ်လိုက်တယ်။ အချိန်က မှောင်လာတော့မှာဖြစ်လို့ ခုတ်ပြီးသား ပြန်သယ်လာတဲ့ ကြိမ်ပင်တွေကို လှေပေါ် အမြန်တင်လိုက်တယ်။ ပြီးတာနဲ့ လှေပဲ့ပိုင်းမှာ တက်ထိုင်လိုက်ပြီး အမောပြေ ပြောင်းဖူးဖက်ဆေးလိပ်ကို မီးညှိဖွာရာက လှေတက်ကို တစ်ချက်၊ နှစ်ချက် လှော်လိုက်ရုံရှိသေး ဝုန်းဆိုတဲ့ အသံကြားနဲ့ အတူ ဘာမှန်းမသိတဲ့ အကောင်

ကြီးတစ်ကောင် လှေဦးပိုင်းပေါ် ခုန်တက်လာတာကြောင့် လန့်သွားတယ်တဲ့။ ကြည့်လိုက်တော့ ကျားကြီးဖြစ်နေ တယ်။ လှေကလည်း ကမ်းနဲ့ ကွာလာတာဆိုတော့ သူ ဘာလုပ်ရမှန်းမသိ ဖြစ်နေတော့တာပေါ့ကွာ။ ကျားက လှေဦးပိုင်းမှာ၊ သူက လှေရဲ့ပုံပိုင်းမှာဖြစ်ပြီး ကြိမ်ပင်တွေ က လှေအလယ်ကောင်မှာ အမောက်ကြီး တင်ထားလို့ ကျားနဲ့သူ နှစ်လံလောက် ခြားနေလို့ တော်သေးတယ်။ ကျားခုန်အုပ်တာနဲ့ သူ ရေထဲ ခုန်ဆင်းလိုက်ဖို့ပဲ ရှိတော့ တယ်။ သူက မလှုပ်တော့ ကျားကလည်း မလှုပ်ဖူးတဲ့ ကွ။ သူက မီးရဲရဲဆေးလိပ်ကို အဖွာမပျက်ဘဲ ကျောက် ရုပ်လို ငြိမ်နေတော့ ကျားက မီးရဲရဲကိုပဲ ကြည့်နေတယ်။ လှေမလှုပ် ကျားမလှုပ် ရှိနေပေမယ့် လှေက ရေစီးနဲ့ မျောပါနေတယ်။

မှောင်ရီပျိုးလာတာကြောင့် ကျားအလစ်မှာ သူ ရေ ထဲ ခုန်ဆင်းဖို့ ဟန်ပြင်နေတုန်းမှာပဲ အဝေးက လှေတစ် စင်း မျက်နှာချင်းဆိုင် လာနေတာကို ဝိုးတဝါးမြင်လိုက် ရတယ်။ ကျားက ကျောခိုင်းထားတာဆိုတော့ မသိဘူးပေါ့

လေ။ လာနေတဲ့လှေက အများရောက်တော့ အဲဒီလှေပေါ် က လူက ဗျို..ဆရာ၊ ဆေးလိပ်မီး တစ်တို့လောက် ပေးစမ်းပါလို့ လှမ်းတောင်းလိုက်တယ်။ အဲဒီမှာ အကြံ ပေါက်လိုက်ပြီး ရှေ့ကလူဆီမှာ ယူလိုက်ပါလို့ အော်ပြော လိုက်ရော ကျားက အဲဒီလှေပေါ်ကို ဝုန်းခနဲ ခုန်တက် လိုက်တာကြောင့် ကျား..ကျားလို့ အော်ဟစ်သံတွေ ပွက် လောရိုက်သွားတယ်။ သူကတော့ တစ်ချက်တောင် လှည့် မကြည့်ရဲဘူး။ သူ့လှေကို တက်သုတ်နှင်ပြီး လှော်ခတ် ပြေးခဲ့တယ်တဲ့ အောင်မင်းရဲ့

ဟု ဇာတ်သိမ်းလိုက်သဖြင့် -
'ဟား..ဟား..ကရင်ငပု..ငပု..ဟား..ဟား'
ဟု အောင်မင်း ရယ်လိုက်သော အသံသည် လက် ဖက်ရည်ဆိုင်ရှိ အခြားဝိုင်းများကို လွှမ်းမိုးသွား၏။
'ခင်ဗျားပြောတာ ဖြစ်ရပ်ဆန်းကြယ် ဟာသမြောက် ပါပေတယ်ဗျာ'ဟု ပြော၍ အောင်မင်းသည် ထပ်ရယ် မောနေလေ၏။

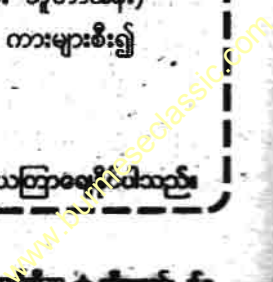
ဂန္ထီရ-လူမော်

ပဉ္စဂုဏ် အဟံ ဝိဇ္ဇာပိ
ဂန္ထီရ ဆရာဗျာမ္ဗိဒ္ဓိ (B.Sc)
အောင်ကောင်းမြ (သာကောဇာ)
ဗေဒင် + လက္ခဏာ + နဝင်းစီးယတြာပညာရှင်

- ✦ တစ်သက်တာ အောင်ရန်၊ ရှောင်ရန်များ။
- ✦ အချစ်ရေး၊ အိမ်ထောင်ရေး၊ စီးပွားရေး၊ လုပ်ငန်းကိစ္စ အဆင်ပြေစေရန် ဓာတ်ရိုက်ဓာတ်ဆင်ယတြာ။
- ✦ တစ်နှစ်တာ ဟောစာတမ်း ရေးပေးခြင်း၊ ကလေးအမည်ပေး၊ ဆိုင်၊ လုပ်ငန်း အမည်ပေးခြင်း။
- ✦ ကျန်းမာရေး၊ လူမှုရေး၊ စီးပွားရေး၊ အိမ်ထောင်ရေးအတွက် နဝင်းချေပေးခြင်း၊ နဝင်းစီးယတြာ ပြုလုပ်ပေးခြင်း။

မြောက်ဒဂုံမြို့နယ်၊ ပြည်ထောင်စုလမ်းမကြီး၊ တောင်-မြောက်လမ်းဆုံအနီး၊
ပြည်လုံးချမ်းသာ မြို့ဦးစေတီတော်၊ တောင်ဘက်မုခ်၊ (တိုးကြောင်ကလေး ဘူတာအနီး)
16၊ 16၊ ၁၇၄၊ ၁၈၇၊ ၂၁၃၊ ရွှေရန်ကုန်၊ အမြဲစိမ်း၊ အိမ်ပတီ(အစိမ်း) ကားများစီး၍
တောင်-မြောက် လမ်းဆုံမှတ်တိုင်တွင် ဆင်းပါ။)

နံနက်(၁၀:၀၀)နာရီမှ ညနေ(၄:၀၀)နာရီ။
ရပ်ဝေးမှ လာမည့်သူများ ဝန်၊ ၀၉၄၂၀၀၄၇၆၆၉ သို့ ကြိုတင်ဆက်သွယ်ပြီး လာရောက်ဆွေးနွေး ယတြာရေးနိုင်ပါသည်။

ရဲမြတ်စာင် တိမ်သလ္လာပုံးပါလို့

နေက ကျွဲကျဲပူနေသည်။ တောင်းကင်၌ နေလုံးကြီးက ဝင်းဝင်းတောက်လျက်ရှိသည်။ အပူရှိန်ကြောင့် ရိရိသမျှ သစ်ပင်တွေက ညှိုးကုပ်နေကြသည်။ လေငြိမ်နေသောကြောင့်လည်း သစ်ကိုင်းသစ်ခက်များက တုတ်တုတ်မျှ မလှုပ်သာဘဲ အပူဒဏ်ကိုသာ စင်းစင်းငြိမ်ခံနေကြရသည်။ မြစ်ပြင်တစ်လျှောက်၌မူ အပူငွေ့တွေက တရိပ်ရိပ် ပြေးလျက်ရှိသလို တံလျှပ်တွေကပါ တလက်လက်ထလျက် ရှိလေသည်။

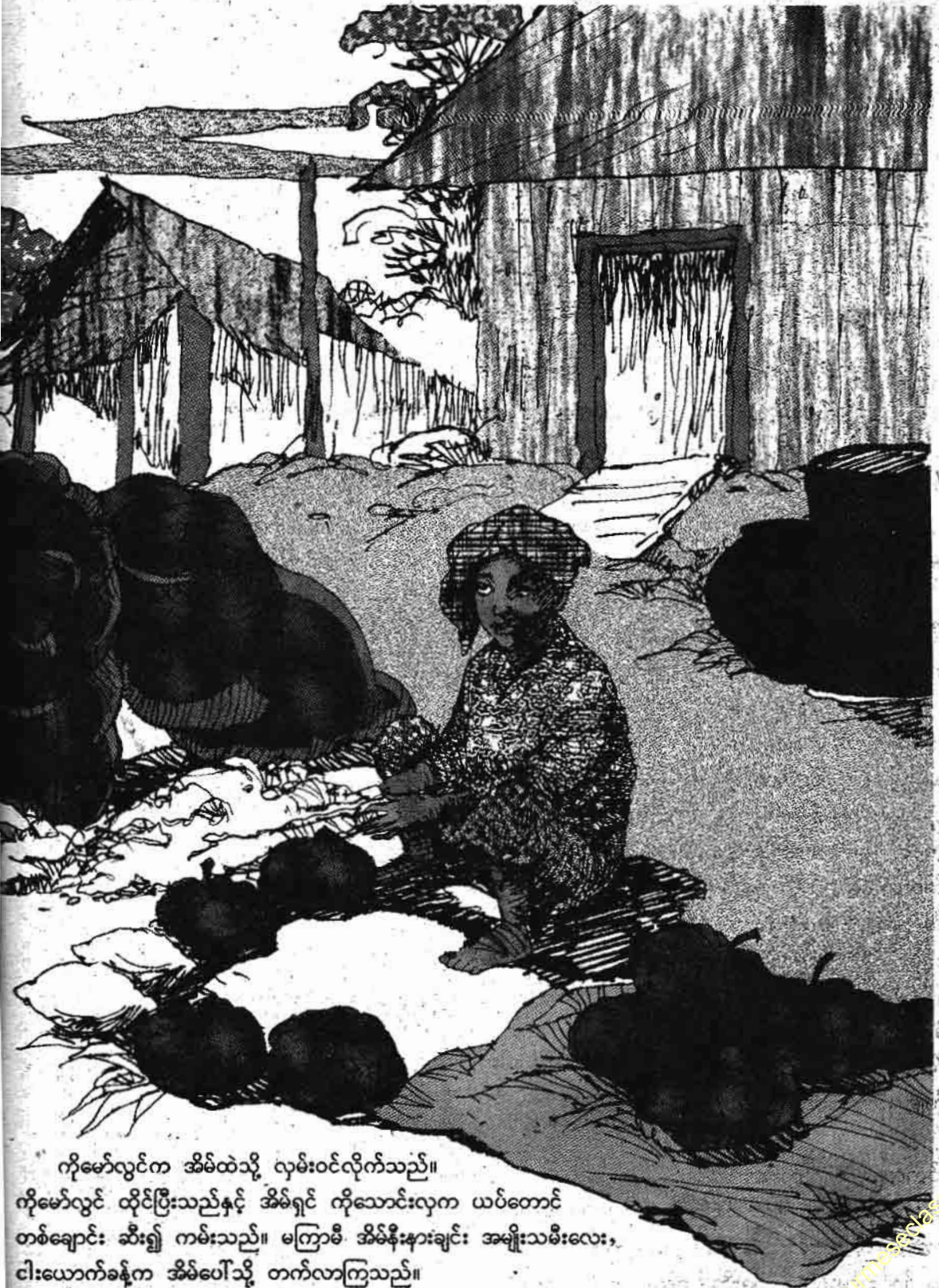
ကိုမော်လွင်က ရွာလယ်လမ်းအတိုင်း လျှောက်လာခဲ့သည်။ သူလျှောက်လာခဲ့သော လမ်းတစ်လျှောက်လုံးမှာပင် ငါးခြောက်လှန်းစင်များကို တွေ့ရသည်။ ထိုလှန်းစင်

များပေါ်၌ ကော့လန်ပျံနေသော ငါးသေးငါးမွှားတို့တိုလည်းကောင်း၊ ပြားပြားကားကားနှင့် ကြီးမားလှသည့် ငါးခြောက်ပြားကြီးများကိုလည်းကောင်း သူ တွေ့ခဲ့ရသည်။ ထိုလှန်းစင်များပေါ်မှ ထွက်လာသော ပုပ်အံ့အနံ့များကမူ သူ့နှာခေါင်းထဲ၌ မွန်ထူ၍ပင်နေလေသည်။

ထိုသို့ လျှောက်လာခဲ့ရင်း မကြာမီပင် သူဝင်ရမည့် အိမ်ရှေ့သို့ ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက် ရောက်လေတော့သည်။

‘ဟော...ကိုမော်လွင်ကြီး လာပြီ။ လာ...လာ...ကိုမော်လွင်၊ နေပူကြီးထဲ လျှောက်လာတာကိုး’

‘သန်းနုတို့၊ အေးကြိုင်တို့ရေ၊ ဒီမှာ ကိုမော်လွင်ရောက်ပြီဟေ့။ ပစ္စည်းကြည့်မှာဆို၊ လာခဲ့ကြ’

ကိုမော်လွင်က အိမ်ထဲသို့ လှမ်းဝင်လိုက်သည်။
 ကိုမော်လွင် ထိုင်ပြီးသည်နှင့် အိမ်ရှင် ကိုသောင်းလှက ယပ်တောင်
 တစ်ချောင်း ဆီး၍ ကမ်းသည်။ မကြာမီ အိမ်နီးနားချင်း အမျိုးသမီးလေး၊
 ငါးယောက်ခန့်က အိမ်ပေါ်သို့ တက်လာကြသည်။

ထို့နောက် ကိုသောင်းလှ၏ဇနီး မကျင့်ဥကပင် စကားစလိုက်သည်။

‘က...ကိုမော်လွင်၊ သူတို့ကလည်း ပစ္စည်းလေးတွေ ကြည့်ချင်လို့တဲ့။ သူတို့ကိုပါ တစ်ခါတည်း ပြလိုက်ပါဦး’

‘ရပါတယ်ဗျာ၊ ရပါတယ်။ ပြရမှာပေါ့၊ ပြရမှာပေါ့’ လက်ထဲမှ ယပ်တောင်ကို ပြန်ချလိုက်သည်။ လက် ဆွဲအိတ်အတွင်းမှ သတ္တုဘူးကလေးကို ထုတ်ယူလိုက် သည်။ သတ္တုဘူးအဖုံးကို ဖွင့်၍လည်း အများရှေ့တွင် ချပြလိုက်သည်။ ဘူးထဲမှာတော့ ရွှေထည်လက်ဝတ် ပစ္စည်းကလေးများက အရောင်တလက်လက်ဖြင့် အလှ ချင်း ပြိုင်နေကြလေသည်။

‘ပစ္စည်းတွေက အရင်တစ်ခေါက်ကထက်တောင် စုံ နေပါသေးလား။ ဒီဆွဲပြားလေးက ဘယ်လောက်တဲ့လဲ’

‘ကျုပ်တော့ ဟောဒီနားသံသီးလေးကို သဘောကျ တာပဲ။ ကျုပ်သမီးနားနဲ့ အတော်ပဲ နေလိမ့်မယ်’

‘ငါတော့ ဒီလက်စွပ်ကလေးကို ကြိုက်တယ်ဟေ့။ ပုံဆန်းကလေး။ ဒါ ဘယ်နှစ်ရွေးလောက် ရှိသလဲ’

ပစ္စည်းများကို ကြည့်ပြီး တစ်ယောက်တစ်ပေါက် ပြောနေကြသည်။ သူတို့သဘောကျသော ပစ္စည်းများကို လည်း ရင်ဘတ်တွင် ကပ်ကြည့်လိုက်၊ လက်တွင် စွပ် ကြည့်လိုက်၊ နားနှင့် ချိန်ကြည့်လိုက်နှင့် ပြုလုပ်လျက် ရှိကြသည်။ သည်လိုနှင့်ပင် ပစ္စည်းသုံးလေးမျိုးလောက် ရောင်းထွက်သွားတော့သည်။ သို့သော် ပစ္စည်းကိုသာ ရောင်းလိုက်ရသော်လည်း ငွေကိုမူ ချက်ချင်းမရ။

မကျင့်ဥကပင် ထုံးစံအတိုင်း-

‘ပိုက်ဆံကိုတော့ တစ်ပတ်လောက်ဆိုင်းမှ ဖြစ်မယ် နော် ကိုမော်လွင်။ လောလောဆယ် ဘယ်သူမှ မလည်ကြ သေးဘူး’

‘ကောင်းပါပြီ၊ ကောင်းပါပြီ’

‘ငါးခြောက်တွေက ရတော့မှာပါ။ ဒိုင်ကို ငါး နှစ်ခြောက်သွင်းပြီးတာနဲ့ ကိုမော်လွင် ပစ္စည်းဖိုးက အံ့ကိုက် ပပေါ့’

‘ဟုတ်ပါပြီ၊ ဟုတ်ပါပြီ’

ထို့နောက် ခဏတစ်ဖြုတ်နား၊ ရေခွေးကြမ်းတစ် ခွက်၊ နှစ်ခွက် သောက်ပြီးသည်နှင့် ထိုအိမ်ပေါ်မှ ပြန်ဆင်း လာခဲ့သည်။ ရွာလယ်လမ်းအတိုင်း လျှောက်လာခဲ့ပြီး

နောက်ထပ် ဖောက်သည်အိမ်တစ်အိမ်သို့ ဝင်ပြန်လေ သည်။

ဤသည်မှာ ကိုမော်လွင်အလုပ်ပင် ဖြစ်သည်။ သူ က မြို့ပေါ်ရှိ ပန်းထိမ်ဆိုင်များမှ ရွှေထည်များကို ဝယ် ယူကာ နယ်တကာလှည့်ပြီး တစ်ဆင့်ရောင်းချသောအလုပ် ကို လုပ်ကိုင်သည်။ ဤမြစ်ရိုးတစ်လျှောက်ရှိ တံငါရွာ ကလေးများမှာ သူ အမြဲတမ်းလာနေကျ ဖောက်သည်ရွာ ကလေးများပင် ဖြစ်သည်။ သူက ခရီးတစ်ခါထွက်လျှင် တစ်လကျော်ကျော်လောက် ကြာတတ်သည်။ ရွာစဉ်တစ် လျှောက် ပစ္စည်းဝင်ရောင်းလိုက်၊ ပိုက်ဆံစောင့်ယူလိုက် နှင့်မို့ ထိုမျှလောက် ကြာမြင့်ခြင်းဖြစ်သည်။ ဤအလုပ် မျိုးက ဤကဲ့သို့ စိတ်ရှည်ရှည်နှင့် မလုပ်၍လည်း မရပါ။

သူ ယခုရောက်ရှိနေသော စိန်ပန်းအမည်ရှိ တံငါရွာ ကလေးမှာ ဤတစ်ခေါက်အတွက်တော့ နောက်ဆုံးရွာပင် ဖြစ်သည်။ သူ့လက်ထဲတွင်လည်း လက်ကျန်ပစ္စည်းက သိပ်မရှိတော့ပြီ။ ဤရွာတွင် ပစ္စည်းဖိုးငွေ ကောက်ပြီးခါ က ကိုမော်လွင် မြို့ပေါ်သို့ ပြန်တက်တော့မည်။

ရစရာရှိသော အကြွေးကို စောင့်ပြီး တောင်းရသော အလုပ်က သိပ်တော့ မခက်ခဲလှပါ။ ဗုဒ္ဓထားသော ပစ္စည်း ဖိုးကို ရှောရှောရှူရှူပေးကြသည်က များပါသည်။ လိမ် သွားတာမျိုး၊ ညာသွားတာမျိုး၊ လက်ခက်နေတာမျိုးကို ကိုမော်လွင် တစ်ခါမျှ မကြုံဖူးခဲ့ပါ။ တောသူတောင်သား များပီပီ ရိုးသားကြသည်က များပါသည်။ တစ်ခုသာ ပြောစရာရှိသည်။ အချို့က ငွေအစား ငါးခြောက်ငါးခြောက် တို့ကို ထိုးပေးလိုက်တတ်တာမျိုး ရှိတတ်သည်။ ထိုအခါ မျိုးတွင် သူ့ဘက်ကလည်း စီစာကြောင်မနေပါ။ ပေးလာ သော ငါးခြောက်ကိုပင် ဒေသပေါက်ဈေးဖြင့် ချိန်ချက်ပြီး ကျေးကျေးနပ်နပ် ယူလိုက်သည်သာဖြစ်သည်။ ဤသည်မှာ အရှည်ကို ကြည့်သည့်သဘော၊ စီးပွားရေးအမားပီသ သည့် သဘောပင် ဖြစ်သည်ဟု ကိုမော်လွင်က နှလုံး ပိုက်ထားသည်။

ရွာထဲ လှည့်ပြီးသည်နှင့် ကိုမော်လွင်က တည်းခို အိမ်သို့ ပြန်လာခဲ့သည်။ သူတည်းခိုနေသောအိမ်က ဧက အရှေ့ပိုင်းမှ ကိုသိန်းငွေ၊ မငွေးကြည်တို့အိမ် ဖြစ်သည်။ သူ ပြန်ရောက်ရောက်ချင်းပင် ကိုသိန်းငွေက ဆီ

ပြောတော့သည်။

ကိုမောင်လွင်ရှေ့ ခုတင်ပဲ ကိုငြိမ်းမောင်တို့ လင်
ထား ပြန်သွားတယ်။ ငါးခြောက်တောင်းတွေလည်း ထား
ခဲ့တယ်။ သူတို့ ဝယ်ထားတဲ့ လက်စွပ်ကလေးအတွက်
ငွေအစား ငါးခြောက်ပဲ ပေးမယ်လို့ ခင်ဗျားကို ပြောထား
တယ်ဆို'

'ဟုတ်တယ် ကိုသိန်းငွေ၊ ဟုတ်တယ်။ ငါးခြောက်
က အချိန်ဘယ်လောက်တဲ့လဲ'

'(၂၈)ပိဿာနဲ့ (၅၀)သားလို့ ပြောသွားတာပဲ။ အဲဒါ
ဟုတ်ရဲ့လား'

'ဒါဆို ဟုတ်ပါတယ်။ အဲဒီအတိုင်းပါပဲ'

'ခင်ဗျား ပြန်ချိန်ကြည့်ရင် ကြည့်ပါဦးလား။ ဟို
မှာ ချိန်ခွင်ရှိတယ်လေ'

'တော်ပါပြီဗျာ၊ မလိုတော့ပါဘူး။ အချင်းချင်းတွေပဲ
ဟာ'

ကိုသိန်းငွေက ငါးခြောက်တောင်းများကို ညွှန်ပြလေ
သည်။ ကိုမောင်လွင်က လျှောက်သွားလိုက်ပြီး တောင်းထဲ
မှ ငါးခြောက်တစ်ပြားကိုထုတ်၍ တစ်ချက်နမ်းကြည့်လိုက်
သည်။ ထို့နောက် တောင်းထဲသို့ ပြန်ထိုးထည့်ထားလိုက်
သည်။ ထိုအချိန်မှာပင် အိမ်ရှေ့လမ်းပေါ်မှ လှည်းဝင်ရိုးသံ
တအိအိနှင့်အတူ သူ့နာမည်အား လှမ်းခေါ်လိုက်သည့်
အသံကို ကိုမောင်လွင် ကြားလိုက်ရသည်။ လှည့်ကြည့်
လိုက်ရာ လှည်းတစ်စီးကို တွေ့လိုက်ရသည်။ လှည်းပေါ်
တွင် လှည်းသမားတေး၌ ကပ်ထိုင်နေသော ကိုထွန်းရွှေကို
တွေ့လိုက်ရသည်။ ကိုထွန်းရွှေက ကိုမောင်လွင်အား လက်
မြှောက်ပြကာ အော်ဟစ်ပြောဆိုလိုက်သည်။

'ပြန်ပြီဗျို့ ကိုမောင်လွင်၊ ခင်ဗျားမိန်းမကို ဘာပြော
လိုက်ရဦးမလဲ။ မှာစရာရှိ မှာလိုက်လေ'

'လပြည့်ကျော်တစ်ရက်နေ့လောက် ပြန်ရောက်မယ်
လို့ ပြောလိုက်ပါဗျို့ ကိုထွန်းရွှေ။ ငါးခြောက်တောင်း
တွေ ပါလာမှာမို့ မော်တော်ဆိပ်ကို လာကြိုပါလို့လည်း
ပြောလိုက်ပါဦး'

'ကောင်းပြီ၊ ကောင်းပြီ။ ပြောလိုက်မယ်၊ ပြောလိုက်
မယ်'

လှည်းအိမ်ကြောင့် အသံကို မြှင့်၍ အပြန်အလှန်
ပြောဆိုကြရသည်။ ထို့နောက် လှည်းက မြစ်ဆိပ်ဘက်သို့

တအိအိနှင့် ထွက်ခွာသွားလေသည်။ လှည်းပေါ်တွင်
တောင်းကြီး၊ တောင်းငယ်များဖြင့် ပြည့်မောက်လျက်ရှိရာ
ထိုတောင်းများမှာ ကိုထွန်းရွှေ ဝယ်ယူလာသော ငါး
ခြောက်တောင်းများပင်ဖြစ်သည်။ ကိုထွန်းရွှေက ကိုမောင်
လွင် နည်းတူ မြို့ပေါ်တွင် နေထိုင်သူဖြစ်သည်။ သူက
ဈေးထဲတွင် ငါးခြောက်ဆိုင်ကြီးတစ်ဆိုင်ကိုပါ ဖွင့်ထား
သည်။ သူသည်လည်း ဤရွာသို့ တစ်လတစ်ကြိမ်လောက်
ငါးခြောက် လာဝယ်လေ့ရှိသည်။

နေချိန်သည်နှင့် ကိုမောင်လွင်က ရေချိုးရန် မြစ်ဆိပ်သို့
ဆင်းလာခဲ့သည်။ တဘက်တစ်ထည်ကို ပခုံးပေါ်တင်ကာ
ဆပ်ပြာခွက်ကို လက်က ကိုင်လာခဲ့သည်။ လမ်းတစ်
လျှောက်၌ ရေချိုးဆင်းသူ၊ ရေခပ်ဆင်းသူများဖြင့် စည်
ကားလျက်ရှိသည်။

သောင်ပြင်မရောက်မီ အိမ်တစ်အိမ်ရှေ့သို့အရောက်
တွင် လူအချို့ စုရုံးစုရုံးလုပ်နေကြသည်ကို သူတွေ့လိုက်ရ
သည်။ ဆူဆူညူညူနှင့် တစ်ယောက်တစ်ပေါက် ပြောဆိုနေ
ကြသံများကိုပါ ကြားရသည်။

ကိုမောင်လွင်က နီးရာလူတစ်ယောက်ကို စပ်စုလိုက်မိ
သည်။

'ဘာဖြစ်နေကြတာလဲဗျာ။ လူတွေ တရုန်းရုန်းနဲ့ပါ
လား'

'သူတို့သားလေး အိမ်ပြန်ရောက်လာလို့တဲ့။ ဆွေ
မျိုးသားချင်းတွေက ဝမ်းသာအားရဖြစ်နေကြတာ'

'ဪ... ဘာများလဲလို့။ နို့... သူတို့သားက ဘယ်
သွားတာမို့လို့လဲ'

'ဒါတော့ ကျုပ်လည်း မသိဘူး။ ဒီကောင်က အိမ်က
ထွက်သွားတာတော့ ငါးနှစ်လောက်ရှိပြီ။ သေသလား၊
ရှင်သလား မသိဘဲ ပျောက်နေတာ။ ခုလို ရုတ်တရက်ပြန်
ပေါ်လာတော့ ဝမ်းသာကြတာပေါ့။ ဟိုမှာ မအေလုပ်တဲ့
သူ မျက်ရည်မစဲအောင် ငိုနေတာ ကြည့်ပါလား'

ကိုမောင်လွင် လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။ မှန်သည်။ မိခင်
လုပ်သူက သားပျောက်၏ လက်မောင်းတစ်ဖက်ကို မလွတ်
တမ်း ဖက်တွယ်ထားပြီး ကြုံကြုံပါအောင် ငိုနေရာသည်။
ထိုမြင်ကွင်းကို သူ အတန်ကြာအောင်ပင် ငေးမောကြည့်
နေမိသည်။ နောက်မှ သက်ပြင်းတစ်ချက်ကိုချကာ မြစ်

ဆိပ်ဘက်သို့ ဆက်လျှောက်လာခဲ့သည်။ မြစ်ဆိပ်ရောက်သော် ချက်ချင်း ရေမချိုးနိုင်သေး။ ကျောက်ဆောင်တစ်ခုပေါ်၌ထိုင်ကာ သူ ငိုငင်တွေ့နေမိသည်။ ပြောရလျှင် စောစောက မြင်တွေ့ခဲ့ရသော မြင်ကွင်းက ယခုတိုင် သူ့အာရုံထဲမှာ စွဲကျန်လျက်ရှိသေးသည်။ ထိုမြင်ကွင်းမှတစ်ဆင့် ရရှိလိုက်သော ခံစားချက်ဝေဒနာကလည်း ယခုတိုင် သူ့ရင်ထဲမှာ တန့်န့်ဖြစ်နေရသေးသည်။

ကိုမော်လွင်တွင်လည်း သားတစ်ယောက် ရှိသည်။ ထိုသားလေးနှင့် ကွဲကွာနေရသည်မှာလည်း (၁၀)နှစ်ခန့်ပင် ရှိပြောမည်။ ထို့ကြောင့် စောစောက မိဘနှင့်သားသမီး ပြန်လည်ပေါင်းဆုံခန်းကို တွေ့လိုက်ရသောအခါ သူ ရင်နှင့်အောင် ခံစားလိုက်ရသည်မှာ အဆန်းမဟုတ်ချေ။ မိမိသည်လည်း ကွဲကွာနေသော သားကလေးနှင့် ပြန်လည်ပေါင်းဆုံရပါမူ မည်မျှကောင်းပါမည်နည်း။ မည်သည့်ရုပ်ရည်မျိုး ရှိနေမည်မသိသော မိမိသားကလေးနှင့် ပြန်တွေ့လိုက်ရပါက မိမိမည်မျှလောက် ဝမ်းသာရပါမည်နည်းဟု သူ့အနေနှင့် အထူးပင် တောင့်တဆာလောင်လိုက်မိသည်မှာလည်း ဖြစ်သင့်ဖြစ်ထိုက်သော အကြောင်းအချက်ပင် ဖြစ်တော့သည်။

ကိုမော်လွင်မှာ အောက်သူအောက်သားတစ်ဦး ဖြစ်သည်။ သို့သော် သူက ငယ်စဉ်ကပင် အထက်အညာတစ်ခွင်၌ ကျင်လည်ခဲ့ရသည်။ ထိုဒေသ၌ ရွှေတူးသော အလုပ်ကို လုပ်ကိုင်ရင်း ထိုဒေသခံ အမျိုးသမီးတစ်ဦးနှင့်ပင် အိမ်ထောင်ကျခဲ့ရသည်။ သားလေးတစ်ယောက်ကိုပါ ရခဲ့သည်။ သားလေး၏နာမည်ကို မောင်ဝင်းမော်ဟု

မှည့်ခေါ်ခဲ့သည်။

သားလေး ရှစ်နှစ်သားခန့်အရောက်တွင် နေီးဖြစ်သူ ဆုံးပါးသွားသည်။ သူသည်လည်း ရွှေတော၏ဒဏ်ကြောင့် ငှက်ဖျားမိကာ အသည်းအသန်ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ အိမ်ထောင်လည်းပျက် ရောဂါလည်းရကာ ဒုက္ခသူကွဲမျိုးစုံတို့နှင့် ကြုံဆုံခဲ့ရသည်။ နောက်ဆုံးတွင် သားလေးကို သူ့အဘိုးအဘွားများထံ ထိုးအပ်ခဲ့ပြီး အောက်ပြည်အောက်ရွာသို့ ကိုမော်လွင် အားချင်း ပြန်လာခဲ့ရသည်။ ၎င်းကပင် သားကလေးနှင့် အပြီးအပိုင် ခွဲခွာခဲ့ခြင်း ဖြစ်တော့သည်။

သူ ငှက်ဖျားပျောက်ပြီးသော်လည်း နေရာဟောင်းသို့ ပြန်မသွားနိုင်တော့ပေ။ ဇာတိရပ်ရွာမှာပင် ဆက်လက်နေထိုင်ခဲ့တော့သည်။ နောက်အိမ်ထောင်ကိုပါ ပြုဖြစ်ခဲ့သည်။ နောက်အိမ်ထောင်ဖြစ်သော မသန်းသန်းဦးက သူ့ထက် အသက်အတန်ပင် ငယ်လှသည်။ သို့သော် အိမ်ထောင်သက်သာ တဖြည်းဖြည်း ရှည်ကြာလာသော်လည်း သန်းသန်းဦးနှင့် သားသမီးတစ်ဦးမျှမရ။ ထိုသို့မရသည့်အတွက်လည်း ရှိခဲ့ပြီးသော သားလေး မောင်ဝင်းမော်ကို ပိုလို့အောက်မေ့ရသည်။ တမ်းတရသည်။ အဖေတကွ သားတကွ နေရသည့်အဖြစ်ကို တွေးမိလိုက်တိုင်း ဆွတ်ကွင်လွမ်းမောမိရသည်။

မဖြစ်ချင်တာ ဖြစ်ရ၊ ဖြစ်ချင်တာ မဖြစ်ရလေသည်မှာ လောကသဘာဝပင် ဖြစ်သည်။ ထိုသဘာဝအတိုင်း လက်ခံလိုက်နာရမည်မှာလည်း လူသားတိုင်း၏ ဘဝဇေတာဝန်သာ ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ကိုမော်လွင်သည်လည်း ဖြစ်ချင်သည့်ဆန္ဒနှင့် ဖြစ်နေရသောဘဝကို ကြိုက်မှိတ်အောင့်အည်းလျက် မချီတင်က ခံယူနေခဲ့ရသည်သာ။

နောက်တစ်ပတ်မျှအကြာတွင် ကိုမော်လွင် မြို့ပေါ်သို့ ပြန်ရန် ပြင်လေသည်။ ပစ္စည်းဖိုး ရစရာရှိသည်များကိုလည်း အားလုံးကောက်ပြီးသွားလေပြီ။ ပစ္စည်းဖိုးကို အချို့က ပိုက်ဆံဖြင့် ပေးဆပ်ကြပြီး အချို့ကမူ ပိုက်ဆံအစား ငါးခြောက်ကိုသာ ထိုးပေးကြလေရာ ကိုမော်လွင်ထံတွင် ငါးခြောက်များပါ အတော်အတန် စုဆောင်းမိနေလေပြီ။ ပထမတွင် ထိုငါးခြောက်တောင်းများကို မော်တော်တင်ပြီး မြစ်ကြောင်းလမ်းမှ ပြန်ရန် စီစဉ်ခဲ့သေးသည်။ ထိုအတောအတွင်းမှာပင် ကားလမ်းပေါ်မှ ငျိုးနေသော

တံတားတစ်ခုက ပြန်လည်ပြင်ဆင်၍ ပြီးစီးသွားလေရာ ကိုမော်လွင်က ခရီးတွင်စေရန်အတွက် ကားလမ်းမှပင် ပြန်တော့ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

ထို့ကြောင့် အိမ်သို့ မှာကြားထားသည့် လပြည့်ကျော် တစ်ရက်နေ့မှာပင် ငါးခြောက်တောင်းများကို ကားဖြင့် တင်ကာ ကိုမော်လွင် မြို့ပေါ်သို့ ပြန်တက်ခဲ့တော့သည်။

ကိုမော်လွင် စီးလာသောကားက ဂိတ်ရှေ့မှာပင် ထိုးရပ်လိုက်သည်။ ကိုမော်လွင်က ကားပေါ်မှ ဆင်းလိုက်သည်။ ထို့နောက် တွန်းလှည်းသမားတစ်ယောက်ကို လှမ်းခေါ်ကာ သူ့ငါးခြောက်တောင်းများကို ညွှန်ပြ၍ အိမ်အရောက် ပို့ပေးရန် မှာကြားလိုက်သည်။ တွန်းလှည်းသမားကို မှာခဲ့ပြီးနောက် သူက အိမ်သို့ ခြေကျင်ပင် ပြန်လာခဲ့သည်။

တဖြည်းဖြည်း လျှောက်လာရင်း လမ်းဆုံသို့ ရောက်လာခဲ့သည်။ ထိုလမ်းဆုံမှာ ကားဂိတ်သို့သွားသော လမ်းနှင့် မော်တော်ဆိပ်သို့သွားသောလမ်း ဆုံတွေ့နေရာ ဖြစ်သည်။ ထိုလမ်းဆုံ၌ပင် လက်ဖက်ရည်ဆိုင်တစ်ဆိုင် ရှိသည်။

ကိုမော်လွင် ထိုလက်ဖက်ရည်ဆိုင်ရှေ့သို့ အရောက်တွင် တစ်စုံတစ်ယောက်က သူ့ပခုံးကို လှမ်းဆွဲလိုက်သည်။ သူ လှည့်ကြည့်လိုက်ရာ ဆံပင်ညှဉ်းသိုးသိုး၊ မျက်နှာပွစိစိ၊ မုတ်ဆိတ်၊ နှုတ်ခမ်းမွေး ကျိုးတိုးကျဲတဲနှင့် လူတစ်ယောက်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။ တစ်ပြိုင်တည်းမှာပင် ထိုလူထံမှ ချဉ်စုတ်စုတ် အရက်နံ့ကိုပါ ရှူရှိုက်လိုက်ရလေရာ ကိုမော်လွင်က နှာခေါင်းရှုံ့လိုက်မိသည်။

ထိုလူက စကားစသည်။

‘ဟေ့ကောင် မော်လွင်၊ ဘယ်က ပြန်လာတာလဲ’
‘နယ်က ပြန်လာတာကွ။ ခုပဲ ရောက်တာ’
‘ဟုတ်လား၊ မင်းကို ငါ ပြောစရာတစ်ခု ရှိတယ်’
‘နောက်မှ ပြောကွာ။ ငါ အခု မအားသေးဘူး။ နောက်မှာ ငါးခြောက်လှည်း ပါလာတယ်’

ပြောပြီး ကိုမော်လွင်က ဆက်လျှောက်ရန် ပြင်သည်။ သို့သော် ထိုလူက ကိုမော်လွင်လက်မောင်းကို ဆွဲမြဲဆွဲထားသည်။ သို့အတွက် ကိုမော်လွင်က ဒေါသထောင်းခနဲ ထွက်သွားသည်။ မျက်မှောင်ကိုကြုတ်၍လည်း ခပ်ထန်

ထန် ပြန်ကြည့်လိုက်မိသည်။ ပြောရလျှင် သူက သည်လို လူစားမျိုးနှင့် စကားလည်း မပြောချင်သလို မျက်နှာချင်းလည်း မဆိုင်ချင်။ သည်ကောင့်မှာမည်က ကျော်ကင်းဖြစ်သည်။ ငယ်ငယ်တုန်းကတော့ တွဲဖက်တွဲဖက် သူငယ်ချင်းတစ်ယောက် ဖြစ်ခဲ့ဖူးသည်။ သို့သော် ယခုတော့ သည်ကောင့်ကို ငယ်စာရင်းမှ ဖျက်လိုက်သည်မှာ ကြာချေပြီ။ အကြောင်းမှာ သည်ကောင်က လူဆိုးဖြစ်သည်။ လူမိုက်ဖြစ်သည်။ ထောင်ထွက်ဖြစ်သည်။ ပိုက်ဆံရလျှင် ဘာမဆိုလုပ်တတ်သော ဒုစရိုက်သမားဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် သည်ကောင်နှင့်တွေ့လျှင် ဝေးဝေးရှောင်ခဲ့သည်မှာလည်း ကြာခဲ့ချေပြီ။

ယခုတော့ တည့်တည့်ဝင်တိုးမိလေပြီ။ ထိုမျှမက သူ့ကိုပါ မရမက ဆွဲထားပြန်လေပြီ။ အရက်ဖိုးရဖို့ အတင်းမိုက်ကြေးခွဲပြီး တောင်းတော့မည်ဟု သူ ထင်လိုက်မိသည်။ သို့သော်-

‘နေစမ်းပါဦးကွ မော်လွင်ရ၊ ဘယ်လိုဖြစ်နေတာလဲ။ ငါပြောမယ့် အရေးကြီးတဲ့ စကားကို မင်း နားမထောင်တော့ဘူးလား။ မင်းမိန်းမ သန်းသန်းဦး နောက်ပိုင်းမှာ ဘာတွေဖြစ်ပျက်နေတယ်ဆိုတာ မင်းမသိချင်တော့ဘူးလား’

ထူးဆန်းသောစကားကြောင့် ကိုမော်လွင် ရုတ်ခြည်းစိတ်ပြောင်းသွားသည်။ မျက်နှာပါ ပြောင်းသွားသည်။ ကိုယ်လုံးကို တစ်ဖက်သို့ စောင်းနေရာမှ ကျော်ကင်းဘက်သို့ တည့်တည့်လှည့်လိုက်သည်။ သိချင်စိတ်ဖြင့်လည်း မေးလိုက်သည်။

‘ဆိုစမ်းပါဦး။ ငါ့မိန်းမ ဘာဖြစ်နေလဲ’
‘ဟဲ..ဟဲ..ဒီလိုမှပေါ့။ လာ..ငါပြောပြမယ်။ ဆိုင်ထဲ ဝင်ရအောင်’

ကျော်ကင်းက ရှေ့မှနေ၍ ဆိုင်ထဲ ဝင်သွားသည်။ ကိုမော်လွင်က သံလိုက်နှင့် အဆွဲခံလိုက်ရသလို ကျော်ကင်းနောက်မှ ကပ်၍ လိုက်ပါသွားသည်။ ချောင်ကျကျ စားပွဲတစ်ခုတွင် နှစ်ယောက်သား ထိုင်လိုက်ကြသည်။ ကျော်ကင်းက ဘေးဘီကို တစ်ချက်ဝင့်ကြည့်လိုက်ပြီးမှ လေသံတိုးတိုးဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

‘မပြောမရိနဲ့ ဟေ့ကောင်၊ မင်းမိန်းမ ယောက်ျားတစ်ယောက်နဲ့ စခန်းသွားနေတယ် နားလည်လား’

ဟင်

ရုတ်ခြည်းပင် မျက်စိကျယ်သွားသည်။ မျက်နှာတွေ၊ နားရွက်တွေ ထူပူသွားသည်။ နှလုံးသွေးကပါ တဒိန်းဒိန်း ဆောင့်ခုန်လာသည်။

မင်း..မင်း..တကယ်ပြောနေတာလား ဟေ့ကောင်

တကယ်ပြောတာပေါ့ကွ။ ဘာလဲ၊ ငါ့ကို လူဆိုးဆိုပြီး ငါပြောတဲ့စကားကို မယုံချင်ဘူးလား။ ဒီပြင်အချိန်မှာ မင်းက ငါ့ကို မတွေ့ချင်ဘူးဆိုရင် ငါကလည်း ကျောခိုင်းသွားလိုက်ရုံပေါ့ကွ။ ဘာကရုစိုက်စရာလဲ။ ခုကိစ္စက မင်းဘဝ တစ်ခုလုံးနဲ့ သက်ဆိုင်နေတဲ့ ကိစ္စမို့လို့ ငါက သူငယ်ချင်းစိတ်နဲ့ ဝင်သတိပေးတာကွ။ နားလည်လား ဟေ့ကောင်

ရင်တွင်း၌ ယောက်ယက်ခတ်ရလေပြီ။ ပူလောင်ရလေပြီ။ ခြောက်ကပ်ကပ်အသံဖြင့် ကျော်ကင်းကို အလျှင်စလို မေးလိုက်မိသည်။

မင်းက ဘာတွေ့သလဲ ပြောပါဦး

တွေ့တာပေါ့ကွ။ မင်းကောင်မက ခင်ငယ်ငယ်ကောင်လေးတစ်ယောက်နဲ့ဖြစ်နေတာ။ ပထမတစ်ခါ အဲဒီကောင်လေးနဲ့ ညမိုးချုပ်ခါနီး ဘုရားစောင်းတန်းပေါ်တက်သွားတာ မြင်လိုက်ရတယ်။ မင်းမိန်းမက အဲဒီကောင်လေးရဲ့ ပခုံးကို ဖက်လို့။ နောက်တစ်ခါကတော့ မင်းအိမ်ပေါ်မှာကို တွေ့ရတယ်။ အဲဒီကောင်လေး မင်းအိမ်ပေါ်တက်သွားတာ တွေ့လိုက်ရတာနဲ့ ငါလည်း ပထမတစ်ကြိမ်ကတည်းက မသင်္ကာဖြစ်ထားတာဆိုတော့ သူ့နောက်က မသိမသာ လိုက်ချောင်းလိုက်မိတယ်။ လား..လား..ဒီတစ်ခါတော့ သူတို့နှစ်ယောက်ကို အိပ်ရာထဲမှာ တန်းလန်းကြီး တွေ့ရတော့တာပဲ။ ကောင်လေးက ပက်လက်အိပ်လို့။ မင်းကောင်မက ကောင်လေးဘေးမှာထိုင်ပြီး ကောင်လေးနဲ့ မျက်နှာချင်းအပ်လို့။ ကိုင်း..ဒီထက်သေချာတာ ဘာရှိသေးလဲ

တောက်

အဲကို တင်းတင်းကြိတ်လိုက်မိသည်။ လက်သီးကိုပါ ကျစ်ကျစ်ဆုပ်လိုက်မိသည်။ မျက်လုံးတွေက မီးဝင်းဝင်း တောက်လာသလို သူ့တစ်ကိုယ်လုံးပါ နုတ်ကျသလို တဆတ်ဆတ် တုန်စပြုလေပြီ။

ရုတ်ခြည်းပင် အသက်ငယ်ငယ် အရွယ်နုနုနှင့် ပလီ

ပလာ တိတိတာတာ ပြောတတ်စွာသော သန်းသန်းဦးအား လျှာနှစ်ခွနှင့် မြွေဟောက်မအသွင်သို့ ပြောင်းလဲမြင်ယောင် လိုက်မိသည်။

ထိုစဉ် ကျော်ကင်းက-

ဟေ့ကောင် မော်လွင်၊ ဟိုမှာတွေ့လား။ အဲဒီကောင်ပဲ။ အဲဒီကောင်ပဲ။ မင်းမိန်းမနဲ့ ဖြစ်နေတာ အဲဒီကောင်ပဲဟု ပျာပျာသလဲပြောကာ လက်ညှိုးထိုးပြလေသည်။

ကိုမော်လွင်က ဆတ်ခနဲ လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။ လမ်းဟိုဘက်၌ အရပ်မြင့်မြင့် ကိုယ်လုံးထွားထွားနှင့် လူငယ်တစ်ယောက်က မော်တော်ဆိပ်ဘက်သို့ သွားနေလေသည်။ ဘောင်းဘီရှည်နှင့် ဂျင်းဂျာကင်ကို ဝတ်ဆင်ထားသော ထိုသူမှာ ဆံပင်က ရှည်ရသည့်အထဲ ခေါင်းကိုပါ အောက်သို့ ငုံ့ထားလေရာ မျက်နှာကို သဲကွဲစွာ မမြင်ရပေ။

ဘယ်ကကောင်လဲ မသိဘူး။ တို့ရပ်ကွက်ထဲမှာလည်း တစ်ခါမှ မမြင်ဖူးဘူး။ မဟုတ်မှလွဲရော ဒီကောင်ကမ်းနားဘက်ကကောင် ဖြစ်ရမယ်

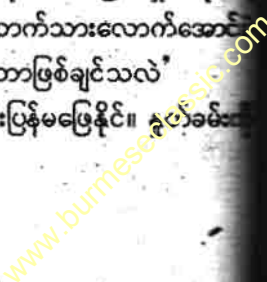
ကိုမော်လွင် တရူးရူးတရူးရူး ဖြစ်သွားသည်။ ထိုသူအား စားတော့ဝါးတော့မတတ် စူးနိုက်ကြည့်ရင်း သူ့ရင်ဘတ်ကြီးက တမောက်ကြွကြွ ဖြစ်လာသည်။ စိတ်ထိုမထိန်းနိုင်တော့ဘဲ ထိုင်ရာမှထရန် ပြင်လိုက်သည်။ သို့သော် ကျော်ကင်းက သူ့ကို အချိန်မီဆွဲ၍ တားဆီးလိုက်သည်။

နေစမ်းပါ။ မင်း အသာနေ။ ဒီကိစ္စ ငါရှင်းပေးမယ်။ မင်းအမှိုက်ကို ငါ တံမြက်စည်းလှည်းပေးမယ်။ ဒီမှာကြည့် ဟေ့ကောင်

ပြောပြီး ကျော်ကင်းက သူ့ကုတ်အင်္ကျီအဟောင်းကြီးအား အသာလှစ်ပြလိုက်သည်။ အတွင်းမှာတော့ ကွဲနဲ့ အရိုးတပ် ဓားမြှောင်တစ်ချောင်းကို အိမ်နှင့်တကွ တွေ့သည်။ မျက်စိကို ခပ်မှေးမှေးပြုလျက် ကျော်ကင်းထဲ မေးလာသည်။

ဘယ်လိုလဲ၊ ဒီကောင်ကို ငါ အပြတ်ရှင်းလိုက်မလား။ ဒါမှမဟုတ် မှတ်လောက်သားလောက်အောင် လုပ်ပြလိုက်ရမလား။ မင်း ဘာဖြစ်ချင်သလဲ

ကိုမော်လွင်က ချက်ချင်းပြန်မဖြေနိုင်။ နှလုံးခမ်းခါကိုက်၍ တွေ့ဝေနေသည်။

ပြီးတော့မှ မင်းသဘောပဲ။ မင်းလုပ်ချင်သလို လုပ်
လိုက်ပေတော့ ဟု ပြန်ပြောလိုက်သည်။

‘ကောင်းပြီ၊ ဒါဖြင့် ငါကြည့်လုပ်လိုက်မယ်။ ဈေး
ထတော့ သူ့ဈေးနဲ့သူ ရှိတယ်နော် သူငယ်ချင်း။ အပျောက်
ဆိုရင် ဘယ်လောက်၊ ပညာပေးရုံဆိုရင် ဘယ်လောက်ပေါ့’

‘အေးပါ၊ မင်းသဘောအတိုင်း ဖြစ်စေရပါမယ်။
ဒါပေမဲ့ ငါ့ဘက်ကိုတော့ အမှုပတ်မလာစေနဲ့နော်’

‘ဒါတွေ ထားစမ်းပါ။ ရိုးနေပြီ။ ဒီမှာ မင်းအတွက်နဲ့
ငါ ထောင်ထဲမှာ နေရမယ်ဆို တစ်သက်လုံး နေလိုက်မယ်
ကွာ၊ သိပြီလား။ လောလောဆယ် ငါ့အရက်ဖိုး နည်းနည်း
ပေး။ ကျွန်တာ ပြီးမှရှင်းမယ်’

ကိုမော်လွင်က ကျော်ကင်းလက်ထဲ ငါးထောင်တန်
တစ်ရွက် ထိုးထည့်ပေးလိုက်သည်။ ထိုအခါ ကျော်ကင်း
က သူ့ပခုံးကိုပုတ်ကာ ပြန်ပေတော့ သူငယ်ချင်းဟုပြော
ပြီး ထိုင်ရာမှ ထလိုက်သည်။ ကိုမော်လွင်ကပါ ထရပ်
လိုက်သည်။ ထို့နောက် ကျော်ကင်းက အရက်ဆိုင်ဘက်
သို့ ထွက်သွားပြီး ကိုမော်လွင်က သူ့အိမ်ဆီသို့ လျှောက်
လာခဲ့သည်။ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ထဲဝင်ပြီး ဘာမျှသောက်
မသွားသော သူတို့နှစ်ဦးကိုကြည့်ကာ ဆိုင်ရှင်က အံ့အား
သင့်နေလေသည်။

ကိုမော်လွင် အိမ်ထဲ ဝင်လိုက်သည်နှင့် ‘ဟော...အစ်
ကိုကြီး ပြန်လာပြီ’ ဟူသော အသံနှင့်အတူ သန်းသန်းဦး
က သွက်လက်ရွှင်မြူးစွာ အိမ်ပေါ်မှ ဆင်းလာလေသည်။

ကိုမော်လွင်လက်ထဲမှ အိတ်ကိုလည်း လှမ်းယူရန်ပြင်
လိုက်သည်။ သို့သော် ကိုမော်လွင်က သူမ၏ လက်ကို
ပုတ်ထုတ်လိုက်ပြီး ‘နေရာမှာပင် ခပ်တောင့်တောင် ရပ်နေ
လိုက်သည်။ သန်းသန်းဦး၏ မျက်နှာကိုလည်း စိမ်းစိမ်း
စိုက်ကြည့်နေလိုက်သည်။ သန်းသန်းဦးက ရုတ်တရက်မို့
ခပ်ကြောင်ကြောင်လေးဖြစ်သွားသည်။ မျက်နှာကပါ ပျက်
သွားသည်။

သို့သော် ချက်ချင်းပင် မျက်နှာကို ပြင်လိုက်ပြီး
‘ဟော...အစ်ကိုကြီး၊ တစ်ယောက်ယောက်နဲ့ ရန်ဖြစ်လာ
ပြီ၊ ထင်တယ်။ ဟုတ်လား’ ဟုပြောကာ ခပ်လွင်လွင်က
လေး ရယ်လိုက်သည်။

ကိုမော်လွင်က တုတ်တုတ်မျှမလှုပ်။ မုန်းတီးသော

အကြည့်၊ နာကြည်းသော အကြည့်တို့ဖြင့်သာ သန်းသန်း
ဦးကို ကြည့်မြဲ ကြည့်နေသည်။

‘ဘာလို့ လူကို ဒီလိုကြည့်နေတာလဲလို့။ ဒီက သူ
အတွက် ဝမ်းသာစရာစကား ပြောမယ့်ဟာလေးတောင်
ဘယ်ရောက်သွားမှန်း မသိဘူး’

နှုတ်ခမ်းကိုစုရင်း ခြေကိုဆောင်ရင်း သန်းသန်းဦးက
ပြောသည်။ ထိုပုံစံကိုမြင်ရလေ ကိုမော်လွင်က လည်ပင်း
ညှစ်ပြီး သတ်ချင်လေ။

‘အစ်ကိုကြီးအတွက် အကောင်းဆုံးလက်ဆောင် ပေး
မလို့ရှင့်။ မယူတော့ဘူးလား’

‘ဘာလက်ဆောင်တုံး။ နင့်သောက်လက်ဆောင်က’

ပြန်ပြောလိုက်သောစကားက ဒေါသကြောင့် အတော်
ကျယ်သွားသည်။ သို့သော် သန်းသန်းဦးက ဒါကို အမှု
မထားဘဲ ကြည်စင်သော မျက်နှာလေးဖြင့် သူ့ကို ခပ်
လောလောပင် ပြောချလိုက်သည်။

‘မောင်ဝင်းမော်လေ...မောင်ဝင်းမော်။ အစ်ကိုကြီး
သား မောင်ဝင်းမော်။ အခု ဒီကိုရောက်နေပြီ သိရဲ့လား’

‘ဘာရယ်’

နှုတ်မှ အလျဉ်စလို ထွက်သွားသည်။ ပထမဆုံး
အကြိမ်အဖြစ် သူတစ်ကိုယ်လုံး တုန်သွားသည်။ စိတ်ကပါ
ပြောင်းလဲသွားသည်။

‘ဟုတ်တယ် အစ်ကိုကြီး၊ မောင်ဝင်းမော် ဒီကို
ရောက်နေတာ တစ်ပတ်တောင် ရှိနေပြီ။ သူ ဒီအိမ်
လိပ်စာကို စုံစမ်းပြီး လိုက်လာတာတဲ့။ သူ ခရီးပန်းလာ
ပြီး အဖျားတောင် ဝင်သေးတယ်။ ကျွန်မက ဆေးတိုက်၊

ရေပတ်တိုက်နဲ့ တော်တော်ကို ပြုစုလိုက်ရသေးတယ်။ အဖေ့ဆီကို ချက်ချင်းလိုက်သွားမယ် ပြောနေလို့ ကျွန်မက မနည်းတားထားရတယ်

ကိုမော်လွင် ဇေဝေဝါဖြစ်စပြုပြီ။

‘မောင်ဝင်းမော်ကို အစ်ကိုကြီးတွေ့ရင် အံ့ဩမှာပဲ။ အစ်ကိုကြီးသားက လိမ်လည်း လိမ်မာတယ်။ ရုပ်လည်း ချောတယ်။ ကျွန်မဖြင့် သူ့ကိုမြင်မြင်ချင်း သိပ်ချစ်တာပဲ။ သူ့ကို ဘုရားတွေ စုံအောင်လည်း ကျွန်မ လိုက်ပို့ပြီးပြီ။ သားကို ဟိုပြန်မလွတ်တော့ဘဲ ကျွန်မတို့နဲ့ အပြီးခေါ်ထားရအောင်နော် အစ်ကိုကြီး’

ကိုမော်လွင် အချောက်ချားကြီး ချောက်ချားရလေပြီ။

‘ဒီနေ့ အစ်ကိုကြီး မော်တော်နဲ့ ပြန်လာမယ်ဆိုလို့ ကျွန်မ သူ့ကို အကြိုလွှတ်လိုက်တယ်။ သားအဖ နှစ်ယောက် မမျှော်လင့်ဘဲ ပြန်တွေ့ကြပြီး ဝမ်းသာအားရ ဖြစ်ရအောင်လို့’

‘နေ့..နေ့ဦး၊ နင်ပြောတဲ့ ငါ့သား မောင်ဝင်းမော်က အရပ်မြင့်မြင့် လူကောင်ထွားထွား ဆံပင်ရှည်ရှည်နဲ့ ဂျင်းဂျာကင်နဲ့၊ ဘောင်းဘီရှည်နဲ့ဟာလား’

‘ဟုတ်ပါ့..ဟုတ်ပါ့။ အစ်ကိုကြီး တွေ့လိုက်သလား။

ဘယ်နားမှာ တွေ့လိုက်လဲ’

သွားလေပြီ။ လောကကြီးတစ်ခုလုံး အိုးထိန်းစက်ပမာ ချာချာလည်သွားရလေပြီ။ ကိုမော်လွင် တောင့်တောင့်ကြီး ဖြစ်သွားသည်။ မတ်တတ်ကြီး မေ့သွားသည်။ လက်ထဲက အိတ်ပါ မြေပြင်ပေါ် ဘုတ်ခနဲ ပြုတ်ကျသွားသည်။

သို့ငြား ထိုနည်းအတိုင်း ကြာကြာတော့ ဖြစ်မနေပါ။ ချက်ချင်းပင် သတိဝင်လာသလို အမြန်ဆုံးလည်း လှုပ်ရှားလိုက်သည်။ လမ်းပေါ်တွင် ဆိုင်ကယ်တစ်စီး ရပ်ထားသည်။ ထိုဆိုင်ကယ်ပေါ်တွင် လူငယ်တစ်ဦးရှိပြီး ထိုလူငယ်က အခြားလူငယ်တစ်ဦးနှင့် စကားပြောနေသည်။ ကိုမော်လွင်က အပြင်သို့ ပြေးထွက်ကာ ထိုလူငယ်အား ဆိုင်ကယ်ပေါ်မှ အတင်းတွန်းချလိုက်သည်။ ထိုနောက် ဆိုင်ကယ်ပေါ် အမြန်တက်ခွင့်လိုက်ပြီး မော်တော်ဆိပ်ဘက်သို့ တရကြမ်း မောင်းထွက်သွားတော့သည်။

သန်းသန်းဦးနှင့် ထိုလူငယ်များ အံ့အားသင့်နေကြစဉ်မှာပင် ‘ဆိုင်ကယ်က သူတို့မြင်ကွင်းမှ ပျောက်ကွယ်သွားလေပြီ။

ရဲမြတ်တင်

အရေပြားရောဂါအတွက် စိတ်အချရဆုံးမှာ **လီယိုမက်** နှင်းချ၊ ပွေး၊ ဝဲ လိမ်းဆေး **ဟိမဝန္တာ** သွေးသန့်ဆေး **ခရသင်း** **သမင်ဖြူ**

ခရသင်း၊ သမင်ဖြူ၊ နီ၊ နက်ကွက်များ၊ အနာကြီးရောဂါ၊ ဆိုရီရေးစစ်ရောဂါ၊ မှိုစွဲရောဂါ၊ ခြေလက်အက်ကွဲရောဂါ၊ ဝက်ခြံ၊ တင်းတိပ်၊ ညှင်း၊ ပွေး၊ ဝဲ၊ ယားနာ၊ နှင်းချနှင့် အရေပြားရောဂါအမျိုးမျိုး၊ **ကာလသားရောဂါ**၊ ဆီးပူညောင်းကျ၊ ဂနီရီးယားရောဂါ၊ ဆစ်ဖလစ်၊ ရှင်ကရွိုက်၊ ရေယုန်၊ မှုက္ခရုနာ၊ ကြွက်နို့၊ ငါးမျက်စိ၊ ဝဲ၊ ရိဖြူဆင်းရောဂါ၊ အသားအရေ မည်းခြင်း၊ ခြောက်ခြင်း၊ ပူခြင်း၊ ယားယံခြင်း ရောဂါများကို

အဆင့်မြင့် အိန္ဒိယ ယူနန် တိုင်းရင်းဆေး နည်းပညာ၊ အစွမ်းထက်သော တိုင်းရင်းဆေးကုထုံးများဖြင့် ကုသပေးနေပါသည်။

လီယိုမက် အရေပြားရောဂါ အထူးကုဆေးတိုက်
အမှတ်(၂၂၁) ၃၂-လမ်း(ထက်) ၃-ထပ် ရန်ကင်းမြို့။ PH: 252598, 243851

နယ်မှ ဝေဒနာရှင်များ ကြိုတင်တွေ့ရှိစနစ်ဖြင့် စာတိုက်မှတစ်ဆင့် မှာယူနိုင်ပါသည်။

(ယောဇ္ဈိ) ဆရာပြောင်၊ ဆရာအောင်၊ ဆရာထွန်းမင်းအောင်တို့၏ သားတပည့်

ဂျပိးဆရာ ဦးစိုင်းဌေးလှိုင်

(ဝမ်းတွင်းမှော်စက်ရှင်)

လူအများ၏ ကောင်းကျိုးချမ်းသာအတွက် အံ့ဖွယ်နက်နဲသော ပညာရှင်များဖြင့်သာ ကူညီဆောင်ရွက်မည်။

စီးပွားရေး၊ ပညာရေး၊ ကျန်းမာရေး၊ အိမ်ထောင်ရေး(အချစ်ရေး)၊ နိုင်ငံရပ်ခြားကိစ္စများနှင့် ဘာသာ၊ သာသနာရေး ကိစ္စရပ်များ၊ အိမ်ပြေ၊ ခြံပြေ၊ တိုက်တာ၊ ကား ရောင်းဝယ်ခြင်းများ၊ အိမ်တွင်း/အိမ်ပြင် မည်သည့်ပယောဂနှင့်ယှဉ်သော အနှောင့်အယှက်၊ အတိုက်အခိုက်များမဆို ရက်ပိုင်းအတွင်း တိကျမှန်ကန် မြန်ဆန်အောင်မြင်စွာ ဖြေရှင်းဆောင်ရွက်ပေးပါသည်။

ဆရာနှင့်တွေ့ချိန် - နေ့စဉ် (ဏန်းလီနေ့မှအပ)

နံနက်(၉)နာရီ မှ ညနေ(၄)နာရီ အထိ

အမှတ်-၅၀၇၊ လှော်ကားလမ်းမကြီး (ဘုန်းကြီးကျောင်းကျေးကားမှတစ်တိုင်ရွှေ)၊ (၁၉)ရပ်ကွက်၊

ဒဂုံမြို့သစ်(တောင်ပိုင်း)မြို့နယ်၊ ခုန်ကုန်မြို့၊ ☎ ၀၉ ၇၃၀ ၇၂၉၇၀

NH
V

နေရှင်နယ် (မိသားစု)

NH
V

ဖိဒီယို၊ ဓာတ်ပုံ ရိုက်ကူးရေး

☑ အလှူမြတ်လာဌေးခုံ၊ မွေးနေ့မင်္ဂလာ၊ အစည်းအဝေးဖွဲ့စည်းမှု၊ ကမ္ဘာ့စည်းကြော်ငြိမ်းခြင်း
ဓာတ်လမ်းသံချင်းများ (MTV) လက်ခံပို့ကူးပေးခြင်း။

☑ Video Tapeများအား VCD, DVD ပြုလုပ်ပေးခြင်း။

☑ ဓာတ်ပုံများအား VCD, DVD Slide Show ပြုလုပ်ပေးခြင်းများကို

မိတ်ဆွေတို့၏မိတ်တိုင်ကျ လက်ခံဆောင်ရွက်ပေးပါသည်။

ချိန်ခိုင် (အေးဝေဘိ) ဇွန်း-09 51 27772 09 44 8539721
09 55 06850 09 42 1022785

အောက်အီးအီးအွတ်။

စခန်းနှင့် ခပ်လှမ်းလှမ်းရှိ ရွာထဲတစ်နေရာမှ တွန်
လိုက်သော ကြက်တွန်သံကြောင့် စိုးလွင်တစ်ယောက်
နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် အိပ်ပျော်နေရာမှ နိုးလာခဲ့သည်။ အိပ်
ရာပေါ်မှ အသာထလိုက်ကာ လက်တွင် ပတ်ထားသော
နာရီကို ကြည့်လိုက်သောအခါ နံနက်ငါးနာရီ ထိုးပြီးနေ
ကြောင်း တွေ့လိုက်ရသည်။

ခုတင်အောက်တွင် ချွတ်ထားသော ဖိနပ်ကို စီးလိုက်
ပြီး တဲအပြင်ဘက်သို့ထွက်ရန် ပြင်လိုက်
စဉ်မှာပင် တဲထဲတွင် အတူနေသော
ကိုသန်းအောင် ခုတင်ဆီမှ
လွန်လူး လိုက်သံနှင့်အတူ
တစ်ဆက်တည်းပင် လှမ်း
မေးလိုက်သံကိုပါ
ကြားလိုက်ရသည်။

ညီလေးစိုးလွင်၊ နိုးနေပြီလားကွ။ ဘယ်နှစ်နာရီထိုး
နေပြီလဲ။ အစ်ကိုလည်း ရာသီဥတုက အေးအေးနဲ့ဆိုတော့
အိပ်ပျော်သွားလိုက်တာကွာ'

'ငါ့နာရီထိုးပြီးနေပြီ အစ်ကို။ ဒီနေ့ ကွင်းဆင်းရမယ့်
နေရာကဝေးတော့ တစ်ည၊ နှစ်ညလောက် ယာယီစခန်း
ချပြီး လုပ်မှရမယ်လို့ မနေ့ညက ဆရာဦးမြင့်သူ ပြော

ထားတယ်။ အဲဒါကြောင့် ပြင်ဆင်စရာလေးတွေ နည်းနည်းကျန်နေသေးလို့ ကျွန်တော် ထလိုက်တာ စောပါသေးတယ် အစ်ကို။ အိပ်ချင် အိပ်ဦးလေ'

'မအိပ်တော့ပါဘူးကွာ။ အစ်ကိုလည်း မနေ့ကတည်းက ပြင်ဆင်သင့်သလောက်တော့ ပြင်ပြီးပါပြီ။ ဒါပေမဲ့ ယူသွားရမယ့် ပစ္စည်းတွေ စုံ၊မစုံပြန်စစ်ကြည့်ရဦးမယ်'

ဖုန်းဆိုးတောမှာ ဖမ်းစားခံရသူ ဝက်ကြွေးကြော်

တွေလိုက်ရပြီး ခရီးထွက်ရန် ပြင်ဆင်နေကြသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။ စိုးလွင်တို့နှစ်ယောက် တဲအပြင်ဘက်သို့ ရောက်သည်နှင့် အဖွဲ့ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သူ ဆရာဦးမြင့်သူက လှမ်းပြောလိုက်သည်။

'ဟေ့...ကိုသန်းအောင်နဲ့ မောင်စိုးလွင်တို့၊ အိပ်လှချည်လားကွ။ ပြင်ဆင်စရာ ရှိတာတွေရော ပြီးပြီလား။ သေသေချာချာ ပြန်စစ်ကြည့်ကြဦးနော်။ အခု ငါတို့ ဝင်ရမယ့် ရိုးချောင်းကြီးက ရှည်လည်းရှည် အောက်ခံကလည်း ရေရှိနေတာဆိုတော့ အနည်းဆုံး သုံးလေးရက် လောက်လုပ်မှ ပြီးလိမ့်မယ် ထင်တယ်ကွ။ ဒါကြောင့် နှစ်ရက်၊ သုံးရက်စာ အဝတ်အစားတွေ ထည့်ခဲ့ကြကွာ'

'ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ။ မနေ့ကတည်းက ခရီးထွက်ရင် လိုအပ်မယ့် ပစ္စည်းတွေရော အဝတ်အစားတွေပါ ထည့်ပြီးပါပြီ။ အားလုံး

အဆင်သင့်ပါပဲ'

စိုးလွင် မျက်နှာသစ် သွားတိုက်ပြီးချိန်လောက်တွင် ရွာထဲမှ ပစ္စည်းတင်ရန် ငှားထားသော နွားလှည်းနှစ်စီး ရောက်လာသည်။ စိုးလွင် မီးဖိုထဲသို့သွားကာ စားဖိုမျိုး လှကြည် ကြော်ပေးထားသော ထမင်းကြော်ကို ခပ်သွက်သွက်ပင် စားလိုက်သည်။

မနက်ခုနစ်နာရီခန့်တွင် စိုးလွင်တို့တစ်ဖွဲ့လုံး ခရီးထွက်ရန် အဆင်သင့်ဖြစ်နေပြီဖြစ်သည်။ စိုးလွင်တို့အဖွဲ့၏ တရားဝင်သတ်မှတ်ထားသည့်အမည်မှာ ဘူမိဗေဒလေ့လာရေးအဖွဲ့ဖြစ်သော်လည်း ဒေသခံများကမူ ရေနံရှာဖွေရေးအဖွဲ့ဟုသာ လွယ်လွယ်ကူကူ ခေါ်ကြသည်။

အဖွဲ့သား များများစားစားမရှိဘဲ ရန်ကုန်ရုံးချုပ်မှ အမြဲတမ်းဝန်ထမ်းအဖြစ် တာဝန်ပေးခန့်ထားသော အကူရုံနှစ်ဦး၊ ယာဉ်မောင်းတစ်ဦးအပါအဝင် စုစုပေါင်း ခုနစ်ဦး

နှစ်ယောက်သား စကားပြောရင်း အိပ်ရာများကို သိမ်းလိုက်ကာ တဲအပြင်ဘက်သို့ ထွက်ခဲ့ကြသည်။ တဲအပြင်ဘက်တွင် စခန်းရှိ လူအားလုံးလိုလိုပင် နိုးနေသည်ကို

ရှစ်ဦးခန့်သာရှိပြီး စိုးလွင်တို့လို ယာယီဝန်ထမ်း သုံးလေး ဦးရှိသည်။ သို့သော်လည်း လုပ်ငန်းလိုအပ်ချက်အရ လိုအပ်လျှင် လိုအပ်သလို နယ်မြေခံဝန်ထမ်းများ ခန့်ထားသုံးစွဲရန် ခွင့်ပြုပေးထားသဖြင့် လုပ်ငန်းဆောင်ရွက်ရာတွင် အခက်အခဲမရှိဘဲ အဆင်ပြေခဲ့သည်။

ထို့အပြင် အဖွဲ့လုံခြုံရေးအတွက် ရောက်ရှိကွင်းဆင်းရမည့် နေရာဒေသအလိုက် သက်ဆိုင်ရာ အပိုင်ရဲစခန်းများမှ တပ်ကြပ်တစ်ဦးအပါအဝင် ဝန်ထမ်းလေးဦးကို ပူးတွဲတာဝန်ထမ်းဆောင်ရန် ခွင့်ပြုပေးထားသဖြင့် လုံခြုံရေးအတွက်လည်း စိတ်မပူပင်ရဘဲ အေးချမ်းစွာဖြင့် ဆောင်ရွက်ကြရသည်။

ယခုဆိုလျှင် စိုးလွင်တို့အဖွဲ့ ထိုဒေသတစ်ဝိုက်တွင် ကွင်းဆင်းဆောင်ရွက်ခဲ့သည်မှာ သုံးလကျော် လေးလခန့်ရှိနေပြီဖြစ်ပြီး စခန်းလည်း သုံးလေးကြိမ်ပြောင်းရွှေ့ခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။ မြို့နှင့် တဖြည်းဖြည်းအလှမ်းကွာဝေးလာသလို ကွင်းဆင်းတိုင်းတာရသည့် ရိုးချောင်းများကလည်း လူသူအရောက်အပေါက်နည်းလှသည့် ဝေးလံသီခေါင်လှသည့် နေရာဒေသများတွင်ဖြစ်နေ၍ တစ်ခါတစ်ရံ စခန်းချထားသောရွာမှ နှစ်နာရီခန့် သွက်သွက်လျှောက်ပါမှ လုပ်ငန်းဆောင်ရွက်ရာနေရာသို့ ရောက်သည်။

အပြန်ခရီးတွင်လည်း အသွားတုန်းကလိုပင် အချိန်ယူပြန်ရသောကြောင့် မှောင်သည်အထိ မနေရကြဘဲ ညနေစောင်း သုံးနာရီကျော်သည်နှင့် လုပ်ငန်းကို လက်စသတ်ကာ စခန်းသို့ပြန်ရန် ပြင်ဆင်ကြရသည်။

ရာသီဥတုကလည်း နေ့တာတို၍ ညတာရှည်သော ဆောင်းတွင်းကာလ ဖြစ်သည့်အတွက် လုပ်ငန်းလုပ်ကိုင်ရသည်မှာ မတွင်ကျယ်လှဘဲ တစ်ခါတစ်ရံ အပြန်နောက်ကျပါက ပိန်းပိတ်နေအောင် ကျလာတတ်သော မြူနှင်းများကြောင့် အပြန်လမ်းပျောက်သွားတတ်ပြီး ဒုက္ခရောက်ကြရသည်။

ထို့ကြောင့် စခန်းနှင့် အလှမ်းဝေးသော ရိုးချောင်းကြီးများဆိုလျှင် မနက်သွား ညနေပြန် မလုပ်ထောဘဲ ညနေစောင်း အလုပ်နားသည့် နေရာတစ်ဝိုက်တွင် ယာယီစခန်းချကာ ချက်ပြုတ်စားသောက်ပြီး ညအိပ်ရပ်နားကြမည်ဖြစ်သည်။

ခေါ်ယူထားသော နွားလှည်းနှစ်စီးအနက် ပထမ

အစီးပေါ်တွင် ယာယီထိုင်ရန်အတွက် မိုးကာရွက်ထည်တံများနှင့် နောက်တစ်စီးပေါ်တွင် စားအိုးစားခွက်များ ညအိပ်ရာတွင် မဖြစ်မနေလိုအပ်သည့် အောက်လင်းဓာတ်မီးကြီး တစ်လုံးကိုပါ ရေနံဆီအလုံအလောက်ထည့်ကာ ယူသွားရန် ပြင်ဆင်ထားသည်။

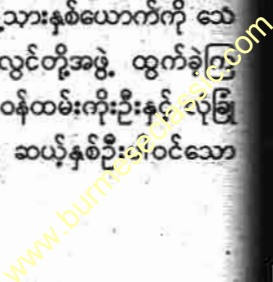
ထို့အပြင် ခေတ္တစခန်းချရာတွင် မဖြစ်မနေလိုအပ်သည့် ဂေါ်ပြား၊ ပေါက်တူး၊ ပေါက်ချွန်းနှင့် ယာယီတံဆောက်ရာတွင် ငုတ်များရိုက်ရန် လိုအပ်သည့် ခြောက်ပေါင်တူတစ်လုံးကအစ ပါရှိသည်။ အိပ်ရာအတွက်ကိုလည်း အထူးအထွေ သယ်ယူမနေတော့ဘဲ လေသွင်းလေထုတ်၍ရသည့် ထူထဲလှသော အစများဖြင့် ချုပ်လုပ်ထားသော နိုင်ငံခြားဖြစ် အိပ်ရာများကိုသာ အသုံးပြုမည်ဖြစ်သည်။

လေထိုးတံဖြင့် လေထိုးပြီး အဆိုရှင်ကို ပိတ်လိုက်ပါက အိမ်ကနေသော ခေါင်းအုံးမွှေရာနှင့် ဖုတ်လုံးကိုပါ ပူးတွဲချုပ်ထားသဖြင့် အလွန်အဆင်ပြေလှသည်။ နွားလှည်း နှစ်စီးပေါ် ပစ္စည်းများ တင်ပြီးချိန်တွင် မနက်ခုနစ်နာရီခွဲခန့် ရှိနေပြီဖြစ်၍ ခရီးစထွက်ရန် ဆံရာ ဦးမြင့်သူမှ နှိုးဆော်လိုက်သည်။

ဘာတွေကျန်နေသေးလဲ ပြန်စစ်ကြည့်ကြဦးဟေ့။ အကုန်စုံရင် ထွက်ကြမယ်။ ကိုသိန်းအောင်နဲ့ လုံခြုံရေးဆရာတစ်ယောက်က လှည်းနှစ်စီးနဲ့ အတူတူလိုက်သွား။ ပြီးရင် ကျွန်တော်တို့ နေ့လယ်ပိုင်းလောက် ရောက်နိုင်မယ် နေရာ မှန်းပြီး စောင့်နေကြ။ နေ့လယ်စာ ထမင်းဘူးတွေကိုလည်း ကိုသိန်းအောင်ပဲ သယ်သွား။ ကျန်တဲ့လုံခြုံရေးဆရာနှစ်ယောက်ကတော့ ခါတိုင်းလိုပဲ ကျွန်တော်တို့ကွင်းဆင်းတဲ့အဖွဲ့နဲ့ အတူတူလိုက်ခဲ့ပေါ့။ ကဲ...သွားကြရအောင်။ လှကြည့်ရေ...ငါတို့ မရှိတုန်း ရွာထဲကို သိပ်လည်မနေနဲ့ဦးနော်။ -စခန်းမှာ မင်းနဲ့ လုံခြုံရေး တစ်ယောက်ပဲ ကျန်ခဲ့တာ၊ သေသေချာချာ ဂရုစိုက်

‘စိတ်ချသွားပါ ဆရာ။ ဆရာတို့ ခရီးထွက်နေတုန်း ကျွန်တော် ရွာထဲ သွားမလည်ပါဘူး’

စခန်းတွင်ကျန်ရစ်မည့် အဖွဲ့သားနှစ်ယောက်ကို သေသေချာချာ မှာပြီးသည်နှင့် စိုးလွင်တို့အဖွဲ့ ထွက်ခဲ့ကြသည်။ အရာရှိနှစ်ဦးအပါအဝင် ဝန်ထမ်းကိုးဦးနှင့် လုံခြုံရေး ဝန်ထမ်းသုံးဦး စုစုပေါင်း ဆယ်နှစ်ဦးခါဝင်သော

အဖွဲ့ဖြစ်သည်။ ထိုအထဲတွင် ယာယီဝန်ထမ်းအဖြစ် စိုးလွင် အပါအဝင် လေးဦးပါရှိကာ ရွာခံဝန်ထမ်းတစ်ဦးနှင့် ကွင်း ဆင်းလုပ်ငန်း စတင်ဆောင်ရွက်စဉ်ကပင် ခေါ်ယူအသုံး ပြုခဲ့သော ဆင်ပေါင်ဝဲမြို့နယ် ဝေးချိုကျေးရွာမှ ဝန်ထမ်း နှစ်ဦးတို့ ဖြစ်သည်။

ရွာခံ နေ့စားဝန်ထမ်း တစ်ဦးအဖြစ် ကိုသိန်းအောင် ဆိုသူ ရွာသားတစ်ဦးအား လက်ရှိစခန်းချထားသော ရွာ ဗဟို ခေါ်ယူခန့်ထားခဲ့ပြီး ၎င်း၏တာဝန်ကိုမူ ကွင်းဆင်း သည့် အဖွဲ့သားများ၏ နေ့လယ်စာ ထမင်းဘူးများနှင့် သောက်ရေကိုသာ သယ်ယူစေသည်။ နေ့စဉ် ကွင်းဆင်း လုပ်ငန်း ဆောင်ရွက်ရသောအဖွဲ့၏ ရှေ့မှ လုံခြုံရေးဝန် ထမ်း တစ်ဦးနှင့် ကြိုတင်သွားကာ နေ့လယ်စာ ထမင်းစား ချိန်တွင် သုံးရေရရှိနိုင်မည့် နေရာမှ ကြိုစောင့်ရသည်။

ရွာခံဝန်ထမ်းတစ်ဦးကို မဖြစ်မနေ ခန့်ထားရခြင်းမှာ တစ်ခါတစ်ရံ လုပ်ငန်းဆောင်ရွက်နေရင်း ညနေစောင်း သွားသည့်အခါ ကျလာတတ်သော မြူနှင်းများကြောင့် ပြန်လမ်းပျောက်သွားတတ်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ကွင်း ဆင်းဆောင်ရွက်ရသော နယ်မြေကြီးတစ်ခုလုံး၏ ကောင်း ထင်ဓာတ်ပုံများ အရာရှိနှစ်ဦးထံတွင် ပါလာသော်လည်း ထိုဓာတ်ပုံများမှာ လွန်ခဲ့သောနှစ်ပေါင်းများစွာက ရိုက်ယူ ထားသောပုံများဖြစ်၍ မှန်ကန်မှုမရှိတော့ပေ။

ဓာတ်ပုံတွင် ပါရှိသော ချောင်းလက်တက်အချို့မှာ နောက်ပိုင်းတွင် ရေစီးကြောင်း ပြောင်းလဲစီးဆင်းသွား သဖြင့် မရှိတော့ဘဲ ချောင်းကောသွားပြီး တစ်ခါတစ်ရံ ရွာမတွေ့ဘဲ ရှိတတ်သလို ဓာတ်ပုံထဲတွင် မပါရှိသော ချောင်းအသစ်များကိုလည်း တွေ့ရတတ်ပြန်သည်။

ထို့အပြင် ယခင်က ရှိခဲ့သော လှည်းလမ်းမများမှာ လည်း နောက်ပိုင်းတွင် အသွားအလာ နည်းသွားသည့် အတွက် တဖြည်းဖြည်း တောဖုံးကာ ပျောက်သွားတတ် ပြီး ရွာအချို့မှာလည်း နေထိုင်ကြသူများ အကြောင်းအမျိုး မျိုးကြောင့် ပြောင်းရွှေ့ကာ ထွက်သွားကြသဖြင့် ရွာပျက် ဖြစ်သွားကာ တောဖုံးသွားသဖြင့် ရှာမတွေ့ဘဲ ဖြစ်တတ် ကြသည်။

ထို့ကြောင့် နယ်မြေဒေသ ကျွမ်းကျင်သော ရွာခံဝန် ထမ်းတစ်ဦးအား ရောက်ရှိသည့် နေရာဒေသတိုင်းတွင် မဖြစ်မနေ ခန့်ထားရခြင်းဖြစ်သည်။ အခြားယာယီဝန်ထမ်း

နှစ်ဦးကတော့ ကိုစိုးမြင့်နှင့် ကိုအောင်မောင်းတို့ နှစ်ဦးဖြစ် ပြီး ပထမဦးဆုံး ကွင်းဆင်းလုပ်ငန်း စတင်စဉ်ကပင် ဆင် ပေါင်ဝဲမြို့နယ်၊ ဝေးချိုကျေးရွာဘက်မှ ပါလာသူ နှစ်ဦး ဖြစ်သည်။

ထိုနယ်တစ်ဝိုက်တွင် ကွင်းဆင်းလုပ်ငန်းများ ဆောင် ရွက်ပြီးစီး၍ ယခုနေရာဒေသများဘက်ဆီသို့ ပြောင်းရွှေ့ လာခဲ့သော်လည်း ၎င်းတို့နှစ်ဦးကိုယ်တိုင်က စခန်းသိမ်း သည်အထိ လိုက်ပါဆောင်ရွက်ရန် ဆန္ဒရှိကြသဖြင့် ဆက် လက်ခန့်ထားကာ ခေါ်ယူခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

၎င်းတို့နှစ်ဦးမှာ အလုပ်လုပ်ကိုင်ရာတွင် မခိုမကပ် ဘဲ အားကြီးမာန်တက် စိတ်ပါလက်ပါ ဆောင်ရွက်တတ် သည့်အပြင် တာဝန်ပေးအပ်လိုက်သည့် အလုပ်ကိုလည်း ငြင်းဆန်ခြင်းမရှိကြဘဲ ကျရာအခန်းမှ တာဝန်ကျေအောင် ဆောင်ရွက်တတ်ကြသူများ ဖြစ်ကြသည်။

တောသူတောင်သားများဖြစ်ကြသည့်အတွက် စကား အပြောအဆို မတတ်ကြသော်လည်း စိတ်ရင်းကောင်းသူ များ ဖြစ်သည်။ အခြားသူများနှင့် စကားပြောဆိုရာတွင် သာမန်သာ ပြောဆိုတတ်ကြသော်လည်း သူတို့နှစ်ဦး တည်း စကားပြောဆိုလျှင် အဆဲအဆိုလေးနှင့် ပြောဆို တတ်သည်မှာ အကျင့်တစ်ခုလို ဖြစ်နေသည်။

သူတို့နှစ်ဦးအနက် ကိုစိုးမြင့်က ကိုအောင်မောင်းလို မဟုတ်ဘဲ စိတ်အနည်းငယ်ဆတ်သည်ဟု ပြောရမည်ဖြစ် ပြီး စိတ်အတိုမြန်သလို စိတ်အပြေလည်း မြန်သူတစ် ယောက် ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် တစ်ဖွဲ့လုံးနှင့် အဆင်ပြေ အောင် နေထိုင်လုပ်ကိုင်တတ်ကြသဖြင့် စခန်းနေရာ သုံး၊ လေးကြိမ် ပြောင်းလာသော်လည်း အဖွဲ့ခေါင်းဆောင်မှ ဆက်လက်ခန့်ထားကာ အသုံးပြုခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

အလုပ်လုပ်ကိုင်ရာတွင် အပြစ်ပြောစရာ မရှိသော် လည်း သူတို့နှစ်ဦးလုံး၏ အားနည်းချက် တစ်ခုမှာ အသောက်အစား အနည်းငယ်စီ ရှိကြခြင်း ဖြစ်သည်။ အလုပ်ကြမ်းသမား တောသူတောင်သားများ ဖြစ်ကြသည့် အတွက် ငယ်ရွယ်စဉ်ကပင် ဆေးလိပ်နှင့် အရက်ကို သောက်တတ်စားတတ်လာကြပြီး ယခုအသက်အရွယ်သို့ ရောက်သောအခါ မဖြတ်နိုင်ကြတော့ဘဲ ညမောင်လာ သည်နှင့် ရွာထဲသို့ အကြောင်းအမျိုးမျိုးပြသွားကာ အပျက် ကို ရနိုင်သည့် နေရာမှ ရှာကြိဝယ်ယူ၍ တိုးတိုးတိတ်

တိတ် သောက်တတ်ကြသည်။

အရာရှိနှစ်ဦး အပါအဝင် တစ်ဖွဲ့လုံးက သိကြသော်လည်း ၎င်းတို့နှစ်ဦးမှာ အရက်အနည်းငယ် မူးလာလျှင် အခြားသူများကဲ့သို့ တွေ့ရာလူကို ရစ်ခြင်း၊ ရမ်းခြင်း မရှိကြဘဲ အေးအေးဆေးဆေး နေတတ်ကြသဖြင့် မမြင်ဟန်ဆောင်ကာ ခွင့်လွှတ်ထားခဲ့ကြသည်။

အလုပ်အကိုင် ပျက်လောက်အောင်လည်း သောက်တတ်ကြသူများ မဟုတ်ကြ၍ ပြောင်းရွှေ့သည့် စခန်းတိုင်းတွင် ကိုစိုးမြင့်နှင့် ကိုအောင်မောင်တို့ နှစ်ဦးအား တံတစ်လုံးထဲတွင် အတူတကွ နေရာချထားပေးခဲ့သည်။ ထို့အပြင် နှစ်ဦးစလုံးတွင် တူညီသည့် ဝါသနာတစ်ခုမှာ ဇာတ်ပွဲ၊ အငြိမ့်၊ ဆိုင်းဝိုင်း စသည်တို့ကို အလွန်ပင် ကြိုက်နှစ်သက်ကြသည်။

ယုတ်စွအဆုံးပြောရလျှင် တစ်ခါတစ်ရံ ရပ်ထဲရွာထဲတွင် သာရေးနာရေးကိစ္စများ ရှိ၍ဖွင့်သည့် အသံချဲ့စက်ကိုပင် မလွတ်တမ်းပြီးဆုံးသည်အထိ နားထောင်တတ်ကြသည်။ ရွာတွင် နေစဉ်ကလည်း မည်သည့်နေရာတွင်မဆို အငြိမ့်၊ ဆိုင်းဝိုင်းများရှိပါက အသံကြားလျှင်ပင် မနေနိုင်ကြဘဲ ဇာတ်မီးတစ်ယောက်တစ်လက်ဖြင့် ခရီးမိုင်မည်မျှပင်ဝေးဝေး အကြောက်အလန့်မရှိ သွားကြည့်တတ်ကြသူများ ဖြစ်ကြသည်။

ကွင်းဆင်းတိုင်းတာရေးလုပ်ငန်း ဆောင်ရွက်ရမည့် ကျောက်ဖျာရိုးကြီး၏အစပိုင်း တစ်နာရီခွဲကျော်ကျော်ခန့် လမ်းလျှောက်လိုက်ရပြီး စိုးလွင်တို့ ရောက်ရှိသွားခဲ့ကြသည်။ မူလစီစဉ်ထားသည့်အတိုင်း ပစ္စည်းတင်ထားသော နွားလှည်းနှစ်စီးနှင့်အတူ ကိုသိန်းအောင်တို့ နှစ်ယောက်အား ချောင်းအထက်ဘက်သို့ ကုန်းပေါ်မှစေလွှတ်လိုက်ပြီး စိုးလွင်တို့ ကျန်သည့်အဖွဲ့သားများက ရိုးချောင်းကြီးထဲသို့ ဆင်းခဲ့ကြသည်။

စိုးလွင်တို့၏ ကွင်းဆင်းတိုင်းတာရေးလုပ်ငန်းမှာ ရုတ်တရက် အပေါ်ယံသဘောမျှသာ ကြည့်လိုက်လျှင် လွယ်ကူသယောင် သက်သာသယောင် ထင်ရသော်လည်း အမှန်တကယ်လုပ်ကြည့်ပါမှ မလွယ်ကူလှဘဲ အလွန်ပင်ပန်းလှသော လုပ်ငန်းဖြစ်သည်။ ကုန်းမြေမာမာပေါ်တွင် ခြောက်ခြောက်သွေ့သွေ့ဖြင့် သွားလာဆောင်ရွက်နေရသည်မဟုတ်

ဘဲ မနက်မိုးလင်းမှ မိုးချုပ် ချောင်းထဲတွင် တစ်ကိုယ်လုံး ရေစိုရွဲကာ ခက်ခက်ခဲခဲ သွားလာလှုပ်ရှားကြရသည်။

ယနေ့ စတင်ကွင်းဆင်းရမည့် ကျောက်ဖျာရိုးကြီးမှာ ထိုနယ်တစ်ဝိုက်တွင် နာမည်ကြီးလှပြီး အလွန်ပင်ရှည်လျားလှသည်။ ချောင်းရိုးကြီး၏ အစမှအဆုံးအထိ ယခုတိုင် အောင် မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်မှ သွားလာရောက်ရှိခဲ့ဖူးခြင်း မရှိသေးဘဲ ချောင်းရိုးကြီး၏ အလယ်နေရာများမှ ဖြတ်၍သာ လူနှင့် လှည်းများ သွားလာကြဖူးသည်ဟု စိုးလွင်တို့ကို နယ်ခံရွာသူရွာသားများ ပြောစကားအရ သိခဲ့ရသည်။

နက်ရှိုင်းမတ်စောက်လှသော ကမ်းပါးယံကြီးများ ချောင်းရိုးကြီး တစ်ခုလုံးနီးပါး အုံ့ဆိုင်းညှိမိုင်းနေသော သစ်ပင်မြင့်မြင့်ကြီးများ၊ အချို့နေရာများတွင် မြင့်မားလှသော ကမ်းပါးစောက်ကြီးများပေါ်မှ ရေတံခွန်သဖွယ် ကျထားသော ရေလုံးကြီးများကြောင့် အောက်ခြေဘက်တွင် ခန့်မှန်း၍ မရနိုင်လောက်အောင် နက်ရှိုင်းလှသော ရေအိုင်ကြီးများနှင့် အရှည်ပေတစ်ရာခန့်ရှိသော ကျောက်ဖျာကြီးများ တစ်ဆက်တည်း တည်ရှိသည်ဟု ခရီးမထွက်မီကပင် ရွာသူရွာသားများ ပြောစကားအရ စိုးလွင်တို့ သိခဲ့ရပြီးဖြစ်သည်။

ကျောက်ဖျာကြီးများ တစ်ဆက်တည်း ရှိနေသည်ကို အစွဲပြု၍ ထိုရိုးချောင်းကြီးကိုလည်း ကျောက်ဖျာရိုးကြီးဟု ဒေသခံများက ခေါ်ဆိုခဲ့ဟန်တူသည်။

ထို့အပြင် စိုးလွင်တို့အဖွဲ့ စခန်းပြောင်းလာခဲ့စဉ်က သွားရောက်ဖူးမြော်ကန်တော့ရင်း ရွာဦးကျောင်းဆရာတော်ကြီး၏ မိန့်မှာချက်ကလည်း သာမန်လူများအဖို့ဆိုလျှင် နောက်ကြောင်းပြန်ပြေးမှာ အမှန်ပင်ဖြစ်သည်။ လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ရသည့် လုပ်ငန်း၏ သဘောသဘာဝ အခြေအနေကို မေးမြန်းကြည့်ရင်းမှ နောက်ဆုံးတွင် ထိုနယ်တစ်ဝိုက်ရှိ ချောင်းရိုးမှန်သမျှ ကွင်းဆင်းတိုင်းတာရမည် ဆရာတော်ကြီး အကြမ်းဖျင်းသိရှိခဲ့သဖြင့် ယခုကဲ့သို့ ခြောက်ကြားခဲ့သည်။

“ဒီလိုပုံဆိုရင် ဒကာကြီးတို့ အလုပ်က မလွယ်လား။ တစ်နေ့ကုန် ရေထဲမှာ စိုစိုစွတ်စွတ်နဲ့နေရတဲ့အခါ တစ်နေ့၊ တစ်နေ့ လျှောက်ရတဲ့ ခရီးမိုင်ကလည်း မနည်းလောက်ဘူး။ ဒါပေမဲ့ ဒကာကြီးတို့က အလွှအကြွရပြီး

သားသူတွေဆိုတော့ တော်သေးတာပေါ့။ ကျုပ်တို့ ဒီနယ် တစ်ဝိုက်ကတော့ အလွန်ပဲ အေးချမ်းပါတယ်။ လူတွေက လည်း ရိုးသားကြတဲ့ တောသူတောင်သားတွေဆိုတော့ ဘယ်လိုကိစ္စမျိုးကိုမဆို ကူညီတတ်ကြပါတယ်။ အခက် အခဲရှိလို့ အကူအညီလိုတယ်ဆိုရင်လည်း ကျုပ်ကိုသာ လာလျှောက်ကြပေါ့။ တစ်ခုပဲ ဒကာကြီးတို့ကို သတိပေး ချင်တယ်။ အဲဒါက တခြားမဟုတ်ပါဘူး။ ဒကာကြီး စောစောပိုင်းက ပြောပုံအရဆိုလျှင် ကျုပ်တို့နယ်တစ်ဝိုက် မှာရှိတဲ့ ရိုးချောင်းတွေမှန်သမျှ ကွင်းဆင်းတိုင်းတာရမယ် မဟုတ်လား။

‘တင်ပါ့ဘုရား။ ရိုးချောင်းမှန်သမျှ အကြီး၊အသေး အကုန်လုံး ကွင်းဆင်းတိုင်းတာရမှာပါဘုရား။’

‘ဒါဆိုရင်တော့ ဒကာကြီးတို့အဖွဲ့ မဖြစ်မနေ ကျောက် ဖျာရိုးကြီးကို ဝင်ကြရတော့မှာပေါ့။ အဲဒီလိုဆိုရင် ဒကာ ကြီးတို့ကို ကျုပ်သိထား၊ ကြားထားသမျှတွေကို ပြန်ပြော ပြန်ပြောပေးမယ်။ ဒီကျောက်ဖျာရိုးကြီးဟာ ထူးခြားဆန်းကြယ် မှုတွေနဲ့ ပြည့်နှက်နေတယ်လို့ ပြောရမယ်။ ဒီရိုးချောင်းကြီး ရဲ့အစက အဆုံးအထိ ဘယ်လောက်ရှည်တယ်ဆိုတာ မသိကြသလို ဘယ်သူတွေမှလည်း မရောက်ဖူးကြဘူး။ ရွံ့ညွှန်တွေက ထူပြောလှသလို မြင့်မားတဲ့ သစ်ပင်ကြီး တွေကလည်း တချို့နေရာတွေမှာဆိုရင် နေ့လယ်နေ့ခင်း ဘက်တွေမှာတောင် နေလုံးကို မမြင်ရလောက်အောင် အုံ့ဆိုင်းနေတယ်တဲ့။ ကြီးမားနက်ရှိုင်းလှတဲ့ ရေအိုင်တွေ ရှိသလို အဲဒီလို အိုင်တချို့မှာဆိုရင် နဂါးသိုက်တွေတောင် ရှိတယ်လို့ လူတွေရဲ့ ပါးစပ်ရာဇဝင်အရ သိရပြန်တယ်။ မဆုံးနိုင်အောင် ရှည်လျားလှတဲ့ ကျောက်ဖျာချပ်ကြီးတွေ တောင် တစ်ဆက်တည်းရှိပြီး ဥစ္စာစောင့်သိုက်နန်းတွေ မမြင်ရတဲ့ ပရလောကသားတွေလည်း ရှိတယ်လို့ ဆိုသူ တွေက ဆိုကြပြန်တယ်။ တစ်ခါတစ်ရံ ညဘက်အချိန် တွေမှာ အဲဒီရိုးကြီးနားကို အကြောင်းအမျိုးမျိုးနဲ့ ရောက် သွားသူတွေ ပြောကြပြန်တာက ရိုးကြီးထဲကနေ ဝင်းဝင်း တောက်နေတဲ့ မီးလုံးကြီးတွေ အထက်ကို တက်တက် သွားတာ မြင်ကြရတယ်တဲ့။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ပေါ့လေ။ ဒကာ ကြီးတို့က မဖြစ်မနေ သွားလာကြရတော့မယ့် အစိုးရအမှု ထမ်းတွေဆိုတော့ အစစအရာရာ သတိ၊ ဝီရိယထားပြီး သွားလာလုပ်ကိုင်ကြတာ အကောင်းဆုံးပဲလို့ ကျုပ်မှာချင်

တယ်။ ပြောတာ ဆိုတာ အပေါ့အပါး သွားတာလာတာ ကအစ ဆင်ဆင်ခြင်ခြင်နဲ့ လုပ်ကြကိုင်ကြပေါ့။ လူသူ အရောက်အပေါက်နည်းတဲ့ နေရာတွေဆိုတော့ မြေပါး ကင်းပါးကအစ သတိထားကြပါလို့ ဘုန်းကြီးတော့ မှာ ချင်တယ်။’

‘တင်ပါ့ဘုရား။ တပည့်တော်တို့ကို အခုလို ကရု ဏာရှေ့ထားပြီး သတိပေးမိန့်မှာတာ ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဘုရား။’

ထို့ကြောင့်ပင် ကျောက်ဖျာရိုးကြီးသို့ ကွင်းဆင်းတိုင်း တာရေးလုပ်ငန်း မစတင်မီရက်ပိုင်းအလိုကပင် တာဝန်ရှိ သူ အဖွဲ့ခေါင်းဆောင်အရာရှိ ဦးမြင့်သူမှ အဖွဲ့သားများ အား စုဝေး၍ သတိပေးစကား ပြောကြားခဲ့သည်။

‘အဖွဲ့သားအားလုံးကို ကျွန်တော် ကြိုတင်သတိပေး ထားချင်တာကတော့ ဒီကနယ်ခံတွေ ပြောပြခဲ့ကြသလို နယ်မြေက ကြမ်းတယ်ဆိုပေမယ့်လည်း ကျွန်တော်တို့ မဖြစ်မနေ လုပ်ကြရမယ့်အလုပ် ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် အဖွဲ့သားတိုင်း စားသတိ၊ သွားသတိနဲ့ အပြောအဆို၊ အနေအထိုင်ကအစ အပေါ့အပါးသွားတာအဆုံး သတိ ထားပြီး ဆင်ခြင်ကြစေချင်ပါတယ်။ အထူးသဖြင့် ကျွန် တော်မှာချင်တာက ကိုစိုးမြင့်နဲ့ ကိုအောင်မောင်းတို့ နှစ် ယောက်ကိုပါပဲ။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ခင်ဗျားတို့ နှစ် ယောက်က နည်းနည်းပါးပါး သောက်တတ်စားတတ်တဲ့ အပြင် စကားပြောရင်လည်း အဆဲအဆိုလေးနဲ့ ပြောတတ် ကြတော့ အတတ်နိုင်ဆုံး စကားပြောရင် သတိထားပြီး ဆင်ခြင်ကြပါ။ နှုတ်ကျွံမိသွားရင် ဘယ်လိုမှ ပြန်ပြင်လို့ မရဘူးဆိုတာ ခင်ဗျားတို့လည်း သိပါတယ်။ အဲဒါကြောင့် ဘာကိစ္စမှ မဖြစ်သေးခင် ဆင်ခြင်နိုင်အောင် ကျွန်တော် ကြိုတင်ပြီး သတိပေးထားတာပါ။’

‘ဟုတ်ကဲ့ပါ ဆရာ၊ ကျွန်တော်တို့လည်း အတတ်နိုင် ဆုံး သတိထားပါ့မယ်။’

ဆရာတော်ကြီးနှင့် ရွာခံများ ပြောလိုက်သလိုပင် ကျောက်ဖျာရိုးကြီးသည် သစ်ကြီးဝါးကြီးများနှင့် အုံ့ခိုင်း နေသလို အောက်ခံရွံ့ညွှန်များကလည်း ထူထပ်လှသဖြင့် ခြေလှမ်းတစ်လှမ်း လှမ်းဖို့ပင် အတော်သတိထား၍ သွား လာကြရသည်။ ရွံ့ညွှန်များ ထူထပ်နေသည့်အပြင် ရေ

ကလည်း ခါးလောက်၊ ပေါင်လောက်ရှိသော နေရာများ ဖြစ်နေသဖြင့် ခရီးက မတွင်လှပေ။

တစ်ဖွဲ့လုံးလိုလို ချော်မလဲသူ မရှိကြဘဲ ချမ်းအေး လှသည့် ဆောင်းတွင်းကာလ ဖြစ်နေသည့်အတွက် တစ် ကိုယ်လုံး စိုရွဲနေသည့် ရေအစိုကြောင့်လည်း အချိန်ကြာ လာသည်နှင့်အမျှ ခိုက်ခိုက်တုန်အောင် အေးလာပြီး ရှေ့ သို့ ခရီးမဆက်နိုင်အောင် ဖြစ်လာကြသည်။

နေရောင်ခြည်ကို အားကိုးရအောင်ကလည်း မြင့်မား အုံ့ဆိုင်းနေသည့် သစ်ပင်ကြီးများကြောင့် နေရောင်ခြည် အပြည့်အဝမရဘဲ ကွက်တိကွက်ကျား နေရောင်လေးသာ ရသဖြင့် အချမ်းမပြေနိုင်ကြချေ။ ထို့ကြောင့် အဖွဲ့ခေါင်း ဆောင် ဆရာဦးမြင့်သူမှ အားလုံးကြားအောင် လှမ်းအော် ပြောလိုက်သည်။

‘က...ကြာလာရင် အားလုံးဖျားနာကုန်ကြလိမ့်မယ် ဟေ့။ အဲဒါကြောင့် ကုန်းခြောက်တာတွေရင် ခဏနားကြ မယ်။ မီးလေးဘာလေးမွှေးပြီး မီးလှုံကြတာပေါ့’

ခဏအကြာတွင် ရေလွတ်သော သဲကုန်းမြေလေး တစ်ခုကို တွေ့လိုက်ကြရသောကြောင့် အနီးအနားတစ် ဝိုက်မှ ရနိုင်သမျှ ထင်းခြောက်များစုကာ မီးဖိုလိုက်သည်။ သဲသောင်ပြင်လေးပေါ်တွင် ခြေပစ်လက်ပစ် နားလိုက်ကြ ရင်း စိုရွဲနေသော အင်္ကျီ၊ တောင်းဘီများကို ရေစင်အောင် ညှစ်၍ မီးကင်သူက ကင်ကြသည်။

နာရီဝက်ကျော်ကျော်ခန့် နားလိုက်ကြပြီးနောက် အမောလည်းပြေ အချမ်းလည်း ပြေသွားကြသဖြင့် ခရီး ဆက်ထွက်ရန် ဦးမြင့်သူက နှိုးဆော်လိုက်သည်။

‘အမောပြေ အချမ်းပြေရင် ဆက်ထွက်ကြရအောင် ဟေ့။ မလုပ်ရင် မပြီးတာဘဲရှိမယ်။ မဖြစ်မနေ လုပ်ရမယ့် အလုပ်ဆိုတော့ နည်းနည်းတော့ သည်းခံကြပါကွာ။ ခုပဲ ဆယ်နာရီကျော်နေပြီ။ ရှေ့နားမှာ ကိုသိန်းအောင်တောင် စောင့်နေလောက်ပြီ။ ခပ်သွက်သွက်လုပ်လိုက်ကြရအောင်’

ထိုနေ့ တစ်နေ့လုံး အလုပ်လုပ်လိုက် နားလိုက်နှင့် ခပ်ဖြည်းဖြည်းသာ သွားနိုင်ကြပြီး လူအားလုံးမှာလည်း စိုတစ်လှည့် ခြောက်တစ်လှည့်နှင့် ညနေစောင်းသွားခဲ့ သည်။ သစ်ပင်ကြီးများ အုံ့ဆိုင်းနေသည့်အပြင် တောင် ကမ်းပါးယံကြီးများကလည်း ရိုးကြီး၏ တစ်ဖက်တစ်ချက် တွင် မြင့်မားစွာ ရှိနေသောကြောင့် ညနေစောင်း စော

စောဖြစ်သော်လည်း နေရောင်ကို မမြင်ရတော့ဘဲ အလင်း ရောင်က အားနည်းလာသည်။

ထို့အပြင် ဆောင်းတွင်းကာလဖြစ်ပြီး ရိုးမတောင် တန်းကြီးနှင့် မနီးမဝေးတွင် တည်ရှိနေသော အရပ်ဒေသ လည်း ဖြစ်သောကြောင့် ညနေစောင်းကတည်းကပင် မြူ နှင်းများ ခပ်ဖွဲ့ဖွဲ့ကျဆင်းလာ၍ ကွင်းဆင်းတိုင်းတာခြင်းကို သတ်မှတ်ထားသောနေရာသို့ မရောက်မီမှာပင် ရပ်နား လိုက်ကြရသည်။

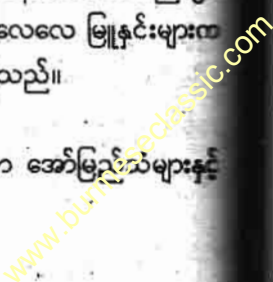
ကြိုတင်မှန်းထားသည့်နေရာသို့ မရောက်မီ လုပ်ငန်း ကို ရပ်လိုက်ရသောကြောင့် တစ်ညတာ ညအိပ်ရပ်နား ရန် နေရာကို သေသေချာချာ မရွေးချယ်နိုင်တော့ဘဲ လုပ် ငန်းရပ်နားလိုက်သည့် နေရာတစ်ဝိုက်တွင်သာ အရေးပေါ် ရှင်းလင်း၍ ယာယီမိုးကာတဲများ ထိုးကြရတော့သည်။

ရိုးချောင်းကြီး၏ အပေါ်ဘက်တွင်ဖြစ်ပြီး ပတ်ဝန်း ကျင်တွင် သစ်ပင်ဝါးပင် ကြီးကြီးမားမားမရှိဘဲ အပင်ငယ် လေးများနှင့် ချုံပုတ်လေးများသာရှိသော ဖုန်းဆိုးမြေပြန့် ဖြစ်သည်။

ပစ္စည်းပစ္စယအစုံအလင် ပါလာသည့်အပြင် အား ကောင်းမောင်းသန် လူငယ်ယောက်ျားလေးများ ဖြစ်ကြ သည့်အတွက် တစ်ခဏအတွင်းမှာပင် ချုံပုတ်ကလေးများ ကို ရှင်းလင်း၍ ယာယီရွက်ထည်တဲများ ဆောက်လုပ်ပြီး ဖြစ်သွားခဲ့သည်။ လှည်းပေါ်တွင် ပါလာသော အိုးခွက် ပန်းကန်များဖြင့် ညနေစာကို ချက်ပြုတ်စားသောက်လိုက် ကြပြီး တစ်နေ့ကုန် ပင်ပန်းလာကြသည့်အတွက် စိုးလွင် တို့ တစ်ဖွဲ့လုံး ခပ်စောစောပင် အနားယူလိုက်ကြသည်။

တဲလေးများ၏အလယ်တွင် ရနိုင်သမျှ ထင်းခြောက် များစုကာ မီးဖိုကြီးတစ်ဖို ဖိုလိုက်ပြီး လုံခြုံရေးဝန်ထမ်း သုံးဦးမှ အလှည့်ကျလုံခြုံရေးတာဝန် ယူကြမည်ဖြစ်သည်။ လမိုက်ညဖြစ်သောကြောင့် ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး ပိန်း ပိတ်နေအောင် မှောင်မည်းလျက် ရှိနေသော်လည်း ထွန်း ထားသည့် အောက်လင်းဓာတ်မီးနှင့် ဖိုထားသည့် မီးခို ကြီး၏ အလင်းရောင်ကြောင့် စခန်းပတ်ပတ်လည်တွင် လင်းထိန်နေသည်။ ညမှောင်လာလေလေ မြူနှင်းများက ထူထပ်စွာ ကျလာလေလေ ဖြစ်သည်။

၅။ ♦♦♦
ငှက်ကလေးများ၏ တစာစာ အော်မြည်သံများနှင့်

အတူ စိုးလွင် အိပ်ရာမှ နိုးလာခဲ့သည်။ လက်တွင်ပတ်ထားသောနာရီကို ကြည့်လိုက်သောအခါ နံနက်ခြောက်နာရီ ထိုးနေပြီဖြစ်ကြောင်း တွေ့လိုက်ရသဖြင့် မိုးကာတဲ၏ စစ်ကို ဆွဲဖွင့်ကာ အပြင်ဘက်သို့ ထွက်လိုက်သည်။ တဲအပြင်ဘက်တွင် မြူနှင်းများက ပိန်းပိတ်နေအောင် ကျဆင်းနေဆဲဖြစ်သဖြင့် ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး အလင်းရောင် မသဲကွဲသေးဘဲ မှိုင်းမှုန်နေသည်။

အဖွဲ့ခေါင်းဆောင် အရာရှိနှစ်ဦးနှင့် အဖွဲ့သားအချို့ကို မီးဖိုကြီးဘေးတွင် တွေ့လိုက်ရသဖြင့် စိုးလွင်လည်း မျက်နှာအမြန်သစ်လိုက်ကာ မီးဖိုကြီးဆီသို့ ခပ်သွက်သွက် လျှောက်သွားလိုက်သည်။

‘မောင်စိုးလွင်.. နိုးပြီလား။ လာ..လာ..ထမင်းကြော်နဲ့ ရေခွေးကြမ်း အဆင်သင့်ပဲ’

စိုးလွင် မီးဖိုကြီးဘေးတွင် မီးလှူရင်း အငွေ့တထောင်းထောင်းထနေသော ထမင်းကြော်ကို စားလိုက်သည်။ ထမင်းကြော်စားပြီး၍ ရေခွေးတစ်ခွက် ငှဲသောက်လိုက်စဉ်မှာပင် ဦးမြင့်သူက လှမ်းပြောလိုက်သည်။

‘မောင်စိုးလွင်ရေ၊ မင်း စားပြီးရင် ကိုစိုးမြင့်နဲ့ ကိုအောင်မောင်းကို သွားနှိုးလိုက်ပါကွာ။ တစ်ဖွဲ့လုံး အိပ်ရာက နိုးလို့ စားသောက်ပြီးနေတာတောင် တစ်ယောက်မှ မနိုးကြသေးဘူး။ ကြည့်ရတာတော့ ညက များသွားပြန်ပြီထင်တယ်’

ဆရာဦးမြင့်သူ ပြောလိုက်သဖြင့် ယမန်နေ့ မနက်ပိုင်း ခရီးမထွက်မီ ခပ်စောစောက ကိုစိုးမြင့်နှင့် ကိုအောင်မောင်းတို့နှစ်ယောက် ရွာထဲမှ ခပ်သုတ်သုတ် ပြန်လာသည်ကို သတိရလိုက်မိပြီး ရွာထဲသို့ အရက်သွားဝယ်မှန်း စိုးလွင် သဘောပေါက်လိုက်သည်။

စိုးလွင် ကိုစိုးမြင့်တို့ နှစ်ယောက်အိပ်သော တဲလေးရှေ့မှရပ်ကာ အသံကျယ်ကျယ်ဖြင့် ခေါ်လိုက်သည်။

‘ကိုစိုးမြင့်..ကိုစိုးမြင့်၊ ကိုအောင်မောင်း..ကိုအောင်မောင်း’

နာမည်များကို ဆက်တိုက်ခေါ်နေသော်လည်း ပြန်လည်ထူးသံ မကြားရဘဲ တဲတစ်ခုလုံး တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေသည်။

‘စိုးလွင်ရေ..ခေါ်လို့ မရဘူးလား။ ဒါဆိုရင် တစ်ယောက် သွားစမ်းကွာ။ တဲထဲကို ဖွင့်ကြည့်ကြစမ်း။ ဒီ

လောက်အော်ခေါ်နေတာတောင် ဘာသံမှ မကြားရတာ အထဲမှာ တစ်ခုခုများ ဖြစ်နေကြသလား မသိဘူး’

စိုးလွင်တို့နှစ်ယောက် တဲစစ်ကိုဆွဲဖွင့်၍ ကြည့်လိုက်သောအခါ တဲအတွင်းတွင် မည်သူ့ကိုမှမတွေ့ရဘဲ ရှင်းလင်းနေသည်ကို တွေ့လိုက်ရသောကြောင့် စိုးလွင် ဆရာဦးမြင့်သူထံ လှမ်းအော်ပြောလိုက်သည်။

‘ဆရာ..တဲထဲမှာ ကိုစိုးမြင့်ရော ကိုအောင်မောင်းရော တစ်ယောက်မှ မရှိကြဘူး’

‘ဟေ..ဟုတ်လား။ မနက်စောစောစီးစီး ဘယ်မှလည်း သွားစရာမရှိဘဲနဲ့ ဒီအနီးအနားတစ်ဝိုက်မှာ အပေါ့အပါးစွန့်ဖို့ သွားကြသလားကွာ။ ဆရာဟန်စိန်တို့ရော အခုမနက်ပိုင်း သူတို့နှစ်ယောက်ကို တွေ့မိကြသေးလား’

‘ကျွန်တော်တို့လည်း ညက တစ်ညလုံး အလှည့်နဲ့ မအိပ်ဘဲ စောင့်နေကြတာပဲ ဆရာ။ တစ်ညလုံးတော့ နှစ်ယောက်စလုံး တဲအပြင်ဘက် ထွက်လာတာ မတွေ့မိသေးဘူး’

ဆရာဟန်စိန် ပြောစကားကြောင့် တစ်ဖွဲ့လုံး စိတ်ပူသွားကြသည်။

‘ကဲ..ဒါဆိုလည်း လူခွဲပြီး ဒီအနီးအနား ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ဝိုက်ကို ရှာကြည့်ကြစမ်းကွာ။ တဲထဲက သူတို့ပစ္စည်းတွေလည်း ခြေရာလက်ရာမပျက်ဘူးဆိုတော့ သူတို့နေတဲ့ ရွာကို ပြန်သွားတာလည်း မဖြစ်နိုင်ဘူး။ တောကောင်တွေဘာတွေ ဝင်ဆွဲသွားတယ် ပြောရအောင်လည်း ဒီပတ်ဝန်းကျင်တစ်ဝိုက်မှာ ရှိတယ်လို့ မကြားမိပါဘူး။ တကယ်လို့ ဝင်ဆွဲသွားတယ်ဆိုရင်တောင် ခြေရာလက်ရာပျက် ကျန်ခဲ့ရမယ်။ ပြီးတော့ ဆရာဟန်စိန်တို့လည်း တစ်ညလုံး အလှည့်နဲ့ စောင့်နေကြတာဆိုတော့ တစ်ယောက်မဟုတ်တစ်ယောက် တွေ့မှာ အမှန်ပဲ။ စဉ်းစားရ ကျပ်လိုက်တာဗျာ’

စိုးလွင်တို့အားလုံး လှည်းသမားနှစ်ယောက်ပါမကျန်ပါးစပ်မှလည်း နာမည်များကို တကြော်ကြော်ခေါ်၍ ပတ်ဝန်းကျင်အနီးအနားတစ်ဝိုက် လိုက်ရှာကြည့်ကြသော်လည်း နှင်းထုကပိတ်နေ၍ ရှာရသည်မှာ ခရီးမတွင်လှပေ။ ထိုသို့ လိုက်ရှာကြရင်း နေအနည်းငယ် မြင့်လာမှ တဖြည်းဖြည်း နှင်းထုကွဲလာပြီး ပတ်ဝန်းကျင်ကို ရှင်းရှင်းလင်းလင်း မြင်နိုင်လာခဲ့သည်။

ယာယီစခန်းချထားသောနေရာနှင့် အတန်ငယ်ဝေး
သောနေရာသို့ ရောက်သည်အထိ ကိုစိုးမြင့်တို့နှစ်ယောက်
ကို အရိပ်အယောင်ပင် မတွေ့ရသေးပေ။

ထိုအခိုက် ခပ်လှမ်းလှမ်းရှိ ချုံပုတ်ကလေးများသာ
ရှိသော ဖုန်းဆိုးလွင်ပြင်တစ်ခု၏ ဘေးဘက်နားခပ်ကျကျ
တွင် လူလိုလို လဲကျနေသော သဏ္ဍာန်တစ်ခုကို တွေ့
လိုက်ရသဖြင့် နောက်နားတွင် ကပ်ပါလာသော ကိုသိန်း
အောင်ကို စိုးလွင် ခဏရပ်ရန် အချက်ပြလိုက်မိသည်။

‘ကိုစိုးလွင်...ဘာတွေ့လိုက်လို့လဲ။ ကိုစိုးမြင့်တို့ကို
တွေ့လိုက်လို့လား’

‘ဟောဟိုရှေ့နား ခပ်လှမ်းလှမ်းက ချုံပုတ်ကလေးရဲ့
အောက်မှာ လူလိုလို လဲနေတာ တွေ့လိုက်လို့ဗျ’

ပြောပြောဆိုဆိုပင် နှစ်ယောက်သား ရှေ့ဘက်ဆီသို့
ခပ်သွက်သွက် လျှောက်ခဲ့ကြသည်။ အနားသို့ရောက်၍
သေချာကြည့်လိုက်သောအခါ စိုးလွင်ပြောသလိုပင် လူ
တစ်ယောက် လဲကျနေသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။ အနား
ကပ်ကာ ကြည့်လိုက်တော့မှ ထိုသူမှာ စခန်းမှ ပျောက်
နေသော ကိုအောင်မောင်း ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့လိုက်ရ
ပြီး ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ဝိုက်ကို ဆက်ရှာကြည့်လိုက်သော
အခါ ကိုစိုးမြင့်ကိုပါ တွေ့လိုက်ရပြန်သည်။

တစ်ညလုံးလိုလို နှင်းများရိုက်ထားသဖြင့် ခန္ဓာကိုယ်
များမှာ အေးစက်တောင့်တင်းနေကာ နှစ်ယောက်စလုံး
ဘယ်လိုခေါ်ခေါ် ခေါ်၍မရဘဲ လူသေအတိုင်း သတိလစ်
ကာ မေ့မြောနေသည်ကို တွေ့လိုက်ရသောကြောင့် စိုးလွင်
ကိုသိန်းအောင်ကို လှမ်းပြောလိုက်သည်။

‘ကိုသိန်းအောင် စခန်းကို အမြန်ပြန်ပြီး ဆရာတို့ကို
ပြေးခေါ်ဗျာ။ လိုရမည်ရ နွားလှည်းအလွတ် တစ်စီးကိုပါ
မောင်းယူလာခဲ့။ ကျွန်တော် ဒီမှာ စောင့်ကျန်ခဲ့မယ်’

ကိုသိန်းအောင် ပြေးထွက်သွားပြီး ခဏအကြာတွင်
လှည်းတစ်စီး ဒုန်းမောင်းလာသံနှင့်အတူ စခန်းရှိ အဖွဲ့သား
အားလုံး နောက်ဘက်မှ လိုက်လာသည်ကို တွေ့လိုက်ရ
သည်။ သေသေချာချာ အနားကပ်၍ စစ်ဆေးကြည့်လိုက်
သောအခါ နှစ်ဦးစလုံး လက်သီးကို တင်းတင်းဆုပ်ကာ
နား၊ နှာခေါင်းနှင့် ပါးစပ်များတွင် သွေးစသွေးနုအနည်း
ငယ်စီကို တွေ့လိုက်ရသည်။

‘ကဲ...ဒီနေ့တော့ အလုပ်နားလိုက်ပြီး စခန်းကို ပြန်

ကြရအောင်။ နှစ်ယောက်စလုံးကို လှည်းပေါ် မ...တင်ကြ
ကွာ။ ကိုသိန်းအောင်နဲ့ ဆရာဟန်စိန်တို့က ပစ္စည်းတွေ
တင်ပြီး နောက်လှည်းနဲ့ ဖြည်းဖြည်း နောက်ကလိုက်ခဲ့ကြ။
ရွာပြန်ရောက်တဲ့အထိမှ သတိပြန်မရဘူးဆိုရင်- မြို့ပေါ်က
ဆေးရုံကို ပို့သင့်ရင် ပို့ရမှာပဲ’

ဆရာဦးမြင့်သူက အစီအစဉ်အမြန်ဆွဲလိုက်ပြီး မေ့
မြောနေသော ကိုစိုးမြင့်တို့နှစ်ယောက်ကို လှည်းပေါ်တင်၍
စခန်းချထားသော ရွာဆီသို့ အမြန်ပြန်လာခဲ့ကြသည်။

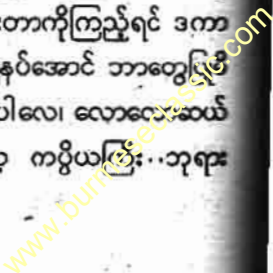
ကျောင်းဝင်းထဲသို့ ခပ်သွက်သွက်မောင်းဝင်လာသော
နွားလှည်းနှင့်အတူ နောက်ဘက်မှ လိုက်ပါလာသော လူ
အုပ်ကို တွေ့လိုက်ရသောကြောင့် ကျောင်းရှေ့တွင် စကြို
လျှောက်နေသော ဆရာတော်ကြီး အသာရပ်လိုက်ကာ
ကြည့်နေမိသည်။ ဆရာဦးမြင့်သူက ဆရာတော်ကြီးရှေ့သို့
သွားကာ ဖြစ်ပျက်ခဲ့သမျှ အခြေအနေကို လက်အုပ်ချီကာ
လျှောက်ထားလိုက်သည်။

‘ကဲ...ဒါဆိုရင် နှစ်ယောက်လုံးကို ကျောင်းပေါ်
သယ်လာခဲ့ကြ’

‘တင်ပါ့ဘုရား’

ကျောင်းပေါ်သို့ ရောက်သည်အထိ ကိုစိုးမြင့်နှင့်
ကိုအောင်မောင်းတို့ နှစ်ယောက်လုံး သတိပြန်လည်မလာ
သေးပေ။ ဆရာတော်ကြီးက နှစ်ယောက်စလုံးကို သေ
သေချာချာ ကြည့်ရှုလိုက်ပြီး ယခုကဲ့သို့ မိန့်ကြားခဲ့သည်။

‘နှစ်ယောက်လုံးကို ကျုပ်ကြည့်ရသလောက်တော့
ဒဏ်ရာကြီးကြီးမားမားရထားတဲ့လက္ခဏာ မတွေ့ရပါ
ဘူး။ မမြင်ရတဲ့ ပရလောကသားတွေ ဖမ်းစားထားတယ်
လို့ ကျုပ်တော့ ထင်တယ်။ ဒကာကြီး လက်သီးကို
တင်းတင်းဆုပ်ပြီး ပါးစပ်ကလည်း သွေးစသွေးနုလေးတွေ
တွေ့ရတယ်ဆိုတော့ ကျုပ်ရဲ့ အတွေ့အကြုံအရပြောရရင်
သရဲလို ဖုတ်လို မဟုတ်ဘဲ ကျတ်ဖမ်းစားထားတာ ဖြစ်
နိုင်တယ်။ ကျတ်တစ္ဆေဆိုတာမျိုးက လူသားတွေကို ဒုက္ခ
ပေးခဲ့ပါတယ်။ စရံနောက်ရုံသာ ပြုတတ်ကြပေမယ့် အခု
လို ခပ်ကြမ်းကြမ်း ဖမ်းစားထားတာကိုကြည့်ရင် ဒကာ
ကြီး တပည့်တွေက သူတို့မကျေနပ်အောင် ဘာတွေ့ပြီ
ပြောမိခဲ့သလဲတော့ မသိဘူး။ ကဲပါလေ၊ လောလေးဆယ်
သတိပြန်ရဖို့က အရေးကြီးတော့ ကပွဲယကြီး...ဘုရား

ကျောင်းဆောင်ပေါ်က ပရိတ်ရေပုလင်းနဲ့ ပရိတ်ကြီး ယူပေးပါဦး*

ကပ္ပိယကြီး ယူလာပေးသော ပရိတ်ရေနှင့် နှစ်ယောက်လုံး၏ ဦးခေါင်းများကို သပ်ချလိုက်ပြီး ပါးစပ်ကို ဟကာ ပရိတ်ရေအနည်းငယ်စီ တိုက်ကျွေးလိုက်သည်။ လက်များတွင်လည်း ပရိတ်ကြီးများ ချည်နှောင်ပေးလိုက်ကာ နှုတ်တော်မှလည်း မသိနားမလည်သည့် အမိုက်အမဲများ ဖြစ်သည့်အတွက် ဓမ္မယူဘဲ တစ်ကြိမ်တစ်ခါ ခွင့်လွှတ်ပေးပါရန် မေတ္တာရပ်ခံလိုက်သည်။

ခဏအကြာတွင် နှစ်ယောက်လုံး အင်းခနဲညည်းညူလိုက်သံနှင့်အတူ သတိပြန်လည်ရလာပြီး မျက်လုံးဖွင့်ကြည့်ကာ ဘေးပတ်ဝန်းကျင်ကို မယုံနိုင်သလို ကြည့်လိုက်ပြီး ချက်ချင်းထလိုက်ကြသည်။

ဆရာ...ကျွန်တော်တို့ ဒီကို ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ရောက်လာတာလဲ

ခင်ဗျားတို့နှစ်ယောက်လုံး မနေ့က စခန်းချထားတဲ့ နေရာနဲ့ ခပ်လှမ်းလှမ်းမှာ သတိမေ့နေကြတာကို အခု မနက်မှ တွေ့လို့ ရွာကို ပြန်ခေါ်လာတာဗျ။ အခု ဘယ်လိုနေသေးလဲ။ သတိတော့ ကောင်းကောင်းရတယ် မဟုတ်လား

ထိုအခါမှ ဆရာတော်ကြီးက ဝင်ပြီး မိန့်ကြားလာခဲ့သည်။

ဒကာကြီးတို့ နှစ်ယောက်လုံး သတိကောင်းကောင်း ပြန်ရနေပြီဆိုတော့ မနေ့ညတုန်းက ဘာတွေဖြစ်ခဲ့သလဲ။ ဘာတွေလုပ်မိခဲ့သလဲဆိုတာ ပြန်စဉ်းစားကြည့်ကြပါဦး။ ဖြစ်ပျက်ခဲ့တာတွေကို သေသေချာချာသိရမှ ဘာတွေဆက်လုပ်ရမလဲဆိုတာ ဘုန်းဘုန်းတို့ ဆုံးဖြတ်နိုင်မှာပေါ့

အမှန်အတိုင်းသာ ပြောပြကြပါဗျာ။ ဖြစ်ခဲ့တာတွေလည်း ဖြစ်ခဲ့ပြီးပြီ။ အခုအချိန်ကျမှ ခင်ဗျားတို့ကို အပြစ်ပြောနေရင်လည်း အပိုပဲဖြစ်မယ်။ အဲဒါကြောင့် အမှန်အတိုင်းသာ ရဲရဲဝံ့ဝံ့ ပြောကြပါ

ထိုအခါကျမှ ယမန်နေ့ညက ဖြစ်ပျက်ခဲ့သည်များကို ကိုအောင်မောင်းက ပြန်လည်ပြောပြခဲ့သည်။

*ဒီလိုပါ ဆရာ။ မနေ့ညနေ ညစာစားအပြီးမှာ မနက်စောစော ရွာထဲက ဝယ်သွားတဲ့ အရက်ကို စိုးမြင့်နဲ့ ကျွန်တော် တစ်ယောက်တစ်ပိုင်းစီ သောက်ကြပါတယ်။

သောက်ပြီးတော့ ရာသီဥတုကလည်းအေး နေ့လယ်ပိုင်းကလည်း တစ်နေ့ကုန် ပင်ပန်းထားတာဆိုတော့ စောစောစီးစီးပဲ အိပ်ပျော်သွားခဲ့တယ်။ တစ်ရေးပြန်နိုးလာပြီး အပေါ့အပါး သွားချင်လာတာနဲ့ စိုးမြင့်ကိုနှိုးပြီး ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက် အပေါ့သွားခဲ့ပါတယ်*

ခင်ဗျားတို့ တဲအပြင်ကို ထွက်လာတော့ မီးဖိုဘေးမှာ ကင်းစောင့်နေတဲ့ လုံခြုံရေးဆရာကို မတွေ့ဘူးလား

တစ်ယောက်မှ မတွေ့ဘူး ဆရာ။ သူလည်း အပေါ့အပါးသွားနေတဲ့အချိန် ဖြစ်လိမ့်မယ်ထင်တယ်။ အပေါ့သွားပြီး တဲဆီကို ပြန်လာမယ်အလုပ်မှာ ခပ်လှမ်းလှမ်းကနေ နွားလှည်းတွေ သွားနေတဲ့အသံနဲ့ လူစကားပြောသံတွေကို နှစ်ယောက်လုံး ကြားလိုက်ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့လည်း အံ့ဩသွားပြီး တဲဆီကို မပြန်သေးဘဲ အခြေအနေကို ကြည့်နေတုန်းမှာပဲ ခပ်ဝေးဝေးတစ်နေရာဆီက ဆိုင်းတီးသံလိုလို ကြားလိုက်ရတယ်။ သေသေချာချာ နားထောင်ကြည့်လိုက်ပြန်တော့ ဆိုင်းတီးနေသံကို သဲသဲကွဲကွဲ ကြားလိုက်ရတယ်။ ဒါကြောင့် ခုနတုန်းက ကြားလိုက်ရတဲ့ လှည်းသံနဲ့ လူသံတွေဟာ ပွဲခင်းဆီကိုသွားတာ ဖြစ်ရမယ်ဆိုပြီး စိုးမြင့်နဲ့ ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် နွားလှည်းတွေနောက်က လိုက်သွားကြပါတယ်

ခင်ဗျားတို့ကလည်းဗျာ...ဒီလောက် မှောင်မည်းနေတဲ့ လခိုက်ညမျိုးမှာတောင် မကြောက်မရွံ့ သွားကြတယ်။ သေသေချာချာ မှာထားလျက်နဲ့

ကျွန်တော်တို့လည်း သောက်ထားတဲ့အရက်အရှိန်က ရှိနေတဲ့အပြင် ရွာမှာနေတုန်းကလည်း ဘယ်လောက်မှောင်မှောင် ဘယ်လောက်ညဉ့်နက်နက် ပွဲရှိတယ်ဆိုရင် နှစ်ယောက်သား သွားလာနေကျဆိုတော့ ကြောက်ရလန့်ရမှန်းလည်း မသိပါဘူး ဆရာ။ စိတ်ထဲမှာ ပွဲကြည့်ချင်တဲ့ စိတ်ကပဲ လှမ်းမိုးနေတော့ နွားလှည်းတွေနောက်က အသာပဲ လိုက်သွားကြပါတယ်။ ခဏတစ်ဖြုတ် ကြည့်ပြီးရင် ပြန်လာကြမလို့ပါပဲ

ပွဲက ရှိရော ရှိလို့လားဗျာ။ ဒီလောက်တော့ခေါင်ခေါင်ကြီးထဲမှာ

*ရှိတယ် ဆရာ။ ခဏလောက်ပဲ သွားလိုက်ရတယ်။ တော်တော်ကိုစည်တဲ့ ပွဲဈေးတန်းကြီးနဲ့ ဆိုင်းတွေတီးနေတဲ့ ဇာတ်စင်ကြီးကို တွေ့လိုက်ရတယ်။ ပွဲငတ်လှတုန်း ပွဲ

ကြည့်ရတော့မယ်ဆိုတော့ ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် တော်
တော်ကို ဝမ်းသာသွားကြတယ်။ လူတွေကလည်း ပွဲဈေး
တန်းမှာရော ဇာတ်စင်ရှေ့မှာပါ အပြည့်ပဲဆရာ။ အဲဒါနဲ့
ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက်လည်း ဇာတ်စင်ထောင့် တစ်
နေရာမှာ ရပ်ပြီး ဇာတ်အထွက်ကို စောင့်ကြတယ်။ အချိန်
တော်တော်ကြာလာတဲ့အထိ ဇာတ်က မထွက်နိုင်တာနဲ့
စိတ်မရှည်တော့ဘဲ စိုးမြင့်က ဇာတ်ကို ဆဲလိုက်တယ်
ဆရာ။ အဲဒါနဲ့ နောက်တစ်နေ့ မနက်စောစော အလုပ်ဆင်း
ရမှာကို ကျွန်တော်သတိရလိုက်လို့ စိုးမြင့်ကိုခေါ်ပြီး ပြန်
မယ်အလုပ်မှာ စိုးမြင့်က ဗိုက်ဆာလာတယ်။ အကြော်စား
ချင်တယ်လို့ ပြောတာနဲ့ ပွဲဈေးတန်းအစွန်ဘက်မှာရှိတဲ့
အကြော်သည်ကြီးဆီမှာ နှစ်ယောက်သား အကြော်ဝယ်
စားကြတယ်။ စားနေတုန်းမှာပဲ နှစ်ယောက်သား ဘယ်လို
ဖြစ်သွားတယ်ဆိုတာ မသိတော့ဘဲ ဆရာတို့ အခုပြောပြ
မှပဲ ဖုန်းဆိုးကွင်း ပြင်အစပ်မှာ သတိမေ့လဲနေတယ်ဆိုတာ
သိရတာပါ။

ဆရာတော်ကြီးက ဘာတစ်ခွန်းမှ ဝင်မမေးဘဲ
ကိုအောင်မောင်း ပြောသမျှကိုသာ သေသေချာချာ ဂရုစိုက်
နားထောင်နေသည်။ ကိုအောင်မောင်း စကားဆုံးတော့မှ
ယခုကဲ့သို့ မိန့်ကြားခဲ့သည်။

‘ဟုတ်ပြီ ဒကာကြီး၊ အစဦးပိုင်းတုန်းကတော့ နောက်
ပြောင်ကျီစယ်ရုံသက်သက် လုပ်ခဲ့တာဖြစ်ပေမယ့် ဒီက
ဒကာကြီးတို့က သူတို့ပိုင်နက်ထဲမှာ နှုတ်စည်းမစောင့်ဘဲ
ပါးစပ်ကနေ အယုတ္တအနုတ္တတွေ ဆဲရေးတိုင်းထွာခဲ့တာ
ကိုး။ အဲဒါကြောင့် ခွင့်မလွှတ်ဘဲ ဒုက္ခရောက်အောင်
ဖမ်းစားလိုက်တာ ဖြစ်လိမ့်မယ်။ အချိန်မီ ရှာတွေ့လိုက်
လို့ ဒကာကြီးတို့နှစ်ယောက် ကံကောင်းသွားတယ်လို့
ပြောရမယ်။ အဲဒါကြောင့် နောက်နောင်ကို ဒကာကြီးတို့
ဘယ်အရပ်ဒေသရောက်ရောက် နှုတ်ဝစီကို ထိန်းကြပါ။
နှုတ်ကြောင့်သေ လက်ကြောင့်ကြေ ဆိုတဲ့စကားလည်း
ရှိတယ်မဟုတ်လား။ အဖွဲ့ခေါင်းဆောင် ဒကာကြီးအနေနဲ့
မနက်ဖြန် အဲဒီနေရာမှာ အလှူဒါနပြုတယ်လို့ သဘော
ထားပြီး သွားကျွေးမွေးပေးလိုက်ပါ။ ပြီးရင် မေတ္တာပို့
အမျှအတန်းပေးပြီး တောင်းပန်လိုက်ရင်တော့ ဒီဒကာ နှစ်
ယောက် ဘေးအန္တရာယ်တွေ ကင်းရှင်းသွားပါလိမ့်မယ်။
သူတို့မှာလည်း မစားရ မသောက်ရတဲ့ ပြိတ္တာဘုံသားတွေ

ဖြစ်လို့ အလှူဒါနပြုတဲ့ သဘောနဲ့ ကျွေးမွေးလိုက်တာ
အကောင်းဆုံးပါပဲ။ ဘယ်လိုလဲ ဒကာကြီး၊ ဘုန်းကြီးပြော
သလို လုပ်ပေးနိုင်တယ် မဟုတ်လား’

‘တင်ပါ့ဘုရား။ တပည့်တော်တို့မှာလည်း အမြဲတမ်း
လိုလို တောထဲတောင်ထဲတွေမှာ အလုပ်လုပ်နေကြရသူ
တွေဆိုတော့ ဒီလိုကိစ္စမျိုးတွေနဲ့ တွေ့ဖူး ကြုံဖူးပါတယ်
ဘုရား။ အဲဒါကြောင့် အရှင်ဘုရား မိန့်ကြားခဲ့သလို မနက်
ဖြန် ဆက်ဆက်လုပ်ဆောင်ပေးလိုက်ပါ့မယ်ဘုရား’

နောက်တစ်နေ့ ညနေစောင်းတွင် လွန်ခဲ့သည့်ရက်က
ကိုအောင်မောင်းတို့နှစ်ယောက် သတိမေ့ကာ လဲကျနေ
သည့် ဖုန်းဆိုးကွင်းပြင်၌ ထိုနေရာတွင် နေထိုင်လျက်
ရှိကြသည့် ပြိတ္တာဘုံသား ကျတ်တစ္ဆေများအား ထမင်း
လေးလုံးချက်တစ်အိုး၊ ကြက်ဖို၊ ကြက်မ နှစ်ကောင်ဖြင့်
ထုံးစံအတိုင်း ဒါနပြု ကျွေးမွေးလှူဒါန်းကာ မေတ္တာပို့
အမျှအတန်းပေးပေးခဲ့သည်။

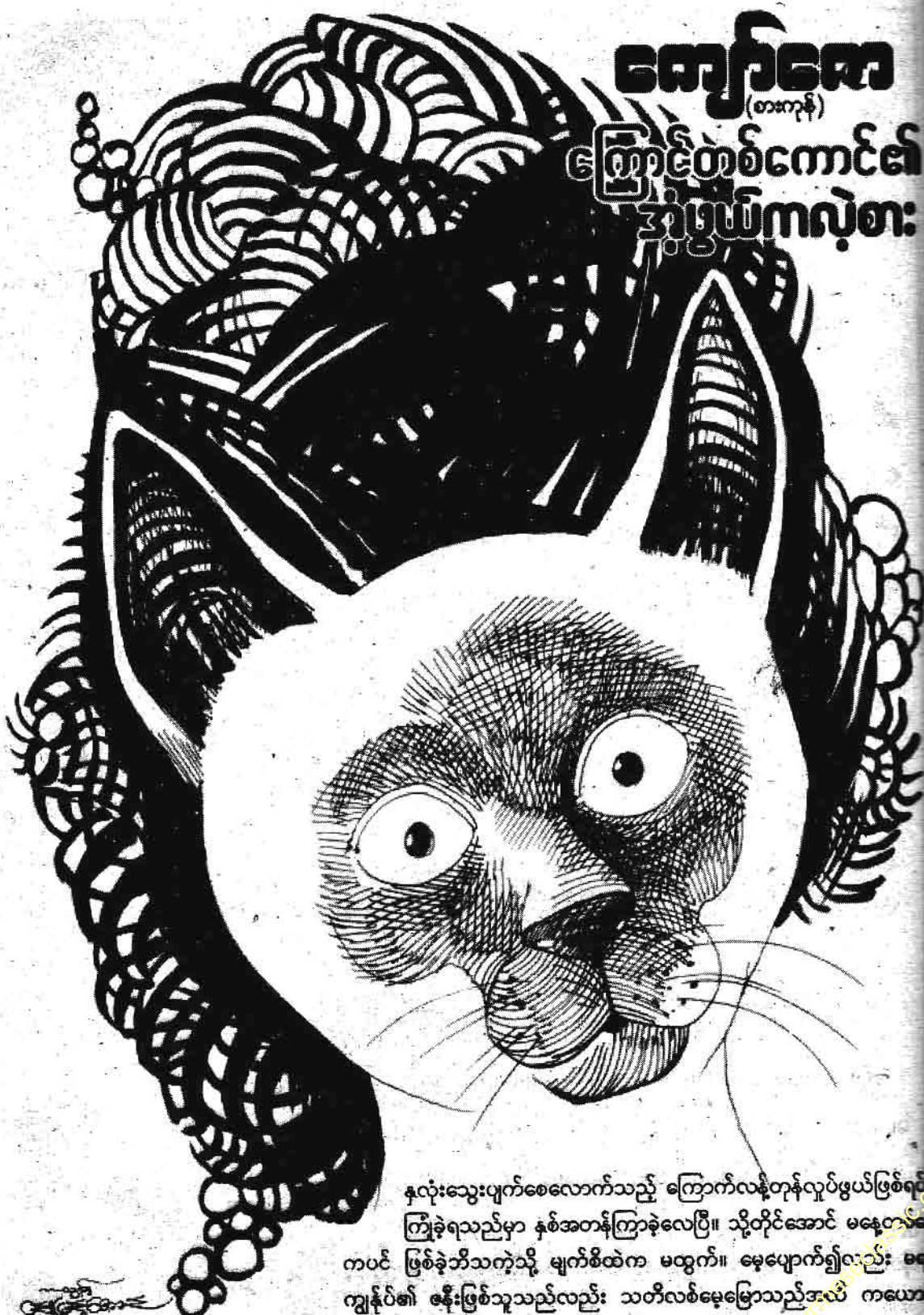
ထို့အပြင် နှုတ်ကျွဲကာ ဆဲရေးတိုင်းထွာမိခဲ့ကြသည့်
ကိုစိုးမြင့်နှင့် ကိုအောင်မောင်းတို့ နှစ်ယောက်အားလည်း
ခွင့်လွှတ်ပေးပါရန် တစ်ဆက်တည်း တောင်းပန်ခဲ့သည်။

ထိုနေ့ ထိုရက်မှစ၍ ကိုစိုးမြင့်နှင့် ကိုအောင်မောင်း
တို့ နှစ်ဦးစလုံး ကွင်းဆင်းလုပ်ငန်းများ ပြီးစီး၍ စခန်း
သိမ်းသည်အထိ အရက်သေစာသောက်စားခြင်း မပြုရကြ
တော့ပေ။

ကိုစိုးမြင့်တို့နှစ်ဦး ညဉ့်နက်သန်းခေါင်တွင် ပွဲသွား
ကြည့်ကြသည်ဆိုသည့်ညက စခန်းအနီးအနားတစ်ဝိုက်
တွင် မည်သည့်နားလှည်းမှ သွားလာသည်ကို မကြားမိ
ကြသလို ဇာတ်ပွဲမှ တီးခတ်လိုက်သည်ဆိုသည့် ဆိုင်းသံ
ဗုံသံများကိုလည်း မကြားမိကြကြောင်း ထိုညက တစ်ည
လုံး အလှည့်ကျ ကင်းတာဝန်ကျခဲ့ကြသော လုံခြုံရေး
ဝန်ထမ်း သုံးဦးစလုံးက တညီတညွတ်တည်း ပြောကြား
ခဲ့ကြသည်။

ထို့ကြောင့် ကိုစိုးမြင့်နှင့် ကိုအောင်မောင်းတို့နှစ်ဦး
လွန်ခဲ့သည့်ရက်ပိုင်းက တွေ့ကြုံခဲ့ရသည့် အဖြစ်အပျက်
သည် အမှန်တကယ်လား၊ ဒါမှမဟုတ် နှစ်ယောက်လုံး
အမှူးလွန်ပြီး ထင်ယောင်ထင်မှား တွေ့ခဲ့ကြုံခဲ့ရခြင်းလား
ဆိုသည်ကတော့ စိုးလွင်တို့ မဝေခွဲတတ်တော့ပါ။

တင်အေးကျော် (အောင်ထံ)

ကျော်လော

(စာအုပ်နံ)

ကြောင်တစ်ကောင်၏ အံ့ဖွယ်ကလဲ့စား

နုလုံးသွေးပျက်စေလောက်သည့် ကြောက်လန့်တုန်လှုပ်ဖွယ်ဖြစ်ရပ်
ကြုံခဲ့ရသည်မှာ နှစ်အတန်ကြာခဲ့လေပြီ။ သို့တိုင်အောင် မနေ့တစ်နေ့
ကပင် ဖြစ်ခဲ့ဘိသကဲ့သို့ မျက်စိထဲက မထွက်။ မေ့ပျောက်၍လည်း မေ့
ကျွန်ုပ်၏ ဇနီးဖြစ်သူသည်လည်း သတိလစ်မေ့မြောသည်အထိ ကယောင်

Handwritten signature or mark

ချောက်ချား ခံစားခဲ့ရရှာသည်။

သူမရှေ့တွင် ထိုအကြောင်းကို ယောင်၍မျှပင် စကား မစပ်မိအောင် ရှောင်ရှားခဲ့ရလေတော့၏။

ထိုစဉ်က ကျွန်ုပ်နှင့် အိမ်လီယာတို့ လက်ထပ်ပြီးစ အချိန်။

ဂျာမနီနိုင်ငံတောင်ပိုင်းသို့ ခရီးထွက်ခဲ့ကြသည်။ အင်္ဂလိပ်အသံထွက်ဖြင့် နျူရင်ဘတ်ဟုခေါ်သည့် ရှေးဟောင်း မြို့တော်တွင် တည်းခိုခဲ့ကြသည်။ သို့ဖြင့် ထိုမြို့တွင် အမေရိကန်လူမျိုးတစ်ဦးနှင့် ဆုံခဲ့ရသည်။ သူသည် အလုပ် အားလပ်ရက် ခရီးထွက်လာခြင်း ဖြစ်သည်။ သူကောင်း သား၏ အမည်က အီးလီးယက်(စ်)။

ပျော်ရွှင်ပွင့်လင်းတတ်သောသူနှင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် အချိန်တိုအတွင်း ရင်းနှီးသွားခဲ့ကြသည်။ စားအတူ သွား အတူ တွဲဖြစ်ခဲ့ကြသည်။ နေ့စဉ်ပင် သုံးယောက်သား မြို့တွင်းတစ်ခု လည်ပတ်ကြည့်ရှုခဲ့ကြသည်။

နျူရင်ဘတ်ရှိ အဆောက်အအုံများသည် သက်တမ်း ရှည်ကြာလှလေပြီ။ ရင်သပ်ရှုမောဖွယ် ကောင်းအောင် လည်း ထည်ဝါလှပကြလေ၏။

ယင်းတို့အနက် ရှေးအကျဆုံးသည် ဧရာမရဲတိုက် တောင်းကြီးပင်ဖြစ်သည်။ မြို့လယ်တွင် ထီးတည်းမားမား ကြီး တည်ရှိနေသည်။ အနီရဲတိုက်ကြီးပေါ်မှ ကြည့်လျှင် တစ်မြို့လုံးကို စီးမိုးမြင်နေရလေသည်။ နံရံအောက်ခြေ တွင် ကျုံးဟောင်းရာတစ်ခုကို တွေ့ရသည်။ တစ်ချိန်သော ကာလက ရေများ ပြည့်နေပေလိမ့်မည်။ ရဲတိုက်ကြီး အတွင်း နေထိုင်ကြသူများကို ဘေးရန်အန္တရာယ်အသွယ် သွယ်က ကာကွယ်တားဆီးပေးခဲ့မည်မှာလည်း ဧကန်မချ ပင် ဖြစ်တော့၏။

ယခုတော့ ကျုံးခြောက်ကြီး ဖြစ်နေချေပြီ။ ရေမရှိ တော့သည်မှာလည်း ရာစုနှစ် အတော်ကြာခဲ့ပုံရသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ ရောက်သွားချိန်တွင် သီးနှံစိုက်ခင်းများနှင့် ပန်း ခြံများက ကျုံးအတွင်း နေရာယူထားလျက် ရှိကြသည်။

အိမ်လီယာ၊ အီးလီးယက်(စ်)နှင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် ရှည်လျားမတ်စောက်သည့်လမ်းအတိုင်း ရဲတိုက်ကြီးပေါ်သို့ တက်ခဲ့ကြသည်။ အောက်ဘက်ကျုံးဟောင်းအတွင်းရှိ ပန်း ခြံများကိုလည်း ဝင်ကြည့်လာခဲ့ကြသည်။ ဧရာသီဖြစ်သည်

နှင့်အညီ နေအပူရှိန်က ပြင်းပြလှသည်။ ပန်းခြံများရှိ သစ်ပင်များအောက်တွင် အရိပ်ခိုနားနေကြသူများကို ဟို တစ်စု သည်တစ်စု လှမ်းမြင်နေရသည်။ ရှုမငြီးဖွယ် မြင် ကွင်းပင် ဖြစ်သေတော့၏။

အတန်ငယ်မြင့်သည့်နေရာသို့ အရောက်တွင် သုံး ယောက်သား ကျုံးဟောင်းအတွင်းသို့ ပြိုင်တူငုံကြည့်မိ လိုက်ကြသည်။ ရဲတိုက်နံရံအောက်ခြေ အနီးတွင်တော့ ကြောင်သားအမိ နှစ်ကောင်။ မိခင်ကြောင်နက်မကြီး၏ အမီးအား ကြောင်ပေါက်ကလေးက ဆွဲဆော့ကစားလျက် ရှိသည်။ ၎င်းတို့၏ အပျော်စိတ်များက ကျွန်ုပ်တို့ထံသို့ပင် ကူးစက်လာလေသည်။

အီးလီးယက်(စ်)က ခပ်ရွှင်ရွှင် လှမ်းပြောလိုက် သည်။

“ကျုပ်တို့လည်း သူတို့ ကစားပိုင်းထဲ ဝင်နွံကြရ အောင်”

သူသည် ကျောက်ခဲတစ်လုံးအား ကောက်ယူပြီး စကားဆက်လိုက်ပြန်သည်။

“ဒီမှာကြည့်၊ သူတို့ဘေးနားကို ကျောက်ခဲအသာပစ် ချလိုက်မယ်။ ဘယ်က ကျလာမှန်း မဆိတ် လန့်ဖျပ်ပြီး အူကြောင်ကြောင် ဖြစ်သွားကြမှာ သေချာတယ်”

“အို..မလုပ်ပါနဲ့။ ကြောင်ကလေးကို ထိသွားဦး မယ်”

အိမ်လီယာက စိုးရိမ်တကြီး လှမ်းသတိပေးလိုက် သေးသည်။ သူမ၏အမူအရာက သိပ်နှစ်မြို့ပုံမရ။ အီး လီးယက်(စ်)က ချက်ချင်း တုံ့ပြန်ပြောလိုက်သည်။

“မထိစေရပါဘူးဗျ။ ကျုပ်က သူတို့ကို စရံနောက်ရုံ သက်သက်ပါ”

“ဒီနေရာက အမြင့်ကြီးရှင့်။ မတော်တဆ ထိသွား နိုင်တယ်”

“စိတ်ချပါဗျာ။ သူတို့နဲ့ ခပ်လှမ်းလှမ်းကို ပစ်မှာပါ။ ဒီမှာကြည့်”

အီးလီးယက်(စ်)သည် ပြောပြောဆိုဆိုဖြင့် ရှေ့ဘက် သို့ အနည်းငယ်ငှဲရင်း ကျောက်ခဲကို ပစ်ချလိုက်သည်။ အခြေအနေက သူထင်ထားသကဲ့သို့ ဖြစ်မလာခဲ့။ ကျောက် ခဲသည် ရဲတိုက်နံရံကို ဦးစွာထိ၍ အရှိန်ဖြင့် စဉ်ထွက်သွား သည်။ ထို့နောက် ကံဆိုးလှစွာသော ကြောင်ပေါက်

ကလေးကို ထိမှန်ကာ ရုတ်ခြည်းပင် သေဆုံးသွားလေ တော့၏။

ကြောင်နက်မကြီးသည် ကျွန်ုပ်တို့ရှိရာသို့ ဖျတ်ခနဲ မော့ကြည့်လာခဲ့သည်။ သူမ၏ မျက်လုံးစိမ်းကြီးများက ဒေါသရောင်များ တာဝင်းဝင်းတောက်နေသည်ဟုပင် ထင်လိုက်ရသည်။ သူမသည် ကြောင်သေကလေးကို-ငုံကြည့်ပြီး လျှာဖြင့် လျက်ပေးနေခဲ့သည်။ ထို့နောက် ရုတ်ခြည်းပင် အပေါ်သို့ မော့ကြည့်လိုက်ပြန်သည်။ ဤတစ်ကြိမ်တွင်တော့ အီးလီးယက်(စ်)ကို စူးစူးဝါးဝါး လှမ်းကြည့်ခဲ့ခြင်းပင်။ တစ်ဆက်တည်းတွင်ပင် ပါးစပ်ကို ဖြာ၍ မာန်ဖီလိုက်သည်။ ချွန်မြရည်လျားသော အစွယ်များတွင် ကြောင်သေကလေးကို လျက်ထားသည့် သွေးများဖြင့် ခြင်းခြင်းနီနေလေတော့၏။

ကျွန်ုပ်တို့ ကြည့်နေခိုက်တွင်ပင် ကြောင်နက်မကြီးသည် မမျှော်လင့်သော လှုပ်ရှားမှုကို ပြလိုက်သည်။ ရဲတိုက်နံရံကြီးပေါ်သို့ လှမ်းခုန်တက်လိုက်ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ နံရံကြီးပေါ်သို့ လှမ်းခုန်တက်လိုက်၊ ပြန်လန်ကျသွားလိုက်ဖြင့် အကြိမ်ကြိမ် ကြိုးစားနေခဲ့သည်။ ကျွန်ုပ်တို့ထံ အရောက် တက်လာပြီး တစ်ခုခုပြုလုပ်လိုဟန် ပေါက်နေပေသည်။

တစ်ကြိမ်တွင်တော့ ကြောင်သေကလေးပေါ်သို့ တည့်တည့်ကြီး ပြုတ်ကျသွားလေတော့သည်။ တစ်ကိုယ်လုံး သွေးအလိမ်းလိမ်း ပေကျံကုန်လျက် ဒေါမာန်ထနေသည့် ကြောင်နက်မကြီးကိုကြည့်ကာ ကြက်သီးများပင် ထလာတော့သည်။

အီမီလီယာသည်လည်း ရင်တုန်ပန်းတုန် ဖြစ်သွားပုံရသည်။ သို့ဖြင့် မလှမ်းမကမ်းရှိ ခုံတန်းလျားပေါ်သို့ တွဲခေါ်သွားကာ ပူနွေးသည့် နေရောင်ခြည်အောက်တွင် ထိုင်နားစိုင်းထားရလေတော့၏။

အီးလီးယက်(စ်)သည် ရဲတိုက်နံရံ အောက်ဘက်သို့ လှမ်းကြည့်နေဆဲပင်ဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်လည်း သူ့အနီးသို့ ပြန်လျှောက်သွားကာ ငုံကြည့်လိုက်မိသည်။ ကြောင်နက်မကြီးသည် ယခုတိုင် ဇွဲမလျှော့သေးပေ။ နံရံကြီးပေါ်သို့ လှမ်းခုန်လိုက်၊ ပြန်ပြုတ်ကျသွားလိုက်ဖြင့် ဗျာများနေရှာသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ထံအရောက် ပြေးတက်လိုသောစောနှင့် သားသမီးအတွက် လက်တုံ့ပြန်မည့် ဒေါသအဟုန်တို့

ကြောင့် ကျားရဲကြီးတစ်ကောင်နှင့်ပင် တူနေလေသည်။ ထိုစဉ်တွင် အီးလီးယက်(စ်)သည် ခေါင်းတဆတ်ဆတ် ညီတံရင်း ပြောလာခဲ့လေ၏။

‘ကြောင်မလေး ရူးသွားပြီထင်တယ်။ မတော်တဆ ဖြစ်သွားတာပါဗျာ။ ကျွန်ုပ်က ကျီစယ်ရုံပစ်လိုက်တာ။ ချစ်စရာ ကြောင်ကလေးကို ဘယ်သေစေချင်ပါ့မလဲ’

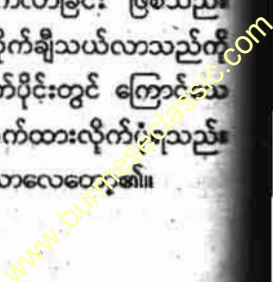
ထိုစဉ် စိတ်သက်သာသွားပုံရသော အီမီလီယာသည် ကျွန်ုပ်တို့အနီးသို့ ပြန်လျှောက်လာခဲ့သည်။ သုံးယောက်သား အောက်ဘက်သို့ ငုံကြည့်မိလိုက်ကြသည်။ ကြောင်နက်မကြီးကလည်း မော့ကြည့်နေသည်ကို တွေ့လိုက်ကြရသည်။ အီးလီးယက်(စ်)ကို မြင်သွားသောအခါ နံရံပေါ်သို့ ဝုန်းခနဲ ခုန်တက်လိုက်ပြန်သည်။ အီမီလီယာသည် ရုတ်တရက် ယောင်၍နောက်ဆုတ်ရင်း အော်ပြောလိုက်လေ၏။

‘အို...ကြောင်မလေး သနားပါတယ်။ သူ တော်တော် ဒေါသဖြစ်နေတာပဲ။ အီးလီးယက်(စ်) ရှင့်ကို လာသတ်ချင်နေပုံရတယ်’

အီးလီးယက်(စ်)က သဘောကျစွာဖြင့် ရယ်မောလိုက်သည်။ သူလိုလူက ကြောင်တစ်ကောင်ကို မည်သို့ ကြောက်လန့်ပါမည်နည်း။ သူ့စဉ်လည်း မည်သို့မျှ ရန်ပြုနိုင်မည်မဟုတ်ဟု သေချာပေါက် တွက်ထားခဲ့ပေမည်။

သူ၏ ရယ်မောသံကို ကြောင်နက်မကြီး ကြားသွားပုံရသည်။ အပေါ်သို့ မော့မကြည့်တော့ဘဲ ကြောင်သေကလေး ဘေးတွင် ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်လိုက်သည်။ ထို့နောက် ကြောင်ကလေး၏ အသက်မဲ့ခန္ဓာကိုယ်ကို လျှာဖြင့် လျက်ပေးနေလေတော့၏။

ကျွန်ုပ်တို့ သုံးယောက်သည်လည်း ထိုနေရာမှခွာ၍ ဆက်လျှောက်ခဲ့ကြသည်။ သို့တိုင်အောင်ပင် မကြာခဏ ရပ်တန့်၍ အောက်သို့ ငုံကြည့်မိကြလေသည်။ ကြည့်လိုက်တိုင်း ကြောင်နက်မကြီးသည် မော့ကြည့်ရင်း လျှောက်လိုက်လာသည်ကို အံ့ဩစွာတွေ့လိုက်ကြရသည်။ ရဲတိုက်နံရံအောက်ခြေအတိုင်း ပတ်လိုက်လာခြင်း ဖြစ်သည်။ ကြောင်သေကလေးကိုလည်း ကိုက်ချီသယ်လာသည်ကို အစပိုင်း၌ တွေ့ခဲ့ရသည်။ နောက်ပိုင်းတွင် ကြောင်သေကလေးကို တစ်နေရာရာတွင် ဝှက်ထားလိုက်ပုံရသည်။ တစ်ကောင်တည်း ဆက်လိုက်လာလေတော့၏။

မကြာမီတွင်ပင် ကျွန်ုပ်တို့သည် ဧရာမတံခါးပေါက်ကြီးရှေ့သို့ ရောက်ခဲ့ကြသည်။ အနီတံခါးပေါက်ကြီးကို ဗြတ်၍ လမ်းဖုံးကလေးအတိုင်း ဆက်ဝင်သွားကြသည်။ အတန်ငယ်သွားလိုက်သည်ဆိုလျှင်ပင် နာမည်ကျော် ညှဉ်းပန်းသုတ်သင်ရေး ခန်းမဆောင်ကြီးကို မျက်စားထင်ထင် တွေ့လိုက်ကြရတော့သည်။ လွန်ခဲ့သော ဆယ့်ခြောက်ရာစုနှစ်က လူများအား နည်းမျိုးစုံဖြင့် ဇီဝိန်ခြွေခဲ့သည့် နေရာကြီးပင်တည်း။

ခန်းမကြီးအတွင်းသို့ ရောက်သောအခါ ကျွန်ုပ်တို့ သုံးယောက်မှတစ်ပါး အခြားဧည့်သည်များကို မတွေ့ရ။ တံခါးပေါက် အတွင်းဘက်တွင် လူတစ်ယောက် ထိုင်လျက်ရှိသည်။ ခန်းမကြီးအတွင်း လှည့်လည်ပြသပေးမည့် ဧည့်လမ်းညွှန်ပင်ဖြစ်သည်။

ခန်းမကြီး၏ အတွင်းပိုင်းက အတန်ပင် မှောင်လျက်ရှိသည်။ တံခါးပေါက်မှ ဝင်လာသည့် အလင်းရောင်ကလည်း မှန်ပျံ့ပျံ့သာရှိသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဖုန်အလိမ်းလိမ်း တင်နေသည့် လှေကားအတိုင်း တက်သွားကြသည်။ လှေကားထိပ်သို့ ရောက်သောအခါ အခန်းကျယ်ကြီး တစ်ခန်းကို တွေ့လိုက်ကြရလေ၏။

ပြတင်းပေါက်ငယ်ကလေးများမှ ဝင်လာသည့်အလင်းရောင်ကြောင့် အခန်းကြီးအတွင်းပိုင်းကို ထင်ရှားစွာ တွေ့မြင်နေရသည်။ နံရံများပေါ်တွင် ဓားကြိုးများကို ချိတ်ဆွဲထားလျက် ရှိသည်။ လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် စုံကိုင်မှသာ ရနိုင်လောက်သည့် အရွယ်ပမာဏ ရှိကြသည်။ ကြမ်းခင်းပေါ်တွင်တော့ ယခုတိုင် သွေးများ စွန်းပေးနေသည့် သစ်တုံးများက ပြန့်ကျဲနေကြသည်။ အနီသစ်တုံးများပေါ်တွင် လူဦးခေါင်းများအား ပုဆိန်ဖြင့် ခုတ်ဖြတ်ခဲ့ကြခြင်းပင် ဖြစ်လေတော့၏။

တွေ့မြင်ရုံမျှဖြင့် နှလုံးတုန်ချောက်ချားဖွယ် ကောင်းလှသည့် ကိရိယာတန်ဆာပလာများကလည်း အခန်းကြီးထဲတွင် ပြည့်နှက်နေကြသည်။ ရှေးအတီတောက လူများအား အသက်သေသည်အထိ တတိတိ ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ခဲ့သည့် အရာများပင်ဖြစ်သည်။ ထိုင်ချလိုက်လျှင် ငြောင့်စူးမိစေရန် သံချွန်များ တပ်ဆင်ထားသည့် ကုလားထိုင်ကြီးများကို အသည်းယားစဖွယ် တွေ့ရသည်။ ဧရာမသံလည်ပတ်ကြီးများကို မြင်ရသည်မှာလည်း ကြက်သီး

ထစရာ ကောင်းလှသည်။ လက်စွဲခြင်းသဏ္ဍာန် သံခေါင်းစွပ်ကြီးများကလည်း မသတိစရာ အကျည်းတန်နေကြသည်။ ဦးခေါင်းပေါ်တွင် စွပ်ပေးလိုက်ပါက တဖြည်းဖြည်းချင်း ကြိတ်ချေလိုက်မည့် ကြောက်မက်ဖွယ် ကိရိယာများ ဖြစ်သည်။

မြင်မြင်သမျှ နှလုံးသွေးပျက်ဖွယ်ရာများပင်တည်း။ အိမ်လီယာသည် သွေးမရှိတော့သည့်အလား ဖြူဖပ်ဖြူရော်ဖြစ်သွားကာ ကျွန်ုပ်၏ လက်မောင်းကို အလန့်ထကြားဆွဲကိုင်လာလေတော့၏။

အခန်းကြီး၏ အလယ်တွင်တော့ ရှိရှိသမျှထဲတွင် ကြောက်မက်ဖွယ်အကောင်းဆုံးအရာကို မားမားကြီးတွေ့လိုက်ရသည်။ ထိုအရာကို ကဗျာဆန်စွာ အမည်ပေးထားပုံက သံမဏိကညာပျို ဟူသတတ်။

မိန်းမပျိုတစ်ဦး၏ ခန္ဓာကိုယ်ပုံစံအတိုင်း သတ္တုတစ်မျိုးဖြင့် ပြုလုပ်ထားခြင်းဖြစ်သည်။ ဖုန်အထပ်ထပ် တက်ကာ ညစ်ပတ်ပေရေလျက်ရှိသည်။ သက်တမ်းကလည်း ရှည်ကြာလှမင့်ကိုး။

အနီသတ္တုကိုယ်ထည်ရှေ့ဘက်တွင် သံကွင်းကြီးတစ်ခုကို တပ်ထားသည်။ ထိုသံကွင်းကို ကြိုးကြီးတစ်ချောင်းဖြင့် တွဲချည်ထားပြန်သည်။ ကျန်သည့် ကြိုးစအစွန်းကို အခန်းတွင်း တစ်နေရာရှိ သစ်သားတိုင်ထိပ်တွင် တပ်ဆင်ထားသည့် စက်သီးပေါ်မှဖြတ်၍ ဆိုင်းဆွဲထားလေ၏။

ဧည့်လမ်းညွှန် ပုဂ္ဂိုလ်သည် သံမဏိကညာပျိုနှင့် ကျွန်ုပ်တို့ကို ကောင်းစွာမိတ်ဆက်ပေးခဲ့သည်။ သူသည် ကြိုးစကို ဆွဲလိုက်ရာ သတ္တုကိုယ်ထည် ရှေ့ဘက်အခြမ်းက ပွင့်ထွက်သွားသည်။ ထိုအခါတွင်မှ ပတ္တာတပ်ထားသည့် လေးလံသော တံခါးချပ်ကြီးဖြစ်မှန်း သိလိုက်ကြရသည်။ ကျွန်ုပ်တို့လည်း ရှေ့အနည်းငယ်တိုး၍ စပ်စုမိလိုက်ကြသည်။ ကိုယ်ထည်အတွင်းပိုင်းသို့ လူတစ်ယောက် ကောင်းစွာဝင်၍ ရပ်နိုင်ကြောင်း တွေ့လိုက်ရသည်။ ရှေ့ဘက်ခြမ်း တံခါးသည် အလွန်လေးလံမည်မှာ ဧကန်မှချပင်။ ဧည့်လမ်းညွှန်သည် ဆွဲကိုင်ထားသည့်ကြိုးကို လွှတ်လိုက်ရာ တံခါးချပ်ကြီးသည် ဝုန်းခနဲမြည်ကာ တင်းကျပ်စွာ ပိတ်သွားလေတော့၏။

ချက်ချင်းဆိုသလိုပင် ဧည့်လမ်းညွှန်သည် ကြိုးစကိုဆွဲ၍ တံခါးချပ်ကြီးကို ပြန်ဖွင့်ပြလာခဲ့သည်။ ထိုအခါတွင်

မှ သေချာစွာ ကြည့်လိုက်ကြရာ အသက်ရှူရပ်သွား
မတတ် ဖြစ်သွားကြရသည်။ အနီလေးလံလှသော တံခါး
ချပ်ကြီး၏ အတွင်းဘက်တွင် သံချွန်ရှည်ကြီးများ တပ်ဆင်
ထားသည်ကို တွေ့လိုက်ကြရသောကြောင့်ပင်။ သံမဏိ
ကညာပျို၏ ကိုယ်ထည်အတွင်းသို့ တစ်ယောက်ယောက်
ကို ဝင်ရပ်စေပြီး တံခါးချပ်ကြီးကို ပိတ်လိုက်မည်ဆိုပါစို့။
ရှည်လျားသော သံချွန်ကြီးများက ထိုသူ၏ မျက်လုံးများ၊
နှလုံးသားနှင့် ဝမ်းဗိုက်အတွင်းသို့ ထုတ်ချင်းခပ် ဝင်
ရောက်သွားမည်မှာ ဧကန်ပင် ဖြစ်ပေတော့၏။

အိမ်လီယာသည်လည်း ထိုသံချွန်ကြီးများကို မြင်
တွေ့သွားဟန်တူသည်။ တစ်ကိုယ်လုံး တဆတ်ဆတ်တုန်
လာကာ မတ်တတ်ကြီးမေ့သွားရှာသည်။ သူမကို အောက်
ထပ်သို့ ပြန်တွဲခေါ်သွားရသည်။ ထို့နောက် ခန်းမအပြင်
ထွက်၍ နေရောင်ရသည့်နေရာတွင် အတူထိုင်ကာ အနား
ယူစေခဲ့သည်။ အတန်ကြာမှ ပုံမှန်အနေအထားသို့ ပြန်
ရောက်လာလေသည်။

သို့ဖြင့် ခန်းမအတွင်းဝင်ကာ အပေါ်ထပ်သို့ ပြန်
တက်ပြီး အီးလီးယက်(စ်)ကို ရှာဖွေခဲ့ကြသည်။ ဘသား
ချောသည် သံမဏိကညာပျိုအနီးက မခွာသေး။ ရှေ့
နောက် လှည့်ပတ်စူးစမ်းနေဆဲ ဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့ကို
မြင်သောအခါ လုံးဝမျှော်လင့်မထားသည့် စကားကို စိတ်
ထက်သန်စွာ ပြောလာလေတော့၏။

‘ကျုပ် အထဲကို ဝင်ကြည့်မလို့ဗျ။ အဲဒီမှာရပ်ပြီး
ဘယ်လိုခံစားရမလဲဆိုတာ သိချင်လို့။ ကျုပ် လက်နဲ့
ခြေတွေကို ကြိုးအရင် တုပ်ပေးဗျာ’

မည်သူမျှ တုတ်တုတ်မလှုပ်။ အံ့ဩမှင်တက်ကာ
နှုတ်များလည်း ဆိတ်နေမိကြသည်။ အီးလီးယက်(စ်)သည်
စိတ်မရှည်ဟန်ဖြင့် ဧည့်လမ်းညွှန်ကို လှမ်းပြောလိုက်
သည်။

‘ကြိုးတစ်ချောင်း သွားယူလေဗျာ’

ဧည့်လမ်းညွှန်နှုတ်မှ မည်သည့်အသံမျှ ထွက်မလာ
ခဲ့။ နေရာမှလည်း လုံးဝမရွေ့။ တောင့်တောင့်ကြီးရပ်ရင်း
ခေါင်းကိုသာ တွင်တွင်ခါပြနေခဲ့သည်။ အီးလီးယက်(စ်)
သည် အင်္ကျီအိတ်အတွင်းက ငွေစက္ကူအချို့ ထုတ်ယူလိုက်
သည်။ ထို့နောက် ဧည့်လမ်းညွှန်ထံ လှမ်းပေးရင်း ပြော
လိုက်သည်။

‘ရှေ့...ယူထားလိုက်။ ဘာမှမစိုးရိမ်ပါနဲ့ဗျ’

ဧည့်လမ်းညွှန်သည် ငွေစက္ကူများကို ဆတ်ခနဲဆွဲယူ
လိုက်သည်။ ထို့နောက် ချာခနဲလှည့်ကာ အခန်းထောင့်
တစ်နေရာသို့ ခပ်သုတ်သုတ် ထွက်သွားသည်။ ၎င်းပြန်
ရောက်လာသောအခါ ကြိုးစတစ်စ ပါလာခဲ့သည်။ ချက်
ချင်းပင် အီးလီးယက်(စ်)၏ လက်များကို ပူးချည်လိုက်
သည်။ အီးလီးယက်(စ်)သည် လက်နှစ်ဖက် ဆန့်ပေးထား
ရင်းက ပြောလိုက်သည်။

‘အေး...ဟုတ်ပြီ။ ငါ့ခြေထောက်တွေကိုတော့ မတုပ်
နဲ့ဦးကွ။ မင်း ငါ့ကိုယ်ကြီးကိုမ,ပြီး အထဲသွင်းနိုင်မှာ
မဟုတ်ဘူး။ ငါ အရင်ဝင်လိုက်ဦးမယ်။ ပြီးမှတုပ်ပေါ့။
ဟုတ်ပြီနော်’

သူသည် ပြောရင်းဆိုရင်းက သံမဏိကညာပျိုအတွင်း
သို့ ဝင်ရပ်လိုက်သည်။ ထွားကျိုင်းသော သူ၏ခန္ဓာကိုယ်
နှင့် တိုင်းလုပ်ထားသည့်ပမာ ကွက်တိပင်ဖြစ်သည်။ အိမ်
လီယာသည် အီးလီးယက်(စ်) လှုပ်ရှားသမျှ မျက်တောင်
မခတ် လိုက်ကြည့်နေခဲ့သည်။ စိုးရွံ့ကြောက်လန့်နေပုံရ
သော်လည်း နှုတ်က တစ်ခွန်းမျှ မဟာပေ။

ဧည့်လမ်းညွှန်သည် အီးလီးယက်(စ်)၏ ခြေထောက်
များကို ပူးချည်လိုက်သည်။ တုတ်တုတ်မျှလှုပ်၍မရတော့။
ခြေရောလက်ပါ တင်းကျပ်စွာ ချည်နှောင်ခံထားရလေပြီ။
သို့တိုင်အောင် သူသည် ကျေနပ်ပျော်ရွှင်နေခဲ့သည်။ အိမ်
လီယာကိုကြည့်၍ ပြုံးပြလိုက်သည်။ ထို့နောက် ဧည့်လမ်း
ညွှန်ကို လှုပ်ရှားခိုင်းလိုက်လေ၏။

‘ကဲ...အဆင်သင့်ပဲ။ တံခါးကို ဖြည်းဖြည်းချင်း ပိတ်
လိုက်တော့’

အိမ်လီယာက လက်ကာပြရင်း အထိတ်တလန့်ပြော
လိုက်သည်။

‘အို...မလုပ်နဲ့၊ မလုပ်နဲ့။ ကျွန်မ မကြည့်ရဘူး
မကြည့်ရဘူး’

အီးလီးယက်(စ်)သည် သူမကို မျက်မှောင်ကြုတ်
ကြည့်လိုက်သည်။ ထို့နောက် ကျွန်ုပ်ကို လှမ်းပြောလာခဲ့
သည်။

‘ကဲ...အိမ်လီယာကို ခေါ်သွားစမ်းပါဗျာ။ သူ အောက်
ကြောက်နေပြီ။ အပြင်မှာ လမ်းလေးဘာလေး ဧည့်လမ်း
ခိုင်းလိုက်ပါဦး’

ဤတစ်ကြိမ်တွင်တော့ အိမ်လီယာကို ခေါ်၍မရ။ ကျွန်ုပ်၏ လက်မောင်းကို တင်းကျပ်စွာ ဆုပ်ကိုင်ထားသည်။ တစ်ကိုယ်လုံးလည်း တဆတ်ဆတ် တုန်နေလေသည်။

ဧည့်လမ်းညွှန်သည် စက်သီးကို တစ်ပတ်ချင်း လည်စေကာ ကြိုးကို ဖြည်းဖြည်းစွာ လျှော့ချပေးခဲ့သည်။ တံခါးချုပ်ကြီးကလည်း တအိအိနှင့် တစ်ထစ်ချင်း ပိတ်လိုက်လာသည်။ သံချွန်ရှည်ကြီးများက အီးလီးယက်(စ်)မျက်နှာနှင့် ကိုယ်လုံးစီသို့ တစ်လက်မပြီးတစ်လက်မ ချဉ်းကပ်လာနေကြသည်။ သို့တိုင်အောင် သူကတော့ သံချွန်ကြီးများ နီးကပ်လာလေ ပို၍အားရကျေနပ်ရလေပုံစံ ပေါက်နေလေတော့၏။

မိနစ်အတန်ကြာခဲ့လေပြီ။ သံတံခါးချုပ်ကြီး အပြည့်စေ့ပိတ်သွားရန် ပေအနည်းငယ်မျှသာ လိုတော့သည်။ ကျွန်ုပ်လည်း အိမ်လီယာကို လှည့်ကြည့်မိလိုက်သည်။ သူမ၏ အာရုံက အီးလီးယက်(စ်)ထံတွင် မရှိ။ နှုတ်ခမ်းအစုံကလည်း လူသေကောင်ကဲ့သို့ ဖြူဖွေးနေကြသည်။ သူမသည် သံမဏိကညာပျို၏ ခြေရင်းဘက်သို့ မျက်တောင်မခတ်တမ်း စိုက်ကြည့်နေသဖြင့် ကျွန်ုပ်လည်း လိုက်ကြည့်မိသည်။

ကြောင်နက်မကြီးက ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်လို့ပါလား။ မည်သို့မည်ပုံ ရောက်လာမှန်းမသိ။ မျက်ဝန်းအစုံက ဝင်းဝင်းတောက်နေကြသည်။ တစ်ကိုယ်လုံးတွင်လည်း သွေးများက ပေကျုံ့လျက်။ ကျွန်ုပ်သည် စိတ်မထိန်းနိုင်ဘဲ လှမ်းအော်လိုက်မိတော့၏။

‘ဟာ...ဟို...ဟိုမှာ ကြောင်မကြီးပါလား’ ကျွန်ုပ်၏အော်သံကြောင့် ကြောင်မကြီးသည် ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်နေရာက လေးဖက်ထောက်၍ ရပ်လိုက်သည်။ အီးလီးယက်(စ်)သည်လည်း ကြောင်ကြီးကို မြင်သွားကာ ရယ်ကျဲကျဲနှင့် လှမ်းပြောလာသည်။

‘ကြောင်ကြီးက ဒီအထိ လိုက်လာတာလား။ ကျုပ်နားကပ်လာရင် ကန်ထုတ်ပစ်လိုက်စမ်းဗျာ။ ဒီမှာ လှုပ်လို့ကို မရတော့ဘူး’

ထိုအချိန်တွင်ပင် အိမ်လီယာသည် အကြောက်လွန်ကာ သတိလစ်သွားခဲ့သည်။ လဲကျမသွားစေရန် သူမ၏

ပခုံးကို လှမ်းဖက်ထားလိုက်ရသည်။ တစ်ချိန်တည်းတွင်ပင် ကြောင်နက်မကြီး၏ မာန်ဖီအော်ဟစ်လိုက်သံက ကျယ်လောင်စွာ ထွက်ပေါ်လာခဲ့သည်။ ထို့နောက် လွှားခနဲ လှမ်းခုန်လိုက်သည်ကိုလည်း ရိပ်ခနဲမြင်လိုက်ရသည်။ သို့ရာတွင် အီးလီးယက်(စ်) ကိုယ်ပေါ်သို့ကား အလျဉ်းမဟုတ်။ သံမဏိကညာပျို၏ တံခါးထိန်းကြိုးအား ဆွဲကိုင်ထားသည့် ဧည့်လမ်းညွှန်ပေါ်သို့ ခုန်တက်လိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်လေတော့၏။

ကြောင်နက်မကြီးသည် ဧည့်လမ်းညွှန်၏ ပခုံးပေါ်သို့ တစ်ဆင့် ခုန်တက်လိုက်သည်။ ထို့နောက် ၎င်း၏မျက်နှာကို ချွန်ထက်သည့် လက်သည်းကြီးများဖြင့် ကုတ်ခြစ်လိုက်သည်။ ဧည့်လမ်းညွှန်၏ မျက်လုံးနှင့် ပါးများပေါ်တွင် အစင်းရာကြီးများ ပေါ်လာကာ သွေးများ ခြင်းခြင်း နီသွားခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် သူသည် အလန့်တကြား အော်ဟစ်ရင်း နောက်သို့ ခုန်ဆုတ်ကာ လှည့်ပြေးထွက်သွားလေသည်။ သူ၏ လက်ထဲက ကြိုးသည်လည်း လွတ်ထွက်

သွားတော့၏။

အီးလီးယက်(စ်)သည် ထိုအခြင်းအရာ အားလုံးကို လှမ်းမြင်နေခဲ့သည်။ သူ၏ မျက်နှာပေါ်တွင် အံ့ဩထိတ်လန့်ဟန်များ ရုတ်ခြည်းပေါ်လာလေသည်။ ကြောက်လန့်တကြားဖြင့် တစ်ခုခုပြောရန် ပါးစပ်ပြင်လိုက်သော်လည်း အသံက လုံးဝထွက်မလာခဲ့။ ကြီးလွတ်သွားသည့်တံခါး ချပ်ကြီးသည်လည်း အရှိန်ဖြင့် ဝန်းခနဲဆောင့်ပိတ်သွားလေတော့၏။

နုလုံးသွေးပျက်ဖွယ် ထိုဖြစ်စဉ်များက မျက်စိတစ်မှိတ်မျှ အချိန်ပိုင်းကလေးအတွင်း ပြီးဆုံးသွားခဲ့သည်။ ကျွန်ုပ်သည် သတိလစ်နေသည့် အီမီလီယာအား ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် အသာလှဲချထားလိုက်သည်။ ထို့နောက် သံမဏိကညာပျိုအနီးသို့ပြေးကာ သံကွင်းကြီးကို အားကုန်ဆွဲ၍ ဖွင့်လိုက်သည်။ တံခါးချပ်ကြီး ပွင့်သွားကာ သံခွန်များနှင့် လှံတံသွားသော အီးလီးယက်(စ်)၏ အသက်မဲ့ခန္ဓာကိုယ်ကြီးက အပြင်သို့ ထွက်ကျလာခဲ့သည်။ သူ၏မျက်နှာတစ်ခုလုံး မြင်ရက်စရာမရှိအောင် ရုပ်ပျက်ဆင်းပျက် ဖြစ်နေလေတော့၏။

ကျွန်ုပ်သည် သတိလစ်နေဆဲ အီမီလီယာအား အောက်ထပ်သို့ ပွေ့ချီထုတ်သွားခဲ့သည်။ ထို့နောက် ခန်းမအပြင်ဘက် လေကောင်းလေသန်ရသည့်နေရာရှိ ခုံတစ်လုံးပေါ်တွင် အသာမှေးချထားလိုက်သည်။ အီးလီးယက်(စ်)၏ ပုံပျက်ပန်းပျက်အလောင်းကြီးကို သူမ မြင်၍ လုံးဝမဖြစ်။ သွေးကြောငတ်ကာ ဦးနှောက်ပင် ပျက်သွားနိုင်လောက်ပေ၏။

ကျွန်ုပ်သည် လူသတ်ခန်းမကြီးပေါ်သို့ ချက်ချင်းပြန်ပြေးတက်သွားခဲ့သည်။ တွေ့လိုက်ရသည့်မြင်ကွင်းကြောင့် အသားများပင် တုန်လာသည်အထိ ဒေါသလှိုင်းများထလာရသည်။

ကြောင်နက်မကြီးသည် အီးလီးယက်(စ်)အလောင်းကြီး၏ ခေါင်းရင်းတွင် ဝပ်လျက်ရှိသည်။ ဝမ်းခေါင်းသံကြီးဖြင့် မာန်ဖီရင်း အီးလီးယက်(စ်) မျက်နှာပေါ်က သွေးများကို အားရပါးရ လျက်နေခဲ့သည်။ အောင်သေအောင်သား စားနေသည့် သားရဲကောင်ကြီးနှင့် တူနေလေတော့၏။

ဒေါသစိတ်က ထိန်းသိမ်းမနိုင်တော့ဘဲ ပေါက်ကွဲ

သွားခဲ့သည်။ ကျွန်ုပ်သည် မလှမ်းမကမ်းနံရံပေါ်ရှိ စရာမခားကြီးအား ပြေးဆွဲဖြုတ်ယူလိုက်သည်။ ထို့နောက် လက်နှစ်ဖက်နှင့် စုံကိုင်လျက် အားကုန်မြောက်ပင့်လိုက်သည်။ ပြီးလျှင် မျက်စိစုံမှိတ်ကာ ကြောင်မကြီးကို ခုတ်ချလိုက်သည်။ ခားကြီးသည် သူ့အလေးချိန်နှင့်သူ အရှိန်ပြင်းစွာဖြင့် ကြောင်ကြီးတည့်တည့် ကျသွားလေတော့၏။

ချင်ခနဲ အသံကြီးနှင့်အတူ ခားကြီးသည် ကြမ်းခင်းကျောက်ပြားနှင့်ထိကာ ကျွန်ုပ်၏ လက်တွင်းမှ လွင့်စဉ် ထွက်သွားလေသည်။ ကြောင်နက်မကြီးကိုလည်း အစအနပင် မတွေ့ရတော့။ ကြောင်များ၏ ဉာဏ်ရည်သည် ထိုမျှ မြင့်မားလိမ့်မည်ဟု တွေးပင် မတွေးမိခဲ့ပေ။

ကြောင်နက်မကြီးသည် ရန်သူအဖြစ် သတ်မှတ်ထားသော အီးလီးယက်(စ်)ကို တိုက်ခိုက်ရန်မူခဲ့ပါက ဤမျှထိ အခြေအနေ ဆိုးဝါးလိမ့်မည် မဟုတ်ပေ။ ကျွန်ုပ်က မလွဲမသွေ ဝင်တားဆီးမည်ဖြစ်သည်။ ဧည့်လမ်းညွှန်ကလည်း ကြီးကို လွှတ်ချမည် မဟုတ်ပေ။ ယခုတော့ မယုံကြည်ဖွယ်ရာပင် တစ်ဆင့်ခံနည်းသုံး၍ လက်တုံ့ပြန်သွားခဲ့ခြင်းပင် ဖြစ်တော့၏။

အကယ်တန္တူ ကျုပ်လက်ချက်ကြောင့် ကြောင်နက်မကြီး သေသွားပါက မှန်ကန်မှုတသောလုပ်ရပ်ဟု ထောက်ခံမည့်သူအချို့ ရှိပေလိမ့်မည်။ အလားတူပင် ညှာတာမဖက် ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်သူဟု နှာခေါင်းရှုံ့ကြမည့်သူများ ရှိမည်မှာလည်း ဧကန်မလွဲပင် ဖြစ်လေ၏။

ဤအဖြစ်ဆိုးကြီးနှင့် တွေ့ကြုံရခြင်းသည် အီးလီးယက်(စ်)၏ ကြမ္မာကံကြောင့်လော၊ သို့တည်းမဟုတ် ကြောင်တစ်ကောင်၏ ဉာဏ်ရည်က အံ့ဩဖွယ် မြင့်မားလွန်းနေ၍ပေလော။ တစ်ဖန်တုံ သံမဏိကညာပျိုဟူသော လူသတ်ယန္တရားကြီးတွင် အပမီနေသောကြောင့်ပင်လော။ ယနေ့တိုင် တိပသည့်အဖြေ မထွက်သော ပဟောဠီများပင် ဖြစ်ပေ၏။

မည်သို့ဆိုစေ ထိုနောက်ဆုံးဖြစ်စဉ်များကို ဇနီးသည် အီမီလီယာ မသိစေရန် ရေငုံနှုတ်ပိတ်နေသွားမည်ဟု ခိုင်မာသောသန္နိဋ္ဌာန် ချခဲ့မိလေတော့၏။

ကျော်ဇော(စားကုန်)

Ref : BRAM STOKER ၏ THE IRON MAIDEN ကို သင့်လျော်အောင် ပြန်ဆိုသည်။

‘စီးကရက်သောက်ပါဦး လိုဒါ’လို့ ငွေရောင်စီး
ထရက်ဘူးကလေးကိုဖွင့်ပြီး ကျွန်တော် လှမ်းပေးလိုက်ပါ
တယ်။ လောလောဆယ်မှာ လိုဒါ စီးကရက်သောက်မနေ
နိုင်ပါဘူး။ စကားမပြောဘဲနေတာလည်း နည်းနည်းကြာ
နေပါပြီ။

‘ကျေးဇူးပဲ’

သူပြောပြီး စီးကရက်သာမက ဘူးကိုပါ ဆွဲယူလိုက်
ပါတယ်။ တခြားလူတွေ စကားဝိုင်းဖွဲ့နေကြပေမယ့် လိုဒါ
တော့ တိတ်တိတ်ပဲ နေပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော့်
စီးကရက်ဘူးကို သူကိုင်ထားရင်း မကြာခဏ ကြည့်နေ
ပုံဟာ ဘူးရဲ့ ဒီဇိုင်းကြောင့်လား။ တန်ဖိုးကြီးတာကြောင့်
လား။ ဘာကိုစိတ်ဝင်စားမှန်း မသိရပါဘူး။ ကျွန်တော်

အကဲခတ်နေတုန်း စီးကရက်ဘူး
ကို သူ့စားပွဲပေါ် ချထား
လိုက်ပါတယ်။

‘လှတယ်ဗျ’လို့ သူ
မှတ်ချက်ချလိုက်ပါ
တယ်။

‘ဒါနဲ့ တစ်ပုံစံတည်း ကျွန်တော့်မှာလည်း ရှိခဲ့ဖူး
တယ်’

ကျွန်တော်က ဒါမျိုးတွေ ဆိုင်တိုင်းလိုလိုမှာ ဝယ်လို့
ရကြောင်း ပြန်ပြောလိုက်ပါတယ်။

‘ဟုတ်ပါတယ်’လို့ သူ ပြန်ပြောပြီး ‘ကျွန်တော့်ဘူး
က ပျောက်သွားတာပါ’တဲ့ ဆက်ပြောပါတယ်။

‘ဗျာ’

ကျွန်တော် ရေရွယ်လိုက်တော့ သူရယ်ပါတယ်။

‘ပျောက်တဲ့ဟာ ပြန်တွေ့ပြီးပါပြီ။ ခင်ဗျားစီးကရက်
ဘူးကို ကျွန်တော်ပျောက်သွားတဲ့ဟာလို့ ဆိုလိုတာမဟုတ်
ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ ပျောက်သွားပုံ၊ ပြန်တွေ့ပုံတွေဟာ
အတော်ထူးခြားတယ်ဗျ။ ကျွန်တော် ဘယ်လိုကြောင့် ဘာ
တွေဖြစ်သလဲဆိုတာ လုံးဝမရှင်းနိုင်ခဲ့ဘူး။ ဘယ်သူမှ
ရှင်းနိုင်မယ့်အခြေအနေ မရှိပါဘူး’

အကြောင်းစုံသိရရင် ကျွန်တော် ရှင်းပေးချင်
ပေးနိုင်မှာပေါ့လို့ ပြန်ပြောလိုက်တော့ သူက
စီးကရက်ဘူးကို ပြန်ကောက်ကိုင်ရင်း အဖြစ်
အပျက်ကို စပြောပါတယ်။

‘ကျွန်တော်နဲ့ သူငယ်ချင်း ကာရိုးတို့ ပရိဗတ်မှာ
နေခဲ့ကြတုန်းကပေါ့။ အသက်က နှစ်ဆယ့်လေးနှစ်စီ

ကျော်ကျော်
ငြိမ်သက်တဲ့ ညချမ်းမှာ
အတူတကွ

လောက်ပဲ ရှိသေးတယ်။ တစ်ရက်မှာ ကျောပိုးအိတ်ကိုယ် စီနဲ့ လမ်းလျှောက်ရင်း ခရီးထွက်ခဲ့ကြတယ်။ နှစ်ဆယ့် လေးနှစ် ဆိုတော့လည်း ဒီအရွယ်မှာ လုပ်လေ့လုပ်ထ ရှိကြသလိုပါပဲ။ စပျစ်ခင်းတွေ၊ သစ်ကြားပင်တွေ၊ သံလွင် ပင်တွေ၊ မက်မန်းပင်တွေ ကျော်ဖြတ်ရင်း တစ်ရွာပြီး တစ်ရွာကနေ တစ်မြို့ပြီးတစ်မြို့ လှည့်ပတ်သွားခဲ့ကြ တယ်။ တိုတိုပြောရရင် ဒါဘီဆန်ဆိုတဲ့ ရွာကြီးတစ်ရွာ ကို ရောက်လာတော့ ရန်ဂွန်လို့ခေါ်တဲ့ လူတစ်ယောက်နဲ့ ဆုံမိကြတယ်။ အဲဒီရွာမှာ စပျစ်ခြံတွေ စိုက်တဲ့လူပေါ့။ ကျွန်တော်တို့ နီးနီးနားနားမှာ ရှိကြဦးမယ်ဆိုရင် သူနဲ့ သူ့မိခင်တို့နေတဲ့အိမ်ကို နှစ်ရက်လောက် အလည်လာပါ လို့ ဖိတ်တယ်ဗျ။ ကျွန်တော်တို့လည်း အဆင်ပြေရင် ရောက်လာမှာပါလို့ပြောပြီး ဆက်ထွက်ခဲ့ကြတယ်။

အချိန်က ဇွန် (သို့မဟုတ်) ဇူလိုင်လဆန်းပိုင်းလောက် ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။ တစ်နေ့လုံး စပျစ်ခင်းတွေဖြတ်၊ ကြိမ် တောတွေဖြတ်၊ ပေခြောက်ဆယ်လောက်မြင့်တဲ့ ထင်းရှူး ပင်စုတွေ ဖြတ်ပြီး သွားခဲ့ကြတယ်။ အပင်တွေမှန်သမျှ မြောက်ဘက်ခြမ်းမှာ ဖုန်တွေနဲ့ချည်းပါပဲ။ သုံးရက်လုံး လုံး လေပြင်းတိုက်ထားလို့ တချို့အပင်တွေဆို လဲတော့ မလောက်ဖြစ်နေတာ တွေ့ရတယ်။ လေတိုက်သံတွေ တစ် နေကုန် ကြားနေရာက ညနေဘက်မှာတော့ လေငြိမ်သွား လို့ မြေပြင်အခြေအနေ လိုက်စစ်ဆေးကြရင်း လမ်းပေါ် အရောက်မှာ ကားနဲ့ ဖြတ်လာတဲ့ ရန်ဂွန်ကို တွေ့ကြရပြန် ပါတယ်။ သူက ဒါဘီဆန်ကိုဖြတ်ပြီး တစ်မိုင်ခွဲလောက် အဝေးမှာရှိတဲ့ သူ့အိမ်ကို ခေါ်သွားပါတယ်။ ရန်ဂွန်ဟာ အင်္ဂလိပ်စကား မပြောတတ်ပါဘူး။ ပြင်သစ်နဲ့ ဒေသခံ စကားတို့ကိုတော့ ကျွမ်းကျွမ်းကျင်ကျင် ပြောတတ်ပါ တယ်။ ပြင်သစ်ဘာသာ လေ့လာနေတဲ့ ကာရိုးအဖို့တော့ ပြင်သစ်အဘိဓာန်တစ်အုပ် ရသလိုပဲ။ သိချင်တာအကုန် လျှောက်မေးနေတော့တာပါ။ ရန်ဂွန်ရဲ့အိမ်ကိုလည်းရောက် ရော ကာရိုးဟာ ပြင်သစ်စကားလုံး အတော်များများ သိသွားပါပြီ။

ရန်ဂွန်လို လူငယ်တစ်ယောက်ဟာ ဒီလိုခေါင်တဲ့ နေရာမျိုးမှာ ဘာကြောင့်လာနေတာလဲလို့ ကျွန်တော် စဉ်းစားမရပါဘူး။ လူငယ်ချင်းဖြစ်ပေမယ့် အကြိုက်ချင်း မတူကြလို့ ဖြစ်မှာပါ။ ရန်ဂွန်ရဲ့အိမ်ကိုရောက်တော့ သူ

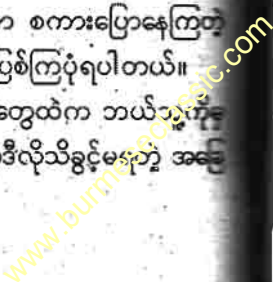
တစ်ခုခုကို သတိရသွားပုံပေါ်ပါတယ်။ သူ့ရဲ့မိခင်ကြီးဟာ ခရီးသွားနေပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့အတွက် ညစာအခက် အခဲ ရှိသွားတာကြောင့် သူက တောင်းတောင်းပန်ပန်နဲ့ ရွာမှာပဲ ညစာ သွားစားကြရမှာဖြစ်ကြောင်း ရှင်းပြပါ တယ်။

ဧည့်ခန်းထဲမှာထိုင်ပြီး အပန်းဖြေကြရင်း သူ့မိခင် ကြီး ခရီးသွားတဲ့အခါမျိုးမှာ သူ့အတွက် လိုအပ်တာ မှန်သမျှ ကိုယ်တိုင်ပဲ စီစဉ်ရကြောင်းနဲ့ သူတို့ရဲ့ခြံလုပ်ငန်း အကြောင်းတွေ အသေးစိတ်ပြောပြပါတယ်။ ညခုနစ်နာရီ လောက်မှာ ညစာစားဖို့ ရွာဆီကို လမ်းလျှောက်သွားကြ ၏တယ်။ သွားရင်းနဲ့ ရန်ဂွန်က ညစာစားပြီးချိန်မှာ သူ့ကို တစ်နာရီလောက် ခွင့်ပြုဖို့အကြောင်း လာမယ့်မိုးရာသီမှာ ခြံလုပ်ငန်းတွေနဲ့ပတ်သက်လို့ ကိုယ်စားလှယ်တစ်ယောက် နဲ့ တွေ့ပြီး ဆွေးနွေးဖို့ချိန်းထားတာ ရှိလို့ပါလို့ ပြောပါ တယ်။ ကျွန်တော်တို့ကလည်း ရန်ဂွန်ရဲ့ စီးပွားရေးလုပ် ငန်းတွေမှာ ကျွန်တော်တို့ ရောက်လာလို့ အနှောင့်အယှက် မဖြစ်စေရပါဘူးလို့ ပြန်ပြောတော့ သူက ကျေးဇူးအထပ် ထပ်တင်ကြောင်း ပြောပါတယ်။

ကျွန်တော်တို့ ညစာစားကြတဲ့ စားသောက်ဆိုင်ဟာ ရွာမှာရှိတဲ့ တစ်ခုတည်းသော စားသောက်ဆိုင် ဖြစ်ပုံရပါ တယ်။ ဆိုင်ပိုင်ရှင်ဟာ ခါးမတ်မတ်၊ မျက်လုံးကြည်ကြည် ရှိပြီး သေသေသပ်သပ် ဝတ်ထားသူပါ။ ကျွန်တော်တို့ကို အစအဆုံး ကောင်းကောင်းပြုစုညှိခံခဲ့တာပါ။

ရန်ဂွန်လို လူငယ်တစ်ယောက် ဒီလိုခေါင်တဲ့ နေရာ မျိုးမှာ သူ့ဘဝကို ကန့်သတ်တင်းကျပ်မှုတွေနဲ့ ဘာကြောင့် လာနေတာလဲလို့ ကျွန်တော် စဉ်းစားမရကြောင်း ပြောခဲ့ ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ ညစာစားနေတုန်းမှာ အဲဒီအချက် ကို ပိုပြီးရှင်းရှင်းလင်းလင်း တွေ့ရပါတယ်။ ထမင်းစားခွဲ ဘေးမှာရှိတဲ့ ပြတင်းပေါက်ကနေ မြင်ရတာက စမ်း ချောင်းလေးဘေးမှာ အမျိုးသမီးတွေ နေခင်းမှာ အဝတ် လျှော်ကြပြီး ညနေဘက်မှာ ဝိုင်းဖွဲ့စကားပြောကြတဲ့ နေရာ တစ်ခုပါပဲ။ မိန်းကလေးတစ်ဒါဇင်လောက် ရှိမယ်လို့ ခန့် မှန်းရပါတယ်။ ရယ်ရယ်မောမော စကားပြောနေကြတဲ့ သူတို့ဟာ ရုပ်ရည်ချောမောပြေပြစ်ကြပုံရပါတယ်။

ရန်ဂွန်ဟာ အဲဒီအမျိုးသမီးတွေထဲက ဘယ်သူ့ကို မသိတဲ့ပုံ ဖြစ်နေပါတယ်။ သူ အဲဒီလိုသိခွင့်မရဘူး အခြေ

အနေနဲ့ပဲ နေခဲ့ရတာပါ။ သူ့စပျစ်ခင်းတွေက စပျစ်သီးခူး ဆွတ်တဲ့ မိန်းကလေးတွေနဲ့တောင် သူ တရင်းတနီး မရှိခဲ့ ပါဘူး။ ကာရီးနဲ့ စကားပြောရင်း အင်္ဂလန်က မိန်းကလေး တွေအကြောင်း သူ မေးပါတယ်။ အင်္ဂလိပ်မိန်းကလေး တွေဟာ သူတို့တွေ့ချင်တဲ့ ယောက်ျားလေး သူငယ်ချင်း တွေနဲ့ လွတ်လွတ်လပ်လပ် တွေ့ခွင့်ရှိကြောင်း၊ လက်ဖက် ရည်ဆိုင် အတူထိုင်တာဖြစ်ဖြစ်၊ ဂီတဆည်းဆာပွဲ အတူ ကြည့်တာဖြစ်ဖြစ် လုပ်ရိုးလုပ်စဉ်ဖြစ်တဲ့အကြောင်း ပြော ပြတော့ သူ မယုံနိုင်လောက်အောင် ဖြစ်သွားပါတယ်။

ညစာစားပြီးလို့ စကားဆက်ပြောနေကြတုန်း ရန်ဂွန် သူ့လက်ပတ်နာရီကိုကြည့်ပြီး သူ့ကိုယ်စားလှယ်နဲ့ ချိန်း ထားတာသွားဖို့ အချိန်ရောက်ပြီဖြစ်ကြောင်းနဲ့ ကျွန်တော် တို့ အတူပြန်လိုက်ကြမလားလို့မေးတော့ ကျွန်တော်တို့က သူ့ကိစ္စပြီးမှ အိမ်မှာပြန်ဆိုကြမယ်လို့ ပြောလိုက်တာ ကြောင့် သူထွက်သွားပါတော့တယ်။

ကျွန်တော်နဲ့ ကာရီးလည်း ခဏအညောင်းဆန်ပြီး လမ်းလျှောက်ထွက်လာခဲ့ကြပါတယ်။ တစ်မိုင်လောက် လျှောက်မိတော့ အတော်မှောင်နေပါပြီ။ မြန်လှည့်ကြည့် ပြီး ထင်းရှူးပင်မြင့်မြင့်ကြီးတွေ ဝင်းထရဲ့လို ကာထားတဲ့ နေရာရောက်တော့ ခင်ဗျားကို ပြောရမယ့်ကိစ္စ ဖြစ်လာ တော့တာပါပဲ။ အဲဒီနေရာမှာ လမ်းက တစ်ဆစ်ချိုးကွေ့ သွားတယ်။ လမ်းထောင့်ကို ရောက်တော့ ရှေ့ကိုက်နှစ် ဆယ်လောက်မှာ အမျိုးသမီးနှစ်ယောက်ကို တွေ့လိုက် ရတာပါ။ သူတို့ ဘယ်လိုလုပ် ဒီနေရာရောက်လာကြတာ လဲလို့ စဉ်းစားနေတုန်း မြက်ခင်းပေါ်မှာ ဖြူဖြူငယ်ငယ် တစ်ခုခုတွေ့တာနဲ့ ကောက်ယူကြည့်လိုက်တော့ လက်ကိုင် ပဝါတစ်ထည်ဖြစ်နေတာ တွေ့ရတယ်။ ရှေ့က အမျိုးသမီး နှစ်ယောက်ဟာ ကျွန်တော်တို့ သွားတဲ့ဘက်ကိုပဲ သွားနေ ကြတာပါ။ လက်ကိုင်ပဝါဟာ သူတို့ထဲက တစ်ယောက် ယောက် ကျကျန်ခဲ့တာ သေချာနေတာမို့ ခပ်သွက်သွက် လိုက်သွားပြီး ခဏလေး မဒမ်လို့ ပြောလိုက်တော့ တစ် ယောက်က လှည့်ကြည့်ပြီး ဘာကိစ္စလဲလို့ မေးပါတယ်။ ကျွန်တော် အံ့ဩသွားရလောက်အောင် သူက အင်္ဂလိပ် စကားနဲ့ ပြောခဲ့တာပါ။ ကျွန်တော် လက်ကိုင်ပဝါကို ပြလိုက်တော့ သူ လှမ်းယူလိုက်ပြီး ကျေးဇူးတင်ကြောင်း ပြောပါတယ်။ အသံက ကြည့်ကြည့်လင်လင်နဲ့ ပျူငှာလှ

ပေမယ့် သက်လတ်ပိုင်းရှိတဲ့ အမျိုးသမီးကြီးတစ်ယောက် ပါ။

ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် မိတ် ဆက်ကြပါတယ်။ ထူးဆန်းတာက သူတို့ ပြန်မိတ်ဆက် တော့ ပြောတဲ့နာမည်တွေကို ကျွန်တော် လုံးလုံးသတိမရ တော့တာပါ။ မှတ်မိတာကတော့ သူတို့နှစ်ယောက်ဟာ တူဝရိုးတွေဖြစ်ကြောင်းနဲ့ ဒါဘီဆန်မှာနေတယ် ဆိုတာ ပါပဲ။ ကျွန်တော်တို့ ရန်ဂွန်ဆီမှာ တည်းခိုကြောင်းပြော တော့ သူတို့ ရန်ဂွန်ကို လုံးဝမသိကြပါဘူး။

ဒါဘီဆန်ကို တစ်ခေါက်မှ မရောက်ဖူးသလို ရွာရဲ့ အနေအထားကိုလည်း မသိပါဘူး။ ရှေ့မှာ ကျွန်တော်တို့ တွေ့နေရတဲ့အိမ်ဟာ တံခါးမကြီးနှစ်ပေါက်ရှိပြီး သံတံခါး နဲ့ ပိတ်ထားတာ တွေ့ရပါတယ်။ အမျိုးသမီးကြီးက သော့ ကို ထုတ်ယူပြီး တံခါးဖွင့်ရင်း လက်ကိုင်ပဝါအတွက် ကျေးဇူးတင်ကြောင်း ထပ်ပြောပါတယ်။ ပြီးမှ ရယ်ရင်း ကျွန်တော်တို့ကို ဖိတ်ခေါ်ဖို့ သတိရသွားပုံနဲ့ ဆက်ပြော ပါတယ်။

ဒီမှာ ကိုယ့်နိုင်ငံသားတွေကို တွေ့ရဖို့ အတော်ခက် ပါတယ်။ အချိန်ရမယ်ဆိုရင် ခဏဝင်ထိုင်ပြီး စီးကရက် သောက်ကြစေချင်ပါတယ်တဲ့ ပြောရင်းနဲ့ သူ့ထပ်ရယ်ပြီး စီးကရက်ဆိုလို့ ကျွန်မတို့ဆီလာတဲ့ ဧည့်သည်က သိပ် နည်းတဲ့အပြင် ကျွန်မတို့ချည်းပဲ နေတာဆိုတော့။ ကျွန် တော် အပြည့်အဝနားလည်ပါကြောင်း ဖြတ်ပြီး ရှင်းပြ လိုက်တာကြောင့် အမျိုးသမီးကြီးက တံခါးဖွင့်ပေးလို့ ကျွန်တော်တို့ ဝင်ကြရပါတယ်။

အခန်းထဲမှာ အမျိုးသမီးငယ်က ထွန်းလိုက်တဲ့ ဖယောင်းတိုင်မီးရောင်ကြောင့် လှပတဲ့ ခန်းမတစ်ခုထဲ ရောက်နေတာ သိလိုက်ရပြီး ဒီလိုချောမောလှပတဲ့ အင်္ဂ လိပ်အမျိုးသမီးတွေ ဒီအပိုင်းမှာ နေထိုင်ကြတယ်ဆိုတာ ကို ရန်ဂွန်က ဘာကြောင့်ပြောမပြခဲ့တာလဲလို့ နားမလည် နိုင်အောင် ဖြစ်နေရပါတယ်။ ရန်ဂွန်အပေါ် သံသယရှိစေ တဲ့ ထင်မြင်ယူဆချက်တွေလည်း ကျွန်တော်ခေါင်းထဲ ရောက်လာပါတော့တယ်။ ကျွန်တော်တို့ မိတ်ဆွေလူငယ် ခြံပိုင်ရှင်အကြောင်း ကျွန်တော်တို့ ဘာမှ ထထဝင်ဝင် မသိရသေးပါဘူး။

ခန်းမထဲကို ကျွန်တော် လေ့လာကြည့်လိုက်တော့

နံရံတွေမှာကပ်ပြီး ပန်းအိုးတွေကို အရွက်စိမ်းစိမ်းနဲ့ လှပ တဲ့ ပန်းတွေ ထိုးထားတာ မြင်ရပါတယ်။ အခန်းအလယ် လောက်မှာ ရေပန်းကလေးတစ်ခုက ရေသံပေးပြီး ကြည့် နူးစရာမြင်ကွင်း ပေးနေပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ ဦးထုပ် တွေကို လှပတဲ့ စားပွဲဝိုင်းတစ်ခုပေါ် တင်ထားလိုက်ပြီး အိမ်ရှင်တို့ ခေါ်သွားတဲ့အတိုင်း ကျောက်ခုံနဲ့ လှေကား ကျယ်တစ်ခုပေါ် တက်သွားရပါတယ်။ လှေကားထိပ်မှာ လည်း ပန်းအိုးတွေ ရှိနေပါသေးတယ်။ လှေကားကျောက် ခုံပေါ်နင်းတဲ့ ကျွန်တော်တို့ ဖိနပ်သံတွေ ကြားရသလို ဆေးခြယ်ထားတဲ့ လှေကားလက်ရန်းပေါ်မှာ အလင်းရောင် တောက်တောက်ပပ လက်နေတာကို နှစ်သက်စရာ တွေ့ ရပါတယ်။ မိန်းကလေးငယ်က တံခါးကို ဖွင့်ပေးတာမို့ ကျွန်တော်တို့ ဝင်လိုက်ကြပါတယ်။

အခန်းထဲမှာ မြင်နေရတာက ရှေးဆန်တဲ့ ခမ်းနား ထည်ဝါမှုတွေပါပဲ။ အခန်းကျယ်ကြီးကို သေသပ်လှပ စွာ ထိန်းသိမ်းထားတာပါ။ မိန်းကလေးထွန်းလိုက်တဲ့ ဖယောင်းတိုင်အလင်းရောင်တွေကြောင့် အရှေ့တိုင်းကော် ဇောတွေခင်းထားတဲ့ ကြမ်းခင်းကို လင်းထိန်သွားစေပါ တယ်။ အမျိုးသမီးကြီးက ရွှေရောင်ထိုင်ခုံကြီးတစ်ခုပေါ် ထိုင်လိုက်ပါတယ်။ ဆယ့်လေးဆက်မြောက် လူးဝစ္စဘုရင် ခေတ်ကလို့ ယူဆရပါတယ်။ ထိုင်ခုံပေါ်မှာ နှံပန်းပုံအစင်း တွေနဲ့ အလှဖော်ထားပါတယ်။ ကျွန်တော် ကောင်းကောင်း နားမလည်နိုင်ပေမယ့် ရယ်တော့ မရယ်မိပါဘူး။ ထိုင်ခုံရဲ့ နောက်ဘက်မှာ ချူတပ်ထားတဲ့ဗုံတစ်ခုနဲ့ ဘဲဥပုံမှန်ဝိုင်း ကြီးကြီးတစ်ခု ရှိနေပါတယ်။ မှန်ရဲ့ဘေးပေါင်မှာ ဖယောင်း တိုင်ထွန်းစရာ ခွက်ကလေးတွေ စုပြီးနေအောင် ရှိတာမို့ အဲဒီက အလင်းရောင်ဟာ အခန်းထဲကို ကောင်းကောင်း အလင်းပေးနေပါတယ်။ တွေ့ဖူးသမျှ အကြီးဆုံးနဲ့ အရောင် အထွက်ဆုံး ကြည့်မှန်ကြီးပါပဲ။

လိုဒါ သူ့စကားကို ခဏရပ်လိုက်ပြီး ကျွန်တော့် ငွေစီးကရက်ဘူးကို ကြည့်နေပြန်ပါတယ်။ သူ့စကား ဆက်မပြောခင် အရင်က အမှတ်ရစရာတွေတွေးမိပြီး ပြုံး နေပါတယ်။ တစ်မိနစ်၊ နှစ်မိနစ်လောက်နေတော့ သူ့ဇာတ် လမ်းကို ဆက်ပြောပါတယ်။

ကျွန်တော် နည်းနည်းစိတ်ရှုပ်သွားမိတာ အမှန်ပါပဲ။ လွန်ခဲ့တဲ့တစ်နှာရီလောက်က ရန်ဂွန် ညစာဝိုင်းက ပြန်

သွားပြီးနောက်မှာ ကျွန်တော်တို့ စကားဆက်ပြောနေခဲ့ကြ သေးတာပဲ။ ရန်ဂွန်ဟာ ဒီလောက်ဆွဲဆောင်မှုရှိတဲ့ တစ် ရပ်တည်းသူတွေ ရှိနေတာကို ဘာကြောင့်မသိတာလဲဆို တာ စဉ်းစားမရအောင် ဖြစ်နေတာပါ။ ဒီကိစ္စနဲ့ပတ်သက် လို့ အမျိုးသမီးကြီးကို မေးမြန်းကြည့်တာမျိုး မလုပ်ချင် ပါဘူး။ သူ့မှာလည်း သူ့အကြောင်းနဲ့သူ စိတ်ထဲပဲ ထား ချင်တဲ့ကိစ္စတွေ ရှိနိုင်တာမို့ပါ။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ရန်ဂွန်က ကျွန်တော်တို့ကို မိတ်ဆွေကောင်းတစ်ယောက်လို ပြုမှု ဆက်ဆံခဲ့တာမို့ ကျွန်တော်တို့ လန်ဒန်ပြန်ရောက်လို့ သူ အလည်အပတ် လာတဲ့အခါကျရင် ကျွန်တော်တို့က ဧည့် ဝတ်ကျေအောင် တုံ့ပြန်ပေးကြရမှာပါ။ ဒီတော့ လောလော ဆယ်မှာ သူ့အကြောင်း မစဉ်းစားသေးတာ ကောင်းပါ တယ်။ ကာရိုးကလည်း သူ့အဖော်မိန်းကလေးနဲ့ တိုးတိုး လေး စကားတွတ်ထိုးနေရင်း အားလုံးကို မေ့နေပုံရပါ တယ်။ ဒါကြောင့် သူတို့အကြောင်းကိုလည်း တွေးမနေ တော့ပါဘူး။

ရှေးဆန်တဲ့ အခန်းကြီးထဲမှာ ဘဲဥပုံမှန်ဝိုင်းကြီးဆီက ဖယောင်းတိုင်မီးရောင်တွေကြောင့် နံရံတွေဟာ လင်းထိန် နေပါတယ်။ အပြင်ဘက်မှာတော့ စောစောက ထန်နေတဲ့ လေပြင်းဟာ ငြိမ်ကျသွားပါပြီ။ တောင့်တော်ကို ငြိမ်သက် တိတ်ဆိတ်သွားတာပါ။ အဲဒီတုန်းမှာပဲ ကာရိုးရဲ့ အဖော် မိန်းကလေးဆီက တိုးတိတ်ညင်သာတဲ့ သီချင်းဆိုသံ ထွက်လာပါတယ်။ ငြိမ်သက်တဲ့ ညချမ်းမှာ အတူတကွ ဆိုတဲ့ သီချင်းပါပဲ။

တိုတိုပြောရရင် ကျွန်တော်တို့ အဲဒီမှာ တစ်နှာရီ လောက်ကြာအောင် နေခဲ့ပါတယ်။ ပြန်ဖို့အချိန်ရောက်နေ ပေမယ့် ကျွန်တော်ဟာ အမျိုးသမီးကြီးအပေါ် နှစ်သက် သဘောကျနေပြီး ကာရိုးကလည်း မိန်းကလေးကို သံ ယောဇဉ်တွယ်နေပုံရပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ စီးကရက် ထပ်သောက်ပြီး သီချင်းလည်း ဆိုကြပါတယ်။ လှပတဲ့ ပန်းခင်းကြီးပေါ် လေညင်းဖြတ်တိုက်နေသလို ညင်သာ လှပလွန်းလှပါတယ်။ အမျိုးသမီးကြီးက သူ့လက်ချောင်း လေးတွေကို ထိုင်ခုံဘေးမှာရှိတဲ့ စားပွဲဝိုင်းပေါ် အသာ ကလေး ပွတ်သပ်နေတာဟာ သိပ်လှလွန်းလို့ မေ့မရနိုင် လောက်အောင်ပါဘဲ။ ကာရိုးလည်း သီချင်းဆိုနေပါပြီ။ ကိုယ့်အတွက်ကိုယ် သီချင်းဆိုတာ မဟုတ်ပါ။ အနားမှာ

ရှိတဲ့ အဖော်သူငယ်ချင်းအတွက်ပါပဲ။ သူ့သီချင်းအဓိပ္ပာယ်က မှန်ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ လေးယောက်ဟာ ရင်းနှီးတဲ့စိတ်ဆွေ သူငယ်ချင်းတွေ ဖြစ်နေကြပါပြီ။ ကျွန်တော်ရယ်၊ ကာရီးရယ်၊ မမျှော်လင့်ဘဲ ဆုံရတဲ့ အမျိုးသမီးနှစ်ယောက်ရယ်ပေါ့။ အဲဒီနောက် ငြိမ်သက်တဲ့ညချမ်းမှာ အတူတကွကို ထပ်ဆိုကြပြန်ပါတယ်။

ဘယ်လောက်ပဲ ကြည်နူးပျော်ရွှင်နေပါတယ်ဆိုဆို ကျွန်တော်တို့ အဲဒီမှာ အကန့်အသတ်မရှိ နေနိုင်ခွင့် မရှိပါဘူး။ ဘယ်အချိန်ရှိပြီလဲလို့ ကျွန်တော်သိချင်ပေမယ့် မေးတော့ မမေးပါဘူး။ ကျွန်တော်ရော ကာရီးပါ ပြန်ဖို့ ထရပ်ကြတော့ နောက်တစ်ရက်မှာ သူတို့ဖော်ရွေမှုအတွက် ပြန်လာပြီး ကျေးဇူးတင်ချင်ပါတယ်လို့ နှစ်ယောက်စလုံး မပြောဖြစ်ကြပါဘူး။ သူတို့ကိုယ်တိုင်လည်း ဒီအတိုင်းပဲ ခံစားနေကြရပုံ ပေါ်ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ လန်ဒန်မှာ ပြန်ဆိုကြဖို့ဆိုတာ မျှော်လင့်နိုင်တဲ့ကိစ္စ မဟုတ်ပါဘူး။ ဝှတ်တိုင်လို့ နှုတ်ဆက်ကြခြင်း မရှိပေမယ့် ဖွင့်မပြောတဲ့ နားလည်မှုတွေကတော့ နေခဲ့ရတဲ့ တစ်နာရီလောက်အချိန်ဟာ မမေ့နိုင်တဲ့ လက်ဆောင်ကောင်းတစ်ခုအဖြစ် စိတ်ထဲမှာ အမြဲရှိနေတော့မှာပါ။

ဒီလိုနဲ့ပဲ ပြန်ခဲ့ကြပါတယ်။ လက်ရန်းလှလှနဲ့ လှေကားပေါ်ကဆင်းပြီး သံပန်းတံခါးကိုဖြတ် ရွာဘက်ဆီ ပြန်ခဲ့ကြရတာပါ။

လိုဒါဟာ ငွေစီးကရက်ဘူးကို ကြည့်နေပြန်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ သူ့မျက်လုံးတွေဟာ စီးကရက်ဘူးကို မြင်နေပုံ မရပါဘူး။ ကျွန်တော် အကဲခတ်နေတာ သူ့သိသွားပြီး ကျွန်တော်ကို ပြောပါတယ်။

‘ငွေစီးကရက်ဘူးအကြောင်းက ဘယ်လိုလုပ်ပါလား ရသလဲလို့ သိချင်နေတာ မဟုတ်လား’

ပြောရင်း သူ ရယ်ပြန်ပါတယ်။

‘ဆက်ပြောရရင် ကျွန်တော်တို့ ရန်ပွန်ရဲ့အိမ်ကို ပြန်ခဲ့ကြပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ကြုံခဲ့တာတွေ သူ့ကိုပြောပြတော့ သူ ဘာမှနားမလည်နိုင် ဖြစ်နေပါတယ်။ သူ့ကို ကျွန်တော် အပြစ်မတင်ပါဘူး။ သူကတော့ ကျွန်တော့်တို့ဟာ သူ့ကို အရူးလုပ်နေတယ်လို့ ထင်နေတာပါ။ ဒါဘီဆန်မှာ အင်္ဂလိပ်အမျိုးသမီးတစ်ယောက်မှ မရှိပါဘူးလို့ သူ အကျောက်အကန် ပြောပါတယ်။ အမျိုးသမီးနှစ်

ယောက်ရဲ့ အိမ်ဟာ ဘယ်နေရာလောက်မှာ ရှိတယ်ဆိုတာ ကျွန်တော် အတတ်နိုင်ဆုံး နီးစပ်အောင် ပြောပြပါတယ်။ သိပ်တိတိကျကျကြီးတော့ မဟုတ်ဘူးပေါ့။ ကျွန်တော်တို့ သွားခဲ့တုန်းက မှောင်နေပြီကိုး။ ထင်းရှူးပင်စည်ရိုး ဆိုတာကလည်း တစ်ခုတည်းရှိတာမဟုတ်တော့ ဘယ်ဟာပဲလို့ ပြဖို့မလွယ်ပါဘူး။ ရန်ပွန်က သူ ကျွန်တော်တို့ကို ဧည့်ဝတ်ကျေအောင် စီမံဆောင်ရွက်ခဲ့ပေမယ့် ကျွန်တော်တို့က အဲဒါကို အသိအမှတ်မပြုဘဲ မလေးမစားနဲ့ လျှောင်ပြောင်ကြတယ်လို့ ထင်နေတဲ့အပေါ် ကျွန်တော် အတော်စိတ်ပျက်မိပါတယ်။ ခက်တာက ပြင်သစ်လိုရော ဒေသခံစကားနဲ့ပါ ကျွန်တော်တို့က ရေရေလည်လည် ရှင်းမပြနိုင် ဖြစ်နေတော့ ပြီးခဲ့တာတွေကို ပြီးခဲ့တဲ့အတိုင်းပဲ ထားလိုက်ဖို့ပဲ ဆုံးဖြတ်လိုက်ရပါတော့တယ်။ ရန်ပွန်ကတော့ ရယ်တာနဲ့ သမ်းဝေတာပဲ လုပ်ပြနေပါတယ်။

အဲဒီနောက် ကျွန်တော်တို့ကို ဖယောင်းတိုင်တွေ ပေးပြီး အိပ်ရမယ့် အခန်းတွေ လိုက်ပြပေးပါတယ်။ ပြီးတော့ လက်ဆွဲနှုတ်ဆက် ဝှတ်နိုင်လုပ်ပြီး သူ့အခန်း သူပြန်သွားတော့တာပါပဲ။

နောက်နေ့မနက် ကော်ဖီသောက်အပြီးမှာ ကျွန်တော် အင်္ကျီအိတ်ထဲ စီးကရက်ဘူး စမ်းရှာတော့ မတွေ့ရဘူးဗျ။ ဘယ်အိတ်ထဲမှာမှ မရှိပါဘူး။ ဒါနဲ့ ကာရီးများ ယူထားသလားလို့ မေးတော့လည်း သူက ငြင်းပါတယ်။ ခင်ဗျား တစ်နေရာရာ မေ့ထားခဲ့တာ ဖြစ်မယ်လို့ ပြောပါတယ်။ အဲဒီလိုပဲ ဖြစ်နိုင်တာမို့ ကျွန်တော် စိတ်အနှောင့်အယှက် ဖြစ်ရပြန်ပါတယ်။ ညက ရောက်ခဲ့တဲ့နေရာကို နောက်ထပ် ပြန်သွားဖို့ ကျွန်တော် ဝန်လေးနေပါတယ်။ ငွေစီးကရက်ဘူးလေး ဆုံးရှုံးရမှာကျတော့လည်း နှမြောနေပြန်ပါရော။ လက်ဆောင်ရထားတဲ့ အမှတ်တရပစ္စည်းမို့ပါ။ ရန်ပွန်ရဲ့ ပြုံးစိစိ အမူအရာက ကျွန်တော့်စိတ်ကို ဆွပေးနေပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ဖြောင့်မန်မှုကို စိန်ခေါ်သလို ဖြစ်နေတော့တာပါ။

မေ့လျော့တာပဲဖြစ်မယ်။ ပြန်သွားရှာရမှာပေါ့လို့ ကျွန်တော်ပြောလိုက်တော့ ရန်ပွန်က ထပ်ပြီးရင်း စားသောက်ဆိုင်ကို အရင်သွားစုံစမ်းသင့်တယ်လို့ အကြံပြုခဲ့ပါတယ်။ သွားရမှာပဲလို့ ကျွန်တော်တို့ပြန်လိုက်ပါ။ တကယ်တော့ စားသောက်ဆိုင်က ပြန်ထွက်လာမှာ

စီးကရက်ဘူး ကျွန်တော့်ဆီမှာ ရှိနေတယ်ဆိုတာ သတိရပေမယ့် ရန်ဂွန်ရဲ့ လျှောင်ပြောင်ချင်စိတ်ကို ဟန့်တားနိုင်ဖို့ ပြောလိုက်ရတာ။

ကိုးနာရီခွဲလောက်မှာ ကျွန်တော်တို့ စားသောက်ဆိုင်ကို ရောက်ပါတယ်။ စီးကရက်ဘူး အဲဒီမှာမရှိတာ သေချာပါတယ်။ ရန်ဂွန်က ဂနာမငြိမိတဲ့ နှုတ်ခမ်းတွေနဲ့ ဒီလိုဆိုတော့ အင်္ဂလိပ်လေဒီတို့အိမ်ကို သွားရှာရမှာပေါ့လို့ ခန့်တဲ့တဲ့ ပြောပါတယ်။

ဒီလိုနဲ့ ကျွန်တော်တို့ အရင်ရက်က လမ်းကြောင်းအတိုင်း ရွာထဲကို ဖြတ်လာခဲ့ကြတော့တာပေါ့။ ရွာထဲက နောက်ဆုံးအိမ်ကို လွန်လာပြီး ကွင်းပြင်ကိုရောက်ပေမယ့် ရှာနေတဲ့အိမ်ကို မတွေ့ကြရပါဘူး။

ကျွန်တော်တို့ တွေ့ဆုံတဲ့စိတ်နဲ့ ရပ်နေကြရပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ဖြစ်နေတာတောင် လက်လျှော့ရမလို့ ဖြစ်နေပါပြီ။ ကာရိုးကတော့ အားပေးပါတယ်။ ရှေ့မှာ သံပန်းတံခါးပါတဲ့ တံခါးမကြီးလို့ သူပြောတာ ငါးကြိမ်လောက်ရှိပါပြီ။ ရန်ဂွန်က ခင်ဗျားတို့ကောင်းကောင်းမမှတ်မိလို့ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်လို့ပြောတယ်။ သူ တကယ်ပြောချင်တာက ကျွန်တော်တို့ မူးမူးနဲ့ ထင်ရာ မြင်ရာတွေ တကယ်မှတ်နေကြတာလို့ပါ။

ခဏနေတော့ သူ့မျက်နှာတည်သွားပြီး သံပန်းတံခါးတစ်ခုပါတဲ့ တံခါးမကြီး၊ ဟုတ်လားလို့ ပြောပါတယ်။ ဟုတ်၊မဟုတ်တော့ မပြောနိုင်ပေမယ့် ကျွန်တော်သိထားတာ တစ်ခုရှိတယ်။ ရှာမတွေ့နိုင်တဲ့ လေဒီတို့နေတဲ့အိမ်များလား။ လာပါ။ ကျွန်တော့်နောက် လိုက်ခဲ့ပါဆိုပြီး ကျွန်တော်တို့ကို ပင်စိမ်းပင်တွေ တစ်ဝက်တစ်ပျက်ဖုံးနေတဲ့ လမ်းဟောင်းတစ်ခုအတိုင်း ခေါ်သွားပါတယ်။ အဲဒီနောက် လမ်းကြားတစ်ခုထဲ ဝင်လိုက်တော့ ပြိုပျက်နေတဲ့ နှစ်ဆောင်ပြိုင်အမိုးနဲ့ ဆိုးဆိုးရွားရွား အိုဟောင်းပျက်စီးနေတဲ့ အိမ်ဟောင်းကြီးကို တွေ့ရပြီး ရှေ့မှာ ပတ္တာတွေ ပြုတ်ထွက်ပြိုကျနေတဲ့ သံတံခါးအပုံတစ်ခု ရှိနေပါတယ်။ အဲဒါ ခင်ဗျားတို့ပြောတဲ့ အိမ်လားလို့ ရန်ဂွန်ကမေးတော့ ကျွန်တော် စိတ်တိုသွားမိပြီး မဟုတ်ဘူးလို့ ကျွန်တော်နဲ့ ကာရိုး ပြိုင်တူ ပြောရင်း ဆက်ထွက်သွားကြပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ နောက်ထပ်နာရီဝက်လောက် ဆက်ရှာကြပေမယ့် နောက်ဆုံးတော့ ဒီနေရာပဲ ပြန်ရောက်လာရပါတယ်။ ကာရိုး

ခေါင်းကုတ်ပြီး အဲဒီမှာ ဘယ်သူနေတာလဲလို့ မေးတော့ ရန်ဂွန်က ဘယ်သူမှ မနေဘူးလေ။ မိတ်ဆွေတို့ အဲဒီမှာ နေဖို့များ စဉ်းစားနေကြတာလားလို့ ငေါ့တော့တော့ ပြန်မေးပါတယ်။

ကျွန်တော် သည်းခံစိတ် နည်းနေပါပြီ။ အိမ်ကိုငှားရင် ဘယ်လောက်ပေးရမှာလဲလို့ ခပ်တည်တည် ပြန်မေးလိုက်တော့ သူက သုံးလေးဖဲရန့်ထက် မပိုလောက်ပါဘူးလို့ ရယ်စရာလုပ်ပြီး ဖြေပါတယ်။ မငှားခင် ဝင်ကြည့်ရဦးမှာပေါ့။ သော့ရမလားလို့ ထပ်မေးတော့ သူက ခေါင်းညိတ်ပြီး ဟိုနားက မုန့်ဖုတ်သမားဆီမှာ သော့ရှိပါတယ်တဲ့။ ကျွန်တော်တို့ သော့ရတော့ ကာရိုးက အတွင်းတံခါးကိုဖွင့်လိုက်တော့ ပတ္တာတစ်ခုပါ ပြုတ်ထွက်သွားပါတယ်။

ထူးခြားတဲ့အပိုင်းကို ရောက်လာပြီ။ ခန်းမထဲကို ကျွန်တော်တို့ ဝင်သွားကြတယ်။ အခန်းအလယ်မှာ ခြောက်နေတဲ့ရေကန်နဲ့ ကန်ထဲမှာ ခဲပိုက်အကွေးအလိမ်တစ်ခုတို့ကို တွေ့တယ်။ အပေါ်ထပ်တည့်တည့် လှေကားကျယ်ကြီးက ရှေ့မှာပါ။ နံရံမှာ ပန်းစိုက်အိုးတွေ ရှိနေပေမယ့် အားလုံး ခြောက်သွေ့နေကြတယ်။ တစ်လုံးက မြေပေါ်မှာ တစ်စစ ကွဲကြေနေစာယ်။ နေရာတိုင်းမှာ ဖုန်တွေချည်းပါပဲ။ ကြမ်းပြင်ပေါ်မှာ ဖုန်ထုတစ်လက်မလောက် ရှိတယ်။ ပင့်ကူအိမ်တွေက နံရံတွေမှာ တွဲခိုနေကြတယ်။ မြင်ရသမျှဟာ အဓိပ္ပာယ်မဲ့ပြီး ယုံနိုင်စရာ မရှိပါဘူး။

အပေါ်ထပ်ကို သွားကြမယ်လို့ပြောပြီး ကျွန်တော် ရှေ့က ဦးဆောင်တက်လိုက်ပါတယ်။ လှေကားထိပ်က စည့်ခန်းတံခါးကို တွန်းဖွင့်လိုက်တော့ တိုလီမိုလီပစ္စည်း အစုအပြုံတွေ တဝန်းဝန်းပြိုကျလာပါတယ်။ အခန်းထဲမှာ မှောင်နေတာကြောင့် ကာရိုးက သူ့ရဲ့ သစ်သားမီးခြစ်ကို ထုတ်ပြီး မီးထွန်းလိုက်ပါတယ်။ ဘဲဥပုံမှန်ကြီးတစ်ခုကို တွေ့ရပေမယ့် မီးရောင်မိန့်မိန့်ထဲမှာ ဖုန်အထပ်ထပ်တက်နေတဲ့မှန်က အရောင်မပြန်နိုင်တော့ပါဘူး။ ထိုင်ခိုတွေကျိုးပျက်ပြီး အတုံးအရုံးလဲနေကြပါတယ်။ အရောင်အဆင်းမရှိတော့တဲ့ ယိုင်နဲ့နဲ့ စားပွဲပိုင်းတစ်ခု။ အဲဒီနောက် ကျွန်တော် ရှေ့ကို သွက်သွက်လှမ်းလိုက်ပါတယ်။ ကာရိုးရဲ့ မီးခြစ်က မီးရောင်ကြောင့် စားပွဲပေါ်မှာတောက်ပနေတဲ့ ပစ္စည်းတစ်ခု တွေ့လိုက်ရလို့ပါ။ အဲဒီအချိန်မှာပဲ မီးခြစ်ဆံက မီးငြိမ်းသွားလို့ ရပ်နေလိုက်ရပါတယ်။ နောက်မီးခြစ်ဆံတစ်ဆံ

ထွန်းလိုက်တဲ့အခါ ကျွန်တော် ရန်ပွန်ကို ပြောလိုက်ပါတယ်။

“စားပွဲနဲ့ ကျွန်တော် ဘယ်လောက်ကွာနေတယ်ဆိုတာ ကျွန်တော့်ခြေရာတွေကို ပြန်ကြည့်ရင် သိနိုင်တယ်နော်။ ကဲ...ခင်ဗျားစားပွဲပေါ်က ပစ္စည်းကို သွားယူပေးမလား”

ရန်ပွန်ရှေ့ထွက်ပြီး စားပွဲပေါ်က ပစ္စည်းလေးကို သွားယူပါတယ်။ အဲဒါ ကျွန်တော့်ငွေစီးကရက်ဘူးလေးပါပဲ”

လိုဒါရဲ့စကား ဆုံးသွားပါတယ်။ တစ်မိနစ်သာသာလောက် ဘယ်သူမှ စကားမပြောကြပါဘူး။ အဲဒီနောက် လိုဒါကိုယ်တိုင်ပဲ ကျွန်တော့်ကိုကြည့်ပြီး မေးခွန်းထုတ်ပါတယ်။

“ဘယ်လိုသဘောရသလဲ”
ကျွန်တော် မျက်ခုံးတွေ ပင့်လိုက်ပြီး-
“ခင်ဗျားမိတ်ဆွေ ပြောတဲ့ စကားအရ...
ကျွန်တော် ဆက်မပြောဘဲ ရပ်လိုက်ပါတယ်။
အကြောင်းထူးမှာ မဟုတ်လို့ပါ။

“အဲဒီနေရာမှာ အင်္ဂလိပ်အမျိုးသမီးတွေ အသတ်ခံရတာ၊ အလောင်းတွေ တွေ့ခဲ့တာမျိုးရော သိခဲ့ရသေးလား”
ကျွန်တော်မေးတော့ သူက “ဘာမှ မသိခဲ့ရပါဘူး။ ကျွန်တော် စုံစမ်းမေးမြန်းတာတွေ လုပ်ခဲ့ဝေမယ့် ဘာသတင်းမှ မရခဲ့ပါဘူး”လို့ ဖြေပါတယ်။

ပြီးတော့ ဆက်ပြီး “ကဲ...ခင်ဗျား လက်လျှော့ပြီ မဟုတ်လား။ ကျွန်တော်လည်း လက်လျှော့ခဲ့ရပြီးသားပါ”လို့ ပြောပါတယ်။

သူ ထပြီး တံခါးပေါက်ဆီ လျှောက်သွားပါတယ်။ သူ့ဦးထုပ်နဲ့ တုတ်ကောက် ယူပေးဖို့ ကျွန်တော်လည်း နောက်က လိုက်သွားပါတယ်။ သူ သီချင်းတစ်ပုဒ် တိုးတိုးညည်းနေတာ ကြားရပါတယ်။ “ငြိမ်သက်တဲ့ညချမ်းမှာ အတူတကွ”ဆိုတဲ့ သီချင်းပါ။

ကျော်ကျော်

50 Ghost stories စာအုပ်မှ Mary Elizabeth Counselman ရေးသားသော The House of shadows ဝတ္ထုတိုကို ဘာသာပြန်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာရန်အောင်ဟိန်း (B.Sc)

(ခရစ်ရှုနားမူတီး ရှေ့ဆောင်နက္ခတ်ပေဒင်ပညာရှင်)

ကေ.ပီ စနစ်အား ဆရာတစ်ဆူ ပါရဂူမြောက် တတ်မြောက်လိုက ဆက်သွယ်ပါ။

ရှင်းလင်းစွာ တတ်မြောက်၊ ကျွမ်းကျင်ရန် တာဝန်ယူသည်။

ကေ.ပီ စနစ်၊ ပြိတ်သွားပြက္ခဒိန်များ၊ ကွန်ပျူတာပရိုဂရမ် (Softwar) များ ရနိုင်ပါသည်။

အသုံးပြုရန် လွယ်ကူရှင်းလင်းစေရပါမည်။

(စုံစမ်းနိုင်ပါသည်။)

ဆက်သွယ်ရန်လိပ်စာ

အမှတ်- ၂၁၃(ပ-ထပ်)၊ ၃၂-လမ်း(အထက်)၊ (CLOVER ဟိုတယ်အနီး)၊ ယန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊
ဖုန်း - ၀၉ ၇၃၁ ၁၉၈ ၂၆ ၊ ၀၉ ၂၆၁ ၄၄ ၇၇ ၆၆ ၊ ၀၉ ၇၉၅ ၄၂၀ ၃၉၄

ကျွန်ုပ်တို့ အမြင်အာရုံ

ကိုယ်ယောင်ထင်ပြုနိုင်သော

မဂ္ဂဇင်း

ကျွန်ုပ်တို့သည် အမြင်ဆုံးရှုပေးခဲ့ဘူး
ကို ရရှိပြီးနောက် Oxford [အောက်(စ)ဖို့]
တက္ကသိုလ်တွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်နေစဉ်
ကာလတွင် ဗီယာဆိုသော မိန်းမချောကလေး
တစ်ယောက်နှင့် နိုက်ကလပ်တစ်ခုမှာ ဆုံမိခဲ့ကြ၏။

ကျွန်ုပ်တို့သည် အရက်ရောင်းသော စက်ဝိုင်းခြမ်းပုံ ကောင်တာ
တွင်ရှိ ထိုင်ခုံ၌ ထိုင်ပြီး နှစ်ချို့ဝိုင်တစ်ခွက်ကို မှာယူသောက်
နေခိုက် ခန္ဓာကိုယ်အချိုးအစားပြေပြစ်ပြီး ချောမောလှပသော
အသက်(၂၅)နှစ်ဝန်းကျင်ခန့်ရှိ အမျိုးသမီးလေး တစ်ဦး
သည် ကနေကြသော စုံတွဲများဘေးမှ ဖြတ်လျှောက်
သည်ကို တွေ့လိုက်ရ၏။

လှိုင်းတံပိုးထနေသော ဂီတသံစဉ်များကြားတွင် ပင်
လယ်ဒီလှိုင်းကဲ့သို့ တအိအိယိမ်းနဲ့ လှုပ်ရှား နစ်မျောနေကြ
သော ကပွဲဝင်နေကြသည့် စုံတွဲများမှာမူ သူမ၏ အလှအပ
ကို မသိနိုင်ကြပေ။ ကျွန်ုပ်သည် ထိုအမျိုးသမီး၏ အလှ
အပကို အသေးစိတ် ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာကြည့်နေမိ၏။ အသား
ရောင်မှာ ဝင်းဝါစိုပြည် အိစက်နေပြီး ဖယောင်းသားလေး
ကဲ့သို့ ချောမွေ့နေ၏။ နှင်းဆီရောင် နှုတ်ခမ်းကလေးနှင့်
ကော့ပျံနက်မှောင်နေသောမျက်ခုံး၊ ရှုန်းလဲ့တောက်ပနေ
သော မျက်လုံးများမှာ အဝေးကပင် အထင်းသား မြင်
နေရ၏။ လက်ပြတ်အင်္ကျီ ဂါဝန်ရှည် ဝတ်ဆင်ထားသော
ကြောင့်လည်း သူမ၏ ရှိုက်ဖိုကြီးငယ်အသွယ်သွယ်တို့
သည် ပေါ်လွင်စေပြီး ပို၍ပင် ဆွဲဆောင်မှု ရှိနေပြန်၏။

ထိုဗီယာဆိုသော အမျိုးသမီးငယ်သည် လွတ်နေ
သော စားပွဲပိုင်းတစ်ခုတွင် ဝင်ထိုင်လိုက်၏။ ကျွန်ုပ်လည်း
ထိုအမျိုးသမီးရှိရာသို့ ဝိုင်ကလပ်ခွက်ကို လက်တွင်ကိုင်၍
လျှောက်သွား၏။

ကျွန်ုပ်သည် ဗီယာရှိသော စားပွဲပိုင်းတွင် ထိုင်မိသော
အခါ 'ဟလို...မဒမ်(madam)၊ ကောင်းသောညချမ်းပါ'
ဟု နှုတ်ဆက်လိုက်၏။

ပြီးတော့ ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင်က မိမိကိုယ်မိမိ -
'ကျွန်တော် မစ္စတာအက်(ဒ)မန်ဂါနေး (Edmond
Gurney) ပါ။ အောက်(စ)ဖို့တက္ကသိုလ်မှာ တာဝန်ထမ်း
ဆောင်ပါတယ်'

အမျိုးသမီးကလည်း -
'ကျွန်မ မစ္စဗီယာပါရှင်'
'ဟုတ်ကဲ့၊ တွေ့ရတာ ဝမ်းသာပါတယ် မစ္စဗီယာ'
ထိုအခိုက် ကျွန်ုပ်တို့ စားပွဲရှိရာသို့ ဝိတ်တာ(waiter)
စားပွဲထိုးတစ်ယောက် ရောက်ရှိလာပြီးလျှင် -

'ဟလို...မဒမ်၊ ကျေးဇူးပြု၍ ဘာများသုံးဆောင်ပါ
မလဲခင်ဗျာ'
ယဉ်ကျေးပျူငှာစွာ မေးလိုက်၏။

'ဝိုင်နီတစ်ခွက်ပေါ့ရှင်'
ထိုနေ့က မစ္စဗီယာနှင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် အချိန်အတော်
လေး ကြာမြင့်သည်အထိ စကားလက်ဆုံကျခဲ့ကြ၏။

ထိုအချိန်မှစ၍ ကျွန်ုပ်နှင့် မစ္စဗီယာတို့သည် ခင်မင်
ရင်းနှီးသွားကြပြီး ဤနိုက်ကလပ်၌ မကြာမကြာ တွေ့

ဆုံဖြစ်ကြ၏။ ပါတီပွဲများ၌လည်း ကျွန်ုပ်နှင့်အတူ တွဲ
ကကြ၏။ တွဲ၍ ကတိုင်းလည်း ကြည်ကြည်နူးနူး ပြုံးပြုံး
ရွှင်ရွှင်နှင့်ရှိတတ်ပြီး ကျွန်ုပ်ကို စိတ်ချမ်းမြေ့စေခဲ့သည်မှာ
အမှန်ပင်ဖြစ်၏။ ရိုးသားစွာ ဝန်ခံရလျှင် ကျွန်ုပ် မစ္စဗီယာ
ကို ချစ်မိသည်မှာ အမှန်ဖြစ်၍ မငြင်းကွယ်နိုင်ပါ။

နေ့တစ်နေ့တွင် မစ္စဗီယာနှင့်အတူ နှစ်ချို့ဝိုင်နီအရက်
ကို မှာ၍သောက်နေစဉ် မစ္စဗီယာက -

'ရှင်ကို တစ်ခုသတိပေးရဦးမယ်'
ကျွန်ုပ် ထိတ်လန့်သွား၏။ အကယ်၍များ ကျွန်ုပ်ကို
အဆက်အသွယ်ဖြတ်လိုက်ဖို့များ ပြောခဲ့လျှင်...။

ထိုသို့ အတွေးဝင်နေခိုက် မစ္စဗီယာက -
'ကျွန်မနဲ့အတူ အဖော်အဖြစ် နေပေးခဲ့လို့ အထူးပဲ
ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ရှင်'

ဆက်လက်၍ -
'တကယ်လို့များ ဘဝလက်တွဲဖော်အဖြစ် ရွေးရမယ်
ဆိုရင် ချစ်လွန်းလို့ ရှင်ကို ဘယ်တော့မှ ရွေးမှာမဟုတ်
ဘူးဆိုတာ ရှင်ကို သတိပေးချင်တာပါပဲ'

'ဗျာ'
ကျွန်ုပ်သည် လွန်စွာအံ့ဩသွား၏။ ချစ်လွန်းလို့ ရှင်
ကို ဘယ်တော့မှ ရွေးမှာမဟုတ်ဘူး ဆိုသောစကားသံ
များသည် ကျွန်ုပ်နားထဲ၌ ပဲ့တင်ထပ်နေတော့၏။ ပတ်
ဝန်းကျင်မှ အခြားအသံလုံးများလည်း မကြားရတော့ပေ။

အတော်လေး ကြာသွားမှ -
'နောက်ဆုံးတော့လည်း ရှင် သဘောပေါက်သွားမှာ
ပါရှင်'

ပြောမယ့်သာ ပြောနေသည်။ တကယ်တော့ မစ္စ
ဗီယာ၏ မျက်နှာသည် ကျွန်ုပ်ကို ချစ်ပါသည်ဟူသော
ချစ်ရည်ရွှန်းလဲ့နေသည့် မျက်နှာမျိုးသာ တွေ့ရပြီး သူမ
ပြောနေသော စကားများသည် သူ့နှလုံးသားကို ဆန့်ကျင်
၍ ပြောနေခြင်းသာ ဖြစ်သည်ကို တွေ့ရ၏။ သူမဘဝ
တစ်ခုလုံး ကျွန်ုပ်၏ ရင်ခွင်တွင် ရှင်သန်စေချင်သည်မှာ
အမှန်ပင် ဖြစ်ပါလျက်နှင့် ငြင်းဆန်နေသည်မှာ အဘယ်
အကြောင်းနည်း။ သူမ၏ နောက်ကွယ်တွင် လျှို့ဝှက်ချက်
တစ်ခုခုတော့ ရှိနေသည်မှာ သေချာ၏။

'ရိုးသားစွာ ပြောရရင် ရှင်ကို ကျွန်မ ချစ်ခဲ့မိတာ
အမှန်ပါပဲရှင်။ ဒါပေမဲ့ အိမ်ထောင်ဖက်အဖြစ် ဘဝတစ်ခု

လုံး ပေးအပ်ဖို့ ဘယ်တော့မှ စဉ်းစားမှာ မဟုတ်ပါဘူး။
ဤစကားသည်ပင် ကျွန်ုပ်၏ အသည်းနှလုံးကို အပ်
နှင့် ဆွသလို နာကျင်စေနိုင်ဆုံးစကား ဖြစ်နေ၏။

ထိုနေ့သည်ပင် ကျွန်ုပ်အဖို့ မစ္စဗီယာကို နောက်ဆုံး
တွေ့မြင်ခဲ့ရခြင်း ဖြစ်တော့၏။ ထို့နောက်တွင်တော့ ကျွန်ုပ်
သည် အောက်(စ)ဖို့တက္ကသိုလ်ဝန်းကျင်တွင် အလုပ်ရှုပ်
နေခဲ့သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ကျွန်ုပ် ရေးသားပြုစုနေ
သော (Phantasm of the livings) ထင်မြင်ယောင်မှား
ပုံရိပ်များ (သို့မဟုတ်) တစ္ဆေများ၏ ဘဝရှင်သန်နေထိုင်
ခြင်း စာအုပ်ကြီးကို ရေးသားနေသောကြောင့်လည်း
ကောင်း၊ ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ရပ်မှန် ပရလောကသားများ၏ ဘဝ
အကြောင်းများကို ရှာဖွေဆောင်းနေခဲ့၍လည်းကောင်း
ကျွန်ုပ် တိတ်တခိုးချစ်ခဲ့ရသော အလှူပုရားမလေး မစ္စ
ဗီယာနှင့် လ, အတန်ကြာသည်အထိ မတွေ့ရတော့ဘဲ
ရှိနေခဲ့၏။

ထိုကာလတွင် မစ္စဗီယာဆိုသော မိန်းကလေး ရုတ်
တရက် ကွယ်လွန်သွားကြောင်းကို သတင်းစာတစ်စောင်
၏ နာရေးသတင်း၌ ဓာတ်ပုံနှင့်တကွ ဖော်ပြထားသည်ကို
တွေ့ရတော့သည်။

ဤအဖြစ်အပျက်သည်ကား လွန်ခဲ့သော (၂၅)နှစ်
အတိတ်ကာလက ဖြစ်ပျက်ခဲ့သော အကြောင်းအရာများ
သာ ဖြစ်တော့သည်။

(၂)

လတစ်လ၏ ညတစ်ည၊ ညတစ်ည၏ လပြည့်ဝန်း၊
လပြည့်ဝန်းကြီး၏ အလင်းရောင်သည် တစ်လောကလုံး
ပျံ့နှံ့လျက် တိမ်ပဝါဇာလွှာပါးတို့သည် မိုးကောင်းကင်
တစ်ခုလုံး ဖြန့်ကြက်ထားသကဲ့သို့ နေရာအနှံ့အပြား၌
ရှိနေ၏။ လေပြင်းတိုက်ခတ်နေသောကြောင့် သစ်အယ်
ပင်များ၊ မိုးမခပင်များနှင့် ဝက်သစ်ချပင်များသည် တရံ့ရှဲ
မြည်နေ၏။ ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံးသည် လေတိုက်သံမှ
အပ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်လျက် ရှိ၏။ လပြည့်ည၏
လရောင်သည် မှန်လယ်ပေါက်များမှတစ်ဆင့် အိမ်အတွင်း
သို့ ကျရောက်လျက် ရှိနေ၏။

တစ်ခါ, တစ်ခါ ဟိုးအဝေးဆီမှ ဆွဲဆွဲငင်ငင် သံရှည်
ကြီးဖြင့် ခွေးအူသံများ ကြားရတတ်၏။ ကျွန်ုပ်သည်
နှစ်နှစ်မြိုက်မြိုက် အိပ်ပျော်နေခဲ့ရာ အောက်ထပ်ဆီမှ တုန်

လှုပ်ချောက်ချားဖွယ်ရာ တုန်ဟည်းသွားသောအသံကြောင့်
နိုးသွားတော့၏။ ကျွန်ုပ်၏ မိသားစုများမှာလည်း သူတို့
အခန်းများအတွင်း၌ အသီးသီးအိပ်မောကျနေကြ၏။ တစ်
ယောက်မျှ သိဟန်မတူချေ။ မှန်ပြတင်းပေါက်မှ ကျ
ရောက်နေသော လရောင်ကြောင့် အိမ်အတွင်းတွင် မထင်
မရှားတော့ မြင်နေရ၏။

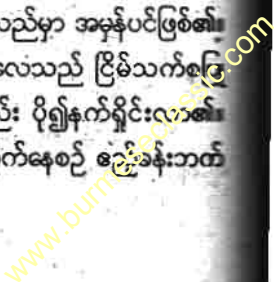
တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူသည် အိမ်အတွင်းသို့ ဝင်
ရောက်လာသည်ဟု ထင်မိ၍ စွန့်စားပြီး အောက်ထပ်သို့
ဆင်းလာခဲ့တော့သည်။ ကျွန်ုပ်သည် ခေတ္တရပ်ပြီး ပတ်
ဝန်းကျင်သို့နားစွင့်ကာ သတိပြုနားထောင်နေသော်လည်း
သစ်ပင်များ၊ နှင်းဆီရိုင်းချုံများကို လေတိုးနေသော အသံ
များမှလွဲ၍ ဘာမှထူးထူးခြားခြား မကြားရချေ။

ဘစ်ဘင်(Bigbin) တိုင်ကပ်နာရီမှ တစ်ချက်ချက်
မြည်သံသည် တိတ်ဆိတ်ချောက်ချားဖွယ်ရာ ညကို ထိုး
ဖောက်၍ ကျယ်လောင်စွာ ကြားနေရ၏။ ကျွန်ုပ်၏ စိတ်
ချောက်ချားနေ၍သာ အိမ်အောက်မှ အသံဗလံများ ကြား
နေရခြင်းလော၊ (သို့မဟုတ်) ဤအိမ်ကြီးတွင် အခြား
အကြောင်းအရာများ ပေါ်ပေါက်လာခြင်းလော၊ အခြား
အကြောင်းအရာများ ရှိခဲ့သလောဟု မတွေးတောနေမိ၏။

အိမ်အတွင်းသို့ အပြင်မှ လူစိမ်းဝင်လာရန်မှာ မလွယ်
ကူ။ အကြောင်းမှာ ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် တံခါးများ၏ မင်း
တုပ်များ၊ သော့များကို ပိတ်ထားခဲ့ခြင်းကြောင့်ပင်ဖြစ်၏။
အောက်ထပ်ရှိ သံချောင်းများ တပ်ဆင်ထားသော မှန်
ပြတင်းတစ်ချပ်သာ လေဆောင့်တိုးလိုက်တိုင်း တဖြည်း
ဖြည်းနှင့် ပြင်းထန်စွာရိုက်ခတ်လျက်ရှိသည်။ ထိုသံတိုင်
များကြားမှ လူမဆိုထားနှင့်၊ ကြောင်တစ်ကောင်ပင် တိုး
မဝင်နိုင်ချေ။

လှေကားအောက်ဆုံးထစ်သို့ရောက်သော် ရပ်နေ
လိုက်ပြီး အိမ်အတွင်း ပတ်ပတ်လည်ကို သတိထားကြည့်
ရှုလိုက်၏။ ထိုအခိုက် အိမ်ရှေ့တည့်တည့်ဆီမှ တံခါး
ခေါက်သံလိုလို ကြားရ၏။ ထို့နောက် လူတုန်းဝင်လာ
သကဲ့သို့ သံချေးတက် ပတ္တာမြည်သံ ကျီဆိုသော ထိုအသံ
များသည် ကျွန်ုပ်အဖို့ ထူးခြားနေသည်မှာ အမှန်ပင်ဖြစ်၏။

ပြင်းထန်စွာ တိုက်နေသောလေသည် ငြိမ်သက်ဖြေ
လာပြီး ညဉ့်၏ တိတ်ဆိတ်မှုလည်း ပို၍နက်ရှိုင်းလာ၏။
အိမ်ရှေ့တံခါးဝဆီသို့ အာရုံစိုက်နေစဉ် ဧည့်ခန်းဘဏ်

ဆီမှ ညင်သာစွာလျှောက်လှမ်းလာသောခြေသံကို ကြား
နေရ၏။ တဖြည်းဖြည်း နီးကပ်လာ၏။

ထို့ကြောင့် အသံလာရာဘက်ဆီသို့ လှမ်းကြည့်လိုက်
ရာ-

‘အိုး မိုင်ဂေါ့(ထ)၊ အိုး..ဘုရားသခင်’

မှန်လယ်ပေါက်မှ ကျရောက်နေသော* လရောင်
အောက်တွင် သူမကို ထင်ထင်ရှားရှား မြင်တွေ့ရတော့၏။
သူမသည် စကားဝါရှောင် ဂါဝန်ရှည်ကြီး ဝတ်ဆင်ထား
ပြီး အင်္ကျီလက်ပြတ်ကလေးနှင့် ဖြူဝင်းအိစက်နေသော
လက်မောင်းကလေးများကို မြင်ရရုံဖြင့် သူမကို မှတ်မိ
သွား၏။ သူမ၏ လှပသော ခန္ဓာကိုယ်အချိုးအဆစ်မှာ
မြင်ရသူ ပုရိသယောက်ျားများ စွဲမက်စေနိုင်သော အချိုး
အဆစ်မျိုး ဖြစ်၏။ သူမသည် လွန်ခဲ့သော နှစ်အနည်း
ငယ်ခန့်က ကျွန်ုပ်နှင့်အတူ ပါတီပွဲများ၌ တွဲ၍ကခဲ့သော
မစ္စဗီယာဆိုသော မိန်းမချောကလေးပင် ဖြစ်တော့၏။

သူမသည် ကျွန်ုပ်ရှိရာဘက်သို့ လျှောက်လှမ်းလာ
ပြီး (၇)ပေ၊ (၈)ပေခန့် အကွာတွင် ရပ်တန့်၍ ကျွန်ုပ်ကို-

‘ဟဲလို..မစ္စတာအက်(ဒ)မန်ဂါနေး၊ သာယာကောင်း
မွန်သော ညချမ်းလေးပါရှင်’

ကျွန်ုပ်သည် ကြောက်တတ်သူတစ်ယောက် မဟုတ်
သော်လည်း သူမသည် သေဆုံးပြီးသူ တစ်ယောက်ဟု
သိနေခြင်းကြောင့် မျက်နှာပေါ် ချွေးများ ပြန်လာ၏။
နှလုံးခုန်နှုန်းလည်း မြန်လာ၏။ ရေငတ်သူတစ်ယောက်
ကဲ့သို့ အာခြောက်လာ၏။ ထူးခြားသည်မှာ ကျွန်ုပ်သည်
ဆွဲအသူ တစ်ယောက်ကဲ့သို့ ပြန်၍ စကားမပြောနိုင်ခြင်း
ပင် ဖြစ်၏။

သူမက ဆက်လက်ပြီး-

‘သိပ်ပြီးလည်း ကြောက်မနေပါနဲ့ရှင်’

‘ကျွန်မ ရှင်ကို ပြောခဲ့ဖူးတယ် မဟုတ်လား။ ရှင်
ကို ချစ်လွန်းလို့ အိမ်ထောင်ဖက်အဖြစ် ရွေးချယ်ဖို့ စိတ်
မကူးပါဘူးလို့’

‘အဲဒါ ဘာကြောင့်လဲဆိုတာ ရှင်ကို ကျွန်မ ရှင်း
မပြခဲ့ဘူးလေ။ တကယ်လို့ ရှင်းပြခဲ့ရင်လည်း ရှင်စိတ်
မကောင်းဖြစ်ရုံကလွဲလို့ ဘာမှတတ်နိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး
လေ။ အဲဒါကြောင့် ကျွန်မအချစ်ဆုံးမိတ်ဆွေမက ချစ်သူ
စာမျှ ရှိနေခဲ့တဲ့ ရှင်ကို မပြောခဲ့တာပါ’

‘ရှင်နဲ့ စတော့တဲ့ညမှာ ကျွန်မ ရှင်ကို အကဲခတ်ခဲ့
တယ်လေ။ ရှင်ရဲ့မျက်နှာကိုကြည့်ပြီး ရှင်ရဲ့စိတ်ဓာတ်ကို
ပုံဖော်ကြည့်မိတယ်။ ရှင်ဟာ သိပ်ရိုးသားပြီး အမျိုးသမီး
တွေကို စွဲမက်စေနိုင်တဲ့ အရည်အချင်းတွေ ရှိနေတယ်
ဆိုတာကို ကျွန်မ သိခွင့်ရခဲ့တယ်။ ဒါပေမဲ့..’

ဟု ပြောရင်းမှ သူမ၏ မျက်နှာသည် ညှိုးငယ်သွား
ပြီး ဝမ်းနည်းကြေကွဲနေသော အသံဖြင့်-

‘အဲဒီအချိန်ဟာ ကျွန်မဘဝရဲ့ နောက်ဆုံးနေဝင်တော့
မယ့် အချိန်ပဲလေ။ အဲဒီအချိန်မှာ ရှင်ဟာ ကျွန်မနဲ့ တွဲ
ကပြီး ပျော်ရွှင်နေခဲ့တယ်မဟုတ်လား။ တကယ်လို့ ကျွန်မ
ရဲ့ ကင်ဆာရောဂါ ဝေဒနာဟာ နောက်ဆုံးအဆင့်နဲ့ သေ
ရတော့မယ့် သူတစ်ယောက်ပါလားလို့ ရှင်သိနေခဲ့မယ်
ဆိုရင် ရှင်ရဲ့ ပျော်ရွှင်မှုတွေ ပျောက်ဆုံးသွားတော့မှာပေါ့’

‘ဒါကြောင့် ကျွန်မ ရှင်ရဲ့ ပျော်ရွှင်မှုတွေကို ဆက်
လက်ရှင်သန်နေအောင် ရှင်နဲ့ တွဲကခဲ့တယ်လေ။ ကျွန်မရဲ့
ကင်ဆာရောဂါ ပျံ့နှံ့နေမှုကြောင့် အရိုးကွဲမတတ် တပျစ်
ဖျစ် မြည်လောက်အောင် နာကျင်ကိုက်ခဲနေပေမယ့် ရှင်
ရှေ့မှာတော့ အပြုံးမပျက် နေပြခဲ့တယ်လေ’

‘နောက်ဆုံးတော့ ကျွန်မရဲ့ ဝေဒနာနဲ့ ဒုက္ခတွေကို
ရှင်နဲ့အတူ မျှဝေခံစားဖို့ မပေးရက်နိုင်ဘူးလေ။ ဒါကြောင့်
ရှင်ကို ဘယ်တော့မှ အိမ်ထောင်ဖက်ရွေးမိမှာ မဟုတ်ဘူး
လို့ ပြောခဲ့တာပေါ့’

‘ဗျာ..’

ကျွန်ုပ်သည် ယခုမှ ကပွဲရုံအတွင်းတွင် သူမ ပြော
ခဲ့သောစကား၏ အဓိပ္ပာယ်ကို နားလည်သဘောပေါက်
သွားတော့သည်။

ကျွန်ုပ်သည် မစ္စဗီယာကို လရောင်အောက်တွင် မြင်
တွေ့နေရသော်လည်း သူမ၏မျက်နှာကို သံသံကွဲကွဲ ရှင်း
ရှင်းလင်းလင်း မြင်လိုသောကြောင့် ဧည့်ခန်းမီးခလုတ်ကို
ဖွင့်လိုက်ရာ-

‘အိုး မိုင်ဂေါ့(ထ)၊ အိုး..ဘုရားသခင်’

စောစောက ကျွန်ုပ်ကို စကားပြောနေခဲ့သော မစ္စ
ဗီယာဆိုသော မိန်းမချောလေးမှာ ဧည့်ခန်းအတွင်း၌ လုံးဝ
မတွေ့ရတော့ဘဲ ပျောက်ခြင်းမလှ ပျောက်ကွယ်သွားတော့
၏။ ကျွန်ုပ်သည် အိမ်အောက်ထပ်တစ်ထပ်လုံး ရှာဖွေ
ကြည့်သော်လည်း မတွေ့ရတော့ပေ။

တကယ်တော့ မစ္စဗီယာဆိုသော မိန်းမချောလေးကို ရုတ်တရက် မြင်တွေ့လိုက်ရခြင်းသည်ပင် ကျွန်ုပ်အတွက် စဉ်းစားတွေးတောစရာ ထူးခြားဆန်းပြားသော ပဟောဠိ ဖုစ္စကကြီးတစ်ပုဒ်အဖြစ် ကျန်ရစ်ခဲ့တော့၏။

(၃)

ဤဖြစ်ရပ်များသည် မစ္စတာအက်(ဒ်)ပန်ဂါနေး (Edmond Gurney) ကိုယ်တိုင်ကြိုတွေ့ခဲ့သော ဖြစ်ရပ် မှန်ပင် ဖြစ်၏။ ဂါနေးသည် အဆင့်မြင့်ရူပဗေဒပညာရှင် တစ်ဦး ဖြစ်သကဲ့သို့ တစ်ဖက်မှလည်း စိတ်ပညာသုတေ သနအသင်းကြီးကို တည်ထောင်ထားသူတစ်ဦး ဖြစ်၏။ ယခု သူကိုယ်တိုင် ကြိုတွေ့ခဲ့ရသော အဖြစ်အပျက်ကို သူ၏ (Phantasm of the livings) ထင်မြင်ယောင်မှား ပုံရိပ်များ (သို့မဟုတ်) ထင်မြင်ယောင်မှား တစ္ဆေများ၏ ဘဝရှင်သန်နေထိုင်ခြင်း စာအုပ်တွင် ထည့်သွင်းရေးသား ဖော်ပြခဲ့သည်။

သို့ကလိုဆိုလျှင် သေဆုံးပြီးသူများသည် တမလွန် ဘဝမှလာပြီး ကိုယ်ထင်ပြနိုင်သလော၊ သို့မဟုတ် ကွယ်

လွန်သူများ၏ ကျန်ရစ်ခဲ့သော စိတ်စွမ်းအင်များလော စသည်၊ စသည်ဖြင့်...။

သုတေသနပညာရှင် အချို့ကမူ ဤကဲ့သို့ ကွယ်လွန် သေဆုံးခဲ့သူများ၏ သေခါနီး နောက်ဆုံး စွဲလမ်းခဲ့သော အကြောင်းအရာများမှာ စိတ်စွမ်းအင်တစ်ရပ်အဖြစ် စကြ ဝဋ္ဌာအတွင်း၌ ပျံ့လွင့်ကျန်ရှိနေခဲ့ပြီး ထိုကျန်ရစ်ခဲ့သော စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ စွမ်းအင်တို့သည် မသိစိတ်နိုးကြားသူတို့ စိတ်အာရုံတွင် ထင်မြင်စေနိုင်ခြင်းဖြစ်သည်ဟု ယူဆကြ ၏။

နိဂုံးချုပ်အားဖြင့် ပရလောကဆိုသည်မှာ စိတ်အထင် သက်သက်မဟုတ်ဘဲ အမှန်တကယ်ရှိသည် ပြောခဲ့ပါလျှင် စာရှုသူအဖို့ မည်သို့ဆုံးဖြတ်မည်နည်းဟု။

နေမင်းသူရိယ(ထင်ဖြူကျွန်း)

ကျမ်းကိုး

Phantasm of the livings. By. E. Gurney ကိုးကား၍ ရေးဖွဲ့သည်။

စတင်ထုတ်ဝေသော သာသနာ့ပြုစာအုပ်ကြီး၏ စလွယ်ဆုံးစေတနာပွားရင်း

စစ်ကိုင်းမြို့နယ် ကျောက်တောကျေးရွာ ဗုဒ္ဓအရံဆရာတော်ကြီး နိဗ္ဗာန်မြင့်ခဲ့သည့် ဗုဒ္ဓကျန်ရာ ၊ ဓမ္မကျန်ရာ ၊ သံဃာကျန်ရာ ဂါထာတော်ကြီး ရသေ့ကြီးဦးစန္ဒီကိုယ်တော်တိုင် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ခဲ့သည့် နတ်ရုဏ်ဂါထာ (သို့မဟုတ်) ဂါထာတစ်ပုဒ် စီးပွားတက်သော ရတနာဂါထာတော်နှင့် မဟာဓာပုစ္ဆန်တော်နှင့် ဖြစ်ရပ်ဆန်းများ သေချာတို့ပါရှိသည့်

အရှင်ကုမာရ (စစ်ကိုင်းစတင်ထုတ်) ၊

ရေးသားတော်မူသော

ဒုစွမ်းထက်ဂါထာတော်များနှင့်

ဒံ့ပွယ်ဖြစ်ရပ်သန်းများ

(ထွက်ပေးစဉ်)

မြန်မာတစ်ပြည်လုံးဖြန့်ချိရေး

ထွန်းဦးစာပေ(မန္တလေး) ၊ မချီချီ(နေလစာပေ) မိုးတရပ်၊ စစ်ကိုင်း၊ Ph : 09 2110526 , 072 22600

